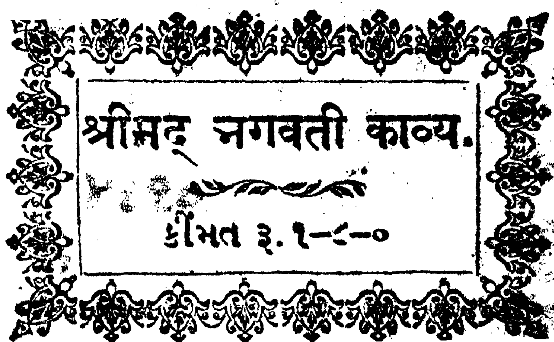

श्रीमद् भगवती काव्य.
કીમત રૂ. ૧-૮-૦

શ્રીમદ્ ભગવતી કાવ્ય.

સર્વે દેવીભકતોને વાસ્તે.

સંગ્રહ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
સારસા તાબે આણુંદના ને હાલ
વડોદરા નીવાસી.

દામોદર દાજીભાઈ.

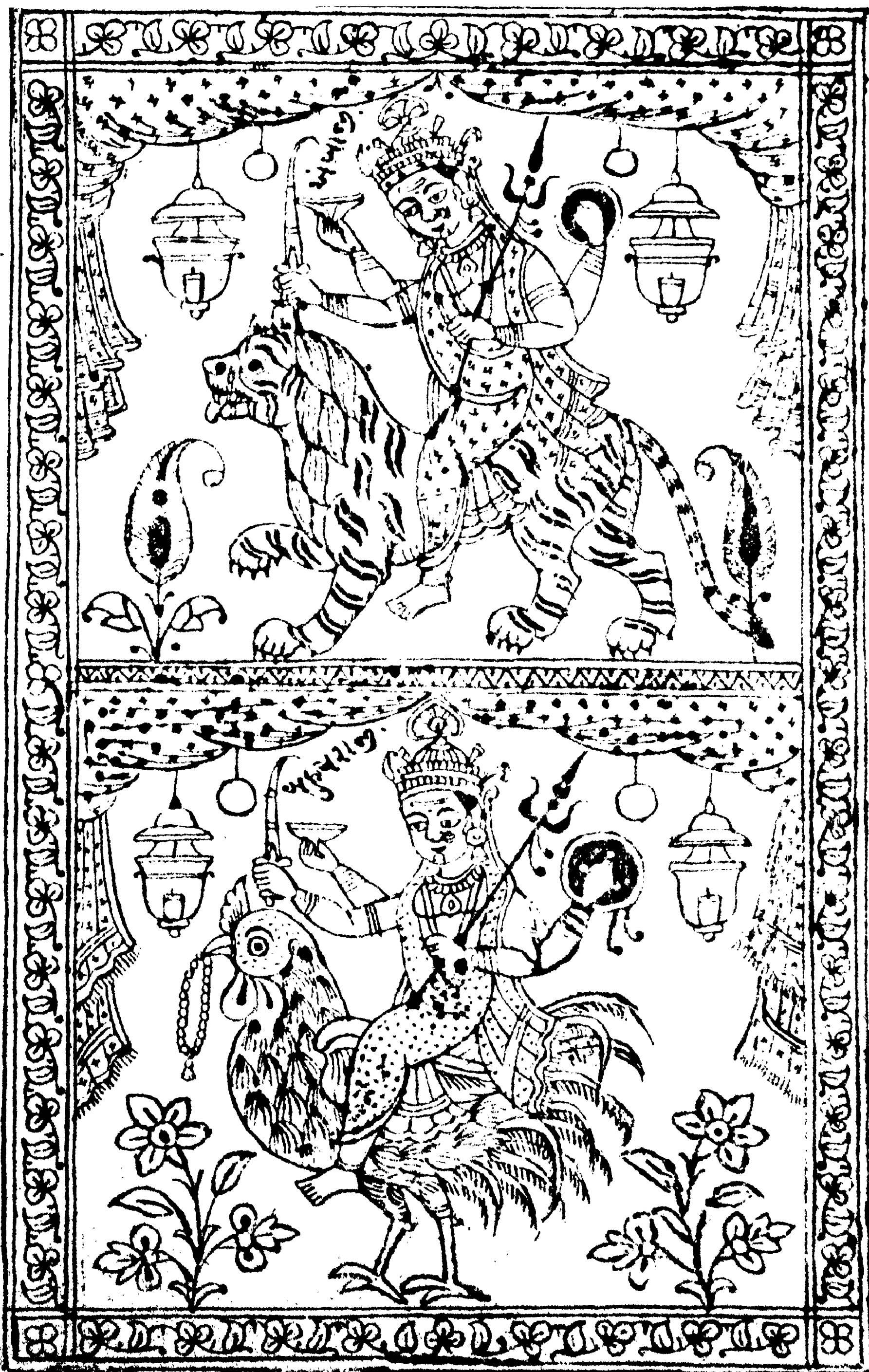

अमदावादमां.

યુનાઈટેડ પ્રીન્ટીંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ" ના પ્રેસમાં રણછોડલાલ ગંગારામે
છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૫. સને ૧૮૮૯.

કીમત રૂ.૧—૮—૦

અર્પણ પત્રીકા.

હે ભગવતી હે નીર્ગુણા, પ્રાણાધાર, શિવા. બુદ્ધિ, લક્ષ્મી, કાંત્તિ, શાંત્તી, શ્રદ્ધા, સ્પ્રહા, શ્રુતી, સ્મૃતી, ક્ષમા, અને મેધા, લજ્જા, દયા, જયા, અને વિજયા, એ તમારાંજ રૂપ છે, માટે હે ભક્ત અભકતનું પાલણ કરનાર ભુવનેશ્વરી આ માહારો યદ કિંચીત સર્વ શ્રમ તવ સુરમુની વંદિત ચરણકમળનેજ સમરપુછું, તે સ્વીકારશો.

ભક્તવચ્છળી ભગવતી તહારા ગુણનું વર્ણન કરવાને આ શ્રષ્ટીમાં કોણ સમર્થછે કોઈ નથી તો તુજ કૃપાવડે આ પુસ્તકમાં મેં જે કાંઈ યથામતી કાવ્ય કરી તુજ ગુણ ગાયાછે તેનો દોશ નીવારણ કરી તે માન્ય કરીશ એજ વિજ્ઞાપના તહારા બાળની.

શેવક

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

સ્તુતી   રાગ બીલાવર.

ઓ માત માહેરી, કરૂ અર્જ તાહેરીરે જાણીને દાસ;
કરી ઉલ્લાસ પુરજો આસ, છે વીસવાસ થારો સાહેરીરે.   ૧
ભકત વચ્છલી તું જાય નાં કળીરે, એમ માય;
લાગુ પાય કરો સાહ્ય ધરો બાંહ્ય જાય દુખ સૌ ટળીરે.   ૨
ભકતી જે કરી ભટવલ્લભ હરી, દાસ જાણી;
દયા આંણી લીધો તાંણી, એ કમાંણી ધન્ય બહુચરીરે.   ૩
યદુ મન ઠરી કિર્તિ ઉચરી, ભરી હાંમ સેવી ધામ;
જપ્યુ નામ સર્યું કામ, તેતો ગયા તરીરે.   ૪
વીમળ વણીની સીરોમણી, કર્યા કાજ;
રાખી લાજ તાર્યાં ઝાજ, માહારાજ કરી સાહ્યતા વણીરે.   ૫
ભોળી ભગવતી, જે સેવે સદમતીરે;
સુખ આપે વણ માપે, કષ્ટ કાપે માઈ બાપે આપે સુત સંપતીરે. ૬
જય જક્તની જાઈ, ભક્તિ ભાવેમે ગાઈ પીંગળ માંઈ;
જાણુ ના કાંઈ સીકારો માઈ,કહુ સીર નાઈ દામોદરતણી આઇરે. ૭

સંપુર્ણ.

પ્રસ્તાવના.

અગણીત ગ્રહોનું નીયમીત ચલન વલણ શ્રષ્ટીનો યથા યોગ્ય ક્રમ વીગરે સ્વયંભૂછે એમ માનવું અશાસ્ત્ર ગણાય.

કારણ વિના કાર્ય નજ હોય એટલા માટે ઉદભવ સ્થિતી અને લયનાં કાર્યો થવાને કાંઈ પણ કારણ અંતરગત શક્તિછેજ એ શ્રષ્ટીમાં સમગ્રમાંણુ સર્વ માન્ય ગણાયલુછે, એ શક્તિ પછે ગમેતો માયા, ચૈતન્ય, બીજ, ઇશ્વર કે ગમે તે રૂપે વરણુવો, જેમાં સમીલન મોક્ષ મેળવવો એજ મનાયલી છે આ દુનીઆમાં ઇષ્ટ વસ્તુ.

એ સમીલનને માટે શશાસ્ત્ર માર્ગ ભક્તીછે એવી મોક્ષ સાધન ભક્તા કરવા કોણે યત્ન ન કરવો જોઇએ?

મનુષ્યદેહ ધરી સંસારીક સુખછે તેતો ફક્ત માનવા માત્રજ જે કંઈ સુખ હોય તો ભક્તીમાંજછે. દારા, સુત, બાંધવ એનો યોગ પ્રથિવ યોગ ધન યોગ એ સઘળાં કરતાં સતસંગ અને તેથી થતો ભક્તી યોગ ઉત્તમછે. અને તે ભક્તી સર્વ સ્થાવર જંગમ પદાર્થોમાં શક્તિ રૂપે રહેલી ધેય વસ્તુની કરવી એ જેવી જીવન મુક્તિ બીજી નથી.

ભક્તિ એવી હોવી જોઇએ કે, જેથી મનુષ્યનું ભ્રમીત ચીત્ત એકાગ્ર થાય. ને આમ થવા માટે અપૂર્વ સાધન સંગીતછે, પુર્વથીજ આર્યોનું લક્ષ સંગીત ઉપર આ કારણથી લાગેલ છે. પુર્વથીજ સંગીતે આર્યાવૃતમાં નીવાસ કરેલોછે,એટલુંજ નહી પણ અનાદી વેદ સ્તુતીપણ સંગીતમાંજછે.

ચિત્રકાર, મુર્તિ ઘઢનાર, ફકત બાહ્ય કૃતીનું ચિત્ર કરેછે, મુર્તિ ઘડેછે, પરંતુ કવિતો બાહ્યાંતર દ્રસ્યા દ્રસ્ય રૂપ ભાવ વગરે દરશાવી આનંદ આપે છે, માટે આલોક પરલોકનુ સાધન થવાનો સહેલો ઉપાય મળી આવે એવી કવીયો તથા ભકતોની રચેલી કવિતા આવશકય જણાયાથી શ્રીજગદંબાના મહાન ભકત વલ્લભભટજી યદુરામ મહારાજ સકલેશ્વર જોશી વગરે પ્રાચીન અરવાચીન કવિયોની મળી આવેલી કવિતાનો સમુહ પ્રગટ કરવા મેં નીરણય કર્યો.

શ્રી નર્મદાજી તટ ઉપર વ્યાસ ક્ષેત્રમાં સર્વ શાસ્ત્રોના નીવાસરૂપ શ્રી ભકતી પરાયણ વૈરાગ્યવાન મહાત્મા યોગાનંદ સ્વામી નીવાસ કરી રહ્યા હતા કે જેઓ સંવત ૧૯૧૩ માં હતા અને જે આ ક્ષેત્રમાં સમાધીસ્થ થયા છે, જ્યાં કે અગીયારસેં રૂદ્રનું સ્થાપન કરેલુ હાલ પણછે, આ મહાત્મા યોગાનંદસ્વામીના અતી દ્રઢ શ્રદ્ધાવાન્ અને જેનું ચીત્ત અહો રાત્ર શ્રીની ભકતીમાંજ લાગી રહ્યું હતું એવા તેમના શિષ્ય સિનોરવાશી વિપ્ર હરજીવન પ્રભાશંકર ઉર્ફે દાજી હતા જે હાલ સંવત ૧૯૪૨ થી કૈલાશવાશી થયાછે તેમના શિષ્ય સીનોરવાશી મીસ્તરી નારણજી પુરશોતમદાસનો સમાગમ સંવત ૧૯૩૯ ના ફાલ્ગુન માસમાં વીરક્ષેત્ર મુકામે મને તથા મહારા નાગર

મિત્ર નડિયાદનીવાસી રા. રા. પ્રાણલાલ ગણપતરામ તથા ગોવીંદલાલ અ-
જુભાઇને થયો અને તેમની અંતઃકર્ણ શુદ્ધ ભકતીછે, એમ અમો મીત્રોને
પૂર્ણ અનુભવ થયાથી દીન પરદીન ભકતી ભાવ વૃદ્ધી પામતો ગયો તેથી-
જ આવું પુસ્તક બહાર પાડવાની મને જીજ્ઞાશા થઈ અને એજ સમાગમ
આ નીરણય થવાનું મુખ્ય, કારણછે તેના માટે મી. નારણજીનો હુ આ-
ભારીછું વળી સદર સમાગમમાં સામીલ થએલા રા. ભગવાનલાલ જી-
વણલાલ જોશી.નડીયાદનીવાશી એમણે આ શુભ કાર્યમાં જે મદદ આપી
છે. તે મદદનો બદલો તેમને મળે એમ મ્હારી શ્રીજગદંબાને પ્રાર્થના છે.

મ્હારો નીરણય સફળીત થવામાં જો કે કેટલીક બાજુથી વિઘ્ન
આવતાં તે નીવારવામાં મદદ આપી મને નીર ઉત્સાહી નહીં થવા દેતાં
આરંભેલું કાર્ય સંપૂર્ણ થવામાં મને મ્હારા નડીયાદનીવાસી મિત્રોએ
સારૂ ઉત્તેજન આપ્યુંછે-એ મ્હારે બેશક લખવુંજ જોઇએ.

આ પુસ્તક પૂર્ણ ભકતી રસથી ભરપુરછે. એટલે લૌકીક શૃંગાર વી-
ગરે રસને પસંદ કરનારા અગર નાસ્તિકજનોને તો વખતે આ પુસ્તક
પસંદ નહીં પડે પરંતુ સુજ્ઞ ભાવીકો અને નીરાભીમાની જનોને બેશક
પસંદ પડશેજ અને જ્યારે તેમને પસંદ પડવાનુંછે ત્યારે બીજા મીથ્યા-
ભીમાની ઢોંગી નાસ્તીકોની દરકાર રાખવાની મને કાંઇજ જરૂર નથી.

આ પુસ્તકના બે ભાગ કીધાછે. પ્રથમ ભાગ. તાળસુર સાથે ગવાય
તેવાં પદ રાગના અનુક્રમ પ્રમાણે પ્રાતઃકાળથી માંડીને તે બીજા પ્રાતઃકાળ
સુધીના વખતો વખત ગવાય તેવી રાગવાર ગોઠવણ કીધીછે.

દ્વીતીય ભાગમાં તમાંમ ગરબા છે તે સર્વેની રાગવાર જથા
કરી ગોઠવણ કરવામાં આવી છે.

પુસ્તકનો ખર્ચ જતાં જે બચશે તેનો શ્રીનીમીત્ય વ્યય કરવાનો
મ્હારો પુર્ણ હેતુ છે. અને તે હેન્ડબીલમાં હું પ્રથમથીજ જણાવી ગયોછુ
એજ વિજ્ઞાપના.

મુ. વડોદરા. }

હું છું.
આપનો.
દામોદર દાજીભાઈ ઊપાધ્યાના
જે અંબા.

અનુક્રમણિકા. ભાગ ૧ લો.

રાગ પરજ.

રાગ સોહણી.

રાગ કાલીંગડો.

રાગ મારૂ.

રાગ મેવાડો.

રાગ ખમાયચી માહાડ.

રાગ માહાડ.

રાગ મોરમનાં પદ.

રાગ હોરી ધુમાર વસંતપંચમીના.

રાગ હોરી કાફી.

રાગ હોરી સોહણી.

હોરી રાગ ધનાસરી.

હોરી રાગ વૃંદાવની સારંગ.

હોરી રાગ નીલંબરી.

રાગ વસંત.

श्रीमद् भगवती काव्य.

याअंबामधुकैटभप्रमथनी । यामहिषोन्मूलिनी ॥
याधुम्रेक्षणचंडमुंडमथिनी । यारक्तबीजाशिनी ॥
शक्तिःशुंभनिशुंभदैत्यदलिनी । यासिद्धिलक्ष्मीपरा ॥
साचंडीनवकोटिशक्तिसहिता । मांपातुविश्वेश्वरी ॥१॥

રાગ ભેરવ દ્રુપદ.

ધન ધર્મ મુરત ગુરૂ ગણેશ, બીઘન હરણ જગત વૈંદન. ધન.
આતમા રૈંજન દુખ દરીદ્ર ભૈંજન ગૌરીકો હે નૈંદન,
વક્રતુંડ સૈંડ રૈંઢ મુખ દૌન્ત ઉજ્વળતા મૌઢ હે;
પ્રતાપ તેજ ભાલ દીએ ચૈંદન, કહતહે નાયક ગોપાળ,
શંભુ સુત સુમરન તે મીટે તાપ તનકો નીકૈંદન. સંપૂર્ણ.

રાગ કલ્યાણ.

નમું પાય શ્રી ગણપતી ગુણનીધી, સુત ગીરજાધન રાયા. નમુ. ટેક.
એકરદન ગજવદન સદન બુદ્ધી મદન કદન સુત ગૌરી નૈંદ,
આનૌદ કૈંદ જુગદ્બૈંદ બૈંદ ધન મેતે સબ સુખદાયા. નમુ. ૧
પ્રથમારંભે સબી ક્રતમે સુભ મંગલ નામ સદાયા,
કર કુરના કુરનાનીધી કહતહે, છોટમ પડ પડ પાયા. નમુ પાય. ૨

રાગ જંગલો.

ગરીબ નીવાજરે, તું ગરીબાંનીવાજહો. ગણપતી દેવા તું ગરીબ. ટેક.
ચંદન ચરચીત પુષ્પ વધાવું, શીંદુરે કરૂંછું તારી શેવા હો. ગણુ. ૧

થાળ ભરી મોદીકનારે લાડુ, માંહે મીઠાઈ ઘણા મેવા હો. ગણ. ૨
પંચામૃતથી પાગ્ય પખાળુ, દુધ દીપ કરૂ જેવા હો. ગણ. ૩
પુજા કરીને હુંતો પાવલે લાગુ, ભક્તી ભવો ભવ લેવા હો. ગણ. ૪
શીવાનંદના સ્વામી રશીક શીરોમણ, વર આપ્યાના ઘણું હેવા હો. ગ.૫

રાગ માહાડ.

ગુરૂ સ્તુતી.

ગુરૂ ઘેર જઇએ આજ મનવા, આઈ ગુણ ગઇએ આજ મનવા;
લાહાવો લેઇએ આજ મનવા.
વીનતી કરીને કહીએ આજ, દીક્ષા આપે તે લેઇએ. ગુરૂ ઘેર. ૧
જનમો જનમનાં પાપ પળાઇએ, પળમાં પાવન થઇએ. ગુરૂ. ૨
જેને આકાર, તેને વીકાર;
કયાંથી આવ્યા ને ક્યાં જઇશું મન વીચાર, મન વીચાર;
તેનો કોઈ નવ પામે પાર છે માયાનો વીકાર. ગુરૂ. ૩
ગુરૂ કીપા જો થાય લગાર તો ટળે અંધકાર. ગુરૂ. ૪
આદ્ય ઓમકાર, છે નીરાકાર;
તેમાંથી સઉ નીપજ્યું એ શાસ્ત્ર આધાર, શાસ્ત્ર આધાર;
તેને આરાધીએ વારંવાર, તો સફ્લ થાએ અવતાર. ગુરૂ. ૫
સતગુરૂ રાય બતાવે દ્વાર તો મળે સ્રજનાર. ગુરૂ. ૬
જય ગુરૂ રાય, લાગુ પાય;
આવાગમન દુખ જાણી, મન અમુઝાય, મન અમુઝાય;
કીપા કરોતો માહા સુખ થાય, બીજો નથી ઉપાય. ગુરૂ. ૭
એવું જાણી કરીએ સાહ્ય તો મનને આનંદ થાય. ગુરૂ. ૮
છો અવીનાશ, વીશ્વ પ્રકાશ,
વાંછીત ફ્લને આપી, પુરો આશ, પુરો આશ;
દામોદરને દ્રઢ વીશ્વાસ, આપો ચરણ નીવાસ. ગુરૂ. ૯
જેનું મન ગુરૂની પાસ તે નાવે ગર્ભવાસ. ગુરૂ ઘેર જઇએ. ૧૦

રાગ માહાડ.

અંબા સ્તુતી.

આનંદે આવો માત અંબીકા, આપીએ વધાવો માત અંબીકા;
લાડ લડાવો માત અંબીકા.
અવગુણ મનમાં ન લાવો માત, કૃપા કરી કર સાહાવો. આનંદે. ૧
દાસ તણો છે દાવો માત, પ્રીતે દીલમાં લાવો. આનંદે. ૨
કર કુરૂણાય, આનંદ મય થાય;
માત ભરૂંસે રહ્યોછું કરીએ સાહાય, કરીએ સાહાય;
સરણે પડયોછું ત્રીભોવની રાય બેડો બુડતો તાર્ય. આનંદે. ૩
વીસ્વાંભરી વરદાય માય, મેહેર કરો મહંમાય. આનંદે ૪
તું છે દયાળ, જન પ્રતીપાળ;
નવનીધ રીધ સીધ આપી મા લો સંભાળ, લો સંભાળ.
કૃપા કરો જાણીને બાળ, ફળ આપો તતકાળ. આનંદે ૫
તારા નામની પકડી ઢાલ, આવે નહીં કંઈ આળ. આનંદે. ૬
છો અવિનાશ, વિશ્વ પ્રકાશ;
સુરનાં સંકટ કાપી, પુરી આશ, પુરી આશ;
આપી અભય વર રાખ્યા પાસ, દૈતનો કરિયો નાસ. આનંદે ૭
તાહારો જેને દ્રઢ વીશ્વાસ, આપો ચરણ નીવાસ. આનંદે.૮
ત્રીગુણાકાર, સરજનહાર;
ઘટ ઘટમાં વ્યાપીછું, અધમ ઓધાર અધમ ઓધાર;
દામોદરને તુ આધાર, આ ભવ પાર ઉતાર. આનંદે. ૯
વીનતી કરૂંછું વારંવાર, સર્વે કાર્ય સુધાર. આનંદે આવો. ૧૦

રાગ બીલાવર.

અંબાસ્તુતી.

જયતી જગદંબ શ્રી અંબ દુઃસહ ભવજ, દોશ દુઃખ દલન કુરૂ દેવીદાયા
વીશ્વ મુલા સીજન સાન કુળા સીકર,શુલ ધારણી માહા મુલ માયા.જયતી.
તડિત અભ્રાભ્ર સર્વાંગ સુંદર લસત દિવ્ય પટ ભવ્ય ભૂશણ વીરાજે,

ભાલ મૃગ મંજુ સંજન વિલોચન ચંદ્ર વદન લકી કોટી રતિ માર લાજે. જ.
રૂપ સુખ શીલ સીમાસી ભીમાસી રામાસી વામાસી વર બુદ્ધ વાણી,
છમુક હેરંબ અંબા શ્રી જગદંબીકે શંભુ જાયા શ્રી જય જય ભવાની.જય.
ચંડ ભુજદંડ ખંડની વીહંડ નીમુંડ મહીષ મદ ભંગ કરી અંગ તોરે.
શુંભ નિશુંભ કુંભીશ શરણ કેશરીની કોધ વારી ધીવૈરી વ્રંદ બોરે. જયતી.
નિગમ આગમ ગુરૂ વીનવ ગુણ કથન ઉરવીધર કરત જય શહસ્ત્ર જીવ્હા,
દેહીમે મોહી પન પ્રેમ યહ નેમ નિજ રામ ધનશ્યામતુલસી પપૈહા.જયતી.

શીવ સ્તુતી.

સારૂ સારૂ રે સુરત શેહેર મુંબઈ અલબેલી. એ રાગ.

જય જય અચળેશ્વર માહારાજ સુખના કરતાછો,
તમો ભક્તની રાખો લાજ દુખના હરતા હરતાછો. ટેક.
સોમેસુર અસુરે સેવ્યા દેવાધીપતી દેવ રે,
મનના મનોરથ પુરણ કરીને વર આપ્યા તતખેવ. સુખના. ૧
મંગળે મંઘળ કારીછો વેદ પુરાણ વખાણેરે,
તરણાનો મેરૂ કરે તુ જળ ચડાવે અજાણે. સુખના. ૨
બુધે બે કર જોડી જાચે ટાંડવ નૃત્ય કરી નાચેરે,
જનમ મરણ નાં આવે સામે ભોળો શંકર રાચે. સુખના. ૩
ગુરૂએ ગુણ ગાએ કરી પ્રીતે જીતે આ સંસારરે,
અંત્યે તો વારે ચડી આવે સાહ્ય કરે ત્રીપુરાર. સુખના. ૪
શુકર વારે શક્ત શીરોમણી જગત તણા પ્રતિપાળ રે,
ભક્તને ભાવે પ્રત્યક્ષ આવે એવા દીન દયાળ. સુખના. ૫
મંદે મંદ ગતી છે જેની ઓળખ નહીં અવીનાશ રે,
તેનું જીવતર એળે જાએ નથી જેને વીશ્વાસ. સુખના. ૬
આદીતવારે આશ હમારે ત્રાસ ત્રીવીધી નીવારોરે,
દામોદર પર કીરપા કરીને ભવની પાર ઉતારો. સુખના. ૭
આ ગરબો જે ગાએ સાભળે આનંદ ઉરમાં આણી રે,
સંકટ તેનાં સરવે ટાળી સાહ્ય કરે શુલપાણી. સુખના. ૮

રાગ ભૈરવ.

આજ બની ઠની બેઠાં બહુચર તખ્તમાં વખ્ત વિલંદ માહા મહંમાએ. આ.
સુંદર મુખ શશી લજાએ, માન મન મથેંગ માએ;
વારૂ અન્ય ઓપમાએ કળી ન કળાએ. આજ. ૧
ઉનંદ મંદ મંદ મોદ ભરી સોહે, સલખનપુરી માત મયાધરી કરી દયાએ;
સંકટ હર્યા વીપત્ય ટાળી, સેવકાંની સુધ્ય સંભાળી,
ધન્યધન્ય ગોખ વાળી, વલભરાએ. આજ. ૨

રાગ ભેરવ.

આજ પ્રાત પ્રભાત માત મુખ નીરખી સખી મન માહે,
આળસ ભરી આંખરાતી, માહા મનોહર મદમાતી;
છબી છબીલી સોહાતી, સમમર નહી કયાંહે. આજ. ૧
શીશ નખ સોહે શ્રંગાર, કૌસ્તુભ મણી કંઠ હાર;
અદભુત ઓપે અપાર, તદવત્ થઈ ત્યાંહે બહુ ચરમાતુ દાતાર;
બ્રાંમણ ભીખે એ દ્વાર, દેવી એહવું દયો દેદાર, વલભને કાં વાહે. આજ. ૨

રાગ ભેરવ દ્રુપદ.

આઈરે બે બહુચર માત, પ્રાત રમી નવરાત્રી સુભ;
સાથ લીએ આરાસુરી ચાચર, બહુચર ટેક.
રૂમ ઝુમ ઘુઘરૂ બાજે, સારંગી પખાજ ગાજે;
નવસત છાજે, અંગ અતી મન ભાઈરે. બહુચર. ૧
રંગ રાતી મદમાતી ગાતી ગીત ગાન તાન;
અલ્પ ઊમંગ ભરી ભૈરવ ગાયરે, યદુરાંમ જન જાચે;
ચરન કમળ રાચે, સાચે ભાવે શેવો આઈ, અભેદ પાયરે. બહુચર. ૨

રાગ ભેરવ.

આજ નીશા પ્રીય લાગી, સોહાગી સોરંગ ભરી;
બહુચરમાત છબી નીરખી જુઓ જાગી, આજ નીશા.
સીવ સકતી સેવ્યાં નહી જે જન, તે જન હુવા અભાગી;

જક્ત જનુનીની કૃપા ભઈ તબ, સબથી ભયે સોહાગી. આજ. ૧
કાલ રાત્રી મા મોહ દારૂણા, અસ્ટમી અતી અનુરાગી;
ચરના વંદન કરી યદુરામે, ભક્તી અવીચલ માગી. આજ. ૨

રાગ ભેરવ.

ભોર ભયે આઈ જાગે, લાગે બોલન મૃગ સેવક જન;
દરસન કરી કે અનુરાગે. ભોર. ૧
સુરી નર મુની જન જે જે ઊચરત, ગુનીજન ગાવન લાગે;
ઊદીત મુદીત કોટી રવી શશી સમ, ભકત કમલ રસ પાગે. ભોર. ૨
શેશ મહેશ ગનેશ નીરંતર, ગાવત ગુન રસ નાગે;
યદુરામ જન ઉપર બહુચરમા, કૃપા કરી દુખ ભાગે. ભોર. ૩

રાગ ભેરવ.

પ્રાત ભયે પલ ખોલો, તોલો નહી ચૌદ ભોવનમાં;
મંગળકારી વચન અમૃત મુખ બોલો. પ્રાત ટેક.
માંગ ભરી સુ ધરી નવ સત્યમ, ભુસન વસન અમોલો;
ગહવર ગોખ ગાદી તકીયનપર, સોભીત હેમ હીચોળો. પ્રાત. ૧
કનક થાળમાં કેસર કુમ કુમ, સહીત કસ્તુરી ઘોળો;
યદુ ભાળે કરી માત આસીકા, નવખંડ નીર્ભય ડોલો. પ્રાત. ૨

રાગ ભેરવ.

અરૂણ ઊદેભયો આઈ બાળી બહુચરનાં દરસન કરવા,
સુર મુની આવે ધાઈ. અરૂણ. ટેક.
ચંદન કુમ કુમ ધુપ દીપશુ; આંગી રહાં કર સાહી;
પુજન કરતાં પાર નાં પાંમ્યા, મંડપ ઘા ભરાઈ. અરૂણ. ૧
બાળા ત્રીપુરા યંત્ર ગોખમાં, અખીલ લોક ઠકરાઈ;
યદુરાંમદાસ પંચ પદી ગાસે, તો જાસે યુગમાં કમાઈ. અરૂણ. ૧

રાગ ભેરવ.

જે જે જગત જનુની જાગો જગદંબે,

વિમલ મલુનિ ખીલીત કમલ ખેલત લોલંબે; જે જે. ૧
ગગન પ્રગન મગન ભયે અરૂણુ કીરણુ આઈ,
રજનીકે મેલ ગયો જલતે જોકાઈ; જે જે. ૨
પ્રમુદીત મન હરિત બંધુ આનંદ ધુતી ફુલી,
દીનકર ધુતી તીમર ત્યમી ચરકી ગત્ય ભુલી; જે જે. ૩
ઊરછે તમ પટલ તંતુ પટ જો સુર ભાને,
મીત્ર ઊદે હરખીત સબ કુમુદે મુર જાને; જે જે. ૪
કુંજીત સુક પુંજીત પીક બોલત મધુર બાની,
સુનો શ્રવન સુખ દીજે જયતી જે ભવાંની, જે જે. ૫
દેવી દણુંજ દલની મલની નીકર અમર હરખે,
જે જે જકત જનુની પેહેપાન કર બરખે; જે જે. ૬
કીનર નર મુનીજન અતી આનંદ સો બાહાડે,
કોણુ ગીને કમલા સંન સીરો પત્યસે ઠાડે; જે જે. ૭
અંજન મૃદુ અંમ્રળ જળ ભાજ કર લીને,
હરખત મન પરીજન રંગ ડોલત રસ ભીને; જે જે. ૮
દરસન ભીર ભઈ કોન ખબર લ્યાવે,
સુધ લીજે ગંગાપત્ય બેગે દરસ પાવે; જે જે. ૯

રાગ ભૈરવ તાલ હુસેની.

બહુચરાજી માત મોએ ધ્યાન તેરો ભાવે, ટેક.
વદન છબી જોતાં સીંધૂ સૂનુલજ્યા પાવે, બહુ. ૧
દધી સુતા પતી ભગની નાથ બંધુ તાત કાવે,
તા સખા સુત જનની વાહન લધુ કટી સોહાવે; બહુ. ૨
વપુ ધુતી હરી સુત સખા સુત કામની માન મટાવે,
સકલેશ્વર નીરખી પ્રેમ પુલ કીત ગુન ગાવે. બહુ. ૩

રાગ ભૈરવ તાલ હુસેની.

ઊઠી પ્રભાત નામ રટન કીજે બહુચરાકે, ટેક.
સુરીનર મુની સેવે સદા ચરન કમળ જાકે; ઊઠી. ૧

કાલીંદ્રી ભ્રાત તાત સુત રીપૂ સખા કે,
સુત રીપૂ ઊર હાર પતી વરણવી ગુણ થાકે; ઊઠી. ૨
મદન વૈરી કંઠ ભુષણ, તા પીતા સુતાકે,
પતી અંબુ સુત જનની પ્રમુખ ધ્યાન ધરત વાકે; ઊઠી. ૩
નારદ ગુણ ગાવત નાચત પ્રેમ સુતા છાકે,
સકલેશ્વર મા હો સદા ચરણ સરણ તાકે; ઊઠી. ૪

રાગ ભૈરવ.

બહુચરાજી માત ભજો ભવની ભીડ ભાગે,
ઇંદ્રિ ઇશિ વિષ્ણુ અજે જો ઊગર્યા આગે; બહુ. ટેક.
નર નારીએ વીચારી પ્રેમે પાયે લાગે,
સકલ સમૃદ્ધી આપે સારી, ઘોર નીશાન વાગે; બહુ. ૧
આદ્ય અંત અમર કરે, ચરણે ચીત લાગે;
અધમ બુધ્યથી ઊદ્ધરે, દુખ દલીદ્ર ત્યાગે. બહુ. ૨
કૃપાસીંધુ કૃપાકી જે ઇશ્વરી અનાગે,
ભટ વલ્લભને ભકતી દીજે એ ભવોભવ માગે; બહુ. ૩

રાગ ભૈરવ.

તે તર્યા સંસાર જેણે સક્ત સેવીરે,
ઊતર્યા ભવપાર બહુચર બાળા દેવીરે; તે તર્યા. ટેક.
પોખે પાળે ને સંભાળે માત એવીરે,
ખવરાવે ધવરાવે બહુચર જનની જેવીરે; તે તર્યા. ૧
ચાચર ચામુંડા કરલે દંડા, પલવટ વાળીરે;
પાવા કાળી આરાસુર વાળી, દેછે તાળીરે. તે તર્યા. ૨
અરજા વેગે આઇજીને નવ કોટી દાસીરે,
મદ ભર્યો મદ છંદે નાવે, વાયડો કાસીરે; તે તર્યા. ૩

રાગ ભૈરવ. ચોતાળો.

પ્રસન વદન પુરણ પુન્યમ ચંદ્ર આનંદ કંદ દસ કલાએ. પ્રસન.

ગોખે બેઠી ચોખ ચાંહે અલી અલબેલી ત્યાંહે,
સખી બાંએ દાંએ ને સુજસ સરાએ. પ્રસન.
જે જે યે કહે યોગ્યણી અન્ય ઉદો ઉદો કહે,
માહા મુન્ય ધુન્ય અનુ દીન શ્રુતી સદાએ. પ્રસન.
તે બહુચરની બલીહારી ભવ ભાગ ભરનારી,
વીપ્ર વલ્લભને સંભારીને સાહો બાંહે. પ્રસન.

રાગ બીભાસ.

જેકો પ્રાત મધ્યાન સંધ્યા સેવા જે કરે, માતનુ ધ્યાન મનમાં એ રાખે;
મૃત લોક સદા સુખ તે ભોગવે, બહુચર મા તેને શરણુ રાખે. જેકો. ૧
આઈ બ્રહ્મતું રૂદ્રતું ઈંદ્રિતું વેદતું, અકલ જ્વાલામુખી જગત વ્યાપી;
ચૌદ ભોવનમાં જ્યુગ સચરાચર, સર્વ દેવે મળી તુજ થાપી. જેકો. ૨
આઈ ચૌદ બ્રહ્માંડમાં આદ્ય તું ઈશ્વરી, રામતું ક્રીશ્નતું અંબે રાણી;
અકલ જ્વાળામુખી સરસ્વતી સારદા, દાસ વલભને આપ્ય વાણી. જેકો. ૩

રાગ બીભાસ દ્રુપદ.

મન મન સાએ કર ધર્ય ધ્યાન, માતનુ પ્રાતમાં રાત્ય દીન એહ રસના રટ;
દેવી દયા નીધ્ય દાતા રિધ્ય સિધ્ય વિવિધ્ય વિવિધ્ય;
સેવીજે જાણે પલમાં પ્રથ્વી કરે ઉલટ સુલટ. મન મન. ૧
આદ્ય એ ઈશ્વરી વીશ્વ પોતે કરી બહુ રંગ, બહુચરી ખરી અપ્રતક્ષ પ્રગટ;
આગ એ આગે પ્રેમે પાયે લાગે, માહા દુખ ભાગે ભોળી ભવાની;
ભવોભવ ભક્તીય માગે વલભ ભટ. મન મન સાએ કર. ૨

રાગ બીભાસ દ્રુપદ.

અરે જીવ જોને વીચારી થયો દેહધારી કાં ન કાંઈ સમારી;
કાંમ ક્રોધ માયા મોહ ત્રશ્ના લોભનો ન થોભ ખ્યોભના ન જાણી;
અંધ ધંધેવળુધો સૂધો રહ્યો જોઈ પર નારી. રે જીવ. ૧
હવેતો કંઈ કરચ વીચાર, અલ્પ જાએ અવતાર;
મુઢ મુક્ય મન વીકાર જીતી બાજી હારી,

ગઈ ગઈ રહી જાણે રાખી તારણુ કોઈ ન ચાખી વલ્લભ કહે વેદ સાખી;
ભવ બહુચરાજી ભજતાં અધમ ઉધર્યા નીપટ ભારી. રે જીવ. ૨

રાગ બીભાસ તાલ ચાલતી.

પ્રાતઃસમે શ્રીબહુચર જનુની,સનખલપુરીનું દરસન કરીએ ઉદયે ભાન.પ્રા.
ઉદો ઉદો જે બાળા ત્રીપુરા, સકળકળા નિધિ સુભ ગુન ખાન. પ્રાતઃ ૧
નિત્ય નેમ કરી ચીત પ્રેમ ધરી, પ્રગટ પીઠ છે આદ્ય સ્થાન;
પુજીએ પ્રીતશુ રાજ રીતશુ, મંગળ આરતી મંગળ ધ્યાન. પ્રાતઃ ૨
ચતુરાનન પંચાનન નારદ, નેતિ નેતિ કરે નિગમ ગાન;
યદુરામ દાસને આસ અધીક છે, ચરણ કમળ રસ અમૃત પાન. પ્રાતઃ ૩

રાગ બીભાસ જોટો.

અરૂણ ઉદે શ્રી આરાસુરી મા,આદ્યશક્તિ મા દરસન દીજે દીન દયાળ.અરૂ.
જે જે શ્રી જક્ત સીરોમણી, સક્ત સદાએ જન પ્રતિપાળ. અરૂણ. ૧
ચર્ણ કમળ ચરણા ચોળી સોરંગ ચુંદડી, અંગ અંગ આભરન રસાલ;
હેમ હાંસડી ઉપર રાજત, રત્ન દામણી ઝાક ઝમાળ. અરૂણ. ૨
ગાલ કપોલ અલક છબી કુંડળ, નથ બેસર મોતનકી ઝાલ.
કુમ કુમ કેસર આડ લલાટે, ચંદ ચાંદલો શોભીત ભાલ. અરૂણ. ૩
પ્રાતઃ પુંજા કરી પાન પાત્ર ધરી, મંગળ આરતી નૈવેદ્ય થાળ;
યદુરામ જનુની અકળકળા છે, સકળ સીરોમણી પદ નીરમાલ. અરૂણ. ૪

રાગ બીભાસ ઠુમરી.

સદા શેવો સૈલ કુમારી, કર કંઠે સોહે ત્રીપુરારી. સદા. ટેક.
કૈલાશ વાસની સબ દુખ નાસની, દાસની વિપત વિડારી. સદા. ૧
યદુરામ જનની ચરણે સરણુ છે, ગૌર વરણુ બલીહારી. સદા. ૨

રાગ બીભાસ ઠુમરી.

બાઈ અરજ સુની લીજે બહુચર,
જે જે જક્ત કૃપા કરી કળીયુગમાં, તેસે સબ જુગ કીજે.બાઈ. ટેક.
દાસી કુંભ કર પાન પાત્ર લીયે, મધુર મધુર પીજે. બાઈ. ૧

ચદુરામ જનુની ગોખે મદમાતી, દેખ દેખ મન રીઝે. બાઇ. ૨

રાગ બીભાસ.

અરે હાં બહુચર જાગોજી, જાગોજી જાગોજી જગ આધાર. બહુ. ૧
અરે હાં નીંદ્રા ત્યાગોજી, ત્યગોજી ત્યાગોજી સરજણ હાર;
જુવો પ્રભાત માત નથી રાત્યે, ઉઠો પરમ ઉદાર. બહુચર. ૧
સીતળ થયાં સીંધુ સુત સોનું સારંગ જ્યોત્ય સમાર;
ચાર પાંચ ચાંદરણી દીસે ને હરણી ખરારચ. બહુચર. ૨
મધુરા સ્વર સુણીએ સાબ્યજ જનના બોલે વારંવાર;
તમ ચરલ્યે મુખ્ય નામ તમારૂં, તે બહુચરી તું ઉચ્ચાર. બહુચર. ૩
છપ્યો છપાકર પ્રગટ પ્રભાકર ઊદીત લગાર લગાર,
ફુલ્યાં કમળ અમળ કઈ ભાતે ને ભમર કરે ગુંજાર; બહુચર. ૪
ફુલ્યાં ગુલાબ સંગ્ય સેવંતી, ઊતંમ ભાર અઢાર;
પ્રેમલ પ્રબલ પરમ રૂચ્ય પ્રસર્યો, તે બેહેકે ઠારો ઠાર. બહુચર. ૫
મુખ જોવા મુનીવર સુર આવ્યા, દ્વાર સકત અપાર;
ઊદો ઊદો જૈ જૈ કહે ઊભા, તે ભીડ ભર્યો દરબાર. બહુચર. ૬
શૈયાથી ઉઠયાં સલખનપુરી, બેઠાં તખત મોઝાર;
નીરખિ વદન સદન સુર વર ત્યાં, તે આપ આપ અધીકાર. બહુચર. ૭
જાગી જનેતા જુગ, તે ભૂતળ હરીઓ ભાર;
આપી નવ નીધ્ય નવ ખંડને સુખ પામ્યું સંસાર. બહુચર. ૮
ભૂતળ ભુર મુક્ત તે પામ્યા, વેદ શાસ્ત્ર ભણનાર;
વલ્લભની રસનાએ વસીને સફલ કર્યો અવતાર. બહુચર. ૯

પ્રભાત, રાગ રામકળી.

સખી માત પ્રભાતમાં ઊઠી સમરૂ, મારે ભવ સીંધુ તરવું;
નીરમળ નામ ભવાનીનું લઇને, દુખ સકળ હરવું. ટેક. ૧
જેણે માત ભજી નહી તેને, ચોરાશી ફરવું;
દેહનો કુંભ ભરી વારો વારે, અવતરવું મરવું. સખી. ૨

તે માટે તું સાંભળ પ્રાંણી, કારજ એ કરવું;
કહે સાંકલેશ્વર બહુચર ચરણે, ચીત સદા ધરવું. સખી. ૩

પ્રભાત, રાગ રામકળી.

વાણેલુ વાયુરે ચાલો સલખનપુર જઇએ,
બાળા બહુચરીયાંને નીરખી, સુખીયાં થઇએ; ટેક. ૧
ગોખે ચડીને ગાજે મૈયા, જગત તણી જાયા;
દરશનથી દુઃખ કાપે અંબે, મોટી મહંમાયા. વાંણેલુ. ૨
માનસરોવર માહાત્મ મોટું, સ્નાન જઈ કરીએ;
વળતી સલખનપુરી માતનું, ધ્યાન રૂદે ધરીએ. વાણેલુ. ૩
ભજતાં ભવસાગરમાં ભવાની, પાર કર્યા પ્રાણી;
ભક્ત ઓધારણ જગત જનેતા, વેદ વદે વાણી. વાણેલુ. ૪
દરસન આપ્યાં દુખડાં કાપ્યાં, પુર્ણ થઈ આશા;
જોડી કર તુજ પાયે લાગે, સાંકલેશ્વર દાસા. વાણેલુ. ૫

પ્રભાત, રાગ રામકળી.

ચાલ સખી સલખનપુર જઇએ, માજીને ભાવે;
જોતાં જક્ત જનેતાની જોડે, અવર મન નાવે. ટેક. ૧
ચાચર ચોક રહી મા સાનીધી, નીરખી માહારાજે;
દીન દયા જાંણી સનખલપુરી, ભીડ માહા ભાજે. ચાલ. ૨
ગાતાં ગુણકારી માહાકાળી, નીર્ભય રેહે પ્રાંણી;
ભંજન ભીડ ભવો ભવ ભવાંની, જક્ત વીશે જાણી. ચાલ. ૩
જાણે જંતુ જગતને માણી, ધારીને કાયા;
ચાહી ચોખે ચિત્તે સેવો, સાચી મહંમાયા; ચાલ. ૪
લેતાં નામ સર્યાં સહુ કામ, આપી નવ નીધી;
સાંકલેશ્વર દાસ જાણી પોતાનો, વાંણીરે દીધી. ચાલ. ૫

પ્રભાત, રાગ રામકળી.

હુંતો નીચો નમી નમસ્કાર કરૂ મારી અંબા વીના કોહોને,

અંબા વીના કોહોનેરે, બહુચરબાઈ વીના કોહોને;
જળ સ્થળ જંતુ ત્રીલોકનું, દઈવિત જે જસ છે જેનો. ટેક. ૧
ઇશ્વર વિષ્ણુ વિરંચી નીરંતર આરાધે જેને,
વેદ પુરાણ શાસ્ત્ર સાખ દેછે હુંરે ભજું એને. હુંતો. ૨
એવી જગત જનેતાને, ભક્ત વિના ન કળાય ગત ગેને;
વલ્લભ ભટ ચીત ચળ્યું, નીરખી ગોખ ચાચરને એહેરે. હુંતો. ૩

પ્રભાત, રાગ રામકલી.

હુંતો પાયે પડુ પરમેશ્વરીને, મારા પ્રાણ થકી પ્રીતે;
નર્ક નીવારણ નામ નારાયણી, જે જન લે નિત્યે. ટેક. ૧
મા પુરૂષ પ્રમદાનાં પાપ પ્રજાળ્યાં, પાલણ પ્રતી જે;
ન્યાલ કરે નર નાર સંસારમાં રાખો રાજ રીતે. હુતો. ૨
મા બ્રાંમણ થઇને ભજે ના ભવાની ચાહી ચોખે ચીતે;
બહુચર બુદ્ધ પ્રસીદ્ધ કરો, ભટ વલ્લભની રીતે. હુતો. ૩

પ્રભાત, રાગ રામકલી.

આજતો સ્વપ્નામાં અંબે દરશન આપ્યું,
દુરબળ જાણીને મારૂં દાળીદ્ર કાપ્યું. ટેક.
ચાચરમાં ચાલ્યાંરે કરમાં કંકુડાં ઘોળી,
મંગળ ગાયછે સર્વે શક્તીયોની ટોળી. આજ. ૧
જસોદાજીના ચાંલ્લા ઉપર ચાંલ્લારે કીધા,
આપે દ્વાર ઊઘાડીને માયે દેદાર દીધા. આજ. ૨
ક્ષણમાં આંગી ને ક્ષણમાં મુરતી તેજ અપાર,
અંગ આભુષણ ઓપતાં કંઠે મોતીના હાર. આજ. ૩
મુસ્તકે મુગુટ ને કાને કલા ફુલ કેસરની આડ,
શશી સુરજ જેવો ચાંદલીયો ચોડયો લેલાટ. આજ. ૪
ઝઘ મઘ જોતી ને નાકે મોતી કસુંબી સાડી,
શોભા નીરખી દાસ યદુરામ જાયે બલીહારી. આજ. ૫

પ્રભાત, રાગ રામકળી.

પ્રભાતે ઊઠીને સમરો બહુચર બીરદાળી,
સાચે ભાવે સેવે તેને નીત્ય નીત્ય દીવાળી. ટેક.
આપે આરાસુરી માહાલક્ષ્મી આઈ આપે માહાકાળી,
આપે તુળજા નવદુર્ગા એ સલખનપુર વાળી. પ્રભાતે. ૧
ગાયત્રી સાવીત્રી સરસ્વતી સોભે સ્વરૂપાળી,
ત્રણ ગામ તરભેટે વસીયાં ચુંવાળે ભાળી. પ્રભાતે. ૨
ચાર ભુજા આયુધ ધરીને ગર્ભે અસુર ગાળી,
ઈંદ્રિને ઈંદ્રાસન આપ્યું દેવ પ્રતી પાળી. પ્રભાતે. ૩
ભવ બ્રંમા ભગવતી ચરણને સેવે નીરમાળી,
દાસ યદુરામ તેજ ચરણસુ લાગીછે તાળી. પ્રભાતે. ૪

પ્રભાત, રાગ રામકળી.

પ્રભાતે ઊઠીને પંખી બહુચરી મુખ બોલે,
સચરાચરમાં નાવે કોઈ સનખલપુર તોલે. ટેક.

પુરૂષથી તો પંખી સારો મુંઢે જપે માતા,
લોભી દુષ્ટના દીવસ આળસ નિંદામાં જાતા. પ્રભાતે. ૧
અકલ સ્વરૂપે અલબેલી છો ગોખે દૈવત રાજે,
પુજન કરીને પાયે પડશે તેનાં દુખ ભાજે. પ્રભાતે. ૨
વીષ્ણુ વસુધા સમુદ્ર ચરણીયો ઓઢણી આકાશ,
અસ્ટકુલ પરવત ઓપે પયોધર વૈકુંઠ કૈલાસે. પ્રભાતે. ૩
પુરણ અખંડ પુજા શી અરપુ પૃથ્વી ગંધ પોતે,
વાયુ ધુપ ને પુષ્પ આકાશ વહની દીપક જોતે. પ્રભાતે. ૪
જળ અમૃત નૈવેદ્ય કરી અર્ક આરતી ઊતારે,
ઊદો ઊદો જેજે કહી વેદ સ્તુતી કરે ચારે. પ્રભાતે. ૫
જેથી જે રાચ્યું તેને તે સાચુ મત ન કરો એનો,
દાસ યદુરાંમ બહુચર ભજશે ધન મનખો તેનો; પ્રભાતે. ૭

રાગ પ્રભાત.

મંગળ દરસાવે પ્રાત મંગળ દરસાવે,
માતકે દરબાર પ્રાત મંગળ દરસાવે. ટેક.
ઓર ઘેર સાંજ દુપેર આધીરાત કાહાવે,
સદા એ ઊદે પ્રભાત બહુચરાને ભાવે. માતકે. ૧
ઓર ગામ એક મ્રગ બોલકે સુનાવે,
બાળાકે અરૂણ શીબા અહરનીસીં ગાવે. માતકે. ૨
અવર દેવ મીષ્ટ અંન્ન વાર પરવ ખાવે,
બાળાને મોદીક અનેક થાળ આવે. માતકે. ૩
શકતીકો ભક્ત સોતો જક્ત ફેર નાવે,
સાર ધાર રહે વાર વાર પદ ધ્યાવે. માતકે. ૪
યદુરામ દાસકે ઊપાસકુ રીઝાવે,
સનખલપુરી ધ્રામ ધામ પુરણ કાહાવે. માતકે. ૫

પ્રભાત રાગ રામકળી.

ઊસ્કાલ થયોછે અંબા આરાસુર વાળી,
નીંદ્રા ત્યાગો ઊઠો જાગો બહુચર દાળી. ટેક.
કોણુવારના કલોલ કરતા કુરકુટીયા બોલે,
મેનાં પોપટ મધુરી વાંણી બોલે મળી ટોળે. ઊસ્કાલ. ૧
વાજંત્રો લેઈ ગાંધ્રવ આવ્યા ગુણ ગાયન કરવા,
સેવકજન આવીને ઊભા છત્ર ચંમર ધરવા. ઊસ્કાલ. ૨
છડીદાર ઊભાછે માને ખમા ખમા કરતા,
તુમર પાંણી આવ્યા જાણી કર વેણુ ધરતા. ઊસ્કાલ. ૩
સુરનર મુનીવર સરવે આવ્યા મુખ જોવા માનુ,
તીમર હરવા પ્રકાશ કરવા ઊદય થયો ભાનુ. ઊસ્કાલ. ૪
દાસનો સાદ સાંભળી શ્રવણે ત્રીપુરાંબા ત્રુઠયાં,
ગીરધરલાલ તણાં દુખ હરવા દયાળી ઊઠયાં. ઊસ્કાલ. ૫

પ્રભાત રાગ રામકળી.

માત સમે ઊઠીને માયે દરશન દીધાં,
હાસ્ય વદન હરખે નીરખીને ઓવારણાં લીધાં. ટેક.
કનક કલસ ગંગોદક ભરીયાં દંત ધાવન કરવા,
રત્ન જડીત બાજઠે બેઠાં સ્નાન અનુસરવા. માત. ૧
ઊષ્નોદક સીતોદક નાહાવા તીરથોદક વારી,
શુધ આચમન કરવા ભરીયાં જમુનાં જળ જારી. માત. ૨
સ્નાન કરી ઊઠીને પોતે પાદુકા પેરી,
ખટદસ સોભતા સજીયા અંગે આનંદની લેહેરી. માત. ૩
બંદીજન જસ બોલવા લાગ્યા ગાંધ્રવ ગુણ ગાયે,
વીધ વીધનાં વાજીંત્ર વાગ્યાં ગીત નૃત્ય થાયે. માત. ૪
બરદ પાળવા બાળા રૂપે ચુંવાળને ચોકે,
ગીરધરલાલ તણાં દુઃખ હરવા બીરાજ્યાં ગોખે. માત. ૫

પ્રભાત રાગ પંચમ તાલ જેતસાં.

માહારા માથા કેરા હુ મુઆળા લોહુ બહુચરાજીને પાગ્યે. મારા.
ખાલનાં ખાસડાં સીવડાવું જો ભેટે મોહો માગ્યે. મારા.
અંતરથી ઊચાર કરૂ આઈ સાખ્ય અનુરાગે. મારા.
ભુતળ ભુર ભવાંની ભજે તેતો માહા મોટે ભાગ્યે. મારા.
વલભ બહુચરમાત મળે મન સુધ્ય લગન લાગ્યે. મારા.

પ્રભાત રાગ પંચમ.

હુંતો કરગરૂ બે કર જોડી કરી માહારી બહુચર મા પાસે,
ભાંજણુ ભીડ ભવાંની ભવો ભવ ભૂતળ આકાશે. હુંતો. ૧
નર નરીશની આશ કશી કરૂ એક એહેની આશે,
આધ અનાધ અવતરે આવે તે ઇશ્વરી વિશ્વાસે. હુંતો. ૧
પોષણુ શકય સંતોશણુ જક્ત તે કહ્યું વેદ વ્યાસે,
વલભ દુર્લભ દુર કરે દુખ દ્વંદ થતાં દાસે. હુંતો. ૫

પ્રભાત રાગ પંચમ.

હું શીશ નમુ સલખનપુર રાણી જો સાચી મત્યે જાણી,
સરવ સંસારનું તારણ સકત્ય તે વેદ વદે વાંણી. શીશ. ૧
ભાવ કુભાવ સુ સેવે તે જે જન બ્રહ્માંણી,
જીવન મુકત તે જીવને જકતમાં તેં કરચા કલ્યાંણી. શીશ. ૨
આધ અનાધ અબાધ એ ઇશ્વરી વીશ્વ વીશે પ્રાણી,
બ્રાંહ્મણ-થઇને વિદ્ધિનાં અકલ્પે ભટ વલભે વિખાંણી. શીશ. ૩

પ્રભાત રાગ સીધુડો.

પ્રીત ધરી ધસો ભક્ત ભીડ ભાગવા, સ્નેહ સાંધો તમો સંત સાથે;
આધ અનાધની ભકત શિર બહુચરી શકિત સાચી કહુ લક્ષ્મી નાથે. પ્રીત. ૧
રાય બાણાસુરે બાંધ્યો તન રતિ પતી છોડચો છુટે નહી એહ કોથી,
સમરી સાચી સનખલપુરી માતને ધાઈ છોડાવ્યો મા કાળાગ્રહથી. પ્રીત. ૨
વીષ્ણુ જલ મધ્યે જલસાઈ થઈ પોઢીયા ખોળે રાખીને અંત્રીક્ષ બેઠાં,
રાવણ મારી સીતામળ્યા રઘુપતી જો તુને ભાવ ધરીને ભેઠાં. પ્રીત. ૩
ભાવ ધરી સમરી વલ્લભે શ્રીનાથ મા તેને પ્રીતે દરસન આપ્યું,
અસુર સંહાર કરચા તેં માહેશ્વરી અમર તણુ તમે કષ્ટ કાપ્યું. પ્રીત. ૪
ભક્ત સંકટ હર્યા કૈક મા બહુચરા દીન તણી દયા જાણીને ધસીયાં,
પ્રગટ કળી કાળમાં માત સનખલપુરી ચોક ચુવાલને વાસે વશીયાં. પ્રીત. ૫
બહુચરી સેવોને ચિત નિરમળ કરી સેજ સુધા સિંધુ માંહે નાહો,
વીપ્ર સકલેશ્વર વીનવે કરગરી બુડતાં બાંવડી માત સાહો. પ્રીત. ૬

પ્રભાત રાગ સીધુડો.

માતને જે ગમે તે ખરૂ માહરે રાખો જમ રીતે તમ રહીએ બાળી,
અકલગતી તાહેરી કોણ કળે બહુચરી જયાં જેવું ત્યાં તેવે રૂપે ન્યાળી. મા. ૧
સકલ બ્રહ્માંડમાં વાસ છે તાહેરો મનસુબો તમો ધારેલો જેહ,
હરી હર બ્રંહ્મ ઈંદ્રાદીક દેવથી ફેરવ્યો ફરે ન માત તેહ. મા. ૨
સ્થાવર જંગમ ભેદ એ તાહેરો વિવિધ પ્રકારે જુગ માંહી વ્યાપી,

રંક રાએ કર્યા બરદે બરદાળીકા કરમ અંક તમો નાખ્યો કાપી. મા. ૩
દેવતા તણી વારે ચઢયાં ઇશ્વરી અસુર તણો તમે અંત લીધો,
રૂકમણી સેવી પ્રેમથી તુજને તેને જગદીશે તેં ઇશ દીધો. મા. ૪
માતતુ તાતતુ ભ્રાતતુ ભગવતી કાંઈ કરૂણા કરો દીન જાંણી,
વિપ્ર સકલેશ્વર વીનવે કરગરી સાંભળો સનખલપુર રાણી. મા. ૫

પ્રભાત રાગ સીંધુડો.

ધ્યાંન ધર ધ્યાંન ધર અંબીકા માતનુ, જેને સુરીનર મુનીવર શીશ નામે;
ધ્યાંન શીવજી ધરે વીષ્ણું શેવા કરે, માતનો પાર બ્રહ્મા ન પામે. ધ્યા. ૧
આદ્ય બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી માહાલક્ષ્મી, વેદ વિખ્યાત નવખંડ જાણે;
રિધ્ય સિધ્ય દાયણી કાપે પાતીક કણી, માત ત્રિભોવન ધણી અંબે રાણી. ધ્યા. ૧
આદ્ય જોગેશ્વરી માત ત્રીપુરેશ્વરી, આદ્ય માહેશ્વરી સુખદાઈ;
દાતા છે શક્તિ મા ભક્તિ મુક્તિની, જાણી પોતાતણો લે નીભાવી. ધ્યા. ૨
દુષ્ટ સીંહારણી દૈત્ય દલ મારણી, ભકતજન તારણી અંબે માતા;
દાસ અમૃત તણી રાખ્ય સાહ્યત ઘણી, બાળ જાણી કરો સુખસાતા. ધ્યા. ૩

પ્રભાત રાગ સીંધુડો.

ઊઠને અંબીકા સાહ્ય કરો બહુચરા ભકતને કારણે આવો ધાઈ. ટેક.
આદ્યતુ અંત્યતુ મધ્ય માહેશ્વરી, તારૂણી ત્રીપુરા સુખદાઈ;
જ્ઞાંનમાં ધ્યાનમાં સકલ વ્યાપી રહી, તાહરૂ રૂપને જોઈ ન્યાહળી. ઊઠને. ૧
વીલંબ કીધા થકી વાત વણસે ખરી, જગતમાં શકતીને કોણ નમશે;
કળી કેરા કાળમાં જાગતી તું ખરી, તુજ વીના દુઃખ તે કોણ હરશે. ઊઠને. ૨
સીંહ ઉપર ચડી ત્રીશુલ તે કરગ્રહી, ચોસઠ જોગણી સંગ લાવો;
ભકતી ભાવે કરી લાલ વીનતી કરે, આપણા ભકતના બિર્દ પાળો. ઊઠને. ૩

પ્રભાત રાગ સીંધુડો.

આશરો એક આધાર સનખલપુરી, અવનીમાં આવીને સર્વ જોયુ;
મોટમોટેરાંનાં માન્ય મુકી કરી, આપ જોયાવીના આપ ખોયુ. આશરો. ૧
ધર થકી ધંધ મન અંધ સમજયો નહી, જેરે ધંધે ધંધ સર્વ જાયે;

નામ લેતાં નવેનિધ્ય આવી મળે, નામ લેતાં સહુ લાગે પાએ. આશરો. ૨
કોડ પુર્યા કંઈ વાર મા બહુચરા, કબુદ્ધ થકી મેં તો કંઈ ન જાણ્યુ;
માહાત્યમ તાહરૂ મન જાંણ્યાવિના,બળ કરી શ્વાને જ્યમ સકટ તાણ્યુ.આશરો૩
બ્રંહ્મ તું વિષ્ણુ તું નામ નારાયણી, આદ્ય તુ અંત્ય તુ વિશ્વ વ્યાપી;
સ્થાવર જંગમ શક્ત સચરાચરે, સર્વે દેવે મળી તુને સ્થાપી. આશરો. ૪
હુંપદ ટાળીને તુંપદ સેવતાં, અઘ તણો સ્પર્ષ ન અંગ લાગે;
જાગતી જોત્યતુ જુગમાં બાઇ બહુચરા, તુજવીના અવરકને કોણ માગે. આ.૫
બ્રહ્મ શીવ વિષ્ણુ નિત્ય ધ્યાન તાહારૂ ધરે, સુર તેત્રીસ તે કોણ લેખે;
આદ્ય અનાદ્ય મંડાણ માંડી રહ્યાં, જોગ જોગેશ્વર કોઇ ન પેખે. આશરો. ૬
પરમ પ્રીતે કરી સેવો સલખનપુરી, મન કરી માનજો સર્વ સાચું;
સંસારમાં શિવ શક્તિ પુજનવીના, મુક્તિ કીધુ તે સર્વે કાચુ. આશરો. ૭
લક્ષચોરાશી તે સર્વ મા તમ થકી, વિશ્વ તમથી તમો વિશ્વમાંહી;
રંક ને ટંક કરૂણા કરો માવડી, વેગે હરી વલ્લભ સાહો બાંહી. આશરો. ૮

પ્રભાત રાગ સોંધુડો.

અંબા કેમ નથી જાગતી દુઃખ નથી ભાગતી, ત્યાગતી કેમ નથી નીંદ્ર નેણાં;
નાગરી નાત અમો અટપટું બોલશું, વાઘ ચડનારી તુને દેઇશુ મેણાં. ટેક.
જ્યારે મહીશાસુર મદ ભર્યો મલપતો, ત્યારે તું વાઘ ચડી વંન ફરતી;
ખડગ ત્રીશુળ લેવાં પડયાં કર વીશે, ક્ષણુ ક્ષણુ મદ્ય મધુપાન કરતી. અં. ૧
મહીષને મારતાં પરાક્રમ અતી કર્યું, શાસ્ત્રમાં પડયું તેતો સબળ સાચું;
તે બળ તાહરૂ કયાં ગયું શ્રી અંબીકા, આવડું આળસ તુને કયાંથી આવ્યું. અં. ૨
શું કળીકાળમાં નથીરે ચુંવાળમાં, કેમ આરાસુરી અવળી બેડી;
ભકત સંકટ સમે શયન કીધું તમે, શાને કાજે સતી નાશી પેડી. અં. ૩
કળી મધ્યે ચંડી વીનાયક સહુ જપે, પ્રસિદ્ધ એ છે તેતો વેદ બોલે;
વેદના બોલનો તોલ રાખો સતી, નહીંજ રાખોતો હવે સ્રષ્ટી ડોલે. અં. ૪
આવડી ઊતાવળ આજથી કેમ કરી, ગંગનો રંગ સ્થીતી વર્ષ સાઠે;
તાહરે માહરે પ્રીત પુરવ તણી, તે કેમ જાએ મારે અંબા નાઠે. અં. ૫
મંદન મુખ વચન સુણી શીઘ્ર થયાં શાંબવી,ચડી સીંહ ધરી ત્રીશુળ આવ્યાં ચાલી;
કાપ્ય દુઃખ આપ્ય સુખ ચરણ કમળેશ્વરી, હે મમ હે મમ પાવાવાળી. અં. ૬

પ્રભાત રાગ વેલાવલ તાલ એતા.

પ્રાત સમે નીરખું સદા બહુચરીયાં ન્યાળી,
શોભા શી કહુ માતની સ્વર્ગે થકી વિશાળી. પ્રાત. ૧
ભજતાં ભવાંની ભાવથી ચરણે ચિત્ત ધારી,
સાયુજ પદને આપતાં અઘ કોટી પ્રજાળી. પ્રાત. ૨
પલક એક મુખ ઊચરે બહુચરમા બાળી,
સારે કામ તેનાં સહુ બરદે બરદાળી. પ્રાત. ૩
નાહાતાં માનસરોવરે સેવ્યાં સુરપાળી,
જન્મ મરણ ભય ટાળતાં સમરી માહાકાળી. પ્રાત. ૪
જુઠું સર્વ માજી વીના જુવો ચિતમાં સંભાળી,
સાંકલેશ્વર એમ ઊચરે શેવો છેલ છોગાળી. પ્રાત. ૫

પ્રભાત રાગ વેલાવલ.

સાહ્ય કરોને બાળી બહુચરા, અલબેલી દયાળી;
દેહ તણાં દુઃખ ટાળીએ, આશા રાખુ તમારી. સાહ્ય. ૧
આદ્ય અંત તું ઇશ્વરી, જક્ત જનુની કાહાવો;
ભીડ પડે જ્યાં ભક્તને, તતકાળજ આવો. સાહ્ય. ૨
બાંના તણી પત રાખજો, રંક શેવક જાંણી;
ભવજળ પાર ઊતારજો, મેહેર મનમાંજ આણી. સાહ્ય. ૩
કાંમ ક્રોધ લોભ બહુ દમે, મમતા મુને મારે;
આપ્રત વેળા અંબા વીના, આવી કોણ ઊગારે. સાહ્ય. ૪
મનુષ્યા દેહમાં હું પડયો, કીધાં કર્મ અનેક;
જેમ તેમ કરીને રાખજો, મોતી રંકનો ટેક. સાહ્ય. ૫

રાગ પ્રભાત.

કોઈ જઈ કહો મારી માતને, દાસને દુઃખ ઝાઝું;
હઘ વળી હાવાં શું જુવો, રાખો શરીરને સાજું. કોઈ. ૧
મેહેર કરોને મતબાલી મા, દુષ્ટ વ્યાધીને હરજો;
કોટી અપરાધ ક્ષમા કરી, મુસ્તકે કર ધરજો. કોઈ. ૨

મહીષાસુરને મારીયો, ચંડ મુંડને ચોળ્યો;
ધુમ્ર લોચનને ખોળીયો, રકત બીજને રોળ્યો. કોઈ. ૩
હાથ અગનરે ઊડે ઘણી, પેટમાં પીડા ભારી;
દીન જાંણીને દયા કરો, સુણો અરજ હમારી. કોઈ. ૪
જેવો તેવોછું પણ તાહેરો, માટેલોની ઊગારી;
દાસ મોતીનીરે વીનતી, સુણો બહુચર બાળી. કોઈ. ૫

પ્રભાત રાગ વેલાવલ.

જયમ તું રાખેરે આરાસુરી, તારા ભાવથી રહીએ,
મનની વ્યથા જાણો માતજી મુખડેથી શું કહીએ. ટેક.
ઊતર દેશ આરાસુરી, પુરવ માહાકાળી;
દક્ષણમાં અષ્ટાદશ ભુજા, ચુંવાળ બહુચરબાળી. જયમ. ૧
માજી ચોદસ તું વ્યાપી રહી બ્રંહ્માંડેરે જાણી,
શી રે શોભા કહુ તાહેરી શીવની પટરાંણી. જયમ. ૨
માજી માત તાત તું માહરે મારે આશરો તારો,
ગોખે ચઢી બીરાજતાં જળહળતો પારો. જયમ. ૩
ચંડમુડને માયે મારિયા રકતબીજને રોળી,
તેત્રીસકોટી દેવતા કહે અંબા મોટી તુ ભોળી. જયમ. ૪
સકલ કળસ તાહારા નામના વલ્લભ શીર છાજે,
જુગ રૂઠયો કયમ વાપરે શીર અંબા બીરાજે જયમ. ૫

પ્રભાત રાગ ભેરવ.

ભજો માત બહુચરાને ભાવશુ ભવાંની;
ના પુરૂષને પુરૂષ કીધા, પ્રથમ એ નીશાંની. ટેક.
શકતને વશ જગત સર્વે, સુરીનર મુની ગ્યાની;
શકત ગયે ગળે ગર્વ, ચળે ધર્મ ધ્યાની. ભજો. ૧
અવર દેવ અજર કરે, માત કરે કાંની;
સમર્યા બધ કાજ કરે, સુણો વાત છાની. ભજો. ૨
ભીડ ભાંગી ભૂરની, ભુતળ ભવાની;

ભટ વલ્લભની વાત માની, માત મેહેરબાની. ભજો. ૩

રાગ ભુપાળી.

કમળાસન ભવ રમેસ મઘવા અષ્ટૌ દીકપાળગે અંબે,
અષ્ટવસુ આણી યમ મરૂદ્‌ગણુ અશ્વ નિચે બાળ;
પ્રાતઃકાળી નીર્જર એવુની સાધિતાતી વેળ,
ગૌતમ વિશ્વામિત્ર પારાશર વશિષ્ટ ભ્રગુ કપીલ;
વેદ સ્તુતીને સ્તવન કરીતી બહુત મંજુલ,
ગંધર્વાદિ સિદ્ધ ચારણ ગાતી ધરૂની તાળ. ચાલ.
અષ્ટ સિદ્ધિ બુદ્ધિ રિદ્ધિ અબ્ધી કુમરા,
પતિવ્રતા સાધ્વી અહીલ્યાદિ તારા;
પાજળુનીયા આર્ત્યા. ઊભી તીષ્ઠતી દ્વારા,
અરૂણોદય ઝાલ્યા અંબે લલિતાંબુજ વદને;
ત્રીપુર સુંદરી જગત્ વ્યાપકે ઊઠી કલીમલ દહની,
શ્રી જગદંબે ભક્ત પાલકે મહિષાસુર મથની. ૧
સાયંકાળી દ્વીજગણુ વૃક્ષિ હોતે તે ઊડલે,
ભ્રમર ષડપદાનીશિગું તલે તેહિ મુકત ઝાલે;
યાત્રીક જન પંથાને સિદ્ધતા કરૂની ચાલલે,
અગ્નિહોત્રી દેતી આહુતી બ્રંહ્મનિષ્ઠ આગળે;
સુર્ય ઉપાશક સૌર્ય વૈષ્ણવ વિષ્ણુ તે સ્મરલે,
શૈવ અર્ચિતી શિવ ગજાનન શકિત પુજ નીરતલે. ચાલ.
પશ્ચિમેસી ગેલા રમા બંધુ ગગની,
ઊદય કરૂ પાહે ઊદયાદ્રિ તરણી;
દલ વિદલીત નયની ભુવન ત્રય નયની,
દુર્ગે અંબે પ્રણવ રૂપીણી ચંડ મુંડ મથની. ત્રીપુર ૨
ચતુર્ભુજ આયુધ્ધે ધરાવે દુષ્ટાચે દમન,
શિષ્ટજના પાળાવે વિધ્નેના સુનીયા પુર્ણ;
વિદ્યાર્થ્યાસી વિદ્યારૂપે દ્યાવી ધારણા,
ધનાર્થિયાચે લક્ષ્મીરૂપે પ્રગટાવે સદના;

અપુત્રીકાચે પુત્ર સુલક્ષણ ધાવે સંતાન,
સંકટ સમયી શ્રી જગદંબે રક્ષુનીયામાન. ચાલ.
શ્રવણ કરૂની માતા અતી સત્વર ઊઠલી;
કોટી સુર્ય જ્યોતિ ઐસી મુર્તિ દિશલી,
અમર રૂષિભકત લાગતી પદ કમળી;
ગજર કુંકમાચી પુષ્પ વૃષ્ટિ સુટલી,
ઇચ્છિત વર સર્વાસી દેતસે વિપરીસ્મીત પદવી,
જનાર્દનાચે હૃદય મંદીરી મધ્વજીચે ચરણી;
શ્રી જગદંબે ભકત પાળકે. સંપુર્ણ.

રાગ જોગી.

જેને રંગ લાગે સતસંગનોજી,અન્ય રંગે મોહોતો નથી ખોટા જાંણી ધોહોતો,
માહારૂ તાહારૂ સમ શત્રુ કાંઈ ન જાણેરે, જીવ જંતુ તંતુ એને સરખાં પ્રમાણે;
સમ દ્રષ્ટીએથી જોતો. જેને. ૧
વીવેક વીચાર અને ષટ સંપતી, એ સાધન વડેથી કરે જીવની ગતી;
એતો તત્વસાર દોહોતો. જેને. ૨
જે ગુરૂ શરણે જાયજી, નીર વીકારી થાયજી;
દેખાય રળીયામણો, સોહામણોજી;
ક્રીપાયે કરીને એ વીકારી દુખ ખોતો. જેને. ૩
ગુરૂનો આધાર લેશ થાય જો કદી, સ્વરૂપ જોઇને તરે ત્રીવેણી નદી;
તેને કાળ નથી છોતો. જેને. ૪
જય ગુરૂ રાયજી, લાગુ હું તો પાયજી;
સાહ્ય કરો હું તો કર જોડુ, આસ કરી આવે તેને ગર્ભવાસ નાવે;
એવું દીલ ધારો દામોદરને ઊગારો, મુને આશરોછે મોટો. જેને. ૫

રાગ ભેરવી ચોતાળો.

શ્રી ગણેશ ગઊરી બાળ, કોટી ભાનુ તેજ ભાલં,
વક્રતુંડ દીરઘ સુંઢ ચાર ભુજા ધારી હે;

લાભ લક્ષ પુત્ર દોય, રિદ્ધિ સિદ્ધિ અચળ સોય,
લંબોદર રાયનકુ સિદ્ધિ બુદ્ધિ નારીહે. શ્રી ગણેશ. ૧
સ્વેતાંબર શુકલ વરન ભાલચંદ્ર વીઘન હરન,
એક દંત કૃપાવંત મુશકી સવારીહે. શ્રી ગણેશ. ૨
ગણાધીશ ગનરાજ સમરે તે હોત કાજ,
ગુણનિધિ ગણપતી, ગીરીધર બલીહારીહે. શ્રી ગણેશ. ૩

રાગ ભેરવી ચોતાળો.

સાગર બીચ કમળ માંહી બ્રહ્મ દેવ પ્રગટ ભએ,
તાહીકી તનયા સો સ્વરસ્વતી માતાહે. સાગર. ૧
હીન મત હરનાર, બાની શુધ કરન સાર;
વચનામૃત રસના સદબુદ્ધિ કેરી દાતાહે. સાગર. ૨
જ્યાકો રટન અષ્ટજામ, કરબેતે સફલ કામ;
અકલ અરૂ ચાતુરતા દેનેકુ બીધાતાહે. સાગર. ૩
ગીરધારીલાલ તારો, ચરન મોહી ચીત ડારો;
કાવ્યશકિત દેનહારો ઓર કોન ત્રાતાહે. સાગર. ૪

રાગ ભૈરવી રીખ્તો.

મેં કયા તારીફી કરૂ તેરી પાદશાહી યમા. ટેક.
તેરી બંદગીમે ખુબ આદમ ઓલીયાપીર,
બસ્તી બીરાને અગર ઢુઢતા ન પાઈ યમા. મેકયા. ૧
મોજુત મગરૂબીમે જમીસે ગડે ગયે હે;
હુવા ન દેદાર જાસે અકલ ગુમાઈ યમા. મેકયા. ૨
ગોરે બદનપર ગેનાં નેહે મોતી પન્નાકે;
ખેદર ખેદરસે બુજો સબસેં હે સવાઈ યમા. [illegible] ૩
હમેશાં યાદ લગી નામકી આઠુ પેહેર;
કેહેતા યહુ શીર ધરૂ પાઊકી પનાઈ યમા. મેંકયા. ૪

રાગ ભૈરવી દક્ષણીમાં.

બાળાત્રીપુરાચે ચરણે શરણે મીઆલો. ટેક.

બારા વરસ બાળા સંગે પ્રાર ખેલ ખેલલો,
પ્રૌઢ પણાં આલાંતવાં ગ્રહા ધર્મ કેલો;
વ્રધાજાલા પોરા બાઇકુ મણે ગતિ ગેલો,
માઝા અંતરાચી ગોષ્ટી સાંગુ કોણાલો. બાળા. ૧
ગર્ભવાસ જન્મ મર્ણે ત્યાચા દુખ ભારી,
કાળચા તોડાત નાંહે નીઘયાચી બારી;
ચરાચર ભક્ષ કેલે પુઢલે મા ધારી,
આઇકા વિનતી આતા માલા પ્રતીપાળો. બાળા. ૨
તુમી વશ વરતિ આહે સુરાસુર દેવા,
અંતરાત્મ અભીલેષા પદરજ ઘેવા;
યદુરામ હ્મણે ગુણ અમૃતાચા મેવા,
જાચે ઇષ્ટ બાળા ત્યાચે સિદ્ધ અર્થ ઝાલો. બાળા. ૩

રાગ ભૈરવી.

મેરી અંબા મેં લેતહું બલા, પ્રનત પાઈ પ્રનત પાઈ પ્રસરકે પલા;
મેરી અંબા મેં લેતહું બલા,
સકલ ગુન કલા દાઈની પ્રલા; સ્મર તમે ભલા, કરત દેતી હેઠલા;
જન્મ જન્મકી બલા બાઈ દેતી તુ જલા. મેરી.ટેક.
માડીમે ભવાબ્ધકી જંજાલમે ખલા,લુબ્ધ હોરહો હું શક્ત નાહી મેં હીલા;
કાંમ ક્રોધ લોભ મોહ મદમે ઢલા. મેરી. ૧
સુક્રતીકો કામ કછુ કરના રલા, દારા પરીવારા મમ માનમે ફુલા;
કપટી કુબુધી સબ દોસ્તુસે મીલા. મેરી. ૨
મેં હુ ગુનેગાર વાર બારકો ભુલા, તુહી પાપ વાહની મા દાયની પ્રલા;
કર ક્રપા ક્રપાળી ક્રતી મનના તુલ્યા. મેરી. ૩
દરસ દે તીહારો નજર નેહકી ચલા, તન મન સબ જાનજીયા તુજપે ડલા;
છોટ મકો દોષ બાધ મનમે ન લ્યા. મેરી.૪

કેરબો રાગ ભૈરવીની દેશી.

મૈયા તોરી અજબ કળા ન કલાય, પાર કોઊ પામે નહી. તોરી.ટેક.

જોતી સ્વરૂપે માહા તત્વહે, બુજેસો આનંદ મય થાય,
નેતી નેતી નીગમ ગુણ ગાય, ગાયરે ગાય નેતી નેતી નીગમ ગુણ ગાય;
ટીલે દુખદાઈ જુગજાઇ મીલે. તોરી. ૧
ભાવશુ ભોળી ભક્ત વછલી, દુર નહી જ્યાકુ દ્રઢ બીસબાસ;
મૈયા દેવે ચરણ નીજ બાસ, બાસરે બાસ મૈયા દેવે ચરણનીજ બાસ,
મહંમાય દામોર દાસ કર જોડી લાગે પાય. તોરી ૨

રાગ ભેરવી.

બીરાજો મા ચુંવાળમાં સેવકનાં કરવા કાજ, સેવકનાં કરવા કાજ. ટેક.
દીન દયાળી પરમ કૃપાળી બાળી ગરીબનીવાજ,
સાહ્ય કરો સંકટ વેળાએ માહારાજા ધીરાજ. સેવક. ૧
દામોદર તારા ગુણ ગાએ ચાંહે ભકતી સમાજ,
બીના દામનો ગુલામ જાંણી રાખો મોરી લાજ. સેવક. ૨

રાગ ભેરવી.

બળવંતી બહુચર બાળરે,બળવંતી બહુચર બાળ,સેવકનાં સંકટ ટાલરે.ટેક.
દાનવદળ હણવાને દોડી, વેશ કરી વીક્રાળ;
અસુર નીકંદન કીધુ આઇએ, સુરનરની પ્રતીપાળરે. બળવં. ૧
ત્રીભુવન તારણ નરક નીવારણ, ભુવનતણી ભુપાળ;
નીજ જન રંજન દુરીજન ગંજન, કંટકની છે કાળરે. બળવં. ૨
નામ રટંતાં નીરભય થાએ, જાએ દુઃખ જંજાળ;
ભજનથકી ભવપાર ઉતારે, તારે પરમ કૃપાળરે. બળવં. ૩
સેવકને સુખ કરવા ધસીયાં, વસીયાં મધ્ય ચુંવાળ;
આપ્રત વેળા આવી લેજો, ગીરજાની સંભાળરે. બળવં. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે

આરાધુ અંબે માયરે આરાધુ અંબે માય દરશણથી દુઃખ પળાયરે. આ. ટેક.
પ્રાતસમે બાલ્યાને યોવા મધ્યાંને દેખાય,
વૃદ્ધા જાણે સંધ્યા ટાંણે અકળ કળા ન કળાયરે. આરાધુ. ૧

દેવકીનાં દુઃખ હરવા કરવા કૃષ્ણતણી રક્ષાય,
તડીત રૂપ લેઈ ત્રાસ પમાડયો વ્રજ મથુરાંનો રાયરે. આરાધુ. ૨
સુરમુની વંદન કંસ નીકંદન તે નંદન નંદરાય,
યદુપતી રાંણી થઈ રૂક્ષ્માંણી મા પુજન મહીમાયરે. આરાધુ. ૩
શક્રાદીકનાં સંકટ હરવા સીંહારૂઢ થઈ ધાય,
ગીરીધરલાલ કહે જગદંબા કઠણ સમે કર સહાયરે. આરાધુ. ૪

રાગ ભેરવી જોટો.

છે લાહાવો આ સંસારમાં, તુને લળી લળી લાગુ પાય. તુને. ટેક.
ઈંદ્રાદીક જન સહુવે જાચી, પામ્યા ફલ સમુદાય,
ભક્તિ જાંણી ઊલટ આંણી મેહેર કરી મહંમાય. તુને. ૧
દામોદર કે' નીશ્ચે જાંણુ શેવકને સુખ થાય,
તરણાનો મેરૂ કરે તું, વેદ પુરાંણે ગાય. તુને. ૨

બાળાષ્ટક રાગ ભેરવીની દેશી.

પરમ પાવનં હંસ વાહનં, દૈત્ય દાવનં ભક્ત ભાવનં;
વેદ માતુતે પ્રકતી પરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૧
વેણુ પુસ્તકં પંચ મુસ્તકં, મુગટ રાજીતં શુભ્ર ભ્રાજીતં;
શશીકળા સમં ત્રીપુર સુંદરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૨
કૃષ્ણ વર્ણનં કૃષ્ણ ચંદનં, કૃષ્ણ અંબરં કૃષ્ણ ભૂષણં
સાયં કાળી કે શ્યામ ઊરધરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૩
સુમન તાદ્રશી કાંત્તી કોમળં, પારી જાતકે કુંદ માલતી;
પુજ્ય તે પદં શચી પુરંધરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૪
સાગરે સુધા પર્યંકાશનં, કુરૂ વીલાશનં કષ્ટ નાશનં;
વિધિ હરાહરિ અમિત સહચરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૫
શરણુ વિબુધા અષ્ટ આયુધા, શુભશેયુધા કરિ કૃપા વધા;
અતુલ પ્રાક્રમં મુનીભી ઊચરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૬
શ્રી સ્વરસ્વતી વાણી ભારથી, જન ગતી મતી મા કૃપાવતી;
અંતરાત્મી કે સણી સહોદરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૭

માનસર ત્રટે દેવી દેવળં, ગોખ સ્થાપીતં યંત્ર દૈવતં;
મંત્ર સિદ્ધ તે બિંદુ અક્ષરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૮
શુભ ગુણાકતે યદુરાંમયે, બાળા અષ્ટકે પઠચ તે જના;
ચતુર વર્ગદા અંબ ઇશ્વરી, ભજ વીશંભરી માત બહુચરી. ૯

પદ રાગ ભૈરવીના સુરમાં.

બહુચરી સદારે ભજો બહુચરી સદા, સંસારતણુ સાર ભજો બહુચરી સદા.
સાચથી સેવે તેને કમી નહી કદા, રિદ્ધ સિદ્ધ ધન્ન ધામ મંગળ મુદા;
ધ્યાન ધરી ગાવે છંદ નાવે આપદા, અધિક પ્રતાપ નીત્ય સુખ સંપદા. સં. ૧
ભક્ત ભવસિંધુ મધ્ય ઝાઝ તારણી, સમરતામાં સેવક સંકટ નીવારણી;
પૃથ્વી રૂપ પ્રગટ પીઠ પરૂપ કારણી, આદ્યથકી આઇછો અધમ ઓધારણી.સં. ૨
સાધુ ત્યાગી થઇને કર્મ માંહ્યથી ખસ્યા, તોહેપણ છુટી નહી નિંદ્રા ક્ષુધા ત્રશા;
પેટના પ્રપંચ સાર ધારી દુર્દશા, સાચુ જુઠુ બતાવીને માંહીનામાંહી ફ્રશા. સં. ૩
દીન જાણી મેહેર કરી લેહેર જે ઘડી, મુક્તિ ચાર દ્વાર કર જોડીને ખડી;
નીત્ય કરે પ્રીત તેનાં ચીતમાં ચડી, વેદ કહે ભેદ તેને જોતે ન જડી; સં. ૪
જગત સર્વે શક્તિવડે સફ્લ ફ્ળી, સરસ્વતી લક્ષ્મી કાળી પુરાંણે પળી;
જીને સેવ્યાં ત્રીપુરા તેની વેળાવળી, યદુરામ જાણ્યુ જારે બહુચરા મળી. સં. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

આશરો આધાર મારે બહુચરી તુંહીં, સચરાચરમાં શકિત વીના જાચુ હું નહીં,
લક્ષ્મી કીર્તિ તેજ ત્યાંહાં સધછો સહી, કર્મ વીના પ્રાંણીને કુટી મરે કહીં;
આઈ વીના આબરૂ ગઈ ગયા વહી. આ. ૧
માતની કળામાં સર્વે જગત માતછે, પંચ વર્ષ બાળને આધાર માતછે;
અકર્મિને ઓળખ્યા વીના તાત માતછે, માહરેતો તાત ભ્રાત જાત માતછે. આ. ૨
આથડે અનેક જીવ જાંણી જોઇને, અકળ ખેલ આઇનો તેમાં રહ્યા મોહીને;
લાભ લેવા જાય આવે મુડી ખોઇને, અવનીમાં અંબા વીના હેતુ કોઇને. આ. ૩
કાહુકે આધાર રાજ્ય ધન્ન ધામકો, કાહુકે વિદ્યા વેપાર જ્ઞાન ધ્યાનકો;
કાહુકે શ્રૃંગીત ગુની ગાન તાનકો, માહારે નામ અમૃત શ્રવણ પાનકો. આ. ૪
એવું જાણી ચરણ શરણ આવીયો રમા, સમજે તેને સવળાછે ગુણીના ગમા;

મુમુતમાં મુંડાણા તે કરે ધમંધમા, યદુરાંમ કહે માના ગોખને ખમા. આ. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

અંબીકા આરાધો તમે એક મને પ્રાંણી,
નવનિધ્ય રિધ્ય સિધ્ય આપે આરાસુર રાણીરે. ટેક.
શેષ સહસ્ત્ર મુખ રટણ કરે માહા સુખ,
ઊદો ઊદો જે જે કહે વેદ ચાર વાંણીરે. તમે. ૧
ચાર પદારથ આપે ભજતાં ભવ ભય ભાજે,
મંત્ર બાળાનો જાપે એકે મને જાંણીરે. તમે. ૨
મોહનને મેહેર કરો કૃપાદ્રષ્ટી કર ધરો,
નવખંડ નાર્મ કરો આપને એધાણીરે. તમે. ૩

પદ રાગ ઉપર પ્રમાણે.

શેવક સુખદાઈ ભજો બહુચર બાઈ,
ભારતી ભવાની ભૂપ અખીલ ભુવન આઈરે. ટેક.
આપે ધન ધામ કામ પુરણ પવિત્ર પુત્ર,
થાપે ઘરસુત્ર મિત્ર મંગળ મુદાઈરે. ભજો. ૧
જંત્રહિઁ સુ ચક્ર સાર તંત્ર શ્રિઁ પુજા પ્રકાર,
મંત્રક્લિઁ સુધાર ધ્યાન તાન માન ગાઈરે. ભજો. ૨
શીશ નમે પાગ્ય તેનું ભાગ્ય ભલે માગ્યું મળે,
તાપ ટળે સફળ ફળે મેહેર કરે માઈરે. ભજો. ૩
જગતમાં આનંદ કંદ સત્ય છે બાળા મુકંદ,
યદુરાંમ કહે છંદ માત મંન ભાઈરે. ભજો. ૪

રાગ ભેરવીની દેશી.

આજને સમેરે મારે આજને સમે, પ્રગટયું પુરવ પુન્ય મારે આજને સમે. ટેક.
યોગી ધ્યાન ધરે ન પામે પાર જુગમે, પ્રેમે તે પધાર્યા અંબા મારા મંદીરમે. પ્ર. ૧
પુજી પોખી આદરે મન મનાવ્યાં અમે, મીઠડી મુરત સુરત મારા હ્રદેમાં રમે. પ્ર. ૨
દરશને દુઃખ ટળે તાપ તનુના સમે, માનું મોટું બાનું મારે શું કરે જમે. પ્ર. ૩
ખરો મુંને ભરૂંસો તારો બાઈ કહુ સમે, પાલવ સાહ્યો તારો માજી કરો જે ગમે. પ્ર. ૪

રાચ્યું તારે રંગે અવર ચિત્ત ન ભમે, સકલેશ્વર દાસ માગે આપજો તમે. પ્ર. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પ્રેમશું ભરીરે ભેટચાં પ્રેમશું ભરી, બહુચરાજી આજ ભેટચાં પ્રેમશું ભરી. ટેક.
જાંણી તેવી જોઈમોહ્યો કહુ શું વિસ્તરી, રાત દિવસ હ્રદે રાખું શૈલકુંવરી. બ. ૧
કોમળ અંગ કમળાજે મુરત માધુરી, પ્રસન વદન જોતાં મારી આંખડી ઠરી. બ. ૨
નીલ કમળ નયન અમૃત રહ્યું છે ઝરી, કરૂણા કટાક્ષ કરી મન લીધું હરી. બ. ૩
એળે ખોયો જન્મ દુષ્ટ સંગતિ કરી, લગન લાગી માશું તેની કુમતી નીસ્તરી. બ. ૪
અવર સાથે કાંમશું મારે માત એ ખરી, સકલેશ્વર ચરણ શરણ રાખો બહુચરી. બ. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ચિતડું હર્યુંરે મારૂં ચીતડું હર્યું, જોયાં બરદાળી મારૂં ચિતડું હર્યું. ટેક.
કોટી રવી તેજ અધીક રૂપમાં ખરૂં, વદન છબી જોઈ રતી માન ઊતર્યું. જો. ૧
ભમી જોયું ભુતળે મન કયાંહી ન ઠર્યું, ચિત્ત અડયું ચરણ તેથી કાંમ સૌ સર્યું. જો. ૨
મોટા મુનિ વાદ વદી નિશ્ચે એ કર્યું, ભક્ત કારણ બાળરૂપ માજીએ ધર્યું. જો. ૩
તારૂં ધાર્યું નિપન્યું ન બ્રહ્મથી ફર્યું, વીશ્વ વ્યાપિક વિશ્વમાંહે તેજ તાહેરૂં. જો. ૪
મારકંડ મુખ માહાત્યમ વાંણી ઊચર્યું, સકલેશ્વર માત ભજે યમથી ન ડરૂં. જો. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પ્રેમથી કરોરે તમે પ્રેમથી કરો, બહુચરાની ભક્તિ તમો પ્રેમથી કરો. ટેક.
ખળનો સંગ કામ ક્રોધ લોભ નાંચરો, દ્વાર નરકનું છે એહ માટે પરહરો. બ. ૧
મોટાનો ઉપદેશ એહ માનજો ખરો, તાર્યાનો ઉપાય નથી જુગમાં દુસરો. બ. ૨
ભજન પુજન રાત દીવસ માનુ આદરો, લગન લાગે સાચુ તો ભવસિંધુમાં તરો. બ. ૩
મનુષ્ય જન્મ એળે જાય ગાફીલશું ફરો, કાંઇક સાધન કરો તો યમભયથી ઊગરો. બ. ૪
જે ગમે તે કરો માજી હું છું તાહેરો, સકલેશ્વર દાસને મા તારો આશરો. બ. ૫

રાગ ભેરવી.

મોએ પ્યારી મુરત તિહારી, લગત ત્રીભુવન મૈયા. ટેક.
દરશકી પ્યાસી નેનાં ચાહત ચકોરી ચંદા, જેસી જલકી બુંદ બપૈયા. મો.
પરમ સુખદાયક રટત નિગમ નિત્ય દેવ વિધિ મુની ધ્યાન ધરૈયા,

સકલેશ્વર અવીલોકી પ્રેમભર, બેર બેર લેતજુ બલૈયા. મો.

રાગ ભૈરવી.

અંબે આઈ બીરદાઈરે,હોમા મેરીરે,ભવકી ભવાંની માહારાની સુખદાની.આઈ.
મેંતો પરૂ તોરી પાઈ માડી બલ બલ જાંઈ. ટેક.
ભવ દુઃખ હરની કરૂના કરની, ડુબતે બચાઈ લેની લેની કર સાઈ. આઈ.
બ્રહ્મ મહેશ હે અંશ તીહારો, સબનકી જ્યાઈ સબ શાસ્ત્રમેં કહાઈ. આઈ.
કષ્ટ નીવારની અધમ ઓધારની, મોયકો નીભાઈકર કર મેરી સાહી. આઈ.
છોટમદાસકો લે શરણાંગત, પદરો પસાઈ કહુ લીજે નીજવાઈ. આઈ.

રાગ ભેરવી.

મૈયા તખ્તપર બીરાજે નગારી નાદ ગાજે. ટેક.
ચાચર બીરાજે મૈયા મંડપ બીરાજેરે,
છત્ર સોનાનું બહુચરાને શીર છાજેરે. તખ્ત. ૧
તેરેહી દરબાર સદા રાગ રંગ હોયરે,
સુરિનર મુનીવર મોહે અંબા તોયરે. તખ્ત. ૨
જોગણી સબ જે જે કરે મંગલ ગાવેરે,
મતબાલી માત બહુચરાને ભરકે પ્યાલા પીલાવેરે. તખ્ત. ૩
માતા મુજ મહેર કરો પુરો મનની આશરે,
ભક્તનકી સાહ્ય કરો પ્રાગ તોરો દાસરે. તખ્ત. ૪

રાગ રામકળી.

સદા શેવો શ્રી બહુચરા બાઈ, સલખનપુરમાં વસે મોરી માઈરે. સદા.
મન ગમતા માજી લાડ લડાવે, રાખે લાજ સવાઈરે. સદા.
પ્રતક્ષ પારો ખરો ખેલ ન્યારો, તે ભાવે સંભારજો ભાઈ;
વલ્લભ હરી ફરી કહેછે કરગરી, જગ જીતો યશ ગાઈરે. સદા.

રાગ રામકળી.

તમે ઊંશે ઊંશે કહો આતારે, તમે આદ્ય સકત્ય ઊર અંતર આંણીને. તમે.

અખીલ ભુવનપતી બહુચર મા છતી, રાખે સદા રંગ રાતારે. તમે.
દુરમત્ય ટાલે દશા દિનવાળે પાળે પુત્ર જ્યમ માતા,
મન નીશ્ચે કરી સનખલપુરી ખરી હરી વલ્લભ ગુણ ગાતારે. તમે.

રાગ રામકળી.

બાઈ બહુચરા બરદ વહેછે બહુ. બાઈ.
પળ પગ લાગે આપે મોહો માગે. બાઈ.
ગુણ ગાતાં રેહે કૃત્ય કુડાં દહે વેદ પુરાંણ કહેછે સહુ. બાઈ.
વીશમે વીશ્વમાં ઇશ્વરી એ ખરૂ વર કીધોછે હતી જે વહુ,
બાળા શુંદરી બહુ રંગે ભરી હરી વલ્લભશુ લહેછે લહુ. બાઈ.

રાગ રામકળી.

બાઈ બહુચરા બાલ સ્વરૂપ ધર્યું, ખોટુ ખરૂ કરી માનવા સંતનુ. બાઈ.
તરત મનાવે કયમ વસતાવે ભાવે ભગત તણુ જે કર્યું. બાઈ.
આંગી અવરખની લહે લખની સાચૂ મુક્ત કરી આવર્યું,
વલ્લભ હરી એણે રીઝી બહુચરી કૃપા જગ્ત નિધ્યે ભર્યું. બાઈ.

રાગ રામકલી.

નગરકોટ જવાલામુખી, સેવક સાધારણી;
બહુ જનકી આસા પુરે, જે જે જે કારણી. ૧
નારાયણી સબ દુઃખ શીધ્ર વાવ નીવારણી;
આરાસુરી અંબે માત, નોધારાં આધારણી. ૨
હીંગલાજ હરસીધ પ્રતિપાલણી, દક્ષણ તુકાઈ માત ત્રિભોવન તારૂણી. ૩
કેહેત કુબેર દુધ પુત્ર આપે અપારણી,
સલખનપુર સોભા બની, બહુચરા વધામણી. ૪

રાગ રામકલી.

જે કહો જે કહો જે કહો બેરબેર બહુચરાજીકી જે કહો,
અંગ ઊમંગ ભરી હરખ હઇએ ધરી, એ સાથે છેલે કહો. બેર. ૧
દુખ સર્વે વાંમી ગોખે શીશ નામી, પાંમી પદ અભે કહો;
કેહે વલ્લભ હરી નારી નર કરી, જમ કીંકરનો ન ભેએ કહો. બેર. ૨

રાગ રામકળી તાલ હોસેની.

માહારૂં મન માન્યું બહુચરી બાઈ, સાચી જે સલખન પુરમાં. માહારૂં.
નિરખ્યું નેણે સુણ્યુંતું જે વેણે, કેહેણે કહી તે ભલાઇ. માહારૂં.
અવગુણ તાણી સુખી કર્યો પ્રાણી, તારી વાણીએ દીધી વડાઇ. માહારૂં.
અરજ સુણી જો દીધી છત દેજો, વલ્લભ લેજો નિભાઇ. માહારૂં.

રાગ રામકળી.

માહારૂં મન મોહ્યું મા બહુચરા બાઇ, ચાચર ગોખ જોતામાં. મા. ૧
શોભા નીરખી રહ્યું રૂદે હરખી, કે સરખી ન કહેવાઇ. મા. ૨
મુજ મન બાધ્યું શું સાધન સાધુ, આરાધુ એક આઇ. મા. ૩
સદા સુખી થયો ભય ભવનો ગયો, વલ્લભ રહ્યોછે લુભાઇ. મા. ૪

રાગ રામકળી.

માહારૂં મન વાધ્યું મા બહુચરી બાઇ, મન ક્રમ વચને તારે ચરણે. મા.
ભુતળ ભટક્યો કહીં નવ અટક્યો, લટકો દેખી સવાઇ. મા.
અચરજ ભાસ્યું કો નહીં બહુચરાશું, આરાધુ અધિકાઇ. મા.
માહા પદમી લહી તારણ તલ મહી, વલ્લભ કહી ગુણ ગાઇ. મા.

રાગ રામકળી.

માહારૂં મન ભેદ્યું મા બહૂચરા બાઇ, અગણિત ગુણ ઇશ્વરીને. મા.
બરદ બહૂ રખાં માન્યું મેં મુરખાં, પુરખાં પીહર કેહેવાઇ. મા.
સાધી આરાધી રાખી તેહેની બાંધી, લાધી તે વાધી નવાઇ. મા.
વલ્લભ નિત્ય નવી મા પ્રત્યે હવી, કવી કહેથી ન કવાઇ. મા.

રાગ રામકળી.

માહારૂં મન ધ્રાયુ મા બહૂચરી બાઇ, અવર ભોગ ભોગવીને. મા.
ખટરસ વ્યાપી ગયું ન્હદે સાખી, દાખી દ્રષ્ટ અઘાઇ. મા.
આઇની અજીઠી વાણી પડી દીઠી, ખાધી તે મીઠી મીઠાઇ. મા.
મન જોયુ મથી વલ્લભ કહે કથી, એથી ન ભુખ ઓલાઇ. મા.

રાગ તોડી જીવનપુરી દ્રુપદ.

ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય ઘોળાગઢ ધણીયાણી ધર્મ ધજા તે ધરાંણી. ધન્ય.
સુરપુર નરપુર નાગપુર નિત્ય નવે નવે નુર,
હાજરા હજુર અકથ કથા ન કહાણી. ધન્ય.
દુખ દ્વંદ હરણ સુખ કંદ કરણ,
તારણ તરણ જગત જનની જણાણી. ધન્ન.
સલખનપુરી સાહેબ બહૂચરી અષ્ટ સિધ્ય નવનિધ્ય ભરી,
કુરણા કટાક્ષ કરી વલવ ઘોળાને વાંણી પુરાણે પ્રમાણી. ધન્ય.

—∞—

રાગ પીલુ ચાલ દક્ષણી લાવણીની.

ચુંવાળેરે બહૂચરમા બીરદાળી, પાવાઘડ શ્રી માહાકાળી;
આરાસુરરે અંબેજી મતબાળી, કુરણા સીંધુ છો કૃપાળી. ઝુલ.
શિવકનીક અંગિ છબ બનીરે, એતો જપત નામા છીન છીનીરે.
મમ શુધ લીજે જગ જનીરે, રસીલીરે દુઃખ હરની છો દયાળી. પાવા.
સુરંગીરે માતંગી છો ભવાંની, મારકંડે પુરાણે બીખાની;
કલ્યાંણીરે જગની તું માહારાની, મદબેની મુનીજને માની. ઝુલ.
શીર સુભટ માલા ઉર ધરીરે, છો અખીલ આદ્ય ઇશ્વરીરે;
જગ સકળ શેવી શુભ કરીરે, સ્રજનારીરે શિવ બ્રંહ્મા વનમાળી. પાવા.
વીધાતારે માતા તું સુખદાતા, સતી સીતા ગીતા મુની ગાતા;
અખંડેરે બ્રંહ્માડે ચંડી માતા, તુને શેવે સફળીત થાતા. ઝુલ.
મૃગ નયની છો પીક બેનીરે, સુંદિર ગ્રથ મદ તું દેનીરે;
શિર છત્ર બિરાજી મા રેનીરે, નીગમેરે બિખાની છબી ન્યાળી. પાવા.
તુંહી કરતારે હરતા વેદં વ્યાસી, જળ થળ તુંહી તેજ પ્રકાશી;
શશી દીનેરે ખગ પવને નીવાશી, મગ્ન હે સબ સુખ વીલાશી. ઝુલ.
તુહી કન્યા ધન્યા મહંમાઇરે, છો ભકિત મુકિત વરદાઇરે;
તવ ચરણે નમુ શીર નાઇરે, સહાય કીજેરે દામોદર દુખ ટાળી. પાવા.

રાગ પીલુ ઉપરનો જોટો.

આરાસુરીરે અકળકળા ન કળાણી, મા પાવાઘડ પટરાણી;
તુજ સમાનરે ભૂતળ અવર ન જાણી, સાંભળ સલખનપુર રાણી. ઝુલ.
દે દરશન દુખ પળાયેરે, નીરખંતાં ભવ ભય જાયેરે;
મુખ જોતાં માહા સુખ થાયેરે, ત્રિપુરાયરે ત્રીગુણા વેદ વખાણી. મા પાવા.
ઊર ધરજોરે અંબા વિનતી મારી, હું માગું કરૂણા તાહારી;
તેં માયારે ત્રીભુવનમાં વિસ્તારી, સચરાંચર ત્રીશુળાધારી. ઝુલ.
આઈ આવ્યાં વિઘન નીવારો રે, બગડેલાં કાર્ય સુધારો રે;
બુડંતો બેડો તારો રે, ઉગારોરે અંબા આનંદ આણી. મા પાવા
સુણ શ્યામા રે સુખ માગેછે શ્રૃષ્ટી, તુ કરને કૃપયા દ્રષ્ટી;
અખંડીતરે થાયે અમૃત વૃષ્ટી, ભકતોની ભાગો કષ્ટી. ઝુલ
તે કીધો પંડીત કાળી રે, પરમેશ્વરી પરમ કૃપાળી રે;
પાવન કર પાવાવાળીરે, મહાકાળી રે આપો નીરમળ વાંણી. મા પાવા
સ્વેતાચળરે નીવાસ ભોળી બાળ, આઈ આવ્યાં ચોક ચુવાળ;
મેરીનો રે મરદ કર્યો તતકાળ, સુખીયો કીધો ભુપાળ; ઝુલ
માને માનસરોવર નાહાયરે, અડસટ તીરથ ફ્લ થાય રે;
જમકીંકરનો ભય જાય રે, ગુણ ગાય રે ગીરધર જોડી પાણી. મા પાવા.

રાગ પીલુ ઉપરનો જોટો.

અલબેલીરે આદ્ય ભવાંની માતા, આઈ અભયાવરની દાતા;
ઘટઘટમાંરે વ્યાપી રહી વીક્ષાતા, જનની છો જકતની જાતા. ઝુલ.
ભકતોનાં સંકટ કાપોરે, મનવાંછીત ફ્લને આપો રે;
પોતાનો કરીને સ્થાપોરે, બીરદાળીરે દાસને કર્ય સુખ સાતા. આઈ.
મહાદેવીરે મુખ જોવા મન થાય, દે દરશન વંદુ પાય;
છો અકળીત રે માહેશ્વરી મહંમાય, બ્રંમાદીકથી ન કળાએ. ઝુલ
મા કરૂણા દ્રષ્ટી કરને રે, બુડંતાં બાવડી ધરને રે;
દુઃખીયાનું દલદર હરને રે, ત્રીપુરાંબારે ગીરધારી ગુણ ગાતા. આઈ.
અલબેલીરે આદ્ય ભવાની માતા, આઈ અભયાવરની દાતા.

રાગ પીલુ.

આઇ ગુન ગાવોરે ઉમંગ ધરીરે, સજનો મીલીરે.
અવસર નહી આવે જો ફરી,
નીશ્ચેકરી માનો આઈ આદ્ય જાનોરે, માત બહુચરીરે. સજનો.
જબસે જાએ જનમ ગમાએરે, ફોગટના ફંદમે પરી;
જકત જનુની જાની નહી તે મુવા આથરીરે. સજનો.
ઘટસે ગાયે સુફલીત થાએરે, ભવાબ્ધી જોને જાયછે તરી;
દામોદરે આશ કરી, ચરનમે પરીરે. સજનો.

રાગ આશાવરી દ્રુપદ.

દીઠો દરબાર સંનસારનુ સાર સલખનપુર આરતીઆનો આધાર. દીઠો. ૧
કર્મકરણ કરતાર ધર્મધરણ નીરધાર,
ભર્મ ભરણ ભંડાર ચાર ખૂંટ ખાંણ ચ્યાર. દીઠો. ૨
અન્ય નહી અનુહાર મન્ય મહી મનુ હારચ,
ધન્ય અહીં હનું આર હે ફોજદાર;
વલ્લભ કહે એજ ઠાર સુલ્લભ કરે તેજપાર,
દુલ્લભ હરે જેહતાર બહુચકી બહુ પ્રકાર. દીઠો. ૩

રાગ આશાવરી.

આજ સુદીન માહા મંગળદાઈ, પ્રેમ ભયો મોયે ઊરન સમાઈ. ટેક.
શિલ્પ શાસ્ત્ર અનુસાર મનોહર, સૂત્રધાર પ્રાસાદ બનાઈ. આજ. ૧
અબ મહાલક્ષ્મી સ્થાપન કરનો, એહ બાત મનમે જબ આઈ;
તબ આમંત્રણ વીપ્રકુ કીનો, વાડવ અપુને ઘરકો પઠાઈ. આજ. ૨
અત્રિ વશિષ્ટ પરાશર ગૌતંમ, કશ્યપ ગુરૂ ભ્રગુ મુની સમતાઈ;
આયે વિપ્ર દીયો અતિ આદર, આસનપર બેઠે સમુદાઈ. આજ. ૩
ધન્ય ધન્ય મુજ ગ્રહ વિપ્ર પધારે, કરી કૃપા મોએ ગુરવાઇ;
કરી પ્રણામ અતી મધુરવચનસે, કરી વિનતી દોઊ બાંય મીલાઇ. આજ. ૪

એતનો કારજ વિપ્ર હમારો કીજે, મોપર કરિ કુરૂણાઈ;
વામે જો લાગે સોહી મંગન, યથા શકિત મેં દેઊ મંગાઇ. આજ. ૫
જો માગ્યો સો સ્વાધીન કીનો, યજ્ઞ કામ લાગે દ્વિજ રાઈ;
મંડપ કુંડ વેદી યથા વિધ, રચી રચના મુખ કહી નવ જાઈ. આજ. ૬
ધ્વજા પતાકા દશ દિશ શોભિત, લઘુ ઘટીકા શબ્દ સોહાઈ;
ચોહુ વેદ ધુનિ કરત વિપ્ર જન, હોત મહોત્સર અતિ સરસાઇ. આજ. ૭
વેદ વિહિત ઊત્તમ વિધિ પુરણ, કીનો સબ જન મન હરખાઇ;
શ્રી વિક્રમ ભૂપતિ શક વત્સર, ભૂજ ભૂજ નંદ શશાંક મીતાઈ. આજ. ૮
માધવ માસ અષ્ટમિ શુદી ઊત્તમ, ભાનુ પુષ્ય સુભ યોગ કહાઇ;
લગ્ન વૃષભ ગ્રહ યોગ સુમુરત, માહાલક્ષ્મી માતા પધરાઈ. આજ. ૯
ગૌરવરણ અતિ સુંદીર મુરતી, નિરખી સકલ જન તન પુલ કાઈ;
જય જય ધુનિ જન પ્રતિ મુખ હોતહે, ગાવે સ્ત્રીજન ગીત બધાઈ. આજ. ૧૦
આગે પંચામૃત વિધી કરકે, પિછે શુદ્ધોદક સ્નાન કરાઈ;
મણિ મુકતાયુત કાંચન ભુષણ, કુંડલ મુકુટ વિચિત્ર બનાઇ. આજ. ૧૧
સાડી મૂલ મહર્ઘે સોરંગી; જરકશી ચરના ચોલી ધરાઈ;
યથાવિધી પુજન સબ કીનો, આરતી ભોગ સરી ઉતરાઈ. આજ. ૧૨
વિવિધ પ્રકારે બાજાં બાજત, તાલ મૃદંગ ઝાંઝ સરનાઇ;
અંગ ઊમંગ અધિક નર નારી, ગાયે ગીત તન સુધ બિસરાઇ. આજ. ૧૩
ભૂરી બ્રાંહ્મણુ ભોજન કીનો, દછના દાન દીયો દીયો યુગતાઇ;
જય જયકાર ભયો સબ નગ્રમે, દ્વિજવર આશીશ દે અધિકાઇ. આજ. ૧૪
જન જન મુખપ્રતિ હોતહે બાની, ધન ધન જીવત ધન પુણ્યાઇ;
માત કૃપાસે બેચરદાસકો, ભયો મનોરથ પુરણતાઈ. આજ. ૧૫

રાગ આશાવરી.

ભવાંની તું મદમાતી, તું મદમાતી છંદે ગાતી દીસતી રાતી; ભવાની.
દેવનકું પરી ભીર, ભવાની સિંઘ ચઢી ધાતિ. ભવાંની.
આનંદી દૈતન દલ ખંડી, મંડી રંગ રાતી. ભવાંની.
વલ્લભ વાચક છો વર દાયક, સમરે દીન રાતા. ભવાંની.

રાગ દેવગંધાર.

આજ ગીરિરાજકે, ઉમંગ બઢયો હેલી હે હો; આજ ગીરિરાજકે. ટેક
મેનાં કુખ પ્રગટી તનયા સુભ, રક્ષણ સુર સુર રાજે;
આજ ગીરિ ઉમંગ, હેલી હે હો. આજ. ૧
ઘર ઘર બજત બધાઈ મંગળ, ગીત મનોહર ગાયે;
જય જય સુર બોલત મુખ બાંની, આનંદ ઉર ન સમાયે. આજ. ૨
પુંગી શ્રીફલ દુર્વા હલદી, કર ધરો કંચન થાલ;
ઘર ઘર તે નીકશી જુથ સુંદરી, બાજત દુંદભિ તાલ. આજ. ૩
ચાર વેદ ધુની કરત માહા મુની, દેત આશિષ સોહાઈ;
ચિરંજીવી રહો સકલેશ્વર સ્વાંમીની, તીન લોક સુખદાઈ.
આજ ગીરિરાજકે ઉમંગ બઢયો હેલી હે હો. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સહીરોરે બહુચરમાને જોઇએ, એની છબીલી છબી ન સમ કોઇએ. સહી.
આંખ અણીઆળી સ્વરૂપ રસાલી, વાળી ભાળીને મન મોહીએ. સહી.
ચંદ્રમુખીને જોતામાં સુખી થઇએ, રહી સુખીને દુખ ખોઇએ. સહી.
વલ્લભ વરણે સદા તુમ શરણે, ચરણે ચિતડુ પરોઇએ. સહી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સહીરોરે બહુચર માને ન્યાહાળો, એહેને નેણ નેણ ભરી ભાળો. સહી.
સેહેજ સોહ્યામણ સુધ્ય વિસરામણ કામણગારો ચાળો. સહી.
વિમલ ઇંદુ વદન મીટચમાં મોહન, તન મન ધન હરટાલો. સહી.
વલ્લભ વાંણી વદે દયા આણી જાણી પોતાનો પ્રતીપાળો. સહી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે તાલ રૂપક.

મારે બહૂચરાજીને જોયા વીના ના ચાલેરે, આઈ અવગતીયાંને ગતે ધાલેરે.મા.
વરસ એકમાં નિમીષ ન દેખુ, તો સલખનપુરી સાલેરે. મારે.
અષ્ટ સિધ્ય નવનિધ્ય વિવિધ્ય વર, ઘર બેઠાં બધ આલેરે. મારે.
વલ્લભ ભવ અરણવ જલ ભેદે, તે બુડતાં બાંવડી ઝાલેરે. મારે.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મારે બહૂચરાજીને જોવા જવાની બાધારે,એના અગણીત ગુણ મને લાધ્યારે.મા.
અમર અવંદીક નીજ જન નંદીક, કંટક કોટીક ખાધારે. મારે.
શ્રી સલખનપુરી બહુ ભરદે ભરી, ઇશ્વિરી અગમ અગાધારે. મારે.
વલ્લભ જાપ જપે પરતાપે, આપે દુરીજન દાધ્યારે. મારે.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મુજ ઘર આવોરે શ્રી બહુચર માએ, મારે મુસ્તકે મુકી પાએ. મુજ.
લોક લાજ તુજ કાજ આજ તજી, રાજ રીઝ મલવાએ. મુજ.
લાગી લગન મગન થઇ મનથી, તનથી તુ ન ટળાએ. મુજ.
અટકે મન મટકે મુખ તાહારે, લટકે લીક વલાએ. મુજ.
ઘો સુખ સુલ્લભ દેવને દુર્લ્લભ, વલ્લભ જન યશ ગાએ. મુજ.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મુજ ઘેર આવોરે શ્રી બહુચર બાઈ, તારે લેહેકે આંખ લોભાઈ. મુજ.
મુજ મન ધુરત મીઠડી મુરત, સુરત ન્હદે લખાઈ. મુજ.
ચંપક વરણી મીટ મન હરણી, કરણીમાં ન કલાઈ. મુજ.
જો યશ લીજે આપ આવીજે, વલ્લભ દીજે વડાઇ. મુજ.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મુજ ઘેર આવોરે શ્રી બહૂચર માત, તુને સમરૂ સાંજને પ્રાત. મુજ.
ભોળી ભવાની મારે મન માની, છાની છે એક વાત. મુજ.
શી પડી તાહારે જે મુને સંભારે, માહારેતો તું વીત સાત. મુજ.
વિશ્વ વિખ્યાત વાત બધે જાણે, વલ્લભ માતને તાત. મુજ.

રાગ દેવગિરી તાલ રૂપક.

હૂં ભવાંની માને ભામણે જાઉં, એસાચે સમ ખાઉં; હૂં ૧
શુધ્ય લે સંભાળી ના મુકે ટાળી, પાળીલે ઠાઉ. હૂં ૨
રાખે પાળી પોતાનો જાણી, તો તાણી નવ્ય સાઉ; હું. ૩
બહુચર મન ગમતું કરવું, ત્યમ કયમ વલ્લવ પાઉં હું. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પરમેશ્વરીને પાવલે લાગું, ભવનુ ભમવુ ભાગું; પર. ૧
મંત્ર જંત્ર નામ નીરંતર અંતર અનુરાગું. પર. ૨
સેવુ સદાએ શ્રી બહુચરમા એકદાએ ન ત્યાગું; પર. ૩
વલ્લભ કહે તુ રહે ન્હદેમાં, હાંરે એ મા પાસે માગું. પર. ૪

રાગ વેલાવલ.

આજ ઉલટ અતી ગીરિવર મંન ટેક.
હિમાચળ રાણિકે કુખમે, પ્રગટી કંન્યા રૂપ રતન; આજ.
ભાનુ વાર ભાનુ ઉદયો જબ, ચૈત્ર શુદી અસ્ટમીકો દંન;
બાજે બધાઈ આયે સુરાસુર, મુની જન નીરખી કરે બંદંન આજ.
દેવ દેવાંગના મીલી ગુન ગાવે, વાણી કહે મુખસે ધન્ય ધન્ય;
માગધ બંદીજન સંતોખે, દેત દાન દછના બહુ ધંન. આજ.
બડો ભાગ્ય હિમાચળ રાજકો, પ્રગટયો પુર્વ જન્મકો પુન્ય;
શ્રી સકલેશ્વર સ્વામીની પ્રગટે, કરન ભૂમિકો ભાર હરન. આજ.

રાગ વેલાવલ જોટો.

આજ ભીર ગીરિવરકે દ્વાર. ટેક.
બજત બધાઈ હોત અતિ ઉછવ, ઘર ઘર વરતે મંગળ ચાર; આજ.
કામિની જુથ મીલી મીલી આવત, કોઉ ગોરી કોઉ સ્યામલ નાર;
ગાવત નાચત હોત કુલાહલ, પ્રેમ ભરે તન પુલકી અપાર. આજ.
જાઈ ભીતર અંચરોલે મુખતે, જોઇ જોઈ મુખ જાયે બલીહાર;
કોઉકુ ચીર પટોલિ પટકુલ, કોઉકુ દેત એકાવળ હાર. આજ.
કામિની સબ સંતોખી હિમાચળ, તીન લોક ભયો જયજયકાર;
સકલેશ્વર સ્યામની પ્રગટ ભઇ, ભકત મનોરથ પુરન ઉદાર. આજ.

રાગ વેલાવલ જોટો.

ગિરિ વરકે ગૃહ બજત બધાઈ; ટેક.

કાંચન ફુલ ફુલી સબ નગરી, શોભા મુખ બરણી નવ્ય જાઇ; ગીરી.
અઢારભાર બનસ્પતી ખીલી, ષડઋતુ શોભા બહુરી સોહાઈ;
પ્રમુદીત નરનારી મીલી ગાવે, નાચત તનમન સુધ બીસરાઇ. ગીરી.
આનંદ બઢયો હિમાચળકે મન, અનેક દાન કોટરી ખોલાઈ;
જાચક જનકો દરિદ્ર કાઢયો, ભયે સબ ધન પતી સમ તાઈ. ગીરી.
ચંદન પુષ્પકી બરખા હોત હે, અમર કરત વીમાન વલાઈ;
કહે સકલેશ્વર તીન લોકમે, જય જયકાર ભયો સુખદાઈ. ગીરી.

રાગ વીલાવળ જોટો.

મેના કુક્ષી રતનકી ખાની. ટેક.
જા કુખ પ્રગટી ત્રિભુવન જનુની, સકલ કળા ગુણ રૂપ નિધાની; મેના.
માતુ સકલ સિંધુચિ વરાકી, સમર્ધિ સૌભાગ્ય નિદાની;
પ્રગટયો હિમાચળ રાજાકે, કોટી જમન તપકો ફલ જાની; મેના.
અકલ કળા ન કળે બ્રહ્માદીક, જાકી કીરત પુરાન બખાની;
સોહી મીનકા ગોદમે ખેલત, ધન જીવત જન મુખ પ્રતિવાની. મેના.
ભાગ્ય બઢો હિમાચલ રાજકો, જા ગ્રહ પ્રગટી સુતા વરદાની;
સકલેશ્વર સ્વામિનીકો મહીમા, પસરો જુગમે બેદ પ્રમાની. મેના.

રાગ વેલાવળ.

દ્રગન મોરી આઈ દરસકી પ્યાસી. ટેક.
અમલ કમલ દલ નયન વદન છબ, પુરણ ચંદ્ર પ્રકાસી; દ્રગન.
કોમળ અંગે રતિ છબ મોડન, મુરત પરમ ઉલ્લાસી;
મુની જન ધ્યાન ધરત નહી પાવત, સ્વપન બિખે આભાસી. દ્રગન.
જાકો સુક્રીત ફલ સો નર નીરખત, શ્રી સલખનપુર બાસી;
કેહે સકલેશ્વર મીટે દરસતે, તન ત્રી તાપ ઉદાસી. દ્રગન.

રાગ વેલાવલ.

આજ બહુચરી ઉમંગ ભરી રે,
આશ્વિન સુદી બીજે બાળા, જક્ત કુંભ બીજ સ્થાપી કરીરે; આજ. ટેક.
ચરણા ચોળી શોરંગ ચુદડી, અંગ અંગ આભ્રાણ ધરી રે;

અષ્ટ ગંધની આડ લલાટે, બીંદુ ત્રીકોણશું અર્ધ શરીરે. આજ.
ચાર વરણ જુગ ચાર વેદમાં, નવરાત્રી નવ ખંડ ખરી રે;
યદુરાંમ જનુની ત્રીપુરા થઇને, ત્રણ દેવનું તત્વ વરી રે. આજ.

રાગ વેળાવલ તાલ એતા.

બહુચરમાને ભાંમણે ભવો ભવ થાઊ,
ભોળી ભવાંની માતાના હરખે ગુણ ગાઊ. બહુચર. ૧
તેજ ધર્યું ત્રિભોવન તણુ શોભા સીરાઊ,
તારણ ત્રીપુરેશ્વરી નીરખી ન અંધાઊ. બહુચર. ૨
અવની ઉપર આશરો અવર કાંહાં જાઊ,
માત તાત તું મયા કરે તાહારો કહેવાઊ. બહુચર. ૩
બહુરંગી અંગી તમેછો તો પાલવ સાઊ,
પાદરવાસી પાદશા પાણી પતઝ્યાઊ. બહુચર. ૪
અલખ અકલ અંત્ય આધની મધ્ય ન ઠાઊ,
સેવી દેવી દયા થકી પુરશે પંકાઊ. બહુચર. ૫
દાઢી દરશન તાહરાં વીણ મન અવટાઊ,
માત હાથ માથે ધરો રાજ રીતે મંડાઊ. બહુચર. ૬
ભુતલ ભુર ભુલાં ભમે હ્રુ ભુલ્યો ન ભમાઊ,
મન ક્રમ વચન મને કહ્યું સત્ય તું સમ ખાઊ. બહુચર. ૭
કીજે ક્રપા કળી કાળમાં કત્ય કુડ ગમાઊ,
વલ્લભ કરચ દીજીએ ચાકરને ચમાઊ. બહુચર. ૮

રાગ વેલાવલ.

બાળા બહુચર સેવીએ જે સકલ સિધ્ય આપે,
કરણી હોએ કહેવી એ તે ક્રપા દ્રષ્ટે કાપે. બાળા. ૧
દેવ દેવી દુનીયાં વીખે પોતાને પ્રતાપે,
બહુ બળ બહુચરનું લખે જે ઊથાપે થાપે. બાળા. ૨
પ્રેમે પુજે પ્રભાતમાં ધરે ધ્યાન ન ધાપે,
મન રાખે જગત માતમાં તે દેજમને જવાપે. બાળા. ૩

કીરત્ય શ્રવણે સુણો સદા ગાયે ગરબા આલાપે,
જે જોઈએ તે યદા તદા આપે વિણ માપે. બાળા. ૪
જીવ જીવાડું યશે કરીને જપું માનો જાપે,
વલ્લભને શીર બહુચરી બધે વીશ્વમાં છાપે; બાળા. ૫

રાગ વેલાવલ.

બલીહારી બહુચરા તણી જે અકળનાં કળાયાં,
આપી સ્મૃધ્ય આપ આણી ઘણા બરદની બાહ્યાં. બલી. ૧
કુડાં કરી કાયા ધરી તે કંઈ કાર વાયાં,
સાચે સંભારી બહુચરી તે સ્વરૂપે સોહાયાં. બલી. ૨
ગેહેલાં ગાંડાં ને ગોબરાં પંડચે પલટાયાં,
બહુ બુધવંત બરોબરાં થયાં આઈ આરાયાં. બલી. ૩
કાંણાં ફુલાં ને આંધળાં પડલે દ્રીગ છાયાં,
ત્રાંસાને ટાલ્યાં રતાંધળાં સલખનપુર ધાયાં. બલી. ૪
મુગાં ગુગાંને તોતળાં બોબડાંમાં ગણાયાં,
રસનાનાં ગયાં ખપોતળાં તે વલ્યાં ગુણ ગાયાં. બલી. ૫
લુલાં લંગડાંને પાંગળાં કુબડાં કબડાયાં,
રગતપીતે ગળ્યાં આંગળાં વળ્યાં પારે પળાયાં. બલી. ૬
કોઢી કુસ્ટીકાને રહ્યાં કાયાએ કપાયાં,
પ્રેમ ધરી પારે ગયાં ભાગ્યાં હાડ સંધાયાં. બલી. ૭
દીકરા વીહાંણાં વાંઝીયાં, કર્મહીણ લખાયાં,
સ્વલ્પ મળે ન અંન સાંઝીયાં ઘર અભરે ભરાયાં. બલી. ૮
અવર ન દૈવત એ થકી જાંણે જન જાયાં,
પુસંક કીધા નપુસંકી જે માનસરોવર નાહ્યાં. બલી. ૯
દીવ્ય થયાં દેહ પાંમીને જે ભુલાં ન ભમાયાં,
કેહે વલ્લભ શીરનાંમીને તે કમાઈ કમાયાં. બલી. ૧૦

રાગ સોરઠીની દેશી.

બહુ બળ દીસેછે અલબેલી બહુચર બાળમાંરે. ટેક.

સેવક દાદ સુણીને કરણે, ઘોળેગઢથી ધાયાં ચરણે;
અળવે વશીયાં આવી ચોક ચુંવાળમાંરે. બહુ. ૧
બરદની વાહન બરદે ભરીયાં, દોહલ દાસતણાં તે હરીયાં;
પાપી જન ઊદ્ધાર્યા કળી કાળમાંરે. બહુ. ૨
દુષ્ટ દમ્યા દારૂણ દુખ દાતા, નીજ જનને કીધી સુખસાતા;
વીમુખ હતા તે પડીયા ભવદુઃખ જાળમાંરે. બહુ. ૩
અધમ ઓધારણ નાંમ તમારૂ, સુણી ચીત ચરણે અટકયું મારૂ;
સાંકલેશ્વર માહા પાપી જાંણી ટાળમાંરે. બહુ. ૪

રાગ સોરઠી.

મારો પ્રાણ તપે તુજ કારણ કરૂણા કીજીએરે. ટેક.
દ્યો દેદાર અવારન કીજે, સુખડાં દાસલડાંને દીજે;
નીરખી છેલ છોગાળી મનમાં લીજીએરે. મારો. ૧
બહુજન વળગ્યા માજી તુજને, શીપડી જેસંભારો મુજને;
મારેતો તું એકજ સત્ય પતીજીએરે. મારો. ૨
અમૃતદ્રષ્ટે સનમુખ ન્યાળો, ત્રીવીધી દેહનો તાપ નીવારો;
ભક્તિ સુધારસ મધુરૂ પ્રેમે પીજીએરે. ગારો. ૩
સકલેશ્વર તુજ પાલવ વલગ્યો, છુમતીમંદ ન કરશો અલગો;
દાસ પોતાનો જાંણી પાળી લીજીએરે. મારો. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

હુંતો શરણ પડયોછું તારે આ ભવ તારીયેરે. ટેક.
જપ તપ સાધન કંઈ નવ જાંણુ, સર્વોપરી તુજ નામ પ્રમાણું;
આ મનુષ્યાદેહનું ટાણું હવે સુધારીયેરે. હુંતો. ૧
તુજ ગુણ ગાણું જાણું નાણું, તે કમાવા ઊમંગ આંણું;
દુર કરો જે હોય કવાણું જાણીબુજી ઊગારીએરે. હુંતો. ૨
રૂદ્રસરીખા ચોળે રેણું, વિષ્ણુ પણ વજાવે વેણું;
તુલ્યના તારી શી વખાણું કયમ કરી ઊચારિએરે. હુંતો. ૩
જો મતી રહે તુજમાં નિશીવાણુ, તેથી કરી અતુલ્ય સુખમાણું;

એ દામોદરનું સાચુ કમાણું કૃપા કરી વધારીએરે. હુંતો. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

હુંતો જુઠો ને તું સાચી જુગમાં બહુચરીરે. ટેક.
વેદ વખાંણી વાત ન જાણી, જ્યું બાળકને અટપટી વાંણી;
વિધી હરિ હર નિશ્ચે કરીરે. હુંતો. ૧
માયા બ્રહ્મ જીવ સચરાચર, વ્યાપી રહ્યાં સઘળે નિસવાસર;
આદી અંત્ય મધ્ય તું ખરીરે. હુંતો. ૨
પાછળ થાયે પેહેલાં જાયે, તેથી અકળકળા ન કળાયે;
મુરખ મમતમાં ગયા મરીરે. હુંતો. ૩
તમથી પર નજરે નવ દીઠું, આપથી અધીક જાણ્યું તે જુઠું;
યદુરાંમ કહે પદ ઊર ધરીરે. હુંતો. ૪

રાગ સોરઠી.

મારી સાહેબ શ્રી સલખનપુરમાં બીરાજતાંરે. ટેક.
અર્ક સરખી આંગી શોભે, જોવાને મન મારૂ લોભે;
ચંત્ર છબીપર પુરણ પુષ્પ છાજતાંરે. મારી. ૧
શ્રીજી સનમુખ હિરદે હરખી, શેવક નૃત્ય કરે મા નીરખી;
તાલ મૃદંગ ઉપંગ વીણાંરસ વાજતાંરે. મારી. ૨
નિજ જન જઈ દેદાર કરેછે, ત્રીવિધ તાપ તનનાજ હરેછે;
આપી નવનિધ્ય રિધ્ય સિધ્ય ભવ દુઃખ ભાંજતાં રે મારી. ૩
દલસુખ કેહે મુજ મતી ન પહોંચે, મુજ મન ગુણ ગાવાને સોચે;
શૈલ સુતા સિંહાસન બેશી ગાજતાંરે. મારી. ૪

રાગ સોરઠી.

શ્રી સલખનપુરી સાહેબ મુજરો લીજીએરે. ટેક.
પાપ કરતાં પાછુ ન જોયું, પુર્વ તણું સુકીત સહુ ખોયું;
જાણોછો મા મુખ થકી શું કીજીએરે. શ્રી સલ. ૧
જાંણી કીંકર કરૂણા કીજે, ભવ ભયથી ઊગારી લીજે;

કાપી કુમતી સુમતી મુજને દીજીએરે. શ્રી સલ. ૨
મુજ અવગુણ મનમાં ના લેશો, છોરૂ જાંણી છેહ નવ દેશો;
જનુની થઈ બાળ ઊપર નવ ખીજીએરે. શ્રી સલ. ૩
દીન દલસુખને દરશન આપો, જન્મ મરણનાં સંકટ કાપો;
આપ કૃપા વીના યમ કીંકરથી બીજીએરે. શ્રી સલ. ૪

રાગ સોરઠી.

મેંતો જોયાં બહુચર બાળી મઢમાં આવતાં રે. ટેક.
નખસીખ શોભા સુંદીર રાજે, કાંતી કોટી દીવાકર લાજે;
તેજ પુંજ ભરે ડગલાં હંસ લજાવતાંરે. મેંતો. ૧
મંદ હસીત મુખ પંકજ શોભે, જોતાં સુરીનર મુની મન લોભે;
આનંદ ઊર ન સમાયે ભેટયાં ભાવતાંરે. મેંતો. ૨
લેતાં નામ ટળે ભવ પ્રાસે, નાવે જનની જઠર નીવાસે;
પ્રેમ ધરીને ચરણે શીશ નમાવતાં રે. મેંતો. ૩
કરૂણાળી કરૂણા મન આંણી, સકલેશ્વર નીજ શેવક જાંણી;
ધન ધન કીધો જુગમે ગુણ ગવરાવતાં રે. મેંતો. ૪

રાગ સોરઠી.

માજી દરશનથી દુઃખ ટાળ્યાં બહુચર બાળીએરે. ટેક.
પતીત હતા તે પાવન કીધા, ભવ ભયથી ઊગારી લીધા;
આપ્યું અભેપદ ભજતાં મા બરદાળીએરે. માજી. ૧
શરણ ગયા તે ઊતર્યા પારે, માટે પાલવ વળગ્યો તારે;
છેહન દીજે જાંણી કીંકર પાળીએરે. માજી. ૨
હું અપરાધી દાસ તમારો, અવગુણ મનમાં ન આણો મારો;
દ્યો સુખ સુલ્લભ દુખડાં ભવનાં ટાળીએરે. માજી. ૩
નામ ઊપર જાઉં બલીહારી, સકલેશ્વર લ્યો માત ઉગારી;
કિંચિત્ કરૂણા દ્રષ્ટે સનમુખ ન્યાળીએરે. માજી. ૪

રાગ સોરઠી.

શાંને ચુકો મુસ્તક મુકો માના ગોદમાં રે. ટેક.

વિધિ વીષ્ણુ અવારણાં લેછે, ચરણકમળ રજ શીસ ધરેછે;
તે રજ માટે રેહેછે શંકર શોધમાં રે. શાંને. ૧
તેત્રિસ ક્રોડચનો તાપ નિવાર્યો, દુરમતી દાનવદલ સંહાર્યો;
મહીશાસુરને મરડી માર્યો ક્રોધમાં રે. શાંને. ૨
સોલંકીનું સંકટ કાપ્યુ, પુત્રીને પુરશાતન આપ્યું;
એ કયમ થાય અવરથી વિશ્વ વિરૂદ્ધમાં રે. શાંને. ૩
બહુચર બાઇને શરણે રહેછે, તેના ત્રણે તાપ ટળેછે;
ગિરિધર કેહેછે રેહેવું ભજન વીનોદમાં રે. શાંને. ૪

રાગ સોરઠી.

મહીમા માતતણો છે મોટો મંન વીચારનેરે. ટેક.
માતરૂપ થઇ પ્રગટી માયા; સુક સનકાદીક માહા મુની જાયા;
ઊદર થકી ઉપજાવ્યા દસ અવતારનેરે. મહીમા. ૧
જનની વણ જનમ્યો નહીં કોઇ, જનમ ધર્યોકે જનની જોઇ;
પય પાઇને પોષ્યો તે સંભારનેરે. મહીમા. ૨
માના ચરણ વિશે ચિત્ત રાખે, ભજયનામ્રત રસ નીશદીન ચાખે;
તે તરશે આ ભવસાગર સંસારનેરે. મહીમા. ૩
સલખનપુરીનું સમરણ સાચું, ગીરધરલાલ તણુ મન રાચ્યું;
જનમ ધરીને જાચુ ક્રપયા પારનેરે, મહીમા. ૪

રાગ સોરઠ.

પ્યારી લાગેછે બહુચરમાત, મુને પ્યારી લાગેછે બહુચરમાત;
ચાત્રુક મોર બપૈયા મેઢક, જમ બાદલ બરસાત. મુને. ૧
અષ્ટ પહોર આઇની છબી ઉપર, નિશદિન પલ સમજાત. મુને. ૨
યદુરામ દાસ ચરણ રજ ચાહત, ધન્ય ધન્ય આજુની રાત. મુને. ૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

બહુચરમાત ઉપાશી અમેતો શ્રી બહુચરમાત ઊપાશી. ટેક.
કોઇ શેવા કરે ભવ બ્રંહ્માની, કોઇ વૈકુંઠ વિલાશી. અમે. ૧
ચાર ધામ ચત્રુભુજ નીરખી, નાહાવો નરમદા કાશી. અમે. ૨

માનસરોવર મરજન કરતાં, અડસટ તીરથ પ્રકાશી. અમે. ૩
અણીમા મહીમા લધીમા સિદ્ધિ, તે ત્રીપુરાની દાસી. અમે. ૪
યદુરાંમ આદ્ય શકિતની કૃપાયે, દુખદાળિદ્ર ગયાં નાશી. અમે. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

પારાનો પ્રબલ પ્રતાપ માજી તારા પારાનો પ્રબલ પ્રતાપ,
બહુચરીતુ મુખ મૃગ બોલેછે ઇશ્વરી આપો આપ. માજી. ૧
વ્યાસવસીષ્ટ મારકુંડજયમુની, માત મંત્ર કરે જાપ. માજી. ૨
વિસ્વામિત્રને બ્રંહ્મપદ આપ્યું, જુગ સચરાચર છાપ. માજી. ૩
અંત્યકાળે લે અંબા આસીકા, તે દે જમને જબાપ. માજી. ૪
યદુરામ સાચે મને આઇ સેવો, સુખ આપે વણ માપ. માજી. ૫

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ગોખ ઘણો ગુણવાન માજી તારો ગોખ ઘણો ગુણવાન. ટેક.
જવમધ જોત્ય જગતના ઉપર, કોટી ઊદેભયે ભાન. માજી. ૧
ગોખવીના ઘડીએ નવ ચાલે, ગોખમાં સહુ ગુલતાન. માજી. ૨
એક રૂપમાં તેર ગોખછે, સમજો ચતુરસુજાન. માજી. ૩
કોઈ કર્મિ કોઈ જોગી ઊદાસી, કોઈ ધરેછે ધ્યાન. માજી. ૪
શક્તિ આસરે સર્વ પુજાએ, બ્રંહ્મરૂદ્ર ભગવાન. માજી. ૫
વેદમાતનુ વચનમાં વીચારે, નેતિ નેતિ કહે ગાન. માજી. ૬
તેના ગુણ કયમ ગાયે મુરખ જન, યદુરાંમ જીવન પ્રાન. માજી. ૭

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ગરીબાંનીવાજ બહુચરબાઇછો ગરીબાંનીવાજ. ટેક.
મહીષાસુર ભન્ડાસુર વધકરી, શક્ત અમર શીરતાજ. બહુ. ૧
અનેક રંકને રાયો કર્યાછે, વૈશ સુરથનાં કાજ. બહુ. ૨
સગાળસા ઘણુ સમર્યા ઇશ્વરી, અતી ઘણાં પુર્યા અનાજ. બહુ. ૩
અતીલઘુનો લઘુ પાટવી, કરે જોધપુર રાજ. બહુ. ૪
ગાયકવાડે ઘણુ પુજન કર્યું, અતિ ઘણુ સોભે સમાજ. બહુ. ૫

આઈ કૃપાવીના દીન કહેવાએ, આઈ વડે રહે લાજ. બહુ. ૬
યદુરાંમ બ્રાંહ્મણ થઇને ન ભજે ગાયત્રી, તેનો જન્મ અકાજ. બહુ. ૭

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

અલબેલી મા આશ તારીરે, તમો મેહેર કરો મતબાલીરે. અલ. ટેક.
આરાસુરમાં અંબા બીરાજે, ઘડ પાવે માહાકાળીરે. અલ. ૧
દક્ષણમાં દેવી તુળજાભવાની, ચુવાળ બહુચર બાળીરે. અલ. ૨
રક્તબીજને રણમાં રોળ્યો, ક્રોધ કરી માહાકાળીરે. અલ. ૩
દાસ મોતી મૈયા શરણ તીહારે, ચરણ કમળ બલીહારીરે. અલ. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે સોરઠ.

ચાલો સનખલપુરમાં જઇએરે, મતબાલી માનાં મુખડાં જોઇએરે. ચાલો. ટેક.
માનસરોવર સ્નાન કરીને, સેવીને સુખીયાં થઇએરે. ચાલો. ૧
કોટીકલપનું મેલું થએલું મન, એક પલકમાં ધોઇએરે. ચાલો. ૨
ભવ સાગર જળ ભગવતી તારે, નામે નિર્મલ થઇએરે. ચાલો. ૩
દાસ મોતી કેહે અંબા ભજતાં, જન્મ મરણ દુખ ખોઇએરે. ચાલો. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે સોરઠ.

સુણો અંબે અરજ હમારીરે, સહુ જનને આશ તમારીરે. સુણો. ટેક.
શેવા કરતાં માહા સુખ આપે, સાહ્ય કરે ત્રિપુરારીરે. સુણો. ૧
વિમળ વણિકને માહા સુખ આપ્યું, ગાયો ચારી તમારીરે. સુણો. ૨
ઘણા દીવસથી ટે'લ કરૂછું, બાંહ્ય ગ્રહો બીરદાળીરે. સુણો. ૩
દાસ મોતી કેહે મૈયા માહારે, મોટી ઓથ તમારીરે. સુણો. ૪

રાગ સોરઠ રીકતો.

આરાસુરી માત સમરલેની, ઊદો ઊદો મુખસે કેહેની. આરા० ટેક.
આદીતવારે આસ છે તાહારી, માની લેજો વીનતી મારી;
દયા કરો દાસ નિરધારી, કૃપા કરી લ્યોની ઊગારી. આરા. ૧
સોમે શિવશક્તિને ન્યાહાળુ, પેંડાં માથે ચોળીને સાળુ;
જક્તમાજી હાથ માહારો ઝાલો, કોટી કોટી પાપને ટાળો. આરા. ૨

મંગળવારે મુક્તિને આલો, આવતા જમ કીંકરને ખાળો;
જેવો દાસ વલવને ધોળો, એહેવો માજી હું નથી ભોળો. આરા. ૩
બુદ્ધિ રૂપે માત છો મારી, છોરૂ જાંણી લ્યોની ઉગારી;
કાળીદાસને કૃપા તારી, કૃપણ મતી હીણ છે મારી. આરા. ૪
ગુરૂવારે ગાઊ નીરમળ વાંણી, આપો રિદ્ધસિદ્ધ સેવક જાંણી;
વિમળદાસે મોજે ઘણી માણી, તેની તો માયે વાર ઘણી તાણી. આરા.૫
શુકરે દેવ દૈત્યની રાડયો, ત્રીશુલ લેઈ ચંડને માર્યો;
ઝાલી કેશ નિશુંભ પછાડયો ખડગ મેલી શુંભને કાહાડયો. આરા. ૬
શનીવારે સ્વર્ગમાં દ્રષ્ટી, કીધી દેવે પુષ્પની વૃષ્ટી;
જ્યારે માજી દૈત્ય થયા કષ્ટી, ત્યારે તો સુખી સર્વે થઈ શ્રષ્ટી. આરા. ૭
સાતેવાર સુખનો છે ભારો, માહાશંકર દાસ છે તાહારો;
માજી તમને ગીરજો ઘણો પ્યારો, એવું જાણી દાસ ઉગારો. આરા. ૮

રાગ સોરઠ.

ભાવશુ ભોળી ભાવશુ ભોળી, ભાવશુ ભોળી ભજીલ્યો ભાવશુ ભોળી;
કુડા કુલજુગને ધોળી. ભજીલ્યો. ટેક.
બુધારૂપ ધરી બેઠાં બહુચરી, શુંભ નીશુંભ જેવા રંણમે રોળી. ભજી. ૧
હંસ ગયા સર્વે માન સરોવર,જ્યાંહાં ત્યાંહાં ફરેછે બગ કાગની ટોલી.ભજી. ૨
દેવી વીના દાતા કોઈનવ રહ્યુંરે, ગ્રસ્થ જાણેજે રૂડી વાળવી ઝોલી. ભજી. ૩
કલજુગ કેરા ભ્રષ્ટ આચારી,જનોઇયો પેહેરાવી જોને કાછીયા કોળી.ભજી.૪
મુંમતે મુંડાણા તે કાંઈ નવ ભાળ્યુંરે, દાંતે દીવાળીને હૈયે હોળી. ભજી. ૫
મુઢે કહે જુઠી માયા,માયા સારૂ કષ્ટે કાયા,જુઠુ બોલ્યામાં બાધી જગત બોળી.ભ.
શીવ શકિતની જે કોઈનંધા કરશે,તીને તે ઓચીંતાની આવશે ગોળી. ભ.૭
જીને જોગ માયાનો મંત્ર ન સાધ્યોરે, તે નર વીખ પીયે અમૃત ઢોળી.ભ. ૮
યદુરામ માતની ભકિતછે મેઠીરે, જાણીયે ઘ્રત ખીર ખાંડને પોળી; ભ. ૯

રાગ સોરઠ.

ચાલો જેવાને જઇએ બરદાલિ, સજ્યા સોલ શ્રંગાર;

તનુ ધ્રુતિ ઊદાર, જોતાં લાજે માર મહા મતવાલી વાલી. ચાલો. ટેક.
આસો માસ નવરાત કેરી રાત, ઠઠિઠાઠ આઠ આઠ મલિ માત;
રમેરાત દીન સાંજને પ્રભાત;
ઉપન્યો ઊમંગ, અંગોઅંગ, બાજે ચંગ, સુ રમૃદંગ, તાન તુરંગ, ગતિ
અભંગ, છાયો રંગ, સખીસંગ, ગાયે ગીત બાલી બાલી. ચાલો. ૧
વ્યાપીક રહિ સકલ વિશ્વ માંહે બાધે;
ન લે પાર શેષગુણ નિધિ અગાધે,અકલગત્ય ન કલાયે યોગ સાધે;
પુરાણે પ્રસિદ્ધ, ગાયે વિધ, ગુણ વિવિદ્ધ, નવે નિદ્ધ, સકલ સિદ્ધ, દાતા
રિદ્ધ, દરસ દિદ્ધ, અભયકિદ્ધ, દાસ પ્રતિપાલી પાલી. ચાલો. ૨
સકલેશ્વર શરણ આવ્યો તુજ આઈ, કરૂણા કરી સામુ જુવો મુજમાઈ;
તારો બુડતાં તે બાવડીને સાઈ,
કહુ કરી પ્રણામ, મુકી મામ, રાખી હાંમ, આંઠે જામ, વીના દામ,
ભજે નામ, સરે કાંમ, પરમ ધામ, રોસ દાખુ સાલી સાલી. ચાલો. ૩

રાગ સોરઠ.

બાલા ત્રિપુરા ત્રિપુરેસ્વરી મહંમાયા. ટેક.
જનુની આદી ભવાંની વીસ્વંભરી વીસ્વ વખાણી,
તુને સ્તવે જોડી પાંણી, સક્રાદી રાયા રાયા. બાળા. ૧
શ્રષ્ટી સ્રજવાને કીધો વિચાર, પ્રથમ ઊચ્ચારનું વાકય વેદ ચ્યાર.
તેને અનુસરીને પુરાણ અરાડ,
બ્રંહ્માદીદેવ ધરે, બ્રંહ્માદી દેવ ધરે ધ્યાંન, મુકી માન્ય, કરે ગાંન, અમ્રતપાંન
બોલે બાંન, તુ સમાંન્ય અવરકાંન મેહેરબાન આદી માયા માયા.બાલા. ૨
સુરનુ રક્ષણ કીધુ તેં ઘણીવાર, તેવે પ્રસંગે તેં બળ કર્યું અપાર;
અસુર અધરમીનો કીધો સંહાર,
વાધી પ્રૌઢ ક્ષાતા વાધી પ્રૌઢ ક્ષાતા, અતીવીખ્યાતા વીસ્વમાતા જગતજાતા
સુખની દાતા દીન ત્રાતા,ગુણ અઘાતા કરો શાતા શાંતીરૂપ છાયા છાયા.બા.૩
વર્ણન કરવાને સમર્થ નથી શેષ, બ્રંહ્માદી નારદાદી રસયાદી અશેષ;
કરે આનંદમાં અરચન સુરેશ,

પુજન વીધી વીસ્તાર; પુજન વીધી વીસ્તાર, ચક્રાકાર સુધાવાર અમૃતસાર,
અતી ઉદાર; વારંમવાર વાધે પાર સુખ અપારઆપો મોરી માયા માયા. બા.
મેરીનો મરદ કીધો પ્રથમ એ નીસાંની, પ્રગટયાં સલખનપુર ક્ષેત્રમાં ભવાંની;
ગુજરખંડ ઉપર કરી મેહેરબાંની,
આપ્યુ સુખ વીસાલ; આપ્યુ સુખવીસાલ, ભોલીબાળ, વસાં ચુવાળ રૂપરસાલ
અતીકૃપાળ; દીનદયાળ આઈ ભુપાલ ગીરધરલાલ ગુણ ગાયા ગાયા. બાલા. ૫

રાગ સોરઠ.

બહુચર બાલી દયાલી દીનબંધુ, જુવોને દાસ સાંમુ, કરજોડી સીસ નામું,
ચરણની સેવા પામું, અતીઘણુ આનંદુ આનંદુ બહુચર. ટેક.
ચરણ સ્પર્ષવાનું મન થાય મુજ, તારે તો ચાકર અતી ઠાકર મારેતો તુજ;
અવરસુ મન રાચે ન પડે કાંઈ સુજ્ય,
દયા નીધી દયા આંણી; દયા નીધી દયા આણી. દીન જાણી, ગ્રહો પાણી,
વદુ વાણી, ચુંવાલ રાણી, છો સુજાણી, વેદે વખાણી, ભોળી ભવાની,
વદન સરદ ઇંદુ ઇંદુ. બહુચર. ૧
વિધી વેદ ચાર શ્રવણ કરાવે વીષ્ણું વાંસળીના નાદથી રીઝાવે,
શંકર ડાક અને ડમરૂ બજાવે.
એવી અખંડ લીલા એવી અખંડ લીલા; સોહ મંડપ માંય, નારદરાય,
વેણા વાય, નૃત્ય થાય, ગાંધ્રવ ગાય, સમી માય, નમે પાય, કૃપા સિંધુ સિંધુ. બ.
તારી શોભાનુ વર્ણન નથી થાતું, અલ્પ બુદ્ધિવડે મુખ નથી કેવાતું,
અન્ય ઉપમા માંહ્ય એ નથી સમાતું,
નથી તુજ સમાન, નથી તુજ સમાન; અવરઅન્ય, ત્રણભુવંન, અખુટધંન,
સઉજીવંન, સુણો વચંન, થઇ પ્રસંન; દો દરશંન, ત્રીકુણ મધ્ય બિંદુ બિંદુ. બ.
અકલ માયા તારી કાંણે ન કળાય, નીગમનો ઉચાર; નેતી નેતી થાય,
અવરથી કેમ કરી તુજ ગુણ ગવાય,
માગુ કૃપા તારી, માગુ કૃપા તારી પાસ, મોટી આશ; કરોનિવાસ રદયપાસ,
થાય પ્રકાશ, અતી ઊલ્લાસ, સુખ કઇલાસ, ગીરધરદાસ, ચરણ વંદુ વંદુ. બ.

*રાગ સોરઠ.

અસ્ટમી અતીરડીયાળીરે આજ અસ્ટમી અતીરડીઆળી,
ઊગ્યો ચંદ્ર નિશા અજુવાળીરે, આજ. ટેક.
તતબર થઇએ પારે જઇએ, વિરક્ષેત્ર બરદાળીરે. આજ. ૧
ભાવી ભક્તો ભેગા થઇને, ભજીએ પરમ કૃપાળીરે. આજ. ૨
સાજ સરવ સાથે લેઇ ચાલો, કર ઝાલો.કરતાળીરે. આજ. ૩
આનંદ ઓછવ કરવા સરખાં, પુસ્તક લ્યો સંભાળીરે. આજ. ૪
પાહાડી કોતર પાર ઊતરીયા, આઈ ચરણે ચીત વાળીરે. આજ. ૫
દેવીને દરવાજે ચડીયા, જ્યાંહાં વાગે ઘડીયાળીરે. આજ. ૬
ઘંટ નાદથી માતને જણાવ્યું, દરશણ કીધાં ન્યાળીરે. આજ. ૭
કેહે ગીરધર મંડળી મન હરખ્યાં, નીરખ્યાં બહુચરબાળીરે. આજ. ૮

રાગ સોરઠ.

ઊછવ અતી અનુરાગીરે, આજ ઊછવ અતી અનુરાગી;
માને ચરણે રહુ ચીત લાગીરે. આજ. ટેક.
કુમ કુમ આડચ કપોળે કીધી, વારૂ થઇ વરણાગીરે. આજ. ૧
મંડળી મળી મંડપમાં બેઠા, વાજાં લીધાં માગીરે. આજ. ૨
તાલ તાંનને માંન્ય મચ્યુ બહુ, સુંદીર સુરસોહાગીરે. આજ. ૩
થાળ ધરાવી કરી આરતી, ગરબાની ધુની લાગીરે. આજ. ૪
ગોખે રહી ઝાંખે જગદંબા, ભક્તની ભાવટ ભાગીરે. આજ. ૫
પુનરપી આવુ માસે માજી, કીરતનની લેહે લાગીરે આજ. ૬
નવમીના અરૂણોદય ટાંણે, માની આજ્ઞા માગીરે. આજ. ૭
સુંદીર શોભા જોઈ સઊ લોભ્યા, ગીરધરને રડચ લાગીરે આજ. ૮

રાગ દેશકાળ.

બહુચર માતા આપ વિધાતા, હરી હર ઈંદ્ર આદ્ય અજ અરાતા. બહુ.
જક્તની જાતા ત્રીભોવંન ત્રાતા, સકલ સિધ્ધી દાતા;

---

*શ્રી વડોદરામાં બહુચરાજીમાં દરમાસે અષ્ટમીનો ઉત્સવ થાયછે. તે વીશેનું પદ.

અમર સમરતાં કરી સુખ સાતા, જે યશ ગાતા અણૂ ન અઘાતા,
ત્રય તન થાતા, રહે રંગ રાતા, સુભગ સોહોતા, કવી કહેવાતા,
જે કાંઈ ન ઠાતા કલયુગમાં વલ્લભ, ધોળો ભ્રાતા. બહુ.

રાગ સારંગ ચોતાળો.

રંગ મહેલમાં રમે રંગીલી બહુચર બહુ રંગ રંગ રંગ. રંગ.
રંગ રંગીલી આંગી અંગે રંગ રંગલી શુથણ સંગ્ય;
રંગરંગી ઓઢી સુઢંગ્ય ઓઢણી, અમુલ્ય કરંકરંગ;
ઉમંગ્યો અંગ્ય અતી ઊમંગ. રંગ. ૧
રંગરંગીલી કર ચુરાહી રંગ ભરી કરપાત્ર સાહી રંગ,
રંગીલી પીએ વ્યાહી માતંગી ઊનમત મતંગ;
રંગ રંગીલાં નેણાં ડોલે રંગરંગીલી વેણાં બોલે,
રંગ રંગીલી નેંન તોલે, વલ્લભ બહુ રંગ અકલગત્ય;
અભંગ બહુચર બહુ રંગ રંગ. રંગ. ૨

રાગ સારંગ.

ગ્રીષ્મ રત્ય અતી સોહાવે ભાવે ભવાંની ગોખમાં. ગ્રીષ્મ. ૧
એક અલી રહી વાયુ ઢોળે, એક મળયા ભરે કપોળે;
એક ગુલાબ રસ ઘોળે,છાંટે છબીલીને જગત જનુની જુએ જોખમાં. ગ્રીષ્મ.
એક અલી કર ચમર કરે, એક પાયે તલાંસી પૂરે;
એક અલી સનમુખ મુ કરે, રાખીખુસી બઇ બેઠાં સંસારસુખ્યલેવાશોખમાં;
બહુચર સાહેબ સુજાણ, વેદ પુરાંણ કરે વખાંણ;
વલ્લભ ધંન્ય જીવન પ્રાણ જીવત શરણ રાખો શોખમાં. ગ્રીષ્મ. ૩

રાગ સારંગ ચોતાળો.

આધ ઇશ્વરી અપરંમપાર,
નીરંજન નીરાકાર સાકાર આકાર આ સંસાર સાર. આ. ૧
નીરાધાર આધાર અવની અંબર અપાર ચાર ખુટ ખાંણ ચાર,
ગીરી ગોહા અઠાર ભાર, નીરમિત નીજ નર નાર;

ચૌદ ભુવન પાર વાર. આ. ૨
ભગવતી ભવમાં ઊદાર, ભગત ભરણુ ભંડાર;
દુખ દલિદ્ર હરણુ હાર, સેવકાં સાધાર ઠાર.
ગોખ જોખ નિધ્ય દાતાર, પ્રગટ બહુચર બહુ પ્રકાર,
વલ્લભ એ કરારદારને ત્રીપુરે તાર નાર. આ. ૩

રાગ ગોડ સારંગ ચોતાળો.

જગમગ જોત્ય જગમગાત માત પ્રાત અરૂણુ ઊદેશી, જગ.
રાજે રસીલી ગોખે જોખ મધ્યે શોશે સુધા મહી માહા મદમત્ત મુદેશી. જગ.
ખેલે ખેલ ખરી બેલ બરાબરી ખીજમતદાર ખવાસ ખુદેશી,
મુની મન ભમણુ કહે કવી કમણુ બહુચર બેમણી વલભરમણુ રૂદેશી. જગ.

રાગ સારંગ.

મધ્યાન સંધ્યા સાવિત્રી આપ. ટેક.
સુક્લાંગી અંબર શુક્લ ભુષણ, શ્વેત ચંદન કર ડાક;
પંચ વદન ત્રીનેત્રે બીરાજે, ત્રીસુલા યુદ્ધ ત્રૈલોકયમાં હાક. મધ્યાન. ૧
રૂદ્ર રૂપી રૂંઢમાળા ઉર ઉપર, યજુરવેદ પ્રષવા રૂડાય;
વાયુ તત્વ ઊત્તર વાહની, માહાલક્ષ્મી છે અધિક પ્રતાપ. મધ્યાન. ૨
કાળ રહીત રોગાતુર પંથે, બ્રાહ્મણુ દ્વંદ કરે અલાપ;
તે જન ફળ પામે સંધ્યાનુ, યદુરામ દાસ તણી માબાપ. મધ્યાન. ૩

રાગ સારંગ.

આસોકી અષ્ટમી અજુવારી, શરદ કે મંગળ ઊછવ ભયેહે;
સચરાચર સુખકારી. આસોકી.
નવે ખંડ નવરાત્રી નવે દીન, નવદુરગા કે વીહારી;
નવે નાથ અરૂ સિધ ચોરાશી, પુજત પદ ઉર ધારી. આસોકી. ૧
નયે અન્ન ફલ ફુલ ભયેહે, કીયે નૈવેધ અપારી;
પ્રથમ ભવાની ભોગ આરોગે, પાછે સકલ સંસારી. આસોકી. ૨
અખીલ બ્રહ્માંડકો કુંભ સ્થાપીકે, જીવ સકલ હે જવારી;

આપે દાતા ભુકતા આપે, રચી પાળે સંહારી. આસોકી. ૩
શકત આશરે સર્વે શોભા છે, સુરીનર મુની સબ જારી;
યદુરામ દાસ તવ ચરણુ પ્રતાપે, અવગુણુ વિપત્તિ વિડારી. આસોકી. ૪

રાગ સારંગ.

અષ્ટમી આજ આનંદ બધાઈ, આશ્વિન શુકલપક્ષ નવરાત્રી;
વેદપુરાને ગાઈ. અસ્ટમી. ટેક.
આદી સપ્તદીન અંત્ય સપ્તદીન, મધ્ય વસે મહંમાઈ;
તાકો વિધિશું વર્ત કરે જન, મન વાંછીત ફળ પાઈ. અષ્ટમી. ૧
તીર્થ સ્નાન અરૂ પાઠ પુજન કરી, નીરાહાર મન લાઈ;
હોમ ઊછવ નિશી જાગ્રણુ કરીકે, ગાવે છંદ સુખદાઈ. અષ્ટમી. ૨
નુમી પ્રાત પારનો કરીકે, નવ કુમારીકા જીમાઈ;
વસ્ત્ર આભુષણુ યથાશક્તિશુ, પુજીકે પદ શીર નાઈ. અષ્ટમી. ૩
યા વિધીશું વ્રત કરે નારીનર, ભવસાગર તરી જાઈ;
વિધી હરીહરને યા વ્રત કીનો, તવ અવીચળ પદમી પાઈ. અષ્ટમી. ૪
ભગવતી ભાગવત ત્રિતીયસ્કંધે, વ્યાસ વર્ણિ મન ભાઈ;
ગુહ્ય વારતા પ્રગટ કરીકે, માહાલક્ષ્મીને બતાઈ. અષ્ટમી. ૫
ધન ધન અષ્ટમી રેન આજુ દીન, ધન ધન નવદુરગાઈ;
ધન ધન જન જે ચરણુ શરણુ ભયો, વાકી સફ્લ કમાઈ. અષ્ટમી. ૬
શેષ સહસ્ર મુખ રટત નીરંતર, પાર ન પાવત ચાહી;
યદુરામદાસે જો કછુ બરન્યો, તુમરી કૃપા ત્રીપુરાઈ. અષ્ટમી. ૭

રાગ સારંગ વધાઈનાં પદ.

આજ ગીરીરાજ કે મન મોદ ભયો. હેલી હે હો.
સુની સુતા પ્રગટી મેના કુખ, મંગળ છાઇ રહો. હેલી હે હો. ૧
આવતસુર લલના જુથ ગુણુ યશ, ગાબત બજત બધાઈ;
શ્રીફ્લ કુંમ કુંમ દુર્વાહલદી, કંચન થાલ ધરાઇ. હેલી હે હો. ૨
આગે શ્રીફ્લ ધરકેકીનો, તીલક હીમાચળ ભાલે;
હલદી દુર્વા શીરપર અરપત, ઉપજત અંતર વાલે. હેલી હે હો. ૩

દેત દાન અગણિત ગિરિ નાયક, હય ગજરથ સુખપાલે;
લે લે દાન જાચક જન હરખે, કરત કીરત પંથ ચાલે. હેલી હે હો. ૪
બેદ બચન આશિષ્ય દેતહે, મુનિજનકો સુખદાઈ;
ચિરંજીઓ શ્રી સકલેશ્વર સ્વામીની, તીનલોક સુખદાઈ. હેલી હે હો. ૫

રાગ સારંગ.

હું તો રાગરંગ બીધાનાદ કયઊકર સેવા માગુ,
સ્વરસ્વતી દીજે કીપા કર પ્રસાદ. હુતો.
જેતે સુરતાંન તાલ અછર ઊગત જ્યુગત બનાવત રી ઓર કંઠસ્વાદ,
જ્યો સુરપાઊતો ગાઊ અતી સંગીતકી બાંની લીએ બાજબંન;
જાહ્યથે ચંતામન તેરી મઆતે, બાકબાંની ભવાંની જકત ઊસ્તાદ. હુતો.

રાગ નારાયણી.

નમામિ મહિષાસુર મર્દિનિ, મહિષ મસ્તક નટન ભેદ વિનોદિનિ;
મોદિની, માનિનિ, ભામિનિ, પ્રણતજન સૌભાગ્ય જનનિ;
મહિષાસુર મર્દિનિ. ધૃ.
શંખ ચક્ર શુલાંકુશપણિ, શક્તિ શયને, મધુર વાંણી, પંકજ નયનિ,
પંન્નંગવેણિ, વર્ણિત ગુરૂ ગુહા પુરાણિ, શંકરાદિ શરણ સમસ્ત દેવ સ્વરૂપિણિ,
કંકણાલંક્રતે, જનનિ, કાત્યાયનિ, નારાયણિ, મહિષાસુર મર્દિનિ.

રાગ દેસી હાલારી.

કહ્યું હમારૂંરે કાને ધરજો મા દારૂણ નવ ઝીલાયરે,
બહુચર મારી અરજ સાંભળી મા વેગે વેહેલી આવરે. ટેક.
અંગ થકી ઉપનાવ્યાં અમને મોહોટાં કીધાં મોરી માયરે,
આપ્યાં ત્રીસુલ હાથમાં બાંનાની લજા જાયરે. કહુ. ૧
ભીખ જઈ ભંડારે નાંખી મા ગાફીલ કાંમાદારરે,
સીહાજીરાવને સ્વપનુ દીધુ મા એહેવી બહુચર બાળરે. કહુ. ૨
ભંડાસુરનાં ભક્ષણ કીધાં મા ખપર લીધાંછે હાથરે,

રક્તબીજને રણમાં રોળો મા એવી અંબેમાત રે. કહુ. ૩
મહીષાસુરને મરડી મારો મા એહેવાં ઉમયામાયરે,
ઇંદ્ર ઇંદ્રાસન સોંપીયુને અનભય કીધેલ રાયરે. કહુ. ૪
ખડગ તો ખપર લેઇને ચઢો બહુચર માયરે,
સેવકજનની સાહ્ય કરવા આવો આરાસુર રાયરે. કહુ. ૫
મૃગે ચઢીનેરે આવો માડી હાવાં કરવા સેવકની સાહરે,
દાસ રૂપો અરજ કરે મા ગોળો ટાઢો પાડચરે. કહુ. ૬

રાગ દેસી હાલારી.

આફ્ત વેળાએ અરજ કરૂછું મા શ્રવણે ધરીને કર સાહોરે,
સીંહ ઉપર વાહન કરીને આઈ અંબે વારે ધાઓરે.
સોલંકીનીરે શોભા રાખી મા નારીનો કીધો નરરાયરે,
વેવારીયાનાં વાંણુજ તાર્યાં મા એવી અંબે માયરે.
આફ્ત વેળાએ અળગાં નાં રહીએ મા સમર્યા કરીએ સાહાયરે,
આ વેળા આળસ કરો તો બાંનાની લજ્યા જાયરે.
ભવસાગર જળ પુરણ ભેર્યું મા સુખ નહી લવલેશ રે.
ખારા જળમાં મીઠી વેરી એક નામ તણો ઉપદેશ રે.
અધર્મના મેંતો ઓધજ ભરીયા મા ભુતળ નવ સહે ભારરે,
કર્મ કુડાંરે કાંઈ અઘટીત કરીયાં ભુંડાઈના ભંડાર રે.
સરણે પડોછુરે મા સક્ત તમારે હાવા કષ્ટ કળીદળ કાપરે,
દાસ મોતી અરજ કરે મા સેવકને સુખ આપરે. આફ્ત.

રાગ મલાર ચોતાળ.

પાવ સરત્ય અતી સોહાવે ભાવે આવે આનંદ અપાર. પા.
ગરજ ઘટા ઘનઘોર બીજ ચમકે ચોંઊઓર મોર કરે સોર,
દાદુર બોલે કોકીલા કરે કીલકોર. પા. ૧
સરસ બરસે બરસાત હરિ ભોમ્ય ઉદીત ધાન વૃક્ષ બેલી પુષ્પપાન
ભાર અઢાર, એહેવે સમે આનંદી આઈ દેવને તે હે દેખાઇ સેવકાંની

સુખદાઈ, સુલભ વલ્લભ બહુચર દો દીદાર. પા. ૨

રાગ સોરઠી મલ્હાર તાલ દૂતાલો.

સઘન ઘન ગરજે બરસેં મેહ નેંહ બાદલ દલ છાઈ. સઘન. ૧
દાદુર મોર કોકીલા બોલે, પપીઆ પરમ સુખદાઈ. સઘન. ૨
નાળા નદી અવધી બધી અધિકી જલથલ સકલ ભરાઈ,
એ દીવશે નીશે દે વલ્લભ વરવર બહુચરબાઈ. સઘન. ૩

રાગ મલ્હાર નરસીમેતાનો તાલ ફ્રાકતા.

આવી વરખા રતી પાંચવે અધિપતી છતી અછતિ વસ્ત પ્રગટ કરતી. આ.
અંમૃત્યેં શીંચીને અગ્નીએ મીંચી નીચી ઊંચી પ્રસિદ્ધ નિધિ પ્રવર્તિ. આ.
પર ઉપકાર સંસાર ને ભરતી, શકલ શ્રણગાર સું ધરતી ધરતી; આ. ૨
યુગ્મ ખટમાસ ખગ આસ એજ, ત્રિશિત તન તપત્ય તજી તરત
થયા ત્રપતી; આ. ૬
કોકિ કોકિલ કરે કલ્લોલ ફરતી, કૂંજે કાંન નવિખે વિરહ તન હરતી; આ. ૪
અંન્ય અવતાર જે અયોન્યની ઊતપતી, અલપ આયુષ્ય સુલપ
ભોગ ભોગવતી; આ. ૫
ક્રત કર્મેકો નીરાકાર નીવરતી, સ્વયેં સાકાર સલખનપુરી ઠરતી; આ. ૬
અંશ ઈશ્વરિયો અપાર અણુ ગણુતી, જક્તમાં જોતાં જકત
એજ ચણુતી; આ. ૭
બહુચરા અવર ચર ચરિત્ર વિસ્તરતી, નીરમ્યું નજરે નીકટ
ન્યારી નીસ્તરતી; આ. ૮
આરત્યેં અધીક અમૃતમાં વરશતી, વિવિધ્ય વર વર વલ્લભાદે
હરસતી. આ. ૯

રાગ મલાર.

બહુચરીયાં મોરીરે. બહુચરીયાં ટેક.
તુજ છબ ઘટ માંહી ઘટાવે, સો જન મન વાંછીત ફલ પાવે. બહુ. ૧
ચીતડુ લગાવે આઈ ગુન ગાવે, ક્ષણુ માંહી તર જાવે;
બીના દામસે નામ મીલાવે, વેદ માહી દરસાવે. બહુ. ૨

ભાવે કભાવે આઈ દરબારે, જે જન ફેરા ખાવે;
દામોદર કે નીશ્ચે માનો, મૈયા લાડ લડાવે. બહુ. ૬

રાગ મલાર, ટપાના સુર.

ભજી લે તુ મનુવા શ્રી બહુચર બાઈરે, ભક્ત ભયે વાકી સફલ કમાઈરે. ભજી.
કુડ કપટ કરે મુંઢ મમત ધરે, અર્થ નાં સરે કાંઈ કામકો રે;
હકના હકતું જન્મ ગમાવે, ખરી બાજી ખેલ નાવત દુખ દાઈરે. ભજી.
શક્ત સ્મરણ કર અંતરમેં ધ્યાન ધર, દામોદર મન દ્રઢતા થકીરે;
ભકિત ભાવે આઈ કર સાહાવે, આશા ઉમેદ પુરત મહંમાઈરે. ભજી.

રાગ ધનાશ્રી.

બાનાની પત રાખ્ય બહુચર મૈયા બાનાની પત રાખ્ય,
બાનાની પત નહી રાખે તો, જાએ તારી સાખ્ય. બહુ. ટેક.
અધમ ઓધારણ નાંમ સાંભળી, શરણે આવ્યોછું માત;
જાણી પોતાનો પાળો બાળા, જેમ મધને રાખે માખ્ય. બહુ. ૧
હું કામી ક્રોધી લંપટ લોભી, અવગુણનો નહી પાર;
દાસ જાણી દયા ઉર લાવો, જો હોય ગુના કોટી લાખ બહુ. ૨
સાધન રાધન હું નવ જાણું, ના જાણું વીવેક વીચાર;
અધમ જાણી તારો મૈયા, પાપ બાળી કરો રાખ. બહુ. ૩
ઇંદ્રાદીક સુર મુની આદે, બ્રંહ્મા જપે તારો જાપ;
તેત્રિસ કોટી દેવતા આરાધે, માહાદેવે ચોળી ખાખ બહુ. ૪
એક આશરો તારા નાંમ તણો, મૈયા આપો ચરણ નીવાસ;
દામોદરને નીરમળ કરીએ, જેવું કંચન હોય સુલાખ. બહુ. ૫

રાગ ધનાશ્રી, તાલ દાદરો.

દેખો અદભુત અતી છબ બની છબીલી માઈરી. ટેક.
અમીત સુભંગ સબહી અંગે, બારડાર કોટી અનંગ;
ચંચલ દ્રગ જીત કુરંગ, ખંજન ચપલાઈરી. દેખો. ૧
અર્ધ ઈંદુ લલીત ભાલં, ભ્રગુટી કુટીલ ધનુ વીશાલં.

અધર બીંબક પ્રવાળ, અવની સુત લજાઇરી. દેખો. ૨
ગૌર બરન ચારૂ ગાત્ર રતી શચી છબ કુણુ માત્ર;
માતું શોભા સીંધુ પાત્ર, મુખ ન જાત કહાઇરી. દેખો. ૩
તીમર રીપુ ધુતિ ઊદાર, જાકો વેદ ન પાયો પાર;
સકલેશ્વર પુરન ભાગ્ય, નીરખી સુખદાઇરી. દેખો. ૪

રાગ ધનાશ્રી કાલીંગડો, ત્રીતાલ કેરબો.

કૃપા માત કરી આજ મંદીર પધારીયાં, દાસનકો દાસ જાની કામ સર્વ સારીયાં. કૃપા. ટેક.
મીઠડી મુરત અતિ સુખદાયક, લાયક રવી શશી કોટી કામ વારીયાં કૃપા. ૧
નખ શીખ શોભા વર્ણવી નાવે, રમાઊમા રતી શચિ માન ઊતારીયાં કૃપા. ૨
સકલેશ્વરને કતારથ કીધો, દરસન આપી ભવ તાપ નીવારીયાં. કૃપા. ૩

રાગ ધનાશ્રી.

કોહો રે બાઈ કયંમ કીજે, મુજ મન વશીયાં માય;
રશીયાં શ્રી બહુચર રાય, તન મન ધન દીજે. કોહોરે. ૧
અંતર અતીસે એસુ અલુજે, બુજે નહી કો આપદાય;
કાળજ છેદે કોહોને ન સુઝે, રૂઝે એથી કદાય. કોહોરે. ૨
લાગી લગન મગન થઈ મનથી, તનથી તુ ન ટળાય;
ન રાચ્યુ અન્યથી જોવા વદનથી, આધીન થઈ અબળાય. કોહોરે, ૩
ચેટક લાગુ રાત્ય દીન જાગુ, ત્યાગુ ભુખ ત્રષાય;
ભવ ભય ભાગુ શું અનુરાગુ માગુ એ મંછાય. કોહોરે. ૪
ભુલાં ભમાઊ કારજ વણસાઊ, એળે આયુષ્ય જાય;
પાગ નમાવું કાજી વાઊ, લાઊ તુજ સીશ સોહાય. કોહોરે. ૫
અટકયું મન લટકાળીને લટકે, ભટકયો ભવ બાધાય;
ઠઠકયુ ચિત ચાચરને ચટકે, ખટકયું હૈડા માય. કોહોરે. ૬
બાળા બીજ રખ્યુ બધે આકરશ્યું, હરખ્યું હેત જોવાય;
પારખુ પરખ્યું પતીતમાં નરખ્યું, સરખુ બીરદ બીહાય. કોહોરે. ૭
શશીવદનાળી સ્વરૂપે રસાળી, બાળી બહુચરી યાય;

તુજ સંગ તાળી જોવા મુખન્યાળી, પાળીલ્યો આપ પસાય. કોહોરે ૮
આઈ આપો એવું અવર ન સેવું, કેહેવું કો કેહેવાય;
દરસણ દેવું શ્રી મુખે બોલવું, જેહેવું વલ્લભ ગાય. કોહોરે. ૯

રાગ બીલાવર ધનાશ્રી.

બીન જગતંબ નહી કોઊ અપનો. ટેક.
માત પીતા સુત દારા બંધુ, યહી જગત સબ રેનકો સપનો બીન, ૧
માયા મોહ મમતામેં મગન ભયો, વૃથા જનમ ગમાયોરી અપનો;
કહા કીનો મનુશાદેહ ધરકે, દુરીજન સંગતી કાળજું કપનો. બીન. ૨
ત્રીપુરા મહીમા સપને ન સુન્યો, સો નર પશુ સમાન કલપનો;
કહેસકલેશ્વર જો સુખ ચાહો તો, નીશદીન નામ ભવાનીકો જપનો. બીન. ૩

ઉપરનો જોડો.

બીન જગતંબ અવર મેં ન ચાઊ. ટેક.
જાકે ભજનસે ભવ ભય છુટત, પરમહી પદવીરે પાઊ. બીન. ૧
ધન ચત કવત નામ નીરંતર, અહી રસ રસના સહાઊ;
છેલછબીલીની છબી અતી સુંદર,-હ્દય કમળમેં ધરાઊ. બીન. ૨
શેશ ગનેશ પાર નહીં પાવત, મંદ મતી મે કહા ગુન ગાઊ;
કહે સકલેશ્વર એહી કૃપા ફલ, ચરણ કમલકો દાસ કહાઊ. બીન. ૩

રાગ ધનાશ્રી.

મા આદ્ય શક્ત અંબાય, હું નમુ તમારે પાય. ૧
કરૂ વીનતી કર જોડી, મા ખેમા કરાવું ખોડી. ૨
જનુની જઠર દસ માસ, ઊગારી પુરી આશ. ૩
દુધ આરોપી દંતજ દીધા, ઊછેરી બાળક કીધા. ૪
મા બાળપણાનો રોગ, તે ટાળી આપ્યા ભોગ. ૫
તે ભોગ ભોગવતાં દહાડા, તે હસતાં રમતાં કાઢયા. ૬
મા યોવન મદ છે મોટો, મેં ચાખ્યો મીઠો ખાટો. ૭
તે રસમાં બુડી કાય, હવાંતો થઈ જરાય. ૮
બહુ વીધ શું પોખ્યાં અંગ, તુને નક્ય ઓળખી માતંગ ૯

ત્યારે કયાંથી થાય સાર્ય, ઘણું કીધું મારૂં કાર્ય. ૧૦
બાળ જોબન જરાને રૂપે, મુને નાંખ્યો અંધારે કુપે. ૧૧
તેમાંથી કાઢણ હાર, તુજ પાખે નહીં કો લગાર. ૧૨
મેં અવગુણ કરીયા અનેક, તુજ કૃપાએ છુટું છેક. ૧૩
મા છોરૂ કછોરૂ કાહાવે, માવીત્ર તે દુખ નાં લાવે. ૧૪
મા શુંભ નિશુંભને મારી, દેવને લીધા ઊગારી. ૧૫
મારક્ત બીજનુ રકત, તે પીધું જાણે જકત. ૧૬
મા મહીષાસુર મહા બળીઓ, તે ભુ મંડળથી ટળીયો. ૧૭
મા ચંડ મુંડ વધ કર્યો, ધુમ્ર લોચનને નિસ્તર્યો. ૧૮
મા બ્રંહ્મસદન બ્રંહ્માંણી, રૂદ્ર સંગે તું રૂદ્રાંણી. ૧૯
મા લક્ષ્મી સરખો વાસ, તું સોહં રૂપ પ્રકાસ. ૨૦
મા ઘટ ઘટ માંહે વ્યાપી, શક્ત રૂપે સઘળે સ્થાપી. ૨૧
મા હુંતો ચરણે વળગ્યો, ના થાઊં ક્ષણુએ અળગો. ૨૨
મા વીનવે મંછારામ, આઈ પુરે મનોરથ કામ. ૨૩

રાગ ધનાશ્રી.

મમતા કાહેકું કરેરે મુરખ મનુવા મમતા કાહેકું કરે,
આઈ બીન દુખ ન હરેરે મુરખ મનુવા મમતા કાહેકું કરે. ટેક.
જો ચીત ચાયે નીર્મીત થાયે, પસ્તાયે અર્થના સરેરે. મુરખ. ૧
કુરે વાંછનાયે નીષ્ફલ જાયે, ઊલટો સોચમે પરેરે. મુરખ. ૨
લેખ લીખાયે કયું પલટાયે, બ્રંહ્માદીકે ના ફીરેરે. મુરખ. ૩
રહે દ્રઢતાયે, આઈ ક્રપાયે, દામોદરકે તરેરે. મુરખ. ૪

રાગ ધનાશ્રી.

બહુચરીયા હો બાળી જે જે બરદાળી બરદાળી બરદાળીમા. બહુચ. ૧
માહા માઈ માહેસ્વરી મઇયા, મુરત મંગળકારીમા;
મહીષાસુરનું મરદન કીધું તુંજ બળને બલીહારીમા. બહુચ. ૨
અનુભવ આણી વેદ વખાણી, સલખનપુરની રાંણીમા;
તું બ્રંમાણી તું રૂદ્રાણી તુંથી અવર ન જાણીમા. બહુચ. ૩

અવર ન રાચું તુજને જાચું અકળીત રૂપ તમારૂંમા,
સુરીનર મુનીવર મરમ ન જાણે, શું ગજુછે મારૂંમા. બહુચ. ૪
કહુ કરજોડી હે કરૂણા નીધી, તુજ ચરણાંમૃત ચાખેમા;
તુજ કૃપાથી જમનો ડર તે ગીરીધર લેસ ન રાખેમા. બહુચ. ૫

રાગ ધનાશ્રી.

માજી હોએ પ્રસંન, જેને બહુચરબાઈ હોએ પ્રસંન;
ઘેર બેઠાં નવનીધ્ય ધન આપે, ઘણુ ભુખ્યાને ભાવતાં અંન. જેને. ૧
પુજા અરચા નીત્ય વેદની ચરચા, ઘેર આવે મોટા જંન;
સદા તેહેને ઘેર હોએ દીવાળી, નીત્ય નીત્ય નવલારંગ. જેને. ૨
જક્ત માતા રીધ્ય સીધ્યની દાતા, એકાગ્રે રાખોને મંન.
કેહે માવદાસ જેણે શક્તને સેવી, જીવત તેનું ધંન્ય. જેને. ૩

રાગ ધનાશ્રી,

તુજવીના કો નહી મારે, જે જેને જુગદીશજ જાણે તે તેને સંભારે. તુજ. ૧
આ કુળી કાળ હળાહળ માંહી, બાંહે ગ્રહીને ઉગારે;
વલ્લભને વિશ્વાસ આશ દ્રઢ, તુજવીના કો નવ તારે. તુજ. ૨

રાગ બરવો.

ભાવે ભજસે બહુચરબાઇ, ધન્ય વાકી એ સફલ કમાઇ. ભાવે. ટેક.
નામ જપત આઇ બંધન છુટજાઇ અભય મીલે એમાનો નવાઇ. ભાવે. ૧
ઘટમાં ઘટાઇ ભવતર જાઇ, જુગ જુગ માંહીસો માત ગવાઇ. ભાવે. ૨
મોક્ષ ફલદાઇ મા મહંમાઈ, અંન્તકાળે કરે જોને સવાઇ. ભાવે. ૩
જય જુગ જાઈ ગ્રહો મમમાઈ, દાસ દામોદર કહે સીરનાઈ; ભાવે. ૪
ભાવે ભજસે બહુચરબાઇ ધન્ય વાકી એ સફળ કમાઇ. ભાવે. ૫

રાગ જેતશ્રી ચોતાળો.

દેવી દયાંની દેવ દેવાંની, ભવો ભવ ભક્ત વત્છલ એ ભવાંની. દેવી.
ક્રોડય તેત્રીસ નામે શિશ નિશ દિશ ઘે આશીશ
અમો તમ આધીશ ઇશમાની. દેવી.

પંડચ બ્રંહ્માંડ પ્રતિપાળ કંટકાં રણકાળ સેવકલેવા સંભાળ વરવરદાંની,
અન્યદેવ દેવી ઇષ્ટ બહુચર સહુથી બળીષ્ટ,
પ્રગટ પ્રસિદ્ધ પીઠ દીઠ જે વશ વલ્લભાંની. દેવી.

રાગ માલવ.

આવડી નીંદ્રા કયમ આવી બાળા તુને આવડી નીંદ્રા.
આરાસુરી મા અરજ કરૂંછું, આવડી નીંદ્રા કયમ આવીરે. ટેક.
જાગતી જોત તાહારૂ બર્દ દેવ રાએ, વેદપુરાણમાં સાખરે;
લાખાગ્રહમાં પાંડવ રાખ્યા, એમ આ અવસર રાખરે. આવડી. ૧
ભવ બ્રંહ્માની ભાવટ ભાગી, મધુકૈટભને માર્યારે;
દુષ્ટ દમ્યા દેવીજી જોતાં, તેત્રીસક્રોડને તાર્યારે. આવડી. ૨
કોણ દ્વીપે ગયાં સનખલપુરથી, મુજ ગરીબને ગયાં ભુલીરે;
તમારેતો અનેક મારે તમે એકછો, જ્યમ જળકમોદની ખીલીરે. આવડી. ૩
વરસ ઘણાં થયાં વીસરી ગઇતી, વણીક વિમળશાની વાતરે;
તે પરચો આજ પ્રતક્ષ જોતાં, કળયુગમાં જુગ માતરે. આવડી. ૪
જીનના જીવને દીનજ કીધા, દરશાન માતાનાં ના આવ્યાંરે;
સંગનો ભંગ કર્યો રંગ રોળમાં, પોળમાં પેસવા ન ફાવ્યાંરે. આવડી. ૫
અંન્ન ન મળીયુ પાંણી ન મળીયુ, મુઊ ન પાંમ્યુ આગરે;
આદ્ય શક્તિની નિંધા કરશે, તેનો એ રીતે અભાગરે. આવડી. ૬
કરમ છોટા અભીમાન મોટા, સર્વે પાખંડી કેહેવાયરે;
કરડી આંખે જ્યારે ખપર ધરશો, ત્યારે દુષ્ટનો અગ્રસમાયરે આવડી. ૭
ભુંડું કરે ભલુ ન થાયે, સઊને દીધી શીખરે;
આદ્ય શકિતની નિંદા કરશે, તે ઘણી માગશે ભીખરે. આવડી. ૮
છોરૂ કછોરૂ બહુ કળજુગમાં માતુ કુમાતુ ન થાયરે;
યદુરાંમ જન કહે કોમળચીત કરો, તારા ચર્ણ મુકીને ક્યાં જાયરે. આવડી. ૯

રાગ માલવ.

નારાયણી નવરાત્રી ખેલે સનખલપુરની રાંણીરે. ટેક.
બ્રંહ્માદિક ઇંદ્રાદિક સુરમુની, વેદે વાત વખાણીરે;

ભવભય ભજતાં ભેદ ન પાંમ્યા, અવિગત્ય ગત્ય નવ જાણીરે. નારાય. ૧
વ્યાસવશિષ્ટ માર્કંડજ્યમુની, ભટ વલ્લભની વાણીરે;
દાસ યદુરાંમ બહુચર ભજશે, તે તરી જાશે પ્રાણીરે. નારાય. ૨

રાગ ઉપર પ્રમાણે. માલવ.

સુધા સમુદ્ર સુધામ બીરાજીત ઇચ્છા શક્તિ આપરે. સુધા. ટેક.
કૃપાદ્રષ્ટીએ શ્રૃષ્ટી નીપાઈ, ચોવીશ તત્વ પ્રતાપરે;
પ્રણવાતીત બિંદુછે બાળા, ઓળખીને કરજો જાપરે. સુધા. ૧
બ્રાંહ્મણ થઇને ન ભજે ગાયત્રી શીર પ્રતિગ્રહનું પાપરે;
દાસ યદુરાંમ નામ આધારે, બાળાછો માબાપરે. સુધા. ૨

રાગ ઉપર પ્રમાણે માલવ.

બહુચર બાઈ સદા સુખદાઈ, જાણે તે સુખ માણેરે. ટેક.
આપ સ્વરસ્વતિ મૂલ સર્વનું, વાંચો વેદપુરાંણરે;
ખટ દરશન પાખંડ પ્રપંચથી, સઊ સઊનો મત તાણેરે. બહુચર. ૧
પૃથ્વિ આધાર અઢારભાર જ્યંમ, પંડીત સમજો સુજાણરે;
વાણિ આધારે સર્વ વિદ્યાછે, શાસ્ત્ર પ્રબંધ બંધાણરે. બહુચર. ૨
આઇને ઓળખ્યા વીના અથડાયે, લખચોરાસી ખાણરે;
હજુ સમજી લે ઊત્તંમ અવસર, મનુશા દેહિને ટાણેરે. બહુચર. ૩
વિશ્વ વ્યાપિછો વિસ્વાંભરી જનુની, મુરખ મનમાં ન આણેરે;
દાસ યદુરાંમ નિશ્ચે કરી, ઓળખ્યાં એ એધાંણરે. બહુચર. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે માલવ.

તારણ તરણ જગતનું ત્રીપુરા, ત્રીપુરારી જશ ગાવેરે. ટેક.
નામ નારાયણી નાવ નીરંતર, સમરેથી સુખ પાવેરે;
ઇંદ્રાદિક કરે અરજ નીરંતર, ઇંદ્રાંણી પદ ધ્યાવેરે. તારણ. ૧
બ્રંહ્મા તો બહુ ભેદમાં ભુલ્યા, બ્રંહ્માંણી મન ભાવેરે;
લક્ષ્મી લક્ષ આશ બાળાપર, વિષ્ણુ વેણુ વજાવેરે. તારણ. ૨
મનુંશ રંકનું કાંણુ ગજુછે, માહા મોટા મુઝાયેરે;
શેષ શહસ્ત્ર મુખ રટત નિરંતર, અજ હું અંત ન આવેરે. તારણ. ૩

કળીજુગમાં મા કલ્પ વૃક્ષછો, આશી નીરાશી ન થાવેરે;
યદુરાંમ જન કરે કાલાવાલા, બાળા માને રીઝાવેરે. તારણ. ૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે માલવ.

અંબા બહુચર એક રૂપછે, મંન અંતર નવ આણોરે;
કરમ ઊદે કરસે કરૂણા કરી, જગતજનુનીને જાણોરે. અંબા. ટેક.
ભકત ભવાંનીનો થયો ન જે જન, તે જન જુગમાં ન કમાણોરે.
આશિકા આરાસુરીની ન લીધી, એળે મનખો ગમાણોરે. અંબા. ૧
માર્કંડ જૈમુની કહે માહાત્મ, વેદપુરાણે વખાણ્યોરે;
યદુરાંમ ધન્ય જેહેની માત પીતાને, આઇનો દાસ કેહેવાણોરે. અંબા. ૨

રાગ ઉપરનો માલવ.

બહુચરબાઇનું બરદ સાંભળી, છોરૂ સરણે આવ્યોરે;
દીન જાણી દયા તેં આણી, ઊર માતાને મન ભાવ્યોરે. બહુ. ટેક.
સચરાચરમાં ભમી ભમી થાકયો, અવર કયાંહી નવ ફાવ્યોરે;
ગાયત્રી ગાયાં નહી પ્રાંણી, એળે આયુ ગમાવ્યોરે. બહુ. ૧
પરચો જોતાં પેટ વગોવ્યું, પાપી પય ન ભાવ્યોરે;
યદુરાંમ દાસ વાંણીએ, વેદનો માર્ગ બતાવ્યોરે. બહુ. ૨

રાગ ઉપરનો જોડો માલવ.

સનખલપુરીનું સમરણ કરતાં, ભવનાં બંધન કાપેરે;
સાચે મને શેવે જે નીશ દીન, અવીચળ પદવી આપેરે. સન. ટેક.
મધ્ય રાતે મુખ મુન્ય ધરીને, ત્રીપુરેનો જાપ કર જાપેરે;
રિદ્ધ શિદ્ધ આપે નિત્ય નવ નવી, ધ્રુ અવિચળ કરી થાપેરે. સન. ૧
પ્રગટ પ્રતાપ પ્રત્યક્ષ પારાનો, દુષ્ટ દમ્યા કરી દાપેરે;
યદુરામ દાસ તણુ દુખ ભાગ્યુ, બહુચર ચરણ પ્રતાપેરે. સન. ૨

રાગ ઉપર પ્રમાણે માલવ.

મહીતળ નામ ભવાંનીનું સાચુ, અવર સરવછે સુન્યરે;
હરી બ્રંહ્માદીક જેહ રટેછે, મોટા મોટા મુન્યરે. મહીતળ. ટેક. ૧

નામને સમરી રાવણ માર્યો, જાનકી પાંમ્યા રામરે;
ભીમક તનયા નામ રટેથી, વર પાંમી ઘનસ્યાંમરે. મહીતળ. ૨
નામ રટે ભવપાર ઊતરીયે, ફરી નવ ધરીયે કાયારે;
નામ લેતાં નીરભય પદ આપે, દીનદયાનીધી માયારે. મહીતળ. ૩
સકલેશ્વર કરજોડીને માગે, અભય પદારથ લેવારે;
કરૂણા કરી એ મુજને આપો, ચરણ કમળ નિજ સેવારે. મહીતળ. ૪

રાગ ઉપરનો જોડો માલવ.

અવની તળ શ્રી બહુચર માતની, ભક્તિ વિના સહુ ખોટુરે.
ભક્તિ કરે ભવ ભિતિ નાં લાગે, ભક્તિનું કારણ મોટુરે. અવની. ટેક. ૧
એનો ભેદ મહેશ્વર જાણે, કાંઇક જાણે વીધાતારે;
પુરસોતમ તે પુરણ જાણે; નીશદીન મા ગુણ ગાતારે. અવની. ૨
દેવને દુલભ ભક્તિરે માની, નીગમ નિરંતર ગાયરે;
માર્કંડ માની ભક્તિ કરીને અમર કીધી કાયરે. અવની. ૩
ત્રીપુરા ભવમાં ભક્તિરે પુરણ, પ્રેમવીના તે ના આપેરે;
ભકિતથી ભવ સિંધુ તરીયે, જનમ મરણ ભય કાપેરે. અવની. ૪
સેવકજન હોય તે એમ ઇછે, જન્મો જન્મ માની ભકિતરે;
ભકિત કરેથી સકળ સુખ આપે, આદ્ય નિરંજન શકિતરે અવની. ૫
માટે કર જોડી હું માગુ પુરો અબુદ્ધની આસરે;
ભકિત મુને મા આપો જાણી, સાંકલેશ્વર નિજ દાસરે. અવની. ૬

રાગ ઉપરનો જોડો માલવ.

આજ સખી સનખલપુર ગ્યાંતાં, જોવા શ્રી મહરાજરે;
બહુચર બાળી બહુ બરદાળી ગોખે ચઢીને ગાજેરે. આજ. ૧
જોતાં જગત જનેતાને જુગતે, મુજ મનડાંનાં ચોરરે;
સોભા નીરખી રહુ મન હરખી, જેવો ચંદ્ર ચકોરરે. આજ. ૨
દરસંન દાખી દાસલડાંને, ચિત્ત હરી મુજ લીધુરે;
પલક એક નવ થાયે અળગુ, જાણે કામણ કીધુરે. આજ. ૩

ગાતાં ગુણ સુખ આપે સુલ્લભ, રાખે મન જો સાચુરે;
કહે સકલેશ્વર ભકિતરે આપો, માત અવરનાં જાચુરે. આજ. ૪

રાગ પુર્વિ.

બહુચર માને જોવા જઇએ, માજીને સુખ દુઃખ જઇને કહીએ બહુ. ટેક.
આવો હેલીઓ બનવેલી અલબેલી સંગે રહીએ; બહુ.
ઉન્મદ મદ માતા થઈ માલે, શંકટ તે કોહોની સહીએ;
પાયે લાગીએ લ્યો વલ્લભને નીબહીએ; બહુ.

ઉપરનો રાગ.

બહુચર માને જોવા આવો, સહીયર સહીયરને સંભલાવો;
કરો શ્રંગાર વારને વ્યારે વારેવાર મનાવો. બહુ.
સખીય સમાંણી વદે એમ વાંણી, જાંણી પાગ ચલાવો;
સનમુખ રહીએ એહ જઈ કહીએ, વલ્લભને તો નિભાવો. બહુ.

ઉપરનો જોડો.

બહુચર માને જોવા આવ્યાં. માજીને નિરખી મંન મનાવ્યાં; બહુ.
આદ્યે વંદી અરચી આનંદી, ચંદન પુષ્પ ચઢાવ્યાં. બહુ.
જોડી હાથ સાથ સહુ સાથ્યે, એમ કહી શીશ નમાવ્યાં; બહુ.
પરમ પવીત્ર ચરિત્ર તાહેરાં, વલ્લભ મુખ ગવરાવ્યાં. બહુ.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

વંદુ આદ્ય ઇશ્વરી આઇને, જપુ જગ જાઇને; વંદુ
નામુ શીશ દીશ નિશનેમે પ્રેમે શાંમ મદાઇને. વંદુ.
શ્રી બહુચર સમ સમરણું અમર નર હરી હર વિધ્ય કહે ગાઇને;
અન્ય મંન્ય ન ધરે જન એવી વલ્લભ ધન કમાઇને. વંદુ.

રાગ પુર્વિ યમન તાલ રૂપક.

અરે જન બહુચરમા જઈ આવો રે, સમજુ મન સમજાવોરે; અરે.

માસ એક દીન દશ રહેતાં, રેહેવું દશ માસ ગમાવો રે. અરે.
નીરખો ગોખ રહો શોખ જોખમાં, જન્મ જરાને નિબહાવો રે;
ભૂર થઈ ભૂતલ આ ભવમાં વલ્લભ ભકત કાહાવો રે. અરે.

રાગ પુર્વિ યમન તાલ હોસની.

સેવો શ્રી બહુચર માત માને, સેવો.
સાચ મને કરી સનખલપુરી સાહેબ;
સુખ દાંની માંની મુનીવર જન જાત માને. સેવો.
ભક્ત્ય મુક્ત્ય સક્ત્ય તે આપે;
કાપે ત્રીવીધ તન તાપ આપ અવીનાસી વાસી;
વસુધા વીશે વિવેકે પુજે નિત્ય પ્રતિ પરભાત માને. સેવો.
જગ યશ જાણે વાણી વિખાણે, પરમાંણે પ્રાંણી માત્ર;
સાસ્ત્ર વે સાખી વિવધ વદે વાત,
જીવન મુક્ત જક્તમાં તે તે જન;
ભક્ત થઈ ભજે એ ભવાંની વલભ દ્રઢ વશ કરી આતમાને સેવો.

રાગ પુર્વિ.

ચાલ જોવા જઇએ હાંરે ચાલ જોવા જઇએ;
મારી બહુચરમાને જઇને કહીએ રે, ચાલ.
સલખનપુરી સુરનર મુની વંદન, નીકંદન પાપ બધાં કરવાને ચાલ.
આપે વર ઘર પુત્ર સુત્ર ફલ, નવેનિધ્ય રિધ્ય સિધ્ય અભરે ભરવાનેરે ચાલ.
નાવે કદા આપદા દુખ દુર્લભ સુલ્લભ વલ્લભ ભવ તરવાને રે. ચાલ.

રાગ પુરવી.

જેજેકાર પુજુ ઘોલાધડકી રાણીકુ, એ રાંણીકુ એ રાંણીકુ; જેજે.
ચુવા ચંદન ઓર અરગજ્યા, ધુપ દીપ બાક બાંનીકુ. જેજે.
નાદ નીવેદ માજીને ધરાવો, આરતી પુજા બાકબાંનીકુ; જેજે.
તાંનસેન તોરા ગુન ગાવે, વાંણી દ્યો દીન જાણીકુ. જેજે.

રાગ પુરેવી.

ભવાંની થાય તમારૂ કર્યું, મારે ઠાઠ ઠેઠે ન ઠર્યું રે; ભવાંની.

અંતરસુ અવીલોકન કરતાં, શકત વીના ન સર્યું;
ભટ વલ્લભ કહે ભવાંની ભજે તેનું, ભાગ્ય સૌભાગ્ય ભર્યું.
મારી માજી થાય તમારૂ કર્યું.

રાગ પુરવી.

થયુ તમારૂ કર્યું મારી માજી થયુ તમારૂ કર્યું;
તમે જે તાર્યું તેતો તર્યું, મારી માજી થયુ તમારૂ કર્યું.
વેદ પુરાણ સાહસ્ર બધ સાખે, સંકટ સુરનું હર્યું રે. મારી.
મનક્રમ વચને માનવ થઇને, ધ્યાંન તમારૂ ધર્યું;
ભટ વલ્લભ કહે નર નારી તણુ, કર્મ અકર્મ ફર્યું રે. મારી.

રાગ પુરવી.

મારી માજીને વારણે, કંગાલ પોકારે બારણે. મારી. ટેક.
સુણો એ સલખનપુર ધણીયાંણી,
મારો પ્રાંણ તપે તુજ કારણે, મારી માજી માને વારણે. ૧
દીજે દેદાર વાર કસી કરો, તારૂ નામ અધમ ઓધારણે; મારી. ૨
હાલરની લકડી જ્યમ ત્યમ તુ મા વલભને સંભારણે. મારી. ૩

રાગ પુરવી.

મારી માજી માને ભામણે મન મોહ્યું ગોખ સોહાંમણે મારી. ટેક.
દરસન દીધુ માયે ચીત હરી લીધુ, તન મંન કીધુ કામણે. મારી.
બહુ બરદાળી પતીત પતપાળી, ટાળી મંન અકલાંમણે. મારી.
આઠ્યો હું વલગ્યો ન થાઊ અલગો, વલભ વલગ્યો દામણે. મારી.

રાગ ગોડી.

સાયં સંધ્યા રૂપ સ્વરસ્વતી સાયં સંધ્યા રૂપ. ટેક
ક્રષ્ણ વર્ણ ક્રષ્ણાગર ચંદન, ક્રષ્ણ ભરણ અનુંપ; સ્વર. ૧
ગરૂડ વાહની શામ વેદ, ઓર ચઊ ભુજા વિષ્ણું સ્વરૂપ;
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બીરાજે, અખીલ ભુવનની ભુપ. સ્વર. ૨

યદુરાંમ ચંદન પુષ્પાક્ષતશું, કરે આરતી ધુપ;
બહુ લક્ષ ગાયત્રિ ધ્યાન ધરી પુજે, જન થાયે તદરૂપ. સ્વર. ૩

રાગ ગોડી.

ભક્ત ભવાંનીના થાવો, ભાવી જન ભક્ત ભવાનીના થાવો; ટેક.
સાચ ધરી સેવો સલખનપુરી, નીશદીન આઈ ગુણ ગાવો. ભાવી.
ગાયત્રી ગંગોદક તજીને, અંધ કુપ કાંહાં નાહાવો;
યદુરાંમ જનુની જન્મ સફ્લ કરવાને, માત ચરણ ચીત ચાહાવો. ભાવી.

રાગ ગોડી.

માત ભરૂંસો ભારી શ્રી બહુચર માત ભરૂસો ભારી; ટેક.
નામ માતનું નીગમ ન જાણે, અનેક અધર્મિને તારે. શ્રી.
દયા કરી દેવાં પર દેવી, શુંભ નિશુંભ સંહારે;
યદુરામ જન બહુચર છબી ઉપર, તન મન ધન સબ વારે. શ્રી.

રાગ ગોડી.

ત્રીપુરાની લેહે લાગી, જેને બાળા ત્રીપુરાની લેહે લાગી; ટેક.
તે નર દુઃખ વામે સુખ પાંમે, તેની ભવની ભાવટ ભાગી. જેને.
પંચ પદારથ પાંમે પરતક્ષ, આઈ ચરણ અનુરાગી;
યદુરાંમ સક્ત વિના નવ શોભે, કોણ ગૃહસ્થ કોણ ત્યાગી. જેને.

રાગ ગોડી ત્રણ તાલ ચોતાળો.

પુરણ બ્રંહ્મ સનાતન એ પરમેશ્વરી અપરંપાર અકળગત્ય; પુરણ.
પુરૂષ પુરાણ પરમ શીવ જે થકે,
બ્રહ્મા વીશ્નુ રૂદ્ર ઇંદ્રિ આદ્ય સુર શકત શંયુતિ ઉતપત્ય; પુરણ.
ચૌદ ભુવન નવ ખંડ અખંડ જે પંચ બ્રહ્માંડ જોએછે છત્ય;
વલ્લભ કેહે જો વીચારી, આદ્ય પુરૂષ પેહેલી નારી;
બહુચરી લીલા વીસ્તારી વેદ પુરાંણ કેહે સત્ય. પુરણ.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

આદ્ય અનાદ્ય ઇશ્વરી એક એહ વિશેક અનેકમાં; આદ્ય.

પશુ પંખી જીવ જંત લક્ષ ચોરાસી નોનતંત, અવીલોકતો અનંત
અંત ન આવે વિસ્મે થયો એ વિવેકમાં. આદ્ય.
પવન પાંણી ને પાહાડ ધરા અંબરવેલ ઝાડ, તરૂણ તરણ જાલજાડ;
વ્યાપિક છત છે અછેકમાં, વલ્લભ કહે વિસ્વ વિશે સકત્ય સંયુક્ત સર્વ દીશે
જક્ષ કીનર નર અમરીશે બહુચરી બળીષ્ટ ઇસ્ટ છેકમાં. આદ્ય.

રાગ ગોડી તાલ રૂપક.

માહારી બહુચર બાઈ સહુ માંહે રમે,
જ્યાંહાં જયમ ત્યાંહાં ત્યમ રૂપ થઈ ભમે. મારી ૧
લક્ષ ચોરાશી વાસ વપુ મધ્ય, લઘુ દિરઘ કહી વેશ વરધ્ય; મારી. ૨
ગૌર શ્યામ ને સ્વેત આ રક્ત, જુજુઆ રંગ ધરી કરયુ જક્ત. મારી. ૩
કહી ઠાકુર કહી ચાકર ચોર, કહી સાહ સાહુકાર હરાંમખોર; મારી. ૪
કહી દાતા કહી માગણ દીન, કહી સ્વચિત્ત કહી પરાધીન. મારી. ૫
કહી કુડી કહી સત્ય અસત્ય, છળ છભેદ સ્વજે ઉત્યપત્ય; મારી. ૬
કહી સુરી પુરી કહી સતી, કહી યોગી ભોગી ભગવતી. મારી. ૭
કહી ડાહી વહી નઠ્ય જાએ, કહી ગેહેલીત્ર ગેહેલ કેહેવાએ; મારી. ૮
બહુ બળ કળ છળ બહુચર બાઈ, કીડી કુંજર મધ્ય રહ્યાં સમાઇ. મારી. ૯
અવર અંશ ચોરાશિ લક્ષ, નર નારી પોતે પરતક્ષ; મારી. ૧૦
સક્ત્ય સરવ ઘટ સ્વાસોશ્વાસ, તુને લહેકો તાહારો દાસ. મારી. ૧૧
સમરથ આદ્ય બહુચર બાઇ, ભટ વલ્લભ જીવે ગુણ ગાઈ. મારી. ૧૨

રાગ ગોડી પરજ તાલરૂપક.

બહુચરાજી ત્રીભુવન તારણ તું. માબહુ. તે માટે કહુછું હું. બહુ. ૧
સલ્લખનપુર સાહેબ સાંભળીએ સરસ નરસછું. માબહુ. ૨
વાંકુ ધરમ કરમ વાંકુ તે, ટાળી કીજે સમુ;
વલ્લભને તુ માત તાત તે માટે માત નમુ. માબહુ. ૩

રાગ ગોડી.

બહુચરાજી બરદની બાહનછો, તુ વિણ કોણ કહો. બહુ. ૧
નિજ જન પોષણ વિસ્વ સંતોષણ, દોષણ દરદ દહો. બહુ. ૨

માહાતમ મોક્ષ પુરશાતન વાતમાં વાત વહો;
વાંક ટાંક તજી અધમ આજ હજી વલ્લભને નિભાહો. બહુ. ૩

રાગ ગોડી.

બહુચરાજી મનશાની દાતા, મા. તુ સમર્થા સુખ સાતા. મા. ૧
આધ અનાધ આધ ઇશ્વરી, વીસ્વંભરી માતા. મા. ૨
સુરસુરેસ શ્રીપત્ય મહેશ નિત્ય ધ્યાન ધરે ધાતા;
વલ્લભ તે જન જગ જીત્યા, મંન સુધ્યે ગુણ ગાતા. મા. ૩

રાગ ગોડી.

ભવાંની ભજતાં તે ભાવટ જાયેરે, ભવાંની. તે બાળી બહુચરીયાયેરે. ભવાંની
ભવ ભય હરણ તારણ ભવ સાગર, જન્મ મરણ નવ થાયેરે. ભવાંની
અંબા બહુચરને માહાકાળી, ચોથાં તે તુળજામાયેરે. ભવાંની
નર નારી શિશુ શિષ નમે સહુ, બહુ જન લાગે પાયેરે. ભવાંની
વલ્લભ જે જન જુગત એ મંન, મન સુદ્ધેથી ગુણ ગાયેરે. ભવાંની

રાગ ગોડી.

બહુચરાજી સહુમાં રહ્યાં સમાઈ, આપે આવો યુગ માઈ. ૧
ઘટ ઘટ પ્રગટ સુઘટ જે વિકટ રટ અટપટી અદભુત આઈ. ૨
ત્રીગુણાતિત સહીત ક્ષરાક્ષર અગણિત ગુણ ન ગણાઈ;
વલ્લભ વિધવિધ રચના રચતાં મુકી ન રચે મણાઇ. ૩

રાગ ગોડી તાલ રૂપક.

મંગળ નામ માતહે તેરો, સલખનપુરકી સાહેબ બહુચરા;
દીન દીન તેજ પ્રતાપ ઘનેરો. મંગળ. ૧
આયે ધાયે મયા કર માતા બેઠી તખ્ત બનાએ અનેરો;
મે બલ બલ જાઊ માત મેહેરબાની, કીરપા કરી હરી વલ્લભચેરો. મંગળ. ૨

રાગ ગોડી.

મંગળ આધ બહુચરા બાઈ. મંગળ. ૧
મંગળ જન મંગળ યસ ગાવે, મંગળ નામ પરમ સુખદાઈ. મંગળ. ૨

મંગળ હરસ સરસ મૃદુ બરખે, મંગળ દેત પુરષ પુરષાઇ. મંગળ. ૩
મંગળ હરી વલ્લભ કહાબરને તનક તનકકી મંગલતાઇ. મંગળ. ૪

રાગ ગોડી.

બીરાજે શ્રી સલખન મે આઈ. ટેક.
પશ્ચિમ પંથ દેડાંણા નેડે, ચોક ચુવાળ કહાઈ. બીરાજે. ૧
જ્યોતી સ્વરૂપ રૂપ અખંડાનંદી, નિગમ નીરંતર ગાઈ;
દુરીજન ગંજન ભવ ભય મોચન, નીજ જનકુ સુખદાઇ. બીરાજે. ૨
વ્યાપીક જુગ સચરાચર વિધ વિધ, અકળ કળા ન કળાઈ;
ભક્ત સુધારણ, કામ ઇશ્વરી, બાળ સ્વરૂપ ધરાઈ. બીરાજે. ૩
ત્રીભુવન પતી સેવી જન વાકે, જન્મ મરણ દુખ જાઈ;
સકલેશ્વર ચાહત સોહી દીજે, ચરણ પ્રેમ અધીકાઈ. બીરાજે. ૪

રાગ ગોડી જોટો.

શ્રી બહુચર પ્રેમે ભજો તમે ભૈયા. ટેક.
શુક સનકાદીક વિધી સુર સેવી, હરિહર ધ્યાન ધરૈયા. શ્રીબહુ. ૧
ગુણયશ ગાવત સારદ નારદ, ફણી પત્ય નામ રચૈયા;
દુરમત હરની માહા સુખ કરની, અખિલ ભુવન પતી મૈયા. શ્રીબહુ. ૨
વેદ વ્યાસ માર્કંડ માહા મુની, માહતમ સુખ પઢૈયા;
ચિદાનંદ લેહેરી અગણિત ગુણ, નીગમ ન પાર પરૈયા. શ્રીબહુ. ૩
સોહિ સદા ભકતન કે સનમુખ, બાળ સ્વરૂપ રહૈયા;
કહે સકલેશ્વર કાહા ગુન બરનું, મત મેરી અમુઝૈયા. શ્રીબહુ. ૪

રાગ ગોડી જોટો.

શ્રી બહુચર ચૌદ ભુવન માહારાજે. ટેક.
ચોહુ ભુજા ચોહુ આયુધ ધારે, પાલન સુર સુર રાજે; શ્રી.
ખડ્ગ ધર્યો દક્ષિણ કર નિજ જન, તાપ નિવારણ કાજે;
શુલ ધર્યો ભુજ વામ હરનકું, નિશિચર અસુર સમાજે. શ્રી.
ચર્મ ધર્યો નિર્ભય પદ કારણ, દર્શન તે ભય ભાજે;
ઘંટા ધરી જન પાતક નાશન, આનંદમય છબી છાજે. શ્રી.

કુરણામય મુરત અતી સુંદર, સલખનપુરમે બીરાજે;
શ્રી સકલેશ્વર દાસ સ્વાંમીની, ભક્તનકે શિર ગાજે. શ્રી.

રાગ ગોડી જોટો.

સમર લે તુ બહુચર માહા સુખકારી. ટેક.
અવર નહી દાતા કો ઉમાસમ, જુગમે પરમ ઉદારી; સમરલે.
પાવો નવેનિધ્ય રિધ્ય સકલ સિધ્ય, ગાતાં ગુણ ઊચારી;
સેવો સદા નિર્ભય પદ દાયક, દુર્લભ નર તનુ ધારી. સમર.
જાકે ગુણ યશ ગાવે નારદ, સારદ વિધિ વિસ્તારી;
માત ભજન બિન ગતિ ન તનકી, કહત પુરાન પુકારી. સમર.
સલખનપુરી સમરી જન સોહી, સહજ ભયે ભવ પારી;
પર ઉપકાર કરણ પરમેશ્વરી, સકલેશ્વર બલીહારી. સમર.

રાગ ગોડી.

શ્રી બહુચર જે જે નમો નમો, શ્રી બહુચર જે જે નમો નમો. ટેક.
જે જયોતિ સ્વરૂપ અનૂપ ભુપ એ, ગોખ જોખ નિધ્ય નમો નમો શ્રી.
નીરાકાર સાકાર વિશ્વ મઈ, વ્યાપીક વિધ વિધ નમો નમો. શ્રી.
આધ આસંન પાક સિંહાસન, લહે કોણ કહે નમો નમો. શ્રી.
નિગમ અગમ નિત્ય ચિત રટતા રહે, હરિહર વિધિવશ નમો નમો. શ્રી.
માનસરોવર મહત માહાતમ, મોક્ષ પ્રદાયક નમો નમો, શ્રી.
સ્નાન કરે પામે પુરશાતન, બરદ બીહાયક નમો નમો. શ્રી.
વાવ્ય કુંડ બ્રહ્માંડ માંહે રિધ્ય, ભુતળ અદભુત નમો નમો. શ્રી.
નાહાય ગાય ગુણ થાય સકળ સિધ્ય, નિધ્ય નવે યુત નમો નમો. શ્રી.
ચાચર ચૌદ ભુવન પતિ નિત્ય રમે, રંગ રંગ ભરી નમો નમો. શ્રી.
શોભા સકળ અકળ સુર મન ગમે, નમે ધ્યાન ધરિ નમો નમો. શ્રી.
પ્રાગટ પંચ તીર્થિનું પદ એ, પરમ પવિત્રને નમો નમો. શ્રી.
સક્ત વિના સંસાર સરવ ધ્રધ, હધ ચરિત્રને નમો નમો. શ્રી.
આધ શક્ત સત્ય જક્ત શિરોમણી, ઈષ્ટ આશાબધ્ય નમો નમો. શ્રી.
શેશ સુરેશ નરેશ સિવિધી શેવી, સિધ્ય રીધ્યને નમો નમો. શ્રી.

સનક સનંદન મુનિવર વંદન, દૈત્ય નિકંદન નમો નમો. શ્રી.
ભવ ભય ભંજન નિજ જન રંજન, દુરિજન ગંજન નમો નમો. શ્રી.
કીજે કૃપા વલ્લભ સમરે અતિ, રૂપ રસાલને નમો નમો. શ્રી.
પર્મ દયાળ કૃપાળ પાળ પતિ, બહૂચર બાળને નમો નમો. શ્રી.

રાગ ગોડી.

જય જય જગ જનની નમો નમો, મણી દ્વીપ ભુવનની નમો નમો;
સ્વેતાચલ ગડની નમો નમો, ચુવાલના ભડની નમો નમો.
વીધી વેદ વખાણી નમો નમો, સલખનપુર રાંણી નમો નમો;
જય પરમ કૃપાળી નમો નમો, બહુચર બરદાળી નમો નમો.
જય અકલ અજીતા નમો નમો, જય પરમ પુનીતા નમો નમો;
સેવક સુખ દાયક નમો નમો, ત્રીભુવનની નાયક નમો નમો.
જય સુર મુની સેવી નમો નમો, જય જય માહા દેવી નમો નમો;
વસુધા વીક્ષાતા નમો નમો, સઊ જગતની માતા નમો નમો;
જય અસરણસરણી નમો નમો, જય ભવ ભય હરણી નમો નમો.
જય માહા મુની વંદન નમો નમો, જય અસુર નીકંદન નમો નમો;
સુર શક્રની સાહાયક નમો નમો, વીધ્ય વીધ્ય વર દાયક નમો નમો.
જય નીજ જન રંજયન નમો નમો, જય દુરીજન ગંજન નમો નમો;
વીધુ રૂપે પોશણી નમો નમો, સવીતા થઈ સોશણી નમો નમો.
જય કલીમલ હરણી નમો નમો, વીધી હરીહર વરણી નમો નમો;
ભવ પાર ઉતારણી નમો નમો, જય નરક નીવારણી નમો નમો.
ત્રીશુલાશૂલ ધારી નમો નમો, અતી આનંદકારી નમો નમો;
જય અમિત સહચરી નમો નમો, જય બાલ બહુચરી નમો નમો.
વાહન કુર કુટનિ નમો નમો, મણી જડીત મુકુટની નમો નમો;
અસ્ટાયુધ ધારી નમો નમો, સેવક સુખકારી નમો નમો.
નીસુંભ વીડારણ નમો નમો, મહીષાસુર મારણ નમો નમો;
ત્રીભુવની માલક નમો નમો, સ્રસ્ટીની પાલક નમો નમો.
સચરાચર વ્યાપક નમો નમો, કંટકની તાપક નમો નમો.
જય વીઘન નીવારણ નમો નમો, જય ઊસ ઊધારણ નમો નમો;

શરણાંગત સાહાયક નમો નમો, વાંછીત ફલ દાયક નમો નમો.
જય પરમ પાવની નમો નમો, જય ભક્ત ભાવની નમો નમો;
યમ દંડ નીવારણ નમો નમો, ગીરીધરને તારણ નમો નમો.
જય જય માહા માયા નમો નમો, ગીરીધર ગુણ ગાયા નમો નમો;

રાગ ગોડી.

અંબા પુજન જાવું, આરાસુરી અંબા પુજન જાવું;
માને વારી વારી શીશ નમાવું. આરા. ટેક.
આરાસુરમાં અંબા બિરાજે, ચરણ કમળ ચિત્ત લાવું;
ધૂપ દીપ નૈવેદ્ય આરતી, ચંદન પુષ્પ ચડાવું. આરા. ૧
માને પારે હવન થાય, ત્યાં ચંગ મ્રદંગ બજાવું;
ઊભો રહીને સ્તુતિ કરૂ મા, મૈયા તણા જશ ગાવું. આરા. ૨
માત તાત સુત કુટુંબ સહોદરે, લંપટ થઇ લલચાવું;
પારકરો ભવ સાગર મૈયા, તુજ વિના કોને કહાવું. આરા. ૩
નામે નિર્મળ નિશ્ચળ થઇને, સાચા પદને સાહવું;
મેહેર કરો મોતી કહે મુજપર, સેવક તારો કાહાવું. આરા. ૪

રાગ ગોડી.

ત્રીપુરેના સ્મર્ણથી સુખ થાય, મહા વ્યાધી ભય દુઃખ જાય. ત્રીપુ. ટેક.
આયુષ્ય ખટરસ રિદ્ધ સિદ્ધ આપે મા, વ્યાધી પાપ પળાય;
કાળ પાશનું બંધન તોડે, પુનરપિ ન થાય કાય. ત્રીપુરે. ૧
ઘોડીનો ઘોડો સ્ત્રીનો પુરૂષ, માન સરોવર ન્હાય;
મુગાં બેહેરાં અપંગ અંધ કુષ્ટા, નામે નવ પિંડે કાય. ત્રીપુ. ૨
કામ કુંવર કાળાગ્રહથી છુટયો, રૂક્ષમણી રમણ મોરાર;
પાંડુ પુત્રનું મહા દુઃખ જાય, તારા નામ તણે મહીમાય. ત્રીપુ. ૩
અમરને અભય દાન આપ્યું, સુર સંકટ હર્યું માય;
વલ્લભ અમર ભજન પ્રતાપે, ભવાંની કરોને કૃપાય. ત્રીપુ. ૪

રાગ ગોડી,

અંબે મૈયા ભક્ત વત્સળ પ્રતિપાળા, બહુનામી શ્રી બહુચરબાળા. અંબે. ટેક.

અંબે નામ અધમ ઓધારણ, ભક્ત અભક્તોને તાર્યા;
પંચાક્ષરી બાળા જપ જપતાં, જન્મ મરણ ભવ ટાળ્યા. અંબે. ૧
પુજન અર્ચન વીધી ન જાણુંમા, કરૂછું કાલાવાલા;
શેષ સારદા નિગમ નેતિ ગાયે, લીલા અગમ ઉજીઆલા. અંબે. ૨
પ્રકતી પુરૂષ રૂપે કારજ સાર્યા, ને ભોમીના ભાર ઉતાર્યા;
અમરને અભયદાન આપ્યું, માહાકાળી માહાકાળા. અંબે. ૩
જડચૈતન ત્રિભુવનમાં વ્યાપી, જોતીરૂપ ઉજીઆળા;
જીવન મુકતી વલ્લભ પદ પાંમ્યા. ભવાંની કરો રખવાળ. અંબે. ૪

રાગ ગોડી.

બહુચર મૈયા નામ તણે પ્રતાપે, અષ્ટ સિદ્ધિ નવે નિદ્ધ આપે. બહુચર. ટેક
શેવા કરે તેને માહા સુખ આપે, ભવનાં સંકટ કાપે;
દાસ પોતાનો જાણી ઉરમાં, કર શીર બાળા સ્થાપે. બહુચર. ૧
વ્યાસ વસિષ્ટને વલ્લભ તરીયા, પંચાક્ષરી બાળા જાપે;
જાપ થકી યદુરામને મલીયાં, દરસન દીધાં આપે. બહુચર. ૨
વિમળ વણિકને માહા સુખ આપ્યું, બાલપણે મુકયો બાપે;
ગાયો ચારંતાં જ્ઞાન ઉપન્યું, પ્રલય થયાં સહુ પાપે. બહુચર. ૩
વેહેવારીઆનાં વાહાણુજ તાર્યા, અંબે નામ અલાપે;
મોતી કહે મતબાલી મૈયા, ભજતાં માહા સુખ આપે. બહુચર. ૪

રાગ ગોડી.

સુણો મારી અરજ આરાસુર રાણી, દીન દાસ પોતાનો જાણી. સુણો. ટેક.
અમરને અભયપદ આપ્યું, હસ્તી ચડી ઇંદ્રાણી;
બોતેર કોટી દાનવ હણીયા, ચંડી રૂપે ક્રોધ આણી. સુણો. ૧
સંસારનુ સુખ સ્વપ્ના જેવું, ઝાંઝવાનું જેમ પાણી;
ભવસાગર મૈયા પાર ઉતારો, દુર્બળ શેવક જાણી. સુણો. ૨
ઘણા દીવસથી ટેલ કરૂંછું, વાત નથી કંઇ અજાણી;
હથવળી હાવાં સંકટ ટાલો, હર્ષ હૈયામાં આણી. સુણો. ૩
કળીજુગમાં જાગતી જોત અંબા, વેદપુરાણે પ્રમાણી;

મેહેર કરો મોતી કહે મુજપર, આપો અવીચળ વાણી. સુણો. ૪

રાગ ગોડી.

માજી બહુચર બ્રંમ સ્વરૂપીરાયા, માજી મેરૂ શીખર મહંમાયા. માજી. ટેક.
અવ્યકત અક્ષર અજ અવીનાસી ત્રીગુણ માજી તે જાયા;
માહાકાળી માહાલક્ષ્મી સ્વરસ્વતી ત્રણ લોકમાં તે છાયા. માજી. ૧
પંચતત્વ પચીસ ઉપજાવે ષડ ઊરમી તારી માયા;
મન બુદ્ધિ ચિત અહંકારે ચૈતન શક્તિ ધરી કાયા. માજી. ૨
સ્થુલ શુક્ષ્મ કારણ માહા કારણ, કૈવલ્યમાં પદ પાયા;
જાગ્રત સ્વપ્ન સુસુપ્તિ તુરિયા, તેથી પરીબ્રંહ્મ પાયા. માજી. ૩
અકલ સ્વરૂપી અરૂપી મહંમાયા, જ્યોતિ રૂપે ગોખ ઠરાયા;
જ્ઞાનિ ધ્યાનિ વલ્લભાને ચરણે બ્રંમ ભવાનીયે ગાયા. માજી. ૪

રાગ ગોડી.

મંગલ આપ બહુચરમાતા, મંગલ ખુંટ ચાર સચરાચર;
મંગલ ખુટ ચાર સચરાચર, મંગલ ચારૂ ચાર ફલ દાતા. મંગલ. ૧
મંગલ આધ મધ્ય અવસાંનક, જાયે ધાયે વીસ્નુ ભવ ધાતા;
મંગલ ઊદીત મુદીત મનભર કરય, હરી વલ્લભ પાએ સુખ સાતા. મંગળ. ૨

રાગ ગોડી.

શ્રીબહુચરાજી મનસાની દાતા. બહુ. તુ સમર્થો સુખ સ્યાતા. માબહુ. ૧
આધ અનાધ અધાધ એ ઇશ્વરી, વીસ્વંભરી વીસ્વની માતા. માબહુ. ૨
સુર સુરેસ્ય શ્રીપત્ય મહેસ્ય નિત્ય ધ્યાન ધરે તારૂ ધાતા;
વલ્લભ તે જન યુગ જીતે મન મન્ય શુધ્યે, ગુણ તાહારા ગાતા. માબહુ. ૩

રાગ ગોડી.

મંગલ બહુચરમાત ભવાંની, મંગલ ચાચર ગોખ બીરાજે;
મંગલ જગબંદન જગ જાની. મંગલ. ૧
મંગલ આધ ગોખ માંનસર, વાવ્ય કુંડકી અકથ કહાંની. મંગલ. ૨
મંગલ હરી વલ્લભ કુમતમચર મંગલ જે પરસેનીત પ્રાણી. મંગળ. ૩

રાગ ચમન કલ્યાંણ.

સ્વેત ચાંદની માહે સ્વેત બીછાંનાં સ્વેદ ગાદી સ્વેત તકીયા. સ્વેત
સ્વેત અંગ સુભ વરણુ સ્વેત હીરાનાં આભરણ સ્વેત સુંદર પાંગરણુ;
સ્વેત મઈથઈ બેઠાં બહુચરમાત સ્વેતા સામાન્ય સુરકીયા. સ્વેત.
સ્વેત જાએ જુઈના હાર સ્વેત તન ધન સાર,
સ્વેત સોભાનો ન પાર સ્વેત સખી સ્વકીયા;
આધ ગીરી સ્વેત વાળી સ્વેત નજરે નિહાળી,
સ્વેત કીધા શ્યામ ટાળી સ્વેત યશ વલભ કીયા. સ્વેત.

રાગ ચમન કલ્યાંણ.

હુતો ચરણ કમળનો ચેરો. હું. સમરૂ સાંજ સવેરો. હુતો. ૧
ધરથકી ધોળા ગઢવાળી બાળી પાળી પોખીને ઊછેરો, હુતો. ૨
ચરણ પ્રતાપ તાપ ત્રય કાપી આપી યશ આયુશ ઘુબેરો;
વલ્લભવર વખૂવલ્યો બહુચર ગુણ ગાએ મલ્યો યશ,
જગતે સાંભલ્યો રળ્યો સફલ ફળ્યો ફેરો. હુતો. ૩

રાગ ચમન કલ્યાંણ.

માની સકળ સુરદાની અકળ વરસાંની સમરતે એ ભવાંની. માની. ૧
છાનીન ત્રયપુર ધ્યાની મુની નર જ્ઞાની હરીહર અકથ કહાની. માની. ૨
પાની સૂધા રસ આંની આનંદ તરઠાંની અપરપર નિપટ સયાંની;
તાંની અચર સ્થાની ગોખ ચાચર બાનીએ બહુચર વશ વલ્લભાની. માની. ૩

રાગ હમીર કલ્યાંણ તાલ ચોતાળો.

સકલ સુખ કારણહો બહુચર માત ભરણ પોષણ હરણ વિકટ સંકટ. સકલ.
સુરનર સંસાર સાખી રાજ કુમારીની લાજ રાખીએ મન થાએ;
આઈ પાખી આ અંધ્યની મધ્ય નર કીધો નારી તણો ઘટ. સકલ.
આપે પદારથ ચાર થાપે શિરપર વાર કાંપે અઘ અપાર પાળેપત્ય પ્રગટ;
શક્ત સાથે સાચુ હશેતો એ કહ્યુ તે થશે જુંઠ જનમાંથી,
જશે કર જોડી કહે વલ્લભ ભટ. સકલ.

રાગ હમીર કલ્યાંણ.

બરદનીભાનહો બહુચર માત વિશ્વ વિખ્યાત વાત જાત જન જાણે. બર.
કળીમાં ચંડી કુમાર આદ્ય મુગો અવતાર કરૂણા કરી અપાર,
ભાટ કુવેરને રસના વશી તે કવી પ્રમાણે. બરદની.
વળી તે શુશુ વખાણુ નજરે દીઠુ કેહેવાંણુ પુરસારતમે પ્રમાણુ કહ્યુ ગ્રંથગાણે,
વલ્લભ કેહે જુવો જઈ આરાધી ઉઠાડ્યા કઈ;
દ્રવીથી દોલત થઈ એમ વદે વેદપુરાણે. બરદની.

રાગ કલ્યાંણ તાલ સુરફાગ.

અરે મુઢ મન કરલે સાધન, ધરી ભાવ દ્રઢ ત્રીપુરા ભજરે. ટેક.
સનકાદીકસુ સુકદેવ અખંડલ વંદત જાકી ચરણ રજરે અરે મુઢ. ૧
નારદ સારદ શેશ ગુન ગાવત, ધરત ધ્યાન સદા અજરે;
કહે સકલેશ્વર ભજી જગદંબા અભીમાન કુવાસના તજરે. અરે મુઢ. ૨

રાગ યમન કલ્યાંણ.

બહુચર હમારે ભરૂસોછે ભારે. બહુ ટેક.
અધમ ઓધારે મા દોષ નીવારે, દયા લાવીને ઊગારે. બહુ. ૧
શત્રુ સંહારે કીરતી વધારે, સર્વે કાર્ય સુધારે. બહુ. ૨
એવી દીલદારે, નહી આ સંસારે, પોતાનો જાણી તારે. બહુ. ૩
આઈ ખેલ ન્યારે વેદમાં ઊચારે, દામોદરની ચઢો વાહારે. બહુ. ૪

રાગ કલ્યાંણ.

હો મૈયા મોરીરે તોરી છબી પરવારી, વારી જાઊ વારી;
તીહારી છબ ન્યારી ન્યારી, નીહારી બાળ કીસોરી. મૈયા.
જાની મૈયા માની, સેવે જુંઆની બાની, ભવાંની તારે ભવભોરી. મૈયા.
આઈ ચીત ચાઈ, દામોદર શીરનાઈ, ના ધ્યાઈ વાકી મતી થોરી;
મૈયા મોરીરે તોરી છબીપર વારી, મૈયા મોરીરે

રાગ કલ્યાંણ.

ધ્યાનમાં ધારીએરે હો માહા માયા મુરતી. ધ્યાનમાં.

ધ્યાનમાં ધારીએ, તન મન વારીએ, આઈ ચરણે,
ચિત ઠારીએ હો માહા માયા મુરતી; ધ્યાનમાં
બાળા રૂપે બીરાજે માજી,જય જય સબ ઊચારીએ હો માહા માયા મુરતી;ધ્યા
માનસીક માહા પુજા કરીને,
આનંદે આરતી ઊતારીએ હો માહા માયા મુરતી; ધ્યાનમાં
ગીરધરલાલ ઊલટ ઊર આંણી, નીશ દીન સ્વરૂપ સંભારીએ;
હો માહા માયા મુરતી ધ્યાનમાં ધારીએ હો માહા માયા.

રાગ કલ્યાંણ.

અકલીત માયારે હો આનંદા આઈ, અકલીત. ટેક. ૧
અકલીતમાયા સુરનર વાહાયા મુનીવર પાર ન પાયારેહો આનંદા આઈ;
સચરાચર વ્યાપીક સલખનપુરી, જળ સ્થળતરૂ ત્રણછાયારેહો આનંદા આઈ
ઇંદ્રાદીકને અનુભવનાહી, વિધી હરીહર ભરમાયા હો આનંદા આઈ.
ગીરીધરલાલ તણે સીર છાજો, માત તાત ત્રીપુરાયારે. હો આનંદા આઈ.

રાગ હમીર કલ્યાંણ.

ગફ્લત મે મનુવા નહી રેહેના, હરવખ્ત મૈયા મુખસે કેહેના; ગફ્લત. ટેક.
આજુ કાલુકી ખબર ન જાને, કાલ ફીરે સીર ધરી ફેના; ગફ્લત. ૧
પંચમાભુતકા દેહ બનાયા, કાળ ડસે ફીર જીવેના; ગફલત. ૨
કાયા માયા તેરે સંગ નહી આવે, સુકૃીતકો કછુ કર લેના; ગફલત. ૩
આસા ઊમેદમે જો નહી રેહેના, એ જુઠા ફંદ માયા મેના; ગફલત. ૪
કર્મ સંજોગે મીલે સહોદર, ટુટે સંબંધ રૂવે નેના; ગફ્લત. ૫
સુખ દુખ જો કરણી વત હોયે, દોષ કીસીકું નહી દેના. ગફલત. ૬
કહત દામોદર સબ દુખદાઈ, સાચી સગાઈ આઈ રટ રસના; ગફલત. ૭

રાગ હમીર કલ્યાંણ જોટો.

ચાલો બહુચરનું દરશન કરવા, આ જન્મમરણનું દુખ હરવા; ચાલો. ટેક.
એ છે ઊદભવ સ્થીતી લયની કરતા, સેવક જનનાં દુખડાં હરતા;ચાલો.૧
માજી અર્થ ધર્મ કામ મોક્ષ દાતા, આપી સેવકને કરે સુખ સાતા;ચાલો. ૨
એવી ગોખે દયાળી બીરાજેછે, દાસ દયા જાણી નીવાજે છે; ચાલો. ૩

જુવો બાળ સ્વરૂપ આનંદકારી, દામોદર કે જાઊ બલીહારી; ચાલો. ૪

રાગ યમન કલ્યાંણ.

અરે જન બહુચરમા જઈઆવો રે, અરે જનસમજુમન સમજાવોરે; અરેજન.
માસ એક દીન દસ રેહેતાં રેહેવું દસ માસ ગમાવોરે, અરે જન. ૨
નીરખી ગોખ રહ્યા સ્યોખ જ્યોખમાં, આનંદ ઊરમાં સમાવો;
ભૂતલ ભુર ભલા થઈ જ્યુગમાં; વલ્લભ ભક્ત કહાવોરે;
અરે જન બહુચરમા જઈ આવોરે. ૩

—∗—

રાગ ગુજરી કેરબો.

સાચી મનુવા સમરલે ભવાની મા ભોળી ભવાની,
ભય છુટે લેતાં નામ સુખ પાયે લેતાં નામ, સાચી. મા ભોળી ભવાની. ૧
માત પીતા સબે સુખ સંગી, આખર બખત ન આવે કોઊ કાંમ; સાચી.૨
કાચી કાયા કાચકો કુપો, ફુટ જાયગો તમ મન મામ; સાચી. ૩
સકલેશ્વર દાસકી મૈયા, સબ લોકન કે બીસરામ; સાચી. ૪

રાગ ઝીંઝોટી.

બહુચર બાળી ભોળી હો, સનખલપુરી આરાસુર વશિઆં;
દરશન કરી દુઃખ દુર ખસીયાં, બહુ. ટેક.
સ્વેત ગિરીથી સકળ શીરોમણી, અકળ કળા ત્રીપુરા ધશીયાં; બહુ. ૧
યદુરાંમ દાસ ચરણ ચીત લાગ્યુ, જમ કંચન કસણી કશીયાં. બહુચર. ૨

—∗—

રાગ જંગલો.

નવદુરગા મીલી ખેલન આઈ, સલખનપુરી જાંહાં બહુચરબાઈ; નવ. ટેક.
આદ્યશક્તા અંબે યોગમાયા, કાળી તુળજા અરૂ કુમુદાઈ; નવ. ૧
ગાયત્રી માહાલક્ષ્મી સરસ્વતી, હીંગોળી જ્વાળા કાત્યાઈ; નવ. ૨
બ્રંહ્માણી રૂદ્રાણી વૈષ્ણુવી, ઈંદ્રાણી આદ્ય લીયે સંગે આઈ; નવ. ૩
રથ તે ઉતરી ગયે મંડપમેં, ઊઠે આપ આનંદ અંબીકાઈ; નવ. ૪

આદરદાન દીયો બહુ બાળા, એકએક સન ભેટત ધાઈ; નવ. ૫
આવાહન આસંન અરૂ અર્ઘદે, ધુપદીપ નૈવેદ ધરાઈ; નવ. ૬
મધુર મધુ પીયે પાન પાત્ર કર, હાશ્ય વિનોદ કરત હરખાઈ; નવ. ૭
આસપાસ સબ દાસી સેવા કરે, યદુરાંમદાસે બીરી બનાઈ;
નવદુર્ગા મીલી ખેલન આઈ, સનખલપુરી જાંહાં બહુચરબાઈ. ૮

રાગજંગલો જોટો

માત ખેલે નવદીન માતી, ભાવ ભેદ ગુન સુ બહુ ભાતી; માત. ૧
ચાચર પ્રીરત કરત આલાપી, આપકે છંદ અનુપમ ગાતી. માત. ૨
તાન તાલ ગતી લેત માનશું, એક એક કર અગનીત જાતી; માત. ૩
લેત હંબોડા પુદડી હોડશું, જોડચ સુ જોડ હરખ હુલ સાતી; માત. ૪
ખાંતસું ખેલી ત્રમ થયાં ત્રીપુરા, શક્તવડેછે જક્ત રંગરાતી; માત. ૫
કુસુમ વરષી સુર જેજે ઊદે કહી, યદુરામ કહે ધનધન નવરાત્રી; માત. ૬

રાગજંગલો જોટો.

પુષ્પમંડપ પરમેશ્વરી રાજત, દરશાન કરી ભવ ભય દુખ ભાજત; પુષ્પ.ટેક.
કામ કુસંમ કળી ચુન ચુન કરસે, રચી મંડળી અધીક સમાજત; પુ. ૧
કેતકી કમળ માલતી મોગરો, કુંદમંદાર જુઈ પારીજાતક; પુ. ૨
અસ્વીન શુકલપક્ષ શુભ મંગળ, પંચદશા તીથી તુમ પ્રીય લાગત; પુ. ૩
તા મધ્યે અષ્ટમી નવમી ચતુરદશી, શર્દ પુર્ણિમા સબ શીર છાજત; પુ. ૪
પંદરદીન પુજે મહા પ્રેમશુ, તા જનકો જુગ જુગ જસ બાજત; પુ. ૫
જાંહાં જીન રાચ્યુ તાંહાં તીન સાચુ, યદુરાંમદાસ ગોખ ગુણ ગાજત; પુ. ૬

રાગજંગલો જોટો.

આજ બહુચરી બહુ છબી પાવત, નીરખત સુરમુની શીશ નમાવત;
આજ, ટેક.
વિધી પુજા કરે વીવિધ્ય ભાતશું, અંગ અંગ રચી આંગી બનાવત; આજ.૨
ચરણા ચોળી સોરંગ ચુદડી, અરૂણ ચરણ કર જુત જનું જાવત; આજ. ૩
મની ગન રચીતખચીત ભુષણ સબ, ભગવતી જસ હરીહર મનભાવત. આ૪
[illegible] કરે અરજ નીરંતર, નાચે અપસરા બાજા બજાવત; આજ. ૫

આઇની અગમ ગતી વેદ ન વરની,યદુરાંમ દાસ યથામતી ગાવત;આજ.૬

રાગ જંગલો.

તુતો અધમ ઓધારણી રે માતા તુતો, અધમ; ટેક.
ઓંકારણી આરાસુરી અંબા. તારણી હરી હર ધાતા; તુતો. ૧
પંચ તત્વમાં પ્રથિવ રૂપે, મનવાંછિત ફલ દાતા; તુતો. ૨
યદુરાંમ બાળાત્રીપુરા માહાત્મ, માર્કંડમુની ગાતા; તુતો. ૩

રાગજંગલો જોડો.

આપે રાસ વિલાસનીરે રાંમા તુ તો આપે, ટેક.
રાધીકા રૂપે રંગ રસીલી, સંગે સખી સહુ શ્યામા; આપે. ૧
વિષ્ણુ વશ થઈ વેણું વજાવે, રટત નીરંતર નામા; આપે. ૨
યદુરાંમ દાસને આસ અધીકછે, સેવું ચરણ સુખ ધામા; આપે. ૩

રાગજંગલો.

હમારાં દુઃખ દુર ગયાં, તેતો બહુચર કાળી પ્રતાપ; ટેક.
અવિચળ ઓથ્ય છે અલબેલીની,હાંરે મારે ટલ્યાં ત્રીવીધીના તાપ; હમારે.૧
દેવી ભક્ત દુનીયામાં કેહેવાણો, હાંરે માયે મ્હોટો કરો ઘણો માપ;હમારાં.૨
શક્તી વિના સીધિ નવ પામે, હાંરે બીજા કોટી કરોને પલાપ; હમારાં. ૩
યદુરાંમ તો જનુનીવડે જીવે, હાંરે મારે બાળામુકુંદ માનેબાપ; હમારાં. ૪

રાગજંગલો ઉપર પ્રમાણે.

જેને જગદંબ ધણી, તે ન કરે અવરની આશ; ટેક.
દુઃખ દાળિદ્ર તેનું દુર થયુછે, હાંરે મારે પારસ લાધ્યો પાસ; જેને. ૧
રૂપ મેલી મહા રૂપે મળીયો, હાંરે જ્યમ ઘટાકાશ આકાશ; જેને. ૨
તરસ પીડા તે પ્રાણી ન પામે, હાંરે જેને મીઠો મેહેરાંમણ વાસ; જેને. ૩
જગત શિરોમણી શક્ત સદાછે, હાંરે ગુણ ગાયે યદુરાંમ દાસ; જેને. ૪

રાગ જંગલો.

કૃપાનીધાનકી આઇ અંબામા કાહાવેરી,
પ્રથ્વી તારણ સર્વ ગીરીવર ગીરજા; માને સુરપતી ધ્યાવેરી, કૃપા.૧

દક્ષણમાં દેવી તુળજાભવાની, મહાકાળી પાવેરી; કૃપા. ૨
પીઠ પુજન આધાર શક્તીનો, માને વેદ વખાણેરી; કૃપા. ૩
યદુરાંમદાસે નીરખી નારાયણી, ન્યાળુ નજરે ન આવેરી; કૃપા. ૪

રાગજંગલો ઉપર પ્રમાણે

ભવ ભય નાશાની ભજો ભગવતી ભાવેરી; ટેક.
અવર નારી નર નીર વલોવેમા, હાંહાંરે તેથી નવનીધ નાવેરી; ભવ. ૧
રાંક રાત દીન રેતી પીલેછે, તેથી તેલ ન પાવેરી; ભવ ભય. ૨
જોગમાયા વિના જુગ સહુ સુનો, અંત્યે અરથ ન આવેરી; ભવ ભય. ૩
નિત્ય તારણ સરવે ગીરીવર ગીરજા, ન્યાળુ નજરે ન આવેરી; ભવભય. ૪
યદુરાંમદાસના અંતરમાં ઇશ્વરી, વાંણી થઇને બતાવેરી; ભવ ભય. ૫

રાગજંગલો.

બહુચર બાઇને ભજને, તું મન મોરારે; બહુચર. ટેક.
સનખલપુરી સાહેબને સેવતાં, વિઘન કરે તેને તજને; તું મન. બહુ. ૧
આઇ કૃપા વિના એળે આયુ ગઇ, ટેવ પડી જયમ ગજને; તું મન. બહુ.૨
હરિ હર ભવ આરાધે નિશદિન, શ્રી ભગવતી પદ રજને; તુંમન. બહુ. ૩
યદુરાંમ દાસ પરમપદ મળવા, સુભ આચરણ સર્વ સજને; તુંમન. બહુ.૪

રાગ જંગલો ઉપરપ્રમાણે.

માત સુનો મોરી અરજી, અંબે આરાસુરી હો; માત. ટેક.
સુર નર તારણ અસુરકુ મારણ, જગત ઉધારણ સરજી; અંબે. ૧
પરમારથ સ્વારથ નહી સમજે, શક્ત શેવે સર્વ ગરજી; અંબે. ૨
મૃગ ત્રષ્યા જલ ધાવે ચહુ દીશી, આગે અમૃત દ્રહ બરજી; અંબે. ૩
યદુરાંમ હું આશ ચરણકી, કરીએ કૃપા શુભ મરજી; અંબેઆરાસુરીહો.૪

રાગજંગલો ઉપર પ્રમાણે.

ત્રીપુરેનો મંત્ર જાપે ભવ તરેહો, ત્રીપુરે. ટેક.
જુગત કરી જપતાં જોગ માયા,મનવાંછિત ફલ આપે નવનિધ્ય ભરેહો;ત્રી.૧
શીશ થયો જે સનખલપુરીનો,ધ્રુઅવિચળ કરી થાપે સહુ કાજસરેહો;ત્રી.૨

યદુરાંમદાસ દેવી દરશંનથી, દુઃખદાળીદ્ર સર્વ કાપે મા મેહેર કરેહો; ત્રી. ૩

રાગ જંગલો ઉપર પ્રમાણે.

ગાયત્રીના ગુણ ગાયા મા બરદ સુની હો. ટેક
વાત વખાણી માત ન જાણી, વાણી વેદ જીને જાયા; મા બરદ. ૧
પંચ શીખા ષટ કુક્ષિ ત્રિપદ, અનંત બ્રંહ્માંડ ઉપાયા; મા બરદ. ૨
વિશ્વા મિત્ર વશિષ્ટ અડચાસી, સહસ્ર ધ્યાન ધરી ધાયા; મા બરદ. ૩
યદુરાંમ દાસની સબ દુખ નાશની, જનુની છો જોગમાયા; મા બરદ. ૪

રાગ જંગલો.

મે સરન આયો બહુચર બાઈરે, સાહ કરો સલખનપુરી; મે સરન. ટેક.
સર્વ કુટંબ મોયે હોતમ ત્રીપુરે, માત પીતા ભગની ભાઈરે; સાહ. ૧
ભવસાગરમાં બુડતાં બાળા, આઈ ઉગારશે મુજ બાંહી સાહીરે; સાહ. ૨
જપ તપ સાધંન આરાધન, મંત્ર યંત્ર ન જાંણુ કાંઈરે; સાહ. ૩
કષ્ટ નીવારણી માત કૃપાળી, દલસુખકે દીલ ભાઈ ગાઈરે; સાહ. ૪

રાગ કાફી.

એ દુખ મેરો હરોરે અલબેલી અંબા, એ દુખ મેરો હરો રે; ટેક.
ધુપદીપ નૈવેદ આરતી, ચંદન પુષ્પ ધરોરે અલબેલી અંબા એ દુખ.
કામ ક્રોધ મદ લોભ હી નીંદ્રા, મમતાકુ દુર કરોરે અલબેલીઅંબા એ દુખ.
ખડગને ત્રીશુલ કરમાં લેઇને દુષ્ટોને દુર કરોરે અલબેલી અંબા એ દુખ.
વલ્લભધોળા વીનતી કરે મા સેવક સાહ કરોરે, અલબેલી અંબા દુખ.
શ્રી શ્રી શ્રી શ્રી શ્રી શ્રી

રાગ કાફી.

બહુચર બાળીરે દીન તણી દાતા, આપે દીવાળીરે વેદ તણી માતા. ટેક.
બહુ આંધળાંને આંખો આપી બેહેરાં સાંભળે કાંન,
જેહેની પુરષમાં ગણતી નહોતી, તે પાંમ્યા બહુ માન;
કોડીઆ અંગેરે, તે થયા રંગ રાતા. બહુ. ૧
અનેક નિર્ધન લક્ષ્મી પાંમ્યા, વાંઝીયાને થયા પુત્ર,
અનેક વાંઢાને સ્ત્રીઓ પરણાવી, રાખ્યાછે ઘરસુત્ર;

દુખીયા જાણીરે, કરી તેને સુખ શાતા. બહુ. ૨
કલ્પ વ્રક્ષછો કળજુગમાંહી, શેવે તીને સુખ થાય;
ઊદ્યંમ આળશે જે નર ભુલ્યા, એળે જન્મ તેનો જાય;
અમૃત મુકીનેરે, તે નર વીખ ખાતા. બહુ. ૩
ગોખે ગરીબ અનેક નીવાજે, વદે વેદપુરાંણ,
સચરાચરમાં સરખી નીરખી, પરચો પ્રગટ પ્રમાંણ;
દાસ યદુરાંમરે નીશદીન ગુણ ગાતા. બહુ. ૪

રાગ કાફી.

ત્રીપુરે ભજે તો તરે, અવરથી રાચે નહી મન. ત્રીપુરે. ટેક.
પ્રથ્વીરૂપે માહાકાળીવિના, બેસે ઊઠે કયાં ફરે. અવરથી. ૧
લક્ષ્મીવીના કાંઈ અરથ ન સરીયો, ઊદ્યમ કયાંથી કરે. અવરથી. ૨
સ્વરસ્વતિ વિના સિદ્ધી ન પામે, બુદ્ધિથી ઊદર ભરે. અવરથી. ૩
યદુરાંમદાસ એવું જાણી મા, તન મન ચરણે ધરે. અવરથી. ૪

રાગ કાફી.

બ્રંહ્માંણી તુ ભરપુર, વિશ્વમાં વ્યાપિ રહીમા. બ્રંહ્માંણી. ટેક.
સૌભાગ્ય ભાગ્ય ઊદે જ્યાંહાં દેખુ, સઘળે નારાયણીનું નુર. વિશ્વમાં. ૧
ત્રણ દેવને ત્રીપુરા વરીયાં, આદ્યથી ધરીયાં ઊર. વિશ્વમાં. ૨
સ્ત્રી દ્રવ્યનું રૂપ જોઇને, છનમાં છળી ગયા સુર. વિશ્વમાં. ૩
જન્મથી રાંક દલિદ્ર કેહેવાયો, દેવિ પ્રસાદથી દુર. વિશ્વમાં. ૪
યદુરાંમ દાસે સરખી નીરખી તે રહે સદાએ હજુર. વિશ્વમાં. ૫

રાગ કાફી જંગલો.

પ્રેમે જોયાં પુરણ સુખદાઇરે, બીરદાળી બહુચરબાઈ. ટેક.
પ્રસન્ન વદન નીરખી મન અટકયુ, લટકો દેખી સવાઇરે. બીરદાળી. ૧
વર્ણ ઊજ્વળ વપુ માધુરી મુરત, સુરત હ્રદેમાં લખાઇરે. બીરદાળી. ૨
કહે સકલેશ્વર ભેદ ન લાધે, ગાઊ શુ ગુણ અધીકાઇરે. બીરદાળી. ૩

રાગ કાફી જંગલો.

સેવો ભાવ ધરીને આઇરે, મતબાલી ત્રીભુવન રાઈ. ટેક.

આળસમાં કયાં એળે ગમાવો, દુર્લભ નર તનું પાઈરે. મતબાલી. ૧
ભાવે કુભાવે ભજતાં ભવાંની, રાખે લાજ સવાઈરે. મતબાલી. ૨
સકલેશ્વર તુજ દાસ ચરણ રજ, જાણી લ્યોને નીભાઈરે. મતબાલી. ૩

રાગ કાફી જંગલો.

અંત્યે બેલી વીના કોણ માઈરે, મન જુવો વીચારી ભાઈરે. ટેક.
મંત્ર યંત્ર જપ તપનુ સાધન, આદી કારણ મહંમાઈરે. મન. ૧
માત કૃપાવીના અવર ઉપાસી, કુણ તર્યો જુગ જાઈરે. મન. ૨
કહે સકલેશ્વર ત્રીપુરા સેવી, પાંમ્યા ઇશ્વર તાઈરે. મન. ૩

રાગ કાફી જંગલો.

શ્રી સલખનપુર રાઈરે, આજ ભેટયાં પ્રેમ ભરાઇ. ટેક.
જોયાં જુગત જનેતાને જુગતે, તન મન શુધ બીસરાઈરે. આજ. ૧
મહેર કરી મુજ મંદીર પધાર્યાં, દાસને આપી વડાઈરે. આજ. ૨
કહે સકલેશ્વર દીન જાણી ભવ, પાર કરો કરસાઈરે. આજ. ૩

રાગ કાફી.

આસરો તારો કીજે જે કૃપાદીન થઈ મા,
વીનતિ કરૂ લ્યોને મુજરો મારો. આસરો. ૧
કીજે કૃપાળ સંભાળ બાળપર, હરતાં ફરતાં વારો;
વલ્લભ દુર્લભતો પાંમે મા સેહેજ સંભારો. આસરો. ૨

રાગ કાફી.

આપથી આપો મુને શાંને સંતાપો. ટેક.
દ્યો દેદાર મા વાર કસો કરો, સંકટ બધ કાપો. આપથી. ૧
રાખો લાજ આજ આવી કરી પોતાનો કરી થાપો;
વલ્લભ દુર્લભ દુર કરો મા, માઈતુ માબાપો. આપથી. ૨

રાગ કાફી.

આપસો તે જાણું તેતો પુરા પુર્વે પ્રમાણું. આપશો. ટેક.
દેવી દાતા કરણ સુખ સાતા, વેદે બીરદે વખાંણ્યું; આપ. ૧

કંઈ કંગાળ હુતા તેને ન્યાલ કરા મા, તેનું નિમત્ય મનમાં નાંણ્યું;
કે વલ્લભ મા મારી વેળા આવડું કયમ તાંણું. આપશો. ૨

રાગ કાફી.

આપશો તે તમો સાંને માગુ અમે. ટેક.
લાડુ લાડપાડ તુજ ઉપર, ખુંધાં સર્વે ખમે; આપશો. ૧
ભ્રાંત ન ભાગી ભાવ ન ઉપન્યો, દેવાદેવ ભમે;
કેહે વલ્લભ સલખનપુરી સાચી, ખાંતે તે સુઝુ સમે. આપશો. ૨

રાગ કાફી ત્રીતાળ.

સહજ કરણુ ભવપાર, જુગમે જગત જનેતા; સહજ. ટેક.
નામ સમરતાં નવનિધિ આપી, અધમ કરચા ઉદ્ધાર. જુગમે. ૧
પરમદયાળ અભય વરદાયક, કરણુ પરમઉપકાર;
સકલેશ્વર સ્વાંમીની સમ કો નહી, કહત નીગમ પોકાર.જુગમે. ૨

રાગ કાફી જોટો.

કુણ કુટીલ મતી હીન, મોસમ. ટેક.
સુનીએ બીનતી ત્રીભુવન જનની, તુમહો પાલન દીન મોસમ;
નીર્દય લોભી ખલ અન્યાયી, પરદારા મન લીન;
સકલેશ્વર તુજ નામ આલંબન, તાતે કાહાયો પ્રબીન. મોસમ કુણ.

રાગ કાફી જોટો.

કોટી દીવાકર ધામ, બહુચર છબી મન મોહન. ટેક.
ગૌરબદન અતી માધુરી મુરત, ત્રીભુવન જન અભીરાંમ. બહુચર. ૧
સ્વેતગીરીસે આપ પધારે, ભક્ત સુધારણ કાંમ;
પરમ પ્રેમ સકલેશ્વર ચાહત, તવપદ આઠુ જામ. બહુચર. ૨

રાગ કાફી જોટો.

સરણે આયો મે તીહારી, ત્રીપુરે અબ કાંહાં જાઊ; સરણે. ટેક.
તુજ સેવા બસ સુર સબ ત્યાગે, કહુકો આગે પુકારી. ત્રીપુરે. ૧
અલગ કુરણા મોપેન કીની, કોહો કુણુ અગત્ય હમારી;

કહે સકલેશ્વર સુનીએ કૃપાનીધી, મોયે ભરૂસો તુજ ભારી. ત્રીપુરે. ૨

રાગ કાફી.

ત્રીપુરા રાખણ ટેક જુગમાં ત્રીપુરા રાખણ ટેક.
તારે તો માજી બહુ જન વળગ્યા, મારેતો તું એક; જુગમે. ૧
ધર્મદ્રૂજા ધોળા ધઢવાળી, એમ ન કરીએ છેક; જુગમે ત્રીપુરા. ૨
કહે વલ્લભ હુંતો કાંચન સમજુ, રાખણ સર્વ વિવેક;
જુગમે ત્રીપુરા ત્રીપુરા રાખણ ટેક. ૩

રાગ કાફી.

સેવક સામુ ભાલ્ય હો માજી સુખ કરવાને. શેવક.
તુ તારા બરદ સામુ જોજે, કીંકર કરણી ન ન્યાલરે ચરણે ચીત ઠરવાને. શે.
પોતાનો જાણીને પધારે, કુરકુટ બેસી માતરે દાસનાં દુખ હરવાને. શેવક.
અધમ ઊધારણ આળસતજીને,આપજો સબળ આધારરે ભવસાગરતરવાને.શે
વાહારે ચડવા વીસમ વેલાએ, આવજો આપોઆપરે;
ગીરીધર કર ધરવાને, શેવક સામું. શ્રી.

રાગ કાફી.

દરસન આપો દયાળ હો માજી દુખ ખોવાને દરસન.
સમયનુંસારે પ્રથક રૂપછો સંધ્યા ભોર બપોરરે, આતુરછુ જોવાને. દરસન.
નયણાં ભરી ભરી નીરખતાં માને,હઇડે હાંસ અપારરે ચરણે ચીતપ્રોવાને. દ.
અણમાગે આવો આપવાને, જનની આવે જેમરે; નીજ બાલક ટોવાને. દર.
બરદ પાળવા બાળારૂપે, રદયે કરજો નીવાસરે; ગીરીધર અઘ ખોવાને.
દરસંન આપો દયાળ હો માજી દુખ ખોવાને. દરસન.

રાગ કાફી.

બહુચરના ગુણ ગાવોરે આવો નહી આવે અવસર, બહુ. ટેક.
સક્તિની ભક્તિ કરી મુકીને પાંમો, સુધા સીંધુમાં નાહાવોરે. આવો. ૧
મનુસાદેહ માહા મોઘો મળીયો, તે નીદ્રામાં ગમાવોરે. આવો. ૨
અન્ય ઉપાસના અળગી કરીને, ભક્ત ભવાંનીના થાઓરે. આવો. ૩
કહે દલસુખ જમનો ભય ભાગે, શ્રીજીને સરણે જાઓરે. આવો. ૪

રાગ ખમાયચી.

ખમાખમારે શોભા ખુબ બની,ખુબબની શોભા અજબ બનીછે; ખમા.ટેક.
ગરૂડે ચઢી ગાયત્રીજી આવ્યાં, પ્રેમે પધાર્યાંછે પારાભણી; ખમાખમા. ૧
કુંમ કુંમ પગલાં ચાચર રાચે, મદમાતી મુકે છે ધણીરે; ખમાખમા. ૨
કોટી સુરજની કાંતી ઝળકે, કીરણ પ્રકાશી છે તેજ તણીરે; ખમાખમા. ૩
અવિગત્ય ગત્યછે અલબેલીની, સકળ દેવ શીર આપ મણીરે; ખમાખમા.
યદુરાંમદાસ તણે સીર રાજે, બળીયો ઇષ્ટ છે બાળા ધણીરે; ખમાખમા. ૫

રાગ ખમાયચી. જોટો.

ઇદ્રાંણીરે હસ્તી બીરાજેછેરે બીરાજે છે, ઇદ્રાંણી. ટેક.
પીતવરણ પીતાંબર ભૂષણ, કુળીશા યુદ્ધ કર છાજેછે; ઇદ્રાંણીરે. ૧
અથરવેદ ઊર દક્ષિણ વાહની, ઘંટ ઐરાવત ગાજેછે; ઇદ્રાંણીરે. ૨
યદુરાંમ દાસની મધ્ય નીશા સમે, સંધ્યા ગરીબ નીવાજેછે; ઇદ્રાંણીરે. ૩

રાગ ખમાયચ ઠુમરી.

જાઊ બલીહારી બહુચર બીરદાળીરે, જાઊ બલીહારી. ટેક
જે જન મૈયા પારે આવે, દયા કરો છો દયાળી; જાઊ. ૧
જય જુગ જાઈ બહુચર બાઈ, સેવક જાણી લ્યો ઉગારી;
જનમો જનમ દુખ ટાળી ટાળી, જાઊ બલીહારી. ૨
દામોદરને આશ તીહારી, દરશન આપો મા દોષ નીવારી;
નીરખી નીરખી જાઊ વારી વારી, બલીહારી બહુચર. ૩

રાગ ખમાચ ટપો.

ભવ પાર ઊતારી તાર, ભવ પાર; મતબાલી મૈયા, ભવ. ટેક.
દેદેદાર દયાળી અરબુદા, ટેંડી આશ કરી નમું સર્વદા;
દીન જાંણી દયા આંણી ટાળો આપદા, ભવ પાર. ૧
બુદ્ધિ બઢાવો માત સારદા, માફ઼ કરો ગુન્હા હોયે કોટીદા;
દામોદર દાસ જાચે રાચો વર મદા, ભવ પાર ઊતારી તાર. ૨

રાગ ખમાચ ઠુમરી.

બલીહારી વારી જાઊરે, મોરી બાળી બહુચરા;
કરાંમત મે તીહારી ના લહુ, બુઝુ ના જરા. બલી. ટેક.
બ્રંહ્મા સરીખા ભેદ નપાયા, હરવખ્ત ગાયા ગુન હરીને હરા; બલી.૧
દામોદર કરધર મહંમાયા,જક્તતણી જાયાછોજી બાળાત્રીપુરા; બલી.૨

રાગ ખમાચની મારૂ.

માને સે નવ રટે મુઢમતી માને સે નવ રટે, તારૂ આયુસ ઘડીઘડી ઘટે. મુ.
જન્મ ધરી જનની નવ જોયાં, માનસરોવર ત્રટે;
સલખનપુરીનું સમરણ ન કર્યું, ખોયો વખત ખટપટે; મુઢમતી. ૧
જાય જુવાની જર જોડયામાં, તે જર જ્યુવતી જટે;
સુજે નહી,સમરણ કે કીરતન, પ્રપંચપણે વટવટે; મુઢમતી. ૨
માત તણું માહાત્મ છે મોટુ, જાંણી લ્યે ઝટપટે;
જેના ચરણ કમળ સેવ્યાથી, જમનાં કીંકર હટે; મુઢમતી. ૩
ભોળી બાળા ભાવે ભજતાં, કરમનાં બંધન કટે;
કહે ગીરધર બહુચરને સરણે, લક્ષ ચોરાસી મટે; મુઢમતી. ૪

રાગ જોટો.

ભજ્ય ભોળી ભગવતી, ભાવથી ભજ્ય ભોળી ભગવતી;
જે થકી થાય સુખ સંપતી, ભાવથી. ટેક.
સકલ વિસ્વ ઉપનાવ્યું એણે, અદભુત રચના અતી;
અમર સરવથી આધ્ય અકલછે ત્રીપુરા ત્રીભુવનપતી. ભાવથી. ૧
ઇંદ્રાદીક આરાધે આઇને, જુવો સાસ્ત્ર સંમતી;
સરવાધાર સરવમાં વ્યાપક, વદે વેદની શ્રુતી. ભાવથી. ૨
અઘના ઓઘ ટલે એકપલમાં, રોગ રહે નહી રતી;
જીવન મુક્ત કરે જુગદંબા, સરણ થાઓ શુભ મતી. ભાવથી. ૩
માત મેહેરથી અગણીત ઉધરચા, સીધ્ર થઈસદગતી;
બાળી બહુચર માને ચરણે, ગીરીધરની વીનતી;
ભાવથી ભજ ભોળી ભગવતી,જેથકી થાય સુખસંપતી. ભાવથી.૪

રાગ નટ તાલ ઝંપક.

બહુચર માતની પ્રાત સંધ્યા કરો સાત જોગણી નવરાત માતી;
રકત મલ્યાંબર રક્ત અંગભુષણુ, રક્ત કર ડંડ ચંદન સોહાતી. બહુ. ૧
ગાયત્રી નામની બ્રંહ્મરૂપી સદા, ચાર મુખ ચાર ભુજ અષ્ટ નેનાં;
હંસ વાહન કરી રધવેદ ઊર ધરી, ગોત્ર સંખ્યા ચનપીક બેનાં બહુ. ૨
પુરવ શિખર સદા બ્રંહ્મપુર વાસની સુર્યમંડળ પ્રકાશે બીરાજે;
ચદુરામદાસની આઇ જને જોખમાં, શોંખમાં દૈવ ગોખે ગાજે. બહુ. ૩

રાગ કાહાનેરો તાલ ચોતાળો.

તપત ગઈ તનની જપત જગત જનની; તપત.
સમરત સક્ત ભક્ત મુક્તદાયક જક્ત જીવન નીજ જનમ નરંજન;
આશા પુરે જે અશનની. તપત.
જોતાં ચાચર ગોખ નિશદિન નિત્ય નિત્ય જોખ જન્મ જરા લગે;
જાણે જે મનની તે બહુચર માત આજમા માહારાજાધિરાજ;
વલ્લભ નિરધનીયાને ધનની. તપત.

રાગ કાંહાંનેરો તાલ હોસેની.

જોવા મન મારૂ થયુ, સલખનપુરી સાહેબને; જોવા૦
રૂપ જોવા મુખ થઈ શાતા સુખ દુઃખ દલિદ્ર ગયું. જોવા૦
લેતાં નામે સર્યા સર્વ કામે ભમે ચિત ન રહ્યું. જોવા૦
ધન્ય તે પ્રાણી બહુચર ઊર આંણી વલ્લભ વાણી કહ્યું. જોવા૦

રાગ કાનડી તાલ ચરચરી.

ભજો બહુચરાજી ધરી ભાવ ભક્તિ,
સદા સેવકાં સુખકારી આધ સક્તી; ભજો. ૧
સક્ત સકલ સંસારનું સુખ દુખ આપે,
કરે અધમ ઊધાર દુઃખ દંદ કાપે; ભજો. ૨
નીરખી ગોખ હરખી હાથ જોડી નમ્યો,

મળી ટોળી સરખી દ્વારચ ગરબે રચ્યો; ભજો. ૩
પડચો પાગ્ય વારંવાર પરમ પ્રીત્યે,
કરશે સાર સંસારમાં સકળ રીત્યે. ભજો. ૪
ધરો ધ્યાન બાળી બહુચરાનું,
માહા કલ્યાણકારી જનમથી જરાનું; ભજો. ૫
અકલ સકલ વ્યાપીક વાસ વિશ્વ મધ્યે,
આદ્ય અંત્ય સ્થાપીક સક્ત જક્ત બધ્યે; ભજો. ૬
અમર સમરતાં સાર કૈ વાર કીધી,
ધરી આપ અવતાર અતિ કિર્ત્યે લિધી; ભજો. ૭
દીર્ઘ દૈત્ય દલ દાખી દેહવટ વાલ્યું,
ભલી ભક્ત પત્ય રાખી પ્રત્ય પણ પાળ્યું; ભજો. ૮
મહીસાસુર અસુર માહા સુભટ સબળા,
હણ્યાં સુંદરી ત્રીપુરે થઈ આપ અબળા; ભજો. ૯
રકતબીજ રણ રોળીને રૂધીર પીધું,
ચંડ મુંડ તન ચોળી સુભ કાજ કીધું; ભજો. ૧૦
ધંધોળીઓ ધુમ્રલોચન ધાઈ,
અસુર માન મોચન મદમત્ત આઈ; ભજો. ૧૧
શુંભ નિશુંભ સરખા દૈત્ય દહન કીધા,
હણ્યા હાથ્ય સેન્યા સહીત શરણ લીધા; ભજો. ૧૨
ધરે ધરણીધર ધ્યાન તાહારૂ તે માતા,
સમરે પીડ ઉદ્યાન શિવ સકત ધાતા; ભજો. ૧૩
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં વાસ પોતે,
બધે બહુચરા બાળ બળવંત જોતે; ભજો. ૧૪
ભલી ભક્ત પ્રતિપાળ ભુતળ વિખાણું,
કળીકાળમાં બહુચરા સત્ય જાણું; ભજો. ૧૫
સદા સેવો સનખલપુરી સકલ સાર,
વદે વાંણ્ય વલ્લભ હરી વારવાર. ભજો. ૧૬

રાગ અડાણો તાલ ચોતાળ.

અરે જન જાણે જો જીવશુ જકતને જીતવું ચીતવ્યું કામ કરીશરે. અરે.
તો તો તું એક મંત્ર સાધ્ય સાચે મન્ય ધરય સમાધ્ય;
આધ્ય ઇશ્વરી આરાધ્ય નિત્ય નામ શીશરે. અરે.
જીવત તંન મુક્ત કાયે પંડ્ય પુજનીક થાયે;
સકલ સ્મૃધ્ય સંપદાયે નમે નર નરીશરે. અરે.
વલ્લભ કેહે એ ઉપાએ સકત્ય સેવે બહુચરાયે;
નીગમ નેતી નેતી ગાયે નામ્યે ઊધરીશરે. અરે.

રાગ અડાણો તાલ ચોતાળ.

ભજ મન ભોળી ભવાંની માહા વરદાંની છાની નહી નવખંડ. ભજ.
પતીત હુતા તે પાવન કીધા દુષ્ટ દૈત્યને દંડ દીધા;
અમર નર ઊગારી લીધા પ્રાક્રમે પ્રચંડ. ભજમન.
જડચઇતન જકત વિશે શક્ત સંયુત વેદ લખે;
પમમેશ્વરિ અન પખે ભાલ્યું બ્રંહ્માંડ.
તેત્રીપુરે ત્રીગુણ તાજી પ્રતક્ષ પ્રગટ બહુચરાજી;
ભટ વલ્લભને નિવાજી પાવન કીધો પંડ. ભજ મન.

રાગ અડાંણો.

સરણે આયેકી રાખો લાજ, ત્રીપુરે સરણે આયેકી રાખો લાજ. ટેક.
ભાવે કુભાવે મા તુજને સેવે, તેનાં સર્યાં સરવે કાજ. ત્રીપુરે. ૧
વણીક વિમળસીને રાજ કરાવ્યાં, ગુરૂ વાંણી કરી તાજ. ત્રીપુરે. ૨
કેહે ભટ વલ્લભ બેહુ કરજોડી માજી માહારાજાધીરાજ. ત્રીપુરે. ૩

રાગ અડાંણો.

મુજરો લેજો હમારો. ત્રીપુરે. ટેક.
સક્ત તે સાચુ અવર ન રાચુ, હું મુરખદાસ તમારો. ત્રીપુરે. ૧
આવી હું વળગ્યો કયમ થાઉ અળગો, પાલવ સાહ્યો તમારો. ત્રીપુરે. ૨
કેહે ભટવલ્લભ બેહુકર જોડી, પલકમાં પાર ઊતારો. ત્રીપુરે. ૩

રાગ બીહાગ.

માતનું માહાત્મ ન જાણે મુઢમતી, માતનું માહાત્મ ન જાણે; ટેક.
પુરૂષના પેટમાં કોઈના પ્રગટયું, માયાને પુરૂષ વખાણે; મુઢ. ૧
નવમાસ જેણે ઉર ધરીઓરે, પય પાન પાઇને ઉછેર્યો;
ભીનેથી કોરે શયન કરાવ્યું, કોણ અનુગ્રહ તેરો; મુઢ મતી. ૨
માને ઉરથી વિષ્ણુ પ્રગટયા, રામકૃષ્ણ બળી ભૂપ;
જસોદા દેવકી કૌશલ્યા શુભ, પ્રસ્વી ગર્ભ અનુપ; મુઢ મતી. ૩
રૂકમાણી જાંબુવતી સતભામા, રાધીકા જાનકી વરીયા;
ભાર્યા થઇને ભોગ કરાવ્યા, જનુની થઈ ઊર ધરીયા; મુઢ મતી. ૪
બહુ સ્વરૂપેણી બહુ ગુણવંતી, માટે બહુચરી નામ;
ભૂતળ ભક્તને મુક્ત કરાવ્યા, ગોખ જોખ નિજ ધામ; મુઢ મતી. ૫
લક્ષ્મી વીનાના નર હરી જેવા, લક્ષ્મીની પુંઠે ધાય;
અભીમાને થઈ એવી માતુને નિંદે, સાત પેઢી નર્કે જાય. મુઢ મતી. ૬
યદુરાંમ સાચે મને આઈ સેવો, સુખ સંપદા આપે;
કર્મ ઊદે કરશે કરૂણા કરી, ભવનાં બંધન કાપે. મુઢમતી. ૭

રાગ બીહાગ.

સુખ તણી દાતા બહુચર મોરી માતા,તુને સેવે સદા સુખી થાતા;સુખ. ટેક.
તારે પારે જે કોઈ આવે, ગુણ અંબાના ગાતા; સુખ. ૧
કોટી તીરથનું ફળ એક પળમાં, માનસરોવર નાહાતા; સુખ. ૨
પશ્ચિમ દીશાયે આદ્ય સ્થાનક છે, સનખલપુરી સહુ જાતા; સુખ. ૩
યદુરાંમદાસ જેણે આઈગુણ નવ ગાયા, અમૃત મુકીને વીખખાતા; સુખ.૪

રાગ બીહાગ

હું બલીહારી તમો પરવારી, આશ પુરોને હમારી; હું બલી. ટેક.
અંગો અંગ આભુષણ ઓપે, બેઠાં નવસત ધારી; હું બલી. ૧
ઊર હાંસડી બેસર લેહેકે. નાકે વેસરવાળી; હું બલી. ૨
જરકસી કોર કસુંબલ લેઘો, શોભા બની અતી સારી; હું બલી. ૩
યદુરાંમદાસ કંઈ માત છબીપર, કોટી રતી પતી વારી; હું બલી. ૪

રાગ બીહાગ.

હે બહુચરી દીન જાંણી દયા કરરે, બહુચરી. ટેક.
અભય કરન તવ ચરણુ સરણુ લીયે,
અનીમાદીક નીસદીન અવીચળ ભરરે; બહુચરી. ૧
ઇંદ્ર ચન્દ્ર સનકાદિક નારદ, શેવે સૈલ્ય સુતાવરરે;
નેતી નેતી કહે નિગમ નિરંતર, અંત ન લહે વસુધા ધરરે. બહુચરી. ૨
બાળા રૂપે બહુ ગુણવંતી, કર સારંગ ધનુશ ધર્યું સરરે;
માર્યા દુષ્ટને કષ્ટ નીવારણુ, શ્રૃષ્ટી શુધારણુ શક્ત સુરીનરરે. બહુ. ૩
શબ્દ બ્રંહ્મપર બ્રંહ્મ પ્રણવપર, ત્રિપુરે તુ તારણુ તરરે;
યદુરાંમ જનની ગોખે બીરાજે, અષ્ટ પોહોર વચને અમૃત ઝરરે. બહુ.૪

રાગ બીહાગ.

ભગવતી ભગવત એક, ભુલ્યા મન એ ભગવતી ભગવત એક; ટેક.
સચરાચરમાં એક સુરત કરી, જોતન ન મુકે ટેક; ભુલ્યા મન. ૧
શક્તવડે છે શોભા સારી, દાતા ભક્તને સુર;
ક્ષુધા ત્રસ્યાને નિદ્રા રૂપે, બ્રંહ્માણી ભરપુર. ભુલ્યા મન. ૨
વિષ્ણુ માયા શ્રધા મેધા, દયા શાંતિ પુષ્ટી;
માત્રા ધૃતિ તૃષ્ણા ભ્રાંતી, ત્રીગુણુ સ્વરૂપે તુષ્ટી. ભુલ્યા મન. ૩
પ્રકતી માયા વિના પુરૂષ ન હોયે, ઘટ ઘટ પ્રત્યે રાજે;
યદુરાંમ જનની સર્વોપરીછે, અર્ધ માત્રા છબી બીંદુ છાજે. ભુલ્યા મન. ૪

રાગ બીહાગ.

કલ્પ વ્રક્ષ કેહેવાએ, માજી તુતો કલ્પ વ્રક્ષ કેહેવાયે;
તુ છે મન વાંછિત ફલ દાય, માજી. ટેક.
આંધળાને આંખ્યો આપે, પાંગળાને પાયે;
નીરધનીઆને તુ ધન આપે, રંકનો તુ કરે રાયે. માજી. ૧
વાંઢાં વાંઝીયાને પુત્ર દારા, તુ પુરૂષ પીહર મહંમાયે;
વીસ્વાસે રહી આસ કરેછે, તે ઘેર પારણાં બંધાયે. માજી. ૨
રક્ત કોડ આદી અનેક હરહી, માનસરોવર નાહાયે;

જન્મો જન્મનાં માશ્ચિત જાએ, દરસને દુખ પળાયે. માજી. ૩
સાચે મને આઈજે જન સેવે, તેને જન્મ મરણુ નવ થાયે;
અંતકાળે મા સાહ્ય કરોછો, તારા જસ જુગ જુગમાં ગવાયે. માજી. ૪
છોરૂ કછોરૂ થાએ પળપળમાં, માતુ કમાતુ ન થાયે;
દામોદરપર દયા કરો મા, તારી ભકતીમાં ચીત ચાહાયે. માજી. ૫

રાગ બીહાગ.

શેવો બહુચર બાઈ સકલ સુખદાઈ, તન મન ધન ત્રીપુરાઈ;
શેવો બાલા બાઈ, સદા સુખદાઈ;
અનેક જન્મનાં અઘ અલગાં કરો, માનસરોવર નાહાઈ. શેવો. ૧
થાઓ કૃતારથ કરીને દરશણ, બાળ રૂપ બરદાઈ; શેવો. ૨
ત્રીવિધિ તાપ સંતાપ ન વળગે, અભય કરે માહામાઈ; શેવો. ૩
ગીરીધર જેવા અગણીત ઊધરચા, જન્મમરણથી મુકાઈ; શેવો. ૪

રાગ બીહાગ.

ભાવે ભજો ભાઈ શ્રીબહુચરબાઇ, કરી લ્યોને અચળ કમાઈ; ભાવે.ટેક.
નીસદીન નામ રટણમાં રહીને, સમરો શ્રી ત્રીપુરાઈ; ભાવે. ૧
જન્મ મરણનુ. જોખમ જાએ, સંચિત કરમ કપાઈ; ભાવે. ૨
જમકીંકર ડર દુર કરી દયો, જનનીના જસ ગાઇ; ભાવે. ૩
અંત્ય સમે લેસે ઊગારી, ગીરીધરને કર સાહાઇ; ભાવે. ૪

રાગ બીહાગડો ચોતાળો.

હે વારી જાઊ ભવાની, તમારી હારી માહારી મત્ય જોતે; હોવારી.
નીલ પીત રકત શ્યામ શ્વેત, જક્ત વ્યકત અવ્યકત ગુપ્ત પ્રગટ પોતે;હોવારી.
જળથળ સકળ અકળ આકાશ સર્વ, સજીવ જો સક્ત્ય સમાંતે;
વલ્લભ ધારી વદે એવી વરી તાહારી, બહુચર માત;
અગણીત ગુણ ગત્ય ગોતે, હે વારી જાઊ.

રાગ બીહાગડો.

મારી બહુચર બાઈ તે બહુ રંગી, માના રંગ તણો નહી પારરે;
પુરણ પ્રેમ ધરીને નીરખો, માની શોભા અકળ અપારરે. મારી. ૧

જળહળ જોત જકતમાં એહેની, જેકરણી જુગ આઈરે;
જોતાં જનને સર્વ સુખ આપે, શેવકની સુખ દાઈરે. મારી. ૨
કમળ વદન જોતાં મન હરખે, વરસે અમૃત નીરરે;
કુમ કુમ કેસર આડ વીરાજે, પેર્યા નૌતમ ચીરરે. મારી. ૩
નવ દાડા મતબાલી બાલ, ખેલે નવરાતરે;
ઠાંમ ઠાંમ પુજા ચડાવે, હવન કરાવે માતરે. મારી. ૪
સદા રંગ મરદંગ નાદ નીત્ય, ઊદો ઊદો કહેવાયરે;
આનંદી આનંદ કરતી, ચાલી ચાચર જાયરે. મારી. ૫
સર્વ દેવી ટોળે મળી રમવા, લાગી કરવા હાસ્યરે;
નીલ વીલાસ આશ તમ પુરો, કેહે કુબેરીઓ દાસરે. મારી. ૬

રાગ બીહાગડો.

તુને વેદ વખાણીરે, સંલખનપુરની રાણી; તુને નવખંડે જાંણીરે. સ
સદા કુસલ કલ્યાણીરે, સં. જે જે બહુચરા ભવાંનીરે. સં
સકલબ્રંહ્માંડ દેવી આદ્ય યુગ જાયા, બ્રંહ્મા વિશ્નુ માહારૂદ્ર;
તેતો તે નીપાયારે. સં ૧
મુની જન દેવ સેવે પારકો નવ પાંમે, લંકાવડ જીત્યો;
ત્યાં આરાધી માને રાંમેરે. સં. ૨
માહારે મનોહર વન માતાજીનું દીસે, વાવ્ય કુંડ મરજન કરતાં;
માહારૂ મન હાસેરે. સં. ૩
ચાચર ચોક આવી દેવી ઉત્તમ ગરબા ગાયે, સરોવરની શોભા માની;
સુંદર સોહાયરે. સં. ૪
નવરે દાડા નવરાતર કેરા રમે, વાહે યોગણી વાંસળી;
પાયે ઘુઘરીયો ઘમઘમેરે. સં. ૫
કાંશી ઢોલ ડાક ડમરૂ નાદભેરી વાજે, બહુચરબાળા સુંદરી;
ત્યાંહાં બાઇજી બીરાજેરે. સં. ૬
પંચામૃત કેરાં નૈવેદ માને કીજે, તેતો પ્યાર પ્રેમે કરી પોતે;
ભોગ લીજેરે. સં. ૭
વાંઝીયાને દ્વારે દેવી પારણાં બંધાવે, ભાગ્યાં ગાતર હોય;
તેને સકળ સંધાવેરે. સં. ૮

પુરૂષ તણુ પીહર છો મા રાખો મુખ પાંણી, લીલાતો અકળ તાહારી;
કોણે ન કલાંણીરે. સં. ૯
સેવકાંની સાર કરો કુસલ કલ્યાંણી, દાસ કુબેરીઆને;
આપો અવીચલ વાંણીરે. સં. ૧૦

રાગ બીહાગડો.

માહારી બહુચર બાઈ બહુ રંગ ભરી, માની શોભા સી કહુ સર્વોપરી. ૧
સુંદર વદંન ન સમસર નહી કોએ, જલહલ જ્યોતી જગતમાં જોએ. ૨
આંગી અનોપમ અંગ સોહાઅ, સુથણ સુંદર શોભીત પાય. ૩
પેહેરણ નીપટઅટપટો ચાલ, ઓઢણી ઓઢી લાલગુલાલ. ૪
આભુષણ અંગ અંગ અપાર, કંઠે જાયે જુઇના હાર. ૫
અબીલ ગુલાલ અતિ કુંમ કુંમ રોલ, નિત્ય નિત્ય નવ રંગ ઝાકમઝોલ. ૬
આદ્ય શક્ત આરાધે ઇશ, વીશ્નુ વીરંચી નમાવે શીશ્ય. ૭
જગત માત જંન જંન પ્રત્યે જાંણુ, સત્ય સત્ય વદે વેદ પુરાણુ. ૮
ગોખ ચોખ મધ્ય કીધો વાસ, ભાવ્યે ભજે ભટ વલ્લભદાસ. ૯

રાગ બીહાગડો.

માહારી બહુચરબાઈ મન સહુને ગમે, જેને જોવા જયોગેશ્વર દેહ દમે. ૧
રૂપ ન રંગ ન અંગ જણાએ, ગોખ જોખ નવનીધ્ય દાતાએ. ૨
આદ્ય પુરૂષ જશ વશ્ય વરતાએ, ઈદ્રિ ઇશ્ય અજ કૈ આરાએ. ૩
નિગમ અગમ ન સુગમ ગમ માત, સ્મૃતિ પુરાણે જાણે વાત. ૪
અમર અજર અન સહન અનાશ્ય, ઘટ ઘટ મધ્યે જ્યોતિ પ્રકાશ. ૫
લક્ષ ચોરાશી જંત લે લીન, ભોળી ભવાંની ભકત આધીન. ૬
સકત શેવતાં સર્વ સુખ થાયે, સમરે દુઃખ દાલીદ્ર જાએ. ૭
ભવ ભે હરણ એ ભગવતી આપ, પાયે પડંતાં પ્રજલે પાપ. ૮
આપે લક્ષ લાભ સંતાન, કરે કીપા કરતાં ગુણ ગાન. ૯
મન ક્રમ વચન ચરણ ચીત વીત્ત, ભટ ભલ્લભ સમરે નીત્ય નીત્ય. ૧૦

રાગ બીહાગડો.

માહારી બહુચરબાઈ લઘુ રૂપ ધરયું, તેજ તત્વ ત્રીભોવનનુ કરયું. ૧

પ્રાક્રમ પ્રબલ સબલ પરચંડ, જાણે ચૌદભોવન નવખંડ. ૨
પુરૂષપણાનું પાલે પોણ, નારી નર કરે તુમ વીણ કોણ. ૩
સ્ત્રી પુરૂષ્યે તુ નીમત હણો બાલ, આપો વણીક સુત સાહાસગાળ. ૪
છાંનુ નહી સચરાચર છાપ, આપી આરાધી ઊઠાડે આપ. ૫
સમરચાં કીર્ત્યે સમાંન સુમેર, કવી કરચો કળીમાં કુબેર. ૬
વિદ્ય વિદ્ય સુખ નીદ્ય એહ વિવેક, પ્રાણી માત્ર પ્રતીપાલણ ટેક. ૭
બહુ જીવે બહુચર જે કેહતાં, તંન તંન પ્રાણી માત્ર માત હેત. ૮
જાણી જનુની કહુ જયમ ત્યમ, ભટવલ્લભ વીસારચો કયમ. ૯

રાગ બીહાગડો.

મારી બહુચરબાઈ કહુ તે સુણો, માજી પાપી જાંણીને કાં ન પુણો. ૧
અધમ ઊધાર કરી ખરી આધ, સલખનપુરી સુણીએ ફરીયાધ. ૨
અબધ લબધ કરીને કાં વાહો, બાળાબાળી બાંહ્ય સે ન સાહો. ૩
પર્મ ધર્મ નવ્ય જાણુ કર્મ, શર્ણ આવ્યાની રાખો શર્મ ૪
સુક્રીત સંભારી સરમાઊ, ભલો ભુંડો તાહારો કેહેવાઊ. ૫
જો દ્વીજવર ઘર દીધી દેહ, છોરૂ જાણી નવ્ય દેસ્યો છેહ. ૬
કીજે દુર દાસનાં દર્દ, ભકત વત્સલ ભગવતીનું બર્દ. ૭
અવર ઇષ્ટ આરાધે સહુ. પરતક્ષ પરતો બહુચર બહુ. ૮
આપી દરશણ પુરો આશ, માત મુને તાહારો વિસવાસ. ૯
સમરથ સકલ ધારણી શકત, ભટવલ્લભ વદે જો નીજ ભકત. ૧૦

રાગ બીહાગડો.

હું વારી વારી જાવુંરે હું વારી વારી જાવુંરે, ભવાંની તમારી;
હારી હારી મારારી મત્ય જ્યોતે, હું. ૧
નીલપીત રકત શ્યામ સ્વેત જકત વ્યકત અવ્યકત, ગુપ્ત પ્રગટ રટ પોતે;
જલથલ સકલ અકલ આકાશ સર્વ જીવજો શકત, સમો તેં;
વલ્લભ ધારી વદે એ વીચારી. ૨
તાહારી બહુચરમાત અગણીંત ગુણ ગત ગોતે. હું વારી. ૩

રાગ પરજ.

જાગો મૈયા રેહેન રહી થોરીરે. જા. ટેક.
ભોર ભયે ભાવી જન આયે, પૈયાં પરત કર જોરીરે જા. ૧
જયજયકારી કહત નરનારી, ચહત ચરણ જતોરીરે. જા. ૨
અધમ ઓધારની દુઃખ નિવારની, તારની તુ માત મોરીરે જા. ૩
કહું કરજોરી ઓ માત મોરી, દામોદરને ન મુકો તરછોરીરે. જા. ૪

રાગ પરજ.

મંડપ રૂડેરો જણાયછે મોરી સાહબાહો. દરશણ રૂડેરો જણાયછે મોરી સાહેબા હો. ટેક.
મુખરે મૈયા તેરો અજબ બીરાજે, હાથે સોના ચુડો સોહાયછે મોરી સાહેબાહો. મંડપ. ૧
ચક્ર ત્રીસુલ લેઈ કરમાં પાત્રે ગ્રહી, ભક્તને લાડ લડાયછે. મોરી. મંડ. ૨
ખડગ ખપર ભરી સિંહવાહને ચડી, દુષ્ટનાં દલણ દળાયછે. મો. મંડ. ૩
કહે ભટ વલ્લભ ભજતાં ભવાંનીને, ભવની તે ભાવટ જાયછે. મો. મંડ. ૪

રાગ પરજ સોરઠ તાલદીપચંદી.

સામુ જુઓ ન્યાળીરે અંબા મુજ સાંમુ જુવો ન્યાળી. ટેક.
સેવક જાંણી પોતા કેરો, સાહ્ય કરો બાળી. અંબા. ૧
કોણ આગળ જઈ દીલની વાતો, કહીએ તમ ટાળી. અંબા. ૨
સકલેશ્વર તમ શરણે મા, લ્યોને સંભાળી. અંબા. ૩

રાગ પરજ સોરઠ.

માન્યુ મા નીરખી મારૂ મન માંન્યુ મા નીરખી. ટેક.
કુરણા કટાક્ષ કમળ દળ લોચન, અમૃત રહ્યુ વર્ષિ. મારૂ. ૧
પ્રેમે બંધાણો તે ના થાઉ અળગો, રહ્યુ રૂદે હર્ષિ. મારૂ. ૨
કેહે સકલેશ્વર જુગમાં દાતા, નહી અંબા સરખી. મારૂ. ૩

રાગ પરજ સોરઠ.

શર્ણે આવ્યો તાહારે, અંબા હું તો શર્ણે આવ્યો તાહારે. ટેક.
ગાંડો ઘેલો પણ દાસ તમારો, જાંણી કરો સાહાય; અંબા. ૧

માહાપાપી જન નામ સમરતાં, પાંમ્યા ભવપારે; અંબા. ૨
સકલેશ્વરને તમ વીના બેલી, કો નહી સંસારે; અંબા. ૩

રાગ પરજ સોરઠ.

મુજ દીલ રહોને વશી, અંબા તમો મુજ દીલ રહોને વશી. ટેક.
જેમ રાખો તેમ રહીએ માજી, મારે ચિંતા કશી; અંબા તમો. ૧
અસુર હણ્યા મહિષાસુર સરખા, અમરની વારે ધશી; અંબા. ૨
સકલેશ્વર ભવ બુડતાં બાંવડી, જાલો મારી માત હશી; અંબા ૩

રાગ પરજ સોરઠ.

પાવડીઓ પુજુ અંબામાની પાવડીઓ પુજુ, હાવાં મુને એવું રે
સુઝયું અંબા. ટેક.
જે દીઠે દુ:ખ દાલીદ્ર ગયુ બધું દેહેનુ દરદ રૂઝયું. અંબા ૧
જોતાં સુરત માજીની મુરત, અકળકળા બુજું. અંબા. ૨
કહે કીશોર અંબા નિત્ય રૂપ બદલે, ત્રણ વખત જુ જુ. અંબામાની. ૩

રાગ પરજ સોહણી.

બહુચર નામ તણી લેહે લાગી, અંબે નામ તણી લેહે લાગી. ટેક.
સચરાચરની શોભા વૈભવ, દેખી સુણી સાહુ ત્યાગી; બહુચર. ૧
યદુરામદાસ જનુનીને જોતાં, વારી જાઊ વરણાગી;
બહુચર નાંમ તણી લેહે લાગી અંબે નામ તણી લેહે લાગી. ૨

રાગ પરજ જોટો.

ભગવતી ભાવ ધરીને ભજીએ, ભાવ ધરીને ભજીએ ભગવતી ભાવ
ધરીને ભજીએ. ટેક.
કામી ક્રોધી લોભી દુરીજન, દુર થકી તીને તજીએ; ભગવતી. ૧
યદુરામ જન્મ સફલ કરવાને, જગતજનુનીને જાચીએ. ભગવતી. ૨

રાગ સોહણી.

બહુચરમા બલીહારી તારી છબીપરરે બહુ. ટેક.

શર્દ શશી સમ વદન વીરાજે, મોતીયન માંગ સવારી; તારી. બહુ.૧
અંગોઅંગ આભૂષણ ઓપે, કોટી રતિ પતી વારી; તારી. બહુ. ૨
તાંબોળ મુખ ભરી અધુર અરૂણ કરી,દાંતે રેખ રતન્યારી; તા. બહુ.૩
યદુરામ માત નેત્ર મૃગ ખંજન, કીકિએ કાજળ સારી; તારી. બહુ. ૪

રાગ સોહણી જોડે.

આંગી અતી ઘણું રાજે, હીરા રતન જડી; આંગી. ટેક.
આ પુષ્પમંડળી પરમ પવીત્ર, નીરખતાં ભવ ભય ભાગે; હી. આં. ૧
સુરીનર મુનીજન શકતને સેવે, સકળ લોક શીરતાજે; હી. આં. ૨
યદુરામ જનુની માત બહુચરા, ગોખે ચડી ઘણું ગાજે; હીરા. આં. ૩

રાગ સોહણી જોડે.

પુજન પારાનું કરીએ, અર્ધ નિશા સમેરે. પુજન. ટેક.
માનસરોવર સ્નાન કરીને, માત ચરણે ચીત ધરીએ; અર્ધ. પુજ. ૧
ચંદન કુમ કુમ ધૂપદીપશું, પુષ્પા ક્ષતે આવરીએ; અ. પુજ. ૨
આરતી મંત્ર પુષ્પાંજળી યદુ ભણી,ગાયત્રી જપી ભવ તરીએ; અ.પુ. ૩

રાગ સોહણી જોડે.

અષ્ટમી આઇજી પધારો, આરાસુર ભણીરે; . અષ્ટમી. ટેક.
ખેચર આવી મા સ્તુતિ કરેછે, રથ રાખ્યો રાજદ્વારો; આ. અષ્ટ. ૧
ખાનપાન કરી ગાનતાનશું, સર્વે કાર્ય સુધારો; આરા. અષ્ટ. ૨
કલ્યાણ કરજો મા વેહેલાં વળજો, આશોસુદી પડવે સવારો; આ. અષ્ટ.૩
યદુરામ જનને આશ અધીકછે, બહુચર માજી તીહારો; આરા. અષ્ટ.૪

રાગ પરજ સોહણી.

આજ અષ્ટમીરિ લઇએ લાવોરે. ટેક.
ઉમંગ ધરી મૈયારા ગુન ગાવો, વિનતી કરીને રીઝાવો; આજ. ૧
સ્તુતીરે ટાણે માને શીશ નમાવો, આછેરા ફુલડે વધાવો; આજ. ૨
ચાચરવાલી બહુચરા ચીત ચાહાવો, તો ભવસિંધુ તર જાવો; આજ. ૩
દીન દયાલી મા દયા ઉર લાવો, દામોદરને સોહાવો; આજ. ૪

રાગ સોહણી.

બેની ચાલો જનુની જોવા જઇએરે. બેની. ટેક.
જનુનીને જોવા જઇએ, કરજોડી ઉભા રહીએ;
સુખ દુઃખ સહુ કહીએ રે, હો બેની ચાલો. ૧
માનસરોવરે નહીએ, દાન દ્વીજને તો દેઇએ;
લાહાવો તો લાખેણો લહીએ રે. હો બેની. ૨
દલસુખ દીન થઇએ, શ્રીજીના તો ગુણ ગઇએ;
અવિચળ પદ પઇએરે. હો બેની ચાલો. ૩

રાગ સોહણી.

સલખનપુરી સાહેબ મેરો; બીન દામ ગુલામ મે તેરોરે; સલખન. ટેક.
મૈયા સરન તીહારે મે આયો, મેને પાલવ તેરો સાહ્યો;
મેંતો બાલાકે બાલક કાહાયો રે. સલખન. ૧
મોયે એક અચંબો ભારી, નહી નીરમળ બુદ્ધી હમારી;
કેસે ગાઉંમે કીરતી તીહારી રે. સલખન. ૨
આઇજી અવિધા ટાળો, અધકોટી જનમકે બાળો;
કૃપાદ્રષ્ટીએ મુજ ભણી ભાળો રે, સલખન. ૩
દીન દલસુખ કહે કરજોડી, ત્રીપુરા દ્યો બંધન તોડી;
મે હું પાંમર મુજમતી થોડી રે. સલખન. ૪

રાગ કાલીગડો.

માડી સાડી કીનારી જવમવીયાંરે, માડી. ટેક.
દામણી દુલરી ટીલડી સોહત, મોહન મન મણી લગીયાંરે. માડી. ૧
આડસુ કેશર નાસીકા બેસર, દેખ કે હરીહર ઠગીયાંરે. માડી. ૨
મોતી કે હાર મનોહર ઉપર, પાયે ઘુઘરૂ ઘમઘમીયાંરે. માડી. ૩
જ્ઞાન સુની રૂષી અન્તર હરખી, જેસી જુગત બની બગીયાંરે. માડી. ૪
યદુરામ દાસકે માત પ્રતાપસે, આપસે સબ દુખ ભગીયાંરે. માડી. ૫

રાગ કાલીગડો જોટો.

બહુચર કે ચરણ સુખકારીરે, બહુચર કે. ટેક.
ચરણ સરણ ભઓ રાય સુદરસંન, અનેક આપદા ટારીરે. બહુ. ૧
શશી કળા સેવ્યા પદ પંકજ, પતી મળીયો સકુમારીરે. બહુ. ૨
માર્કન્ડ ભયો ચરણકે શરણે, અમર કીયો ભવ તારીરે. બહુ. ૩
વિશ્વામિત્ર ચરણ ઊર ધરીયા, કરીયા બ્રંહ્મ ઋષિ ભારીરે. બહુ. ૪
વલ્લભ દાસ પાંમ્યા પદ દુર્લભ, માત ચરણ ઊર ધારીરે. બહુ. ૫
યદુરાંમ દાસ એ ચરણ છબી પર, તનમન ધન સબ વારીરે. બહુ. ૬

રાગ કાલીગડો.

બાળા બેઠી બરખડીકી છૈયાંરે, બહુચર નામ ધરૈયાંરે; બળા. ટેક.
છોટીસી ડેરી મે માત હમારૂી, આદ્ય સ્થાનક કેહેવૈયાંરે. બાળા. ૧
સુંદરતાઇત ગોખ બીરાજે, દીપક દોનુ જલૈયાંરે. બાળા. ૨
મંત્ર અનોપમ અંગ સૌ નૌતમ, જેસો અરૂણ તપૈયાંરે. બાળા. ૩
દીન દલસુખકી મા મતબાલી, સેવક જન સુખ દૈયાંરે. બાળા. ૪

રાગ કાલીગડો જોટો.

શેવો શેવો શ્રી બહુચર બાઈ, શૈલ સુતા સુખ દાઈરે. શેવો. ટેક.
નીગમ ચારમેં શાસ્ત્ર પુરોને, ગુનીજન ગ્રંથમે ગાઈરે. શેવો. ૧
ભક્ત કરન કાજ કૃપાળી, ધોળેશ્વરથી ધાઇરે. સેવો. ૨
નાશ કીઓ સબહી દાનકો, અમરકી વારે ધાઈરે. શેવો. ૩
ભૂતળમાં એ ભોળી ભવાંની, દલસુખ દીન બલ જાઈરે. શેવો. ૪

રાગ કાલીગડો.

મુજરો માનજો મારોરે, બાળાત્રીપુરાઈ; મુજરો, ટેક.
અવગુણ ભરીયો આઈ શરણે છું, જેડા થેડા જદી યારો. મુજરો. ૧
ભવસાગરમાં બુડતાં બહુચર, હાથ ગ્રહીને ઊગારો. મુજરો. ૨
કોટી તીરથ જપ સાધન કીજે, જનુની ભજેથી જેવારો. મુજરો. ૩
યદુરામ દાસને મન વસ્યાં માતા, તબથી ભયો ઊજીયારો. મુજરો. ૪

રાગ સોહાગી કાલીગડો કેરબો.

મોરી અંબે બીરાજે બડે પાડનમે, બડે પાડનમે મૈયા ઝાડનમે. મોરી.
આરાસુરમે અંબે બીરાજે, ભક્ત લડાવત લાડનમે. મોરી. ૧
દેશ દેશકા સંગજ આવે, માજીકું રીઝાવત ગાવનમે. મોરી. ૨
નીશ્ચે મને નારાયણી શેવે, અભયા વર દેવે દાનનમે. મોરી. ૩
દાસ દામોદર ચરણરજ ચાહત, બુદ્ધિ બઢાવો તેરા ધ્યાનનમે. મોરી. ૪

રાગ સોહાગી કાલીગડો કેરબો જોટો.

સ્વેતાગિરીસે આયે ચુવાલનમે, ચુવાલનમેરે ચુવાલનમે. સ્વેતાગિરીસે. ટેક.
પ્રગટ ભઈ ભંડાસુર મારે, પ્રબળ બળ તેરા ખડગનમે. સ્વેતા. ૧
ગોવાલીયન કે ઘટમે બસકે, ગોખે બીરાજી ભડભીલનમે. સ્વેતા. ૨
સુંદીર શોભીત કળી ન કળાએ, આંગી જડી જડાવનમે. સ્વેતા. ૩
દામોદર મૈયા તેરા ગુન ગાવે, સાહ્ય કરો એક પલ છનમે. સ્વેતા. ૪

રાગ મારૂ.

થેંમારા સાહેબછોજી સુજાંણુ, માજી મુને આપ આપરી આંણ. થેંમારા. ૧
મેબલહારી બહુચર તારી, વારી તન મન પ્રાંણ. થેંમારા. ૨
બહુચરા બાયક બહુ બુદ્ધિ લાયક, વાયક વેદપુરાંણ;
વલ્લભ ગાય ગુણ ગત્યછુ માહા મુઢ મત્ય રાખણ પત્ય પરીમાણ. થેંમારા. ૩

રાગ મારૂ.

માજી થારા દાસ દાસરો દાસ, સમરૂ સ્વાસો સ્વાસ. માજી. ટેક.
થેંમારે જુગદીશ ઇશ્વરી, આદ્ય શક્ત અવિનાશ. માજી. ૧
તીનથે ફરકે મારી નર અમરાંરી પુરણ આશ. માજી. ૨
દેવી દાતા ઓરન વિધાતા, વલ્લભ દ્રઢ વીસ્વાશ. માજી. ૩

રાગ મારૂ.

હો સલખનપુરી સાહેબા હો રાય, જગમગ જોત્ય અજાએબાહો રાજ્ય.હો.
થેંપાદશારાપત્ય માહારાય, બહુચર બડે બખત્ય; માહા.

નૌરંગથે નીત્ય નીત્ય માહારાય, હો સલખન. ૧

તખત બણાયો હો, ત્રીપુરે તાહરો, હો રાય;
રાયજી બીરાજોજી, માહા. ગોખોમેં ગાજોજી; માહા.
અમરાંમે આઝોજી, માહા; હો સલખન. ૨

થાહન પાયો હો, થારા થાકરો હો રાય, અકળ કહાં અત્ય; મા.
અવગત્ય થારાગત્યની, મા. જીણેરેં નમરત્ય; મા. હો સલ. ૩

સુઝે સુસરાઈ હો, શેષ કાંયુશકે હો રાય, અધરી શક્ત્ય; મા.
જોઇ જે જગત્ય, માહા. સમરત્ય કરે શપ્ત્ય; મા. હો સલ. ૪

ઉત્પત્ય આઈ હો,જળથળ રીજકેં હો રાય, થેંબીન કાંયુ માહારા રાય;
ત્રિભુવન તાંયુ, મા. કેંહેંણે કહાંયુ; મા. હો સલ. ૫

વેદ વિખાંણે હો, બરદ બઢાઇરા હો રાય; થેંબોહો નાંમી; મા.
દુસરો ન દામી, અંતરયામી; મા. હો સનખલ. ૬

જગ જસ જાણે હો, બહુચરબાયરા હો રાય, પુરખાં પીહર; મા.
મેહેલાંરી મીહર, મા. ઉચરે હરીહર; મા. હો સન. ૭

પ્રાક્રમ પુરાં હો, થેં પરમેશ્વરી હોરાય, પ્રગટ જણાઓ; મા.
સુગુણ ગણાઓ, મા. નીગુણાંરા રાઓ; મા. હો સન. ૮

સમરથ શ્રુરાંહો, વર વિશ્વેશ્વરી હો રાય દૈત્યાંરી દલણ; મા.
અવલાંરી વલણ, મા. છેલાંરી છલણ; મા. હો સન. ૯

દુરથ કાંઈ હો, દેવળ દાખતે હોરાય, ધરમરી ધજા; મા.
રજ ખરી રજા, મા. પાલણ પ્રજા માહારાય; હો સનખલ. ૧૦

શાહાંજશ બાઈ હો, જો ગુણ ભાખતે હો રાય, પતીતારી તારણ; મા.
નરક નીવારણ, મા. દુખરી વિશારણ; મા. હો સન. ૧૧

ચ્યાર પદારથ હો, થારેં ચાચરે હો રાય, પુન્યવંત પાવે; મા.
જે યશ ગાવે, મા. નિત્ય શિર નાવે; મા. હો સન. ૧૨

જીવતરો શારથ હો, જોધ્રમ આચરે હો રાય, સુફ્લ ફ્લીજે; મા.
ગરવ ગળીજે, મા. માતરે મળી જે; મા. હો સન. ૧૩

અરજ સુણીજે હો, મેહેતે. થારા ઓળગુ હો રાય; માતરાંમી રાશી; મા.
ખીજમત ખાસી, મા. મકરો ઉદાશી મા. હો સન. ૧૪

હુસરૂનદીજેહો,મોહોનેમોંલગુ હો રાય દેવીજીકાહાવો માહાદરશદિખાઓમાહા;
વલ્લભારોં ચાહો, મા. હો સનખલપુરી સાહેબા હો રાય. ૧૫

રાગ મેવાડો.

તમે નાંધારાં આધાર બહુચરાજી, તમે નાંધારાં આધાર;
અરે બહુચરાજી એછબી છાજી માત તમે નાંધારાં આધાર;
તમે નાંધારાં આધારરે ડારચાંને ડારચ. મા તમે.
તમે આ સંસારનું સારરે પારાવાર; મા તમે.
ગોખે સમાજિરે ગાજિ જોખમાં,
આજ ખુદ થૈ પાદશાજિ અનુહારીરે, બ્રંહ્મ અવતાર. મા તમે.
નિજ જનને નિવાજિરે ભાંગી આપદા,
ભરચા જિવવા રીધ્ય સિધ્ય ભંડારરે, બહુ અંબાર. મા તમે.
મા માંગણમાં માજિરે નિરમ્યા જિવ જે,
જે ગયા તાજિ બધ દરબારરે, પારાપાર; મા તમે.
તેં કરચા રાજીરે ઢાઢી ડુમડા,
દેવી દેઇ વાજિ હજારરે તીખા ટાર; મા તમે.
સીવજે સીવાજિરે ઓચર્યા જિભશું,
જે કહેંવાયા જિવ અયોન્યા આકારરે, વિધિ વદનાર; મા તમે.
પંડીતને કાજિરે બુધ્યે બાજિ આ;
બે રહ્યાં લાજિ લહ્યા ન લગાર શકત્ય શુમાર; મા તમે.
તે કો કહે બાજિરે સાજિ તાહેરી,
ભાજિ વિકર્મ કરે ફેરફારરે એ આવાર; મા તમે.
વલ્લભને વાજિરે ઝાઝી ઝીભછે,
બરદ બીરાજિ લ્યો દેદારરે આણી એ આર; મા તમે.

રાગ મેવાડો.

નાથજીનીરખ્યારે નઇણે શ્રીનાથજી,નીરખ્યા નેહસુરે પોતી હઇયાનીહાંમ;
હાંમરે વાલોજીછે પુરણ કાંમરે, શ્રીજવીનતાનો વીસરાંમરે;

એવા ગિરીવર ધારી નામરે. શ્રીનાથજી. ૧

રૂપે રૂડોરે હો રસીયોજી રૂપે રૂડો, વાલમોરે સુદર ભીનેવાન;
વાનરે મકરાકૃત કુંડલ કાંનરે, ઝલકે રવિ શશી સમાંનરે;
સુખ સાગર રૂપની ધ્યાનરે. શ્રીનાથજી. ૨

શીસ્ય બીરાજેરે હો સોરંગી શીસ્ય બીરાજે, પાવડીરે ઊપર ચંદ્રીકા મોર;
મોરરે ચંચલ જાત્યે ચીત ચોરરે, વાજે મુખ મોરલી ઘનઘોરરે;
હેવા નગ ધર નંદ કીસોરરે. શ્રીનાથજી. ૩

સરબંધ લટકેરે હો મોતીના સરબંધ લટકે, બે કાન આગલ વાંકડાવાલરે;
રસ અધુર બીંબ રસાલરે, કેસરની આડચ કપાલરે;
આંખ્ય કમળ ભમર અણીઆલરે. શ્રીનાથજી. ૪

ગલે દુગદુગીરે હો વાહાલાને ગળે દુગદુગી,મોહનમાલા મોતીનાહાર;
હારરે ચતુર ભુજ ભુજા છે ચ્યારરે, કડાં સાંકલાં બાજુબંધ અપારરે;
પુચી વેઢ વીંટીઓ શણગારરે. શ્રીનાથજિ. ૫

પાયે ઝાંઝરરે હો વાહાલાનેછે પાયે ઝાંઝર, ઘુઘરાનો ઘમકાર ઘમકારરે;
સોના પાવડી પગે રસાલરે, પીતાંબર પલવટ સારરે;
કટી મેખલા કેડે ઝલકારરે. શ્રીનાથજિ. ૬

કેસરીઓવાઘોરે હો વાલાને કેસરીઓવાઘો,શોભીતોરે ખેસપટકા ધન્યધન્ય;
ધન્યરે તુલસી દલ ચઢે પાવનરે, ગોપીજન પ્રાંણજિવંનરે;
હેને સમરે મોક્ષ એક મંન્યરે. શ્રીનાથજિ. ૭

છત્ર બીરાજેરેહો સોનાનુ છત્ર બીરાજે, સીંગાસન જડીત્રછે સારરે;
સારરે બેઠા નોધારાં આધારરે, દરસંન કરે નરનારચરે;
આવે દેશથી સંઘ અપારરે, તેતો પાંમે પદારથ ચારરે. શ્રીનાથજિ. ૮

દરસન આપ્યાંરેહો દીન જાણી દરસંન આપ્યાં,નાથજિરે તાપ કરયા દુર;
દુરરે જશ ગાતાં વાધે સૂરરે, કર રાયજિ કીરપા ભરપૂરરે;
હેવા વલ્લભ ભાગ્યના સૂરરે, નાથ રહો રૂદે નહી દૂરરે. શ્રીનાથજિ. ૯

રાગ ખમાયચી માહાડ.

સાચી સનખલપુરી સેવોરે, મીઠડો અપ્રીતનો મેવો. અપ્રીતનો. ટેક.
આધ થકી અંબે નવ જાંણ્યાં, જાચેછે જશ લેવો;

સાચુ જુઠુ કહી પેટ ભરે પણ, એકજ દીનછે દેવોરે. સાચી. ૧
બ્રાહ્મણને પુજો ને ભોજન કરાવો, કર દક્ષણા દેવો;
ગાયત્રીમાનો ગુણ ન જાણ્યા, એક અક્ષર કેવોરે. સાચી. ૨
તે માટે ત્રીપુરાને ભજિએ, તારે ત્રત ખેવો;
ચદુરાંમને કૃપા કરી મા, જાંણી જેવા તેવોરે. સાચી. ૩

રાગ ખમાયચી માહાડ.

જે કોઈ બાળા ત્રીપુરા જાપ જાપે તેને મોક્ષપદારથ આપે; જે કોઈ. ટેક.
અંન્ય મંત્ર જંત્ર સર્વે નીસ્ફલ થયાછે જુવોસીવજીતણા એ શ્રાપે;
મુળ મંત્રને આંચ ન લાગી એ હેવો એનો પરતાપે, જે કોઈ. ૧
શક્ત આધારે જક્ત રહ્યુંછે તેનો કહી નાં સકાયે માપે,
એના હુકમ વીના એક પત્રનાં હાલે, એમ વેદપુરાંણમે છાપે. જે કોઈ. ૨
એવી આદ્યે અનાદ્યેની માતને જે કોઈ ગાયે કરી અળાપે,
તેનાં સર્વે તરેનાં સંકટ ટાળી, પોતાનો કરીને થાપે. જે કોઈ. ૩
દાસ દામોદર આસ કરેછે મા ફેડોને સઘળાં પાપે,
કમીનાં રાખો હવે કસી વાતની બાળાછો માબાપે. જે કોઈ. ૪

રાગ ખમાયચી માહાડ.

માત માહારાણી મણીપુરવાળી, જક્તનીજાઇછો બાઇ પ્રતીપાળી; ટેક.
સચરાચરમાં વ્યાપી રહાં છો મા, સત્ય સ્વરૂપે દયાળી;
જુજવે રૂપે દરસંન દેઇને, નાંખો છો પાપો પ્રજાળી. માતમાહા. ૧
આરાતે સુરમાં અંબે કહાવોછો, પાવાને ડુંગરે કાળી;
દક્ષીણમાંહી છો તુળજાભવાંની, ચુવાળે બહુચરબાળી. માતમાહા. ૨
ભકતોને કાજે કસ્ટ નીવારણે, ધાવોછો વેળા નીહાળી;
વાહાલ ધરીને મા વારે ચડો છો, દુખડાં દોછો ટાળી. માતમાહા. ૩
વાહાણો વણીકનાં ડુબતાં ડુલતાં, દરીએથી લીધાં સંભાળી;
નીચે રહીને ત્રીશુલ ગ્રહીને મા, પાણીએથી નાખ્યા ઊછાળી. માતમાહા. ૪
નારી મીટાવી બનાવી પુરૂષ, કરી વીશ્વમાં કીરતી વીસાળી;
ઘોડીનો ઘોડો નીપાવ્યો ઘડીકમાં, એવાં છો મયા મયાળી. માતમાહા. ૫

ભક્ષ કરેલો બોલાવી ઊદરમાં, કુકડો રાખ્યોછે ખાળી;
પાપીનો પીંડ પતંન પમાડીને, નાંખ્યોછે ધરણીએ ઢાળી   માતમાહા. ૬
છોટંમદાસ હું સરણે પડયો છું, લો બાનાની એ પતપાળી;
બેકરજોડીને માગુછુ એ દ્યો મા, તાપો ત્રીવિધીના બાળી;
માતમાહારાણી મણીપુરવાળી, જક્તની જાઇછો મા પ્રતીપાળી.માતમાહા.૭

રાગ માહાડ.

રીઝોરી અંબે માત આશ થારીતો ખરી, આસ થારી તો ખરી;   રીઝે.
મેછાં મૈયા જોડાથેડા આપરા દાસરોદાસ,
સુખરી કરતા દુખરી હરતા તેડા પારારીપાસ.   આસ.
કોટીસુરજરી કાંતીઝલકે કીરણે તેજ પ્રકાસ,
મે બલીહારી જાઊ વારણેરે, દેદાર દીજીએ ખાસ.   આસ.
કલ્પના પુરણ કીજીએરે, ઘટ ઘટ થારો વાસ,
વાંછિતરો ફ્લ દીજીએરે, થારો છે વિસવાસ.   આસ.
અરજી દામોદરરી માજી, સુણીજે અવીનાશ;
બાંનારી પત રાખીએરે, નહી તો થાશે હાશ.   આસ થારીતો ખરી.

રાગ મારવાડી માહાડ.

હદ રાખી હીંદુ વાણ, હો બહુચર પ્રગટ પાડયાં બાણ;
ત્રીપુરા ટેકજ રાખી હદ રાખી હીંદુ વાણ.   ટેક.
મોટુ દલ મમ્લેછનું આવ્યું, જોર ભરેલું જેહ;
ખડગે પુતળાં ખંડીત કીધાં, સાંમુ ન જોયું તે.   ત્રીપુરા. ૧
બધી જગતના દેવ ચળાવ્યા, જોયુ દેવાતણ દેવ;
ભુલે ચુવાલમાં આવી મલ્યાં,એનાં પાપ મલ્યાં તતખેવ. ત્રીપુરા.૨
કુકડા રમતા મંડપ માંહી, ઝાલ્યા અસુરે જેહ;
વધ કરીને ભક્ષજ કરીયા, સાંમુ ન જોયુ તેહ.   ત્રીપુરા. ૩
ભક્ષ કરીને નીદ્રા પાંમ્યા, પાછલીરાત પરોડ;
ઊદર ફ્રાડીને કુકડા નીસર્યા, કરવા લાગ્યા કલોલ.   ત્રીપુરા. ૪
નમી નમીને મુગલા નાઠા, જીવ લેઈ ઘેર જાય;
કરજોડીને કહેવા લાગ્યા, સાચી તુ બહુચર માય.   ત્રીપુરા. ૫

મોતીરામ મા દાસ તમારો, જેહવા તેવા ગુણ ગાય;
કાળ કળીનાં કષ્ટજ કાપ્યાં, મેહેર કરો મહંમાય. ત્રીપુરા. ૬

રાગદેશી માહાડ.

મારી અંબાને ગમે તેતો થાયરે, મિથ્યા હું તો ભુલાં ભમુછુ; ટેક.
સુ જાણુ સવારે કયમરે નીપજશે, ગઈ તે લાખ સવાઈરે; મિથ્યા.
મારી બહુચરને ગમે તેતો થાયરે. મિથ્યા. ૨
કાલ્ય કાલ્ય કરતાં કાળ નીપજશે,માટે સેને નાં ભજો મહં માઈરે.મિથ્યાર.
પંચમા ભુત બ્રંહ્માયેરે બાંધ્યું, પણ શક્તિ વડે હીડાયરે. મિથ્યા. ૩
કહે ભટ વલ્લભ કાંઈએ ન સમજુ, પણ ચરણ સરણ પડો માયરે. મિથ્યા.૪

રાગ મોરમનો પદ.

માન મનુવા મંમાઆ શબશે બડી હે, મંમાઆ શબશે બડી હે;
એતો જગત માલક ધણી હે, માન મનુવા મંમાઆ શબશે બડીહે. ૧
હાંરે જઠરા અગનીમાં શુરે કેહેતોતો, ભજન ચુકીશ નહી બાર કાહાડોતો;
હાંરે એ ભુલી ગયો તે વાતો. માન. ૨
હાં રે બાહાર કાહાડો, વચન જ્યારે લીધું; દંત નોતા તે પઅપાન દીધુ,
મુરખા આવી શાધન શુ કીધુ. માન મનવા. ૩
હાંરે તુતો આવ્યોતો બાંધીરે મુઠી, ભજન વીનાતો ખરચી ખુટી;
અવસર ચુકયો ને મુરખા દોરી તુટી. માન મનવા. ૪
હાંરે તુતો આવ્યોતો લાભને લેવા, બેઠો ગાંઠની મુડી ગમાવા;
પાસે કોડી નથી સમ ખાવા. માન. ૫
બાળપણુતો એળે ગમાયું, ભરજવાનીમાં નવ જોયું;
મુરખા તારૂણી શુ મન મોહ્યુ. માન. ૬
સંસારરૂપી તે સાગર ભરીઓ, કાયારૂપી મેલો માંહી દરીઓ;
તેતો માજી તારેતો તરીઓ. માન. ૭
હુંતો કરજોડીનેરે કહુછું, સદા માત ભજનમાં રહુછું;
બેહેચર કહેછે માજીનો કહેવવુછું માન. ૮

માન મુરખા શક્તાથી સૌનો સુધારો, શક્તીથી સૌનો સુધારો.
એતો આધારછે નોધારો, માન મુરખા શકતીથી સૌનો સુધારો. ૧
સ્થાવર જંગમ જોને તપાશી, બાલા ગટગટમાં પ્રકાશી;
સત્ય એમ કહે અવીનાશી. માન. ૨
હાંરે કશ્ટ કોટીજનમનુરે કાપે, વેદ પુરાણમાં જેનીછે છાપે;
આધ બ્રંમા જપે એનો જાપે. માન. ૩
હાંરે મુરખા શકતીનુ કારણ મોટુ, શમ ખાઈ કહુ નહી ખોટું;
મુરખા શક્તી વીના કયાં છુટુ. માન. ૪
હાંરે મુરખા શકતીથી નાવુ ને ધોવું,હાંરે મુરખાશકતીથી ખાવુ ને પીવુ;
હાંરે મુરખા શક્તી વીના કયાંથી જીવું માન. ૫
હાંરે મુરખા પુત્રને માની સગાઇ, હાંરે મુરખા ઉછેરે અપાન પાઈ;
હાંરે મુરખા પીતાં ખોળેછે કમાઈ. માન. ૬
હાંરે મુરખા ભેનેથી કોરેરે કીધો, પુત્ર જાણીને ઉરમાં લીધો;
ભવ દુખથી ઉગારી લીધો. માન. ૭
હાંરે હુંતો કહુછુ કરજોડી, હાંરે મારાં બંધન નાંખો તોડી;
હાંરે બેહેચર કહેછે મારી મતી થોડી. માન. ૮

માગ મુરખા શક્તા વીના કોઈ નહી આપે, છેવટ પોતાને રૂપે કરી થાપે;
માગ મુરખા શક્તી વીના કોઇ નહી આપે.
માગ્યુ માર્કંડે મારીને હાક, ભજન કરતાં પડયો નહી વાંક;
તારે ફેરવ્યા કરમના આંક. માગ. ૨
ભીમકસુતા લાવી વીવીધ મેવા, એતો અખંડ હેવાતન લેવા;
માગ્યુ રૂદે કશ્નવર લેવા. માગ. ૩
એવુ કહીને પાએ લાગે બાલા, રથ વાળી લાવ્યા કશ્ન કાળા;
એતો પ્રાક્રમ અંબામા તમારાં. માગ. ૪
જોયુ રાવણે કુદ્રશ્ટે જયારે, બુદ્ધી થઈ ભ્રશ્ટ ત્યારે;
બહુ પડયું એને કશ્ટ તેવારે. માગ. ૫
માગ્યું કામ કુંવર કરજોડી, મારા બંધન નાંખોને તોડી;

મૈયા તારી ગતી નહી થોડી. માગ. ૬

દાદ સુણી આવ્યાં સીંહ ચડી, વર આપી ગયાં તે માવડી;

તમે બુડતાં સાહાજ્યો બાવડી. માગ. ૭

તમે સાંભળજ્યો શૈલ સુતા, પ્રભુ પ્રાગવડ પાંદડે સુતા;

તેની આશે અંબામા તમે હુતા. માગ. ૮

હાંરે માગ્યુ આપોછો તમેરે માજી, તમ પ્રતાપે મુલ્લાને કાજી;

ગુણ ગાતા થયા બેહેચર રાજી. માગ. ૯

આદ્ય અંબા કહેને તુ પ્રાણી પ્રભાતે, કહેને તુ પ્રાણી પ્રભાતે;

મુરખા શીદને વળેછે તુ વાતે, આદ અંબા કહેને તુ પ્રાણી પ્રભાતે.

તારી કાયા નહી આવે તારી સાથે, તારૂ ધનતો વાવર તારા હાથે;

ભે ભારે છે જમડાનો માથે. આદ અંબા. ૨

તુને કહેતાં આવેછે શરમ, નથી જાણતો મુળનો તે મરમ;

આદ્યે મંમાયા આપે ધરમ. આદ અંબા. ૩

તુતો કહેછેરે મારૂરે મારૂ, બેઠો કરવા ધોળા ઉપર કાળુ;

છેવટ દેવરાવીશ દુકાને તાળુ. આદ અંબા. ૪

પ્રાણી હેઠનો સવાલ કયાં ભુલ્યો. પેટની વેઠમાં તુતો ફુલ્યો;

પડશે શોટો ને સુજશે કુલો. આદ. ૫

બ્રહ્મા વીશ્નુ ને શીવજી જાયા, ગુણ વેદપુરાણે ગવાયા;

અંબા નામ થકી અમર કાયા. આદ. ૬

વણીક વીમલને રાજ કરાવ્યું, ધનદારા તે સુતે ભરાવ્યું;

ગુરૂ ગોરજીથી સરવે ગમાયુ. આદ. ૭

અંબા બૌચર કહેને તુ પ્રાણી, ભટ વલ્લભ દેઈ ગયા વાણી;

એતો સાર સંસારનુ જાણી. આદ. ૮

રાગ લીધોછે મેતો મોહોરમનો, નથી જાણતો ભેદ ભરમનો,

અંક ફેરવો બેહેચર કરમનો આદ અંબા. ૯

રાગ હોરી ધુમાર વસંતપંચમીની.

બાળા ત્રીપુરારી તુ રાજે રૂપ, મળી આવે શક્તી સબ ભુવન ભુપ. ટેક.
આવ્યાં અંબા હરસીધ કાળી માત, હીંગોળી તુળજા જ્વાલા સાથ;
ભાવે ભેટીને પુછી કુસળ વાત,બેઠાં વસંતપંચમી દીવસ પ્રભાત. બાળા.૧
પેહેરયાં વીધવીધ ભાત શણગાર અંગ, સાળુ ચરણાંચોળી છાંટયાં રંગ;
સબસખીયો જોગણીયો સાથ સંગ, મુખતંબોલ ભરીયાં અતીઊમંગ.બા.૨
ત્યાં અનેક ભાત્ય પુજા પ્રકાર, કુમકુમ કેસરને પુષ્પ હાર;
ત્યાં ધુપ દીપ નૈવેધ સાર, મળી આવે ઇદ્રાદીક સુર અપાર. બાળા. ૩
હેમકનક કળસ જળ અંબ મોર, જળ પુરી પટંતર નવલકીસોર;
બોલે કોકીલાદી મેનાં ચકોર, નાચે અપ્સરા આવી બસંત જોર. બાળા. ૪
ગુણ ગાંધ્રવ ગાયે અતી રસાળ, બાજત મૃદંગ ડફ વેણુ તાળ;
ઊડે અબીલ સુધોને ગુલાલ, ભગવતી ભક્તજન ભયેહે લાલ. બાળા. ૫
ફુલે કેસુ કુસુમ બનબનમે બાસ, એ શક્તીવડે શોભા વીલાસ;
કરજોડી કહે યદુરામ દાસ, માગુ મનવાંછિત મા પુરો આશ. બાળા. ૬

રાગ વસંતપંચમીનાં.

આજ મનોહર વસંતપંચમી, સુરબધુ કરત બધાઈ;
સૌરભ બિબિધ ઊચ્ચર કહે બહુચર, ધન રસ તાતે નવાઈ. આજ..૧
સાળુ સ્વેત બનાયે કેસરી, પુરન પ્રેમ પેરાઈ;
રતન ખચીત સૃંગાર અનોપમ, ભાતુ ભાતુકે ધરાઈ. આજ. ૨
સ્વર્ગ ભોવન તે સુખનીતાજુથ મીલી, સનખલપુર આઈ;
અંબ માત યુત કુસુમ મંજરી, કંચન કુંભ બનાઈ. આજ. ૩
ચુવાચુવા ચંદન અગર કુંકમા, અબીલ ગુલાલ ઊડાઈ;
પુલકીત છીરકત ત્રીભુવનરાણીકું, કેસર રંગ મીલાઈ. આજ. ૪
ઝાંઝ મૃદંગ તાલ ડફ બાજત, શોભા બરની ન જાઈ;
કોકીલ કંઠ સોહાવત ગાવત, આનંદ બઢાઈ. આજ. ૫
તન મન ધનનુછાવર વારત, નીરખી તન પુલકાઈ;
શ્રી સકળેશ્વર સીરપર રાજત, ભક્તનકે સુખદાઈ. આજ. ૬

રાગ વસંતપંચમી.

મદન મોહોચ્છવ સુભંગપંચમી, પરમ મંગળ દીન આજ;
વસંત બનાઈ પુજાકો સાજકર, ચલી સુર જુવંતી સમાજ. મદન. ૧
કંચન કલસ અમલ જળ પુરીત, ગ્રહીત પ્રમોદ ભરાઈ;
અંબ મોર કે કુસુમ મંજરી, તા પર ધરી સુવાઈ. મદન. ૨
અગર કુંમકુમા ચુવાચંદન, કેસર નીર રસાલી;
છીરકત અબીલ ગુલાલ મુદીતસે, સુરવધુ પરમદયાળી. મદન. ૩
પુલકીત અંગ અનંગ લજાવત, હસીત વદન મંદ મંદ;
માનુ ગગન ગ્રહ તારા મંડળમે, રાજત પુરન ચંદ. મદન. ૪
બાજત વીણા તાલ ઝાંઝ ડફ, ચંગ મૃદંગ ઊપંગ;
ગાવત ગીત અતી મધુરા સ્વર, ઊપજત તાન તુરંગ. મદન. ૫
એહી બીધી મીલી જગદંબ બધાઈ, આનંદ ઊર ન સમાઈ;
શ્રી સકળેશ્વર દાસ સ્વામીની, જય જય ત્રીભુવન રાઈ. મદન. ૬

રાગ કાફી હોરી.

સુણો અલબેલી અરજ હમારી,હું છું રંક શેવક આશારાખુ તમારી.સુ.ટેક.
આરાસુરમાં અંબેબીરાજે,સીંહ ઉપર અસવારી;મૈયાસીંહ. હું છું રંક.સુણો.૧
રક્તબીજને રણમાં રોળો, ખડગ ત્રીશુળ કર ધારી; હું છું રંક. સુણો. ૨
બ્રહ્મા વિશ્ણુ ઓર શદાશીવ, શેવા કરતહે તીહારી; હું છું રંક. સુણો. ૩
વલ્લભધોળો વીનતી કરેછે, ચરણકમળ બલીહારી; હું છું રંક. સુણો. ૪

રાગ કાફી હોરી.

હોરી ખેલે અંબા મતબાલી, ખેલે સનખલપુર બહુચર માહાકાળી;
હોળી ખેલે અંબા. ટેક.
અબીલ ગુલાલકા બાદુલ છાયા, કેસર કુમ કુમ ભારી; મૈયા કેસર.
ખેલે સલખનપુર. હોરી ખેલે. ૧
તાલ મ્રદગ ઝાંઝ ડફ વાજે, ચંગ સારંગી રસાલી; મૈયા ચંગ.
ખેલે, હોરી ખેલે. ૨
બ્રહ્મા આગે બેદ પડત હે, નાચત હે બનમાળી; ખેલે, હોરી. ૩

સીવ સનકાદીક તાંડવ ગાવે, વલ્લભભટ જાએ વારી; મૈયા ખેલે. હોરી. ૪

રાગ હોરી.

હાંરે સંસાર તારણી શક્તિ બડી રંગ રસ સામા ખેલત હોરી. ૧
કાળી બહુચરાને અંબા તુળજા, હરસીધને હીંગોળી. હાંરે. ૧
અઠ્યની સબ ગુલાલકી કીની, મારે ભરી ભરી ઝોળી;
સંસાર તારણી શક્ત બડી, રંગ રસમાં ખેલત હોરી. ૨
કેસર કેસુ સાગર બધ ભરીયો, કુમ કુમ છાંટત ઘોળી;
સંસાર તારણી શક્ત બડી રંગ રસમાં ખેલત હોરી. ૩
નવદુરગાને ચોસઠ છપન, સહુએની મળી ટોળી;
દાસનો દાસ હરગોવીંદ ગાવે, વાણી આપો દલ ખોલી.
સંસાર તારણી શક્ત બડી રંગ રસમાં ખેલત હોરી. ૧

રાગ હોરી.

હાંરે હોરી ખેલત સનખલપુરરાણી, આરાસુરમાં આઈ;
જમ જમ ખબર હુઈ દેવીકું, મુકી ધામ સબ ધાઈ. ૧
ઇંદ્રપુરી ઇંદ્રાસન સરખી, શોભા અંબાને બનાઈ;
શક્તનું સાજન સહુ મળી બેઠુ, શોભા સકળ માંહાંમાઈ. હાંરે હોરી. ૨
તાલપખાજ ઝાંઝ ડફ વાજે, સારંગી શરણાઈ;
ગાવત ફાગ રાગ રંગ તાંનો, અનહદ ધુમ મચાઈ. હાંરે હોળી. ૩
ચુવા ચંદન અતર અરગજા, કસ્તુરી સુ બનાઈ;
અબીલ ગુલાલ ઉડાવત દેવી, અરૂણ બીંબ રહ્યો છાઈ. હાંરે હોળી. ૪
રસ કેસુને કસુંબો, કલસ ભરી ગેલાઈ;
રસ બસ ભીનાં સહુએ દેવી, લાલમાં લાલ બનાઈ. હાંરે હોળી. ૫
શક્તને સેવો ભકતને આપે, સંતાપ ટાલે સુખદાઈ;
સદા સુખ થાઇ, જન ભેચે જાઈ;
હરગોવીંદ ગુણ ગાઈ, હાંરે હોળી ખેલત સનખલપુર રાંણી. ૬

હોરી રાગ કાફી.

કરૂણા કરો બહુચર બાળી, કૃપાળી કરૂણા કરો બહુચર બાળી

આરાસુરમાં અંબે બીરાજે, વડપાવે માહાકાળી;
દક્ષણમાં દેવી તુળજાભવાંની, ચુવાળ બહુચરબાળી; બીરાજે મા
મતબાળી. કરૂણા. ૧

દેવ સરવનું દુઃખ ટાળવા, ચંડી રૂપ પ્રકાશી;
ખડગ ત્રીશુળ લીયો કર ભારી, દુષ્ટ દૈત્યને મારી;
દેવને લીધા ઉગારી. કરૂણા. ૨

રકતબીજને રણમાં રોળ્યો, ક્રોધ કરી માહાકાળી;
મહીશાસુર મહાબળીયો માર્યો, ચંડમુંડ નાંખ્યો ચોળી;
શુંભને મા નાંખ્યો રોળી. કરૂણા. ૩

જ્યાંહાં જ્યાંહાં ભીડ પડે શેવકને, સાહ્ય કરે મતબાલી;
વલ્લભ ધોળો વીનતી કરે મા, એવી બહુચરબાળી;
સાહ્ય કરી લ્યો સંભાળી. કરૂણા. ૪

રાગ હોરી કાફી.

મૈયાસેં મન ધ્યાન મીલાવે, ટેક.
ધુપ દીપ નૈવેદ આરતી, ચંદન પુષ્પ ચડાવે;
અબીલ ગુલાલ ઊડત નીત્ય ભારી, કુમકુમ છોળ ઊડાવે;
દેવ સબ દરશન આવે. મૈયા. ૧

કામ ક્રોધ મદ લોભહી નીંદ્રા, મમતાકુ માર હઠાવે;
કાળ તાહીકુ નીકટ ન આવે, અંબાકે ગુન ગાવે;
દુખ સબહી મીટ જાવે. મૈયા. ૨

જ્ઞાન ધ્યાનકી ભરી પીચકારી, સ્મરણ ચોટ ચલાવે;
પાપ તાપ વાકુ પાસ ન આવે, ભવસાગર તર જાવે;
ફેર વાકુ જનમ ન પાવે. મૈયા. ૩

એકે મને આરાસુરી સમર લે, જગત જનુની કહાવે;
ભીડ પડે તતકાળજ આવે, આઠ્યાં વીઘન બચાવે;
મોતી મૈયાકે જસ ગાવે. મૈયા. ૪

ારી રાગ કાફી.

હોરીયાં રંગ ધુમ મચાઇ, મચાઇ હોરીયાં રંગ ધુમ મચાઈ. ટેક.
શકતી સમાજ ભયે સલખનપુર, બીચે આરાસુરરાઇ;
ઇતધાવત ઊત મુદીત ભઈ સબ, ગાવત ગારી સોહાઈ;
તન મન સુધ બીસરાઈ. હોરીયાં. ૧
કંચનકર પીચકારી હરસીધ, કેસર કેસુ ભરાઈ;
છીરકત કુસુમ ગીદ અરૂ મારત, હોહો હોરી કહાઈ;
દેવી સબ તન પુલકાઈ. હોરીયાં. ૨
બાજે મૃદંગ ઝાંઝ ડફ મૌવર, સારંગી સરણાઈ;
ચરચત ચુવાચંદન મૃગમદ, એક એક તન લપટાઈ;
ગુલાલ અરગજા ઊડાઈ. હોરીયાં. ૩
માંગત ફગુવા રહ્યા રંગ છાઇ, આયે અમર સબ ધાઇ;
કુસુમ ચંદનકી બરખા બરખત, જોય જોય કહે સીરનાઇ;
આનંદી માહા વરદાઇ. હોરીયાં. ૪
પાયો અભયવર અમર ગયે સબ, આસન રાજત આઇ;
ચરનશીર નાવત સકલેશ્વર, દોઊ બાંય મીલાઇ;
કૃપા અબ કીજીએ માઇ. હોરીયાં. ૫

હોરી રાગ કાફી.

આઈ અદભુત ખેલત હોરી. ટેક.
નવલ સોહાગી સજી જુવંતી જુથ, મીલી સનખલપુર પોરી;
કરત કુલાહલ ચકીત હોત મન, ગાવત ગીત બહોરી
બદનસે ન જાત કહ્યોરી. આઇ. ૧
બાજત ઝાંઝ પખાજ તાલ ડફ, ઉમંગ અંગ બઢોરી;
છીરકત કેસર ઊડત કુંમ કુંમ, મ્રગમદ છુવત કપોરી;
રસીક રસ ભીની ટોરી. આઇ. ૨
હસીત પીતાંબર ત્રીભુવન રાણીકુ, મુખસેં કહે પકરોરી;
આયે અચાનક નવલ નાગરી, ગગરી રંગ સીર ઢોરી;

પીત પટ અંગ ભીંજોરી. આઇ. ૩
નીસીદીન કરત બીલાસ રાસી સુખ, ધીરન જાત ધરોરી;
કાહા કહુ કછુ કહત ન આવત, એહ બીધ જીનની રચ્યોરી;
દેહ ત્રય તાપ હરોરી. આઇ. ૪
મેં બીનદામ ગુલામ નામસેં, સકલેસ્વર કરજોડી;
બાર બાર મુખ તેંયું કહત હે, બાંહ ધરો સીર મોરી;
સરન મેં આયો તોરી. આઇ. ૫

હોરી રાગ કાફી.

રંગ રચ્યો રંગ ધુમ મચ્યોરી, સલખનપુર રંગ રચ્યોરી. ટેક.
ધોળોગ્રડથી રંબા પધાર્યા, અંબા સહીત અલબેલી;
ચુવાળમાં ટોળે મળીરે નવ બાળા ખેલે હોળી;
સંગ ખેલે માહાકાળી. સનખલ. ૧
ચાંમુડા તુળજાભવાંની, સાથે અમર ધાઈ;
સબ સખીયન સાંમગ્રી લાઈ, હાથ પીચકારી ચલાઇ. સલ. ૨
તાલ મ્રદંગ વેણાયંત્ર બાજે, ભુંગળ શબ્દે ન્યારી;
અંતરીક્ષ દેવતા પુષ્પે વધાવે, તો વલ્લભ ગુન ગાવે;
ફ્રરી ગર્ભવાસ નાં આવે. સલ. ૩

હોરી રાગ કાફી ત્રીતાલ.

સનખલપુર બહુચર બાઇ, મીલ ખેલે ફાગ. ટેક.
અબિલ ગુલાલ ઉડાવત હરખત, બિચ આરાસુર રાઇ; મીલ. ૧
ઢાલત શિર ભરરંગ ગગરીયાં, ચંડી અરૂ સિંધવાઇ; મીલ. ૨
ભર પીચકારી મારત કેસર, કાલી સબ ભીજાઇ; મીલ. ૩
મારત કુસુમ ગીત અરૂધાવત, અનહદ ધુમ મચાઇ; મીલ. ૪
વાજત ચંગ મૃદંગ તાલ ડફ, ઝાંઝની કો સરણાઇ; મીલ. ૫
હે હોરી મુખ બોલત છિરકત, કસુંબ ગુલાલ મિલાઇ; મીલ. ૬
નિકો નિકો નીશદીન ખેલત ગાવત, મુખસે ન જાત કહાઇ. મીલ. ૭
જોડી કર સકલેશ્વર ચાહત, માત લહોને નિભાઈ. મીલ. ૮

હોરી રાગ કાફી તાલ દીપચંદી ધુમાર.

રસ હોરી ખેલે બહુચરા હો,હો મેરી લલના ખેલત બહુચરબાઇ.રસ.ટેક.
આલ થકી આઇ બાહારજ આવ્યાં, બેઠાં મંડપ માંહી લલનાં;
સખી સઊ આવી પાય પડેછે, પુછેછે આગના કયાંહી. રસ. ૧
વળતી વચન માતાજી બોલ્યાં, જાઓ અંબા દરબાર લલનાં;
જાવો કહો સહુ દેવી તેડાવો, કસી ન લગાડો વાર. રસ. ૨
વચન સુણી સુંદરીઓ દોડિ, આવ્યાં અંબાને વાસ લલનાં;
દેવિયો સર્વે તેડીને ચાલો, બાઇ બહુચરાને પાસ. રસ. ૩
અંબા બોલ્યાં સુણોરે સખિયોં, હું મોકલુ ત્યાં જાવ લલનાં;
જાવો સરવ દેવીને દેરે, સરવેને તેડીને આવો. રસ. ૪
પાવેથી કાળીને લાવો, ભરૂચથી સીધવાઇ લલના;
હીંગોળી હરસીદ્ધને લાવો, વેગેથી લાવો વારાહી. રસ. ૫
કામરૂથી કામાક્ષાઈ લાવો, સોજંત્રેથી ખોજાઈ લલના;
તોતળા માતને તેડીને લાવો, તેડી લાવ્યા દેવી ચોકાઇ. રસ. ૬
ગત્રાડથી ગાત્રેશ્વરી લાવો, મારવાડથી ચામુંડાય લલના;
કાસીથી કુંતા તેડી લાવો, દક્ષીણથી તુળજાય. રસ. ૭
દાસીઓ સહુ દેવીઓ તેડી લાવ્યાં, જ્વાલામુખી સહુ સાથ લલના;
સહુશકત્યો આરાસુર આવ્યાં, મલેછે સહુ હાથોહાથ. રસ. ૮
દેવિઓ પુછેછે અંબાને, કયમ તેડાવ્યાં માય લલના;
અંબા કહે બહુચરે તેડાવ્યાં, તેડુ મોકલ્યુ હોરી રંબાય. રસ. ૯
વચન સુણી સહુ હરખજ પાંમ્યાં, ધનધન આપણું ભાગ્ય લલના;
અંબા બહુચર સાથ ખેલીશું, ખેલીશું મનમાંન્યો ફાગ. રસ. ૧૦
અંબાએ ત્યાં રથ જોડાવ્યા, વેગે પવન પલાય લલના;
દેવીઓ સહુ ભરાઇને બેઠાં, આકાશ મારગ જાય. રસ. ૧૧
રથ આવી આંબલિયોમાં છુટયા, બહુચરને વધાંમણી જાય લલના;
ખેચર કેહે સુણોરે માતા, શકતી સહુ આવ્યાં અંબાય. રસ. ૧૨
કેહે ભટ વલ્લભ અંબા આવ્યાં, સકત્યો સહિત સમાય લલના;
સેવક જાંણીને કૃપા કરજો, કરજોડી લાગુછું પાય. રસ. ૧૩

રાગ કાફી હોરી ધુમાર.

હોરી ખેલન આયે અંબિકા હો, હો મેરી લલના,
લાયે હે દેવી સબ સંગ, હોરી ખેલન આયે અંબિકા હો. ૧
શ્રી સનખલપુરી સાંમાં આવ્યા, ઊતરયો દેવી સાથ લલના;
જેજે કહી ત્યાં દેવિ મલિયાં, મળિયાંછે સહુ હાથો હાથ. હોરી. ૨
બહુચર કહે સુણોરે અંબા, ચાલી ચાચર માંહી લલના;
ચાલો સહુ દેવિ પારામાં, સનમાન કરી બોલ્યાં ત્યાંહી. હોરી. ૩
વચન સુણી ત્યાં અંબા ઊઠયાં, હીંડયાં પાઞ પલાઇ લલના;
આવીને મંડપમાં ઉભાં, આસન આપ્યાં મહંમાય. હોરી. ૪
બહુચર બોલ્યાં સુણોરે સખીયો, લાવો પુજાપો સાર લલના;
ચુવાચંદન અબીલ અરગજો, જાઇ જુઇ ચંબેલીના હાર. હોરી. ૫
વચન સુણી સુંદરીઓ લાવી, કનકથાળ મોઝાર લલના;
ગુલાબ ફુલ છાબો ભરી આણી, અનેક પુષ્પ અપાર. હોરી. ૬
અંબા કહે અભંગ હું આપું, ચંડી ચંદન સાર લલના;
કાળી આડ કુંમકુંમે કાઢે, હીંગોળી સમરપે હાર. હોરી. ૭
માતર પાત્ર ભરી ભરી આપે, હરસિદ્ધ દેવી પાય લલના;
પાય પીયે તરપત થઇ દેવી, ચાચર ખેલવા જાય. હોરી. ૮
ઉન્મદ થઇ ઇશ્વરીયો આવ્યાં, શકિતયો ટોલે વલાઈ લલના;
સહુ સહુનાં વાજાં સંભાલ્યાં, અનહદ ધુમ મચાઇ. હોરી. ૯
બહુચર અંબાએ સ્વર ભરીયા, આલાપીને ગાય લલના;
પછે તે તુક શકિતયો બોલે, જેવી બોલ્યાં અંબા બહુચરાય.હોરી. ૧૦
માતરમા મરદંગ વજાડે, તુલજા દેવી તાલ લલના;
વારાહી મા વીણા વજાડે, ગત વાજે મધુરી રસાલ. હોરી. ૧૧
ઝાંઝ ડફ ડાક ડમરૂ વાજે, ઓર વાજે કડતાલ લલના;
ધુધુરા ગત અતી સુંદર વાજે, બાજત મૌવર રસાલ. હોરી. ૧૨
ફાગ બોલે સનખલપુર રાણી, મુકી લાજ મરજાદ લલના;
વચન ઊઘાડાં બોલે શક્ત્યો, ભરૂવા તો કેતાં આવે શ્વાદ. હોરી. ૧૩
ચુવાચંદન અત્તર અરગજા, અબીલ ગુલાલ ભરી ઝોળી લલના;

કીજે રાત દીવસ રંગ રોલી, કરેછે કુમ કુમ રોલી. હોરી. ૧૪
કુમ કુમ કેસર કેસુ ઘોલી, માનસરોવર નીર લલના;
કાલી કર પીચકારી કનકની, ભીજાયાં દેવીયોનાં ચીર. હોરી. ૧૫
હરસીધ આવ્યાં કલસ ભરીને, ઢોલે શક્ત્યોને શીશ લલના;
વલગા વલગીને ઝુમા ઝુમી, કોયને ચઢે નહિ રીસ. હોરી ૧૬
ફુલદડા મારે સહુ સહુને, ઊડાડે અબીલ ગુલાલ લલના;
રસ બસ ભીનાં સહુવે દેવી, થઇ ગયાં લાલમ ,લાલ. હોરી. ૧૭
ભરૂવા ભરૂવા મુખથી બોલે, દેત હે આનંદ ગારિ લલના;
સોભા સ્વર્ગના સરખી બનીછે, જોઇ જોઇ જાયે બલીહારી. હોરી. ૧૮
ઇંદ્રાસનથી ઇંદ્ર પધારે, કૈલાશથી ત્રીપુરાર લલના;
વૈકુંઠથી શ્રી કૃષ્ણજી આયે, અવર દેવે અપાર. હોરી. ૧૯
વૈમાન બેશી દેવાંગનાં આવ્યાં, જોવા દેવીનો ફાગ લલના;
જે જે જે મુખ શબ્દ કહેછે, જોઇ જોઇ લાગેછે પાગ. હોરી. ૨૦
ફાગ ખેલિ સનખલપુરી બેઠાં, સહુ દેવ નમિયા પાય લલના;
ધન ભાગ્ય દરશન તમે આપ્યાં, કૃપા કરી માત મહંમાય. હોરી. ૨૧
પુજા કરેછે દેવ દેવીની, પુષ્પ વૃષ્ટી કરે નાર લલના;
ધુપ દીપને નૈવેદ ધરીને, કૃપા કરજો ત્રીપુરાર. હોરી. ૨૨
શીવ ઊભા ઊભા ડાક વજાડે, કૃષ્ને કર્યો સંખ નાદ લલના;
બ્રંહ્મા ચાર મુખ વેદ ભણેછે, ગાઢે ગાઢે કાઢીને સાદ. હોરી. ૨૩
બહુચર અંબા મુખથી બોલ્યાં, જાવો અમર કરો સિદ્ધ લલના;
તમને વર પરશંન થઈ આપ્યો, અષ્ટમા સિદ્ધ નવનીધ્ય. હોરી. ૨૪
પાગ લાગી સહુ દેવ પધારે, ચાલો સઘલો સંગ લલના;
દેવી સહુ ટોલે મળી બેઠાં, ખેલ ખેલો બહુ બહુ રંગ. હોરી. ૨૫
બહુચર કહે સુણોરે શક્ત્યો, કરાવું રસોઈ લલના;
શાકપાક મગદલને મીઠાઈ, અનેક ભાતનાં હોઈ. હોરી. ૨૬
નીરાંતે સહુ સકત્યો બેઠા, ભોજન કરવા માય લલના;
પાણી પાત્ર પતરાળી આપી, પીરસણાં ચાલતાં થાય. હોરી. ૨૭
શાકપાક દેવીયોને મુકયાં, મીઠાઈ મેવા સાર લલના;

ભાત દુધ શાકરમાં ભેલી, મુકેછે વારંમવાર. હોરી. ૨૮
ત્રપ્ત થઈ ત્યાં દેવી ઊઠયાં, મુખ વાસ આપે બાઇ લલના;
સહુને અંબા ગોઠજ આપે, જે જેને જેવી જુગતાઈ. હોરી. ૨૯
ગોઠ સહુને આપી અંબા, બોલ્યાં બહુચર સાથ લલના;
આગના માતા અમને આપો, સાંમસાંમાં જોડીને હાથ. હોરી. ૩૦
બહુચર બોલ્યાં સુણોરે શકત્યો, મુજથી કયમ કેહેવાય લલના;
આગના તમને એહજ આપી, વેહેલાં સઊ આવજો માય. હોરી. ૩૧
અંબા કહે તમે બહુચર સુણજો, હું આરાસુર જાઊ લલના;
કામ પડે તેડુ મોકલજો, ક્ષણુ માત્રમાં અહીં આવું. હોરી. ૩૨
બહુચર કેહેછે સુણોરે અંબા, તુજ મુજમાં નહિ ભેદ લલના;
બે સ્વરૂપને એકજ જાણજો, એમ બોલે મુખથી વેદ. હોરી. ૩૩
પાગ લાગીને રથ જોડાવ્યા, ચાલી સઘળી શકત્ય લલના;
સહુ સહુના મોલોમાં પધાર્યાં, ભલિ કરિ દેવિયોની ભકત. હોરી. ૩૪
બાઈ બહુચરા આશન બેઠાં, વલ્લભ નમીયો પાય લલના;
મુજને ગોઠમાં શું આપોછો, મન વિચારોને માય. હોરી. ૩૫
પ્રેમ ધરી માતાજી બોલ્યાં, આણી મન ઊલ્લાસ લલના;
ગોઠમાં તુજને ભક્તીરે આપી, સમરજે શ્વાસો શ્વાસ. હોરી. ૩૬

રાગ કાફી હોરી ધુમાર.

ફાગણુ ખેલે ઇશ્વરી હો, હો મેરી લલનાં; ખેલત બહુચરાબાઇ, ફાગ. ટેક.
દેવી મીલ સબ સનખલપુરમાં આયે આરાસુરી રાય લલના;
ચાચર ચોકમાં ખેલ મચાયો, શોભા મુખ વરણી ન જાઈ. ફાગ. ૧
રંગ ઊડાવત ફાગહી ગાવત, બહુચર સખીયો બીચ લલના;
ઊડત સુરંગ પતંગ કેસુ જળ, ભયો હે રંગ કો કીચ. ફાગ. ૨
ચામુંડા ભર કનક ગગરીયાં, ઢોળે કસુંબકો નીર લલના;
લથ પથ વસન વસન ભઇ સબ સજની, ભીંજાઓ કોમળ શરીર. ફાગ. ૩
અબીલ ગુલાલકી ભર ભર ઝોરી. ડારત શ્રી સીંધવાઇ લલના;

ચુવાચંદન ચરચત હરસિધ, વિધ વિધ સુગંધ મીલાઇ. ફાગ. ૪
ભર પીચકારી મુખપર ડારી, કરત આરાસુરી હાસિ લલના,
નીરખત વ્યોમ વિમાન વલાઇ, અમરપુર કે વાસી. ફાગ. ૫
ઝાંઝ મૃદગ ચંગ ડફ બાજત, ઔર બાજે કરતાલ લલના;
સલખનપુર વિચ ધુમ મચાઇ, ત્રીભુવનકે પ્રતિપાળ. ફાગ. ૬
કીનો બીલાસ પધારે દેવી, આયે અપને ઠોર લલના;
ગોખ બીરાજત બહુચર બાળા, આયે સુર વંદન ભોર. ફાગ. ૭
સન્મુખ ઠાડે રહે હરિહર વિધ, દોનું બાંય મીલાઇ લલના;
જય જય જય મુખ બોલે વાણિ, રિઝાવત બહુચર બાઇ. ફાગ. ૮
લીનો વર પધારે સુર સબ, આયે અપને બાસ લવના;
સકલેશ્વર કરજોડી માગત, દીજે તુમ ચરણકો વાસ. ફાગ. ૯

હોરી રાગ સોહણી.

ફાગુનમે મદમાતી હો, બહુચર બીરદાળી; ફાગુન. ટેક.
બસંત સ્વરૂપી બન બન ખીલી, રૂપ અનુપ સોહાતી હો; બહુ. ૧
અંબે આદ્ય સક્તી સકલ મીલી, બેહુચર ચાચર આતી હો. બ. ૨
ખેલત ફાગ સોહાગ સુંદરી, મંદ મંદ મુસકાતી હો, બ. ૩
ચુવા ચુવા ચંદન કેસર કુમ કુમ, ભર પીચકારી લગાતીહો. બ. ૪
એક એક કર કંઠ ગ્રહી ગ્રહી, પાન પાત્ર ભરી પાતીહો. બ. ૫
બાવરાં બોલે બોલ પરસ્પર, હરખ હરખ હુલસાતી હો. બ ૬
સક્તી વીના સમધાનવ શોભે, જતન કરો બહુ ભાતી હો. બ. ૭
દાસીઓ સબ મીલી વાજાં વજાવે, ધુનસુ ધુમારો ગાતી હો. બ. ૮
રમીયાં રસીલી રાજ રીતશું, માનસરોવર નાહાતી હો. બ. ૯
ભોજન કરીયાં ભાત્ય ભાત્યનાં, મંડપમાં પધરાતી હો. બ. ૧૦
યદુરાંમ જનુની બાળા ત્રીપુરા, સેવે સફલીત થાતી હો. બ. ૧૧

હોરી રાગ સોહણી દીપચંદી.

અદભુત ખેલ મચાયોરે, આજ સનખલપુરમે; અદ. ટેક.

ચાર પાંચ મીલ ત્રિભુવન રાંણી, પ્રેમ પયોધી બહાયોરે;
આજ સનખલપુરમે. ૧
ઊડત ગુલાલ લાલ ભયો બાદુર, દીવસ જામીની બનાયોરે; આ. ૨
કસ્તુરી કેસર ગુલાબ સારધન, વિવિધ સુરભ તે મીલાયોરે; આ. ૩
લલિત અંગ રંગ ચંદન ચર્ચિત, વદનહિમાં શુ લજાયોરે. આ. ૪
બાજત ચંગ મૃદંગ બંસુરી, દુંદભી નાદ સોહાયોરે. આ. ૫
શ્રી સકલેશ્વર મુદિત પ્રેમ રસ, માત વિમલ જશ ગાયોરે. આ. ૬

હોરી રાગ સોહણી જોટો.

બહુચર ખેલત હોરીરે, સખી સંગ સોહાગી. ટેક.
દશ દીશા તે મિલિ જુથ જોગણિ, આઇ નગરાજ કિશોરીરે; સખી. ૧
બાજા બિધબિધ બજાવત ગાવત, કરત કુલાહલ ભોરીરે; સ. ૨
ઝુકી ઝુકી લપટિત અંગ પરસ્પર, મુદીત કરત બલ જોરીરે; સ. ૩
ઉડત રંગ ઘનસાર કેશરી, કર્દમ યક્ષ બહોરિરે; સ. ૪
કાહા બરનુ જાકો નિગમ ન પાયો, પારમતી મુજ થોરીરે; સ. ૫
સકલેશ્વર સ્વામિની અવિલોકિ, વાકો ભાગ્ય બઢયોરીરે; સ. ૬

હોરી રાગ સોહણી જોટો.

ફાગુન ખેલ મચૈયારે, અતિ રસિક રસિલી. ટેક.
ઊન્મદ મદપુરીત રસ ભોગિણી, થૈ થૈ નાચ નચૈયારે; અતી. ૧
ચુવા ચંદન બુકા બંદન, અબિલ ગુલાલ ઉડૈયારે, અતી. ૨
દુંદભિ ડફ મોર ચંગ પખાવજ, ઝલ્લરી ઝાંઝ બજૈયારે;. અતી. ૩
ઇત ઊતતે ધાઇ દશ વિશ ઘેરી, બહુચર મંદ હસૈયારે; અતી. ૪
ડારદીયો અરગજા સીરપે, નયન ગુલાલ ભરૈયારે; અતી. ૫
સકલેશ્વર અવિલોકિ એહ વિધ, પુલકીત લેત બલૈયારે; અતી. ૬

હોરી રાગ સોહણી જોટો

બહુચર ખેલે ફાગરે, સખી સંગ મનોહર. ટેક.
હાસવીલાસ બીનોદ મોદભર, સુંદરતાઈ અત્યાગરે; સખી. ૧

ભુષણ ભુષીત તનુ બહુ ભાતીં, પેહેરે બસન સોહાગરે; સ. ૨
બહત સમીર મલય મૃદુ કુંજત, મધુકર મુદીત પરાગરે; સ. ૩
બાજે પખાજ તાલ તાન ઉપજત, આવત રાગ બીહાગરે; સ. ૪
ધુની સુનિ ચકિત ભયે સુરનર મુની જય જય કહે અનુરાગરે; સ.૫
કહે સકલેશ્વર ત્રીપુરા નીરખી, વાકો માનુ બડ ભાગરે. સ. ૬

હોરી રાગ ધનાસરી તાલજેત.

ચાચર ચોકમાં બહુચરી, હોળી ખેલે હીગોળી સાથ;
જોડી યોગ્યણીયોની કરી, હસી તાળી લ્યે હાથોહાથ. ચાચર. ૧
પાવેથી કાળી પધારીયાં, આવ્યાં આરાસુરથી અંબાય;
ભુશણ વસન સુધારીયાં, હીડયે હરખે હોળી રંબાય. ચા. ૨
કાસીથી કુંતા આવીયાં, આવ્યાં અવધેથી આઈ અંક્ષાઈ;
તોતળ તેડીને લાવીયાં, આવ્યાં કાંમરૂથી માકાંમાક્ષાઈ. ચા. ૩
દક્ષિણથી તુળજા પળ્યાં, આવ્યાં ભરૂચથકી મા સીંધવાઇ;
માતર માતરમાં મલ્યાં, આવ્યાં સોજીત્રેથકી ખોજાઈ. ચા. ૪
ચામુડા ચાલ્યાં ચાહીને, મઢ મુકી મધ્યે મારૂવાડ;
વેગેથી લાવ્યાં વારાહીને, ગયાં ગાત્રેશ્વરી તજી ગતરાડચ. ચા ૫
ઝાલણાપુરથી જ્વાળામુખી, જેહની જોત્યે શશીસુર લજાએ;
મળતાં માહોમાં થયાં સુખી, બાળી બહુચરા કહે કીધો પશાય.ચા. ૬
જોગે જોગણી આવ્યાં સહુ, જશ જેનાછે ઠામોઠામ;
સંગ સાંપ્રગી લાવ્યાં બહુ, રંગે રમવા સનખલપુર ગામ. ચા. ૭
મળીયાં મહંમાયા મોદમાં, માનાં મુખડાં પુન્યમના ચંદ્ર,
વિધ્ય વિધ્ય વિલાસ વિનોદમાં,અંગ ઉમંગ્યો હો અતી આનંદકંદ.૮
વાજાં વજાડે વિશ્વેશ્વરી, છંદે છંદે છત્રીસ રસાલ;
એકેકાં કર લેઈ ઇશ્વરી, આઈ ઉગત્યે અટપટીઓ તાળ. ચા. ૯
માન ન ચુકે માહા માઇઓ, મીંટયે માજી મધુર મુસકાએ;
અતી રંગ ભીનાં આઇઓ, તાંનો ત્રીપુરે અલાપે ગાએ. ચા. ૧૦
રાગ રંગ ઘેંઘટ રચ્યો, મઢ મોંહાડા આગલ્ય દરબારય;
માહા રસ ચાચરમાં મચ્યો, મોહ્યા બ્રંહ્મા વિષ્ણુ ત્રીપુરાર. ચા. ૧૧

ચુવાચંદન ચરચે ચીતે, પ્રીતે અરચે અંગોઅંગ સુગંધ;
હોરી કહેને રમે હીતે, નીત્ય નીત્ય નવલા પ્રતીબંધ. ચા. ૧૨
અબીલ ગુલાલ ઊડાડતાં, ભરી મારે રંગ કેસુ પતંગ;
વીલસતાં વદન સંતાડતાં, કર ગાઢા ગ્રહી ઘુંઘટ બધ્ધ્ય. ચા. ૧૩
કનક કળસ ભરી કુમકુમે, કાળી ઢોળે સકત્યોને શીશ;
આંનન નીચુના કરે ઊભા, રૂચે રંગે કરે નહીં રીશ. ચા. ૧૪
કંચન કર પીચકારીઓ, રસ કેસુ કેસર ને કસુંબ;
ભરી ભરી લ્યે સુકુમારીઓ, છાંટે છાકી કરે લુબા ઝુંલુબ. ચા. ૧૫
દેવી દડા લેઈ ફુલના, મારે માંહેમાંહે મન સ્વાદ;
અકેકા બોલ અબોલના, બધ બોલે મુકી મરજાદ. ચા. ૧૬
ઊનમદ ઇશ્વરીઓ રમે, મદમાતી મધુરૂ કરે હાસ;
શક્તયો સકલ સબલુ ગમે, ફુલી ફુલી ફરે પારાપાશ. ચા. ૧૭
આરાસુરી એમ ઉચર્યાં, અતી આનંદે રમ્યાં ઘણુ ઓણ;
સાચી બોલો બાઈ બહુચરી, સખી સરવે માંહો હોરીનું કેણ. ચા. ૧૮
બહુચરી બોલ્યાં સુણો અંબા, સમ સહુને પરવરતુ પરવ;
ભાવે ભવાંની આવ્યાં રંબા, ભોળી ટોળી હોળીની સર્વ. ચા. ૧૯
સરસ વચન સુણી સુંદરી, સહુ સાથે હરખ્યાં સકુમાર;
બાળાને બુધ્ધ્ય બરાબરી, બધ્ધ્ય બોલ્યાં બહુચર બલીહાર. ચા. ૨૦
રસ બસ ભીની ભવાંનીઓ, અંગે ચુવે પટ તેલ ગુલાલ.
મગન થઇ મનમાંનીઓ, ખાંતે ખેલ્યાં હોળીના ખ્યાલ. ચા. ૨૧
પુરણ પ્રેમ પ્રતાપથી, માહામાયા મોહ્યાં તંન મન;
અલબેલીઓ આપો આપથી, અંન્યો અન્યે લે આલીંગન. ચા. ૨૨
રાત્ય દિવસ રમ્યાં રંગમાં, સોસાથે સઘળી મળી સકત્ય;
બહુચર આવ્યાં ઊમંગમાં, બધ બેહેન્યોની ભલી કરે ભકત્ય. ચા. ૨૩
ખાન પાન પરીધાંનશું, પ્રેમે પુજ્યા પરમેશ્વરી પાએ;
શીખ દીધી સનમાનશુ, માતા મોહોલે જાવા મન થાય. ચા. ૨૪
ફાગ ખેલી સફલે ફલ્યાં, સેહેજે સાર્યાં શેવકનાં કાજ;
દાન દેવા દેવી વલ્યાં, મોં હે માગ્યાં આપ્યાં માહારાજ. ચા. ૨૫

દેવદેવાંગના નીરખતાં, આવી ઊભાં વ્યોમે વેમાન;
પુસ્પ ચંદન કર વરખતાં, મુખ બોલે જે જે જે ધન્ય. ચા. ૨૬
ભકતવચ્છલ મા ભગવતી, મઢય પોહેતાં પોતાને આઈ;
સાચે શેવે પાંમે સદગતી, બધ્ય મધ્યે હદ્ય બહુચર બાઈ. ૨૭
મોહોલે વલ્યાં મા વોલાવીને, આવી બેઠાં બાઈ બહુચરી તખ્ત;
શેવક તેડયા ખોળાવીને, ગોઠય આપી જેહેનું જેવું વકત. ચા. ૨૮
નવ ગુણ નિરખી નારાયણી, અવગુણ અંશે નવ્ય આણ્યા હોઠય;
વલ્લભવર વરદાયણી, ગુણ ગાજે એ દીધી ગોઠય. ચા. ૨૯

હોરી રાગ ધનાશ્રી ત્રીતાળ.

બહુચરીયાં ખેલત ફાગુ, અતી સોહાવનો;
ત્રિભુવન જીવન આધાર, મદન લજાવનો. ૧
સંગે રાજત અંબા ચંડી, સખી સમાજહી;
ડફ ઝાંઝ પખાવજ તાલ, મનોહર વાજહિ. ૨
સબ ચલિ સજકે સાજ, સખિ સોહાગની;
પ્રમુદીત ગાવત ગીત, મનોહર રાગની. ૩
મૃગ મદ કેસરી નીર, સુરંગ ઊદારહિ;
કંચન કર પીચકારી, ભરી ભરી મારહિ. ૪
ઊત તે મિલિ જૂથ આઈ, ચારૂ હાસની;
તિનમે નગ રાજદુલારી, વિવિધ વિલાસની. ૫
મોદ ભરી બહુ રંગી, કિયો સંકેતહિ;
ઇત હસત ઊત આનંદ, ગારી દેતહિ. ૬
ધુની સુની ચકિત ભયે સુર મુની, ભુલે ધ્યાનહિ;
શેષ તે વરણો ન જાત, એહિ ઉપમા નહિ. ૭
કુમ કુમ ઘોરી ખેલનકુ, બહુચર સું ભાવહિ,
ઊલસિ કનક કટોરી, ભરિ સબ આવહિ. ૮
છિરકે પરસ્પર શક્તિ, ત્રિભોવન સ્વામિની;
ઊડત અબિર ગુલાલ, દિવસ કિયો જામિની. ૯

સુજત નહિ સંગ સખિયન, કૌન કહા વહિ;
મલિ સબ ટોરિ અચાનક, બરદાલિ ગ્રહિ. ૧૦
ઘેરિ આઇ દશ વિશ, નવલ નાગરિ;
દિયો હે અરગજા ડારિ, શિષ તે બહુચરી. ૧૧
કાલિ પરસ્પર અંગ, લપટ રહિ સ્વામિની;
રાજત જ્યોતિ અનૂપ, સજલ ઘન દામિની. ૧૨
ફગુવા માગત રંગ, બઢયો સુખ સાગરે;
એહિ વિધિ નિરખિ કૌન જુ, ધીરજ મન ધરે. ૧૩
જય જય મુખ કહે બાનિ, અમર જુથ અમરી;
વરષેત કુસુમ સુગંધ, પુરન પ્રેમ ભરી. ૧૪
ખેલિ ફાગ સહુઆગ, ભરે આનંદસું;
અભય દિયો વરદાન, અમર વ્રંદસું ૧૫
શ્રી સકલેશ્વર દાસ, કહત અનુરાગસુ;
ગાવત એહિ વિલાસ, વાકો બડ ભાગસુ. ૧૬

હોરી અથ ફાગકે પદ રાગ વંદગાવની સારંગ ત્રીતાળ.

ખેલે હોરિ મૈયા સનખલપુરમે ખેલે હોરી. ટેક.
સબ સખિયો મિલ અંબા આયે, ખેલત ઊલટ ભયો મનમે. ખેલે. ૧
ભર પીચકારી મારત હરસિદ્ધ, સબ સખિયનકે બદમે. ખેલે. ૨
અબિલ ગુલાલ ઊડાવત ગાવત, બીચ બહુચર આનંદ ભરમે. ખેલે.૩
ભર ભર કનક કળસ શિર ઢોળત, રસ બસ સબ ભયે તનમે. ખેલે. ૪
વ્યોમ પ્રભાકર રંગ છપાયો, જેસો છપે જળ યુત ઘનમે. ખેલે. ૫
તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ વાજત, વિણા સ્વર ગર્જત ધુનમે. ખેલે. ૬
વિવિધ વિલાસ કરત નિસદિન સબ,બરસે કુસુમ સુરવ્યોમનમે. ખેલે.૭
કહે સકલેશ્વર એહિજન ગાવત,સોહિ તરે ભવસાગરમે. ખેલે. ૮

હોરી ફાગ વ્રંદાવની સારંગ.

સનખલપુર ફાગ ખેલે મૈયા, સનખલપુર. ટેક.

સખિયો બિચ બિચ અંબા બહુચર, ખેલત હે હેરિ કૈયા. સન. ૧
છિરકત મૃગ મદ કેસુ કેસર, અબિલ ગુલાલ ઉડૈયા. સન. ૨
કાલિ ગુલાબ કસુંબ ભર ગગરી, બહુચર શીર ઢોલૈયા. સન. ૩
ચંગ મૃદંગ ઊપંગ બજાવત, તાલ સખો કર સો હૈયા. સન. ૪
કુસુમ ગીદ મારત અરૂ ગાવત, હરસિદ્ધ સખિયન બિચ રૈયા. સન. ૫
હાસ વિલાસ કરિ કરૂણા નિધ, નિજ ભકત ન પાર પરૈયા. સન. ૬
કહે સકલેશ્વર ગાવો જશ ગુન, સુખ સંપત પાવો મૈયા. સન. ૭

હોરી ફાગ રાગ વ્રંદાવની સારંગ.

સુર રંજની માત રમે હોરી, સુર રંજની. ટેક.
સબ સખિયન મીલ ચાચર આયે, ખેલનકું અંબા ગોરી. સુર. ૧
કાળી રંગ પતંગ ઊડાવત, અબિર ગુલાલ ભરન ઝોરિ. સુર. ૨
ઢાલત રંગ બહાવત સરિતા, મૃગમદ કુમ કુમ શું ઘોરિ. સુર. ૩
બાજાં બજાવત ફાગજુ ગાવત, ભરૂવા સબ મુખસે બોરી. સુર. ૪
હોરિ કહત પીચકારી મારત, બિચ સખિયન કે હીગોરિ. સુર. ૫
ચંડિ ચંદન ચરચત અંગસુ, લાલંમ લાલ ભઇ ટોરી. સુર. ૬
ભરભર હરસિદ્ધ રંગ ગગરિયાં, બહુચર માકે શિર ઢોરિ. સુર. ૭
ખેલિ પ્રાગ બિરાજત આશન, સુરવંદન આયે ભોરિ. સુર. ૮
બરણુત ફણિપત્ય પાર ના પાવત,કયા મે લઊ મેરિ મત્ય થોરિ. સુર.૯
નિજ શેવક જાંણી ભવ તારે, કહે સકલેશ્વર કરજોરી. સુર. ૧૦

હોરી રાગ નિલબરીખટ તાલદીપચંદી ધુમાર.

સનખલપુર સખી સંગ ભવાની, ખેલત હોરિ મહા વરદાની. સન. ૧
અંબા બહુચર લલિતા આલિ, ચંડી ચામુંડા પીતાંબરા કાલિ. સન. ૨
અંનપુર્ણા હરસિદ્ધ વારાહી, તુલજા તોતલા કામાક્ષાઈ. સન. ૩
કાત્યાયની ચદ્રઘંટા હિંગોલિ,અવર શકતી જનકિ મિલિ ટોલિ. સન. ૪
રચો ખેલ કછુ કહ્યો ન જાઈ, ચાચરચોકમે ધુમ મચાઈ. સન. ૫
અબિર ગુલાલકી ભર ભર ઝોરી, ડારત મુખસે કહત હોહોરી. સન. ૬
છુવત પરસ્પર ચુવા ચંદન, ઓર અરગજા બુકાબંદન. સન. ૭

રંગ સુરંગ એણુ મદ ઘોરિ, છિરકત ભર ભર કનકકટોરી. સન. ૮
કેશર કેસુ ગુલાબકો વારી, ભર ભર ગગરી શિરપર ડારી. સન. ૯
કાલિ કંચન કર પીચકારી, તકી તકી મારે ભીજી તન સારી. સન.૧૦
ગાવત ગિત ઘેરિ બિચ બાલી, દેદે તાલી હસત સબ આલિ. સન. ૧૧
કિંકરી કરગ્રહિ બાજાં બજાવે, તાન તુરંગ અતિ ઉપજાવે. સન. ૧૨
ઉન્મદ મદપુરીત પુલકાઈ, દેત ગારિયાં શુધ બિસરાઈ. સન. ૩
કરત કુલાહલ બરન્યો ન જાઈ,સુરિનર મુનિવર ધ્યાન ભુલાઈ. સન.૧૪
એહ વિધ ફાગ રમિ રંગ રાતી,આસન રાજત માહા મદમાતિ. સન.૧૫
ગોઠ દેત આરાસુર રાની, ભુવન ભુવન પ્રતિ ચલિ બરદાની. સન.૧૬
પુરન પ્રેમ બિલાસ એ ગાવે, સો નર પુનરપિ જન્મ ન પાવે. સન.૧૭
સકલેશ્વર દોઉ બાંય મિલાઈ, કહત કૃપા અબ કીજે માઈ. સન.૧૮

હોરી રાગ.

સોરંગી બહુચર ખેલત હોરી, ચાચર બિચ ખેલ મચ્યોરી. ટેક.
દસદીસ તે ધાઈ મીલી સખી સબ, બીચ ગીરીરાજ કીશોરી;
ઊડત ગુલાલ લાલ ભયો બાદુલ, દીનકર ગગન છુપોરી. સોરંગી. ૧
ઝડત કુંમકુમા ચુવાચંદન, મ્રગ મદ કેસર ઘોરી,
તકી તકી મારત ભર પીચકારી, તન સબ રંગ ભીંજોરી. સોરંગી. ૨
બાજત ડફ કરતાલ દુંદભી, ચંગ ઉમંગ બઢયોરી;
કોકીલાકંઠ સોહાવત ગાવત, ગારી ગીત બહોરી. સોરંગી. ૩
કરત બીલાસ બીબધ્ધ તન પુલકીત, જાત ન મુખસે કહ્યોરી,
અપનો દાસ જાની સકલેશ્વર, બુડત બાંહ્ય ધરોરી. સોરંગી. ૪

હોરી રાગ.

સનખલપુર બહુચર બાઈ, રસ હોરી રમે સખી સંગ ભવાની. સલખન.ટેક.
ઊડત સુરંગ રંગ રસ ભીની, ઉન્મદ મોદ ભરાઈ. રસ. સન. ૧
હસીત પીતાંબરા મુખપેડારી, અબીરકી મુઠ ભરાઈ. રસ. સન. ૨
ભર ભર ઝોરી ગુલાબકી ડારત, એક એકપે સરસાઈ. રસ. સન. ૩
કેસર કેસુ ગુલાબકો વારી, છીરકત ભર પીચકારી. રસ. સન. ૪

કરત કુલાહલ ઇત ઉત ધાવત, ગાવત ગારી સોહાઈ. સન. ૫
એકી બીધી કરત બીલાસ દીવાનીસ, શેષ તે વર્ણિ ન જાઇ રસ. સન. ૬
સંકલેશ્વર કવી અપનો જાનકે, કરૂણા કીજે માઈ. રસ. સન ૭

રાગ વસંત તાળ રૂપક.

આવ્યો વસંત અનંત સંત મિલિ બહુચરને ખેલાવે,
ગોખ જોખ નીરખી હરખી જન મન રંગમાં રેલાવે. આ. ૧
પ્રથમ શ્રંગાર હાર પટભુષણ પ્રેમ ધરી પેહેરાવે,
શુથણ આંગી અનુપ ઓઢણી લાલ રંગ ગેહેરાવે. આ. ૨
વસ્ત્ર સમગ્ર સમરપી દીપ દેઈ દીવ્ય અગ્ર દેહરાવે,
રતન જડીત્ર ધુપદાની ધરી ધુપ ધૂમ્ર વેહેંવરાવે. આ. ૩
નાહાના પ્રકાર પુષ્પ આરોપે ને પાન પાત્ર ભરાવે,
મધુ મેવા પકવાન મીઠાઈ આઈ આગળ થાળ ધરાવે. આ. ૪
ભાવે ભોગ ભવાંની ભોળી લીધાં જે મન ભાવે,
સરસ બરાસ વાસ યુત બીડી બાંહે ગ્રહી આરોગાવે. આ. ૫
વખતે વીલંદ તખ્ત ચડી બેઠી ચૌંહૌંદિશ ચમર કરાવે,
જળહળ સબળ જોત્ય નીરમળ સમ રવી શશીકોટી હરાવે. આ. ૬
કરી કપુર આરતી વારે જોડી કર જોડાવે,
પાયે પડુ કેહેતાં પરમેશ્વરી પુરવ પાપ છોડાવે. આ. ૭
ચુવાચંદન અત્તર અરગજો કસ્તુરી સું બનાવે,
સરવ સુગંધ સાધુજન અરપે ને માજી સુ મન મનાવે. આ. ૮
કેસર કેસુ ગુલાબ કસુંબ જલ મધ્ય અતી ઘોળાવે,
કનક કળશ રસ ભરી કરી કર ધરી બહુચર સિર ઢોળાવે. આ. ૯
અમોલ ગુલાલ લાલ બહુચરને છાંટે ને છંટાવે,
મકર મધ્ય મુખ અવી લોકાવણ એક આગલ્ય અંટાવે. આ. ૧૦
તાલ મૃદંગ ઉપંગ ચંગ સંગ વાજા બહુ વજડાવે,
ખેલો બસંત અનંત આઈ ગુણ ગાએ ને જન ગવડાવે. આ. ૧૧
શેવક જે વગતા યુગતા યશ રસીયાને તેડાવે,
છેલ છચબીલીની છચબી બરનત અમૃત રસ રેડાવે. આ. ૧૨

રંગ રંગીલાં થઈ આઈ આગળ આપ રહે રહેવરાવે,
હાશ કરે હઇએ હુલશે હશી હેં હોરી કેહેવરાવે. આ. ૧૩
અલ્પ માત્ર અણસમઝે સમઝે અંશેક શીશ નમાવે,
આપે અષ્ટસિધ્ય નવનિધ્ય તન ત્રણે તાપ શમાવે. આ. ૧૪
ત્રિભોવનરાણી વખાણે વાણી સુરમુની સુણવા આવે,
કહે વલ્લભ સલખનપુરી સેંવ્યે સકળ પદારથ પાવે. આ. ૧૫

રાગ વસંત તાલ જેત.

બહુચરમા ખેલે સખીયો સંગ,આજ આનંદ ઊમંગ્યો અધીક અંગ.બહુ. ૧
આવી રીતુ વસંત હરખત માત, મોંહોર્યાનુ તન બલડુમ પાતપાત. બ. ૨
ચંપક ગુલાબ જાએ જુયી પાશ, કંદ કરણી કેતકી કુશમ સુવાશ. બ. ૩
મધુકર ગુંજીત રંજીત અપાર, પુલ્યુબન સલખનપુર બહુ પ્રકાર. બ. ૪
વહેં મંદ સુગંદ સીતળ સમીર, બોલે પંખી અસંખ્ય કોકીલા કીર. બ. ૫
મળી ભોળી ભવાની પાંચ સાત, રમે રાતદીવસ સમીસાંજ પ્રાત. બ. ૬
કરે ગાંનતાન પાત્ર હાથ, બોલે હોહોહો હોળી હીંગોળી સાથ. બ. ૭
વાહે વાજાં વીવીધ્ય વીધ્ય ગત્ય રસાલ,સંગ્ય ચંગ મૃદંગ ઉપંગ તાળ.બ.૮
ચુવાચંદન ચરચે માવડી કાંઈ, છાંટે અબીલ ગુલાલ અંબાજી આઇ. બ. ૯
કાળી કનક કળશ કેસર ભરી, ઢોળે ને ઢોળાવે સીર બહુચરી. બ. ૧૦
તોતળા તુળજા દેછે તાળીઓ, મઢચ વીલસે બાળા બાળીઓ. બ. ૧૧
લીધાં ખટરસ ભોગ ભવાંની આપ, કીધા સેવક સુખીયા હરી સંતાપ. ૧૨
નિરખે બિમાન સુર હરખે મન, બરખે કુસુમ કેહે ધંન ધંન. બ. ૧૩
એમ વસંત રમતી શક્ત, સુરીનર મુનીવર જન સેવે જગત. બ. ૧૪
ભજો બહુચરાજી ધરી દ્રઢ વીસવાસ,વદે વલ્લભ પુરણ વીસ્વઆશ.બ. ૧૫

રાગ વસંત તાળરૂપક.

બહુચરબાળાજી રંગભરી રમતાં હોળી, બહુ.
માસ વસંત માત મદમાતી, મળી ભવાંનીની ટોળી. બહુ. ૧
અબીલ ગુલાલ ઉડાડે અંબા, છાંટે ચંદન ઘોળી;
પાણુ ગ્રહી પીચકારી મારીને, હાસ્ય કરે હીંગોળી. બહુ. ૨

ચંદન ચરચીત અંગ ચંડીકા, ચંપક વરણી ચોળી;
સાળુ સ્વેત કેશરી કીધા, બધા રંગમાં બોળી. બહુ. ૩
વિવિધ્ય વિલાસ કરે સલખનપુર, રાતદિવસ રંગ રોળી;
વલ્લભને વસરાંમ ઠામ તુ, માત ભવાંની ભોળી. બહુ. ૪

રાગ વસંત તાળરૂપક.

બહુચર બાળી બહુ બરદાળી, હોળી રમે રસાળી;
રત્ય રંગીલી ભવાંની ભોળી, તે રીઝીયાં રૂપાળી. બહુ. ૧
સખી સકળ સનખલપુર સાથે, સરદ શશી વદનાળી;
સરવ સુગંધ બધ સંગાથે, તે લીધા કર લટકાળી. બહુ. ૨
આલે તજી પરવરી પારે, રચી રમત રઢીઆળી;
હોળીહેહે કહેને નવ્ય હારે, પુરણ પલવટ વાળી. બહુ. ૩
તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ વાજે, મઊઅર મધુર સુરાળી;
સરવે શક્ત કરીને શમાજે, ગવરાવે ગરનાળી. બહુ. ૪
ચાર પાંચ મળી ચાચર આવ્યાં, આઠ અઠાં અમલાલી;
દુરગા યોગણી દેખી ફાવ્યાં, નાંહાની બેહેન નીહાળી.બહુ. ૫
અબીલ ગુલાલ અરગજો આંણી, કેસર રંગ ઓગાળી;
સાહામાં સામી સલખનપુર રાંણી, છાંટે છેલ છોગાળી.બહુ. ૬
ચુવા ચંદન બુકા બંદન, આનંદી ઊછાળી;
ભડુઓ હું કહે ત્રીભુવન વંદન, ત્રીપુરે કર લેઈ તાળી.બહુ.૭
કરે વિલાસ હાસ વિસ્વેશ્વરી, દુખ દરદ દહનાળી;
વલ્લભ શીર બહુચર એ ઇશ્વરી, કાંણ રાખે તમ ટાળી.બહુ. ૮

હોરી રાગ વસંત.

ચાલ સખી સનખલપુર જઇએ, હોલિ ખેલે આઈ;
દોહો દશાથી દેવિ તેડાવ્યાં, મધ્યે અંબા આઈ. ચાલ. ૧
અંન્નપુરણાને આદ્ય અજાઈ, દેવી આવ્યાં ખોજાઈ;
કામાક્ષા કાંકરેશ્વરી આવ્યાં, કાળીને સિદ્ધવાઈ. ચાલ. ૨
હીંગોળીને ગાત્રેશ્વરી આવ્યાં, હરસિદ્ધિને ચોકાઈ;

ચામુંડા જ્વાળામુખી આંવ્યાં, ભલે આંવ્યાં ભુજાઇ. ચાલ. ૩
સરવે દેવિ સનખલપુર આંવ્યાં, બેઠાં બહુચર બાઈ;
સામા સાંમાં સઊ દેવિ મલિયાં, એકએક કરસાઈ. ચાલ. ૪
ચાચર ખેલ મચ્યો સનખલપુરી, દેવિકુ ચેતાઈ;
રખે છુટાં કો નવ પડશો, રેહેજો ટોલે વલાઈ. ચાલ. ૫
તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડપ વાજે, સારંગી શરણાઈ;
મયુર મધુરી વાંસલી વાજે, ભારે ધુમ મચાઈ. ચાલ. ૬
પેહેલાં ફાગ બોલ્યાં સનખલપુરી, બોલ્યાં અંબા આઈ;
પછે બોલ્યાં સર્વે દેવિ, જે તુક બોલ્યાં બાઈ. ચાલ. ૭
અબીલ ગુલાલ ઊડાડે માતા, નાખે મુઠ ભરાઈ;
ચુવાચંદન દેવિને અરચે, કુમ કુમ રોલ રોલાઈ. ચાલ. ૮
અગર કપૂર અરગજો આણી, ધુપ દિપ ધરાઈ;
ગુલાબ રસ કેસરનો કશુંબો, માતા સીર ઢોલાઈ. ચાલ. ૯
કર કંકણ પીચકારી કનકની, ચામુંડા હાથ સોહાઈ;
નાંખે રસ ભરી ભરી કેસરના, દેવિ સઊ ભીંજાઈ. ચાલ. ૧૦
કાલી કરમાં પ્યાલા કનકના, મધુપાનેરે ભરાઈ;
આપે હાથો હાથ સઊ દેવી, પીયેને પવરાઈ. ચાલ. ૧૧
ઊનમદ થઇ ઇશ્વરીઓ ખેલે, શોભા અતિ બનાઇ;
જે જે ભડુવા હીંગોળી બોલે, ધન ધનરે મહંમાઈ. ચાલ. ૧૨
ફુલદડો ઊછાળે હરસિદ્ધ, માહો માં સરસાઈ;
વચન ઊઘાડાં બોલે માતા, ભડુવા બોલે બાઇ. ચાલ. ૧૩
ફાગ પુરો ખેલી સહુ શક્તો, બેઠી સહુ ભરાઈ;
ગોઠ દેવા સનખલપુરી આંવ્યાં, જે જેવી જુગતાઇ. ચાલ. ૧૪
દેવિએ દેવિ સંતોખ્યાં, અનેક સુખડી મીઠાઇ;
તરપત થયાં ત્યાં સહુવે દેવિ, ચાલ્યાં માગી વિદાઇ. ચાલ. ૧૫
સઉ સઉના મોહોલોમાં પધાર્યાં, મોટી માત મહંમાઇ;
બેઠાં બહુચર આંવ્યાં એકાંત્યે, ફાગ ખેલ્યાં સફલાઇ. ચાલ. ૧૬
આ ફાગ ગાય સુણે જે શીખે, તેને નહી નુનતાઈ;

હું માગુછું અંબા પાસે, વલ્લભ લેજો નીભાઇ. ચાલ. ૧૭

રાગ વસંત હોરી.

આજ રાજરાજેશ્વરી ખેલે, સનખલપુરમાં હોળી;
વિવિદ્ધ પ્રકારનાં અંબર ધાર્યા, જાઝે રંગ ઝકોલિ. આજ. ૧
કસુંબ ગુલાબ કલસ ભરિ અંબા, હાસ્ય કરે શીર ઢોલિ;
અબિલ ગુલાલ ઉડાડે હરખે, કાલી કર ગ્રહિ ઝોલી. આજ. ૨
ભરી પીચકારી મારે હરસિદ્ધ, મ્રગમદ કેસર ઘોલી;
છાંટેને છંટાવે સુ ચંદન, રંગ રંગીલી ટોલિ. આજ. ૩
અંગ સુગંધ સમરપીત બહુચર, રંગ રસ ભીની ચોલી;
રંગ પતંગ ઊડાડે ચંડીકા, કેસુ જલ રગદોલી. આજ. ૪
ચુવા ચંદન અરચત અરચે, થઈ રહીછે રંગ રોલી;
લાલ ગુલાલે થઇ સહુ સખિયો, શોભિત અંગ પટોળી. આજ. ૫
અંબા બહુચર ગાય અલાપે, હે હોલિ મુખ બોલી;
આનંદી આનંદ કરે નીત્ય, સંગે સખિ હીંગોલી. આજ. ૬
નામ લેતાં નારાયણી તારે, ભવસાગરમાં ભોલિ;
કહે સકલેશ્વર સુર પદ પામે, રહે અમરની ટોલિ. આજ. ૭

રાગ વસંત ત્રિતાળ.

ચાલો જોવા જઇએ આલિ, સનખલપુર વાલિ;
ભક્ત જન ભય ટાલિ, અભરે ભરે. ટેક.
શક્તિ જન મલિ ટોલિ, સંગે અબા બહૂચર ભોલિ;
અદભુત ખેલે હોલિ, અતિ આદરે. ચાલો. ૧
વાજે ઝાંઝ મૃદંગ તાલ, ઊડાડે અબીલ ગુલાલ;
આનંદની દેછે આલ, હાસી કરે. ચાલો. ૨
પેરિ પચરંગી ચોલી, ચુવાચંદન કેસર ઘોલિ;
પરસ્પર રંગે રોલિ, મદમાં ફરે. ચાલો. ૩
પીચકારી ભરી રંગ, મારે ભીજે કોમળ અંગ;
છબિ દેખી ત્રિયા અનંગ, માન હરે. ચાલો. ૪

રંગ છાયોરિ પુરેણ, ગુલાલ ભરેલાં નેણ;
મધુરાં બોલેછે વેણ, કોકીલ સ્વરે, ચાલો. ૫
મનોહર એ વિલાસ, ગાય આઈ પુરે આસ;
બુડતો જાંણીને દાસ, બાંય ધરે. ચાલો. ૬
સકલેશ્વર વદે વાંણી, સનખલપુર રાણી;
શેવે સાચી મન જાણી, સંસાર તરે. ચાલો. ૭

રાગ દેવગંધાર ફુલડોળ તાળ આડો ચોતાળો.

અદભુતનીકો બન્યો હે ડોલ, હીરા ખચીત રચી વીશ્વકર્મા;
માનું કલા શશિ સોલ, અદભુત નીકો બન્યો હે ડોલ. ૧
કંચન ખંભ બિચિત્ર બિરાજીત, મરકત મની અતોલ;
મુક્તા માલ સોહાયે પિરોજા, ચોકી પાન અમોલ. અદભુત. ૨
શોભિત બન ઊપબન દ્રુમ બેલી, કુસુમ લતા પ્રફોલ;
પરિમલ પ્રમુદિત વિહગની કૂજત,કોકિલ કરત કલોલ. અદભુત. ૩
ઝુલે ઝુલન દોઉ સુકુમારી, હરનિસુ લોચન લોલ;
શોભા વરનુ બહુ ભાતિ, બસન પેર તનચોલ. અદભુત. ૪
સનખલપુર મીલી સબ સખી આઈ, અપુને અપુને ટોલ;
દીર્વ ધુની સુની ચકિત હોત મન, ગાવત રાગ હિંડોલ. અદભુત. ૫
સકલ સુગંધ સુમારી ભરત એક, સખિ કર કનક કચોલ;
ચુવાચંદન ઓરઅરગજા, પરિમલ છુવત કપોલ. અદભુત. ૬
કુમ કુમ નીર સુરંગ ભરિ એક, કનક કળશ શિર ઢોળ;
ઝાંઝ દુંદુભિ પખાવજ વાજત, બોલત અતિ મૃદુ બોલ.અદભુત. ૭
ઊડત અબીલ ગુલાલ ભયે સબ, પટ અંગ રંગ ઝકોલ;
રાજત પ્રાત રવિમંડળ સમ, અરૂણિ અતિ ભૂગોળ. અદભુત. ૮
ફગુવા માગત રહ્યો રંગ છાઇ, સનખલપુરકી કપોલ;
સકળેશ્વર અવિલોકિ એહ વિધ, ભયો પ્રેમરસ રોલ. અદભુત. ૯

રાગ દેવગંધાર જોટો.

બાલા ઝુલત બઢયો આનંદ, નવસત ભુષણ રાજિત વીમલ;

વદન શરદકો ચંદ, બાળા ઝુલત બઢયો આનંદ. બાલા. ૧
તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ ઝુલરી બાજત ગત મંદ મંદ;
નારદ ચંત્ર બજાવત નાચત, બંસિ બજાયે ગોવિંદ, બાલા. ૨
ઉડત અબિર ગુલાલ કુમકુમ, ચંદન બુકા બંદ;
છિરકત કોમળ ચારૂ કપોળે, ગાવત પ્રાગકે છંદ. બાલા. ૩
પુલકિત અંગ રંગ રસ ભીને, સબ સખીયનકો વૃંદ;
હોહો હોરિ કરત બલજોરી, મદન મનોહર ફંદ. બાલા. ૪
બંદન નિરખિ નીરખી બારબાર, સુર સબ આનંદ કંદ;
કહે સકલેશ્વર લોક સ્વામિની, ચરણ કમળ મકરંદ. બાલા. ૫

રાગ દેવગંધાર.

આજ સહિ ઝુલત બહુચર બાલિ, એક ઓર નગ રાજદુલારી;
એક ઓર બરદાલિ, આજ સહી ઝુલત બહુચર બાલિ. આજ. ૧
કરગ્રહી કંચન ડોલ ઝુલાવત, ઠાડે વિધિ વનમાળી;
નિરખિત જગત જનેતાકું, પરમભયે જુ ખુશાલી. આજ. ૨
કેસર મૃગમદ રંગ શોભીને, ચુવા લપટ બસન;
કાલિ ચંડિકાદિક મિલ આલિ, ગાવત મધુર બચન. આજ. ૩
બાજત ઝાંઝ મૃદંગ તાલ ડફ, બીણા સંગ સોહોય;
કાહા કહુ રસ બઢયો પરસ્પર, બરન્યો શેષ ન જાય. આજ. ૪
દેત આશિષ સુર સુરપતની, અંતર અતિ અનુરાગ;
શ્રી સકલેશ્વર ત્રિભુવન રાણીકી, બાનિ પરમ સુહાગ. આજ. ૫

રાગ દેવગંધાર.

આજ માઈ ઝુલત અદભૂત ડોલ, રાજત સંગ આરાસુર રાની;
આનંદ રૂદય અતોલ, આજ માઈ ઝુલત અદભૂત ડોલ. આજ. ૧
કેસર મૃગમદ ચુવાચંદન ચર્ચિત ચારૂ કપોળ;
છિરકત અબિર ગુલાલ, પરસ્પર બિહસિત કરત કલોલ. આજ. ૨
શ્રી સનખલપુરરાની શિરપર, ડોલ રચ્યો સુભ કુંજ;
કદલિ કેતકિ બકુલ માલતિ, કરની મનોહર પુંજ. આજ. ૩

નવદલ કોમલ સૂતર હેલસિ, પરિમલ કુસુમ ગંભિર;
બહુત સરોજ પરાગ પુંજભર, શીતલ મલય સમીર. આજ. ૪
રસ મકરંદ લુબ્ધ મન કુજન, કોકિલ મધુકર કીર;
શ્રવન મુનિસ્વર ત્રિભુવન રાની, પુલકી શુભગ શરીર. આજ. ૫
રંજીત રંગ સુગંધિ સુવાસિત, નિર્ઝર ઝરત સુનીર;
કૂજત વિષદ વિલાસ વિલાસીત, કલહંસ ઊભે તીર. આજ. ૬
પ્રમુદિત બદન વિલોલ સુલોચન, ગાવત મિલિ સુરનારી;
બાજત તાલ પખાવજ આવજ, હોતરંગ અતિ ભારી. આજ. ૭
શ્રીસુરરાજ આરતી ઉતારત, શોભા પરમ ઊદારી;
બાર બાર અવલોકિ નેનભર, સકલેશ્વર બલિહારિ. આજ. ૮

રાગ ખમાયચી.

બહુચર અંબે ખેલત હોરી લટકે, રંગ ચટકે;
કેસુ ભરી મટકે, બહુચર અંબે ખેલત હોરી લટકે. ટેક.
પીચકારી મારત, ગુલાલ ઊડાવત;
મીલી શક્તિયોકી ઠઠકે, બહુચર અંબે ખેલત હોરી. ૧
હોરી ગાવત, બાજાં બજાવત; તાલ લગાવત ખટકે. બહુ. ૨
સબ મન ભાવત, તાન ઊડાવત, માનજુંઆવત અટકે. બહુ. ૩
દેવહીધાવત પુષ્પે બધાવત, દરસનાં પાવત ભટકે. બહુ. ૪
દામોદર શીશ નાવત,ચાહાવત શક્ત રાહાવત શબ ઘટકે. બ. ૫

રાગ હોરી.

અંબે બહુચર બે જોરી, ઓર શક્તિયોકી ટોરી;
ભરી અતિ ઊમંગ, ખેલત હોરી રંગ મચોરી. ૧
બાલાબાલ કીસોરી, ભરી ગુલાલકી ઝોરી;
ઊડાવત રંગ કેસર ઘોરી, ગગરીયાં ઢોરી. ૨
કાલી કનક કચોરી, રંગ માંહી ઝબકોરી;
છીરકત સબ અંગ તન ભીંજોરી, ગુલાલમે રોરી. ૩
અંબા મુખસે યું બોલી, હો હો હો હો કહી હોરી;

ગાબત સબ સંગ કરી બરજોરી, અંગ મરોરી. ૪
બાજાં બાજત બૈસોરી, માંહી સારીંગી તંબોરી;
મોરચંગ મરદંગ મારે તાન તોરી, માત હીઝોરી. ૫
દેવ આયે સબ દોરી, સનખલપુર પોરી;
પુજત માતંગ પુસ્પ ચંપોરી, ચંદન કીસોરી. ૬
જય જય માત મોરી, દામોદર કરજોરી;
કરત સાંષ્ટાંગ, આસ પુરોરી, દુખ હરોરી. ૭

પ્રબંધ રાગ.

શ્રી જગ જનુની માહારાની, જય અંબે આદ્ય ભવાની;
જય જય જુગ જાઇ અંબે બાઇ, મંમાયા નીજજન સુખ દાઇ.
પ્રણુત હું પાઇ પદ સીરનાઇ, કરમા સાઇ ગ્રહી મમ બાંઇ;
હે દુખ હરની, સંપત્ય ભરની; ઉજવળ બરની, અસરન સરની.
કુરૂના કરની, ભવજળ તરની; તીરથધામ સબ હે તવ ચરની.
સકલ દેવ ગાવત ગુન બરની, સૈલ્ય પુત્રી અરૂ બ્રંમ ચારની.
ચંદ્ર ઘંટેતી જક્ત કારની, હે કુસ્માંડે સ્કંદ માત તુ,
કાત્યાયની અરૂ કાળ રાત્રી, માહા ગૌરી દેવી અરૂસિદ્ધીદા.
ઇતેતી તુ નવ દુરગામા, સકલ મનોરથ પુરણુ કામા;
હે માહાકાળી ભદ્રકાળી કૌમારી કપીલા, કાળી કાપીલી.
કૃષ્ણુ પીંગળા, ચંડી કરાળી; જયા વીજયા, જેસ્ટા દુરગે.
ઊમા ભગવતી, કૃષ્ણુ રૂપ હે સાકંબરી શંકર રૂપ.
ધુમ્રાક્ષી બેદ અરૂ શ્રુતી રૂપ, ગતી ગહન કુપ.
હે અગની રૂપ, બ્રંમન્ય બ્રંમ; બીધા માહા નિદ્રા, શ્રેષ્ટ સ્વરૂપા.
પ્રચંડ રૂપા, અટ્ટહાસની; જક્ત પ્રકાશની, પીંગ નેત્રા.
મંદર ગીરી બાસની, કનીષ્ટ ભગની; કસ્ન ચંદગી, ગોપ નૌદકુલ.
કુશિક ગોત્રમે, પ્રગટ ભઇ તુ; પીત બસન ધર, દૈત્ય કદન કર.
ચંડ મુંડ કૈટભ મહીષાસુર, શુંભ નીશુંભ રક્તબીજા સુર.
મરદન કર ધર મયુર પીછ, રૂપ દુજા અરૂ કર સંખ ચક્ર શક્તિ.
હલમુસલ ખેટક તોમર ફરસી પાસ, સારંગ ચાપ ત્રીશુલ ગદાગજ.

ખડ્ગ ઢાલ કૃતાંત કાલકી કાલ દુસ્ટકી, આધ ઇશ્વરી.
જ્યોત જાગતી ખરી, દયા સાગરી; મા મહેશ્વરી, તુ અગોચરી.
અમર નીરજરી, અગમ અક્ષરી; ત્રીપુરેશ્વરી, બીસ્વઅંબરી.
તુ જોગેશ્વરી, નમો દ્રીગ ભરી; મનમે ઠરી, સુરતસુંદરી.
એ સર્વે શ્વરી, સકલસેવરી; મા મહોદરી, તુ સર્વોપરી.
માત કરગરી, ચરનપે ઢરી; કહુ દીલ ડરી, રહુ થર થરી.
મતી પામરી, બાંહ લે ધરી; જાઊંજું તરી, કૃપા દે કરી.
જાય દુખ ટરી, તાપ લે હરી કહુ કાં ફરી ફરી.
માતંગી તું સુખ દાની, જય અંબે આધ ભવાની. ૧
જય જય માહા મંગળ રૂપ સુખકી કુપ, દુખકી દમન સમન.
ભવતાપ ત્રીબધ, નહી ગમ ન નીગમ; મતી ગતી અમાપ.
સર્વાત્મા સર્વેશ્વર જગવ્યાપક, ત્રીગુન સ્થાપક.
ઊદભવ સ્થીતી લય કર તું મૈયા, બીસ્વ સકલ હે તીહારી છૈયા;
પ્રણવ રૂપની, ઓંમકારસે; પરંપાર તું, ઓર માત તું.
સ્વાહા સ્વાધા, કલા કાસ્ટ સરસ્વતી; બેદમાતા ગાયત્રી.
ઓર તુહી વેદાંત રૂપ, બ્રંમાડ ભુપ; જય જય માહા દેવી.
તુહી તુહી તંદ્રા નિદ્રા લજા લક્ષ્મી, સંધ્યા પ્રભાવતી.
સાવીત્રી તુષ્ટી પુષ્ટી અરૂ સ્મૃતી ક્ષુધા ત્રસ્ના બુદ્ધી શક્તી બ્રતી.
જાતી ભ્રાંતી તુ દયા ક્ષમા ક્ષાંતી સાંતી, કાંતી કાયા છાયા માયા તુ.
અકલ કલાયા, ચંદ્ર સુર્યેકી બ્રધી કરણ; સ્મૃધી માતકી સ્મૃધી.
આધ અંત્ય અરૂ મધ્ય બીચમાં, તુહી તત્વ ઓર સકળ સત્યહે.
તેરી છાયા મહ તત્વકો મહતત્વ જોહે, સોહી સબહે તીહારી માયા.
તુ હે અજાયા, પ્રપંચ જક્તા;સક્ત બનીકે,મોહાજાલકી બીચસમાયા.
માત કૃપાળી, તુ બીરદાળી; દીનદયાળી,ધન્ય ધન્ય આરાસુરવાળી.
અંબે બાળી, હે મતબાળી; રંક નીહાલી, દે દુઃખ ટાલી.
ભક્ત તારણી, જક્ત ઊજાલી; નીરાધારકી, તું આધારા.
કાહા બરનુ ગુન અપરમપારા, સાર સકલકી સાર કરીજે.
વાર મારના ઊગાર લીજે, ગરીબનીવાજા લાજ રખીજે.

ગુનેગાર મે દાસ બીચારો, ભવજળ બુડત બૈયાં ધારો.
એક તીહારો,બીન દામકો;ગુલામ છોકમ અસ્ટજામ ગુન ગાતઊગારો.
ચરણુકમલ દલ ચીત ચાહી, શીર નાઈ કહુ મા તારો તારો.
શ્રીમની દીપકી રાની જય અંબે, આદ્ય ભવાની. શ્રી શ્રી શ્રી.

પ્રબંધ છંદ.

આદ્ય સક્ત તું અંબે આઈ, પ્રગટ પુરણ તેં શ્રષ્ટ નીપાઈ;
વરનાવરન કીધાં તે વારૂ, જુગમાં નામ જપે સૌ તાહારૂ.
આપે બુદ્ધ અવીચળ વાણી, જાચુ દેવી દાતાર જાણી;
અખૂટ વીદ્યા આપે આઈ, બાલક જાણી કરીએ ભલાઈ.
સતી સુવર્ણરૂપે રૂડી, કાને કુંડળ હાથે ચુડી;
લીલાડે આડ કેસરની સોતી, નયને કાજળ નાકે મોતી.
ગુથી વેણ ગોફણી લેહેકે, ચુવા ચંદન અરગજા બેહેકે;
કોટમાં હાર ચેણ ને માળા, અધીક દંત દીસે રડીઆળા.
બાંહ્ય બાજુબંધ ફુમતીઆળા, રાખડીએ સોનાના વાળા;
પોંચી બેરખી છલા અંગુઠી, જડીત્ર ખાપ સોનાની વીંટી.
પાયે જેર બછુરા વાજે, ગણ ગણ વાજતાં ઘુઘરી ગાજે;
પેહેરાં ચીર પીતાંબર સાડી, કમખે ભાત અલભય પાડી.
અસુર નીકંદન ઝાલ્યો આઈ, મહીશાસુર તેં માર્યો ધાઈ;
ચંડમુંડ તેં નાખ્યા ચોળી, દૈત્ય માત્ર ભુકો ભચયડી.
તાહારી તલવાર ત્રૈલોકમાં ચાલે, સ્વર્ગ મૃત્યુને પાતાળ હાલે;
ડંકો દેવલોકમાં કીધો, જીતી જસ જગતમાં લીધો.
પરજા તારી પાળે આઈ, કળીકાળમાં બહુચર બાઈ;
ધનધનરે તું અંબે સતી, ભુખ્યાનાં મુખ જોતી નથી.
ભટ કૃપારાંમની સુણો વીનતી, છંદ ગાઉ અંબાની વતી.

શ્રી અંબાસ્ટક છંદ ભુજંગી.

પ્રથમ સ્વરસ્વતી માતને પાયે લાગુ, વળીને વળી હું રસીક વાંણી માગુ;
ભવોભવ ભવાની કરૂ સ્તુની તાહારી, કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧

આઇ તુ અકલ વિશ્વની મુળ માયા, હરીહર વીરંચી ત્રીગુણાત્મ જાયા;
રચ્યો સર્વે સંસાર તે સુખકારી. કૃપા. ૨
તાહારી કિર્તિ કેહેવા મુને આસ પુરી, આઇ દાસ થાપી દ્યો વાંણી મધુરી;
વદનમાં વસો બ્રંહ્મકન્યા કુમારી. કૃપારૂપ. ૩
માહારે માત તું તાત તું ભ્રાત ભગની, સહોદર પરીવાર તુ મુજ વગની;
તારે શર્ણછું હું ત્રીસુલધારી. કૃપા. ૪
નથી જાણતો ધર્મ ખટકર્મ શેવા, નથી જાણતો જપ તપ દાન દેવા.
તારા નામનોછે ભરોસોજ ભારી. કૃપા. ૫
નથી જાણતો જ્ઞાનની વાત સાચી, રહ્યો તે થકી મોહ માયાને રાચી;
કરો જ્ઞાનવંતો કબુદ્ધિ નિવારી. કૃપારૂપ. ૬
નથી જાણતો મંત્ર કે વેદ વિદ્યા, શકલ શાસ્ત્રનુ સાર તુ સર્વ સિદ્ધ્યા;
મને ભકત જાણી મેહેલો ભવ તારી. કૃપા. ૭
માહામંદ મતીહીનછુ ભવાંની, તમારી કરી વાત સર્વે થવાની,
કોહોને જઈ ભજુ તુ વીના માત મારી. કૃપા. ૮
પડી પીંડને પેટની પીડ મોહોટી, તેણે જ્ઞાનની વાત કીધીછે ખોટી;
માહારાં દુઃખ દાલીદ્ર નાંખો વીદારી. કૃપા. ૯
હુતો દીન દુર્બલ થઈ સર્ણ આવ્યો, વળી ભગવતી ભકત તારો કેહેવાયો;
તેની લાજછે તુને સારી નઠારી. કૃપા. ૧૦
ભણે સાંભળે વીનતી ભાવ આંણી, તેને દાસ થાપે અંબા દીન જાંણી;
માહા પાપના તાપથી લે ઊગારી. કૃપા. ૧૧
કાળીદાસની વીનતી મન આણો, મુને દાસના દાસનો દાસ જાંણો;
ધરી દ્રષ્ટી મીઠી મને રાખો ઠારી. કૃપારૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૨

ભુજંગીછંદ જોટો.

સમરૂ સારદા માત મોહોટી ભવાની, ચોસટ જોગણી દેવ મુખે વખાણી;
હોડી ચુંદડી મુસ્તકે મોડ છાજે, માતા બહુચરા ગોખ મધ્યે બીરાજે. ૧
અતી તેજ તારૂ નવેખંડ માંહે, દેવી આદ્ય શકિત માતા તું કેહેવાયે;
દીપક જ્યોત્ય તાહારી ભવાની સદા જે, માતાબહુચરા. ૨

તુતો તોતળા માત કાળી કરાળી, શીવા સાંબવી બહુચરા તુજ બાળી;
ભલુ મુખ દીઠે માહા દુખ ભાજે, માતાબહુચરા. ૩
માર્યા શુંભ નિશુંભને ચંડમુંડ, મહીષાસુરના કીધા સત ખંડ;
ત્રીશુલ ધારીને દેખતાં દૈત્ય ભાજે, માતાબહુચરા. ૪
પુજુ માતને ભાવશું ભકિત આંણી, દેવી મારકંડેને વેદે વખાંણી;
પાયે નેપુર ઘુઘરી નીત્ય વાજે, માતાબહુચરા. ૫
ધર્યા પુષ્પ કંઠે ઘણુ માત ઓપે, દીપક જોત્ય તારી રવી ત્રૈણ લોકે;
વેણા વાંસી કાંસી ચાચર ડાક વાજે, માતાબહુચરા. ૬
ભલી લાજ રાખો રાજાને ત્યાંહાંજી, સ્ત્રીનો પુરૂષ કીધો માતા બહુચરાજી;
ઘણુ શું વખાંણુ પડયો બ્રંમ આજે, માતાબહુચરા. ૭
શંભુનાથ નિત્યે જોડી હાથ રેહેછે, મુખે બહુચરા બહુચરા એમ કેછે;
ભણે સાંભળે તે તણાં પાપ ખાજે, માતાબહુચરા. ૮

રાગ ભુજંગી છંદ જોટો.

કરે સેવના તાહારી માત દેવા, બ્રંમા વિષ્નુ આદી માહાદેવ જેવા;
જપે શેષ પોતે જુઓ દેવી ન્યાળી, માહા કષ્ટ ભાગો ભજુ માતકાળી. ૧
દેવી દાનવોને માહા દુખ દીધાં, તેનાં સીશ છેદી રૂધીર પાન પીધાં;
બીજા દૈત્ય નાઠા તુને દેવી ભાળી, માહા. ૨
કીધી કેસરી આડ સીંદુર રાતી, નાકે વેસરી વાળી મોતી સોહાતી;
હોડી ચુદડી પચરંગી વીશાળી, માહા. ૩
ધર્યા ખડગ ખાંડાં ત્રીશૂલ દેવી સોહીયે, વાજે ડાક ઘંટા તણે નાદ મોહીયે;
પાયે ઘુઘરી વાજતી હાથ તાળી, માહા. ૪
ડેરે ડુંગરે ચાચરે વાસ તાહારો, જળે નીર્જળે સ્વર્ગ વાટે સધારો;
ધર્યું રૂપ ધાતા વીધાતા તું બાળી, માહા. ૫
માહા મુંડ હુતો તેને બુધ્ય દીધી, જઈ ભોજ પાસે સવાલક્ષ લીધી;
કીધો દાસ કાળી પાવાઘડ વાળી, માહા. ૬
નમ્યા માન મુકી મયા તેને કીધી, આપી રાજ રીધી વળી અષ્ટ સિધિ;
કીધા છત્ર ધારી અરી સર્વે ટાળી, માહા. ૭

કીધા ગીરધરે શ્લોક માતાના આઠે, ભણે સાંભળે કે કરે નીત્ય પાઠે;
ચીરંજીવી જીવો સદાયે સુખાળી, માહા. ૮

રાગ ચોપાઈ તુળસીદાસની ચોપાઇનો.

અંબે માત છબી પરવારી, અષ્ટભુજા સોહત અતી ભારી;
ગદા ચક્ર અસીઢાલ કવાન, કરની મે શંખ ચક્ર અરૂબાન.
દીવ્ય અરગજા અંમર માલા, રત્નનીકે અમર ન રસાલા;
ચારન સીધ્ય ઉરગ ગંધર્વ, કીંન્નર ઓર અપચ્છરા સર્વ.
સ્વેતી કરે અરૂભેટ ચડાવે, ઊદો ઊદો કહી પુષ્પ વૃષાવે;
દુર્ગા વીજયા બહુચર ચંડીકા, કમુદાઈ સાનારૂ અંબીકા.
માયા ક્રષ્ણા ભદ્રકાળીકા, નારાયણી વૈષ્ણવી કનકા,
ગાયત્રી સાવીત્રી સરસ્વતી, બહુચરમા અખીલ ભુવનપતી.
ગૌરી કાત્યાયની પરમેશ્વરી, બ્રંહ્માંણી ભગવતી માહેશ્વરી;
બાળા ત્રીપુરા તુ સિદ્ધિદાતા, જનુની જુગ જુગ તુ વીક્ષાતા.
સર્વ શકિત મલી ચાચર ગાયે, નીરખી સુરમુની વીસ્મે થાયે;
નવરાત્રી ખેલે મદમાતી, રૂપ અનુપ સ્વરૂપ સોહાતી.
બહુચર માત ચરણ સુખકારી, યદુરાંમદાસ જાયે બલીહારી.

રાગ લાવણી માતાજીની અરજી.

ઓ માજી અરજ સાંભળો,સાંભળો અરજ મારી કરમ મે કીધાં છાંનચોરી;
પાપ બહુ થયુ, અંબાજી પાપ બહુ થયુ મા થયુ કુંભ ભરી.
પુટયો ઘડો ને લીઘો ઘેરી, કે સઘળી દુનીયાં, અંબાજી સઘળી દુનીયાં;
દુનીયાં દુરાચારી, વાડનો કાંટો થયો વેરી, હવે કયાં રહીયે.
ઓ માજી હવે કયાં રહીએ, મારાં દુઃખ નીવારણ સહીએ;
તુજ આગળ વીનતી કહીએ, પુરૂષનું પીએર છો માહારાજ.
રાખો સહુ સેવકની લાજ માત બહુચરી, આઈ અંબે ગરીબનીવાજ;
નીભાવો મોરી બાંહ્ય ગ્રહેકી લાજ માત બહુચરી. ૧

ઓ માજી હું હરતોફરતો,કંઈ હરતો પરધન માલ પાપી પાખંડી હતો ચંડાળ,
કાંમી ક્રોધી, અંબાજી હું કાંમી ક્રોધી, કંઈ ક્રોધી કપટની જ્વાળ.
પાપની બહુ બાંધી મે પાળ, લોકને મેલ્યાં, અંબાજી લોકને મેલ્યાં;
મેલ્યાં જુઠાં આળ, સંતાપ્યાં પશુ પંખીનાં બાળ થયો કંગાળ.
અંબાજી થયો કંગાળ, હું થઇને રહ્યો નીરમાલ;
તારા નાંમની પકડી ઢાલ કે બેઠાં તખત કરોછો રાજ.
આવ્યોછું મારી કરણી કેહેવા કાજ માત બહુચરી. આઈ અંબે. ૨
ઓ માજી હું ચાડી ચુગલી, અંબાજી હું ચાડી ચુગલી મા;
ચુગલી બહુ કરતો કે અવળાં ચરણ બહુ ધરતો પરાઇ નીંદા.
અંબાજી પરાઈ નીંદ્યા મા નીંદ્યા બહુ કરતો કે પરપંચ કરી પેટ ભરતો;
કે જુઠી સાખો,મા અંબાજી જુઠી સાખો બહુ પુરતો કે પરનારીશુ રંગ રમતો.
કીધાં મે કર્મ, અંબાજી કીધાં મે કર્મ, અધર્મમાં ખોયુ ધર્મ;
મે મુકી મરજાદા સર્મ એવો અવગુણનો ભરેલો જાંણ.
જુઠો થઇ પડયો પ્રથ્વી પાહાણ માત બહુચરી. આઈ અંબે. ૩
ઓ માજી અઘોરી એદી, મા એદી મતભુંડો જુવારીને કાંણ કેહેસે;
રૂડો કે લાલચુ લોભી, મા લોભી મધપુડો, જેવો જંમ ગોખરૂનો ઝુડો.
એહેવો દુનીયામે, દુનીયામાં મતબુરો, ધુતારો થઈ જુગમાં બુડયો;
ભુલાં હું ભમતો માહારા દાઈ દુશમ શું દમતો, અણઘટતાં કામ કરતો;
આઇ સાચી જુઠી બાંધી પાજ,ચલાવ્યાં અવજશનાં બહુ ઝાઝ. માત.આઈ.
ઓ માજી ફાંશીયો ઝેરી, ઝેરીને ઝેર ચઢ્યું, કલેશ હું કરતો હર ઘડી;
હુંછું ઘાતીયો, ઘાતીને બુધ થોડી, નાંખ્યા વડ પીપળ ઉખેડી.
કે દુરમત મતીયો, મા મતીયો અનાડી, પરાઈ આશા બહુ તોડી;
થયો પાંગળો, અદેખાઈ આળશમાં ડુલ્યો, હત્યારો હત્યા કરી ભુલ્યો.
હંકારી લંપટ કીધી સાખ, સહીયર જાવું સલખનપુરની રાય. માત. આઈ;
ઓ માજી નગર સૌ રૂઠયું, રૂઠયો સૌ સંસાર, રૂઠયો કુટુંબ ને પરીવાર.
વહાલાં થયાં વેરી, મા. વેરી હજારો શત્રુનો નહીં પાર, વાર મારી કરજો;
મા કરજો વાર મારી, આશરો આધાર છે તારો, થયો અનાથ.
દુશમન શું ભીડી બાથ, મેં સાહ્યા તમારો હાથ, સાથ સૌ સજન કીધો ત્યાજ;

ફીકો જેવો રસ વીના અનાજ, માત. આઈ.
ઓ માજી સાચી આઈ અંબે,અંબે બહુચર બાળી, કે ચંડી ચામુંડાકાળી;
તોતળા તુલજા, તુલજા ગંગેરી, વાઘેશ્વરી સીધવાઈ હીંગોળી.
વેરાઈ મહાલક્ષ્મી માત ભોળી, ચોસટ ચાચર રમવા ચાલી;
મનેછે આશ, મને રાખો ચરણની પાસ, સદા શેવકને માથે ગાજ.
ગાજ વેરીનાં ગાત્રો ભાજ. માત. આઈ.
ઓ માજી મેં પાલવ સાહ્યો, સાહ્યોરે માત મોરી;
કે હીંમત રાખુછું તોરી,તમે મને લેજો,મા લેજો ઉગારી અલબેલી તુ માત.
મારૂ કાંણ ગજુ ને કાંણ ગાત, છુ જનમોજનમનો દાસ;
દાસ વલ્લભની રાખી લાજ, બેઊ કરજોડીને કહુછુ આજ. માત. આઈ,

આઠ વારની લાવણી.

મંગલકી સેવા સુનો મેરી દેવા હાથજોડ હમ દ્વાર ખડે,
પાન સુપારી દ્વજા નાળીએર ચંદન ચોખા બેત ચડે;
રત્ન જડયો મા મુગટ સીરપે હીરા હારો હાર જડે,
ચુંદડી કસબી કોર કીનારે પંખેસે મોરસલ ઊડે.
નાકે વેસર વાળી મા બાંહે બાજુબંધ લટકતાં,
બરણવ તેરા કયા કરૂં મૈયા સાતવાર તેરા ગુન ગાતા;
બુધકી દાતા સબ જુગ માતા તુ મેરા કારજ સીધ કરો,
ચરન કમલકો લીયો આસરો સરનતુ મારે આન પરો.
સાચીરે આઇ જુગત અંબે મકર વીલંબે,
સંતનકે ભંડાર ભરે જ્યાં જ્યાં ભીર પરે;
સંતનકુ દુખદાળીદ્ર પલમાં હરે,
એસીરે તું આદ્ય ભવાંની તેરે કમલ મેરા ચીત રખના. બરણવ.
વાર વારકુ સબ જુગ માંહે પુરન અનોપમ રૂપ ભયો,
માતા હોકે પુત્ર દીલાવે, કહા સારદા ભોગ લીયો;
તુરખવાલી ખપરવાલી બેઠે કૌતક આપ કીયો,
જો માગે સો દયા ભાવસેં પલમે સંકટ દુર કીયો.
ભક્તકાજ મા ધાઈરે કાંઈ ઊદો ઊદો મુખસેં કેતા, બરણવ તેરા.

શુકરવાર સુખદાયક સાધુ સંત ખડે તેરી બીંદગીમે,
મા સંત ખડે તેરી હજુરમે,બ્રંહ્મા વીશ્નુ મહેષ મુની વેદ વાંચતે હજુરે;
અટલ સિંહાસન બેઠીરે મા મા મતબાલી મગનમે,
સીર કંચનકા છત્ર બીરાજે જલહલ જોત જુગતમે.
એસીરે તુ આદ્ય ભવાંની તેરે કમલ મેરા ચીત રખના. બરણવ.
વાર શનીશ્ચરકા કહુ મહીમા હુકમ લંકા વડ પરે,
અડસટ ટેરા નવખંડેરા ચંડમુંડ કીયા ચુરે;
રકતબીજ રકત નમેરોલો, ધુમરીયા લોચન મારે,
અગાસુર મારે બગાસુર મારે જ્યાં મારે મહીસાસુરે.
ભકત કાજ મા ધાઈરે ઊદો ઊદો મુખસેં કેતા. બરણવ.
આદીતવારે આદ્ય કુમારી રૂપ અનોપમ હેં તેરા,
ત્રીભુવનકી તુ મહેરાની, પાપીકુ પાર ઉતારા;
તુમ હો માતા પીતા જુગતકી મેં હુ બાલક તુ મેરા,
મેહેર કરો મેરી અંબા ભવાંની બીના મુગટકુ ઓધારા.
ભકત કાજ મા ધાઈરે ઊદો ઊદો મુખસેં કેતા. બરણવ.
સોમ સભા સધરો મેરી અંબા ઇતની અરજ મેરી કબુલના,
ધુપ દીપ નૈવેદ્ય આરતી રાજગરી કરતા તેરી;
હરી વલ્લભરામ દેદાર પાયો મીટ ગઈ ચોરાસી ફેરી,
તેરે દરસનકુ પાસે વલ્લભરામ હજુર કરે તે નોકરી.
ઊડે ચંગપર તોરારે લગે નીશાણ અંબાકા,
માલગે નીશાણ બહુચરકા. વરણવ તેરા કયા કરૂ મૈયા સાતવાર તેરા.

રાગ લાવણી.

કારતગ માસે માત કાળીકા, પાવારેઘડપર બીરાજતી;
કૃષ્ણ સ્વરૂપે કાળી કહીયે, મધુરસ મોરલી બજાવતી. ૩
માગસર માસે માત બહુચરા, નવખંડ જુગમે તું વ્યાપી;
દેશ દેશમે ગોખ બનાયા, મોર છાપ તેરી લાગી. ૨
પોસ માસ પારવતી કહીએ, શંકર પર છાયા ધરતી;

વૃષભવાહની સદા કલ્યાંણી, સીર પર ગંગા બીરાજતી. ૩
માહા મહીને મહંમાયા કહીએ, માયા જગતમે તુ વ્યાપી;
નવ દીન નવરાતર ખેલે, મોહોર છાપ તોરી લાગી. ૪
ફાગુન માસે ફગુવા ખેલે, ભર ભર ઝોલી ગુલાલકી;
ચુવા ચંદન ઓર અરગજા, ભરલે મટકી કેસરકી. ૫
ચઇતર માસે માત ચંડીકા, ચામુંડા નામ ધરાવતી;
ચંડ મુડકો માર ચલી મા, ચોસટ ખપર ધરાવતી. ૬
વૈશાખ માસે માત સીંધવા, હાથ લીયા મધુકા પ્યાલા;
સબ દૈતનકો માર ચલી મા, કીયા દેવકા રખવાળા. ૭
જેઠ માસે જુગતંબે કહીએ, જે જનેતા જુગતકી;
ગરીબ ગરમા યાદ કરતા વાહારે ચઢજો ભક્તનકી. ૮
અશાડ માસે આદ્ય ઇશ્વરી, આરાસુરમાં બીરાજતી;
દેશ દેશકા સંગજ આવે, શીર પર છત્ર ધરાવતી. ૯
સાવન માસે માત સીંધવાઇ, સતખલપુર આદ્યે બેઠી;
ધન્ય ભાગ્ય ભકતનકો કહીએ, બહુચર મા નજરે નરખી. ૧૦
ભાદરવે મા ભદ્ર કાળીકા, ભકિત કરલો દુલભસે;
ખીર ખાંડ ઓર ગરડ જલેબી, નિવેદ કરલો જુગતીસે. ૧૧
આસો માસે આઈ દસેરા, આધા જુગમે તેરા;
કાલી રાતકા સાધન કર લો, દીવાલીકા દીન થોરા. ૧૨
પુરન માસ પરશોતમ કહીએ, સંત ઊદરસે હે ગ્યાની;
સનમુખ હોકર વલ્લભ બોલે, બહુચર મા નજરે ભાળી. ૧૩

ત્રિભંગી છંદ.

જય જય જગ દેવી, સુરનર શેવી; ખંતી કેવી, દુઃખહરવા.
જય જય અઘ હારી, કરૂણાકારી; જય બલીહારી, ગુણગરવા. ૧
જય જય બ્રહ્માણી, તું રૂદ્રાણી, અલખ ગણાણી, બહુ નામી.
જય અચલ અકામી, નિરમળ નામી; સદગુણ ગામી, નહિ ખામી. ૨

જયજય બરદાળી, બહુચરબાળી; લે સંભાળી, નિજ જનને.
તું અવિચલ વાણી, તું ઇંદ્રાણી; ભકતો જાણી, ધર મનને. ૩
તું અભરણ ભરતા, તારણ કરતા; ભયને હરતા, જગ દેવી.
મહિશાસુર માર્યો, વલ્લભ તાર્યો; વિમળ ઉગાર્યો, યદુ શેવી. ૪
સચરાચર વ્યાપે, સંકટ કાપે; કોન ઉથાપે, તુજ વાણી.
સઉ તારે પારે, વારે વારે; આવિ ઉચારે, યુગ રાણી. ૫
તું દિલની દાતા, વિશ્વ વિધાતા; દે સુખશાતા, હે માતા.
અભય પદ ચહુંછું, કરગરિ કહુછું; શરણે રહુછું, સાક્ષાતા. ૬
ઉર ધર આ અરજી, દે શુભ વરજી; તું સુખ કરજી, રસદાઈ.
જુગ જુગમાં જાણી, અકળ કળાણી; દે મધુવાણી, મમમાઈ. ૭
જય શ્રષ્ટી સ્રજતા, કલમષ તજતા; તુજને ભજતા, તે તરતા.
સલખનપુર શેવી, બહુચર દેવી; સુખ કર એવી, નીધી ભરતા. ૮
અવનિ પર તારો, સઉથી સારો; અન્ય નઠારો, ગણું ધારો;
તું સદગુણ ગામી, નિરમળ નામી; સુખ વિશ્રામી, દિન તારો. ૯
મંગલ પદ દાતા, ગુણ પસરાતા; કર સુખ શાતા, દિલ ધારી.
શેવક પર સારો, પ્રેમ વધારો; દાસ ઉગારો, જયકારી. ૧૦
જય જય દિન શરણી, ભવ ભયહરણી; વેદજ વરણી, ગ્રંથ ભરે.
શું ગાશે તારી, સ્તુત ઉચારી; અલ્પ વિચારી, જંન ખરે. ૧૧
હર જન દુખડાં, કરને સુખડાં; ભાગે ભુખડાં, જુકિત જાણી.
બહુ ભિડે પધારે, દુઃખ વિડારે; તુજ આધારે, સૌ પ્રાણી. ૧૨
અનુભવિ લ્હેરી, તારા મ્હેરા; થકા કેશેરા, વિધાત્રી.
નમુ શીર મુજથી ને દ્વીસુજથી તરૂ હું તુજથી છે ખાત્રી.

ગણપતીની સ્તુતિ.

ધ્રુપદ છંદમનહર.

સુખનકો ગણેશકો, ધનેશકો જુધન પર્યો;
સારદા કે સુમકો, મુખહી બિચ ભર્યો હે.

કાલીતા કરાળીતા, બરસાળીતા સુમેરૂ હુકો;
રચબો બીહંચીકો, બીચમે કર ધર્યો હે.
ધર બેકો ધરણી ધ્રૂન, શિશ સાચેથે;
સો કબી નિહાલ, દેખ પોરમે અડયોહે.
પાલબો મોરારજીકો, સંગ હે મહેશજી કે;
તારબે તુરંગ નિત્ય, તીહારે બાટ પર્યોહે.

કાળીસ્તુતી ઉપરપ્રમાણે.

એક હાથ ખડગ એક ખપર બીરાજમાન,
એક હાથ રૂઢ એક સુધારસ પ્યાલીકા;
ખલ્લન કે ઠઠમેઠ ઝપટ કરો છીનકમે,
સિંહપર બાહન બીરાજે ચંદ્ર ભાલીકા.
સુર નદીકે તીર ચમુંડ મુંડ ચમકે,
ભૂપત ભયંકર પ્રચંડ હોત કપાલીકા;
યાહીસકે ટારી તેગ રાખતન કમ રહુમે,
શત્રુ કે માર બેકો અત્ર મારી કાલીકા.

ચરચરીછંદ.

પંપ્રગદ પુલ ગલે માલ મગ્રગદ મસ્તક દેવ ટીકા,
બંબ્રગદ સિંહપર ચઢો ચંચકત ચોલી જુજરીકા.
ખંખખડ ખડગ ખપર લિયો સો ગંગનાથ પ્રતીપાળીકા,
દંક્રગદ દેવદલમલનકો કંક્રગદ કોપ મારી કાલીકા,
શત્રનકી નાશ કાલ તુહી હે કરાળીકા.

ધ્રુપદ છંદમનહર.

દુર્ગાકો સ્મરન કર ભીત સર્વ દુર કર ચિત્ત શુદ્ધ રહે કર સાહ્યકે કપાલીકા.
જ્ઞાનકો ખડકકર જમ ફાંસનાશ કર,કાળકી કરાળહે હેમચલ કેરી બાળીકા.
કહત કબી ગંગનાથ અખંડહે બીરાજમાન, જોત કળા બાપીકહે,

સદાહે કપાલીકા.

સીંહ બાહન રૂંઢમાળ શંભુ સંગ રહત ખ્યાલ, શત્રનકી નાશકાલ તુહીહે
કરાલીકાલીકા.

—⊶—

જ્યાં ક્રોધમાન દેબી, સીંહપર સ્વાર હોત,
દોડી દ્રગ લપટ ઝપટ ભુમ ભમ ભમ.
કાટી કાટી દનુજ રૂધીર શુભ ચાટ ચાટ,
રૂધીર ચાહલમે ચલત સિંહ ચબ ચબ.
રૂધીર ધુમંડ નદી નદી ભરેમ ભક્ત,
ભીજ ભીજ ગલત ગીરત ગીર ગબ ગબ.
સુરપાલ સન સન શીશ માલ ગંડ ગંડ,
ખડગ ધરત તાં ચલત ધર ધમકત.
જ્યાં ક્રોધમાન દેવી સિંહપર સ્વાર હોત,
મહા દ્વાર ત્રછન ખડગ ધાર ચમકત.
ઝંડત જરૂલ ભૂત ભૂતનીષ્ટ જોગણી,
રૂધીર ચાહલનમે ચલત સિંહ ચબ ચબ
દ્રગ જમ ગજભી વધાર દગ ધગ,
કુડલ કમઠ પર ઠઠ ઠઠ ભમકત.
સુરપાલ સન સન સીશ માલ ગંડ ગંડ,
ખડગ ધરતતો ચલત ધર ધમકત.

ગરબા ભાગ ૨ જો.

शार्दुलविक्रिडित.

विद्युद्दामसमप्रभांमृगपतिस्कंन्धास्थितांभीषणां,
कन्याभिःकरवालखेटाविलसद्धस्ताभिरासेविताम् ॥
हस्तैश्चक्रधरालिखेटाविशिखांश्चापंगुणंतर्जनी,
बिभ्राणामनिलात्मिकांशशिधरांदुर्गांत्रिनेत्रांभजे ॥१॥

वसंततीलीका छंद.

नमोदेविमहाविद्येनमामिचरणौतव ॥
सदाज्ञानप्रकाशंमेदेहिसर्वार्थदेशिवे ॥२॥

ગણપતીનો ગરબો.

ધંન ગણુપત્ય દેવ, શુભ કારજને ઇછે તમને સેવે,
માહાદેવના દેવ તમને કીધા છે માહા દેવે. ૧
જેને સંકર તાત ને ઉમયા માત, તે ચૌદ ભોવનની જાંણે વાત;
તેણે દેવ કરી સ્થાપ્યા સાક્ષાત. ધન્ય. ૨
જેને સ્વાંમી કારતીક જોડે ભાઈ, બેઠા મોરવાહન કરી ચતુરાઈ.
આપુ વાહન ગણુપત્ય ઊંદર સાઈ. ધન્ય, ૩
જેને સુધ્ય બુધ્ય નારી અરધંગે છે, લક્ષ લાભ દીકરા પાસે બે;
રિધ્ય સિધ્ય કુંવરીઓ નામજ કે. ધન્ય. ૪
જેને મનકાંમના બે પુત્રની વહુ, અભે ભંડારી જાંણેછે સહુ;
સુરદેવ કરતાં સમૃધી બહુ. ધન્ય. ૫
જેને ક્ષેમ કુશલ બે જોડે જમાઈ, એવી ગણુપત્યની પ્રસ્તાઈ;
આપી પ્રસંન થઈ મા અંબાઈ. ધન્ય. ૬

જેને સુઢ મોટીને ભાલે ચંદ્ર, તેના તેજથકી કાંઈ અજાયા ઈંદ્ર;
જેને નવગ્રહ પાસે છે કીંદ્ર. ધન્ય. ૭
એને કરણ મોટા એક દંત વિશાલ, મુદ્રીકા બે કરણે રસાલ;
જેને કેસર તીલક કર્યું છે ભાલ. ધન્ય. ૮
એને કાલા કેસ ને માથે ખુંપ, સુંદર શોભેછે નાંનું સ્વરૂપ;
એની સેવા કરે માહા ભારે ભુપ. ધન્ય. ૯
એને ચાર ભુજા શોભેછે સંગ, મોટી ખાંધ ભારે રૂડુ દીસે અંગ;
જેને ગ્રથ સીંદુરે ભરીઓ રંગ. ધન્ય. ૧૦
એને વામ કરે કમલ સોહીએ, બીજે હાથે બેરખા જોઇએ;
ત્રીજે હાથ કમંડલ મન મોહીએ. ધન્ય. ૧૧
એને દક્ષણા ફરસી પાંણ્ય રહી, ઉપવીત સર્પનું કોટે સહી;
કટીમેખલા બાંધી કમર થઈ. ધન્ય. ૧૨
હાથે બાજુબંધ ને પુંચી, ગળે મોતી માળા પેરી ઊંચી;
દુગદુગી ઉપર રહ્યું મન ખુંચી. ધન્ય. ૧૩
પીતાંબર રૂડાં પેહેરી, પાવડીઓ પગે રંગ ઘેરી;
સીંઘાસન બેઠાં છે લેહેરી, ધન્ય. ૧૪
ગણપત્યને મોદકના આહાર, પાસે ભરી મેલ્યા અપરંમપાર;
તમને સેવે તેની કરતા સાર. ધન્ય. ૧૫
જાગ જગનને વેવા જનોઇ શ્રીમંત વાસ્તુ કરે સોહાઇ;
પેલા બેસારે સુભ મુહુરત જોઇ. ધન્ય. ૧૬
ઓછવ કીરતન ને કથા ભવાઇ, પેલા ગણપત્ય સમરે સુખદાઇ;
તેની ગણપત્ય કરે સવાઇ. ધન્ય. ૧૭
નવું હાટચ નવો રોજગાર કરતા, ગણપત્ય સમરી પરદેશ ફરતા;
તેને અસ્ટમા સીધ્ય નવેનિધ્ય ભરતા. ધન્ય. ૧૮
પેલુ ગણપત્યનું ધ્યાનજ ધરીએ, પછે ઇષ્ટદેવ સમરણ કરીએ;
વળતી સ્વરસ્વતી મુખ ઊચરીએ. ધન્ય. ૧૯
નરનારી ગાયે શુણે શીખે, પંડચ ધરી પરઘેર નવ ભીખે;
ભાવે સેવે ગણપત્ય દેખે. ધન્ય. ૨૦

એ ઘર ધંન્ય સંતાન આપે, ત્રૈલોકમાં ગણપત્યની છાપે;
સેવે તેના દુખડાં કાપે. ધન્ય. ૨૧
એ તેતરીસ ક્રોડના મોટા રાય, એને સમરે તેનું સર્વે દુખ જાય;
ત્યાંહાં દાસ હરગોવિંદ લાગે પાય,
ધન્ય ગણપત્ય દેવ શુભ કારજને ઇછે તમને સેવે. ૨૨

અથ આનંદનો ગરબો.

આઈ આજ મુને આનંદ વાધ્યો અતિ ઘણો મા,
ગાવા ગરબા છંદ બહુચર માત તણો મા. ૧
અલવે આળપંપાળ આપિજ્ઞા આણી મા,
છો ઇચ્છા પ્રતિપાળ દ્યો અમૃત વાણિ મા. ૨
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ વાસ સકળ તાહરો મા,
બાળ કરી સંભાળ કર ઝાલો મારો મા. ૩
તોતળા મુખ તંન તો તો તો કહે મા,
અર્ભક માગે અંન નિજ માતા મન લહે મા. ૪
નહિ સવ્ય અપસવ્ય કહિ કાંયે જાણું મા,
કળી કાહાવા કવ્ય મન મિથ્યા આણું મા. ૫
કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અકર્મ ભર્યો મા,
મુરખ મન વહે મીન રસ રટવા ઉચર્યો મા. ૬
મુઢ પ્રમાણે મત્ય મન મિથ્યા માપી મા,
કોણ લહે ઉતપત્ય વિશ્વ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
પરાક્રમ પર્મ પ્રચંડ પ્રબળ ન પલ પ્રીછુ મા,
પુરણ પ્રગટ અખંડ અજ્ઞ થકો ઇછુ મા. ૮
અરણુવ ઓછે પાત્ર અકલ કરી આણુ મા,
પાંમુ નહીં પળ માત્ર મન જાણું નાણું મા. ૯
રસના યુગમ હજાર તે રટતાં હાર્યો મા,
ઇશે અંશ લગાર લેઈ મન મથ માર્યો મા. ૧૦

માર્કુંડ મુનીરાય મુખ માહાત્મ ભાખ્યું મા,
જય મુનિ રષી જેવાય ઉર અંતર રાખ્યું મા. ૧૧
અણ ગણ ગુણ અતિ ગોત ખેલ ખરો ન્યારો મા,
માત જાગતી જોત જળહળતો પારો મા. ૧૨
જશ તૃણ વત ગુણ ગાથ કહુ ઉંડળ ગુંડળ મા,
ભરવા બુદ્ધ્ય બે હાથ ઓધામાં ઉંડળ મા. ૧૩
પાગ નમાવી શીશ કહું ઘેલું ગાંડૂં મા,
માત ન ધરશો રીસ છો ખોલૂં ખાંડૂ મા. ૧૪
આદ્ય નિરંજન એક અલખ અકળ રાંણી મા,
તૂથી અવર અનેક વિસ્તરતાં જાણી મા. ૧૫
શક્તી સરજવા શ્રષ્ટ સેજ સ્વભાવ સ્વલ્પ મા,
કિંચિત કરૂણાં દ્રષ્ટ ક્રત ક્રત કોટિ કલપ મા. ૧૬
માતંગી મન મુક્ત રમવા મન દીધુ મા,
જોવા જુક્ત અજુક્ત ચૌદ ભૂવન કીધૂં મા. ૧૭
નીર ગગન ભુતેજ સેજ કરી નરમ્યાં મા,
મારૂત વસ જે જે ભાંડ કરી ભરમ્યાં મા. ૧૮
તતક્ષણ તનથી દેહ ત્રૈણ કરી પેદા મા,
ભવ ક્રત કરતા જેહ સરજે પાળે ખેદા મા. ૧૯
પ્રથમ કર્યા ઉચ્ચાર વેદ ચાર વાયક મા,
ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર ભુ ભણવા લાયક મા. ૨૦
પ્રગટ પંચમા ભુત અવર સરવ જે કો મા,
સક્ત સર્વ સંયુકત શક્ત વિના નહીં કો મા. ૨૧
મૂળ મહી મંડાણ મહં માયેશ્વરી મા,
યુગ સચરાચર જાણ જે વિશ્વેશ્વરી મા. ૨૨
જળ મધે જળસાઈ પ્રોઢા જુગજીવન મા,
બેઠાં અંતરીક્ષ આઈ ખોળે રાખી તન મા. ૨૩
વ્યોમ વિમાનનિ વાટચ ઠાઠ ઠઠયો આછો મા,
ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ કાચ બન્યો કાચો મા. ૨૪

જનમ જનમ અવતાર આકારે જાણી મા,
નીરમીત હીત નર નાર નખસીખ નારાયણી મા. ૨૫
પનંગ પશુ પક્ષી પ્રથક પ્રથક પ્રાણી મા,
યુગ યુગમાં ઝંખી રૂપે રૂદ્રાણી મા. ૨૬
ચક્ષુ મધ્યે ચૈતન્ય વચ્ચ ચાસન ટીકી મા,
જણાવવા જન મંન મધ્ય માતાકીકી મા. ૨૭
અનચર ત્રણચર વાયુ ચર વારી ચરતા મા,
ઉદર ઉદર ભરી આયું તુ ભવની ભરતા મા. ૨૮
રજો તમોને સત્વ ત્રીગુણાત્મ ત્રાતા મા,
ત્રીભુવન તારણ તત્વ જકત તણી જાતા મા. ૨૯
જયાં જયમ ત્યાં ત્યમ રૂપ તેં ધાર્યો સઘળે મા,
કોટી કરેધા ધુપ કો તુજને ન કળે મા. ૩૦
મેરૂ શીખર મહીમાય ધોળાવડ પાસે મા,
બાળી બહુચર માય આદ્ય વસે વાસે મા. ૩૧
ન લહે બ્રંહ્મા ભેદ ગુહ્ય ગતિ તાહેરી મા,
વાણિ વિખાણે વેદ શી મતિ માહેરી મા. ૩૨
વિષ્ણુ વિમાસી મંન ધન્ય એમ ઉચરીયા મા,
અવર ન તુજથી અન્ય બાળી બહુચરીયા મા. ૩૩
માણે મન માહેશ માત મયા કીધે મા,
જાણે સુરપતિ શેષ સહુ તારે લીધે મા. ૩૪
સહસ્ત્ર ફણાધર શેષ સકત સબળ સાધી મા,
નામ ધર્યું નાગેશ કિરતી તો વાધી મા. ૩૫
મચ્છ કચ્છ વારાહ નરસિંહ વામન થઈ મા,
એ અવતારો તારાય તે તે તુ મઈ મા. ૩૬
ફરસુરામ શ્રી રામ રામ બળી બળજે મા,
બુધ કલંકી નામ દશવિધ ધારી દેહે મા. ૩૭
મધ્ય મથુરાથી બાળ ગોકુળ તો પોતું મા,
તેં નાખી મોહોજાળ બીજુ કોઈ નોતું મા, ૩૮

કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર કળિ કારણ કીધું મા,
ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થઈ દરશણ દીધું મા. ૩૯
ત્રંદલ વપુશક્ નાર્યે નહીં પુરષાં પાખું મા,
એ આશ્ચર્ય સંસાર શ્રુતિ સંમૃતીએ ભાખુંમા. ૪૦
જાણ્યે વિંઢળ કાય જકત કહે જુકત મા,
માત મોટેમ મહિમાય ન લહે ઇંદ્રિ ઊગત મા. ૪૧
મેરાંમણ મથમેર કીધો રવૈયો સ્થીરમાં મા,
આકર્ષણ એક તેર વાસુકીના નેતર મા. ૪૨
સુર સંકટ હરનાર સેવકને સનમુખ મા,
અવિગત અગમ અપાર આનંદીનિધ સુખ મા. ૪૩
સનકાદીક મુની સાથ સેવી વિધ્ય વિધ્યે મા,
આરાધી નવનાથ ચોરાસી સીધે મા, ૪૪
આવી અયોધ્યા ઇશ નામી શીશ વળ્યાં મા,
દશ મુસ્તક ભુજ વીશ છેદી સિત મળ્યાં મા. ૪૫
નૃપ ભીમકનિ કુમાર તમ પુજે પામી મા,
રૂકમણી રમણ મોરાર મન ગમતો સ્વામી મા. ૪૬
રાખ્યા પાંડુ કુમાર છાના સ્ત્રી સંગે મા,
સંવત્સર એક બાર વાસ્યા તમ અંગે મા. ૪૭
બાંધ્યો તન પ્રદ્યુમન છૂટે નહીં કોઇથી મા,
સમરી પુરી સલખન ગયો કાળા ગ્રેહેથી મા. ૪૮
વેદ પુરાણ પ્રમાણ શાસ્ત્ર સકળ સાખી મા,
શક્ત સકળ મંડાણ સરવ રહ્યાં રાખી મા. ૪૯
જે જે જાગ્યા જોઈ ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા,
સમ વીભ્રમ મતિ ખોઇ કહી ન સકું કેવી મા. ૫૦
ભૂત ભવિષ્ય વર્તમાન ભગવંતી તું ભવની મા,
આદ્ય મધ્ય અવસાન આકાશે અવની મા. ૫૧
તિમર હરણ શશિસુર તે તારો ધોખો મા,
અમિ અગ્ની ભરપુર થઈ શોખો પોખો મા. ૫૨

ખટ ઋતુ ખટ રસ માસ દ્વાદશ પ્રતિબંધે મા,
અંધકાર ઉજાશ અનુક્રમ અનુ સંધે મા. ૫૩
ધરથી તૂ ધન ધન્ય ધ્યાન ધરે નાવે મા,
પાલણ પ્રજા પ્રજન અણચીતવે આવે મા. ૫૪
સકળ શ્રષ્ટ સુખદાઈ પયદધી ઘ્રુત માયે મા,
સમને સરસરસાઈ તૂ વિના નહીં કાંયે મા. ૫૫
સુખ દુખ બે શંસાર તારાં ઉપનાવ્યાં મા,
બુધ્ય બળ ને બલિહાર ઘણું ડાયાં વાયાં મા. ૫૬
ક્ષુધા ત્રશા નિદ્રાય લજ્યૌવા વૃધા મા,
શાંતિ સુર ક્ષમાય તુ સઘળે શ્રદ્ધા મા. ૫૭
કામ ક્રોધ મોહો લોભ મદ મચ્છર મમતા મા,
ત્રષ્ણા સ્થીર્થઈ થોભ શાંતી ને સમતા મા. ૫૮
અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ તું મંમાયા મા,
વીશ્વ તણો વિશરામ ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯
ઉદે ઉદારણ અસ્ત આદ્ય અનાદ્યેનિ મા,
ભાષા ભુર સમસ્ત વાક વિવાદેની મા. ૬૦
હરષ હાસ્ય ઉપહાસ્ય કાવ્ય કવિત વિતતુ મા,
ભાવ ભેદ નિજ ભાસ્ય ભ્રાંત ભલે ચિતતુ મા. ૬૧
ગીત નૃત્ય વાજીંત્ર તાલ તાન માને મા,
વાણિ વિવિધ્ય વિચિત્ર ગુણ અગણિત ગાને મા. ૬૨
રતિરસ વિલસ વિલાસ આશ સકલ જગની મા,
તન તન મન મધ્ય વાશ મહંમાયા મગની મા. ૬૩
જાણુ અજાણે જક્ત બે બાધા જાણે મા,
જીવ સકળ આશકત સહુ સરખું માણે મા. ૬૪
વિધ્ય વિધ્ય ભોગ પ્રજાદ જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા,
પ્રત સુણતાં તે સ્વાદ પદ પોતે રાખ્યું મા. ૬૫
જડ થડ સાખા પત્ર પુષ્પ ફળે ફળતી મા,
પરમાણુ એક માત્ર ઇતીવાસર ચળતી મા. ૬૬

નીપટ અટપટી વાત નામ કહું કોનું મા,
સરજી સાતે ધાત માત અધીક સોનું મા. ૬૭
રત્નમણી માણેક નગ મગીયાં મુકતા મા,
આભા અધિક અટંક અન્યન સંયુક્તા મા. ૬૮
નીલપીત આરક્ત સામ સ્વેત સરખી મા,
ઉભય વ્યક્તા વ્યક્ત જકત જને નરખી મા. ૬૯
નગજે અધીકુળ આઠ હેમાચલ આદે મા,
પવન ગવન ઠડી ઠાઠ અરચીત તું સાધે મા. ૭૦
વાપી કૂપ તળાવ તુ સરીતા સીંધુ મા,
જળ તરણ જળ નાવ તુ તારણ બંધુ મા. ૭૧
વનસ્પતિ ભાર અઢાર ભૂ ઉપર ઉભાં મા,
ક્રત ક્રત તુ કીરતાર કોશવિશ્વાં કુંભાં મા. ૭૨
જડચૈતન અભીધાન અંશ અંશ ધારી મા,
માનવ મોટે માન્ય તે કરણી તારી મા. ૭૩
વરણ ચાર નિજ કર્મ ધર્મ સહિત સ્થાપી મા,
બેને બાર અપર્મ અનુચર વર આપી મા. ૭૪
વાડવ વન્હીં નિવાશ મુખ માતા પોતે મા,
તૃપ્તે તૃપ્તે ગ્રાશ માત જગન્ન જોતે મા. ૭૫
લક્ષચોરાસી જંત શહુ તારા કીધા મા,
આણ્યો અસુરનો અંત દંડ ભલા દીધા મા. ૭૬
દુષ્ટ દમ્યા કહિ વાર દારૂણ દુખ દેતા મા,
દૈત્ય કર્યા સંહાર ભાગ યગન લેતા મા. ૭૭
સુધ્ય કરણ સંસાર કર ત્રિશુળ લિધું મા,
ભોમ્ય તણે શિર ભાર હરવા મન કિધું મા. ૭૮
બહુચર બુધ્ય ઉદાર ખળખોળી ખાવા મા,
સંત કરણ ભવપાર સોધ્ય કરે સાવા મા. ૭૯
અધમ ઓધારણ હાર આસનથી ઉઠી મા,
રાખણ યુગ વેહેવાર બધ્ય બાંધી મૂઠી મા. ૮૦

આણી મન આનંદ મા માંડે પગલાં મા,
તેજ પુંજ્ય રવિ ચંદ્ર દેનાંનાં ડગલાં મા. ૮૧
ભર્યા કદમ બે ચ્યાર મદમાતી મદભર મા,
મનમાં કરી વિચાર તેડાવ્યો અનુચર મા. ૮૨
કુરકટ કરિયા રોહ કરૂણા કર ચાલી મા,
નખ પંખિમય લોહ પગ પૃથ્વી હાલી મા. ૮૩
ઉડીને આકાશ થઈ અદભુત્ આવ્યો મા,
અદક્ષણ માં એક સ્વાશ અવનિતળ લાવ્યો મા. ૮૪
પાપિ કરણુનિ પાત પ્રથ્વીપડ માંહે મા,
ગોઠયું મન ગુજરાત્ય ભિલાં ભડ માંહે મા. ૮૫
ભોળિ ભવાનિ માય ભાવ ભર્યા ભાળે મા,
કીધી વણી ક્રપાય ચુંઆળે આળે મા. ૮૬
નવખંડ ન્યાળિ નેટ નજર વજર પેડી મા.
ત્રેણુ ગામ તર ભેડચ ડેડચ અડી બેડી મા. ૮૭
શેવક સારણુ કાજ સલખનપુર સેંડે મા,
ઉઠયો એક અવાજ ડેડાંણા નેડે મા. ૮૮
આવ્યાં શરણા શરણુ અતિ આનંદ ભર્યા મા,
ઉદિત મુદિત રવી કિર્ણે દશ દિશ જશ પ્રસર્યા મા. ૮૯
સકળ સમ્રધિ સુખ માત બેઠાં ચિત સ્થિર થૈ મા,
વસુધા મધ્ય વિક્ષાત વાત વાયુ વિધ ગઇ મા. ૯૦
જાણે જક્ત બધ્ય જોર જન જનુનિ જોખે મા,
અધિક ઉરાડયો શોર વાશ કરી ગોખે મા. ૯૧
ચાર ખુંટ ચોખાંણ્ય ચરચા એ ચાલિ મા,
જન જન પ્રત્ય મુખ વાણ્ય બહુચર બરદાળી મા. ૯૨
ઉદો ઉદો જેકાર કિધો નવખંડે મા,
મંગળ વરત્યા ચાર ચૌદે બ્રંહ્માંડે મા. ૯૩
ગાજ્યા સાગર સાત ઢુધે મ્હે ઉઠયા મા,
અધમ અધર્મ ઉત્પાત તે કિધા જૂઠા મા. ૯૪

હરખ્યા સુરિનર નાગ મુખ જોઈ માતાનું મા,
અવલોકી અનુરાગ મન મુનિ સરખાનુ મા. ૯૫
નવગ્રહ નમવા પાય પાગ્ય પળિ આવ્યા મા,
ઉપર ઊતારવા કાજ મણિ મુકતા લાવ્યા મા. ૯૬
દશ દિશના દિગપાળ દેખિ દુખ વામ્યા મા,
જન્મ મરણ જંજાળ જીતિ સુખ પામ્યા મા. ૯૭
ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન નૃત્ય કરે રંભા મા,
સ્વર સુણતાં તે કાન ગત થઈ ગઈ થંભા ગા. ૯૮
ગુણનિધિ ગરબો એહ બહુચર મા કેરો મા,
ધારે ધરિને દેહ સુફળ પ્રરે ફેરો મા. ૯૯
પાંમે પદારથ પાંચ શ્રવણે સાંભળતાં મા,
ન આવે ઉની આંચ દાવાદળ બળતાં મા. ૧૦૦
સસ્ત્ર ન ભેદે અંગ આદ્ય સક્ત રાખે મા,
નિત નિત નવલે રંગ શમ દમ ક્રમ પાખે મા. ૧૦૧
જળ જે અનઘ અઘાત ઉતારે બેડે મા,
ક્ષણ ક્ષણ નિશદીન પ્રાત સંકટ બધ્ય ફેડે મા. ૧૦૨
ભુત પ્રેત જાંબુક વંતર ડાકેણિ મા,
ના આવે આડી અચુંક શામા શાકેણી મા. ૧૦૩
ચરણ કરણ ગતિ ભંગ ખુંગ પુંગ વાળે મા,
ગુંગ મુંગ મુખ અંગ અબધ્ર બધિ ટાળે મા. ૧૦૪
સેણવિહોણા નેણ નેણા તું આપે મા,
પુત્ર વિહોણા કેણ મેણા તુ કાપે મા. ૧૦૫
કળિ કલ્પતરૂ ઝાડ જે જાણે તેને મા,
ભક્ત લડાવે લાડ પાડ વિના કેને મા. ૧૦૬
પ્રગટ પુરૂષ પુરસાઈ તું આલે પલમાં મા,
ઠાલે ઘેર ઠકરાઈ ઘો દલ હલબલમાં મા. ૧૦૭
નિરધનને ધન પાત્ર તે કરતા તું છે મા,
રોગ દોશ દુખ માત્ર તું હરતા શું છે મા. ૧૦૮

હય ગજરથ સુખપાલ આલ વિના અજરે મા,
બરદે બહુચર બાળ ન્યાલ કરે નજરે મા. ૧૦૯
ધર્મ ધજા ધન્ય ધાન્ય ન ટળે ધામ થકી મા,
મહિપતી મુખ દે માન્ય માના નામ થકી મા. ૧૧૦
નર નારી ધરી દેહ જે તે કો ગાશે મા,
કુમત્ય કૃત તતખેહ થઈ ઉડી જાશે મા. ૧૧૧
ભગવતિ ગીત ચરિત્ર જે સુણશે કાને મા,
થઈ કુળ સહિત પવિત્ર ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
તુંથી નથી જે વસ્ત જેથી તું તરપું મા,
પુરણ પ્રગટ પ્રશસ્ત શી ઉપમા અરપું મા. ૧૧૩
વારંવાર પ્રણામ કરજોડી કિજે મા,
નિરમળ નિશ્ચે નામ જન નિશદિન લિજે મા. ૧૧૪
નમો નમો જગ માત સહસ્ર નામ તારાં મા,
માત તાતને ભ્રાત તુ સરવે માહારા મા. ૧૧૫
સંવત શતદશ સાત નેવું ફાલગુણ સુધે મા,
તથી ત્રિતીયા વિક્ષાત ઇતિ વાસર બુધે મા. ૧૧૬
રાજનગર નિજ ધામ પુર નવિન મધ્યે મા,
આઈ આદ્ય વિશ્રામ જાણે જગ બધે મા. ૧૧૭
કરચ દુર્લભ સુર્લભ રહે સહુ છેવાડો મા,
કરજોડી વલ્લભ કહે ભટ મેવાડો મા. ૧૧૮

અથ શ્રી શણગારનો ગરબો લખ્યોછે.

પ્રથમ પાર્વતિના પુત્રને પાએ નમુરે લોલ,
દિન જાણી વાણી હિજિએ કહુ સમુરે લોલ. ૧
સરસ્વતિ તમ ચરણ પ્રતાપથીરે લોલ,
નવે નિધ્ય રિધ્ય સિધ્ય આપો આપથીરે લોલ. ૨
કરૂ ગાંન ધરૂ ધ્યાન બોચરા તણુરે લોલ,

કરો સાર વાર વાર શું કહુ ઘણુંરે લોલ. ૩
આજ બૌચરાજી માત ગરબે રમેરે લોલ,
સુરિનર મુનિવર સહુને ગમેરે લોલ. ૪
માજી રૂપ રાધિકા થકિ ઘણું બનિરે લોલ,
કોટિ કામ સશિ સુરજની છબિ હણીરે લોલ. ૫
રેખ રોયણિ રંનાદે આદ્ય સુંદરિરે લોલ,
પલક પલવટે ઉમા રમા પુરંદરિરે લોલ. ૬
વેણિ વાસુકિ સરિખી શીશ રાજતિરે લોલ,
ક્ષુદ્ર ઘંટ ગોફણોને મધ્ય ગાજતિરે લોલ. ૭
ભરિ માંગ્ય મુક્તા તે માહા મુલ્યનિરે લોલ,
રાજે રાખડિ રૂડિ તે રત્ન તુલ્યનિરે લોલ. ૮
ફુલિ ખીટલિ સેંથો ભર્યો સમો પડયોરે લોલ,
ચાક ચમરિ શો ચોટલો કટી અડોરે લોલ. ૯
શ્રવણ સુંદર આકાર સર્વ સિપનારે લોલ,
શોલ શોભિતા શણગાર સર્વ નિપન્યારે લોલ. ૧૦
કાને વાળીયો જડયાં જડાવ જુમખાંરે લોલ,
જોત્ય મોતિયે પરોવ્યા જુમે લુમખારે લોલ. ૧૧
સોના સાંકલી સરસાંસીકાં જડામણિરે લોલ,
કોર તોરણ મોતિનિ દિપે દાંમણિરે લોલ. ૧૨
તેજ શું કહું તાટંગ તલે લોલકેરે લોલ,
કલા ફુલ જડાં નંગ તે અમુલકેરે લોલ. ૧૩
અર્ધ ચંદ્રછે કપોલ શું કહું કથિરે લોલ,
ચૌદ ભોવનમાં બૌચરા સમુ નથિરે લોલ. ૧૪
ભાલ આડ લાલ કુમ કુમનિ રાતડિરે લોલ,
તપે ટિલડિ કરી ન જાય વાતડિરે લોલ. ૧૫
ભૃગુટિ મધ્યે સિંદુરની બિંદિ કરિરે લોલ,
ચોઢા ચોખલા કપોલ લોલ સુ ભરિરે લોલ. ૧૬
ભૃગુટિ કમાન્ય કાન કોર સુ અડિરે લોલ,

ફિર નાસિકા વીધી વીધે કરે ઘડીરે લોલ. ૧૭
આંખ્ય ઓપમાને નાવે કોઈ પલ્વટેરે લોલ,
વર્ણ વર્ણવુંજ અન્ય ઓપમા ઘટેરે લોલ. ૧૮
પદ્મ દિપક તારાનાં તેજ તે ગળ્યાંરે લોલ,
મિન ખંજર મૃગ માન્ય મુકિને પળ્યાંરે લોલ. ૧૯
લક્ષ લક્ષ કાંત લિલક લિલા જુવેરે લોલ,
ગૌર ગાલમાં ત્રિલોક મોહ્યાં ત્રાજુવેરે લોલ. ૨૦
મોહો રૂપ ધર્યું બૈચરમા બાલિએરે લોલ,
ગ્રહ ચાર રહ્યા વેસરનિ વાલિએરે લોલ. ૨૧
ગુરૂ હિમલાલ્ય ભોમ ભૃગુ મુક્તમાંરે લોલ,
શનિ ટિકિએ જોતાં જણાય યુક્તમાંરે લોલ. ૨૨
અધુર બિંબક પ્રવાલિ લાલમાં મળીરે લોલ,
દંત પંક્તિ યુક્ત દાડમ જેવિ કળીરે લોલ. ૨૩
ચળકે ચુનિયો જડાવ ભાવ રેખમાંરે લોલ,
વદન નિરખતાં ન મળે મેશાન મેશમાંરે લોલ. ૨૪
આવ ભાવશુ કટાક્ષ નેણ સેનનુંરે લોલ,
ચિબુક ચારૂ વચે બિંદુ પડુ મેનનુંરે લોલ. ૨૫
કંઠ કોકિલા કપોત જોત પોતનિરે લોલ,
ભાણ યુગમાં પ્રમાણ તે ઉદ્યોતનિરે લોલ. ૨૬
કોટે ચેણ માલા ચમકલિ ચમકતિરે લોલ,
ધણિ ગુગરિ અરિસે દિસે ધમકતિરે લોલ. ૨૭
ગળે ઘરેણાં ઘણાં થયાં ઘચુબલેરે લોલ,
કનક સાંકળી તુસિ દોરો જુમી વલેરે લોલ. ૨૮
હિરા સાંકલિ પાસિતે સેર ચાર શુંરે લોલ,
મુક્ત માલા એકાવલ હારશુંરે લોલ. ૨૯
બે હમેલમાં હિરાના ઝલકારડારે લોલ,
પારિજાતક મંદાર કેરા હારડારે લોલ. ૩૦
બાહુ યુગ્મ ડંડ સુંઢ સરખા સહિરે લોલ,

હાથ હાથનિ હાથેલિએ મથ્યાં મહિરે લોલ. ૩૧
અતિ અદભુત અંગુઠા સંગે આંગળીરે લોલ,
એક એક અનુમાન મગનિ ફળીરે લોલ. ૩૨
નખ વિશ રાત્ય દિવશે તારા તપેરે લોલ,
અન્ય ઓપમા તે અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે લોલ. ૩૩
બાંયે બાજુબંધ બેરખ ને ફુમતાંરે લોલ,
બાંધ્યાં બાદલે બણ્યાં રહ્યાંછે ઝુમતાંરે લોલ. ૩૪
પાણ ચુડલા પ્રમાણ ચતુર રંગનોરે લોલ,
જાણે અરૂણ તરૂણ દંત તે મતંગનોરે લોલ. ૩૫
બેહુ કોરમાં જડાવ લાલની કણિરે લોલ,
મણિ માણક હિરાનિ હાથે કાંકણિરે લોલ. ૩૬
એ પુચિએ જવાલિ ભાળી કંગણિરે લોલ,
છલા છાબ આરસિ જડિ સુ ચંગનીરે લોલ. ૩૭
ઉર ઓપતુ રસાળ તે વિશાળસુરે લોલ,
કોમલ કુચ કુચ અગ્ર મમરાલસુરે લોલ. ૩૮
કંચુકિ કનક કનાર હારસુ બનીરે લોલ,
ચુવાચંદન ચરચીત સુગંધ સોસનિરે લોલ. ૩૯
લેંઘો લાહ્યનો પેરયો તે રંગ જુજુવેરે લોલ,
કસબ કોર જોર સાલુ કસુંબે ચુવેરે લોલ. ૪૦
પેટ પોયણિ પ્રમાણ ક્ષીણ લંક્યણિરે લોલ,
કનક મેખલા રસાલ કટિ કિંકણિરે લોલ. ૪૧
ઉદર ઉપર ત્રીવળી વળી રહિરે લોલ,
પરિ સંચ ભરી માય ત્રિવેણિ વહિરે લોલ. ૪૨
નાભિ કમલ કુવો કર્યો સુમારનોરે લોલ,
ભર્યો વારી તે અમુટ ઇંદુ સારનોરે લોલ. ૪૩
પુઠ હેઠ હેઠ વાંસોતે [illegible] છેરે લોલ,
અધોમુખનુ અખંડ કેલ પત્ર છેરે લોલ. ૪૪
કટિ કેશરિ હરિનીતંબ શદલિરે લોલ,

જંઘા યુગ્મ તે અવો મુખ્યછે કંદલિરે લોલ. ૪૫
ચારૂ ચરણ ચરિત્ર લખ્યાં ચોદશારે લોલ,
પાગે આંગળાં વળ્યાં ચંપા કલિ જશાંરે લોલ. ૪૬
ભરિ ઝાબક કટોરિ હિમનાંનિયોરે લોલ,
ઇંદુ બિંદુને આકાર એડિ પાંનિયોરે લોલ. ૪૭
ઝેર લંઘર તોડાને ગુથરિ તળેરે લોલ,
પાગ્ય નેપુરે ને વિછુવે મુનિ ચલેરે લોલ. ૪૮
નેણ કાજલ સાર્યા તે કુમ કુમ રોલસુરે લોલ,
મંદ હાસ્ય કરે મુખ ભર્યાં તંબોલસુરે લોલ. ૪૯
ઠડિ ડાઠ આડ આડ સખિ સંગમાં રે લોલ,
બાલિ બહુચરા કરે કલોલ રંગમાંરે લોલ. ૫૦
કરે ગાંન તાન પાન પાત્ર હાથમાં રે લોલ,
ફરે રમક ઠમક છમક સખી સાથમાં રે લોલ. ૫૧
દંત ઘુંઘટ ગ્રહિ રમે રસાલિઓરે લોલ,
એક એક સુ લે હાથો હાથ તાલિયોરે લોલ. ૫૨
કેશ પાશ કશિ વાલિયા અંબોડલારે લોલ,
ફેર ફુદડિ ફરેને લે હંબોડલારે લોલ ૫૩
એ અખંડ ખેલ ખેલે બાલિ બોચરીરે લોલ,
ત્રણ્ય દેવ લે ઓવારણાં ફરિ ફરિરે લોલ. ૫૪
વિષ્નુ વાંસલિ વજાવે શબ્દ નાદ સુરે લોલ,
ડાક વાય માહાદેવ મુરજાદસુરે લોલ. ૫૫
હરિ પાણ પોથિયો તે મહા મુન્યમાંરે લોલ,
બ્રહ્મા વેદ ભણે ચ્યાર મુખે ધ્યુનમાંરે લોલ. ૫૬
પુષ્પ ચંદન વર્સા વિમાને દેવતારે લોલ,
અઠયાશિ સહસ્ત્ર રૂષી સદાએ સેવતારે લોલ. ૫૭
ગિરિ શ્વેત તજિ સેવક કાજે ધશીરે લોલ,
કળિકાળમાં ચ્યુવાલમાં આલે વશીરે લોલ. ૫૮
ભુર શું લહે ભવાની કેરા ભેદનેરે લોલ,

આદ્ય અંત્ય એ અગમ વેદ વાતનેરે લોલ. ૫૯
એ અખંડ ગરબો જે ગાય માનવિરે લોલ,
ચરણ ચરણને ઉચારે સ્નાન ઝાનવિરે લોલ. ૬૦
અષ્ટ સિદ્ધ્ય નવે નિધ્ય લેઓવારણાંરે લોલ,
દેવિ વાંજિઆ બંધાવે દ્વાર પારણાંરે લોલ. ૬૧
મન મોહ્યુ ગોખ ચાચર સોહામણેરે લોલ,
ભટ વલ્લભ મેવાડા માને ભામણેરે લોલ. ૬૨

ગરબો કલશ સ્થાપનનો.

મારિ બૌચરા બાઇરે એક દિન આઇજી આનંદમાં રે મા.
બૌચરાજી બૌ સુખ કંદમાં રે. મા. ૧
બેઠાંતાં હાસ્ય વીલાસમાં રે, મા. ઉપન્યું તે આસો માસમાં રે. મા. ૨
ત્રણસેને સાડચ દિવશ વર્ષનારે,મા.તેમાં નારતાંના નવ દિવસ હર્ષનારેમા. ૩
બાલિ બૌચરાએ એમ ધારિંુરે, મા. વરત કરૂ એ વિચારિયુંરે. મા. ૪
પ્રતિપદા આસો તણીરે, મા. ઉઠયાં સવારે શીરામણિ રે. મા. ૫
પરિયંક મુકીને પરવર્યા રે, મા. લડસડતાં ડગલાં ભર્યા રે. મા. ૬
સખિ સરવ આવિ મળ્યાં રે, મા. નિત્ય નેમ કરવાને વળ્યાં રે. મા. ૭
નિત્યનાં નેમ સઘળાં થયાં રે, મા. માત મરજન કરવા ગયાં રે. મા. ૮
મરજન કરિને આવીયાં રે, મા. આભુશણ વસ્ત્ર મંગાવીયાં રે. મા. ૯
જડ્યા જડાવ ઝાલઝુલનાં રે, મા. અંબર અંધીક અમુલનાં રે. મા. ૧૦
વસ્ત્ર આભુશણ ધારિયાં રે, મા. નેણે તે કાજલ સારિયાં રે. મા. ૧૧
કેશરની આડચ કપોળ શુંરે મા. કુંકુમનું બીંદુ મધ્ય ગોળસુરે. મા. ૧૨
સુધા પીધાં તે કલોલ સુરે, મા. મુખડાં ભર્યાં તંબોળ સુરે. મા. ૧૩
બરદે બોલ્યાં બાલિ બૌચરારે, મા. સખિ પ્રત્યે એમ ઉચર્યાંરે. મા. ૧૪
હું નવરાત્ય આદરૂરે, મા. ખાંત્ય થઇછે કહું ખરૂ રે. મા. ૧૫
કરજોડિ કહે કિંકરીરે, મા. આઇજી ભલે ઇછા કરી રે. મા. ૧૬
જે જોઇએ તે મંગાવીયેરે, મા. અદભુત આલ રંગાવીયેરે. મા. ૧૭

પ્રથમે પુજાપો આણીયોરે, મા. જે પરા પુરવે પ્રમાંણિયોરે. મા. ૧૮
મંડપ થકી મોહોલે ગયાંરે, મા. કુંભ સ્થાપવાને સજ થયાં રે. મા. ૧૯
માયે મુનિ તેડાવિયારે, મા. સહસ્ત્ર ઇઠયાશિ આવિયા રે. મા. ૨૦
અવિલોકયાં આવિ આઇનેરે, મા. પ્રણ૦યાં શ્રી બહુચર બાઇનેરે. મા. ૨૧
વિપ્ર વદે માત સુ કહોરે, મા. આઈ કહે દશ દિન આંઈ રહોરે. મા. ૨૨
હું નવરાત્ય કરૂ રિત્યસુરે, મા. પાઠ કરો નિત્ય પ્રિત્યસુરે. મા. ૨૩
માત વાત કહિ થયાં કાંમમાંરે, મા રૂશિ થયા આરામમાંરે. મા. ૨૪
ભક્ષ ભોજન કર્યાં ભાવતાંરે, મા. વાડવને લાડ લડાવતાંરે. મા. ૨૫
કહે બ્રહ્મા ભાગ્ય આપણાં ભળ્યાંરે, મા. જપ તપ વૃત સફ્લે ફળ્યાંરે.મા.૨૬
દેહ દમતા જે કારણેરે, મા તે જોઈ જોઈ જઇશું માને વારણેરે. મા. ૨૭
સુણી વચન ત્રીપુરે તણાંરે મા. આશન કિધાં આપ આપણાંરે. મા. ૨૮
મૌરત જોઇને મુનિ મળ્યારે, મા. તાપસ ટોલે થઇને પળ્યારે. મા. ૨૯
દેવિ વદે વેળા થઈરે, મા. સખી સામગ્રી લેઈ ગઇરે. મા. ૩૦
મૃતિકા મગાવિ મુનિ જનેરે, મા. આસન કિધું કુંભ નુમનેરે. મા. ૩૧
જવના જવારા વાવિયારે, મા. ગંગાજળે સીચાવીયારે. મા. ૩૨
હિમ કલશ હિરે જડયોરે, મા. વિશ્વકર્માએ વિદ્યે ઘડયોરે. મા. ૩૩
નિરમલ નિર ભરાવિયુંરે, મા. શ્રીફળ શીશ ધરાવિયુરે. મા. ૩૪
કુંભ ગ્રહ્યા કર યંત્નસુરે, મા. મુદ્રાપણ મુકી મધ્ય રત્નસુરે. મા. ૩૫
ભવ બ્રહ્માની સ્વામીનીરે, મા. આસન બેઠા અભિરામ્યનિરે. મા. ૩૬
કર ઉપર કુંભ રાખીઓરે, મા. માહા મુનિયે મંત્ર ભાખીઓરે. મા. ૩૭
અંતર ઇચ્છા આઈ આપનારે, મા. પેહેલે પોહોરે કરિ સ્થાપનારે. મા. ૩૮
હેતે ધર્યો કુંભ હસ્તકેરે, મા. માલ વધાવિ મસ્તકેરે. મા. ૩૯
અલવે થકાં આઈ ઇશવરિરે, મા. પ્રેમે પુજે યગદિશ્વરિરે. મા. ૪૦
અર્ધ્ય પાદ્ય પેહેલ કર્યાંરે, મા. ચંદન કુમ કુમ સુ ધર્યાંરે. મા. ૪૧
અબિલ ગુલાલ કઢાવિયાંરે, મા. સિંદુર સહિત ચડાવિયાંરે. મા. ૪૨
પુષ્પ સમગ્ર સમર્પિયાંરે, મા. સાત ફ્લ સાથે અર્પીયાંરે. મા. ૪૩
ધુપ દિપ ને ફ્લ ધારતિરે, મા. કરિ કપુરની આરતિરે. મા. ૪૪
નવ નવાં નૈવેદ્ય ધારતીરે, મા. પછે કરી પંચ આરતીરે, મા. ૪૫

પુજિ પધાર્યા પ્રણુવિરે, મા. પુષ્પ વધાવ્યાં વર્ણવીરે. મા. ૪૬
માહામુનિ સઉકો વિસેરે, મા. પુજા કરાવિ લોમસેરે, મા. ૪૭
ચાચર ચાલ્યાં ચિત ચાહીનેરે, મા. ડાક વગાડે કર સાહીનેરે. મા. ૪૮
ગરબો ગાયો સખી સંગમાંરે, મા. સાતરાત્ય પ્રાત માત રંગમાંરે. મા. ૪૯
અષ્ટમી ગમીને કિધો યજ્ઞનેરે, મા. આહુતી આપી યજ્ઞનેરે. મા. ૫૦
નવદિન ખેલ નવનવારે, મા. બહુચર ચાચરમાં હવારે. મા. ૫૧
દશમે દિવસે કર્યા પારણાંરે, મા. ખેચરસુ મોકલ્યાં હકારણારે. મા. ૫૨
રૂષી સકલ બોલાવિયારે, મા. પોષી સંતોષી વળાવીયા રે. મા. ૫૩
ચોસઠને નવ તેડાવીયાં રે, મા. અંબિકા સહિત બધાં આવિયાં રે. મા. ૫૪
આલમાં તેડયાં આઇનેરે, મા. મંડપમાં બેઠા ભરાઇનેરે. મા. ૫૫
પ્રથમે પુજા કરિ પ્રેમસુરે, મા. આઈ આરોગાવ્યાં નેમસુરે. મા. ૫૬
ભોજન મંગાવ્યાં ભાવતાં રે, મા. બહુચર બેઠાં મધ્ય આવતાં રે. મા.૫૭
જનની જમેને કરે લળીરે, મા. શક્ત સકલ ટોળે મલીરે. મા. ૫૮
શોભા જોઈ સંભારિયેરે, મા. કોટિ કામ સસિ સુર્ય વારિયે રે. મા. ૫૯
ભોજન લેઇને ભવાનિઓરે, મા. મધ્ય મઢચ જાએ મેહેરવાંનિઓરે.મા.૬૦
ખાંન પાંન પરીધાનશુંરે, મા. શીષ કરી સનમાનસુરે. મા. ૬૧
ગાઈ વાઈ દ્રાઈ ધાઈ જોખમાંરે, મા. બહુચર બેઠાં જઈ ગોખમાંરે. મા. ૬૨
આસન બેસિને આઇજી ભણ્યાંરે, મા. એ ગરબાને આદર ઘણાંરે. મા.૬૩
ગાય ગવરાવે કોકનેરે, મા. જીવત જીતે ત્રૈલોકનેરે. મા. ૬૪
દશ દિન મન સાથે સાંભળેરે, મા. રિધ્ય સિધ્ય નિધ્ય આવી મળેરે. મા. ૬૫
ધન દારા સંતાંનસુરે, મા. અંત્યે પળે વૈમાંનસુરે. મા. ૬૬
એ ગરબાને વર આપીઓરે, મા. એમ કહી કુંભ ઉથાપીઓરે. મા. ૬૭
બહુચર બરદ બહે બહુરે, મા. વેદપુરાણ કહે સહુરે. મા. ૬૮
નરક નિવારણ નામછેરે, મા. વલ્લભનો વિશરામછેરે. મા. ૬૯

અથ ગરબો ગાગેરનો. રાગ કાફી.

માહારિ બહુચરા બાઈરે આધ ઇશ્વરિને હું નમું રે,મા.કરે કર્મ વાંકુસમુરે.મા. ૧
આપે અવિચળ વાયકારે, મા. વિવિધ્ય વિવિધ્ય વર દાયકારે. મા. ૨

વ્યાપિક અકલ સચરાચરેરે, મા. સ્થાપીક સકલ ગોખ ચાચરેરે. મા. ૩
સલખનપુરમાં બિરાજતીરે, મા. સદા સેવકને શીર છાજતીરે. મા. ૪
બાલા સ્વરૂપ બાલાતણું રે, મા. પ્રાક્રમ પ્રોઢ કર્યું ઘણું રે. મા. ૫
અકળ ચરિત્ર કરચાં અવ નવાંરે, મા. જે દેવ કોથી નથી હવારે. મા. ૬
ગગન મંડલ કરી ગાગરીરે, મા. સુંદર સકલ શોભા ભરીરે. મા. ૭
આપે ભવાની ઉમંગસુરે, મા. રાસ રમે મધ્ય રંગસુરે. મા. ૮
નવગ્રેહમાં સઉથી વડોરે, મા, આદિત્ય અખંડ કર્યો દિવડોરે. મા. ૯
જળહળ જોત્ય બિંબ ગોલશુરે, મા. ઉગ્યો સશિ તે કલા સોલશુરે. મા. ૧૦
કોણ કળા ભગવતીના ભેદનીરે, મા. કોડિયું કર્યું તે માયે મેદનિરે. મા. ૧૧
વાતી વીશાળ મધ્ય મેરનીરે, મા. યોજન પંચાસ લક્ષ ફેરનીરે. મા. ૧૨
સાતે સાગર ભરચા ઘીતણારે, મા. એવા બહુ ખેલ બહુચરાજીતણારે. મા. ૧૩
જોતા યુગત્ય યુગતિ મલીરે, મા. ચોહોદસ્ય ચારૂ મુકતાવલીરે. મા. ૧૪
સ્થાવર જંગમ અનુરાગશુરે, મા. બાતી બીરાજે વિભાગશુરે. મા. ૧૫
કશ્યપનિ ગાદિ કરી ખરીરે મા, માહા માયાએ માથે ધરીરે મા. ૧૬
મલિ માને તે મન્ય લાગનિરે, મા. ઉપર ઉઢાંણી શેષ નાગનિરે. મા. ૧૭
અકલ આકાશની આંકણીરે, મા. ગાગેર ઉપર ધરિ ઢાંકણીરે. મા. ૧૮
તેત્રીસક્રોડ વિસ્મે થયારે, મા. આપે આપો ભુલી ગયારે. મા. ૧૯
ઉચર્યો અમર એ કથાકથીરે, મા. ગાગરનાં તેજ તુલ્ય કો નથીરે, મા. ૨૦
ત્રણ્ય ગુણ કો ન શકે કળિરે, મા. ગણવંતી થઈ તે વળીરે, મા. ૨૧
પરમ મનોહર દુજતિરે, મા. શૃવે સદૈવને સુઝતીરે. મા. ૨૨
મા આઠે પોહોર તે અમી ઝરેરે, મા. જગતપાંન બધ તે કરેરે. મા. ૨૩
વરશે તે વિવિધ્ય પ્રકારશુરે, મા. આવે અખંડ ચ્યાર ધારશુરે. મા. ૨૪
અઝર ઝરે તે આઠ યામનારે, મા. અર્થ ધર્મ મોક્ષ કામનારે. મા. ૨૫
અતિ અદ્દભુત વસ્તુ જે હતીરે, મા. પ્રગટ કર્યો ચ્યારે શ્રુતીરે. મા. ૨૬
નીરમ્યા નિગમ નિજ ધાંમનારે, મા. વિશ્વ તણા તે વિશરામનારે. મા. ૨૭
ત્રણ્ય દેવ ગાગરમાં વસેરે, મા. સદા સમીપ ન જુઈ ખસેરે. મા. ૨૮
આદ્ય વિષ્નુ વસે અંતરેરે, મા. ભવ બ્રહ્માશુ નિરંતરેરે. મા. ૨૯
આદ્ય અનાદ્ય અલવે કરીરે, મા. ગાગર ધરે શીર બહુચરીરે. મા. ૩૦

અજર અમર ઈશ્વિરિયનેરે, મા. રાસ રમે રંગ્ય રસાલો બનેરે. મા. ૩૧
મા નિરખી શોભાતે સુખસાગરેરે,મા. ચૌદે લોક ચઢ્યા માની ગાગરેરે.મા.૩૨
ગાગરનો ગરબો ગાયે પ્રેમશુરે,મા.તેને બહુચરાજી સાહે થાયે નેમશુરે.મા.૩૩
કરે કૃપાતે કળિ કાળમાંરે, મા. હેવું બહુ બળ બહુચરાજી બાળમાંરે.મા.૩૪
માંનિ માહાજને માહાત્યમ્યેરે, મા. તારૂ પારખુ પ્રગટ પુરૂષાતમેરે. મા. ૩૫
દેવિ દયાલ આદ્ય અંત્યનિરે, મા. સદા સાહાય સાધુ સંતનીરે. મા. ૩૬
પ્રેમ ધરિને જે પાગ્ય લાગશેરે, મા. તેના ભવની ભાવઠય ભાગશેરે. મા. ૩૭
ઓપમા અધિક તે આપુ કશીરે, મા. વિશ્વંભરિ તે વિશ્વમાં વશિરે. મા. ૩૮
અધમ ઓધારણ આપછોરે, મા. માહારે સહોદર માબાપછોરે. મા. ૩૯
જુઠો જનમ જાંણી સદારે, મા, હેવું જાણીને હરો આપદારે. મા. ૪૦
કરગરિ કહ્યુ તે કારણેરે, મા. ભટ વલ્લભ મેવાડો માને વારણે રે. મા. ૪૧

ગરબો લોલનો રાગગોડી.

માહારી માત બહુચરારે લોલ, દેવી દૈત્ય સઉ ચરચારે લોલ;
હરીહર ઉચર્યારે લોલ, મારી માત બહુચરારે લોલ. ૧
સંભાર્યા સુરિનરેરે લોલ, માન્યાં માહા મુનિવરેરે લોલ;
ધ્યાતા ધ્યાન ધરેરે લોલ, મા. ૨
વેદે જે વિખાણીયાંરે લોલ, સાસ્ત્રે સમાણીયાંરે લોલ;
પુરાણે પ્રમાણીયાંરે લોલ, મા. ૩
વારૂ વિક્ષાતમાંરે લોલ, જાણે જન જાત્યમાંરે લોલ;
રહી ગુજરાત્યમાંરે લોલ, મા. ૪
બાળારૂપ બાલમાંરે લાલ, એળે આઠ્યા આલમાંરે લાલ;
ચાલ્યા મા ચોઆલમાંરે લાલ, મા. ૫
સલખનપુર સીમમાંરે લાલ, સરવ સુખ નીમમાંરે લાલ;
કહે વાંણી કદીમમાંરે લાલ, મા. ૬
દેવી વસી દેવળેરે લાલ, કુંમકુંમ કેવલેરે લાલ;
છબીલી મા છેવલેરે લાલ, મા. ૭

રંગ્યે બહુ રાજતીરે લાલ, છાકી છબી છાજતીરે લાલ;
ગોખ્યે ચઢી ગાજતીરે લાલ, મા. ૮
માજિનીત્ય મહા દશારે લાલ, જનુની નહીં કોયશારે લાલ;
પોતે પત્ય પાદશારે લાલ, મા. ૯
માહારાજા ધીરાજમાંરે લાલ, સુરા શીર તાજમાંરે લાલ;
ગરિબનીવાજમાંરે લાલ, ૧૦
વદે વરદાયણીરે લાલ, મનસા વાચા કાયનીરે લાલ;
નામે નારાયણીરે લાલ, મા. ૧૧
માન્યુ મન માવસુરેલાલ, પ્રેમે પાગ્ય લાગશું રે લાલ;
અતિ અનુરાગસુરે લાલ, મા. ૧૨
રમ્યાં નવ રાત્યતેરે લાલ, મલી દશ માતતેરે લાલ;
વખાણું છુ વાત તેરે લાલ, મા. ૧૩
આઈ બુદ્ધી આપીએરે લાલ, કબુદ્ધીને કાપીએરે લાલ;
વાણી સ્થીર સ્થાપીએરે લાલ, મા. ૧૪
સમે એક શક્તિયોરે લાલ, જોત્યે જગ મગતીઓરે લાલ;
લળી મળી લગતીયોરે લાલ, મા. ૧૫
નવે ખંડના ધણીરે લાલ, સકલના શીરોમણીરે લાલ;
ભોળી ભાળતા ભણીરે લાલ, મા. ૧૬
કાત્યાયની કહે ત્યાંહાંરે લાલ, મલી બેડાં જ્યાંહાંરે લાલ;
કહો નોરતાં કાંહાંરે લાલ, મા. ૧૭
હસ્યાં દુર્ગા હૈયેરે લાલ, સુણો સહુકે સહીએરે લાલ;
જાંબુદ્વીપે જૈયેરે લાલ, મા. ૧૮
ઉમા સુણી ઓચરરે લાલ, ગોઠી ગોઠ્ય ગોચરરે લાલ;
બધાં જોઇએ બહુચરરે લાલ, મા. ૧૯
બાળા બુધ્ય વાંનમાંરે લાલ, ભવાંનિમા ભાનમાંરે લાલ;
સારી સનમાન્યમાંરે લાલ, મા. ૨૦
જવું ત્યાંહાં જરૂરછેરે લાલ, પ્રતાપે તે પુરછેરે લાલ;
નિત્ય નવે નુરછેરે લાલ, મા. ૨૧

ભલી ભર્યખંડમાંરે લાલ, પ્રતાપે પ્રચંડમાંરે લાલ;
દૈત્ય ઉડ્ડંડમાંરે લાલ, મા. ૨૨
જોઇએ જઈ જોખમાંરે લાલ, બેઠી હશે ગોખમાંરે લાલ;
સદા રહે શોખમાંરે લાલ, મા. ૨૩
ચાલ્યાં ચતુરાગ્યણીરે લાલ, પોતે પટરાગ્યણીરે લાલ;
વારૂ વરણાગ્યણીરે લાલ, મા. ૨૪
સુતા શૈલ શ્રીજીયેરે લાલ, બ્રહ્મચારણી બીજીયેરે લાલ;
ચંદ્ર ઘંટા ત્રીજીયેરે લાલ, મા. ૨૫
કુશમાંડેતિ ચારમીરે લાલ, સ્કંદમાતા પાંચમીરે લાલ;
કાત્યાયની શષ્ટમીરે લાલ મા. ૨૬
કાળરાત્રી સપ્પતમીરે લાલ, મહા ગૌરી અષ્ટમીરે લાલ;
સિધીદા નવ નવમીરે લાલ, મા. ૨૭
ભાવે મલી ભાત્યસુરે લાલ, પોતા નિત્ય પાંતસુરે લાલ;
ખેલવા ખરી ખાંત્યસુરે લાલ, મા. ૨૮
સ્વરૂપે સોહાવતીરે લાલ. ભજે મન ભાવતીરે લાલ;
ઓપમા ન આવતીરે લાલ, મા. ૨૯
આભુસણ એટલાંરે લાલ, યથા યોગ્ય જેટલાંરે લાલ;
ત્રિપુરેને તેટલાંરે લાલ, મા. ૩૦
ધરી બાર ચ્યારમાંરે લાલ, ભરી બાર ચ્યારમાંરે લાલ;
ખરી બાર ચ્યારમાંરે લાલ, મા. ૩૧
પીતાંબર પેહેરીયાંરે લાલ, લીલા લાલ લહેરીઆંરે લાલ;
ઘણે રંગે ગેહેરીયાંરે લાલ, મા. ૩૨
કાજળ નઇણે કરયાંરે લાલ, ભાલે કુમ કુમ ભર્યાંરે લાલ;
અક્ષત ઉત આવરયાંરે લાલ, મા. ૩૩
બેઠાં બદ્ય રથમાંરે લાલ, પોતે લથ પથમાંરે લાલ;
મોહણ મન મથમાંરે લાલ, મા. ૩૪
તુરી પળ્યા તેગમાંરે લાલ, જોયું માયે જેગમાંરે લાલ;
વાહ્યા વાયુ વેગમાંરે લાલ, મા. ૩૫

આઠ્યા માસ આસોએરે લાલ, નવે નવ વાસોએરે લાલ;
પોતાં પલ પાસોએરે લાલ, મા. ૩૬

તુરી તરૂ અટકયારે લાલ, છાયા ભણી છટકયારે લાલ;
આંબલીયોમાં અટકયારે લાલ, મા. ૩૭

મુકી રથને ગયાંરે લાલ, આળે એકઠાં થયાંરે લાલ;
ઠાઠે ઠઠ ઠાંઠઠયાંરે લાલ, મા. ૩૮

જાણી તેહેવી જોઇનેરે લાલ, મન રહ્યું મોહિનેરે લાલ;
કહે કોણ કોઇનેરે લાલ, મા. ૩૯

નવે આવતી નમીરે લાલ, ગોખે બેઠાં ગમીરે લાલ;
આંખે આઠ્યાં અમીરે લાલ, મા. ૪૦

બેઠી બહુચરી તહીરે લાલ, સદાએ સુધા મઇરે લાલ;
મલી મઢમાં જઇરે લાલ. મા. ૪૧

ભવાની દશે ભળીરે લાલ. મઢે તે બેઠાં મળીરે લાલ;
માંહે માંહોમાં રલીરે લાલ, મા. ૪૨

દાસી પાસે આવીયાંરે લાલ, પુજાપો ચડાવીયાંરે લાલ;
માજીને મનાવીયાંરે લાલ, મા. ૪૩

કલુ ભાવતાં કર્યાંરે લાલ, ચીતે આવતાં ચર્યાંરે લાલ;
સકલ કારજ સર્યાંરે લાલ, મા. ૪૪

સંતોષી સાહેલીઓરે લાલ, ઉઠી અલબેલીઓરે લાલ;
નવલનવેલીઓરે લાલ, મા. ૪૫

ગાવા ગરબે વળ્યાંરે લાલ, પ્રેમે પારે પળ્યાંરે લાલ;
ચતુરા ચાચરે મળ્યાંરે લાલ, મા. ૪૬

દશે દશ દેવિયોરે લાલ, કુંડે થઇ કેવીઓરે લાલ;
તારાપત્ય જેવીયોરે લાલ, મા. ૪૭

ભર્યા સુર ભાગ્યનીરે લાલ, સાથે સર્વે સ્યામનીરે લાલ;
કરે કેલ્ય કામીનીરે લાલ, મા. ૪૮

ઉમા બઉચરા અલીરે લાલ, બોલ્યાં સાથે બે મળિરે લાલ;
બની બન કે ભલીરે લાલ, મા. ૪૯

સખી સાંભલી રહીરૂ લાલ, કહિ તેવી કહીરૂ લાલ;
વાહિ તાલને વહિરૂ લાલ, મા. ૫૦
વાજાં વાજે છંદમાંરૂ લાલ, મીઠા મંદ મંદમાંરૂ લાલ;
ફૂરૂ ગત્ય ફૂંદમાંરૂ લાલ, મા. ૫૧
ગોડી ગાય ગાનમાંરૂ લાલ, ન ચુકે કો તાંનમાંરૂ લાલ;
સહુ સાવધાનમાંરૂ લાલ, મા. ૫૨
આલ્યો ઝલકાવતીરૂ લાલ, ચુડા ચલકાવતીરૂ લાલ;
ખાંધે ખલકાવતીરૂ લાલ, મા. ૫૩
વાજે પાયે વાજણાંરે લોલ, ઘણે ઘોર ગાજણાંરે લોલ;
વિચિત્ર વીરાજણાંરે લોલ, મા. ૫૪
બે પાસાયે બાલીયોરે લોલ, પાડે પાંણ તાલીયોરે લોલ;
લચે લંક વાલિયોરે લોલ, મા. ૫૫
સાતે સુરમાં મળ્યાં રે લોલ, ઉમંગ અંગમાં ભળ્યાં રે લોલ;
બાળા બોલ સાંભળ્યાં રે લોલ, મા. ૫૬
કહ્યું સ્કંદ માધ્યનેરે લોલ, પુરાં અર્ઘ્ર પાદ્યનેરે લોલ;
અણાવોને આદ્યનેરે લોલ, મા. ૫૭
સુણી લાવી સુંદરીરે લોલે, પાંન્યે પ્રથમા ભરીરે લોલ;
કરાવ્યાં કરે કરીરે લોલ, મા. ૫૮
ગાતાં રજની ગઇરે લોલ, ક્રિડા તે કરી રહીરે લોલ;
માને મનસા થઇરે લોલ, મા. ૫૯
નિમંત નિસાચરેરે લોલ, પેહેલે પાંન આચરેરે લોલ;
ચરે સીધી ચાચરેરે લાલ, મા. ૬૦
ખરી ફરી ખેલીયોરે લોલ, એકે ન એકલિયોરે લાલ;
બબે થઇ બેલિયોરૂ લાલ, મા. ૬૧
હંબોડા લ હોડસુરે લોલ, જોડી જોડા જોડયસુરે લોલ;
કરિ ક્રિડા કોડસુરે લાલ, મા. ૬૨
ફરી ફુંદડી ફરિરે લોલ, કરે કરસુ અડીરે લોલ;
સઉકો સરાસરીરે લોલ, મા. ૬૩

રહ્યા રંગ છાઇનેર લોલ, ધસ્યા દેવ ધાઇનેરે લોલ;
વિમાને પલાઇનેર લાલ, મા. ૬૪
જે જે જે ઉદો કહેરે લોલ, લાવો દેવતા લહેર લોલ;
અંત્રિક્ષ ઉભા રહેર લાલ, મા. ૬૫
સમારી સુગંધ્યનેરે લાલ, ચંબેલીસુ ચંદનેર લાલ;
વરસે માત વંદનેરે લોલ, મા. ૬૬
રસીલી રમી રલેરે લાલ, ચાલો ચરણ્યે ચઢેર લાલ;
માતા બેઠાં મઢયેર લાલ, મા. ૬૭
આલી અન્ન લાવતાંર લાલ, મુકયાં ભક્ષ્ય આવતાંર લાલ;
ભવાંની લે ભાવતાંર લાલ, મા. ૬૮
ઉઠી બેઠાં આસનેર લાલ, વાસ્યાં મુખ વાસનેર લાલ;
હાસી કર હાસનેર લાલ, મા. ૬૯
રાજે અમીરસમીર લોલ જુગે જુગજ સમીર લોલ;
વલ્યાં વિજે દશમીર લોલ, મા. ૭૦
બાળા બહુચરાજીએર લોલ, દુરગા કહે કિજીએર લાલ;
દેવિ વિદાય દિજીએર લાલ, મા. ૭૧
બોલ્યાં બહુચરિ તદાર લાલ, સુણો શાંમ શ્રીમદાર લાલ;
વેહેલાં આવો એવીદાર લાલ, મા. ૭૨
બધ્ય બેઠાં તે રથેર લાલ, તુરી પળ્યાં તે પંથેર લાલ;
કરિ કેલ તે કથેર લાલ, મા. ૭૩
ખેલિ ખેલ ખાસમાંર લાલ, હૈયે હુલાસમાંર લાલ;
વશાં વાશ વાસમાંર લાલ, મા. ૭૪
જે જે કરી જકતનેર લાલ, ભરી નીધ્ય ભક્તનેર લાલ;
તારચાછે શકતનેર લાલ, મા. ૭૫
ગરબો ગાય સાંભળેર લાલ, સદા સફલે ફલેરે લાલ;
માતા બહુચરા મળેર લાલ, મા. ૭૬
કવી કથને કથીર લાલ, અનેક તે એકથીર લાલ;
બહુચર બીજી નથીર લાલ, મા. ૭૭

દેવિ મા દયાળ છોરે લાલ, પ્રજા પ્રતિ પાળછોરે લાલ;
કંટકની મા કાલ છોરે લાલ, મા. ૭૮
બહુચરાજી બળીષ્ટમાંરે લાલ, કરે કોઇ ઇષ્ટમાંરે લાલ;
ના આવે નર રીષ્ટમાંરે લાલ, મા. ૭૯
નીવાજી નિશંકનેરે લોલ, આપી કર્મ અંકનેરે લાલ;
કર્યા રાવ રંકનેરે લોલ, મા. ૮૦
વળી વળી વારણેરે લાલ, કરે કામ કારણેરે લાલ;
પુત્ર રમે પારણેરે લાલ, મા. ૮૧
આઈ આપો આપણેથીરે લાલ, નીભાવો નાહાંના પણેથીરે લાલ;
વલ્લભના વાંકાપણેથીરે લાલ, મારીમાત બહુચરારે લાલ. ૮૨

અથ લોલનો ગરબો.

શેવો માત બહુચરીરે લાલ, સાચી સલખનપુરીરે લાલ;
ના આવો જુગમાં ફરીરે લાલ, શેવો માત બહુચરીરે લાલ. ૧
ગાયે ગુણ માતનારે લાલ, અમો દીન રાતનારે લાલ;
ન આવે જમ જાતનારે લાલ. શેવો માત. ૨
ટાળે ભવ ખેદનેરે લાલ, અગમ છે એ વેદને રે લાલ;
બ્રંહ્મા ન લે ભેદને રે લાલ. શેવો. ૩
ઇંદ્રાદીક દેવતારે લાલ, સદા માને શેવતારે લાલ;
કરે મન એકતારે લાલ, શેવે. ૪
ગાવા ઇચ્છા કરેરે લોલ, વીનવું બહુ કરગરીરે લાલ;
મુસ્તક પાયે ધરીરે લોલ, શેવો. ૫
અપરાધીછું ઘણોરે લાલ, કહેવાયો તમતણોરે લોલ;
દુર્મત્ય મારી હરેરે લાલ, શેવો. ૬
અકળ ગત્ય તાહરીરે લાલ, મતી મંદ માહરીરે લાલ;
જગતમાં છો જાહરીરે લાલ, શે. ૭
કો લે ગતી ગુઢનેરે લોલ, અગમ ગૃહી રૂઢનેરે લોલ;
પંડીત કીધા મુઢનેરે લોલ, શે. ૮

માટે વીશ્વાસ છેરે લોલ, મોટી તુજ આશાછેરે લોલ;
જાણી નીજ દાસછેરે લોલ, શે. ૯
આઇ કીપા કીજીએરે લોલ, વાણી સુદ્ધ દીજીએરે લોલ;
ગઇ ગુણ રીજીએરે લોલ, શે. ૧૦
ભૂતળ જોયું ભમીરે લોલ, અવર નહી માસમીરે લોલ;
બહુચર મુજને ગમીરે લોલ, શે. ૧૧
નથી હામ એટલીરે લોલ, મતી મારી જેટલીરે લોલ;
લીંલા લહુ તેટલીરે લોલ, શે. ૧૨
સમે એક રંગમાંરે લોલ, રમવા સખી સંગમાંરે લોલ;
ઉલટ થયો અંગમાંરે લોલ, શે. ૧૩
સલખનપુર વાસમાંરે લોલ, બેઠાતાં ઉલાશમાં રે લોલ;
ઉતમ આસો માસમાં રે લોલ, શે. ૧૪
દેવીને તેડાવીઆં રે લોલ, અંબા આદ્ય આવીયાં રે લોલ;
માને મન ભાવીઆં રે લોલ, શે. ૧૫
હરશીધ ચામુડીકારે લોલ, પીતાંબરા ચંડીકારે લોલ;
અંબા ચંદ્રઘંટીકારે લોલ, શે. ૧૬
તુલજા કાલીકેશ્વરીરે લોલ, માતા શીધેશ્વરીરે લોલ;
પ્રેમે જ્યાં પરમેશ્વરીરે લોલ, શે. ૧૭
ચોસટ દશ આવીયાંરે લોલ, માહા બરદાળીઆં રે લોલ;
ભોવન પ્રતીપાળીયાંરે લોલ, શે. ૧૮
લોકત્રય લંબનીરે લોલ, ગરીસ્ટ નીતંબનીરે લોલ;
કપટી કુટંબનીરે લોલ, શે. ૧૯
સાથે સર્વ સુંદરીરે લોલ, કરતે કરમાં ધરીરે લોલ;
મળ્યાં પ્રેમે ભરીરે લોલ, શે. ૨૦
જે જે કહી આઇનેરે લોલ, મંડપમાં ભરાઇનેરે લોલ;
બેઠાંછે શમાઇનેરે લોલ, શે. ૨૧
હસેછે વીનોદમાં રે લોલ, મલકે તન મોદમાં રે લોલ;
શુંચાના પ્રબોધમાં રે લોલ, શે. ૨૨

જોવા જેવી જાત્ર છેરે લાલ, કોમળ ગોરા ગાત્રછેરે લોલ;
રંભા કુણ માત્રછેરે લાલ, શે. ૨૩
સુંદર અંગ ઓપતાંરે લાલ, પેરચાં વસ્ત્ર શોભતાં રે લોલ;
મદન છબી લોપતાંરે લોલ, શે. ૨૪
અનંત જાણે શશીરે લોલ, મંદ મંદ રહે હશીરે લોલ;
જોતાં દીલમાં વશીરે લોલ, શે. ૨૫
રાજે શીર રાખડીરે લોલ, કાજળ કાળી આંખડીરે લોલ;
દીસે પ્રેમ પાંખડીરે લોલ, શે. ૨૬
વેણી શોભે નાગણીરે લોલ, ચારૂ વરણાગણીરે લોલ;
સમગ્ર શોહાગણીરે લોલ, શે. ૨૭
ઝળકે ઝાલ કાનસુરે લોલ, મંડળ રવી માનસુરે લોલ;
ઉદર પોયણ પાનસુરે લોલ, શે. ૨૮
ઉરવર ઓપે કસીરે લોલ, ચામીકર કુભસીરે લોલ;
જળહળ તેજલજસીરે લોલ, શે. ૨૯
કટી સીંહ જાણીએરે લોલ, સરલપમ વાણીએરે લોલ;
કરી કર પ્રમાણીએરે લોલ, શે. ૩૦
અંગુલી મગની ફળીરે લોલ, રસાળ જંગા ભલીરે લોલ;
અધો મુખ કંદળીરે લોલ, શે. ૩૧
વખાણુસુ રૂપકેરે લોલ, નાભી અમૃત કુંપકેરે લોલ;
સુદરતા અનુપકેરે લોલ, શે. ૩૨
ચારૂ પગ પાનીઓરે લોલ, ઈંદુને સમાનીઓરે લોલ;
જગતનીદાનીઓરે લોલ શે. ૩૩
કુમ કુમ ભાલ રાતડીરે લોલ, કહી ન જાય વાતડીરે લોલ;
ગેરી રંગ ગાટડીરે લોલ શે. ૩૪
લેહેગો લાઅનો કરચોરે લોલ, કનક તારસુ ભરચોરે લોલ;
પ્રેમે અંગે ધરચોરે લોલ, શે. ૩૫
કસણ ચોળી કસીરે લોલ, અતી રંગે લસ મસીરે લોલ;
અતર ચુવે મસમસીરે લોલ, શે. ૩૬

કસબકોર ચુંદડીરે લોલ, રત્ને જડી મુદ્રડીરે લોલ;
કાંચી ક્ષુદ્ર ગંટડીરે લોલ, શે. ૩૭
કનક ચુડી બાંવડીરે લોલ, હીરા માણેકે જડીરે લોલ;
બાજુની શોભા વડીરે લોલ, શે. ૩૮
મોતીની માલા ગળેરે લોલ, હારછે એકાવળેરે લોલ;
ઉપમા જેની ન મળેરે લોલ, શે. ૩૯
ભુષણ જે વેદે કહ્યાંરે લોલ, સેષે ન જાએ લહ્યાંરે લોલ;
તે તે અંગમાં ગ્રહ્યાંરે લોલ, શે. ૪૦
શક્તોના સમાજમાંરે લોલ, બેઠાં બાળા મોજમાંરે લોલ;
અમર સીરતાજમાંરે લોલ, શે. ૪૧
અખીલ લોકનાં ધણીરે લોલ, જોયુ મા આળી ભણીરે લોલ;
સામગ્રી પુજા તણીરે લોલ, શે. ૪૨
તે ક્ષણ લાવ્યાં પ્રેમદારે લોલ, અંબા ઉડીયાં તદારે લોલ;
આનંદમાં રહે સદારે લોલ, શે. ૪૩
યથા વિધ પુજતાંરે લોલ, કોકીલ કંઠ કુજતાંરે લોલ;
પરસ પેરે રીઝતાંરે લોલ, શે. ૪૪
પુજાપો સમર્પિયોરે લોલ, કુસુમ માલ અર્પિયોરે લોલ;
ખટ રસ અન્નેં તર્પિયોરે લોલ, શે. ૪૫
સુધા પીધાં ધ્રાઇનેરે લોલ, એક એક કર સાઇનેરે લોલ;
ચાચર વળ્યાં ચાહીનેરે લોલ, શે. ૪૬
ચાલ્યાં પાએ પળીરે લોલ, શકતો ટોળે મળીરે લોલ;
ઉભાંછે કુંડે વળીરે લોલ, શે. ૪૭
તેણે સમે બૌચરીરે લોલ, ભરચા તે સાતે સ્વરેરે લોલ;
અલાપ અંબા કરેરે લોલ, શે. ૪૮
સુણી સરવે સહીરે લોલ, બોલ્યાં તેવી કહીરે લોલ;
હાથે તાળી લહીરે લોલ, શે. ૪૯
ઉલટ ઉલટયો -હદેરે લોલ, પુરણ ભરીઆં મદેરે લોલ;
બાળા મધે રહી વદેરે લોલ, શે. ૫૦

ગાએ ગીત ગાનસુરે લોલ, તદ્દવત લે તાનસુરે લોલ;
સરવે સાવધાન સુરે લોલ, શે. ૫૧
લચી લંક વાળતીરે લોલ, ઠમકે માત ચાલતીરે લોલ;
ફરે મન માહાલતીરે લોલ, શે. ૫૨
રંગે ભરી રાજતીરે લોલ, છબી છેલ છાજતીરે લોલ;
કોકીલ સ્વર ગાજતીરે લોલ, શે. ૫૩
થેઇકાર થેઈ થેઈ થતીરે લોલ, હાવ ભાવ કરે અતીરે લોલ;
અલોકીક છે ગતીરે લોલ, શે. ૫૪
ઘમકે પાએ ઘુઘરારે લોલ, ધમકે ચાલતાં ધરારે લોલ;
વીધ વીધ ખેલછે ખરારે લોલ, શે. ૫૫
ફરે ફેર ફુદડીરે લોલ, ચળકે ચોળી ચુંદડીરે લોલ;
સૌથી માતા વડીરે લોલ, શે. ૫૬
સરખા સરખી આલીઓરે લોલ, રસાળી રસાળીઓરે લોલ;
પલવટ ત્યાં વાળીઓરે લોલ, શે. ૫૭
હુંસે લો હંબોડલારે લોલ, બબે થઈ જોડલારે લોલ;
ખલકે પાણી ચુડલારે લોલ, શે. ૫૮
અંબા સંગ બેચરીરે લોલ, ઘુંઘટ દાંતે ધરીરે લોલ;
ભમે ફુદડી ફરીરે લોલ, શે. ૫૯
સખી કર છાજતાંરે લોલ, વાજાં મંદ વાજતાંરે લોલ;
ગંભીર ઘોર ગાજતાંરે લોલ, શે. ૬૦
છાહી રંગ ત્યાં રહ્યોરે લોલ, સીંધુ પ્રેમનો વહ્યોરે લોલ;
જાએ ન મુખે કહ્યોરે લોલ, શે. ૬૧
આવ્યા સુર ધાઇનેરે લોલ, વીમાને વળાઇનેરે લોલ;
જે જે કહે આઇનેરે લોલ, શે. ૬૨
અંત્રીક્ષ રહી નીર્ખતારે લોલ, મનમાં અતી હર્ખતારે લોલ;
ચંદન પુષ્પ વર્ખતારે લોલ, શે. ૬૩
સુરા સુર મુનીવરેરે લોલ, અન્યો અન્ય ઉચરેરે લોલ;
સફળ થયું કળે વરેરે લોલ, શે. ૬૪

વીચીત્ર વીલાસીઓરે લોલ, રમી ખેલ ખાસીઓરે લોલ;
ટાળી તન ઉદાસીઓરે લોલ, શે. ૬૫
ચૌદ લોક સ્વામનીરે લોલ, ચાર પોહોર યામનીરે લોલ;
રમ્યાં રાસ કાંમનીરે લોલ, શે. ૬૬
પ્રભાત થયો જ્યહાંરે લોલ, રસીલી રમી રહ્યાંરે લોલ;
બેઠાં મઢમાં ત્યાંહાંરે લોલ, શે. ૬૭
આળી અંન લાવીઆંરે લોલ, લેઈ ભક્ષ્ય મુકાવીઆંરે લોલ;
ભોગ ત્યાં ધરાવીઆરે લાલ, શે. ૬૮
આરોગ્યાં સૌ સહીરે લોલ, પુરણ તૃપ્તે થઇરે લોલ;
આચમન લીધાં વઇરે લોલ, શે. ૬૯
ઉઠી બેઠાં આસનેરે લોલ, કરયાં મુખ વાસનેરે લોલ;
જુઠણ આપ્યાં દાસનેરે લોલ, શે. ૭૦
ભાનુ છબી લોપતીરે લોલ, કાઢી આડ ઓપતીરે લોલ;
પુષ્પમાળ રોપતીરે લોલ, શે. ૭૧
કહ્યુ અંબીકાજીએરે લોલ, માતંગી રીજીએરે લોલ;
દેવી વીદાઅ કીજીએરે લોલ, શે. ૭૨
આવજો બાળા કહીરે લોલ, મળીઆં માંહો માંહીરે લોલ;
જે જે કરી સૌ સહીરે લોલ, શે. ૭૩
અંબા આદે બાળીઓરે લોલ, બેસી રથે ચાલીઓરે લોલ;
વીપત બહુ ટાળીઓરે લોલ, શે. ૭૪
જેજેકાર જુગમાં કરીરે લોલ, રીધ સીધ અભરે ભરીરે લોલ;
દોહલ દાસની હરીરે લોલ, શે. ૭૫
બેઠા ગોખે બૌચરીરે લોલ, ચીત સ્થીર ત્યાં કરીરે લોલ;
નયન રહ્યુ અમી ઝરીરે લોલ, શે ૭૬
દેવી મા દાતારછોરે લોલ, વડેરાં ઉદાર છોરે લોલ;
હરણુ ભુમી ભાર છોરે લોલ, શે. ૭૭
શીખે ગાએ જે નરરે લોલ, ભાવે શ્રવણે ધરરે લોલ;
સાગર દુખનો તરરે લોલ, શે. ૭૮

પાંમે ઘણુ માનસુરે લોલ, દારા સંતાનસુરે લોલ;
પળે વૈમાનસુરે લોલ, શે. ૭૯
નામ મંત્ર જાપસેરે લોલ, લક્ષ લાભ આપસેરે લોલ;
સંકટ કોટી કાપસેરે લોલ, શે. ૮૦
જુવો સામુ હસીરે લોલ, વીશ્વમાં રહ્યાં વસીરે લોલ;
આપુ ઉપમા કસીરે લોલ, શે. ૮૧
માજી કહુ કેટલુરે લોલ, માગુછુ હું તેટલુરે લોલ;
દરશન આપો એટલુરે લોલ, શે. ૮૨
સકલેસ્વર દાસનેરે લોલ, પુરો મન આસનેરે લોલ;
રાખો તમ પાસનેરે લોલ, શે. ૮૩

અથ ગરબો શ્રી ચક્રનો. રાગ સારંગ.

શીશ નમવું સારદા, ગીરજા કરજ્યો ગંભીર;
સેવક જાણી પોતા તણો, માહામતિ દેજ્યો ધીર. ૧
હું નવ જાણું ખોટું ખરૂ, નવ જાણું એકે અક્ષર;
રસ્વ દીર્ઘ જાણું નહિ, ત્યે માટે કરજો મેહેર. ૨
નમું નમું ગણપતી શ્રીગુરૂ, નમું ગૌરી માહેશ;
સેવક સત્ય ઠરાવજો, તે માટે માંગુ ઉપદેશ. ૩
શીવ સહિત ગુરૂદેવને, નમું હું આરતવાન,
કીપાદ્રષ્ટે મયા કરી, સર્વે થાજ્યો સાવધાન. ૪
વંદુ ગુરૂ પરમ હંસને, નમું બેહુ કરજોડ;
જન્મમરણ ભય ટાળજો, પુરો મનવાંછીત કોડ. ૫
ચારે વેદને પ્રણમુ પ્રણમુ સિધ્ય માહા મુન્ય;
ભક્ત અભક્તને પ્રણમુ પણમું શબ્દ ને શુન્ય. ૬
વંદુ બાલા બાહુચરી, લળી લળી લાગુ પાય;
સુધ્ય બુધ્ય દેજો સરસ્વતી, શ્રીજી થાજો સાહાય. ૭
અક્ષર આપો નિર્મળા, વીનતી ધરજો કાંન્ય;

ગરબો ગાવાની ઇચ્છા થઈ, તમ યસ કરવા પાંન. ૮
અવિચળ વાણી આપજો, રહેવા ચર્ણ નિવાશ;
ભવનાં તે બંધન કાપજયો, કામ ક્રોધ મોહપાસ. ૯
રમઝમ રમવા નીકળ્યાં, સકતી સત્ય સ્વરૂપ;
અંગે આભુષણ સારીયા, કાળી રૂપ અનુપ. ૧૦
ખાંધે ઓઢી ઘાટડી, ઉર મુકતાનો હાર,
સુરિનર મૂનિજન મોહી રહ્યા, એહેવી કળાછે અપાર. ૧૧
કાંબી કડલાં સોભિતાં, સોભિતા અણવટસાર;
વિછુવા વાગે અતિ આગળા, ડમરૂ લંગર તાર. ૧૨
કેડે કટી ત્રિમેખલા, સોભે રત્ન જડીત્ર;
બાંહ્યે બાજુબંધ બેરખા, જોઈ જોઈ થઇ એ થકીત. ૧૩
ઝરમર ને વલિ ઝુમણું, પેહેર્યાં પાટી સાર;
ચેણમાલા ને વસી હાંસડી, ચંપક ચોસરિ હાર. ૧૪
દુગદુગી દોરા કંઠે સરી, ચોકી ચળકે બંધ;
ચુવાચંદન ઉવેખિયાં, વળી અબીલ સુગંધ. ૧૫
કાને ઝાલ્ય ઝબુકતી, ગલસ્થલ ઝલકે ગાલ;
તાંત્ય તરસતીયુને વેડલા, પાંદડી જડી બહુ લાલ્ય. ૧૬
નથ નાકયે મોતીરે જડિ, ચાંદલો પુન્યમ ચંદ;
આડચ લલાટે અતિ ઓપતી, જોતા આનંદકંદ. ૧૭
ઘાટડી ઉતારિ ઓઢી ઓઢણિ, તેની કસુંબી કોરચ;
આંખે અંજન એવું કર્યું, જયે ત્રણ ગુણ ભુલ્યા જોર. ૧૮
સેંથો ભર્યો સીંદુર સુ વેણિ વાસુકિ નાગ;
ખટ દશ અંગે સારીઆં, માતા મોહોટે ભાહાગ્ય. ૧૯
શ્રણગારનિ શોભા કહી, હવે કહુ ગરબો વિશાલ;
કુર્મ તણિ ગાદી કરિ, રેશમ ભરતર સાલ. ૨૦
ઉઢાંણિ કરી શેષનાગનિ, જોતાં તેણિ વાર;
ગર્બો બિરાજે ખગોળનો, રાતો રંગ ભર સાર. ૨૧
પ્રથ્વી પંચાસે ક્રોડનું, કોડિયુ કર્યું ત્રતકાળ;

અષ્ટકુળ પરવતની વાતડી, સાત સાહેર દ્વત વિશાળ. ૨૨
મધ્ય કાકડો મેરૂ તણો, ઉદિત થયો પ્રકાશ;
ત્યેની જોત્ય જોતાં થકે, તે નથિ અંજાતા દાસ. ૨૩
ઝંપલાંણા જોત્યે કરિ, દૈત્ય રૂપિયા પતંગ;
લોચન તણા ચાળા કરે, માજી પુર્ણ રંગ. ૨૪
સાથે સોહાંમણા અંબ્યકા, તે પણ તેજ સ્વરૂપ;
ચંડિકાને વાઘેસ્વરિ, કાલી ગીદ સ્વરૂપ. ૨૫
લક્ષ્મિનાથ નારાયણિ, પારવતિ પરવેણ;
માહાકાળિ માહેસ્વરી, સાથે શ્રી સુખદેણ. ૨૬
આદ્ય ભવાનિ બગલામુખિ, બહુચર બાળે વેશ;
ત્રિપુરાને ભુવનેસ્વરિ, મળી સર્વ સરખે દેશ. ૨૭
જોગમાયા ને વળિ જોગણિ, જવાળામુખીનુ સ્વરૂપ;
સાથે સોહાંમણી સુંદરિ, જોઈ મોહો પામે ભુપ. ૨૮
માહામાઈ માત આશાપુરિ, હીંગલાજ ને હરસિધ;
ગાયત્રીને સારદા, તે સોભે પરમ પ્રસિદ્ધ. ૨૯
લલીતારૂપ સોહામણું, વેહેરાઈ છુટે કેશ;
ચિદા નંદી જે રાધિકા, જનુની જોત્ય વિશેષ. ૩૦
આદ્યભવાનિ ઇંદ્રીકા જળદેવી સર્વ સાથ;
જોતાં જોડ મળે નહિ, તે જુક્તિછે વિક્ષાત. ૩૧
એક એકપે અતિ શોભતિ, ગાયછે ગીતજ સાર;
સાથે બીજી અનેકછે, કહેતાં ના આવે પાર. ૩૨
ચોસઠ ચોગણિ મલી કરી, ગાવા માંડયો છંદ;
માંહો માંહે-તાલિ દેઈ, મુનિવર પાડયા ફંદ. ૩૩
થેઈ થેઈ કરે ફરે કુંદડિ, ગાયે ગરબો ગીત;
ચાલનિ ચતૂરાઈ જોઇને, સુરીનર ભુલ્યા રીત. ૩૪
ઢોલ દદામાં દુંદુભિ, ચંગ ઉપંગ પખાજ;
શ્રી મંડલ શોહાંમણું, છત્રીસ વાજે સાજ. ૩૫
ખેલ રચ્યો ખાંતે કરી, રસનાએ ન કેહેવાય;

વેદ વચનમાં આવે નહીં, કવીજન કયમ કરી ગાય. ૩૬
વિષ્ણુ આવ્યા વૈકુંઠથી, જોવા નવરાત્રી ખેલ;
નીજ માયા પોતા તણિ, સાથે સુંદર સાહેલ. ૩૭
બ્રહ્માજિ બ્રંહ્મલોકથી, પધાર્યા પુરણ પ્રીત;
સાથે બ્રહ્માંણિ સંચર્યા, ગાવા લાગ્યાં ગીત. ૩૮
શીવ આવ્યા કૈલાસથી, પોતે પુરણ બ્રહ્મ;
જાણેછે રસ રીતને, સંગે ગૌરી પ્રાક્રમ. ૩૯
શીવ સંગે ગણ શોભે વળી, નંદિ ભ્રંગિ સાજ;
રિદ્ધ્ય સિદ્ધ્ય કરજોડી રહી, સંગ ગણપતિ મહારાજ. ૪૦
શેષનાગ પાતાળથી, રચના જોવા કાજ;
પરમાનંદ સુ પરવરે, સંગ્ય નાગણિ સમાજ. ૪૧
ઇંદ્રિપુરિથી ઇંદ્ર આવિયા, વળિ ઇંદ્રાણિ સંગ;
સાથે અપછરા છે ઘણિ, કરે નિત્ય નવલા રંગ. ૪૨
પાંચ પાંડવ સંગે, દ્રુપદિ તે પણ આવ્યાં તર્ત;
નારદ આવ્યા સ્વર્ગ લોકથિ, કરવા માંડ્ુ નૃત. ૪૩
ક્રોડ તેત્રીસે દેવતા, સરવે આવ્યા સાર;
સહસ્રઅઇઠ્યાસિ રૂષિ મળી, રૂષી પત્નિ પરિવાર. ૪૪
સંક્રાચાર્ય મધ્યે રહિ, લહેરીનો કરો ઉચ્ચાર,
ત્યમ ત્યમ માજી મદે ચઢયાં, ગાયછે ગરબો સાર. ૪૫
અદ્‌ભૂત ખેલ બન્યો ઘણો, થૈ રહ્યો જયજયકાર;
તારામંડલ થોભિ રહ્યાં, વનચર ન કરે આહાર. ૪૬
જકતજનેતા તાવ બોલીયાં, મનમાં થઈ પ્રસંન;
નવરાત્રિ પુરણ થઈ, આજ કરવું અરચન. ૪૭
સંક્રાચાર્યે સીઘ્ર થઈ, પદ્ધતિ લીધિ હાથ;
શ્રીચક્ર સોહામણું, પુર્યું વૈકુંઠનાથ. ૪૮
માનસરોવર મધે રહી, પ્રીતે કરે છે પૂજન;
ગલાલ ભરે ગૌરીપતી, હર્ષ વાધ્યો છે મંન. ૪૯
ધુપદીપ સરવે વિધિ, મુકિછે વિધ્ય વિધ્ય;

બટુક બળિદાંન જે ઘટે, મુકયા છે સાનીધ. ૫૦
ફલ તંબોળ ને એલચી, સોપારીને કપુર;
જે જોઇએ પુજા સમે, તે પાસે ભરપુર. ૫૧
પવિત્રપણે જુગતી કરી, પેહેર્યા પીતાંબર ચીર;
મુગટા સણિયાં રેસમી, નાહિ સુચી નીરમળ નીર. ૫૨
આસન નાખ્યાં શોભતાં, બેઠા સરવે વિર,
ધ્યાન ધરે ગુરૂ દેવના, નિર ભ્રાંતિ મનધીર. ૫૩
અગમશાસ્ત્ર અનુસરી કરી, ગાયત્રી ધુન્ય;
ઇત્યાદિક ઇષ્ટદેવનું, કરચે સમરણ માહા મુન્ય. ૫૪
ન્યાસ ધ્યાન વિધવિધનાં, તે કરી અનુરાગ;
જ્યાતિ વરણ ધરે નહિં, મનક્રમ વચન વૈરાગ. ૫૫
સોહં શબ્દ સુણી રહ્યા, એમાં ન મળે લવલેશ;
અનુભવ ને દ્વાદશ તણું, ન કહિ સકે સારદ શેષ. ૫૬
કારણ કુંભ વચે ધરચો, સુધ્ય ગંગાજળ નીર;
દેવત્રપણ કરી રહ્યા, આરતી કરે છે ગંભીર. ૫૭
આરતી કરે એક એકને, લાગેછે ઘણું પાય;
તે આનંદની વાતડી, રસના એ ન કેહેવાય. ૫૮
પ્રથમ ઉચીષ્ટ કરાવિયું, જક્ત ભવાંની પાસ;
કવલ ભરાવ્યો આચારશું, માજી થયાં ઉલાસ. ૫૯
જનુની ઉચીષ્ટ જે વધ્યું, તે નાંખું કલશ મોઝાર;
ત્યારપછે વિરને જે ઘટે, તીરથનો અધીકાર. ૬૦
ગુરૂએ દીધિ આજ્ઞા, ઉઠતા નારદમુંન્ય;
હાથોહાથ પાત્ર દેઇ ગયા, નારદને અરજુન. ૬૧
તતબર થઇ ગુરૂદેવજી, કરમાં લીધો કળસ;
પ્રથમ પાત્ર પોતાતણું, સુધ્ય ભરીયું સરસ. ૬૨
ત્યારપછે વિર ચોગ્યણીને, પાત્ર ભરચા ભરપુર;
શ્રીનાથાદિક ઉચરચા, સરવ થઇને સુર. ૬૩
સંભાળીને સર્વને, પાત્ર પુરાં અનુમાન;

જુહોમી કરયાં ગુરૂ ગમસુ, કરી ગુરૂજીનું ધ્યાંન. ૬૪
ચરવણુ કરી આદુકણી, સુધ્ય ચરવણુનિ રિત્ય;
વ્યાસ વ્યંજનને ભેરવા, તે સમેછે રે ઘટીત. ૬૫
ફરી પાત્ર સરવે ભરયા, તે છે પ્રથમ પાંન;
શ્રીમંત કેરી સાધના, તે કરીછે અનુમાન. ૬૬
જુહોમી કરી વરતાવીયું, બીજુ ભરૂ તતકાલ;
સર્વને આજ્ઞા કરી, સીચુ સૂધા રસાલ. ૬૭
ત્રીજુ પાત્ર વળિ ભરૂ, ગુરૂરૂપે પોતાને હાથ;
મધમીન કરિ વરતાવિયું, હરિહર બ્રહ્માનાથ. ૬૮
તદનંતર ચોથુ ભરી, રાખ્યું કર ત્રીકોણ;
મધ્ય વિષ્ણુ ભુતવાણિ કહિ, ચોથુ વરતૂ સુધ્ય. ૬૯
ત્યારે ચરવણુ મુકયા મોકળા, વરત્યો કેવલ બ્રહ્મ;
આરોગાવે એક એકને, કરૂ કૌલનુ કર્મ. ૭૦
પાંચમુ પાત્ર મુરજાદનું, તે ભરીયુ સાક્ષાત;
હિમ સીધ શ્લોકે કહી, વળિ વરત્યુ વિક્ષાત. ૭૧
પાંચ પાત્ર એમ વરતિયાં, બીજાં વરતીયાં ચાર;
માંહોમાંહે ઉચ્ચિષ્ટ લેઈ, કરો ચરણવનો વિચાર. ૭૨
પંચમકાર જુત સાધના, તે કરી શાસ્ત્ર મુરજાદ;
જે જે જે જગદંબ્યૈકા, કરયા સુરે દુંદભી નાદ. ૭૩
નવ પાત્ર પુરાં થયાં, થઈ રહ્યા પધ્યતી કર્મ;
પુરણુ કરયા મુગતાફળે, એછે પાત્રનો ધર્મ. ૭૪
સર્વદીએ ગુરૂ દેવને, ફરી ફરી પુરણુ પાત્ર;
આસીષ વચન ગુરૂ બોલિયા, હોયો જનુનિ યત્ર. ૭૫
પુરણુ પાત્ર કરયા પછી, લીધું અંબાનું નામ;
સુરતા થઇ ચરવણુનિ, વિધે પામ્યા આરામ. ૭૬
ચરવણુ કરેછે ચતુરાઇનૂ, વળિ વરતેછે કવળ;
દેહ દશાને ભુલી ગયા, ગાવા માંડયાં ધવળ. ૭૭
પરિપુરણુ ગરબો થયો, પુરણુ પધ્યતી સાર;

પુરણ સદાછે અંબીકા, સલંગ સુરત વિહાર. ૭૮
લવીંગ સોપારીને એલચી, પાનનાં બીડાં પાસ;
સંભાળી સરવે મળી, પુરણ કરયો મુખવાસ. ૭૯
ગુરૂરૂપે શીવ પ્રત્યે કહ્યું, ગછીએ નિજ મંદિર;
સઉને ચીન ચડિ ગયું, સારૂ એ સુંદિર. ૮૦
શ્રીચક્રને શિશ નામિયુ, શક્તીને લાગ્યા પાય;
પ્રથક પ્રથક પોતાતણે, મંદિર દિશાએ જાય. ૮૧
શિવ શક્તિ ગુરૂ દેવનૂ, છે એ એક સ્વરૂપ;
માટે ભેદ ન જાણશો, સેવો શક્તિ અનૂપ. ૮૨
કવિજને કરિ વિનંતિ, સુણજો સૈવાદિક;
ચરણ કમલમાં રાખજો, ક્રીપા કરજો અધિક. ૮૩
કહેવરાવ્યું કરૂણા કરી, વાણી વચન પ્રકાશ;
ગાય ભણે ને સાંભળે, તે જન જનુનિ પાસ. ૭૪
પંચવિસસે સાડ અક્ષરછે, બીજા ઉપર ચ્યાર;
અક્ષરે અક્ષરેછે સાધના, ગુરૂ ગમે કરજો વિચ્યાર. ૮૫
સ્તુત્ય ગરબો પધ્યતિ મળી, સત્યાશી છે ચોપાઇ;
ગાય શીખેને સાંભળે, તેને સદા સુખદાઇ. ૮૬
પરમહંસ ક્રપાએ કરી, સુંદર સૈવ સુજાણ;
વલ્લભ ગુલામની વિનંતી, માજી કરજો પ્રમાણ. ૮૭

અથ ગરબો એકાદશીનો રાગ ગોડી તાલહોસેની.

એકાદશી રાધા નદી નાઈ, સ્વરૂપે અગાધ ઘણુ ડાઈ. ૧
સ્યરદસ સસીસરીખી સોહાઈ, ઊરે જે વસી પરીસી મોહાઈ. ૨
લલાપે ઝુરી લલી લલીતાઈ, ગુણ્યે આવરી ઘણી ગલીતાઈ. ૩
તરૂંણીનુને તેવી તરૂણાઈ, કહે ન બને મહોની અરૂણાઈ. ૪
જયમુનાં થકી પાછી તે પળાઈ, અંગો અંગ આછી ચપલાઈ. ૫
વળી તેઉ વાટે ચીત ચાહી, મળે કો ન તે માટે ઊજાઈ. ૬

ચાલી ગજ ચાલે ચતુરાઈ. આવે મંન મહાલે આતુરાઈ. ૭
નથી અલબેલીમાં મણાઈ, સંગે કો સાહેલી ન જણાઈ. ૮
શામાજી ઘણી ધરી સધીરાઈ, કહાનુડા તણી કરી અધીરાઈ. ૯
વીચાર્યું મંન્યે હું છું કોરવાઈ, નથી કો વંને હીડુ સોરવાઈ. ૧૦
લગારેક માહાવાની મીટ ભલાઈ, ન દેઉ તે જાવા રહુ ખચકાઈ. ૧૧
જાણી એમ ચાલી સીગ્રતાઈ, રખે થા અગલી વીગ્રતાઈ. ૧૨
ઊડી વન વાત હેવી ચરચાઈ, રાધા જાય પ્રાત પુજી અરચાઈ. ૧૩
સખા ફરતા મધે હરીરાઈ, પ્રભુ કરતા હુતા ગોચરાઈ. ૧૪
સુણી ગયા શામ સખાથી ખોવાઈ,હવે થયું કામ જોજાસ્યે જવાઈ.૧૫
દામોદરે દીધી દપટાઈ, ચઢે પાગ્ય લીધી લપટાઈ. ૧૬
પંડયે પરમેશ્વર ગેહરાઈ, દીઠી વીશ્વેશ્વરે એ ડરાઈ. ૧૭
સ્ત્રી આવી નત સકે ન ચેતાઇ, રહ્યા હરીના કેન ચેતાઈ. ૧૮
રાધા રંગ રાતી રસ મસાઇ, સુવાસે સોહાતી મસમસાઇ. ૧૯
હીંડી થઈ આડે ધસ મસાઇ, બોલ્યા ફીપા ઘોડક સમસાઈ. ૨૦
કહે થકી જાએછે સંતાઇ, દિસાં છાંજકી રહે કયાં ધૃતાઈ. ૨૧
મોટા બાપની તું છાં તેડાઇ, ઝાઝી આપની જણાવાં એડાઇ. ૨૨
ચાલી તું કયાંહાં જાએછે કજાઇ,ઉભી રહે આંહાં આવ્યને સજાઇ.૨૩
છબીલો થઇ કરૂછું છેલાઇ, જાણું જે જઇ ગ્રહુ અબલાઇ. ૨૪
હસીને ધસી રાધા મરડાઇ, રાધાજી ખસી બોલ્યાં બરડાઈ. ૨૫
અરે રાન આવો તમે ધાઈ, રૂડા તે નિભાવો વર રાઈ. ૨૬
ગાંડાં કાં થઇ કરો કરો ધાઈ, કરૂછુ ગઈ વધે વશ ધાઇ. ૨૭
કીવારાની રાખુરે રૂડાઈ, સવારાંની દાખુરે કુડાઈ. ૨૮
બોલોછો વધી તેતો નવેઠાઇ, ડાલી શી બધી કુટોછો શેઠાઇ. ૨૯
દીઠી નજરે તેતો મેં મનાઇ, બાંધ્યો બે કર્યે કાલ્યે તું ધનાઇ. ૩૦
પ્રભુજી ભુલી ગયાછો પહેલાઇ, તે માટે ફુલી રહયાછો બેલાઇ. ૩૧
લાડોછો ઘણું તે જાતે લહેવાઇ, કેહેવા ખમણું નથી તે કેહેવાઇ.૩૨
વિચારો હજીલગીરે સજસાઇ, મથુરાં તજી આવ્યાછો નસાઈ. ૩૩
માબાપે સહ્યાં કહુ સુસરાઇ, કાલાગ્રે રહ્યાં બેટો પેટ જાઇ. ૩૪

મોટાછો કુલે કાઢીએ કમાઇ, આવી ગોકુલે ઇજત ગમાઈ. ૩૫
જાણ્યું હું છતાં જાસ્યેર ભૂપાઇ, પીતા બે છતાં પ્રતિષ્ઠા ઊપાઈ.૩૬
શાને અતિશે કરો પુરૂષાઇ, જાઓ સદીસ્યે મુકો મુરખાઇ. ૩૭
ઝાઝુ તાનમાં એટે વછરાઇ, શકો રાનમાં શું નાર પરાઇ. ૩૮
હું તું શું કશી ધરૂછુ સગાઇ, તું હું શું હશી કરોછો ધીંગાઇ. ૩૯
એમાં શું ઘણી કરાછો ઘેલાઇ, તમો શું ઘણી ધરોછો છેલાઇ. ૪૦
ખોટી કરો આપે મુને વાહી, આપી નથી બાપે કરસાઇ. ૪૧
શુંછે સમજાવો સમ ખાઇ, પાસે પ્રભુ આવોતો નંદ દુહાઇ. ૪૨
એ વાત ન વેદે સરજાઇ, પામે નવ દેખે પરજાઇ. ૪૩
બેલે ન બહીન પ્રીત્ય પરાઇ, હરીને લહી હુંને સું હરાઇ. ૪૪
જડી સોહ્યલીતો વાટે રોકાઇ, ખરી દોહ્યલી લાલજી લોકાઇ. ૪૫
વાટે કો હલી કહી સંભલાઇ, કહુ તો વળી જાઓ અંબળાઇ. ૪૬
તુંને કોણ કહેવું તુંછે બેતમાઇ, મહારેઘેર રહેવું સગામાં સમાઇ.૪૭
દીશે તે કરે જે હોય નમાઇ, હું પુંઠે ફરે માકી રતબાઇ. ૪૮
માની બીકથી રહુ સસકાઇ, સો ફેહો કથી ના ચસકાઇ. ૪૯
જાણે રશને સુણે વકીલાઇ, છુંદીને ભરે હુંને લુણરાઇ. ૫૦
કરો કો સંતી સાથે સખાઇ, માહારી તોવતી ન પ્રીત રખાઈ. ૫૧
મને જે વસે તે મીઠી મીત્રાઇ, હું તું શું બોલે હસ્યે ઘણું ડાઇ.૫૨
ચઢે મુસ્તકે રહુછુ ખંચાઈ, પાને હુસ્તકે હું તું શું વંચાઇ. ૫૩
ઘણું તુંને ભેટે ઊઘડાઇ. કરી કહાંન નેટે તે પડાઇ. ૫૪
વીશેતે ગમે જે ગાંણે ગવાઈ, ખમ્યું તે હમે જે લહાણે લેવાઇ.૫૫
બેલ્યાનીતો આંહાં હશે રોકડાઈ, કયહાંની કયાંહાં જશે બોકડાઇ.૫૬
આવ્યાછો બણીઠણી ખોટાઈ, જોશો હું ભણી તે જાશે મોટાઇ. ૫૭
ભલા જે કહાવોતોરે ભલાઇ, લાલા કાં વહ્યાછોરે લલાઈ. ૫૮
રામા વર મુકોરે રીગાઇ, રૂડા દેશી ઢુંકોરે ઢુંગાઈ. ૫૯
આ શી તમે માંડીરે રૂડાઇ, ખાસી નવ છાંડીરે ભુંડાઇ. ૬૦
સબુધે વધેછે રે સાઢાઇ, કબુધે વધેછે રે ઢાઢાઇ. ૬૧
જણાવો જવાનીની જોરાઇ, ગણાવો દેવા નાની છોરાઇ. ૬૨

એમાં શી વધેછે રે વડાઇ, જેમાંથી વધેછેરે જોડાઇ. ૬૩
વડેરા ધરેછે સમૃતાઇ, તોયે તે કરે છે નમ્રતાઇ. ૬૪
વહાલા હાળા કાં વધારો વરવાઈ, પ્રીછુંછું વધારો પરૂ આઇ. ૬૫
કામની કહો કીકી કઠોરાઇ, ભામની લહો સૌએ ઠોરાઇ. ૬૬
રૂડીને હું સાથે રમુજાઈ, ભરી જઉ બાથે અમુજાઈ. ૬૭
વાહાલી છે તુને તેતો ભાંડાઇ, ડાલીને હું તે ગમેરે ગાંડાઈ. ૬૮
મોહોડે કેહેવરાવું રે કીખાઇ, હવે નહી આવુંરે શીખાઈ. ૬૯
અજાણે તો અહીંઆંરે ગયું અવાઇ, નજાણ્યું કાંઇ થશેરે ભવાઇ. ૭૦
કહુ કરગરી હુતી સરસાઈ, છતે નર હરી કરી દરસાઇ. ૭૧
વડીવારના રહ્યાછો ઝુંમાઇ, જો છો ભારના તો રાખો ખુમાઇ. ૭૨
મુકો માગ માવા મુગતાઇ, દેતા નથી જાવા જુગતાઇ. ૭૩
ખસોની પરા રહો અટકાઇ, આવીજો અરાતો હું વટકાઇ. ૭૪
શા માટે રહ્યાછો વાટે વળાઈ, ફરોછો વહ્યા રેશો અકલાઈ. ૭૫
એવું સાંભળી રહ્યા મલકાઇ, જાવું હું હળી કરૂ વિકળાઇ. ૭૬
ધરી હરીએ હઇયે હરીફાઇ, બોલ્યા જો જોઇએ કહો અબળાઇ. ૭૭
રાધા કહે કહો મોહની શી મિઠાઈ,ઉભા રહોતો જાણી મે ડીઠાઈ. ૭૮
કરી રસીએ રાધા સુ રાંકાઈ, જાણું હસીએ મુકીને વાંકાઈ. ૭૯
જાતાં શું હતાં કરી કુલટાઈ, તમે હું છતાં જાઓ ઉલટાઈ. ૮૦
એવું ન ઘટે કરોરે ભુજાઇ, આવ્યો તો માટે અહા હું ઉજાઇ. ૮૧
મુકી કામને ઉઠયોછુ ઠેચાઇ, રાધા નામને રહ્યોછુ વેચાઇ. ૮૨
ઘટે તે કરો સામા સુખદાઈ ખસુ હું પરા વસો દુખદાઈ. ૮૩
માંડી અલબેલે અટપટાઇ, રાધાવર છેલે લટપટાઇ. ૮૪
કાનુડો વદે કરી નરમાઈ, રાધાજી રૂદે ધરી સરમાઇ. ૮૫
રાધા જોઇને બોઇ અકળાઇ, મને મોહીને મુળે અકળાઇ. ૮૬
વડુવા કહું ખરૂરે વસાઇ, કહે સાંકડું ગયું જે હસાઇ. ૮૭
કહેતાં મિઠડે મુખે મળકાઇ, રાધા દીઠડે પ્રભુ પલકાઇ. ૮૮
થયાં ચક્ષ ચારે હરખાઇ, પેહેલી પ્રિત ત્યાં પરખાઇ. ૮૯
ગુમાને ગળી તજીને ટીટાઇ, વહાલા શું મળી રહીછે વીંટાઈ. ૯૦

ભોળી ભામની ભાવે ભરમાઇ, ટળી કામની કામે કરમાઇ. ૯૧
કામાગ્ને બળી રહી તીતવાઇ, વૃથા વેહે ટળી ફુલીછે સવાઇ. ૯૨
ભરી અનંગે અંગે અલોલાઇ, કાહાનુડા કુસંગે કરી કલોલાઇ. ૯૩
બેઠાં બે ભેળાં માણી સજણાઈ, થઈ કવેળા જાણી નવ જણાઈ. ૯૪
અવેળા પડી રાધાને તદાઇ, ઊઠયાં તે ઘડી માગીને વિદાઇ. ૯૫
વને વિલસિધ રહે પરવરાઈ. હરીએ તુળસી હરીવર વરાઇ. ૯૬
આવી આગળે થઇ ઘર વરાઈ, થઇ ભાગળેથી બેપર વરાઈ. ૯૭
સખી ચાર પાંચ જોવાને ખરાઇ, ઊભિ પોળ ખાંચે તે ભરાઇ. ૯૮
બોલી લલિતા રાધા ન દેખાઇ, વદે વીનતા મેં એ ન પેખાઇ. ૯૯
એવી એ નહીં રહે ઓલવાઇ, ગઇછે એ વાતે ભોળવાઈ. ૧૦૦
જોયું જમણું એ રાધા નિરખાઇ, આંખ્યે બમણું અમી વરખાઇ. ૧૦૧
દીઠી રૂપરંગે કર વરાઈ, સખી સર્વે સંગે તર વરાઈ. ૧૦૨
ઊઠી વળગ્યાં મોટીને છોટાઇ, બેઠાં અળગાં સહુ સું ભેટાઇ. ૧૦૩
પૂછે રસ ધામા સનહ બનાઇ, મળ્યા તુને શામા સંકેરે કાનાઈ. ૧૦૪
ખરાં નયણાં રહ્યાંછે હસાઇ, બોલ્યા વિના જાયછે હસાઇ. ૧૦૫
વેણી માંગથી ઊરે લપટાઈ, દીસે અંગથી બધી કપટાઇ. ૧૦૬
વિના પાન ખાધારે અંગાઇ, રહ્યા હોઠ બાધારે રંગાઇ. ૧૦૭
રહે નહીં ઢાંકી તેરે ઢંકાઇ, રૂડે આડે આંકે તેરે અંકાઇ. ૧૦૮
રાધા કહે સુણો હું છાપે છપાઇ, હરીને ગુણે હું આપે અપાઇ. ૧૦૯
દીઠો આવતાં રહેવાણુ થોભાઇ, જોતાં ભાવતો લાલચે લોભાઇ. ૧૧૦
મહારી મગને મનેથી મોહાઇ, હેની લગન્યે લેવાણી લોહોવાઈ. ૧૧૧
એના જીવની સકલા સકલાઇ, બ્રહ્મા શીવનીવતી ન કલાઇ. ૧૧૨
અમર સબળા ગયાછે ચલાઇ, તો અબળા રહે અચલાઇ. ૧૧૩
કહે ધન ધન સખી સભરાઈ, રાધા તનમન હરી વર વરાઇ. ૧૧૪
કીધુ મન ચીતુ રહી નરીતાઇ, જેણે જુગ જીત્યુ તેને તું જીતઆઇ. ૧૧૫
જેની કો ન જાણે વિચિત્રાઇ, તે સાથે તું માણેછે મિત્રાઇ. ૧૧૬
ઊઠાં મોદભેર બેઠાંતાં ઘેરાઇ, ગયાં સર્વ ઘેર પોતાને વેરાઇ. ૧૧૭
રાધા નાહાણની વાંણીએ રચાઇ, ગાતાં પ્રાણની થાશેરે વચાઇ. ૧૧૮
સુણે દેહની હોય સફ્લાઇ, હરી નેહની નોહે નફ્લાઇ. ૧૧૯

હરી રસ જાએ જો ચખાઇ, સદા શ્રીશ સાહે એ લખાઇ. ૧૨૦
ગાતામાં સુખેનો હોય નુનતાઇ, કહુ શ્રીમુખે તેહનીતો પુન્યાઇ.૧૨૧
હરીએ ધરીને આણી નીરપુણાઇ, પડો ધીખ જેહેની કીરપુણાઇ.૧૨૨
સાચુ દયાદાન જો જાએ અપાઇ,મિથ્યા અભીમાન તે જાશે ખવાઇ.૧૨૩
લીધે નાંમ હોય અજામેલ લાઇ, મહા પાપ તોય પ્રભુ મુક્તદાઇ.૧૨૪
જાણ્યું ન કલ્યે જો જાય તરાઇ, વિના અકલે વલ્લભે તું ગાઇ.૧૨૫

અથ ગરબો પંચતિરથીનો.

મા તારૂ કારણ કળયુગમાંયરે, બાળી બહુચરારે મા;
મા તુ બુડતા ઝાલે બાંયરે બા, મા તુને મળે ગંગા નાયરે. બા.
સલખનપુર વાસે વસેરે મા, મધ્ય ભરી મા મસે મસેરે મા;
મુખ જોવા મનડુ ધસેરે મા, મા તારૂ સુંદર વદન સોહાયરે. બા. ૧
ગોખ જોખમાં નિરખતાંરે મા, પરતો તે પરતક્ષ પરખતારે મા;
અમૃત આઇજી વર્ષતાંરે મા, માજી તે કયમ વિસરી જાયરે. બા. ૨
આદ્ય સ્થાનક આવી નમેરે મા, મંન અન્ય કહી નવ ભમેરે મા;
ત્રણ્ય તાપ તનના સમેરે મા, તે વેદ વાયક કેહેવાયરે. બા. ૩
માનસરોવર જિલતાંરે મા, પાપ ગયાં પગ પીલતાંરે મા;
રોમ રોમ તન ખીલતાંરે મા, મા તેં કોમળ કીધી કાયરે. બા. ૪
વાળ્ય કુંડ નાહી વળ્યાંરે મા, કોટી કર્મ કુંડાં બળ્યાંરે મા;
બહુચર મા પોતે મળ્યાંરે મા, મા તે સિદ્ધક્ષેત્ર મહીમાયરે. બા. ૫
ચાચર ચાલીને આવતાંરે મા, અંશેક શીશ નમાવતાંરે મા;
આપે મા મન ભાવતાંરે મા, મા તુ પૂર્વ જનમની સાયરે. બા. ૬
ગાન તાન ગરબે કરેરે મા, તાળી દેઇ ચાચર ફરેરે મા;
ઉદ્દો ઉદ્દો મુખ ઉચરેરે મા, માતે દોહેલાં વાંમે દુઃખરે. બા. ૭
પુજા પુષ્પે સમર્પતાંરે મા, પાંન પ્રસાદે અર્પતાંરે મા;
ત્રુઠે ત્રિપુરે તર્પતાંરે મા, મા તે સોહેલાં પાંમે સુખરે. બા. ૮
પરદક્ષણા દે પ્રાતમાંરે મા, મન રાખે જગ માતમાંરે મા;
નાવે જમ જન જાત્યમાંરે મા, મા તુ વિષંમ વિઘન હરનારરે. બા. ૯

નમણ નરનારી ગ્રહીરે મા, ધરે સીર જે જે કહીરે મા;
સકળ તીરથ વળે સહીરે મા, માનુ કુરૂક્ષેત્ર કેદારરે. બા. ૧૦
પંચ તિરથી એ પુજતાંરે મા, અરૂણ ઉદે મૃગ ગુંજતાંરે મા;
સ પરીવારે સઉ જતાંરે મા, મા તારૂ દૈવત બધ્ય દરબારરે. બા. ૧૧
યથા શક્ત હવન કરેરે મા, બ્રહ્મ ભોજન ભાવે ખરેરે મા;
આધ શકત અભરે ભરેરે મા, મા તુ આપે પદારથ ચ્યારરે. બા. ૧૨
અરચે તે અરધ નીસા સમેરે મા, બહુચરમા લેખે લખેરે મા;
યશ આયુશ આપે અખેર મા, માજી તેને ધન દારા સંતાનરે. બા. ૧૩
આરતી સું લે ઓવારણાં રે મા, વાંઝ બંધાવે પારણાં રે મા;
દીધાં વસાવે બારણાં રે મા, મા તેને અવશાંને વૈમાંનરે. બા. ૧૪
ઘંટ ગ્રહીને વજાડતાં રે મા, મઢ માજીનો ગજાવતાં રે મા;
મુખ જોઇને મન લાડતાં રે મા, માતુ નોધારાં આધારરે. બા. ૧૫
ઘે દક્ષણા દેરે રહીરે મા, કામ ક્રોધ મોહોને દહીરે મા;
દાન પાત્ર દેવિ લહિરે મા, માતુ પ્રત્યક્ષ દ્વિજ અવતારરે. બા. ૧૬
પારે આવ્યા જન પ્રેમસુરે મા, વર્ષ એક મધ્ય નેમસુરે મા;
વાંમે દિન સુખ ખેમસુરે મા, માજી તુ આ સંસારનું સારરે. બા. ૧૭
વન તરૂવર શોભા વર્ણીરે મા, જુવે જન જે જે ભણીરે મા;
માયા મહંમાયા તણીરે મા, માતુ વ્યાપીક વિવિધ પ્રકારરે. બા. ૧૮
મદ ભર્યા મૃગલા રમેરે મા, ઉડી અરૂણ ઉદે સમેરે મા;
બહુચરી તુ કે તે ગમેરે મા, માતુ પંખી મુખ પરમાંણરે. બા. ૧૯
બહુચરમા બરદે ભર્રીરે મા. દોહલ દાસ તણી હર્રીરે મા;
નારી નર ક્ષણુંમાં કરીરે મા, મા તે જુગ સચરાચર જાંણરે. બા.૨૦
ધારી ધ્યાંન ધરે રૂદેરે મા, માના મન માહે મુદેરે મા;
હોય કરમ તણો ઉદેરે મા, હેવિ ભોળી ભવાંની માતરે. બા. ૨૧
દેવિ દેવ જહી તહીરે મા, ત્રણભોવન તોલ નહીરે મા;
પ્રગટ પીડ લહુ અહીરે મા, મા તારી નિપટ અટપટી વાતરે. બા.૨૨
સુર તણી વારે ચઢીરે મા, જીત્યા દઇત ઘડી ઘડીરે મા;
મારયો મહીષાસુર વઢીરે મા, મા તુ ભુપત્ય પત્ય પ્રતિપાળરે. બા.૨૩

સરજે પાળેને સંહરેરે મા, અજર અમર ન મારે મરેરે મા;
કામ અગોચર કંઇ કરેરે મા, મા તુ કાળહરણ માહાકાળરે. બા. ૨૪
નિરાધાર આધારમાંરે મા, જીવ સકલ અવતારમાંરે મા;
સકત સબળ સંસારમાંરે મા, મા તુ નીરમળ રાખણનીરરે.બા. ૨૫
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાંરે મા, બહુચર બહુ બઈ બાળમાંરે મા;
મોટણ માહા મોહ જાળમાંરે મા, મા તુ આપે અધિરાં ધીરરે.બા.૨૬
નેણ નેણ ભરી ન્યાહાલતાંરે મા, પલક પલક નંય વાળતાંરે મા;
જનમ મરણ જાય ટાળતાંરે મા, મા તુ અભેપદ દાતારરે. બા. ૨૭
લાગુ પાગ્ય લળી લળીરે મા, માગુ મન આની રળીરે મા;
પુરો આસ વળી વળીરે મા, મા તુ સેજકરણ ભવપારરે. બા. ૨૮
જન્મ સફળ કરો જાઇનેરે મા, જુગમાંથી જાવું કમાઇનેરે મા;
ભાવ ધરીને ભજે આઇનેરે મા,મા તે નર નાઆવે ગર્ભવાસરે.બા.૨૯
કરજોડી કહુ કરગરીરે મા, બાંય ધરો શ્રીબહુચરીરે મા;
સાય કરો સલખનપુરીરે મા, માજી તારો વલ્લભ દાસનોદાસરે.બા.૩૦

અથસલખનપુરની શેરીઓનો ગરબો રાગબીહાગડો.

તાલરૂપ રાગ સારંગ સીવંત તાલ હોરોનિ.

સલખનપુર ગામની શેરિયો, તેતો સુને જોયાની ખાંત્ય;
ગલી ગલી ફરૂ ફેરિયો, નિરખુ અવ નવી ભાત. ૧
મોટાં મંદિર માળિયાં, ઉચ્યા સર્વ અવાસ;
ગોખ છજાંને જાળિયાં, ઓપે અતિ ઉજાસ. ૨
વરણ ચાર વાસો વસે, બીજી બેને બાર;
દાન દયા કાયા કસે, પાળે કુળ આચાર. ૩
પરથમ પોળે પેસીયાં, પુરવ દિશાની પાસ;
દોશી દોકાંને બેશીયા, દિસે લિલ વિલાસ. ૪
આંગી અધીક અમુલ્યની, ઓઢણી લાલ ગુલાલ;
કસબકોર મુખ ત્યુલની, જળકે ઝાક ઝમાલ. ૫

ચીર ચુંદડીને ઘાટડી, સાલુ સુરંગ સુહાય;
નર નારી બેઠા હાટડી, શેવક સર્વ વસાય. ૬
દક્ષણ દરવાજા ભણી, સાંમી સોની વાડ્ય;
બેઠા બહ્ય બની ઠની સીર કેસરની આડ્ય. ૭
નિત્ય નિત્ય ઘાટ નવા ઘડે, બહુ સોનાના સાવ;
મણી માણ્યક જડીઆ જડે, વિવીધ્ય ચિત્ર બણાય. ૮
આભુપણ જે જે હવાં, ઘડિયાં ઘાટ સુ ઘાટ;
શેવક દેખી અવનવાં, લે બહુચર મા માટ. ૯
પશ્ચમ પંથે પેશીયા, પાસે પાસે પોલ્ય;
ડાબે જમણે દેખીએ સારી સરૈયા ઓલ્ય. ૧૦
કુંકમ કેસર સુકડયો, વાતી અગર કપૂર;
ઢગલા ઢુંકા ઢુંકડે, મધ્ય માંડયો સિંદૂર. ૧૧
ચુવા અતર અરગજા. પાકુ તેલ બરાસ;
અબિલ ગુલાલ મરગજા, લે બહુચરાના દાસ. ૧૨
ઉત્તર દિશાની ઓળમાં, ઓળા ઓળે હાટ;
ગાંધી બહુ મધ્ય પોલ્યમાં, લક્ષપતી લાયક પાટ. ૧૩
શ્રીફળ સુંદિર સાકરે, ખાંડ ગોળ મધ સાર;
પંચામૃત ઢગલા કરે, ભરિયો બહ્ય બજાર. ૧૪
એલચી લવીંગ સોપારીયો, તજ ઉતમફલ જાય;
મા માટે નરનારીયો, લેઇ લેઇ પંથ પળાય. ૧૫
ચાચર બેઠા ચોકમાં, માળી મધ્ય ભરાઈ;
સદા સુખી રહે શોખમાં, મનમાને ઠકરાઇ. ૧૬
જાઇ જુઇ નિત્ય ચાલતી, રતે શેવંતી ગુલાબ;
મોગરા ચંપક માલતી, ભરી કેવડીએ છાબ. ૧૭
સુ મન સમોહ સોહાવતાં, ગુણસું ગુંથે હાર;
શેવક સર્વ વસાવતાં, બહુચરનો શણગાર. ૧૮
સોડયે સુખડિયા રહે, વશિયા સર્વ સમાઈ;
લાખોપત્ય સઉકો લહે, મોં આગળ મીઠાઈ. ૧૯

જોતાં ભાગે ભુખડી, જે જન આવ્યા યાત્ર;
સાત ભાતની સુખડી, ભરી ભરી બેઠા પાત્ર. ૨૦
ખાશ ખેલુણાં ખાંડનાં, નીરખી માને મંન;
ભોજન ભરીયાં ભાંડનાં, લે શેવક સાજંન. ૨૧
પાસે બિડાં પાનનાં, બેઠા બાંધે જોઇ;
તંબોળી અનુમાનમાં, નજરે ના આવે કોઇ. ૨૨
કાથો કેવડીઓ કરયો, ચુનો ચળકે સ્વેત;
સોપારી સર સો ભર્યો, બહેકે બરાસ સમેત. ૨૩
પાકા પાન પ્રમાણીએ, સરવ મશાલો ખાસ;
શેવક સેતાં જાણીએ, બહુચરનો મુખવાસ. ૨૪
મદ માતા રહે માન્યમાં, મધ્ય મધ્ય મેવા ફરાસ;
રાગ રંગ રસ તાંનમાં, જોશી જન મન શોસ. ૨૫
દ્રાખ ચારોળી બદાંમ સું, પિસ્તા પાશ અખરોટ;
અવર ન જાણું નાંમસુ, ભરી મેવે કથરોટ. ૨૬
દાડચમ ડાલે થાલીઆં, અંજીર આદ્ય ખજુર;
ભક્ત ભરાવી ચાલિયાં, કરવા માત હજુર. ૨૭
મધ્ય બજાર મરાડિયા, બેઠું બધ્ય માહાજંન;
યુગમાં ન મળે જોડિયા, જે જેહેવા રાજંન. ૨૮
ચતુરંગ ચાલવે ચુડલા, બાળા બાંહ્ય પ્રમાણ;
રાતા રંગ અતિ રૂડલા, શાં શાં કરૂ વિખાણ. ૨૯
નૌત્યમ નંગ બનાવતાં, ગોરા ગજના દાંત;
શેવક લેવા આવતાં, વોહોરૂ જાતાં વાંત. ૩૦
ભાગોળે ભેળાં થયાં, નરનારી સહુ સાથ;
ચાચર બહુચરને ગયાં, બધ્ય પુજાપો હાથ. ૩૧
દુરચ થકી દરબારને, સરવે નામે શીશ;
પોહોતાં લેઇ પરિવારને, પારા પાસ સદીશ. ૩૨
પહેલે ચાચર પુજતાં, પુનરપી મોહોલે પળાય;
કોકીલ કંઠે કુજતાં, ગુણનીધ્ય ગરબો ગાય. ૩૩

વાજાં વિવિધ્ય વજાડતાં, છંદે છંદે છેલ;
ભકત ભલા મન લાડતાં, મળીઆ માને મેહેલ. ૩૪
ગોખ જોખમાં જોઇને, પહેલે પખાળ્યા ચર્ણ;
મન સહુનું રહ્યું મોહીને, ઉભી અઢાર વર્ણ. ૩૫
કુંમકુંમ લાલ કરાવતાં, વળી રૂપાના વર્ગ;
આંગી આધ ચડાવતાં, ઓઢણી મુલ્ય મહર્ગ. ૩૬
પુજાપો બધ્ય પ્રેમસું, લાવ્યા સંગ સમસ્ત;
નવદિન નીત્ય નીત્ય નેમસું સરવ સમર્પિ વસ્ત. ૩૭
બ્રાહ્મણ ભોજન કરાવતાં, દ્વિજ દીધી દક્ષણાય;
ગુણ ગાતાં ગવરાવતાં, કયેસે ત્રપ્ત ન થાય. ૩૮
દશમે દિવસે દેવી ઘકી, વળિયા માગી વિદાય;
સહુ કહે કોણ કહે કથી, બહુચરનો મહીમાય. ૩૯
દેવ દેવી દુનિયા કહે, સુખ દેવા સંસાર;
બહુચર બરદ બહુ વહે, નોધારાં આધાર. ૪૦
મંદાર આવ્યાં માહાલતાં, નરનારી વૃદ્ધ બાળ;
આઈજી નવેનીધ્ય આલતાં, સુખમાં કાપે કાલ. ૪૧
ગરબો સલખનપુર ગામનો, ગાય સુણે નર નારય;
પરનો માના નામનો, પામે પદારથ ચ્યાર. ૪૨
આયુશ અતિશે ભોગવે, આપે બાહુચર બાઈ;
મુળજી માધવજી સગાએ, બે મધ્યે ભાઇ. ૪૩
જીવે જશ ગુણ ગાઇને, તે જન જાગે જાત્ય;
વલ્લભ ધોલાભાઇને, બાહુચર માત વિસાત. ૪૪

અથગરબો ભાવેભજજોને સારંગ સોરઠી તાલરૂપક વારતુકચાલહોસેની.

બાળી બહુચર માને ભાવે ભજજો જો, મનસાવાચા ક્રમણા મમતા તજોજો;
મુરખ મન શુ જાણે મુક્તિતણો મજોજો, જીવત યશ લેવા એ પદને યજોજો.
શેવો સલખનપુરની રાવોકે, દેહ ધરીને પામ્યા હાઓકે;

એક મને આઈ આરાઓકે, ચાચર નાચી ગરબો ગાઓ કે. બા. ૧
જો જન થઈ જાણો તો કહુ જક્તને જો, શેવો સણખનપુર સાચીશક્તનેજો;
ભજતાં એકભવીઆ કીધા ભક્તનેજો,તારચા ડારચા રંગ્યે આરક્તનેજો;
જીવન મુક્ત કરચા તે પ્રાણીકે, જીવ્યા સત શરદે સુખમાંણીકે;
નવે નીશ્ચ્ય આવી ભુવન ભરાંણીકે, અંગ્ય આપદા અંશન જાણીકે. બા.૨
તે માટે ગુણગાવા ત્રીપુરે તણા જો, જે દશદીન દેવીને વાહાલા ઘણા જો;
એ દિન જાણે દુનિયામાં રાજા રાણા જો,તે દિન દેવી માંણે મુકી મણા જો.
જો જનુનીને જોવા ચાહો કે, એ રસ રસના નીત્ય સરાહોકે;
ભગત ભવાની ના કેહેવા ઓકે, સેજે સુધા સિંધુમાં નાહોકે. બા. ૩
એક સમે આસોમાં આઠે ઇશ્વરી જો, પડવે પેહેલે પોહોરેયગદીશ્વરી જો;
રંગ્યે રથ બેશી રમવા નિસરી જો, નવમી રથ હાકે માત ચંડેશ્વરી જો.
પશ્ચમ પંથ કરયાં પ્રીયાંણ કે, ચપલ ગત્યે ચાલે કેકાંણ કે;
મન બક્ય બહુચર મઢ મેલાંણ કે, રથપથ વાક્યો થકી ડેડાંણ કે. બા. ૪
બહુચર ચાચર રમતાંતાં રંગમાં જો, ગાતાંતાં ગુણ નિશ્ચ્ય ગાંન સુધંગમાંજો;
અલબેલી આડે પોહોર ઉમંગમાં જો, સરખે સરખા સખીઓના સંગમાં જો.
ખેચર ખબર લેઇને આવ્યો કે, સમાચાર માને સંભલાવ્યો કે;
આવી નવ જાંણે અંબાવ્યો કે, રથ આંબલિયોમાં રખાવ્યો કે. બા. ૫
સનખન પુર રાંણી સાંમાં સાંચર્યાં જો, પારાથી પ્રેમ ધરી પગલાં ધર્યાં જો;
અવીલોકની અન્યોઅન્ય અમી ઝર્યાંજો,ભેટયાં ભગવતીયો બધ ભાવેભર્યાંજો.
બોલ્યાં બહુચર મધુર વચ્ચંન કે, ધન્ય ધન્ય આજુનો દીન કે;
માહા માયા મંન્ય થયાં મગંન કે, સરવે સાથે કરયાં ગવંન કે. બા. ૬
કાલી કાંમાક્ષાઇને કાકરેશ્વરી જો, હરસિદ્ધ હીંગોલીને ગાત્રેશ્વરી જો;
અંબા ચંડીને મા કંટેશ્વરી જો, મઢમાં મલી ઉભાં બધ પરમેશ્વરી જો.
આગળથી આપ્યાં આસંન કે, જડીયાં મણી મુગતાએ રતંન કે;
બેઠુ સકતી તણું સાજંન કે, શરદ શશીશાં વીમલ વંદંન કે. બા. ૭
બહુચર બોલ્યાં સખીઓ સહુ કયાંહા ગઇ જો, પ્રથમે પુજા લાવો વેળા થઇજો;
ચંદન અક્ષત કુમકુમ કુશમે કહીજો, એમ કહી બહુચર આસન બેઠાં જઇજો.
સખીઓ સરવે સજીને આવી કે, પાંણ્ય પુજાપો ગ્રહીને લાવી કે;

પ્રોઢાં પાંનેપાત્ર ભરાવિ કે, લીધાં ભોજન ભોગ ધરાવી કે. બા. ૮
અંબા કેહે અભંગે આપુ અમે જો, ચંદીને કે ચંદન ચરચો તમો જો;
કાળી ચાંદલીયા કાઢે કુમ કુમે જો, ચોખા ચોઢે હરસિદ્ધ હાથે સમે જો.
પુજી પુષ્પ સમરપ્યા હાર કે, પુનરપી પારી જાત મંદાર કે;
આગળ મુકયા ભોગ અપાર કે, આચમન કીધાં કરીને અહાર કે. બા. ૯
અંબા કહે બેન્ય આજ્ઞા દીજીએ જો, પેહેલે મધુપાંન સર્વ સહી કીજીએ જો.
બહુચર કહે પાત્ર ભરયાં તે લીજીએ જો, માતંગી મન માને ત્યમ પીજીએજો;
કરપાત્ર કનકનાં દીધાં કે, ભગવતીઓએ ભાવ ધરી લીધાં કે.
પ્રેમ ધરી પરીપુરણ પીધાં કે, મગન થઈ મુખવાસજ કીધાં કે; બા. ૧૦
મઢથી ઉનમદ થઈ ઉઠયાં આઈઓજો, આલેથી પારા પાસ પળાઈઓજો;
ચાચર પુઠળ વીંટાઈ વળાઇઓજો, રમવા બધ મધ્ય મલાઈઓજો.
બોલ્યા હરસિધ્યને હીંગોલીકે, સુણીએ સકળ ભવાની ભોળીકે;
આજ મળી મનગમતી ટોળીકે, રાત્ય દીવસ કીજે રંગરોળીકે. બા. ૧૧
કાળી બહુચરને કેહે કાંઈ ઉચ્ચરશજો, તે સુર ભરીએજે બેહેન્ય તમે ભરશજો;
અંબાને કહો જે અલાપે કરશજો, માહા સુખ લેવાનો આ સમો ખરશજો.
સુણી સલખનપુરીએ સુર લીધાકે, સકતે સરવ બરાબર દીધાકે;
અંબે અલાપ કર્મબદ્ધ કીધાકે, માહા માયાના મનોરથ સીધાકે. બા.૧૨
વેણા આધે વાજા વેદે કહ્યાંજો, કર કિંકરીયોએ બધ તે ગ્રહ્યાંજો;
શકત્યોના સુર સું સુર મળી રહ્યાંજો, ઉગટે ગત્ય અવરકા નવધે વહ્યાંજો.
બોલ્યાં બહુચર અંબા સાથ્યકે, આવડયા માંહે કશીન અણાથ્યકે;
તે તુક શકત્યો કેહે સંગાથ્યકે, ત્રીપુરે તાળી દે બધ્ય હાથ્યકે. બા. ૧૩
વળી વચ્ચમાં ઉભા રહી તુક ઉચરેજો, હેડચણ લેતાં હાથ હેડા ધરેજો;
વળતાં વચને કર ઉંચા કરેજો, ચટકે ચાલે ચાચર પુઠે ફરેજો.
માહા મનોહર કરતાં ગાનકે, મધ્ય મધ્ય માત કરે મધુપાંનકે;
નિત્ય ઉપજાવે અવનવી તાંનકે, વાજાં વાજે ગત્ય અનુમાનકે. બા. ૧૪
ડાબે જમણે તાલી દે દેવીઓજો, ઉગટ ગત્ય કરમાં કેહેવી કેહેવીઓજો;
જેમજેમ ગત્યબદલે ત્યમત્યમ નેવીયોજો, માહાચતુરસુજાણજનુનીજેવીયોજો.
ખુદે ઉંચાં નીચાં થઇનેકે, સનમુખ એક એકને કહીનેકે;

બેહેન્યો બધ બરાબરચ રહીનેકે, કાળી જે જે કેહે મન્ય જઇનેકે. બા.૧૫
હરખે હંબોડા લે હાથે કરીજો, જનુની થઈ જોડયો બધ બરાબરીજો;
અંબા સાથે મળી માતા બહુચરીજો, હંબોડા લેઈ ફુંદડીઓ ફરીજો.
માહા રસ મચ્યો ચાચર માંહીકે, જે રસના નવખંડયે નહીં કયાંહીકે;
પ્રેમ પયોધી પ્રગટયો જ્યાંહીકે, ત્રીપુર ત્રપ્ત થઈ બધ ત્યાંહીકે. બા. ૧૬
વ્યોમ વૈમાન રહ્યા બધ છાઇનેજો, બેઠા સુરપત્ની સંગ્ય સમાઇનેજો;
અવીલોકે આપે આપ ગમાઇનેજો, મનસુ મન સોંપી બહુચરબાઇનેજો.
ચંદન પુષ્પ સમરપે પાણ્યકે, મધુરા મેઘતણે ઇધાણ્યકે;
વદે ઊદો જે જે મુખ્ય વાણ્યકે, જયમુની પાઠ કરે પારાણ્યકે. બા. ૧૭
ત્રીભુવનરાણી નવરાત્ય રમી વલ્યાં જો, દેવી દરબાર થકી દેહેરેપળ્યાંજો;
ભાવે ભોજન લેવા ભેળાં ભળ્યાંજો,બહુચર કહે લાવો પાક સહુ મળ્યાંજો.
સખીએ સરવ રસોઈ નીપાઈકે, તતક્ષણ લાવ્યાં અંબા આઇકે;
સરવ આરોગે પાક સરાહીકે, હાશવિનોદ કરે હરખાઇકે. બા. ૧૮
ભોજન કરી ઉઠયાં સકલભવાનીઓજો,મુખમાં મુખવાસ કરી મુસકાનીઓજો
મઢજાવા મા મન્ય મલકાનીઓજો, રથમાં મળી બેઠાં માહાવરદાંનીયોજો.
બહુચરમાથી થયાં વિદાયકે, કરજો બહુચર કહે ક્રિપાએકે;
રથ જમ વેગે પવન પળાએકે,મઢય મઢય પોહોતાં બધ મહમાએકે. બા.૧૯
આસન બેશી અંબા કહે ઇશનેજો, બહુચરના ગુણ ગાશે નીશદીશનેજો;
તે જન પદવી પામે અમરીશનેજે, બહુચર મુજ ત્યમ યગ દીશનેજો.
બધ બેહેન્યોમાં એ મુને વાહાલીકે, મ્યે મારા મન નીત્રત્ય આલીકે;
જ્યાંહાં હું જાઉ મનગમતે ચાલીકે,શીવ સુણતાં મન્ય થઈ ખુશાલીકે.બા.૨૦
શંકર કહે એ ગરબો ગાજો સહુજો, નર નારી ધારી દેહ વૃધ લઘુજો;
સુખ સંપત્ય પામો દુખ વામો બહુજો,ધન ધાન્ય સ્વેએ દારા સુતને વહુજો.
આઠે પોહોર રહે ઉલ્લાસકે, બહુચર પુરે મનની આસકે;
માહારા બહુચરમામાં નીવાસકે, આરાસુર પરવત આભાસકે. બા. ૨૧
એ બેહેન્યોમાં અંતરછે નથીજો, માહામુનીએ મન નિશ્ચે કીધું મથીજો;
ઉતપત્ય પ્રતીપાલણ લય બધ એહથીજો,એહેના યશ વેદપુરાણ કહેકથીજો.
તે ત્રિપુરને લાગુ પાયકે, એ મન્ય માગુ બહુચર માએકે;

પાળો મજા ઘણું પીડાએકે, ભટ વલ્લભ તાહારા ગુણ ગાએકે. બા. ૨૨

ગરબો રાગમારંગ સોરઠી તાલરૂપક.

સેવા સાચી સલખનપુર આઇનેરે, તન મન ધન સુપી બહુચર બાઇનેરે;
જુગમાં રહો રંગ રાતા યસ ગુણ ગાઇનેરે, વલણ.
સર્વ શિરોમણી સાચી શક્ત, સમરો નિશદીન થઈ આરક્ત;
ભજતાં તારચા ભવનિધિ ભક્ત, સેવા. ૧
જાણે દુલભ મનુષાતનુ જુગમાં ખરીરે,મુરખ નહિ આવે અવસર આવાફરીરે;
માટે સાચે મન કરી શેવા બહુચરીરે, વલણ.
લેતાં નામ ટળે ભવ ખેદ, ન લહે ભવ બ્રંમાદીક ભેદ;
નેતિ નેતિ બોલે નિરંતર વેદ, સેવા. ૨
કો નવ જાંણે તાહારી ગતીઅતિ ગુઢનેરે,આવે અંત્ય આગમ એ ગુરૂડા રૂઢનેરે;
પંડીત કીધા પુર્વે મહામતી મુઢનેરે, વલણ.
માટે મુજને ખરો વિશ્વાસ, જાણી અબુદ્ધને પુરો આસ;
ગુણ ગાવા મન થયો ઉલ્લાસ, સેવા. ૩
એક દીન માજી સલખનપુર વાસમાંરે, બેઠાંતાં માતંગી અતિ ઉલ્લાસમાંરે;
ઉપન્યુ મન રમવાને આસોમાસમાંરે, વલણ.
નવરાત્રિ કેરા શુભ દન, બહુચર મા મન થયાં મગંન;
બોલ્યાં અનુચર પ્રત્યે વચંન, સેવા. ૪
બહુચર કે તેડી રમવા સરવે સહીરે, કેજો અંબાને જે વેગે આવે અહીંરે;
ખેચર ક્ષણુમાં પોતો કહુ જઇને વહીરે, વલણ.
સુણતાં અંબા થયાં ખુસાલ, પ્રગટયુ અંતરમાં અતિ વાલ;
તેડયાં નવદુર્ગા તતકાલ, સેવા. ૫
અંબા આવે નવદુર્ગા આવીયોરે, બેઠાં રથમાં સહુ બધ બરદાળીયોરે;
વેગે રથ પથ વાયુ વિધ ચાલિયોરે, વલણ.
પોતા સનખલપુરની સીમે, અટકયો રથ આંબલીયામાં નીમે;
ઉપન્યો અંતરમાં બહુ પ્રેમ, સેવા. ૬

ક્ષણુમાં ખેચર ખબર લેઇને આવિયારે,સમાચાર માજીને ત્યાં સંભલાવીયારે;
જાણે આવ્યાં અંબા મા મન ભાવિયારે, વલણ.
સુણી સાંમાં માજી સાંચરિયાં, મંડપમાંથી બાર નીસરીયાં;
પ્રેમ ધરીને ડગલાં ભરીયાં, સેવા. ૭
ચાલી આવ્યાંબહુચર જાંહાંસહુદેવિયારે,ભેટયાંભાવે પરસ્પર જનનીજેવીયારે;
સુરિનર મુનિ કમલાસન આદ્યે એવિયારે, વલણ.
હર્ષ ભરાંણાં માંહો માંહે, પુછે કુશલ વારતા જાંહે;
પ્રગટયો પ્રેમ પયોધિ નિધિ તાંહે, સેવા. ૮
હરસિદ્ધ ચામુંડાને મા અંબાલિકારે, તુળજા ચંડી કામાક્ષા કાળીકારે;
બગલા કાત્યાયની સુરપ્રતિ પાળીકારે, વલણ.
નવ દશ ચોસટ સંગે લાવ્યાં, સરવે સાથે ચાલી આવ્યાં;
મઢ મધ્યે માયે પધરાવ્યાં, સેવા. ૯
જડીયાં મણી મુક્તા આસન હેમનાં, બેઠાં ભગવતિયો ભરીયાં પ્રેમનાંરે;
પુછી વાત વિનોદ કરે સહુ ક્ષેમનાંરે, વલણ.
બોલ્યાં બહુચર કયાંહાં ગઇ આલી, પુજા લાવો પ્રથમ સંભાળી;
એમ કહી આસંન બેઠાં બાળી, સેવા. ૧૦
ઊઠયાં અંબા તતક્ષણ ત્યાં આવીયાંરે,પુજાસામગ્રી સહુ કરગ્રહી લાવીયાંરે;
પુજી પોખી માજીને મનાવીયાંરે, વલણ.
ચંદન ચરચે આરાસુર રાઇ, કુમ કુમ આડ કરે ત્રિપુરાઇ;
ચોઢે ચોખા હરસિદ્ધ આઇ, સેવા. ૧૧
અરપે બહુ ભાતી કુસમના હારશુંરે,માલતિ ચંપક જાઇ બકુલ ઉદારશુંરે;
પારીજાત સ્થલ પદમીની પદમ મંદારશુંરે, વલણ.
નાના વિધ વિધ ભોગ ધરાઇ, મધુ મેવા પકવાન મીઠાઇ;
સાક પાક લીધાં સરસાઇ, સેવા. ૧૨
ભોજનકરી પરવાર્યાં સકળભવાંનીઓરે,મુખમુખવાસકર્યા માહાવરદાનીયારે;
રમવા ખરી ખાંતે મામ મમ મલકાનીયારે, વલણ.
બોલ્યાં કાળી આજ્ઞા દીજે, પેલાં મધુપાન સહુ કીજે;
મા કહે પાત્ર ભરયાં તે લીજે, સેવા. ૧૩

બાળી બહુચર સખીઓના સાથમાંરે,ભરીભરી પાત્રકનકનાં આપ્યાં હાથમાંરે;
પ્રેમે પીધાં પરીપુરણ સહી સંગાથમાંરે, વલણ.
ઊન્મત થઇ ઉઠયાં તે વાર, ખટદસ સારચાં શુભ શણગાર;
ધારચાં વસ્ત્ર વિવિધ પ્રકાર, સેવો. ૧૪
મઢથી ચાલી આવ્યાં કર કર સાઇનેરે,ઊભાં ચાચર પુઠળ કુડે વળાઇનેરે;
મંદ મંદ હાસ્ય કરે તન પુલકાઇનેરે, વલણ.
રમવા માતા મન આતૂર, આંખડી રાતી રંગ ભરપુર;
શોભા પુરણ સનખલપુર, સેવો. ૧૫
દીપક મુકાવ્યા ગ્રત પુરીને ચાચરેરે, બહુચર પ્રત્યે લલીતા કહે એમ આદરેરે;
જે તુક તમો કહો તે તુક સહુ ઊચરેરે, વલણ.
મધ્યે રહી માયે સ્વર ભરીયા, કર્મે અલાપ અંબાએ કરીયા;
ગોડી ગાયે ગાન બહુચરીયા, સેવો. ૧૬
બોલે વચમાં રહીને બે અલબેલીયોરે, ચાચરે ફરતાં ગાએ સહુ સાહેલીયોરે;
લચી લચી લંક વળાયે નવલ નવેલીઓરે, વલણ.
થૈ થૈકાર થેઇ થેઇ થાય, લે કર તાળી ગરબો ગાય;
જય જય મધ્ય કહે મહંમાય, સેવો. ૧૭
ગાયે મધુરાં ગીત ભવાંની પીક સ્વરેરે, ચાલે ચટકે મટકે ચાચર પુઠે ફરેરે;
જમ ગત બદલે તમ તેવી મન સહુનાં હરેરે, વલણ.
વીમલ શશી શાં વદન વિશાલ, વાજાં વાજે મંદ રસાલ;
ચંગ મૃદંગ દુંદભી તાલ, સેવો. ૧૮
ચાલતાં ઠમકે ધમકે પાયે ઘુઘરારે, ધરતાં મા મદમાં પગધમકે વસુધરારે;
ખલકે કર ચુડી ચલકે મણી કંધરારે, વલણ.
સુંદર શોભે ગોરાં ગાત્ર, ઊર્વશીતિ લોતમા કુણ માત્ર;
જોવા સરખી બનીછે જાત્ર. સેવો. ૧૯
પલવટવાળી બાળી ઘુંઘટ દાંતે ધરીરે,જોડી બની બબે બધ બેનબરાબરીરે;
આરાસુરરાણી સાથે મળી મા બહુચરીરે, વલણ.
હંબોડા લે હરખી સજની, રંગભેર રમતાં વીતી રજની;
ત્રાસ થયાં સરવે ગતી ગજની, સેવો. ૨૦

રહ્યો રંગ છાઈ ગાયાંવાયાં માનમાંરે,આવ્યા સુર સહુ ધાઇ વ્યોમવીમાનમાં;
શુધ બુધ્ય ભુલ્યા જોઇ થયાં બેભાનમાંરે, વલણ.
જય જય કહે અંતર અતિ વાલ, વર્ષે ચંદન પુષ્પની માલ;
કહે ધંન્ય ધંન્ય મા દીન દયાળ, સેવો. ૨૧
રમીયાં દીન નવદશમે હાસવીલાસમાંરે,ચાલ્યાંચાચરથી ખેલીખેલ ખાસમાંરે;
બેઠાં મઢમાં રસભીનાં મન ઉલ્લાસમાંરે, વલણ.
બોલ્યાં બહુચર ગઇ સખી કયાંહી,લાવો પાક સરાઇ આંહી;
તતક્ષણ અંબા લાવ્યાં ત્યાંહી, સેવો. ૨૨
ભોજન કરી આચમન લેઈ ઊઠયાં ઇશ્વરીરે, કીધા મુખવાસ કમળ મુખ આમોદે ભરીરે; મઢમઢ જાવાને મા મનમલકી ખરીરે, વલણ.
માગી બહુચર મા સુવિદાય, કરજો કૃપા કહે એમ માય;
બેઠાં રથ વાયુવિધ જાય, સેવો. ૨૩
પોત્યાં નિજનિજમંદીર બેઠાં તક્તમાંરે,જયજયકાર કરીને ત્રિપુરા જક્તમાંરે;
આપ્યાં અભયપદ જેહ ગણાયા ભકતમાંરે, વલણ.
બેઠાં ગોખે બધ મહંમાય, પળીયા સુરીનર વંદી પાય;
કહે ધંન્ય ધંન્ય સનખલપુરી રાય, સેવો. ૨૪
જે રસમળીદેવીનીપાયોચાચરચોકમાંરે,તેરસભુતળનહિફણીપત્યસુરલોકમાંરે;
એ રસ ચાખ્યો તે ન પડે જનીમૃતી શોકમાંરે, વલણ.
એ રસ વેદપુરાણે પ્રમાણો, એ રસ માર્કંડેયે વખાણો;
એ રસ જૈમુની ઉરમાં આણો, સેવો. ૨૫
એરસ જાણે વિધી સુક નારદે ધારીયોરે,તેરસભુતળ વલ્લભ ગાઇનેવધારીયોરે;
તેને ભરી સુખસાગર ત્રિભુવન તારીઓરે, વલણ.
જે જન એ રસને અનુસરસે, નીરમળ યસ ગુણ ગાન ઉચરસે;
તે જન ભવસાગરમાં તરસે, સેવો. ૨૬
ગાઇગરબોનીરમળમનઆઇ આરાધસેરે,વામેદુખસુખસંપત્યયસગુણવાધસેરે;
મનુષ્યા દેહનો લાવો તેને લાધસેરે, વલણ.
ભજસે ભાવે તજી અભીમાન, પામે ધનદારા સંતાન;
અંત્યે બેસી પળે વૈમાન, સેવો. ૨૭

જે ગણે અંતર બહુચર અંબા રૂપમાંરે, કહે એમ વેદ બુડેનરતેભવકુપમાંરે;
માટે ભેદ ન ધરસો એહ સ્વરૂપમાંરે, વલણ.
નીસદીન ગુણ ગાસે જે ભાવે, જગદંબાના ભકત કાહાવે;
પુનરપી ગ્રભવાસ તે નાવે, સેવો. ૨૮
સંવત સતદસનવષોડશા૧૯૧૬વ–સરેરે,આસોસુદીનવમી ઊતમબુધવાસરેરે;
ઔદિચ્ય દ્વિજવર નીજધામ કડીપુરેરે, વલણ.
પુરણ ગરબો ગાઇને માય, કહે સકલેશ્વર લાગી પાય;
રાખો સરણે કરી કીપાય, સેવો સાચી સનખલપુર આઇનેરે. ૨૯

ગરબો ઉદોઉદોનો રાગ બીહાગડો.

જેયેજેયે સલખનપુરની રાણીરે ઉદો ઉદો, બ્રંહ્મા વેદે વખાણીરે ઉદોઉદો.૧
ચૌદ ભોવનની માતારે ઉદો ઉદો, શેવે વિષ્ણુને વિધાતારે. ઉ. ૨
દૈત્યે માહા દુખ દીધાંરે ઉદો ઉદો, સ્થાનક દેવ કેરાં લીધાંરે. ઉ. ૩
માએ રૂધીર તેનાં પીધાંરે ઉદો ઉદો, કારજ ભક્ત કેરાં કીધાંરે. ઉ. ૪
દૈત્ય સુર્યને સંતાપેરે ઉદો ઉદો, વિપ્ર ત્રણકાળ જાપેરે. ઉ. ૫
અંજળી ભરી જળ આપેરે ઉદો ઉદો, તેથી દૈત્ય ન વ્યાપેરે. ઉ. ૬
રૂકમણી આવી કરવા શેવારે ઉદો ઉદો,પુજા લાવી બહુ વિધ્ય મેવારે.ઉ.૭
શિશુપાળ આવ્યો લેવારે ઉદો ઉદો, તારે આવી તમને કેવારે. ઉ. ૮
હવે શિપેર થાશેરે ઉદો ઉદો, શિશુપાળ લેઇ જાશેરે ઉ. ૯
માજી બરદ તમારૂ જાશેરે ઉદો ઉદો, તારે હાંશિ તારી થાશેરે. ઉ. ૧૦
જક્ત જનુની કેહેવાશોરે ઉદો ઉદો, તેતો મુને કયમ વાશોરે. ઉ. ૧૧
એવું કહીને પાયે લાગેરે ઉદો ઉદો, રૂકમણી કૃષ્ણવર માગેરે. ઉ. ૧૨
પુજિ બાર આવી બાળિરે ઉદો ઉદો, કૃષ્ણ લાવ્યા રથ વાળિરે. ઉ. ૧૩
બલિહારી માતા તારીરે ઉદો ઉદો, તેંતો પુરી આશ મારીરે. ઉ. ૧૪
પુરષ કામ થકિ ગયારે ઉદો ઉદો, આવી શરણ તમારે રહ્યારે. ઉ. ૧૫
તે ઉપર કીધી મયારે ઉદો ઉદો, તેતો સવિર્ય થયારે. ઉ. ૧૬
સ્વર્ગ મૃત્યુને પાતાળરે ઉદો ઉદો, તેને બૈચરનો આધારરે. ઉ. ૧૭
બૈચર મોટી તારી આશારે ઉદો ઉદો, નામે લીલ વિલાસરે. ઉ. ૧૮

ફેડો શેવકના પાસરે ઉદો ઉદો, સદાશિવ તારો દાસરે. ઉ. ૧૯

અથ શ્રી ગરબો અંબામા આનંદભરીનો.

રાગ બીહાગડો તાલ રૂપક.

મા અંબામા આનંદ ભરિ, મા આરાસુરની રાયરે;
મા શોભા શિ કહુ સર્વોપરીનિ, માનિ અકલ કળા ન કળાયરે.મા. અંબા.૧
મા વદન શરદના ચંદ્રસમાણી, મા વંદન અધિક વડાઇરે;
મા આનંદ કંદ જક્તજન પ્રાણી, મા અદભુત અંબા આઇરે. મા અંબા. ૨
મા તુ બ્રંહ્માંણી તુ રૂદ્રાણી, મા વૈષ્ણવિ તુ આપરે;
મા પંડ બ્રંહ્માંડ અખંડ સમાંણી, મા જાણી નિજ પ્રતાપરે. મા અંબા. ૩
મા ચાસન ચારખુંટ ચોખાંણે, મા સચરાચર સંસારરે;
મા શક્ત સદા સમરથ પ્રમાણે, મા નોધારાં આધારરે. મા અંબા. ૪
મા રાત્યદિવસ રસ રહે રંગ રાતી, મા ગાતિ ગાન સ્વર સંગરે;
માત સદા મધુપાંને માતિ, મા નિત્ય નિત્ય નવલા રંગરે. મા અંબા. ૫
મા એક સમે ઉલટ મંન અંબા, મા રમવા રમત્ય રસાલરે;
મા કેહે તેડાવો ગૌરી અંબા, મા બૈચરને તતકાળરે. મા અંબા. ૬
મા સંભારતાં સલખનપુરી આવ્યાં, મા ભાવે ભરિયાં ઉમંગરે;
મા બેહેન કહિ અંબાવ્યે બોલાવ્યાં,મા લાવ્યાં સખીઓ સંગરે.મા અં. ૭
મા કાળિ કોટરાને કામાક્ષાઇ, મા કાત્યાયનિને કમરાઇરે;
મા અનપુરણાને આદ્ય અજાઇ, મા હરસિધ્યને સિંધવાઇરે. મા અં. ૮
મા સર્વ સ્વરૂપે અનુપે શક્તિયો, મા સુંદીરતાઇ અત્યાગરે;
મા લાડયે ગેલે મળી લકતિયો, મા અંતરે અતિ અનૂરાગરે. મા અં. ૯
મા ભેટચાં ભાવ કરી ભગવતિયો, મા બધ્ય પસારિ બાંયરે;
મા યોગણીઓ મળિ જકતનિ પતિઓ,મા મલકયાં માંહોમાંયરે. મા અં૧૦
મણિ મુકતા નથ નાકે નૌતમ, મા ગૌતમનું તપ તેહરે;
મા એ બેહેન્યો બધમાં ઉત્તમ, જક્ત જનેતા જેહરે. મા અં. ૧૧
મા કુમ કુમ કેસર આડચ બિરાજે, મા નૈણે કાજળ રેખરે;
મા ત્રિપુરા મુખ ભરચાં તંબોળે, માત્રક્ષીત સિંદુર મેખરે. મા અં. ૧૨
મા ઝલકે ઝાલ્ય જુમણાં જળહળે, ઝાંઝર તણો ઝમકારરે;

મા મણિ માણકને માંય મુકતાફળ, મા ઉર એકાવળ હારરે. મા અં. ૧૩
મા પુનરપી હાર સમરપા બહેકે, મા પારિજાતક મંદારરે;
મા વચ વચ ચંપા ચોસર લેહેકે,મા સરવ શોભિતા શણગારરે.મા અં.૧૪
મા ચાચર ચાલી કરે કર ઝાલી, મા માહાલી મન રંભાયરે;
મા બધ્ય બેહેનોમાં બે મતવાલી, મા બહુચરને અંબાયરે. મા અં. ૧૫
મા કુડે વળી મળી કરી કોડે, મોડે મંદીર દ્વારરે;
મા જનુનિ જન રહિ જોડાજોડે, મા હોડે ફરતિ હારરે. મા અં. ૧૬
મા બોલે બેહેનો બે મતવાળી, મા બહુચર અંબા સાથરે;
સખીઓ સ્વર લે સર્વ સંભાળી, મા તાળી દે સંગાથરે. મા અં. ૧૭
મા તાલ મૃદંગ વેણા રસ વાજે, મા સાજે સહ્પ અપારરે;
મા ખેલ ખરા કરીને તે સમાજે, મા ગાજે બધ્ય દરબારરે. મા અં. ૧૮
મા ગાતાં ગાંન તાન અનુમાને, મા સાને સમજી જાયરે;
માજી મગન થયાં મધુપાંને, સૌ શોભિત શામાયરે. મા અં. ૧૯
મા રમતાં ગમતાંને વળિ ભમતાં, મા ઠમકે પાગ્ય પળાયરે;
મા ચરણે નેપુર રમઝમતાંને, મા લટકે લિક વળાયરે. મા અં. ૨૦
મા કડકડાટ કર લે દંડા રસ, મા તડ તડાટ બધ્ય તાલરે;
મા ખડખડાટ રંગે થઈ રસબસ, મા ગડગડાટ ગવનાલરે. મા અં. ૨૧
મા ખુંદે ખાસ ખેલે ખરી ખાંતે, દાંતે ગુગટ સાઈરે;
ભગવતિ ભાવ દેખાડે ભ્રાંતે, પોતે પુરણ ડાઈરે. મા અં. ૨૨
મા હંબોડા હરસિધ્ય લે હરખી, મા કરે કોટરા જોડરે;
મા સખિઓ સરવ લે સરખા સૈરખી, મા નિરખે હોડાહોડરે. મા અં. ૨૩
મા ફુલી નખસિખ ફૂરે ફુંદડી, મા બની બની બબે બેલરે;
મા ચરણા ચોળિ ચળકે ચુંદડી, મા વળી રંગની રેલરે. મા અં. ૨૪
મા વર્ષે ચંદન પુષ્પ વૈમાંને, મા અમર રહ્યા આકાશરે;
નિરખે નેણ ભરિ ધરિ ધ્યાંને, મા સમરે સ્વાસો સ્વાસરે. મા અં. ૨૫
મા કરિ વિલાસને આસન આવ્યાં, મા આળે બેઠા આઇરે;
મા શાક પાક બધ્ય મધ્ય મુકાવ્યાં, મા ભલી કરિ ભુજાઈરે. મા અં. ૨૬
મા રમતાં રાત્ય નવ દશમે દિને, મા જમી જોગણી જાયરે;

મા કરચા મુખવાસનેકે ધંને, મા વળિયાં માગિ વિદાયરે. મા અં. ૨૭
મા ચઢતા રથ પથ વાયુ વીધે, બદ્ય મગન થઈ મંનરે;
મા નિજ જનને આપી રિદ્ધ્ય સિદ્ધ્યે, મા જઇ ઉતરિયા આસંનરે. મા અં. ૨૮
મા એ રસ ઇશ્વરીએ ઉપજાવ્યો, મા મલિ ચાચર માતરે;
માર્કંડ ઉમર સુખ પામ્યા, મા વધિ વિશ્વમાં વાતરે. મા અં. ૨૯
ગર્બો ગાય સુણે ને શીખે, મા નર નારી વૃધ્ધ બાળરે;
મા પંડ ધરિ પરઘેર ન ભિખે, મા અંબા લે સંભાળરે. મા અં. ૩૦
મા આપે લક્ષ લાભ ધન ધાંન્યે, દારા સુત પરિવારરે;
મા માણસમાં જીવે ઘણું માંન્યે, મા અવસાને ઉદ્ધારરે. મા અં. ૩૧
ભક્ત અવિચલ સદા ભવાંનિ, મા માને માંનવ ધ્યાયરે;
મા ખિજમત કરતા થાય ખવાંનિ, મા હોય મેરબાંનિ માયરે. મા અં. ૩૨
મા સેવો શક્ત જક્ત જન જાતા, અંબા વદન દાતાયરે;
મા ગુણ ગાતામાં થાય મદમાતા, મા જાતે રેહે રાતાયરે. મા અં. ૩૩
મા એકમને આરાધે ઇશ્વરી, મા સરવસ્ત આપે સક્તિરે;
મા પર ઉપકાર કારણ પરમેશ્વરી, મા ભગવતિ આપે ભક્તિરે. મા અં. ૩૪
મા અંબા બહુચર માંનથી અંતર, મા જે જન જાણે ભેદરે;
મા નર નારી રહે નરક નિરંતર, અધમ જાત્ય કેહે વેદ. મા અં. ૩૫
મા એ બે બેન્યો અગણિત ભક્તમાં, મા આપે ઇશ્વર તાઇરે;
મા જીવે જશ ગુણ ગાઈ જક્તમાં, મા વલ્લભ ધોળા ભાઇરે. મા અં. ૩૬

ધનુશધારીનો ગરબો.

ધનુષ ધારિનુ ધ્યાંન ધરો જો, જેનું ધ્યાંન ધરે બ્રંહ્માય જો;
સુરપતિ કેહે સેવા કરો જો, જેને સેવેછે વિશ્નુ સદાય જો. ધ. ૧
જેણે ધનુંષ ધારિ ધારિયાં જો, કિધો શક્તિ સંગાથે સ્નેહ જો;
કારજ સકલ સમારિયાં જો, ધરિ દુખ ન પામ્યા દેહ જો. ધ. ૨
સ્તુતી પુરાંણે જે સાંભળિ જો, વળિ વાંણિ વિખાણે વેદ જો;
કોણે ન અકળ કળા કળિ જો, આઈ અગમ અભેદ અછેદ જો. ધ. ૩
તત્વનું તત્વ એથિ નથિ જો, નથી એથિ સંસારનું સારજો;

યોગ યોગેંદ્ર કહે કથિ જો, આઈ આદ્ય છે અધમ ઉધાર જો. ધ. ૪
પરતો પ્રતક્ષ પ્રથ્વી સ્થલે જો, જેનો પુરણ પ્રબલ પ્રતાપ જો;
દારૂણ દૈત્ય દળ્યા બળે જો, તે તો યુગ સચરાચર છાપ જો. ધ. ૫
એક સમે બ્રંહ્મા ભણે જો, મુખે કેહેતા બ્રંહ્માંડ પુરાણ જો;
શિલપણે શ્રવણે સુણે જો, શ્રોતા નારદ ચતુરસુજાણજો. ધ. ૬
ભગવતિ માહાત્મ આવિયું જો, માહા ધનુંષ ધારિ માહાતંમ જો;
નારદને મંન ભાવિયું જો, કહો ધનુંષ ધારી તે કયંમ જો. ધ. ૭
નાંમ સુણિ રૂશિ નારદે જો, મુનિ મંન્ન રહ્યા મુજાઇ જો;
શું સમજી લખ્યું સારદે જો, સાંને ધરૂ ધનુંષ તે આઇ જો. ધ. ૮
જે જ્યાં તે ત્યાં ભવાનિયો જો, અંગે આયુદ્ધ ને આસંન જો;
એ કોઇ વાત ન વાનિયો જો, વિના પુછે ન માંને મંન જો. ધ. ૯
પ્રજા પતી પ્રત્યે પુછિયું જો, મુનિ નારદ કહે કહો સત્ય જો;
તે તો સ્વરૂપ કહો કિયું જો, એનિ આદ્ય તે કયંમ ઉતપત્ય જો.ધ. ૧૦
અવર ભવાંનિ અનેક છે જો, વિના આયુદ્ધ કો ન જણાઇ જો;
તેમાં અધિક વિશેષ છે જો, જે આયુદ્ધથિ ઓળખાઇ જો. ધ. ૧૧
એ આશ્ચર્ય મંન ઉપન્યું જો, મુને કહીએ કરી કરૂણાય જો;
કોણ વરણ તે સ્વરૂપનું જો, અંગે ગૌર પતિ અરૂણાય જો. ધ. ૧૨
ધનુંષ ધારિને તે શું કર્યું જો, કહોને કોને કર્યા ઉપકાર જો;
કોહોને સંકટ કેનુ હર્યું જો, કોહોને કેને ઉતાર્યા પારચ જો. ધ. ૧૩
ત્યારે વિધાતા તે શમે જો, કહે નારદને ધંન્ય ધંન્ય જો;
એ રસ મુજને ઘણું ગમે જો, એથી તત્વ નથિ કાંઇ અંન્યજો. ધ. ૧૪
સ્વસ્થ મંન્યે શ્રવણે ધરો જો, કહુ ધનુંષ ધારીનું કારણ જો;
પરમેશ્વરિ પર તો ખરો જો, ત્રણ લોક તણું તારણ જો. ધ. ૧૫
ધરિ ધનુંષ ધર્મ રાખીયો જો, આઈ આવ્યાં અમરનિ ઓડજો;
સ્મૃતિ પુરાંણે સાખિયો જો, તર્ત તાર્યા તેત્રિસ ક્રોડ જો. ધ. ૧૬
ઇંદ્રિ ઇંદ્રાસન તો મળ્યો જો, સર્વ સ્રષ્ટીને થઈ સન મુખ જો;
દેવનો દાડો તો વળ્યો જો, માહા માયાયે ધારૂ ધનુંષ જો. ધ. ૧૭
બ્રહ્મા કહે હું કહુ મુખે જો, સુત સાંભળિ એ સર્વ થાય જો;

વક્તાને રસ તો વધે જો, ઉભય મલે જોગ કેવાય જો. ધ. ૧૮
શ્રી પુર નગર સોહ્યાંમણું જો, સશિ સુર્ય સમો ઉજાસ જો;
સુર મુનિ સકલ મોહ્યાંમણું જો, આદ્યે કાત્યાયનિનો વાસ જો. ધ. ૧૯
અષ્ટ ભુજા ઓપે ઘણું જો, ધર્યાં આઠેમાં આયુધ જો;
માહા તેજ તે માતા તણું જો, ઘણા દૈત્ય હણ્યા રણ યુદ્ધ જો. ધ. ૨૦
ખડગ ખપર ખાંત્યે ધર્યાં જો, પરિ પદ્મ ગદા સંખ ચક્ર જો;
મુસલ કરવર આ વર્યાં જો, કટિ બાંણ ધનુશ કર વક્ર જો. ધ. ૨૧
સદા સુધા સુખમાં પિએ જો, કરે મહિષ અજાનુ અસંન જો;
દુષ્ટ દમ્યા દેવિજીએ જો, કરિ સિંહ તણું વાહંન જો. ધ. ૨૨
તે કાત્યાયનિના તંનથિ જો, કિધાં ત્રેણ પ્રગટ સ્વરૂપ જો;
માએ વિચારિને મંત્રથિ જો, રચ્યાં રૂપ સ્વરૂપ અનુપ જો. ધ. ૨૩
શ્વેતા રક્ત પિતા કર્યા જો, જેનાં પ્રબલ બળ પ્રાક્રંમ જો;
ત્રણ્યે મળિને તપ આચર્યું જો, કિધા આપ આપણા આશ્રમ જો. ધ. ૨૪
સ્વેતા સ્વેત ગિરિ એ સહિ જો, ગંધ માદ્યે રહિ આ રક્ત જો;
મેરૂ શિખર પિતા રહિ જો, જેના જશ તે વકતા જકત જો. ધ. ૨૫
એવે અસુર તે કાલમાં જો, હુવો માહા બળિયો બળવાંન જો;
પ્રગટયો તે પડ પાતાલમાં જો, જેનુ ભંડાસુર છે અભીધાન જો. ધ. ૨૬
અતુલિત બળ આદ્યે થકો જો, ઉપજ્યો જેવો જનમનો વ્યાલ જો;
દેશ દમ્યો બધ્ય નાયકો જો, જન જીવને માહા જંજાલ જો. ધ. ૨૭
જાત્યે તે જાંણ્ય થયો જેટલે જો, કિધી સકલ સુધ્ય સંભાલ જો;
પાપી પળ્યો પગ એટલે જો, પેલે જીત્યુ તે પડ પાતાલ જો. ધ. ૨૮
પાતાલ જીતીને વિચ્યારિયુ જો, મેતો એતો કિધા વશ વર્ત જો;
લેવા મૃત્યુ લોક ધારિયું જો, આવ્યો અવની ઉપર તે તર્ત જો. ધ. ૨૯
સૈન સજ્જુ માયા મઈ જો, સંગ્ય સુભટ ને પરિવાર જો;
હય ગજ રથ દળમાં કઈ જો, ચાલ્યો અવનિચક્રમોઝાર જો. ધ. ૩૦
આદ્યે ઉત્તર ઝિતિ કરિ જો, પછે પુરવ કિધા પ્રયાંણ જો;
દક્ષણ પશ્ચમમાં ફરિ જો, ઝિતિ જકત વજાડયાં નિશાંણ જો. ધ. ૩૧
ચ્યારખુંટ ચક્રબે થયોજો, દિધા દેશપતિને ડંડ જો;

પછે અમરપુરમાં ગયો જો, ઝિતિ સપ્તદ્વિપ નવખંડ જો. ધ. ૩૨
સુર પુર ઝિતિને સાંચરયો જો, ઘડે ગાજીને કિધું ગવંન જો;
ઇંદ્રિ સદંન જઇ આંતરયો જો, લિધુ ઇંદ્રનું ઇંદ્રાસંન જો. ધ. ૩૩
વિશ્વ વિશે વાપીવકી જો, એક અસુર હુઓ ઉતપંન જો;
ભંડાસુરના ભય થકિ જો, બહ્ય કંપે તે ત્રણ ભુવંન જો. ધ. ૩૪
સુરપુર તજીને નાશિયા જો, નાઠા મુનિવર મુકિને ઠામ જો;
ગિરિ ગુફા જૈ વાશિયા જો, મુકયા માહા મનોહર ધામ જો ધ. ૩૫
બેઠો અસુર ઇંદ્રાસને જો, બહ્ય ધરી પોતાના એધાંણ જો;
વશ કરયા સ્વર્ગ વાસને જો, વર્તિ ભંડાસુરનિ આંણયજો. ધ. ૩૬
દેવ દેવાંગના શોકમાં જો, સુણી સર્વ રહ્યા સંતાઇ જો;
ત્રાસ પડયો ત્રૈણ્ય લોકમાં જો, ફરે ભંડાસુરની દવાઇ જો. ધ. ૩૭
પસુપક્ષિને પાઢમાં જો, સરિતા સિંધુ શશિને સુર જો;
જીવ અયોનિને ઝાડમાં, કોઇ ભંડાસુરથિ નહિ દુર જો. ધ. ૩૮
યજ્ઞ યાગ ભાગ લોપિયા જો, લોપ્યા હવન હોમ ખટ કર્મ જો;
ભંડાસુર ભડ કોપિયો જો, લોપ્યા વેદ શાસ્ત્રના ધર્મ જો. ધ. ૩૯
રાજ્ય કરે રૂડી રિત્યશું જો, સર્વ સંગિને સુખ દાતાય જો;
પાળે પોતાનાને પ્રીત્ય શું જો,દેખી દેવને સનમુખ ધાય જો.ધ. ૪૦
દેવ માહા દુખ પાંમીયા જો, સહુ સુર થઇ ગયા શુંન્ય જો;
એમ અતિ દિન વામિયા જો,પછે બોલ્યા મલિ માહા મુંન્યજો. ધ. ૪૧
સુર પત્યને કરે વિનતી જો, હવે કરવો તે કવણ ઉપાય જો;
સાહ્ય ન થાય કોહોનિ વતિ જો,ભંડાસુરને ભયે ન રહેવાયજો. ધ. ૪૨
સુરપતિ સુર પ્રત્યે કહે જો, તમે સાંભલિયે સુરજંન જો;
બ્રંહ્મસદંન બ્રંહ્મા રહે જો, જે કૈયે સકલ કારણ જો. ધ. ૪૩
ઇંદ્રિ અમર એકઠા થઇ જો, આવ્યા પ્રજાપતિને પાસ જો;
વિનવિયા વિધિને જઇ જો, કીધાં સકલ કષ્ટ પ્રકાશ જો. ધ. ૪૪
સ્તુતિ કરિ બ્રંહ્મા તણી જો, સહુ સુર સહિત સુરપત્ય જો;
થાડા માહે કહિ ઘણી જો, હવે કશિ હમારિ ગત્ય જો. ધ. ૪૫
પ્રજા પત્ય સત્ય સાંભળો જો, અમો સર્વ તમારી શ્રષ્ટ જો;

વિધાતા વારે વળો જો, કૃપા કરિને કાપો કષ્ટ જો. ધ. ૪૬
સ્થાનક ભ્રષ્ટ થયા હમો જો, રૈયે આઠે પોહોર ઉદાસ જો;
પિતા મહ માનો તમો જો, તેનો નથિ ખમાતો ત્રાસ જો. ધ. ૪૭
આવ્યો અસુર પાતાળથી જો, જેનું ભંડાસુરછે નામ જો;
માહાબળિયો કળિકાળથિ જો, ફેડયા નર અમરના ઠાંમ જો. ધ. ૪૮
જોતાં જગત બધ્ય જીતીઓ જો, કરે ઈંદ્રિપુરિનું રાજ જો;
અમને વિપત્યો ધણિ વિતિયો જો, સર્વ સુખ કરાવ્યાં તાજ જો.ધ.૪૯
બ્રંહ્મા કહે સુર રાજ્યને જો, ધશિ ધોલાગઢ બધ્ય જાવો જો;
જો કરવું હોય કાજને જો, સર્વ સ્વેતાને આરાવો જો. ધ. ૫૦
સ્વેતા તે સંકટ ટાળશે જો, સેજે સરશે તમારાં કાજ જો;
આવ્યાં વિઘન આઈ વાળશે જો, મોટિ માહારાજાધિરાજ જો. ધ. ૫૧
વચન વિધ્યાતાનાં સુણિ જો, સર્વ સુર થયા રળિયાત જો;
વળ્યા સકળ સ્વેતાભણી જો, જે કો નર અમરની જાત્ય જો. ધ. ૫૨
ઈંદ્રિ અમર એકઠા થયા જો, આવ્યા સ્વેતા ગિરિને સમિપ જો;
પર્વત બધ્ય ચઢી ગયા જો, આવ્યાં અવિલોકયાં મહિપ જો. ધ. ૫૩
ધ્યાંન ધરિ બેઠાં આઇજી જો, મન મુકિને રાગને દ્વેષ જો;
જોયાં જનુનિ સુખદાઇજી જો, આઈ આંખ્યનિ મેષાંન મેષ જો. ધ. ૫૪
આગળ કર જોડિ રહ્યા જો, આધે ઈંદ્રિ અમર સૌ કોય જો;
કાલાવાલા કરી રહ્યા જો, આઈ આંખ્ય ઉઘાડિ જોય જો. ધ. ૫૫
ભક્તિ ભવાનિની કરે જો, ભાવે ભણે પાઠ ગુણ ગાય જો;
ઉદ્દો ઉદ્દો મુખ ઉચરે જો, કહે સાહ્ય કરો મહંમાય જો. ધ. ૫૬
સમરે અમર એકે મન્યેં જો, તુતો તારણ તેત્રિશ ક્રોડ જો;
ઉચરચા એમ અન્યો અન્યેં જો,ભંડાસુરના ભયથકિ છોડ જો.ધ. ૫૭
આઇજી આધ વિચારીએ જો, તમો સદા કરોછો સાહ્ય જો;
આ અવસર ઉગારિયે જો, મયા કીજીએ મહંમાય જો. ધ. ૫૮
સત્ય કહિએ તે બાઈ આ સમે જો, અમો તમેવડે પોશાઉ જો;
શક્ત હોયતો સહું નમે જો, હમો પ્રતમા થઈ પુજાઉ જો. ધ. ૫૯
એવાં વચન આઇ સાંભળિ જો, દેવી દેવ પ્રત્યે કહે વાત જો;

સ્થાનેક જાઓ સહુ વળિ જો, એ અસુર કરિશ નિપાત જો. ધ. ૬૦
અમર વર લેઇને વળા જો, આવ્યા પોતપોતાને ઠાંમ્ય જો;
અંગ આનંદ ઘણું ઉલટયો જો,લાગ્યા આપઆપણે સહુ કામ્યજો.ધ.૬૧
પછે પ્રગટ પરમેશ્વરિ જો, આંણિ દેવ તણિ મન દાઝ જો;
વારે વળ્યાં વિસ્વેશ્વરિ જો,પોતે જાણી પુરવનિ દાઝ જો. ધ. ૬૨
બુધિ રૂપ બાળા થઇ જો, વશિ નારદના ઘટ માંય જો;
કુટિલતા ઉપનિ ઘણિ જો, કે કળો કરાવું કયાંય જો. ધ. ૬૩
આદ્યે નારદનું એ કાંમછે જો, બિજી બાળાયે આપિ બુધ્ય જો;
નવખંડમાં જેનું નામછે જો,ઘણા ઘરમાં ઘલાવ્યા વિરોધ જો. ધ. ૬૪
મુનિએ મંન દ્રોડાવિયું જો, પોતે પંડે વિચ્યારૂ પ્રશ્ન જો;
અવર કોમંન્ન નાવિયું જો, દેખિ દૈત્ય ઉપર ગઈ દ્રષ્ટ જો. ધ. ૬૫
નારદ નગર થકિ પળ્યા જો, આવ્યા ઇંદ્રિપુરિમાં આપ જો;
ભંડાસુરને જઈ મળ્યા જો,તેનાં પુરણ કરવા પાપ જો. ધ. ૬૬
આસન થકિ ઉભો થઓ જો, ભંડાસુરે કર્યો પ્રણાંમ જો;
સનમુખ કરજોડી રહ્યો જો, કહો મુજ સરખુ કાંઈ કામ જો. ધ. ૬૭
આપ્યું આસન ભંડાસુરે જો, બેઠા નારદ દેવ પ્રમાણ જો;
મારૂ રાજ ત્રૈણે પુરે જો, કરે અસુર આપ વિખાંણ જો. ધ. ૬૮
ચૌદભુવન નવખંડમાં જો, જુવો નારદ મારૂ નામ જો;
ભડ નહી કો બ્રહ્માંડમાં જો, મુજ સાથે કરે સંગ્રામ જો. ધ. ૬૯
મુજ સરખો નહિ મહીપતિ જો, મેતો વિશ્વ કિધુ બધું વશ જો;
સકલ સ્મૃધ્ય મારે છતિ જો, જુવો જક્ત હમારા જશ જો. ધ. ૭૦
અષ્ટ સિધ્ય નવે નિધ્યસુ જો, આજ ઉભીછે મારે દ્વાર જો;
રિધ્ય સકલ વિધ્ય વિધ્યસું જો,આજ ભરિછે મુજ ભંડાર જો.ધ.૭૧
નારદ કહે રાજી કરૂ જો, આજ દોલત તુજ દરબાર જો;
એ સુખ બધ્ય તારે ખરૂ જો,હોય સ્વેતાગિર ઘેર નારચ જો.ધ.૭૨
કહિ અસુરને એટલુ જો, મુનિ પામ્યા તે અંતર ધ્યાન જો;
કાંમિ થયો ભડ કેટલું જો,અતિ અંધ થયો અજ્ઞાન જો. ધ. ૭૩
કુદ્યો અસુર કાંમે કટયો જો, ગયો સ્વેતાગિરમાં મુઢ જો;

પર્વત બંધ પાગે ચઢો જો, હુઓ ગિરિ શિખર આરૂઢ જો. ધ. ૭૪
જોયાં જનુનિને જેટલે જો, વશ થયો તે દૈત્ય વિકટ જો;
અસુર અજાંણ્યો કેટલે જો, ગયો સ્વેતા સમિપ નિકટ જો. ધ. ૭૫
મુરખ નિર્ખિને હર્ખિયો જો, નખશિખ સ્વરૂપ સુ દેહ જો;
ઓપમા અંગો અંગ સર્ખિયો જો,નવજોબન બાળે વેશજો. ધ. ૭૬
દૈત્ય કહે દેવિ પ્રત્યે જો, નારી કોણ તમારી જાત્ય જો;
વરચાં કે કંન્યા વૃત્યે જો, એમ અસુર વળુંધો વાત જો. ધ. ૭૭
અંગોઅંગ અવિલોકિયાં જો, અતિ આતુર હુઓ તે અસુર જો;
તરત ભવાંનિને ટોકિયાં જો,કેવા માંહી ન કીધું કસુર જો. ધ. ૭૮
ઉઠો આવો ઘેર માહેરે જો, સુણ્ય સુંદરી પ્રાંણજીવંન જો;
હુ વશ વર્તિયો તાહેરે જો, તુજ ઉપર માહારૂ મંન જો. ધ. ૭૯
જે મારે મંન્ન તુ વરિ જો, તેમાં અંતર ન મળે અંથ જો;
ભાગ્યની તુ ભાગ્યે ભરિ જો,તારે મુજ સરખો શિરકંથ જો. ધ.૮૦
એવાં વચન સુણ્યાં સુંદરિ જો, બોલ્યાં દૈત્ય પતીની સાથ જો;
તો હું તમને વરૂ ખરી જો, યુદ્ધે જીતે જો મુજ સંગાથ જો. ધ. ૮૧
બાળા ન બોલ્ય ચઢચું ચઢચું જો, એમ ઉચરે અસુર પ્રગટ જો;
કાંમ્યનિ સંગે કોઇ વઢચું જો,અંગે ધારિને અસ્ત્ર શુભટ જો.ધ.૮૨
માયા કહે વૃતમું હવું જો, મુને જીતે તેને હું જાઊં જો;
તુ જીતે તો તુને રહુ જો, નૈતો ક્ષણું માત્રમાં ખાઉં જો. ધ. ૮૩
દૈત્ય કહે મૃત્યુ આવિયું જો, આદ્યે અબળાનિપટ અજાંણ્ય જો;
આપણું મંન સમજાવિયું જો,હવાં કરૂ ગાત્ર ભંગ નિરવાંણ જો.ધ.૮૪
એમ કહીને ઉભો થયો જો, આવ્યો ઉત્પત્તિ આકાશ જો;
સનમુખ યુદ્ધ કરવા ગયો જો, પોતે પરમેશ્વરિનિ પાશ જો. ધ. ૮૫
માયા કહે મુર્ખ સાંભળે જો, હવે હું કરૂછું મધુપાંન જો;
પછે તુ અકળ કળા કળે જો, જો જે શાં દઉછુ સનમાંન જો. ધ. ૮૬
પેલે સુધાપાંને ચઢાંજો, પછે આયુદ્ધ ધારચાં અંગજો;
મદમતયૈ માતા વઢાંજો, ભડ ભંડાસુરને સંગજો. ધ. ૮૭
આદ્યે ગદા યુદ્ધ માંડિયુંજો, પછે મુસલ મારચા મારજો;

દૈત્યે ન સ્થાનક છાંડીયુજો, સનમુખ સહે માહા પ્રાહારજો. ધ. ૮૮
કંપે અમર દ્રુજે ધરાજો, દસે દિશા દિસે ભયંકારજો;
શેષ કમઠ સલકયા ખરાજો, મારે માતાજી માહા મારજો. ધ. ૮૯
ભડ ભંડાસુર ભગવતિજો, એવું યુદ્ધ નકોય અરાંણજો;
એરજ ઉડયો પગવતિજો, જેણે છાયો ગગનમાં ભાંણજો. ધ. ૯૦
અસુર ઉરમાંહી ધડચોજો, બલ બાલાનુ ન કલાયજો;
એ કયંમ કર મારે ચઢયોજો,માંડુ મલયુદ્ધ તો તે મલાયજો. ધ. ૯૧
પછે મલ યુદ્ધ તે માડતાંજો, જઈ ઝાલ્યા જનુનિના હાથજો.
કટિ ગ્રહિને કર છાંડતાંજો, પછી ભરી ભંડાસુરે બાથજો. ધ. ૯૨
બાંય તળે માને ઘાલતાંજો, મુટ મન વિચારે પેરજો;
કરચાં ચરણ પછે ચાલતાંજો, લેઈ જાઉ હુ મારે ઘેરજો. ધ. ૯૩
ઉતપત્યો આકાશમાં જો, વાધ્યો વાયુ વેગે પળાયજો;
એમ વિચારે વિમાંશમાંજો, એતો મારો કાળ અબલાયજો. ધ. ૯૪
માયે વિચ્યાર્યું બાથમાંજો, બળે પુરવ દિશાયે પલાઉજો;
એનું આવ્યું મૃત્યુ હાથમાંજો, હવે ગડગડાટ લેઈ જાઉજો. ધ. ૯૫
એને આંહાં નથિ મારવોજો, એમ આઈ કરેછે વિચ્યારજો;
શત્રુને ત્યાંહાં સંહારવોજો, જાંહાં ધરધરા ખેડારજો. ધ. ૯૬
બગલ થકિ બાળા બળેજો, લાવ્યાં ગડગડાટ ગુજરાત્યજો;
જયાં રાજ્ય કિધુ રાજા નળે જો, નગ્ર નરોડુ વિક્ષાતજો. ધ. ૯૭
જોર કરિને થયાં જુજુવાં જો, ભંડાસુરને ભવાનિ દે ગાળજો;
તતબર યુદ્ધ કરવા હવાંજો, માંડયુ દારૂણ યુદ્ધ વિકરાળજો. ધ. ૯૮
ત્યારે બોલ્યાં ત્રિપુરેશ્વરીજો, તારા ઈષ્ટને તું સંભારયજો;
એમ વદે આઈ ઈશ્વરીજો, અલ્યા હવણાં હણુછું આ ઠારજો. ધ. ૯૯
એતો અસુરને વિદારવોજો, માટે માયે વિચ્યાર્યું મુળજો;
એનો ન વંશ વધારવોજો,તારે માર્યું તે તર્ત ત્રિશુળજો. ધ. ૧૦૦
ભેદ્યુ અસુરના અંગમાંજો, બળે ચિત ચઢુ તવ ચાકજો;
થયો ગાત્ર ગતિ ભંગમાંજો, વલિ ઊઠયો પોકારિને હાકજો. ધ. ૧૦૧
ત્યારે ધનુસ માએ ધારિયુજો, બળે તાંણુ તે કાંન પ્રમાણજો;

શત્રુનુ શિશ સંહારિયુજો, એક મુકિ કૃપાસ્ત્ર બાણજો. ધ. ૧૦૨
પડયો અસુર ધરણિ ઢળ્યોજો, તેના પડતાં વેત ગયા પ્રાણજો;
આધ અંત્ય સફલે ફલ્યોજો, આઇએઆપ્યુતેપદ નિરવાંણજો ધ. ૧૦૩
પુર્વે પાપ સંબંધથી જો, મળ્યો માનવીના સંતોક્ષજો;
છુટયો કર્મના બંધથીજો, મહમાંયે પમાડયો મોક્ષજો. ધ. ૧૦૪
માર્યો અસુર માતાજીએજો, કિધુ પ્રબળ બળ તે કાળજો;
માહા માયા મન રીઝીયેજો, બેઠાં તેજ સરોવર પાળજો. ધ. ૧૦૫
દેવનાં દુંદભિ ગડગડયાંજો, કરે ચંદન પુષ્પનિ વૃષ્ટજો;
અતંરિક્ષથિ પાગે પલેજો, ન્યાહાલે નેણ ભરિભરિ દ્રષ્ટજો. ધ. ૧૦૬
આવે અમર નર નારિયોજો, ધરાાં ધનુશ ધારિછે જ્યાંહજો;
પુજવા માત પધારિયોજો, લેઈ પુજા વિધ્ય વિધ્ય ત્યાંહજો. ધ. ૧૦૭
સુરંગના સોહ્યામણાંજો, સઉ સોલ સજ્યા સણગારજો;
દવિને દેવા વધાંમણાંજો, આવે ધનુસ ધારિ દરબારજો. ધ. ૧૦૮
નૈણે તે કાજળ સારિયાંજો, કિધિ કુમ કુમ પીયળ કપોળજો;
અદભુત અંબર ધારિયાંજો, બધ્ય મુખ ભરચાં તંબોળજો. ધ. ૧૦૯
મુકતા થાલ ભરાવતાંજો, લેઈ આવ્યાં સૌ ભંહ્યાણી પાણજો;
ભોજન ભોગ ધરાવતાંજો, નારિ લાવ્યાં સકલ નિરવાંણજો. ધ. ૧૧૦
કરિ કનકની ગાગરિજો, મુકયાં સિપ્રલ શિશ અકેકજો;
માનુનિ બધ માંથે ધરિજો, ચાલ્યાં ચંચલ ચાલ્ય વિશેકજો. ધ. ૧૧૧
સુદરિ સહુએ તે થયાંજો, મલિ પ્રેમદા પરમ પુનિતજો;
ગુણવંતિ મૌહલે ગયાંજો, વાટે ગાય વધાંમણાં ગિતજો. ધ. ૧૧૨
ભેર ભુગલ વાજે ભલાંજો, વાજે પંચ શબ્દ વાજિંત્રજો;
ગંભિર વાજાં વાજે ભલાંજો, વાજે વેણાનાદ વિચિત્રજો. ધ. ૧૧૩
આગળ નાચે અપ્સરાજો, કોડે કીનર કરતાં ગાંનજો;
આવ્યા ધનુશ ધારી ત્યાં સરાજો સુર સહિત સુર રાજંનજો. ધ.૧૧૪
ઈંદ્ર અમર થયા આગળેજો, પુઠે દાશી સહીત શ્યોમાયજો;
આવિ નશડાનિ ભાગળેજો, ચાલ્યાં સુર કરિ સમદાયજો. ધ. ૧૧૫
આગલ ઈંદ્રાણી વદેજો, ઉર અંતર અતિ આનંદજો;

સુર સુંદરિ સાથે વદેજો, સહુ સરદ પુન્યમનાં ચંદજો. ધ. ૧૧૬
ઈંદ્રિ અમર આવ્યા સહુજો, ધશા ધનુશ ધારિજે જાગ્યજો;
સનમુખ કર જોડી બહુંજો, પેલે શિશ નમાવ્યાં પાગ્યજો. ધ. ૧૧૭
ભાળ્યાં ભવાંનિને ભાવતાંજો, આનંદ અંતરમાં થયાં સ્થંભજો;
માજીને મોતિડે વધાવતાંજો, માંડયો પુજા તણો આરંભજો. ધ. ૧૧૮
પ્રસન્ન થઇને પુરંદરિ જો, પેહેલે પોતે પખાળા પાયજો;
ઉભાં અમર યુત અંમરિજો, સહુ સાથે કરે પુજાયજો. ધ. ૧૧૯
ચંદન કુમ કુમ ચરચિયાંજો, વળી અક્ષત અબીલ ગુલાલજો;
અંગ સુગંધે અરચીયાંજો, પુજ્યાં જમ પુરવનો ચાલજો ધ. ૧૨૦
મા જાઈ જુઇને માલતિજો, યુત પારિજાત મંદારજો;
ગુણે ગુથિને ગલે ઘાલતિજો, સહુ સાથે સમર્પે હારજો. ધ. ૧૨૧
માથેથી ગાગરિ લેઇને જો, ગ્રહી કાંમનીએ કર મધ્ય જો;
ધુપ દિપ ફળ દેઇને જો, મુકી માત મોં આગળ બધ્ય જો. ધ. ૧૨૨
કરી આરતી શણગારની જો, માને નિરખે અમરનર નાર જો;
શોભા શક્ત ઉદારની જો, જોઈ જોઈ જાયે બલીહાર જો. ધ. ૧૨૩
ભોગ ભવાનિને ધરિ જો, ભરી મેલ્યાં કનક જળ પાત્ર જો;
માંડાં અંતરપટ અંતરિ જો, કરે સ્તુતિ સકળ શુર માત્ર જો. ધ. ૧૨૪
આઇજી આપ આરોગીએ જો, જાણી દિનને આણી દયાય જો;
માત માહારસ ભોગીએ જો, ભણે ચૌદભુવનની રાય જો. ધ. ૧૨૫
પોખી રહ્યાં પરમેશ્વરી જો, માએ મુખ કરચા મુખવાસ જો;
નારી અમર અમરેશ્વરી જો, સહુ દેવ રહ્યા થઈ દાસ જો. ધ. ૧૨૬
પછે પંચઆરતી કરી જો, કર લેઈ વધાવ્યાં કુસુમ જો;
તનમન ધન બધ્ય વારતિજો, જોઇ જોઇ જનુનીને જયંમજો. ધ. ૧૨૭
ધનુષધારિ મા ધારણા જો, સહુ સુર ઉગારચા શકત જો;
એમ કહીને લેઓ વારણાં જો, ભાવે કરી ભવાંનિનિ ભકતજો. ધ. ૧૨૮
એવુ અમર મન આપના જો, સહુ સાથે મળીને સમગ્ર જો;
ધનુષધારીની કરી સ્થાપના જો, જ્યાંહાં નલનુ નરોડુ નગ્ર જો. ધ. ૧૨૯
ગોખ ઘડાવ્યો માતાજીએ જો, કરૂ રૂશિએ આવાહંન જો;

આઇજી આપબિરાજીએ જો,મુકયો માઢ તે કરિને યતંનજો.ધ.૧૩૦
બારે મેઘ મળી ગાજીઆ જો, ઉઠયા અમૃતના વરસાદ જો;
ભય ભવાંનિયે ભાગિયા જો, ભેરયે ગાજાતે સાગર સાતજો.ધ.૧૩૧
જે જે જે જક્તમાં થયું જો, જન જાત્યને જેજેકાર જો;
દુખ દારિદ્ર બાધુ ગયું જો, વામી વિપત્ય વર્ણ અરાઢ જો. ધ.૧૩૨
દેવ દેવી સંતોકિયાં જો, ધરી હરખના કરીને હવંન જો;
પંચામૃત યુત પોખિયાં જો, આપ્યાં બ્રાંહ્મણને ભોજંનજો.ધ. ૧૩૩
વિપ્ર જમી પરવારિયા જો, આપ્યાં પુગી પાનની પસાય જો;
સુખે શભામાં સધારિયાં જો, સહુ સાથ મળિ સમુદાયજો. ધ. ૧૩૪
વીપ્ર પુજા કરી કાજને જો, પછે પુષ્પ સમર્પિ માળ જો;
હય ગજરથ કરી સાજને જો, આપે ઇંદ્રિ સદા સુખપાલજો. ધ. ૧૩૫
અવર સામગ્રી મગાવતાં જો, આણી ગણતાં તે નવ ગણાય જો;
ઇંદ્રિ ઇંદ્રાણી આપવાં જો, દીધી દાન ઉપર દક્ષણાય જો. ધ. ૧૩૬
વિપ્ર સંતોષ્યા પ્રેમસુ જો, બોલ્યા ઇંદ્રાદી સર્વે દેવ જો;
વરસએક મધ્યે નીમસુંજો,આઇ અહીં આવીશું અહમેવજો. ધ.૧૩૭
એ વરત લેઇને ઊઠીયાં જો, રહ્યાં ધનુશધારી સાનીધ્ય જો;
તરત ભવાંની ત્રુઠીયાં જો, જાઓ અમર કરો જઈ સિદ્ધ જો.ધ.૧૩૮
રાજ્ય કરો જઈ સ્વર્ગનું જો, બધાં પાળો પ્રજાનાં લાડ જો;
હર્યું સંકટ સુર સર્વનુ જો, માતા ધનુશધારીનો પાડ જો. ધ. ૧૩૯
ઇંદ્ર અમર વર લેઇને જો, ચાલ્યા મારગે માગી વિદાય જો;
માતાને મહાજશ દેઇને જો, સર્વ સુર મળી સમુદાય જો. ધ. ૧૪૦
સુરપતી સુર પંથે ચાલતાં જો, વાજાં વાજે તે ઢોલ નિશાન જો;
આવ્યાં મંદીર પછે માલતાં જો,આપ્યાં યાચકને જશ દાનજો.ધ.૧૪૧
ઘેર ઘેર આનંદ ઉપન્યો જો, બાંધ્યાં તરીયા તોરણ સહુ દ્વારજો;
સરયા મનોરથ ભુપનો જો, કરે માનુની મંગળ ઊચાર જો. ૧૪૨
સુર પત્ય મૌરત જોઇનેજો, બેઠા બણી ઠણિને તકતજો;
સ્વર્ગ સકલ રહ્યું મોહિનેજો,બાળ્યાંવિઘ્નભવાંનિઆવંકતજો. ધ. ૧૪૩
રહ્યા અમર આનંદમાંજો, કરે દેવ દેવંગના જોખજો;
છકયાં તે આઇજીના છંદમાંજો, રીઝ્યો ધનુસ ધારિનો ગોખજો ધ. ૧૪૪

સ્વેતા તે ચૈતન ચૈતનેજો, વલિ લક્ષથકી લહેવાયજો;
ધનુશ બાણે હણ્યો દૈતનજો, માટે ધનુશ ધારિ કહેવાયજો. ધ. ૧૪૫
કથા બ્રંહ્માડ પુરાણમાંજો, પિતા પુત્રનો સંવાદજો;
ભકત ઉધારણ પ્રમાંણમાંજો, મહામુનિ તે લેહે મુરજાદજો. ધ. ૧૪૬
પ્રજા પત્ય કહે પુત્રનેજો, કહુ ધનુશ ધારિનુ ચરિત્રજો;
માંણે સુખે વર સુત્રનેજો, કરેજો ગુણ ગાંન પવિત્રજો. ધ. ૧૪૭
અગણિત ગુણ ધન બાઇનાજો, શિખે સાંભળે જે કોઈ ગાયજો;
ઉજ્વલ અંક કમાઇનાજો, સેજે સુધા સિંધુમાં નાહાયજો. ધ. ૧૪૮
ઇંદ્રિ નગરને આદરેજો, કરૂ ધનુશ ધારિને પ્રગટજો;
સેવક પુરાણમાં સાદરેજો, માટે ગાવું તે નિત્ય લાગટજો. ધ. ૧૪૯
જે જન ગાશે જુકતસુજો, તે તો પામે પદારથ ચ્યારજો;
કાંમ કસુ તેને મુકત સુજો, તે તો જીવન મુકત અવતારજો. ધ. ૧૫૦
આયુષ્ય અતિશે ભોગવેજો, ધનદારા પુત્ર સંતાનજો;
ખટરસ સ્વાદે આરાગવેજો, આવે અંતકાલે વૈમાનજો. ધ. ૧૫૧
સલ્પ મતે સંક્ષેપમાં જો, કર્યું ધનુશધારીનુ તે વર્ણન જો;
એ કહ્યું ગરબા એકમાં જો, સદા શેવો તે શકતના ચર્ણ જો, ધ. ૧૫૨
સતકુળના હોતો સંભાળજો જો, કોઈ જાણ્યા અજાણ્યાની શિખ જો;
દાન દયા પ્રતિપાળજો જો, નહીંતો ઘણી માગશો ભીખ જો. ધ. ૧૫૩
આપો અપાવો આપથી જો, કરો વાવો તેજ લણાય જો;
પાંમો નહીં માબાપથી જો, એમાં કરો ન કશીએ મણાયજો.ધ.૧૫૪
સંવત સતર બાંણુવે જો, કૃષ્ણપક્ષ અસાડો સાર જો;
તિથિ પવિત્ર વિખાંણુવે જો, શુભ એકાદશિને ભ્રગુવાર જો.ધ.૧૫૫
ગરબો સંપૂર્ણ ગાઇને જો, વદે વલ્લભ એ નિશદિન જો;
એ કહે મા ધન બાઇને જો, સદા શકત રહો મમશિશ જો. ધ. ૧૫૬

અથ ગરબો ઉત્પતિનો.

સલખનપુર સોહાંમણુરે મા મંદિર આવ્યાં,
બહુચર લિલ વિલાસરે મા મંદિર આવ્યાં;

શુભંગ ગોખને ભામણે, જળહળ જોત્ય પ્રકાશરે. મા. ૧
મુરત વિના મહિમા અધિક, ગોખ જોખ નિજ ધામરે; મા.
પ્રતક્ષ જન જોતાં અધિક, દેવ દૈત્ય વિશ્રાંમરે. મા. ૨
અકળ કળા ન કળે કોહો, અગમ ભેદ અછેદરે; મા.
તુજ વિના અમર ન મળે કહો, વાંણી વિખાણે વેદરે. મા. ૩
કૃપા કરી કળિકાળમાં, કરચાં ભક્તનાં કાજરે; મા.
નિજ જન જન પ્રતિપાળમાં, પ્રગટચાં બહુચર આજરે. મા. ૪
પસુ પક્ષી નર નારનાં, કરચાં કર્મ નિસ્તારરે; મા.
કૈ તારચા અનુહારનાં, અગણિત ગુણ વિસ્તારરે. મા. ૫
પ્રથમ નિકટપુર કાલરી, સોળંકી રાજંનરે; મા.
આઇએ કરી અમરાપુરી, સુખી પ્રજા પ્રધાંનરે. મા. ૬
શિશુ વર્ષ દસ બારના, પશુ ચરાવે વંનરે; મા.
તાંદુલ ગ્રહિ ન મારના, બેઠા સહુ આસંનરે. મા. ૭
એક કહે ચઢાવીએ, પ્રગટ કરીને પાત્રરે; મા.
બહુચરને આરોગાવિયે, અહિ જમાડિયે જાત્રરે. મા. ૮
ગોખ ઘડચો માટી લેઈ, વૃક્ષ વરખડીને હેઠરે; મા.
ઉભા સઉ પાગ્યે પડી, કરે વરખડીને હેઠરે. મા. ૯
એક પાત્રને આથડે, કરે કુંવર વિચારરે; મા.
એક કહે આંહાં કયાંહાં જડે, એમ કરે વેદના માત્રરે. મા. ૧૦
એકે સંભાળી ઝુલડિ, ધરચો ગુંજલે હાથરે; મા.
કરગ્રહિને કાડિ કુલડિ, હરશિયો સહુ સાથરે. મા. ૧૧
એકે તો તે લેઈ કરી, તાંદુલ ભરિયુ અંનરે; મા.
એકે ચુલખણી ધરી, કીધો હુતાસંનરે. મા. ૧૨
તાંદુલ પાક ઉતારીઆ, કરી કુલડી થાળરે; મા.
શિશુએ હાથ પસારીઆ, ઉભા સહુ ગોવાળરે. મા. ૧૩
મહિશ એક જઈ લાવીઓ, ગ્રહી કર્ણ બે બાંહ્યરે; મા.
એકે છડિયે ચઢાવિયો, પડચુ શિશ ભુમિ માંહ્યરે. મા. ૧૪
સખા સર્વ ક્રિડા તજી, થકિત થઈ ગયા બાળરે; મા.

એવે કો સેના સજી, પંથ પળ્યો મહિપાળરે. મા. ૧૫
દેખિ દુર ઉભા શિશુ, ગયો રાય તે ઠાંમ્યરે; મા.
જુવે તો ભોમ્ય પડ્યો પશુ, મહિશ વધ્યો સેકામ્યરે. મા. ૧૬
પુછે રાય પ્રજા પ્રત્યે, નથી કર હથીઆરરે; મા.
મહિશ હણ્યો તમે શા વત્યે, કહો મુજને તે પ્રકારરે. મા. ૧૭
રાય સાનિધ્ય કહે બાળકા, અમ કુળ દેઠ્યા એહરે; મા.
બહુચર સહુ પ્રતિપાળકા, થાપ્યો ગોખ અમેહરે. મા. ૧૮
મહિષ વધ્યો સોટી વડે, કુલડિ કીધુ નૈવેદરે; મા.
રાય ગોઠવણ મનમાં ધડે, ભુર વિચારે ભેદરે. ૧૯
નરપતિ નમી કરે વિનંતી, અમો પણ પરદેશરે; મા.
જો હોય બહુચર મા છતી, સૈન સરવ લે શેશરે. મા. ૨૦
બાળક કહે ભક્ષ્ય લિજિએ, બહુચરનો પરસાદરે; મા.
પ્રાણી માત્રને દિજિએ, ધરે ન કો વિખવાદરે. મા. ૨૧
કુલડીથી ગ્રહી તાંદુળા, ભરી ભરી આપે બાળરે; મા.
કોઈ ન લહે એ કશીકળા, ત્રપ્ત થયો ભુપાળરે. મા. ૨૨
એમ કટક કુલડીએ જમ્યું, નિર્મુખ ન રહુ કોયરે; મા.
બાળક કૃત બાળા ગમ્યું, ચકિત થયુ દલ જોયરે. મા. ૨૩
સેન્યસહિત સુખે રાય થયો, પળ્યો પંથ લેઈ નાંમરે; મા.
વિજય કરી નગરે ગયો, સરચાં મનોરથ કાંમરે. મા. ૨૪
વલ્લભ જન કરે વિનતી, નવખંડ ચાલ્યુ નાંમરે; મા.
બહુચર મા કૃપાવતી, સાર્યા સેવકનાં કાંમરે. મા. ૨૫

અથ ગરબો પરાક્રમ ઉત્પતિનો.

સલખનપુર સોહાંમણુરે મામંદીર આવ્યાં, બહુચરલીલવિલાસરે મા;
દૈવત પરાક્રમ ઘણુ, જે પ્રગટ પિઠ પ્રકાશરે. મા. ૧
દ્વતીયા દૈતની કહુ કથા, સાંભળતાં સુખ થાયરે; મા.
કદી ન આવે આપદા, મેહેર કરે મહંમાયરે. મા. ૨

આવ્યો અસુર પારા ભણી, કપટે ભરીયો ક્રોધરે; મા.
ભક્ષ કર્યો મૃગડો હણિ, કરી ધર્મ વિરોધરે. મા. ૩
માત માહાત્મ લહુ નહીં, અભિમાને કર્યો ધંધરે; મા.
કહે બહુચર હવે કયાંહાં ગઈ, એમ મુખે બોલે અંધરે. મા. ૪
મૃગ ભક્ષિ ભોમે પડયો, કહું જઇશ પ્રભાતરે; મા.
આવી ઉંઘને તહી અડયો, રહી પાછલી રાતરે, મા. ૫
સર્વ મૃગે શબ્દ સુણાવીઓ, તારે કર્યો ઉદર ઉચ્ચારરે; મા.
ઉદર વિડારીને આવીઓ, બહુચરીને દરબારરે. મા. ૬
મુવો મૃગ થઓ જીવતો, ક્ષણુ ન લાગી વારરે; મા.
લહ્યુ કોણે કયાં હતો, તતક્ષણ આવ્યો બાહારરે. મા. ૭
ચાચર વિશે સ્વ મૃગ વડો, સનમુખ સૌ સોહાયરે; મા.
અસુર આપ પરતો જડયો, પાપિ પળ્યો પડી પાયરે. મા. ૮
બ્રંહ્મ ભાટ કુળ અવતરયો, મુન્ય રહ્યો વરશ તેરરે; મા.
મા સાનીધ્ય ડેરે રહ્યો, કવિ કીધો કુબેરરે. મા. ૯
નગર નેણ શોભા ઘણી, નારસિંહ રાજંનરે; મા.
ઘરમાં ટોકયો તારૂણી, ચેત્યો રાય તે મંનરે. મા. ૧૦
રાયે વિચારી જોયુ સહુ, ઇષ્ઠ ઉપાસુ આઇરે; મા.
તેડાવિયા વિપ્ર બહુ, થઈ પ્રસન આવ્યા ધાઇરે. મા. ૧૧
મુસ્તક ચરણે જૈ ધર્યું, કરો માત પ્રસંનરે; મા.
ત્યાં સ્થાપન બહુચરનુ કર્યું, હવો અ.રંભ યગંનરે. મા. ૧૨
દાનવિપ્રને દીધાં તઈ, હય ગજરથ ભંડારરે; મા.
દ્વિજ વર કહે ટોળે થઈ, ક્ષીતીપતિ ધન અવતારરે. મા. ૧૩
આશરવાદ દ્વિજે કર્યો, હજો કાંમના મંનરે; મા.
વળ્યા વિપ્રને નમિ રહ્યો, થયાં માત પ્રસંનરે. મા. ૧૪
ત્યાં રાયને ફળ આપિયુ, કહી પત્ની એકનિ ટેકરે; મા
જૈસદન ભવ્ય કહ્યુ, હશે પુત્રજ એકરે. મા. ૧૫
રાયે વર લેઈ દુખ કાપિયુ, ગયો આપ ભોવંનરે; મા.
જૈ ફળ બેને આપીયુ, રહ્યો ગર્ભે સાતમે દંનરે. મા. ૧૬

દશ માસે બેચે, બાળકિ જણિ એક કહ્યુછે બાળરે; મા.
તાંથી આવિ વધાંમણિ, કહ્યું રાયને તતકાળરે. મા. ૧૭
મહિપતિને સુતને સુતા, ટલિ વાંઝીયા ગાળકે રાયરે; મા.
માત ખેલાવે માંન્યુતા, પુત્ર કહિને ગાયરે. મા. ૧૮
દિનદિન પ્રત્યે કેહે કાંનમાં, થાય વિસ્મેછુ પુત્રિ કહે પુત્રરે; મા.
સજન મુખે કહે સાંનમાં, હવે હવું ઘરસુત્રરે. મા. ૧૯
ભિન ભાવ ચિતનાં તજે, પુત્રિને કેહે પુત્રરે; મા.
વસ્ત્ર આભ્રણ સુતનાં સજે, જાંમો પટકો પાઘન ધુત્રરે. મા. ૨૦
ઢાલ તરૂવાર કમર કસિ, ફરે નગ્ર અવાસરે; મા.
હેવો પુત્ર પરણાવ્યો હસિ, આપ્યો મેહેલ નિવાસરે. મા. ૨૧
દિન દિન પ્રત્યે પ્રૌઢી થઇ, ધરે જનેતા હર્ષરે; મા.
લઘુ અવસ્થા વઈ ગઇ, થયાં ત્રયોદશ વર્ષરે. મા. ૨૨
કૃષ્ણ કુંવર કહે માવડિ, કૃષ્ણ કુંવરિ કહે લોકરેમા;
સુત ચઢી બેસે ચાવડિ, નગર કહે નર કોકરે. મા. ૨૩
રાજકુંવરિ રદયે બળે, પ્રગટિ બુદ્ધિ અઘાતરે; મા.
કારણ કોઇએ નવ કળે થાય વિશ્વમાં વાતરે. મા. ૨૪
વાત સાસરે જઇ મળિ, તેડયો જમાઇ પેલરે; મા.
પ્રપંચ કરિ પાછિ વળિ, આવિ પોતાને મેંલરે. મા. ૨૫
સોચે કુંવરિ અટારિયે, જો વગોવું જાતરે; મા.
જો હુ મરૂ કટારિયે, તો ગાળ માતને તાતરે. મા. ૨૬
હવે આ દુખ સે મટે, એમ વિચ્ચારે મંનરે; મા.
કે કાશિએ જાવું ઘટે, નિકર વેઠું વંનરે. મા. ૨૭
કાયા કરૂ હુ નર તણી, અવર નહિ ઉપાયરે; મા.
બુદ્ધિ બળ બાળા ઘણી, આ કોઇને ન કેવાયરે. મા. ૨૮
તે મર્મ નવ જાણે કોઇ, રાખી હૈયામાં વાતરે; મા.
જવાને તત્પર થઇ, ન કહ્યું માતને તાતરે. મા. ૨૯
શ્રાવણ સુધ્ય તિથિ સપ્તમિ, પુષ્પ નક્ષત્ર ગુરૂવારરે; મા.
જણાવિ સુભ નિર્ગમિ, હવે જાવું નિરધારરે. મા. ૩૦

ગણેશ સમરિ મંનમાં રાખી દ્રઢ શ્રધાયરે; મા.
સજ્યાં વસ્ત્ર ક્ષણુ સાસમાં, ઉઠિ અરધ નિશાયરે. મા. ૩૧
સજ થઇ મંદિરથિ પળિ, મેલિ ઉઘાડાં દ્વારરે; મા.
હયશાળા નિરખી વળિ, હૈડે સોચ અપારરે. મા. ૩૨
અશ્વિયે અસ્વનિ જોઇ, ભિડો કાઠડો તંગરે; મા.
ન લિધિ સખિ સંગે કોઇ, લિધિ સ્વાંનનિ સંગરે. મા. ૩૩
જય ગણુપતિ એમ ઉચરિ, થઇ અશ્વનિયે અસવારરે; મા.
પરવરિ જમ જાયે પરિ, પ્રૌઢા સૌ પ્રતિહારરે. મા. ૩૪
નગર વિશોધિ નિસરિ, તજ્યાં તનયા સુખરે; મા.
વિચારે રૂદેમાં ફરિ ફરિ, દેવુ દેહને દુખરે. મા. ૩૫
પુરૂશ પ્રાંણિમાં પરવરિ, પશ્ચિમમાં કર્યું પ્રયાંણુરે; મા.
દ્વારામતિ નિરખુ હરિ, કેહેવાય પુરૂશ પુરાંણુરે. મા. ૩૬
નિર્ભે થૈ ગૈ મારગે, પોહોતિ ઉગ્યો ભાંણુરે; મા.
લહ્યું નહિ કો વાંણાં લગે, થયુ સવારે જાણુરે. મા. ૩૭
જાગ્યાં રાંણિ સજ્જા તજી, બેઠાં પટ પરસાલરે; મા.
કુંવર નથિ ઉઠયા હજી, કહ્યું દાસિને હાલરે. મા. ૩૮
સુણિ વચન દાસિ ધસિ, કરિ મેહેલમાં ભાળરે; મા.
સેજ સુનિ જોઇ ખસિ, પડિ ઉદરમાં ફાળરે. મા. ૩૯
દાસ દાસી દોડે દોદશા, સોધ્યા સરવ અવાસરે; મા.
કુંવર મેહેલથી કયાંહાં વસા, કરિ ખબર થયા ઉદાશરે. મા. ૪૦
રાણિ રૂવે રંગ મેહેલમાં, ભોમ્ય પછાડે શીશરે; મા.
ત્રિકમ ચુકયાં ટેલમાં, તો રૂઠયા યુગદિશરે. મા. ૪૧
નરપતિ કહે નારને, કરો કાંઇ મતિ શાંતરે; મા.
ઉમાપતિ સંભારને, કાં કરો કલપાંતરે. મા. ૪૨
લખ્યા લેખ ન મટે કદા, પુત્રિ તણાં તે પાપરે; મા.
ઇશ્વર ફેડી આપદા, ટળ્યા જક્તઅભિ શ્રાપરે. મા. ૪૩
રાય કહે રાંણીકને, વાતે વણુસે કાંમરે; મા.
સમજ્યાં બે અન્યોઅને, પુત્રિ ગૈ પરધાંમરે. મા. ૪૪

પશ્ચીમ પંથે પુત્રિ પળી, પ્રબળતા બાણે તે ગરૂ; મા.
પલક એકતે ઉકળિ, ભરે વળિ વાયુ વેગરે. મા. ૪૫
વિશમ વાટ વનભે ઘણો, ગિરિ ગહન વનછે પ્રૌઢરે; મા.
મતંગ શબ્દ સુણિ સિંહ તણો, સુતા થઈ દિંગમુઢરે. મા. ૪૬
રિછ વાઘ વરૂ વિકટ, ભરે ચૌદશ પ્રાળરે; મા.
કદમ કુંવરિ પોતિ નિકટ, મધ્ય ચોક ચુવાળરે. મા. ૪૭
પંથિક મળ્યા બે મારગે, દિઠિ માનિ છાપરે; મા.
કહ્યું પળો પારા લગે; છે બૌચર આપો આપરે. મા. ૪૮
માતના માંનસરોવરે, મન ક્રમ વચને નાયરે; મા.
બહુચરમા કૃપા કરે, પોચે મન આશાયરે. મા. ૪૯
વાધ્યા પંથિક પુઠે વધિ, ગઈ પંથિનિ સાથરે; મા.
જાય અર્થજો આંહાં સધિ, તો એજ દ્વારિકાંનાથરે. મા. ૫૦
વાધ્યા પંથિક પોતે વધિ, ગૈ માંનસરોવર પાસરે; મા.
રહેજો બાંધિ બધિ, લહે ન કો પોચે આશરે. મા. ૫૧
તે જણ્યથિ ટપ ઉતરિ તજ્યાં વસ્ત્ર તતકાળરે; મા.
નાવા મન દ્રષ્ટિ કરિ, મન વિચારે બાળરે. મા. ૫૨
મન સંગાથે આ ઘડિ, દાખુ દીલથિ દાયરે; મા.
તુને સાચિ કેહે સઉ માવડિ, આ અશ્વનિ અશ્વજ થાયરે. મા. ૫૩
બહુચરિ હોયજો અહીં ખરિ, તો નહિ અન્ય આરાધુ માયરે; મા.
ઘોડિ જલ માંહે ધરિ, પારખુ જોવા જાયરે. મા. ૫૪
અશ્વનિ અ૦યનિ માંહાં, આલોટિછે ત્યાંયરે; મા.
ઘોડિનો ઘોડો ત્યાંહાં, વલિ કુતરિ નાહિ તે માંયરે. મા. ૫૫
થયો કુતરિનો કુતરો જહી, મન ભ્રાંતિ પાંમિ નાશરે; મા.
પિડ પ્રગટ દિઠિ તહી, પોહોતિ મનનિ આશરે. મા. ૫૬
ગૈ નાઇ નિરમાં ધરિ પાવલો, પામિ મનોરથ આપરે; મા.
નારિનો થયો નાવલો, તે બૌચરનો પરતાપરે. મા. ૫૭
પુર્ષારથ પુરણ મળ્યો, કૃપા કરિ મહં માયરે; મા.
માનસરોવર નાહિ વલ્યો, વસ્ત્ર સજીને કાયરે. મા. ૫૮

પછે આવિ ગોખે કળ્યાં, કરિ ધ્યાંન જપીયુ નામરે; મા.
બહુચર બાઇ તેને મળ્યાં, માહા તેજનું ધાંમરે. મા. ૫૯
કહે જેજે સ્વરૂપ તે તણુ, શિષ ચરણે રાખ્યુ ઘણી વારરે; મા.
માલધુ રૂપ પરાક્રમ ઘણું, કોન પાંમે પારરે. મા. ૬૦
આજ્ઞા લેઇ ત્યાંથિ વળ્યો, થયો અશ્વ અસવારરે; મા.
આવિને મંદિર મળ્યો, ભેઠો સૌ પરીવારરે. મા. ૬૧
મુક્તા વધાવે માવડી, હરખ્યાં સજન સઉ સાથરે; મા.
પીતા આપે ગ્રથ ગાવડિ, બ્રાહ્મણ ભાટને હાથરે. મા. ૬૨
માત તાત કહે રિત્યથિ, જાવુ સંગ લેઈ સાથરે; મા.
પુજાપો ગ્રહિ પ્રિત્યથિ, જોડિને બે હાથરે. મા. ૬૩
મંદિર આવ્યાં માલતાં, હૈયે હર્ષ ન માયરે; મા.
તાલ મૃદંગ વજડાવતાં, ભક્ત ઘણા ગુણ ગાયરે. મા. ૬૪
આનંદ ઓછવથિ ગમ્યાં, બહુચરને દરબારરે; મા.
આદ્યસ્થાંનકે આવિ નમ્યાં, સરવે કો નર નારરે. મા. ૬૫
સ્ત્રિ પુરષ સઉ પ્રેમથી, બોલે બહુચર માયરે; મા.
પુજા કિધી બહુ નેમથી, હોમ હવન અતી થાયરે. મા. ૬૬
બ્રંહ્મ ભોજન ખરે ભાવથી ખરચે ધંન્ય અપારરે; મા.
બૌચર ગુણ ગાતા કથિ, નર નારી સઉ સારરે. મા. ૬૭
ઓવારણાં લે અતિ ઘણા, પાય પડીને જાયરે; મા.
દૈવતમાં કાંઇ નૈ મણા, તે આદ્ય શક્તિ કેવાયરે. મા. ૬૮
નવખંડમાં એનિ નામના, ચાલી તે વિક્ષાતરે; મા.
નિજ જનની કરી કામના, મનવાંછિત દે માતરે. મા. ૬૯
દિલીપતી આવ્યો નર્ખવા, પ્રતક્ષ પારખુ પ્રૌઢરે; મા.
કુદ્રષ્ટે જાય પર્ખવા, મંદ મતિ અતિ મૌંઢરે. મા. ૭૦
માજી કોપ્યાં ક્રોધથી, ઉડ્યા ભમરા ક્રોડરે; મા.
બહુચર માના વિરોધથી, કાયાએ નિકળ્યા કોડરે. મા. ૭૧
બેગમને વ્યાપિ વેદના, ગર્ભ ગળવા સારરે; મા.
ઉદરમાં કરે ભેદના, તેમ ન જાંણું નિરધારરે. મા. ૭૨

પુરપતી પાયે પડી ધરૂ, બૌચરાનું ધ્યાંનરે; મા.
આ પ્રતિજ મુજને જડી, મે મુકયું અભિમાંનરે. મા. ૭૩
હવે પ્રાણ તુજ ચરણે ધરયો, કરજો મુજ કૃપાયરે; મા.
પછે પાયે પડીને પરવરયો, નિજ ધાંમ ચાલ્યો રાયરે. મા. ૭૪
દેવી દિલમાં નિશ્ચે કરી, આવ્યો પોતાને ઘેરરે; મા.
પ્રગટ પિડછે એ ખરી, કરે શેવકને મેહેરરે. મા. ૭૫
વાંઝ બંધાવે પારણાં, દિધે દ્વાર વસ્તી થાયરે; મા.
બોબડાં બોલે ઉચારણાં, ખોડા ચાલે પાયરે. મા. ૭૬
આંખે દેખે આંધલાં, બેરાં સાંભળે કાનરે; મા.
મરવા પડયાં જે માંદલાં, તે જીવે નિદાંનરે. મા. ૭૭
સેવકનિ પ્રતિ પાળવા, એ મોટી મેહેરબાંનરે; મા.
અતિ અભય પદ આલવા, નહિ કો એહ સમાંનરે. મા. ૭૮
બ્રંહ્મા ભુલ્યા ભેદમાં, પાર નવ પાંમે શીવરાય; મા.
વિષ્ણુ વિમાસણ વેદમાં, નારદ નાચે ગુણ ગાયરે. મા. ૭૯
ક્રોડ તેત્રિસે દેવતા, ભુલા ભમે ભુપાળરે; મા.
ઈંદ્રાદિક તે સેવતા, યક્ષ કિન્નર દીગપાળરે. મા. ૮૦
ઉત્પતી કીધી આઇની, જાણે જે નીજ જંનરે; મા.
બહુચરના ગુણ ગાઇને, માને સહુનું મંનરે. મા. ૮૧
ગરબો ગાયને સાંભળે, તેની માજી પુરે આશરે; મા.
બહુચર મા સપ્ળે ફળે, પામે વૈકુંઠ વાસરે. મા. ૮૨
કરજોડી કહુ કરગરી, લાગુ તમારે પાયરે; મા.
સાહ્ય કરો સલખનપુરી, તુ મારે મોટી સાહ્યરે. મા. ૮૩
બુદ્ધ્ય આપે તું બૌચરી, સુઢ કવીતા થાયરે; મા.
તુજ પ્રતાપે કહુ ઉચરિ, દુર મત્ય સગળી જાયરે. મા. ૮૪
કરૂણા નિધિ કરૂણા કલિ, માજી સુણજો વાતરે; મા.
લાગુ પાગ્ય લળી લળી, તુહ્યુ માતને તાતરે. મા. ૮૫
બહુચર મા કૃપાવતિ સાર્યાં સેવકનાં કાંમરે; મા.
વલ્લભ જન કરે વિનતિ, નવખંડ ચાલ્યું નામરે. મા. ૮૬

અથ શિરોમણિનો ગરબો પ્રારંભ.

શ્રી સનખલપુર સકળ શીરોમણીરે, સરવ સંસાર તણું જે સાર;
જ્યાંહાં વસે બહુચરમા ત્રિભોવન ધણીરે, આધજી નોધારાં આધાર. ૧
અકળકળા ન કળાએ કો થકીરે, ઇશ્વરી અગમ અભેદ અછેદ;
માહાત્મ માર્કંડ કહે મોહો થકીરે, વીધ વીધ વાંણી વખાંણે વેદ. ૨
કરૂણા કર કાહાવ્યાં કળીકાળમાંરે, કરવા કોટિ કોટિ ઉપગાર;
ભગવતી બેઠાં ભડ ચુંવાળમાંરે, ભરવા ભક્ત તણા ભંડાર. ૩
નજર કરી નીરખો નારાયણીરે, ન ગણું નાંનું કિધું નાક;
સહસ્ત્ર એક સ્વર્ગે થકિ શોભા ઘણીરે, ત્રિપુરે તતક્ષણ તાકો તાક. ૪
ગુણ નિધી ગંભીર ગાજે મા ગોખમાંરે, સહું શેવકની કરવા સાહ્ય;
નીજ જન નિત્ય પ્રતિ રાખો મા શોખમાંરે, સરણ ગયા તે ઉતર્યા પાર. ૫
પ્રત્યક્ષ પારો પૃથ્વીમાં ખરોરે, પુરૂષ પ્રેમદા પુરણ આશ;
સાચે મન જો જન સેવા કરેરે, અવીચલ આપે મા ધન્ય ઘરવાસ. ૬
બરદે બિરાજે બળવંત બહુચરીરે, બહુ બુધ્યવંતી મા બાળે વેષ;
હરિહર વિધીવર જો જશ ઉચરીરે, સેવે સદાએ સુરપતી શેષ. ૭
માહાત્મ મોટું મહી મધ્ય માતનુંરે, માનવ માનો મુકી મેલ;
જીવન મુકિત કરે જન જાતનુંરે, પંચ પદારથ પામે પેહેલ. ૮
સુરપુર નરપુરનાગ પુરે નહીરે, નિશ દિન નિત્ય નિત્ય નવલા રંગ;
અડસઠ તિરથથી અદકું અહીંરે, આળે અવિલોકિક અભંગ. ૯
જે ફળ જાચે જન જઈ કાશીએરે, ગયા ગદાધર પડસે પાય;
તે ફળ પારા પાસ નિવાસીયેરે, બરદે આપે મા બહુચર માય. ૧૦
જે ફળ માધવટો કરે પ્રાગમાં રે, વેણી વણારસ વેગે નાહાય;
નાતાં વાવ્યકુંડ અનુંરાગમાંરે, તે ફળ દે દેવી દાતાય. ૧૧
કાવડ વૈજનાથને અર્પતાંરે, કંકણ જઈ પેરે કેદાર;
તે ફળ ચૈતર ત્રિપુરે તર્પતાંરે, ભગવતી બ્રાહ્મણનો અવતાર. ૧૨
જે ફળ હોય યજ્ઞ યાગે કરેરે, જપ તપ વૃત કરે ફળ થાય;
તે ફળ પામે ફરતાં ચાચરેરે, જો નિરમળ મન ગરબો ગાય. ૧૩

જન થઈ જુગ જીત્યો જશ ગાઇનેરે, જો જનુનીને આવી પેટ;
આ અવતાર ન ઓળખ્યાં આઇનેરે, જીવવું જાણે હૈવની વેઠ. ૧૪
ગોખને જોખમાં જો શોભે ઘડીરે, માનસરોવર કરશો મરજંન;
વરણવ શો પ્રીતે પાય પડીરે, બહુચરમા દેશે દરસંન. ૧૫
માજીએ માહા પાપી પાવન કર્યારે, પ્રગટ થઈ નવ લેતાં પુંન્ય;
ભગત થતાં ભવભાગ્ય ભલા ભર્યારે, નવેનિધ્ય આપી નવરહી નુંન્ય ૧૬
સેવે સદાએ માહા સુખ પામીયેરે, સમરથ સલખનપુરની રાય;
દાસ થતાં દુખ દોહ્યલાં વામીયેરે, ભજતાં ભવની ભાવટ જાય. ૧૭
પર ઉપગાર કરો પરમેશ્વરીરે, મહિતળ માત રાખજો માંમ;
વાત તો વિશ્વ વીશે વિશ્વેશ્વરીરે, વલ્લભ વાડવનો વિશ્રામ. ૧૮

કંકોતરી ગરબી ધોળ.

સ્વસ્તશ્રી લંકા સોહામણી એ રાગ.

શ્રીજી ગામ સમસ્ત સોહામણું, શુભસ્થાને સલખનપુર ગામ.
બહુચર વહેલાં આવજો.
પુજ્યારાધે દેવરૂશી ઘણું, સર્વે ઉપમાલાયક ધાંમ. બહુ. ૧
રાજેબાળા ત્રીપુરા ગોખમાં, દાસ અરજ સાંભળજો આઇ બહુ.
આપે સદા આનંદીત શોખમાં, મોહોટાં મેહેરાંમણ મહંમાઈ બહુ. ૨
આઠ્યે જનની જવારા વાવીશું, પછે મંડપના આરંભ. બહુ.
પહેલાં મધ્યે માને પધરાવીશું, રોપી કેળ સોપારી સ્થંભ. બહુ. ૩
લાવી અંગ ઉમંગ અતી ઘણો, મેંતો લખી કંકોતરી આજ. બહુ.
સાથે અલબેલી અંબાને લાવજો, મોહોટી મહારાજાધીરાજ. બહુ. ૪
પહેલા ગણપતી ગુણનિધી લેઇને, સંગ સહીત કુટુંબ પરિવાર. બહુ.
સદાશીવને સીવાસીખ દેઇને, ભોળોનાથ ભરે ભંડાર. બહુ. ૫
સર્વે દેવ રૂપીને કહાવજો, આવે વચન તમારા માંહી. બહુ.
અરજ સુણી ઊતાવળાં આવજો,માહારે અટકી રહ્યુ ઘણું આંહી.બહુ.૬
માજી ભારે ભગત ઘણા તાહરે, ભેળાં ભોળવાશો નહીં કાંહી. બહુ.
માહા ઉત્સવ ધાર્યોછે માહરે, તમ વડેથી શોભાછે જ્યાંહી. બહુ. ૭

માડી તમથી વાહાલુ માહારૂ કોઈ નથી,મોટા આશરા દીનદયાળ.બહુ.
માહારૂ ઘરડામાં ઘરડાં કહું કથી,આવી કરીએ છોરૂનીસંભાળ. બહુ.૮
બીજાં સર્વે તે ખાવાને ગાવાનાં, તમ વિના સાંભળશે કુંણ. બહુ.
કુડુ પડેતો રીસાઇ જાવાનાં, આવી ગુણનિધી કરજો ગુંણ. બહુ. ૯
જ્યારૂ ઓરડામાં આવી બેસો તમો, સૌ કરતું આવે પ્રણાંમ. બહુ.
ઘણી ગરબડમાં ભુલીએ અમો, ત્યારે કાંણ બતાવે કાંમ. બહુ. ૧૦
જરૂર પ્રેમ આણીને પધારજો, ત્યારે ગણપતી બેસસે પાટ. બહુ.
માજી જશ વિવાહનો વધારજો, લાવી સાજન સિદ્ધી આઠ. બહુ. ૧૧
દિન લગન તણો માહામાસમાં, શુદ્ધ પાંચમને રવીવાર. બહુ.
હંસવાહની હરખ ઉલ્હાસમાં, આવો નોધારાં આધાર. બહુ. ૧૨
ઘણું શું લખુ ગુણવંત છો તમો, થોડેથી ઘણું માનજો માત. બહુ.
કાલાં ઘેલાં છોરૂ તમારાં હમો, એવું જક્ત જાણે વિક્ષાત. બહુ. ૧૩
પહેલી ગણપતી અંબે કંકોતરી, જે કો શિખેસુણેને ગાય. બહુ.
તેનો વિવાહ સરવ સફળ કરી, અતી આનંદ ઉત્સવ થાય. બહુ. ૧૪
નિજ છોરૂનો વિવાહ સુધારજો, એમ કહેછે યદુરામદાસ. બહુ.
વરકન્યાનો વંશ વધારજો, માના ચર્ણ શેવે સુખ રાસ. બહુ. ૧૫

જોટો.

વાંચી લગન કંકોતરી પ્રેમશું, થયાં રથ કુરકુટ અસવાર
બહુચરમા પધારીયાં.
સાથે ગણપતી અંબે બેનશું, સંગે નવગૃહ સુરશ્રુતી ચાર. બહુ. ૧
સુણી રથના ઘુઘરા ઘમ ઘમતા, ઊઠી ધાઈ આવી જોયું બહાર.બહુ.
થયાં દરશણ સૌ ચરણે નમ્યાં, ભલે આવ્યાં નોધારાં આધાર.બહુ. ૨
માજી રથ કુરકુટથી ઉતરી, આવ્યાં મંડપ દીનદયાળ. બહુ.
લાવ્યાં સાજન રીદ્ધસિદ્ધ નુતરી, માયે સૌની લીધી સંભાળ. બહુ. ૩
કરજોડીને બહુ વિનતી કરી, જોઈ મા માસીની જોડ. બહુ.
છોરૂ છાતી રાખ્યાં કર શિર ધરી, સર્વ પોચ્યા મનના કોડ. બહુ. ૪
સર્વે જક્ત રહ્યુંછે જોઇને, રાજે જળમળ જ્યોતી અપાર. બહુ.

જે જે અંબે કહે મન મોહીને, કંકુ પગલે પધાર્યાં સાર. બહુ. ૫
આઇને ઓરામાં આસન આપીયું, કૃપા કરી બીરાજ્યાં આપ. બહુ.
દીનદાસનાં દાળીદ્ર કાપીયાં, દીધી આશીશ કીધો પ્રતાપ. બહુ. ૬
બોલ્યાં શ્રીમુખથી બાઇબહુચરી, મન રાખે માહારો વિશ્વાસ. બહુ.
કરો ઉત્સવ આનંદ ઉર ધરી, માને માહારૂ ચરીત્ર વિલાસ. બહુ. ૭
હું તો બીરાજુ મંદીર તાહરે, કરૂ મનવાંચ્છિત સર્વે કાજ. બહુ.
ભગત માન વધારવું માહરે, જોઇ દુરીજન બળશે દાઝ. બહુ. ૮
માની આશીશ શિશ ચઢાવીને, બહુ મંગળ ગાયછે નાર. બહુ.
ભેરો પંચ શબ્દ વજડાવીને, ગાજે ગરગડે નોબત સાર. બહુ. ૯
આણી અંગ ઊમંગ અતી ઘણો, ગુણ ગાયે યદુરામદાસ. બહુ.
ગાય શિખે ઉત્સવ વિવાહ તણો, પુરે ગણપતી અંબે આશ. બહુ. ૧૦

ઉત્પતિનો ગરબો.

ઓધવજીછે અળગીરે એ રાગ.

બાળા બહુચર બાઇરે, સલખનપુર રાજે
શેવક સુખ કરવારે, ગોખે ચઢી ગાજે. ૧
સુધા સિંધુ વિલાસીરે, ધોળાધડ ધશીયાં;
ભંડાસુર વિનાશીરે, આવી ચુવાળે વશીયાં. ૨
ગુહ્ય પ્રગટ થાવારે, આપે ઇછારે થઇ;
પશુ ચારે પીડારીયાંરે, વશ્યાં તેના ઘટ માંહી. ૩
બાળક સૌ મળીયારે, માટીનો ગોખ ઘડી;
વ્રખડા તળે સ્થાપીરે, ઊભા સરવે પાય પડી. ૪
કુલડી કૂર બાફીરે, માનુ નૈવેદ કર્યું;
સાંમા બેશી ગોવાળારે, બાળાનું ધ્યાન ધર્યું. ૫
એક મહીશ લાવીનેરે, એળે લાકડી મારી;
માથુ ભુમી પડીયુંરે, બાળક રહ્યા વિચારી. ૬
અસુર ફોજ લેઇરે, ઓચિંતો આવી ચઢયો;
બાળક સૌ બિન્યારે, મુવેલો મહિશ પડયો. ૭

પાદશાહ પુછવા લાગ્યોરે, કોને કાંઇ શસ્ત્ર નથી;
મહિશ કેમ કરી માર્યોરે, કહો મુને સર્વ કથી. ૮
શિષ્યુ સાચુ બોલ્યારે, બાળાબહુચર નામ;
સહેજ સોટી મારીરે, થયું અદભુત કામ. ૯
અસુરે નવ માન્યું રે, મુને પારખુ પાડો;
માની થાળ કરીનેરે, સૈન્યને જમાડો. ૧૦
બાળક સૌ બોલ્યારે, એતો સાચી વાણી;
પ્રસાદ જમાડયોરે, હય ગજને પ્રાણી. ૧૧
ખોબા ભરી આપ્યોરે, કુલડીથી કાઢી;
કુલડી કૂરે પળમાં રે, સૈન્ય સર્વ જમાડી. ૧૨
પાદશાહ ગયો જોવારે, કુલડી ટોકે ભરી;
આઈ પ્રત્યક્ષ પારોરે, જાગતી જોત્ય ખરી. ૧૩
માનતા કરી ચાલ્યોરે, જક્ત જીતી આવ્યો;
રૂડા શંધ કાઢીનેરે, સલખનપૂર લાવ્યો. ૧૪
પુજા ભેટ કરીનેરે, બેઠાછે નીરાંતે;
માતા કેશ મરઘડોરે, ભક્ષ કર્યો ખાંતે. ૧૫
સૌ કૂકડા બોલ્યારે, પાછલી રાત્ય રહી;
પેટ ચીરી નીકળીયોરે, બહુચરી તુરે કહી. ૧૬
બહુ ભમરા ઊરાડયારે, નાઠુ સર્વે જીવ લઈ;
અસૂર મરી અવતર્યોરે, બ્રંહ્મ ભાટ કુળ જઈ. ૧૭
તેર વર્શનો બોબડોરે, માને મંડપ આવી;
કરી એકવીસ લાંઘણોરે, માને તો મન ભાવી. ૧૮
કવી કુબેર કરીયોરે, તેતો જસ સૌ જાણે;
પછે તેજ પ્રકાશ્યુંરે, પૃથ્વી પ્રમાણે. ૧૯
એક નગર અનોપતિરે, તીનાં રાજા રાણી;
તીને પૂત્ર ન એટલેરે, રૂશીએ વાર્તા જાણી. ૨૦
ચરૂ મંત્રીને આપ્યોરે, તીને ત્યાં ગર્ભ રહ્યો;
દશ માસે સૂતા થઇરે, તીને તો પૂત્ર કહ્યો. ૨૧

સર્વે વસ્ત્ર આભુશણરે, પુરૂશનાં રાજે;
જ્યારે સમજણ આવીરે, ત્યારે મનમાં લાજે. ૨૨
જ્યારે કન્યા આવશેરે, ત્યારે હું શું રે કરૂ;
દાઢી મુછ નહીં આવરે, ત્યારે પેટ નાંખી મરૂ. ૨૩
તીનો આગળ થકીરે, કાંઈ ઉપાય કરૂ;
ગોમતી ઝંપલાવુરે, કરવત જઈ કાશી ધરૂ. ૨૪
મધ્ય રાત્રે નિકળીરે, એકલી ઘોડે ચઢી;
ચોક ચુંવાળ આવીરે, સુણી વાત તેજ તણી. ૨૫
માનસરાવર માનેરે, સાચે મને જે નહાય;
તેતો વ્યંડળ હોયેરે, તુરત પુરૂષ થાય. ૨૬
એવું જાણી પ્રસંન્ન થઇરે, ઘોડી જળમાં રાખી;
માય ઘોડો કીધોરે, કે પૂરાણે સાખી. ૨૭
પછે આપે નાહાયોરે, તે ઘડિ પુરૂષ થયો;
માનો પરચો દેખીરે, મંન પ્રસંન્ન થયો. ૨૮
ત્યાંથી પાછો વળીયોરે, આવ્યોછે તે ઘરભણી;
માના શંઘ કાઢીનેરે, હૈયામાં હાંસ ઘણી. ૨૯
સલખનપુર આવીરે, હોમ બ્રંહ્મ ભોજન કરી;
પ્રગટ પારાનોરે, બધે યશ રહ્યોછે ભરી. ૩૦
કળીયુગનાં માનવીરે, ઉપર દયા આણી;
માનાજી ગાયકવાડરે, જનુનીને જાણી. ૩૧
ગુજરાતનો સુબોરે, વીરક્ષેત્રનોરે ધણી;
રાજ્ય સૌથી શિરોમણીરે, કૃપા થઈ બાળા તણી. ૩૨
દશ દ્વારાનું દેવળરે, એમણે કરાવ્યું સહી;
પુજા થાળ નૈવેદનાંરે, વરશાસન આપ્યાં અહીં. ૩૩
જાગતીજેત્ય યુગમાંરે, ત્રૈલોકમાં જાણ થઈ;
જે કોઈ શરણે આવેરે, આશા તેની પુરી થઈ. ૩૪
એવું મનમાં જાણીરે, સાચે શેવા કરશે;
માની કૃપાએરે, કારજ તેનાં સૌ સરશે. ૩૫

ઉત્પતીનો ગરબોરે, ગાશે જે પ્રેમ કરી;
બહુચરની કૃપાયેરે, જાશે ભવ સિંધુતરી. ૩૬
યદુરામ દાસનેરે, બહુચર પ્રસન્ન થયાં;
અવીચલ પદ આપ્યુરે દુઃખ સરવે દૂર ગયાં ૩૭

જોડો.

સાંભળજો અરજીરે, સલખનપુરવાળી;
છો દયાનો દરીયોરે, બહુચર બીરદાળી. ૧
જુઓ મહેરની નજરેરે મૃત્યુ લોક ભણી;
વ્યાપ્યોછે કળીયુગરે, વલે શી વીશ્વ તણી. ૨
લાગ્યો ઘટવા ધર્મજરે, અધર્મનો ઉદય થયો;
અસત્યનું આચર્ણરે, સત્યનો ચર્ણ ગયો. ૩
મુકી પોતાની વિદ્યારે, પુસ્તક પરનાં ભણે;
ઉદરને અરથેરે, શુભા શુભ નવ ગણે. ૪
વિપ્ર સંધ્યા રહીતજરે, વેદની વાત કશી;
કરે શુદ્રની શેવારે, આચરે કરમ કશી. ૫
વિશ્વાસને સંપજરે લોકમાં રહ્યો નહીં;
જુઠ ઝાઝી વાધીરે, ક્રતી સૌ કુડી થઇ. ૬
અવની ઉપરથીરે, યગ્નને યાગ ગયા;
હાવાં તો માજીરે, દીલમાં લાવો દયા. ૭
જેમ અસુરને ધારીરે, દેવની રક્ષા કરી;
તેમ કળી અટકાવીરે, સત્ય વરતાવો ફરી. ૮
વિનતી ગીરીધરનીરે, મનમાં ધારીને;
કરો ધર્મનું રક્ષણરે, પોતે પધારીને. ૯

જોટો રાગ ઉપરનો.

જુવો જગતના સામુરે, જનુંની જસ લેવા;
કરી ધર્મનું રક્ષણરે, દંડ કળી દેવા. ૧
આવોને અંબારે, બાળા બરદાળી;

ત્રીપુરાને તુળજારે, સાંમાં મહાકાળી. ૨
લક્ષ્મીને લલીતારે, ભવાંની ભુવનેશ્વરી;
હીંગળાજને હરશદરે, વરાહી વાઘેશ્વરી. ૩
બ્રંહ્મ પૂત્રી બ્રાંહ્મીરે, ભગવતી બ્રંહ્માંણી;
સાવીત્રી અને બગલારે, રાંધલ રૂદ્રાણી. ૪
ચંડી ચામુંડારે અનસૂયા અષ્ટભુજા;
નંદા આનંદારે, નારાયણી નવ દુર્ગા. ૫
કૌમારી કાત્યાયનીરે, પીતાંબરા પરમેશ્વરી;
આધા અન્નપુર્ણારે, વીજયા વીશ્વેશ્વરી ૬
સિદ્ધીદા ચંદ્ર ઘંટારે, ઉમયા આસાપુરી;
આઈ આવી નીવાસેરે, કતી કળીની આરાસુરી. ૭
સુખ પાંમે સૌ જનરે, ધર્મમાં ચિત્ત ઠરે;
ભાવે ભગ્તી તમારીરે, ભૂતલ સર્વ કરે. ૮
એ અરજી માહારીરે, અવલોકન કરજો;
વિનતી ગીરીધરની રે, માજી ઉર ધરજો. ૯

નહિ આપુ હો નંદનાલાલરે મહીડાં હમારાંરે એરાગ.

અદ્દભુત આરાસુર ધાંમરે, અંબિકા દેવીરે;
વશીયાં સલખનપુર ગામ, બહુચરાબાઇરે. ૧
ઉભય માત હું અનાથ તણાંનાથરે, વાત શ્રવણ કરજોરે;
મુજ કાવ્યનો બનાવ, ભગ્તી ભાવ સકળ દોશ હરજોરે. ૨
વલભભટની વાણી વેદ તુલ્યરે, અમુલ્ય યદુરામરે;
તે સમાંન્ય ગણી કરો અંગીકાર, સિદ્ધ થાય કામરે. ૩
વાધે ભક્તિના બીજનું વૃક્ષરે, મુક્તિફળ લાગેરે;
તમ ગુણ ગાઈ ગીરીધરલાલ, એ ફળ માગેરે. ૪

રાગ ઉપરનો.

(અંબીકાના સ્થાનકનો ગરબો)

ગુણ ઓપે આરાસુર રાયરે, અંબિકા દેવીરે;

જેનાં વેદ પુરાણે જસ ગાય, સુરમુની શેવીરે. ૧
માજી બિરાજે સરસ્વતી તિરરે, પશ્ચિમ દ્વારેરે;
દક્ષિણ વામ ગણપતી બટુકવિર, ભૈરવ સારરે. ૨
સોહે મંડપ ઉપર ત્રીશુલરે, બીંદુ ત્રીકુણરે;
શિખર ગાગરચાર અમુલ્ય, જુગતીશુ જોતેરે. ૩
મહાદેવ કોટેશ્વર ધામરે, અદભુત ડેરૂરે;
જીને કીધુ સફળ સર્વે કાંમ, દેવતા કેરૂરે. ૪
નિજ કુંભ કુંભારાણા નામરે, કરીને સ્થાપ્યોરે;
તેણે વાસ્યુ કુંભારીયુ ગામ, શુભ વર આપ્યોરે. ૫
તેમાં વસે વિમળશા વૈશરે, માનો પ્રતાપરે;
પામ્યો અગણીત દ્રવ્ય સુજાણ, જુગમાં છાપરે, ૬
વચન ચુકયો ડેહેરાં કર્યા છારરે, ઉગર્યા પાંચરે;
જીને અંબે તણો આધાર, આવે નહીં આંચરે. ૭
એક ગાયો તણો ગોવાળરે, ગાયો ચરાવેરે;
તેમાં અંબેની ધેન પ્રતીપાળ, કામધેનુ આવેરે. ૮
કરે ધનગર મન વિચારરે, આ કોની ગાયરે;
તેની ચરાઇ ન પાંમું લગાર, મફત ચરી જાયરે. ૯
એક દીન ગૌ ઝાલી વાટરે, ગહવર ગોખેરે;
માજી બેઠાં હિંદોળાખાટ, સદૈવ શોખેરે. ૧૦
અંગે આભુષણ રાજે અપારરે, સોના ચુડો ઝળકેરે;
કોટે હાર મણી માળ હીરાલાલ, બહુ ચુનીઓ ચળકેરે. ૧૧
માને કહે કરજોડીને ગોપરે, મફત ગાય ચારૂરે;
તમો કર્મિછો મોટા લોક, પેટ ભરો માહારૂરે. ૧૨
એવું સુણીને ભગવતિ ભુપરે, પ્રેમે કરીનેરે;
અકળ રૂપ જવ અનુપ આપ્યા ગુપ્ત, સુવર્ણે સુપ ભરીનેરે.૧૩
લેઈ આવ્યો ગવ્હરગફા બહારરે, દેખી જવ અંન્નરે;
ત્યાં નાખીને મુર્ખ ગુમાર, ગયો વીમંનરે. ૧૪
આવી સ્ત્રી આગળ કહી પેરરે, લક્ષ્મી સમ બાઇરે;

આજ ગયો તો હું એમને ઘેર, ગાય પુઠે ધાઇરે. ૧૫
મણીમાણુકનો નહીં પારરે, આપ્યા જવ મુનેરે;
રીસ કરી નાખો આવ્યો બહાર, શુ કહુ તુનેરે. ૧૬
કહે સ્રી તમો પશુ ફોકરે, શિખ શી દીજેરે;
કોઇ આશિકા દે મ્હોટા લોક, શિશ ધરી લીજેરે. ૧૭
એમ કહીને જોયું તતકાળરે, કામળને છેડેરે;
દીઠા સુવ્રણ જવ બે રસાળ, સર્વ સિદ્ધીને ડેરે. ૧૮
જવ રોપ્યા ગોબરમાં તર્તરે, કરી ઉપવાસરે;
શુભ નવરાત્રી કીધાં વર્ત, માયે પુરી આશરે. ૧૯
માગ્ય માગ્ય કહે મહંમાયરે, પ્રગટયાં આપરે;
તેંતો ચારીછે માહારી ગાય, જોને પ્રતાપરે. ૨૦
કહે કરજોડી નરનારરે, એ વર આપોરે;
તમ જેવી થાયે કુંમાર, જુગ જસ સ્થાપોરે. ૨૧
કહે માજી અહીંથી અલોપરે, બેહુ જણ થાશોરે;
ત્યાં નંદ જસોમતી ગોપ, ગોકુલ વાસોરે. ૨૨
આપ્યા જવ બે જગતનું બીજરે, કૃષ્ણ બળીરામરે;
જોઈ સર્વ પામે શરીજ, અવીચળ નામરે. ૨૩
હું આવ્યો તમારે ઘેરરે, થઇને કુમારરે;
કરી ભગતની ઉપર મહેર, દુષ્ટનો સંહારરે. ૨૪
એમ કહીને થયાં અલોપરે, આવીયાં જેમરે;
થયાં ધનગર ગોપી ગોપ, માયે કહ્યું તેમરે. ૨૫
કહાડી સંગ સહુ ગોપ વીરરે, આરાસુર આવ્યાંરે;
જયાં કોટેશ્વર સરસ્વતિ તીર, કૃષ્ણને લાવ્યાંરે. ૨૬
માને પાયે લગાડયું બાળરે, માનતા કીધીરે;
પારે ચાચરે ઊતાર્યા વાળ, આશિકા લીધીરે. ૨૭
ઉમર કીધાછે ચાંલ્લા સાતરે, જસોમતી માયેરે;
જુગ જુગમાં પ્રસિદ્ધ એ વાત, ભાગવત ગાયેરે. ૨૮
એવા પરચા પ્રગટ પ્રતાપરે, જગ સૌ જાણેરે;

માની જુગ સચરાચર છાપ, વેદ વખાણેરે. ૨૯
ગુજરાતના દિવાન નાગર નાતરે, શંગ શ્રાવણમાં આવેરે;
ભાત ભાતના મેવા પકવાન, ભેટ સારૂ લાવેરે. ૩૦
પોહોચ્યા દાંતે રાણાનું ગામરે, ડુંગરે ચઢીયારે;
વટ છાયા દેખી દેવી ધામ, દંડવત્ પડીયારે. ૩૧
કહે જય જય ઉદો અંબે આઇરે, ચાચરે જા તારે;
કરે ગાન તાન માન માત ધ્યાન ઉમંગ અંગ રંગ મા તારે. ૩૨
હવન હોમ બ્રંહ્મભોજ પુજાપાઠ દાન દક્ષણા દીધીરે;
અંબે આઈ આગે ભવાઇ તે સવાઇ ગુણ ગાઇને કીધીરે. ૩૩
એવો સંવત્સર પ્રતી નેમરે, કરી જાત્રાયરે;
જેવો અંબે ચરણપર પ્રેમ, ફળ તેવું થાયરે. ૩૪
શોભા નિરખી યદૂરામદાસરે, આનંદ થાયરે;
ગાય ગરબા તેનાં પુરે કામ, અંબે માયરે. ૩૫

રાગ ઉપરનો.

ભલે આવીયો ચૈત્ર માસરે, દરશને જઇએરે;
ત્યાં બહુચર બાઇનો ગોખ, સઘ ફળ લઇએરે. ૧
બહુ ગુણ ભરી બાળા ધામરે, શરણે રહીયેરે;
શુભ ગાંમ સલખનપૂર ધામ, સઘ ફળ કહીએરે. ૨
માજી પુરૂશ પીહર કહેવાયરે, દીન બહુ આવેરે;
તેનાં મનવાંચીત ફળ થાય, જીને જેવો ભાવરે. ૩
કળીયુગના પાખંડી લોકરે, દસદી સીધાવેરે;
લાભ મુક્તી દેખાડે ફોક, મુડી ગમાવેરે. ૪
જેછે ભગ્તી મુક્તીનું રૂપરે, તે નવ જાણેરે;
છે અભેદ ભવ અછેદ વદે વેદ, કહી દુર્ગા વખાણેરે. ૫
અકલ વાત ઓપે ગાત જુગમાત, નવ રાત્રમાં ખેલેરે;
આવે સંઘ મન ઊમંગ, ભર્યા રંગ નર નારીયો બેલેરે. ૬
મૃગ વાહન કરી બહુ રૂપરે, આવે સહુ સાંમીરે;

દીઠુ દેવલ સલખનપૂરી ભૂપ, વેદના વામીરે. ૭
જ્યાંથી દેખે દેવી દરબારરે, વાહન ત્યાગેરે;
ગુણ ગાએ તાલ વાહે આનંદ થાય, અતી ઉર અનુંરાગેરે. ૮
આવી ચાચર કીધો પ્રણામરે, પ્રેમ ધરીનેરે;
ન્યાળી ગોખ ગુણવંતો ધામ, ભેટ કરીનેરે. ૯
માને મુસ્તક નામે પાગરે, આશિકા કીધીરે;
જોઈ પોત પોતાની જાગ, સર્વ શુદ્ધિ લીધીરે. ૧૦
માના લાલ બાળ ખ્યાલ કરે પાળરે, ચોક ચુંવાળેરે;
ગાયે ગાનતાન માન કીધાં સ્નાન, જઈ માનસરોવર પાળેરે. ૧૧
પ્રાત ચૌદશ હોમહવનરે, દાન દક્ષણાયરે;
નીત્ય બ્રાહ્મણ તણાં ભોજન, દીન પ્રતિ થાયરે. ૧૨
થઈ પુન્યંમ શોભા અપારરે, મેવા થાળરે;
પુજા આંગી ચઢે શણગાર, પુષ્પની માળરે. ૧૩
પંચરાત્ર, કરી જાત્ર પ્રાણી માત્ર નિજ મંદીર આવ્યાંરે;
માની મહેર સદા લહેર રંગભેર રહેવા ભગતમન ભાવ્યાંરે. ૧૪
શોભા નીરખી ચદુરામ દાસરે, ભાંમણાં લેછેરે;
મધુ માસની ઉપાસ સુખ રાસ તેની ગરબીયો કહેછેરે. ૧૫

જોડો.

સુણો અલબેલી અંબે માતરે, અરજ હમારીરે;
દીન જાણી મા કરીયે દયાય, મરજી તમારીરે. સુણો. ૧
હુંતો ગરજ ગુમાનીછું માતરે, કશુએ ન જાણુંરે;
જો જે દષ્ટ ગોચર ચીત્ત દરસાયરે, વાતે વખાણુંરે. સુણો. ૨
જોશો અવગુણ અમારા આપરે, ભવ કેમ તરીએરે
સર્વ થાયછે શક્તિ પ્રતાપ, કહો કેમ કરીયેરે. સુણો. ૩
જીવીએ છીએ જનુની મહેરરે, મારો તો મરીયેરે;
લાડ પાળી કરો લીલા લહેર, ઘેર નવેનિધ્ય ભરીએરે. સુણો. ૪
તુતો માત તાત નાત જાત ભ્રાતરે, સર્વેછો માહારેરે;
આણીપ્રિત ધરી ચિત્ત સદા નીત્ય, રાજરીતે ઘણું પાળોરે. સુણો. ૫

જોગ માયા ધાઓ ધાઓ કરો સાહ્ય, તુજ આશરે રહીએરે;
દુષ્ટ માર કષ્ટ ટાળ અરી સંહાર, વારે વારે શું કહીએરે. સુણો. ૬
તુ નીશંક હું તો રંક કર્મ વ્યંક, ઓપી અંક અજુવાળોરે;
કરો દાસ સુખ વિલાસ પુરો આશ, દાસ જાણીને પાળોરે. સુણો. ૭
મારી અંબાની લીલા અપારરે, વરણી ન જાયેરે;
તેત્રીશક્રોડ દેવદરબાર, માના ગુણ ગાયેરે. સુણો. ૮
જે કોઈ ગાયે શિખેને સાંભળે, જગદંબારે;
તેનાં જન્મ મર્ણ દુઃખ જાય, ભજે માત અંબારે. સુણો. ૯
ગોખ ધામનો ગુલામ યદુરામ, નામ ઠાંમ કરી સ્થાપોરે;
પુજુ યંત્ર જપુ મંત્ર શુભ તંત્ર, સદા એ વર આપોરે. સુણો. ૧૩

રાગ ઉપરનો.

બાળી બહુચરાનો દરબારરે, કલ્પ વૃક્ષ જેવોરે;
મૈયા આપે પદારથ ચાર, સાચેથી શેવોરે. બાળી. ૧
એને શેવે સદા સૂરીજનરે, હરી હર ધાતારે;
મોટા મુની તપે માહાવંન્ય, નીશ દીન ગાતારે. બાળી. ૨
આપે બાળા ત્રીપુરા નામરે, કાંમ દુરગાયરે;
કીધાં દેવ મુનીનાં કામ, વેદની માયરે. બાળી. ૩
વસે સલખનપુર ચુંવાળરે, ગોખમાં ગાજેરે;
નિજ ભગત તણાં પ્રતીપાળ, ભવ દુખ ભાજેરે. બાળી. ૪
અંબા ધર્મ તણી ધજાયરે, સંગ નીત્ય આવેરે;
પારે હોમ હવન બહુ થાય, બ્રંહ્મને ભાવેરે. બાળી. ૫
ત્યાંતો શિખર સોહામણું ધાંમરે, દેવલ દીઠુંરે;
વાસો વશીએ સદા અષ્ટ જામ, અમૃતપે મીઠુંરે. બાળી. ૬
ખેલે ચાચરે રૂડા મૃગરે, બહુચરી બોલેરે;
જુવે પારે ઝુલે સર્વ લોક, નાવે કોઈ તોલેરે. બાળી. ૭
પીઠે અંતરીક્ષ પુજા કરી પ્રેમરે, આંગીઓ ચઢાવેરે;
ખરચે ધન તે રૂડા દીન, જન તનને લડાવેરે. બાળી. ૮

પોતે માનસશેવર નાહ્યરે, કુંમકુમ ચોળેરે;
મોંઢે છંદ અંબાના ગાય, મુખ તંબોળરે. બાળી. ૯
ગમે ગાન તાનને રંગ રાગરે, આઈ નીત્ય ખેલેરે;
તાહારા ભગત જુવે જક્ત શિર શક્ત રક્ત રંગની રેલેરે.બાળી. ૧૦
વ્યાસ વલ્લભને વશિષ્ટરે, જયમુની શેવેરે;
મારકંડ તણી તું ઇષ્ટ, દેવાધી દેવરે. બાળી. ૧૧
બીજી સચરાચરની સગાઇરે, માત વિના ખોટીરે;
તમે ભુલાં ભમો છો ભાઈ, એ વાત મોટીરે. બાળી. ૧૨
કરજોડી કહે યદુરામરે, બહુચરનો દાસરે;
ગાય ગરબા આંણીને પ્રેમ, પુરો તેની આશરે. બાળી. ૧૩

જોડો.

આઇ અંબિકાજી આશછે તીહારી, મુને લ્યોની ઉગારીરે;
માડી મુકશો કદાપિ જો વિસારી, ગતિ શી થાશે માહારીરે. ૧
હો તુતો વિશ્વ તણું મંડાણ, એ પ્રમાણ લેઊ સાચુરે;
તુથી અન્યથા જણાય નહીં કોય, જો ગણાય તો તે કાચુરે. ૨
માડી મુળથી પ્રપંચનું આ જગતછે, આશક્ત તાહારી માયારે;
મોહજાળમાં ભમાયા સૌસમાયા, તુતો છે અજાયારે. ૩
બીરદાળી તું કૃપાળીછુ દયાળી, ભાળી રંક સામુ જોનીરે;
કરી સાહ્ય ગ્રહી બાંહ્ય મારી માય, માહારાં દુઃખ સર્વ ખોનીરે. ૪
સુખ કરણી દુઃખ હરણી, ભવતરણી કૃપા કરણી નજરઠરણીરે;
ધારણ ધરણી રહુ ચરણી ગુણવરણી, તુછે અશરણા શરણીરે. ૫
જગત કારણી સંહારણી, છુ માત ભગત તારણી તુ ઇશ્વરીરે;
ત્રિપુરેશ્વરી યોગેશ્વરી મહેશ્વરી, સદા તુ સર્વેશ્વરીરે. ૬
સદ્ય આદ્ય અંત મધ્યમાં તુ તત્વ સર્વ સત્વ તાહારી છાયારે;
મહતત્વનુ મહતત્વ જે કહાવે, તેતો સકળ તાહારી માયારે. ૭
જય અંબ જગદંબ નાવિલંબ, કરો માડી માહારાણીરે;
દીન જાણી દયા આણી ધરી પાણી,હો કલ્યાણી લ્યોની તાણીરે. ૮

નિરાધારની આધાર કરો વહાર, માહારી અંબિકાજી માડીરે;
વિના દામનો ગુલામ, છોટમ દાસ ગાય ગુણ દાદિ દાડીરે. ૯

શ્રી હીમજાજી માતાના જનમચરીત્રની ગરબી.

કૃશ્ન જન્મખંડના ગરબાની દેશી

સમરૂ ગવરીગણપત, પુજુ હીમજાને હેતથીરે;
ગાવુ ગરબી રસાલ, વાણી વિસ્તારૂ વિવેકથીરે. ૧
આવ્યો ભાદ્રપદ માસ, સુદ સસ્ટી રવી દીનેરે;
પ્રગટાં હિમાચળ ઘેર, ઢાંકે કોટિ રવી ચંદ્રનેરે. ૨
તેડાવો રૂષી તતખેવ, જન્મ પત્રીકા કરાવીયેરે;
રૂષી બોલ્યા તતકાળ, નામ હિમજા ધરાવીયેરે. ૩
આદ્ય સક્તિતુ એક, મૂળ મંડાણ તાહરૂરે;
હિમાચળની તનયાય, ચૈતન પ્રથ્વીમાં પરવરૂરે. ૪
હુતા દૈત્ય મહા વિકાળ, દેવતાને રંજાડતારે;
ધર્યું ચોસઠ સ્વરૂપ, દાનવ કાઢવાને કાળકારે. ૫
ધર્યું અંબીકાનું રૂપ, માર્યો મહિષાસુર મલ્લનેરે;
કિધાં દેવતાનાં કાંમ, કયુ અમરોની સહ્લનેરે ૬
વિંધ્યવાસીની સ્વરૂપ, ધર્યું હિમજાએ હેતશુરે;
લીધા દાનવોના પ્રાણ, તેને વરણવું વિવેકસુરે. ૭
મારી દૈત્ય પાંમ્યાં સુખ, પછે રમવાને મન ધર્યુંરે;
આવ્યો આશ્વીન માસ, નોરતાંનું સ્થાપન કર્યુંરે. ૮
નોરતાંની નવરાત, સર્વે રમવાને સંચરીરે;
ધરી મોહિની સ્વરૂપ, દાનવ દૈત્યને પ્રાજે કરીરે. ૯
સજા સોળ સણગાર, સાડી ચોળી પહેરાં સોભતાંરે;
કંકણ ચુડી જડાવ, બાહે બાજુબંધ ઓપતાંરે. ૧૦
ઇંદુ સરખુ વદન, વેણ વાસુકી નાગીણીરે;
કંઠે મુક્તાફળ હાર, તેમાં ઝળકે હિરા કણીરે. ૧૧

ચોળી ચરણા રસાળ, કાને ટોટી સોહાંમણીરે;
અધુર રંગ પ્રવાળ, દાંત જાણે ડાઢમ કળીરે. ૧૨
તેમાં સોનાની રેખ, તેમાં તેજ તારા તણુંરે;
મુંખે રસનાછે એક, સૈલ્ય સૂતાને વરણવુંરે. ૧૩
શેષ પામે નહી પાર, મુજ મનુષ્યનું શું ગજુંરે;
જોવા આવ્યા સૌ દેવ, માતા હીમજાને હુ ભજુંરે. ૧૪
ગરબી રમવાને કાજ, હિમજા હરખે શુ ઉઠીઆંરે;
થયો પુષ્પનો વર્ષાત, માજી સર્વેને ત્રુઠીઆંરે. ૧૫
ધર્યાં ચોસઠ સ્વરૂપ, ભક્ત કાજે કૃપા કરીરે;
નોરતાંની નવરાત, સર્વે આવ્યાં ટોળે મળીરે. ૧૬
ગાયે ગીત અપાર, વીષ્ણુ વીરંચિને ગમેરે;
ફરે ફુદડી અપાર, કટી કેસરીની સીનમેરે. ૧૭
ચરણે સળકેછે સેષ, વાજે નેપુરને ઘુઘરીરે;
જાણે ગાજે બારે મેઘ, ઓઢી નવરંગ ચુંદડીરે. ૧૮
ફરે ફુદડી અનેક, ભક્ત વચ્છળ ભામનીરે;
જાણે અંધારી રાત, તેહેમાં ચમકેછે દામનીરે. ૧૯
માનો ગરબો નવરંગ, હીમજાએ હાથે ધરીરે;
અગર ધુપને દીપ, કંકુ પુષ્પે પુજા કરીરે. ૨૦
વાજે તાલ મ્રદંગ, ભેર ભૂંગળને વાંશળીરે;
ગાયે ગાંધ્રવ અપાર, નારદ ઉભા તુંમર ધરીરે. ૨૧
કરે જય જયકાર, માના મનની પોચી રળીરે;
ઉદ્દો ઉદ્દો મુખે ગાય, મૈયા સર્વે સાથે મળીરે. ૨૨
માના અંગના સણગાર, જોઈ મોહી રહ્યા દેવતારે;
કવિતાથી ન કેવાય, રૂપી વાલખીલે કહી કથારે. ૨૩
ગાયે ગરબી જે નીત્ય, વળી હમચી હિમજા તણીરે;
માને પુજે દીન પ્રત્ય, તેને પોચે મનની રળીરે. ૨૪
ગરબી જોડીછે સાર, સંવત અઢાર એકાવનેરે;
પોહેલો ભાદ્રપદ માસ, સુદ છઠને રવી દનેરે. ૨૫

અક્ષર કાંનોને માત્ર, તેમાં ખોડ કોઈ કાઢસેરે;
માજી મારા નથી વાંક, તારે પરતાપે ચાલસેરે. ૨૬
વણીક ઝારોલાની નાત, જીરણગઢમાં તેછે છતીરે;
મોહન સુત જેઠો નામ, માને ચરણે રાખો મતીરે. ૨૭

તીથિયો.

પડવે કહુ પરમેશ્વરીરે, નારાયણીને નમીએ; વહારે આવો વિશ્વેશ્વરીરે, ભગવતિને ભજીરે.
દાસનાં દાળીદ્ર કાપવારે, નારા, પહેલે પોરે કુંભ સ્થાપવારે. ભગવતીને. ૧
બિજે તે બાળા બહુચરીરે, નારાયણીને. સખી પ્રત્યે એમ ઉચરીરે, ભગવ.
ખેચર મોકલ્યો રીતશુંરે. નારાયણીને. અંબા પધારે પ્રિતશુંરે, ભગવ. ૨
ત્રિજે તે તુલજા આવિયાંરે, નારા. સાથે કાળીને લાવિયાંરે, ભગવ.
નવદુરગા ભેળાં થઈરે, નારા. સલખનપુર આવ્યાં સહીરે, ભગવ. ૩
ચોથે ચતુરા ચાચરેરે, નારા. ઊદો ઊદો મુખ ઊચરેરે, ભગવ.
ગરબો ગાયછે ગાનમાંરે, નારા. વાજાં વાગેછે તાનમાંરે, ભગવ. ૪
પાંચમે પંચ સખી મળીરે, નારા. કાંણે ન અકળ કળા કળીરે, ભગવ.
પાનનાં પાત્રછે હાથમાંરે, નારા. ઊભાં જોગણિયોના સાથમાંરે, ભગવ. ૫
છઠે છબીલી છંદમાંરે, નારા. અષ્ટ પ્રહર આનંદમાંરે, ભગવ.
સોળ શણગાર સાહેલિયોરે, નારા, ઓપે ઘણું અલબેલિયોરે, ભગવ. ૬
સાતમે સપ્ત સુર સાધીએરે, નારા. ત્રિપુરાને આરધીએરે, ભગવ.
રંગ રંગીલી શોખમાંરે, નારા. બહુચર બીરાજે ગોખમાંરે, ભગવ. ૭
આઠમે હોમ કરે બહુરે, નારા. વેદપુરાણ કહે સહુરે, ભગવ.
વિધિછે ચંડીના પાઠમાંરે, નારા. અવિગત ગત દીન આઠમાંરે, ભગવ. ૮
નવમીને દિન કર્યાં પારણાંરે, નારા. ખેચરશું મોકલ્યાં હકારણાંરે, ભગવ.
રસોઇ કરી તે ભલી ભાતશુંરે, નારા. આરોગ્યાં સૌ સાથશુંરે, ભગવ. ૯
દસમે દેવી વધાવિએરે, નારા. મંડપમાં પધરાવિએરે, ભગવ.
વિજય કરી વિદા થયાંરે, નારા. ધામ આરાસુરમાં ગયાંરે, ભગવ. ૧૦
એકાદશી રૂદ્રને કહીરે, નારા. કથા નવરાત્રિની સહીરે, ભગ.

સલખનપુર ચુંવાળછેરે, નારા. માનસરોવર પાળછેરે, ભગવ. ૧૧
બારશે બાળા રૂપછેરે, નારા. ચૌદ ભુવનની ભુપછેરે, ભગવ.
જય મંત્ર જોત બિરાજતિરે, નારા. સદા શેવક શિર છાતીરે, ભગવ. ૧૨
તેરસે તત્વ બીજુ નથીરે, નારા. જોગ જોગેન્દ્ર કહે કથીરે, ભગવ.
શંકર સાંભળી ખુશી થયારે, નારા. બાળાનું ધ્યાન ધરી રહ્યારે, ભગવ. ૧૩
ચૌદસે ચારે વેદમાંરે, નારા. બ્રંહ્મા ન જાણે ભેદમાંરે, ભગવ.
તેત્રિસક્રોડ શેવા કરેરે, નારા. રૂશી સકળ ધ્યાન ધરેરે, ભગવ. ૧૪
શરદપુનમ શોભા ઘણીરે, નારા. ચંદ્ર ઊગ્યો પશ્ચિમ ભણીરે, ભગવ.
યદુરામ બહુચરીનો દાસછેરે, નારા.માના ચર્ણકમળની આશછેરે,ભગવ.૧૫

મહીના.

તજો તમે કેફ કરમ કરવું એ રાગ.

શેવો બાળા ત્રીપુરાને તરવા, કાયાનો જન્મ સફળ કરવા;
શેવો બાળાત્રીપુરાને તરવા, ટેક.
આસોએ આનંદ ઉર વાધ્યો, એકે મને ઇશ્વરી આરાધો;
મૂળ મંત્ર શુદ્ધ થઇ સાધો શેવો. ૧
કારતકે કુરકુટ અસવારી, ઉમા આદ્યે શક્ત્યો પરવારી;
ધરાથકી દુષ્ટ નાખ્યા મારી, શેવો. ૨
માગશીરે મન મોટુ માનું, સુરમુની કારજ કરવાનું;
ભગતને નવનીધ ભરવાનું, શેવો. ૩
પોસેતો પોખે ઘણો પારે, જ્યાં જોઇએ ત્યાં બ્રંહ્મ ભોજહારે;
અગ્નીકુંડે ગ્રતતણી ધારે, શેવો. ૪
માહેતો મહંમાયા રૂપ, સકલ સિંધું બ્રંહ્માંણી ભૂપ;
સંસારછે અંધ તણો કૂપ, શેવો. ૫
ફાગણ ફુલ્યો વસંત રીતે, કુસમિત શોભા નવ પલ્લવ પ્રિતે;
રજો છબી રંગ રાગગીતે, શેવો. ૬
ચૈતરે ચિત્ત થકી ન્યાળો, નવેખંડ નારાયણી ભાળો;
અવર કાં જુઠી ભરે ફાળો, શેવો. ૭

વૈશાખે વૈતરણી તરવું, જાયું તીને આખરછે મરવું;
સાચી વેદ માતનું ધ્યાન ધરવું, શેવો. ૮
જેઠે તો જે જાચે તમને, ઉત્તમ મધ્યમ અધમને;
તે જીતેછે જોરાવર જમને, શેવો. ૯
અશાડે તો અગણીત ગુણ એવા, કહી ન શકે શેષ સહસ્ત્ર જેવા;
કવીતાની કોણ મતી કહેવા, શેવો. ૧૦
શ્રાવણે શિવ સહીત શક્તિ, અકલ રૂપે જોત્યો જય મવતી;
ભાવે ભણે બ્રંહ્માજી ભગ્તી, શેવો. ૧૧
ભાદરવે તો ભેદ ગયો ભાગી, બહુચર છબી નિરખીને મન રાજી;
ગાયત્રી મા ગોખે રહ્યાં ગાજી, શેવો. ૧૨
યદુરામ કર જોડી કહેછે, આદ્ય ક્ષેત્ર આનંદપુર રહેછે;
અષ્ટપ્રહર આદ્ય તણી લેહેછે, શેવો. ૧૩

જોડો ગરબી.

આવો૨આવો બહુચરમા બાળી,નયણાંઢાળુ નારાયણી ન્યાળી;આવો,ટેક.
પ્રેમ ધરી પાવલીએ લાગું, ભવો ભવ ભકિત તો માગું;
જેણે કરી જમનો ભય ભાગું, આવો૨. ૧
અવરને તો રંગે નવ રાચુ, શ્રીજીનું તો નામ જાણું સાચું;
માજી આગળ તતથૈ થૈ નાચું, આવો૨. ૨
કૃપા કરો માજી માહારી પરે, કારજ મહારાં સહેજમાં સરે;
પછી મને દુરીજન તે શું કરે, આવો૨. ૩
દલસુખ કહે કરજોડી કહુંછું, આશ તો તમારી રાખી રહુછું;
ગવરાવો તો તમારા ગુણ ગાઊછું, આવો૨.૪

જોટો.

શેવો શેવો આરાસુર રાણી, શેવો સલખનપુર ધણીઆણી;
શેવો પાવાઘઢ પટરાણી. ટેક.
ચૈતરે ચિત્ત ચરણે બાઝયું, નમી નમી અંબે આરાધું;
મંન માહારૂ ગોખે જઈ લાગ્યું. શેવો. ૧

વૈશાખે તો વાવલીયા વાયા, માજી ઘણુ ડાહ્યા તમે વાહ્યા
માડી મોટીછે તાહારી માયા. શેવો ૨

જેઠે જુગ્તી ઘણી સારી, હરીહર બ્રંહ્મા થકી ન્યારી;
જોઈ ગોખને જાઊ બલીહારી. શેવો. ૩

અશાડે મેઘ ઘણો ગાજે, છત્ર સોનાનું શિર પર છાજે;
અદ્દભૂત ચોઘડીયાં વાજે. શેવો. ૪

શ્રાવણ સરવડીએ વરસ્યો, પુજંન જો માત તણું કરશ્યો;
તો તમે ભવ સાગર તરશો. શેવો. ૫

ભાદરવો તો ભલી પેરે ગરજ્યો, માને ભજશો તો તમે તરસ્યો;
નહીં તો અથડાતા તમે મરશો. શેવો. ૬

આસો માસે આવી દીવાળી, આવ્યાં અંબે બહુચર મહાકાળી;
આવી ગરબે રમે લટકાળી. શેવો. ૭

કારતગે કોઅલડી બોલે, નાવે કોઈ અંબાના તોલે;
માને તેજે ત્રીભૂવન ડોલે. શેવો. ૮

માગશરે મનમાં નથી ગમતું, મારૂ મન બીજે નથી ભમતું;
ચિત્ત તાહારા ચરણ કમળ અટક્યું. શેવો. ૯

પોસે સોષ પડ્યો અમને, હવે શું કહીએ માડી તમને;
દીલાસા દ્યોછો મા અમને. શેવો. ૧૦

માહે માનસરોવર નાહાઓ. ચાચર નાચો ને ગરબા ગાઓ;
ભક્ત આરાસુરીના થાઓ. શેવો. ૧૧

ફાગણ ફેર ફરૂ હોળી, આછા રંગ ચરણોને ચોળી;
ચુંદડી રંગ કેસરમાં બોળી, શેવો. ૧૨

બારે માસ થયા નીરધાર, આઇજી નોધારાં આધાર;
તારા બાળકની લે સંભાળ, શેવો. ૧૩

બારે માસ માના જે ગાશે, શત્રુ તેના ઉડી તો જાશે;
આપે કૈલાશમાં કરે વાસે, શેવો. ૧૪

મોહોડ ચાચરવેદી તે છે, પીઝ મધ્યે તેતો રહેછે;
ભટ ઇશ્વર કીંકર કહેછે, શેવો. ૧૫

ગરબી.

ઓધવજી સંદેશો કહેજો શામને એરાહ.

નારાયણીને નમસોતો નવનિધ્ય આપશે, નરક નિવારણ નિરમળ માનું નામજો;
ભગવતીને ભજસોતો ભવ દુ:ખ ભાજસે, પુજન કરતાં પામે પદાર્થ પાંચજો.
નારાયણીને. ૧

જોગમાયાનો જસ જુગ જુગ વ્યાપી રહ્યા, કળીયુગ કેરા નિરભાગીછે લોકજો;
પાખંડી મત બોધે સહુ પાપી થયા, તત્વ તજીને નીર વલોવે ફોકજો
નારાયણીને. ૨

લક્ષ્મી વિનાના નર આદર પામે નહીં, જ્યાં જાયે ત્યાં ધકા દે સર્વ કોયજો;
પાંચ રૂપૈયા જઇને પગ આગળ ધરે, ઊઠી બેસારે આવો આવો હોયજો.
નારાયણીને. ૩

માયા ખરચીને મુવા તે જીવતાં, માયા વિનાના જીવે તે મરતક જાણજો;
બુદ્ધિ ભક્તિ બાળા અમૃત પીવતાં, સિદ્ધી પાંમ્યા વેદ પુરાણ પ્રમાણજો.
નારાયણીને. ૪

સંવત સત્તર બાવનમાં એક વૈશનું, શહેર અમદાવાદ વૈલોચન છે નામજો;
ચાર સંપ્રદા બાનું લેવા જુગદીશનું, જાયે નીત્યે પણ કાંહી ન સરે કામજો.
નારાયણીને. ૫

એક દીવસ ભટવલ્લભ નીસર્યા મારગે, ચર્ણ નમીને સંભળાવ્યાં નિજકષ્ટજો;
હું દુર્બળ ચારે સંપ્રદા આથડયો, ધન વિના સર્વે કરી કહાડે નષ્ટજો.
નારાયણીને. ૬

કૃપા કરી કાપો દુ:ખ હવે શિર કર ધરી,ભટસાહેબ કહે જા બહુચરદરબારજો;
પાંચ પદાર્થ આપશે ત્યાં પરમેશ્વરી,આદ્ય થકી આઈનોધારાં આધારજો.
નારાયણીને. ૭

લેવાના ઉપદેશ કરે જુગમાં ઘણા, આપીને ઉપદેશ કરે એક આઇજો;
બુદ્ધિ વિનાના બાચકા ભરે ધુણી તણા, લાભ લેતાં મુંડી સર્વ ગમાઇજો.
નારાયણીને. ૮

સ્ત્રીનું પીહેર જુગમાંછે જાહરે, ત્યાં જઇને સુખ દુ:ખની કરે વાતજો;

પુરૂષનું પીહેર બહુચર મા માહરે, સંકટ ટાળી સુખીયાં કરે જુગ માતજો.
નારાયણીને. ૯

મંત્ર લેઇને આવ્યો ચોક ચુંવાળમાં, કૃપા કરીને આપ્યો વલ્લભદાસજો;
પુજન કરીને આપીયાં જુગ પ્રતિપાળમાં,પ્રેમે કરીને એકવીસ કર્યા ઉપવાસજો.
નારાયણીને. ૧૦

બાવીસમે દીન પ્રસન્ન થયાં પરમેશ્વરી, ઊઠ ઘેર જા વૈલોચન મમ પુત્રજો;
મેં સર્વે લક્ષ્મી તુજ આસનમાં ધરી, સૌથી શિરોમણી થાશે તુજ ઘર સૂત્રજો.
નારાયણીને. ૧૧

આજ્ઞા માની ઘેર આવ્યો હરખે ભર્યો, જુવેતો રિદ્ધ સિદ્ધ લક્ષ્મીનો નહીંપારજો;
ભગવતીએ ભવનો ભવ ભાગ્યો ખરો, આઇ વિના કોઈ નહીં દીન ઊદ્ધારજો.
નારાયણીને. ૧૨

દીન દીન ઓછવ કરવા લાગ્યો અતીઘણા, હોમહવનને બ્રાંહ્મણ ભોજનસારજો;
વાવ્યકુપ દેવળ ઘાટ સરોવરતણા, માત કૃપાથી ખરચે દ્રવ્ય અપારજો.
નારાયણીને. ૧૩

સર્વ મંદિરની સામગ્રી થાળો ભરી, પુજારી નિત્ય લાવેછે પ્રસાદજો;
પુરાણી સાધુ આવે પોથી ધરી, ઉપમા કરતા શેઠની બહુ મરજાદજો.
નારાયણીને. ૧૪

જુઓ જોગ માયાનો એ પ્રતાપછે, અનેક રંકને કીધા રાય સમાનજો;
ભાવ થકી ભજશોતો અવિચળપદ આપશે,યદુરામદાસનાસાહેબમાતસુજાણજો.
નારાયણીને. ૧૫

જોટો ગરબી.

સાહ્ય કરો આરાસુરવાળી અંબિકા, મહેર કરો મતબાલી મુજપર માયજો;
કામી ક્રોધી લંપટછું પણ તાહરો, વિપત્ત પડે ત્યારે બાંનાની પત જાયજો. સા.૧
સહજપણામાં વિમળને કરૂણા કરી, રંક હુતો તેને કેવરાવ્યો રાયજો;
હસ્તિ ઘોડા ઝુલે વિમળ આંગણે, ભરીયા તેના ગ્રથ તણા ભંડારજો. સા. ૨
જપ તપ શેવા સ્મર્ણ કાંઈ કીધાં નથી, જાચક જનને દીધાં નથીરે કાંઈ દાનજો
દુરબળ થઇને દરબારે આવી ચઢયો,બુદ્ધિહીનછું મા આપો મુજને સાંનજો. સા.૩
પરદ્રોહી પરનિંદા મેંતો બહું કરી, પરનારી શું રમીયો રંગ અપારજો;

પરધન હરવાને પ્રપંચ કર્યા ઘણા, ભરીયાછે કાંઈ કૂકર્મના કોઠારજો. સા. ૪
હદ વળી અલબેલી હાવાં શું જુવો, દુઃખના ડુંગર વળીયા અપરંપારજો;
કંઠ સમાંણો કળીકાળે મુજને ગળ્યો, બાંહ્ય ગ્રહીને કાઢો મુજને બહારજો. સા. ૫
તું દાતા ભુક્તા દેવી જાણું અમો, ભગવતી ભાગવતે વેદ કરે વખાણજો;
નિજ હુકમવિના પવનેપત્ર હાલે નહીં, શાસ્ત્રપૂરાણમાં વ્યાસે કર્યું પ્રમાણજો.સા. ૬
માહારે એક ભરોંસો તારા નામનો, ઘટ ઘટ વ્યાપી શકિત ઠામો ઠામજો;
બિરદાળીછો માટે બીરદ વિચારશો, સમર્થા કરશો શેવક જનનાં કામજો. સા. ૭
અવસર ચુકે અર્થ સરે નહીં માહરો, વિલંબ કર્યાથકી વણશી જાશે કામજો;
માની લેજો મોતી રંકની વિનતી, જેવો તેવો ઘરનો જાણી ગુલાંમજો. સા. ૮

જોટા ગરબી.

કરૂણા સાગર કલ્પવૃક્ષ મા બહુચરા, ભાવે ભજતાં ભવની ભાવટ જાયજો;
મનવાંછિત ફલ આપે ત્રીપુરા તેહને, સ્વર્ગાદિક સુખરૂપી શિતલ છાંયજો. કરૂ. ૧
દાનવ ડરથી દેવ સરવ નાઠા હતા, ઈંદ્ર છુપ્યાતા રક્ષણ અરથે પ્રાણજો;
તે ટાંણે બળ અતૂલ્ય કીધુ અંબિકા, માર્યો મહીશાસૂર વર્તાવી આણજો. કરૂ. ૨
સકલ વિશ્વમાં વ્યાપકછો વિશ્વંભરી, સુરનરને આધા કેશ આધારજો;
વિનાશકિતએ ચલનવલન નવ કરીશકે, કરીન શકે સરજનપાલન સંહારજો. ક ૩
જનની રૂપે જનમેછે સૌ જગતને, પોશણ કરવા સ્તન દ્વારા પય પાયજો;
એ રીતે ઊછેરી અન્ન ખાતો કરે, માની મહેર થકી જન મોહોટા થાયજો. ક. ૪
અન્ય દેવને અરચન અંગે થાયછે, જગદંબાની પાદૂકા પુજાયજો;
સૂરસકળ આપે અભયવર કરથકી,તેવર આપે ચરણકમલ ત્રીપુરાયજો. ક. ૫
દુખીઆ કેરી દાદ સાંભળે દૂરથી, સુખ કરવાનો સુંદિર સહજ સ્વભાવજો;
કો પર કયારે ક્રોર કટાક્ષ કરે નહીં, ભોળી બાળા ભગત ઉપર બહુ ભાવજો. ક. ૬
નિશદિન રટતાં નારાયણીના નામને, ભજના નંદમાં સદા રહે ભરપૂરજો;
આવા ગમનનો ડર તે નર રાખે નહીં, યમના કિંકર રહે તેનાથી દૂરજો. ક. ૭
નામ રટણથી નિરભે પદ પામે સહીં, પલમાં થાયે પ્રૌઢ પાપનો નાશજો;
ગીરીધર તનમન માજી ચરણે અર્પતાં, પુનરપિ નાવે જનની જઠરે વાસજો. ક. ૮

ગરબી રાગ વાલાજીના મહીનાનો. (આઠવાર)

આદીતવારે આદ્ય શકિતને આરાધુરે   અલબેલી.

જેણે કૃપા દ્રષ્ટીએ વિશ્વ ઘડયુંછે બાધુરે, અલબેલી.
ઇચ્છા રૂપે રંગ જનુ શામની માતારે; અલબેલી.
જીને અંગથકી ઉપન્યા હરીહર પદ્મ વિધાતારે. અલબેલી. ૧
સોમ સ્વભાવે સૌને અમૃત પોખેરે, અલબેલી.
મા સૌનાં થઇને ધરમંડળને જોખેરે; અલબેલી.
પૃથિવ અપવાયુ તેજ આકાશરે, અલબેલી.
તમ ટાળે એ જધમધ જોત વિલાસરે. અલબેલી. ૨
ભોમ વારે ભુમીના ભાર ઉતાર્યોરે, અલબેલી.
બહુ દુષ્ટ હણીને ભગ્તો ને ઉદ્ધાર્યોરે; અલબેલી.
જુદ્ધ કરીને ત્રીશુલે નાંખ્યા કાપીરે, અલબેલી.
મા સુરીનર મુનીવરનેઅવીચલ પદવી આપીરે. અલબેલી. ૩
બુદ્ધ વારે બહુ સ્વરૂપી બાળીરે, અલબેલી.
માતા કવી કરીયા દાસ કુબેરને કાળીરે; અલબેલી.
વૈશ સુરથને ભટ વલ્લભે જાચીરે, અલબેલી.
મા માર્કંડ રૂશીએ જુગ જુગ જનમે રાચીરે. અલબેલી. ૪
ગુરૂવારે ગુણનિધી ગોખે બિરાજેરે, અલબેલી.
માને નવ સત અંગે નવસત આભ્રણ છાજેરે; અલબેલી.
નખ શિખ સુધી નજર કરી ને ન્યાળુરે, અલબેલી.
છબી ઉપર કોટી રવિ શશિ મનમથ વારૂંરે અલબેલી. ૫
શુક્રે શુકીત પૂર્વ જન્મનું જાગ્યુંરે, અલબેલી.
માને પ્રેમ ધરીને પુજી પાયે લાગુરે; અલબેલી.
ગાન તાનને ગીત નૃત્ય રંગ રાગરે, અલબેલી.
નિત્ય અધિક ઉત્સવ બ્રંહ્મભોજ યજ્ઞ યાગરે. અલબેલી. ૬
મંદ વારે મંદ ભાગ્યના પ્રાણીરે, અલબેલી.
જેણે સ્વમાંતર જનુનીને નવ જાણીરે; અલબેલી.
કામી ક્રોધી મદ મછરના ભરીયારે, અલબેલી.
એતો અગણીત ફેરા લક્ષ ચોરાશી ફરીયારે. અલબેલી. ૭
આઠ વાર માના જે કોઈ ગાશેરે, અલબેલી.
તેને બહુચર પ્રસન્ન થાશે સંકટ જાશેરે; અલબેલી.

યદૂરામ જનને કીંચિત કરૂણા કીધીરે, અલબેલી.
મા વચન પ્રમાણે સમયે સુદ્ધી લીધીરે. અલબેલી. ૮

અષ્ટપદી.

કઠણ થયા માધવ મથુરાં જઈ કાગળ ન લખીયા કટકોરે એ રાગ.

નમોસ્તુતે નારાયણી જનની બહુચરમા બિરદાળી;
આદ્યા શકત્યા જગતશિરોમણી ભગત વત્સલ પ્રતીપાળી. નમો.ટેક
સુરમુની વંદન અસુર નિકંદન, ચંદન ચરચીત અંગે;
બાર ચાર શણગાર ધરી ઊર નિત્ય નિત્ય નૌતમ રંગે. નમો. ૧
હરીહર ધાતા વેદની માતા, જાતા જુગ જુગ જોખં;
મહતત્વાદીક સુર ઈંદ્રાદીક, સકળ કળા નિધી ગોખં. નમો. ૨
વાયુ આકાશ જલ તેજ ધરાતળ, પૂલ પંચ તત્વ પ્રકાશી;
સ્થાવર જંગમ સચરાચરમાં, સલખનપુર શુભવાશી. નમો. ૩
અગમ અભેદ અછેદ અમરઅજ, અકલ અરૂપ અનામં.
જ્ઞાન ગીરા ગોતીત ગુણાગર, સાગર સુખ પૂલ ધામં. નમો. ૪
જાગૃત સ્વપ્ન શુ શુપ્તી તૂર્યપદ, ધર્મ મોક્ષાર્થ કામં;
ત્રીપદા શટ કુક્ષી પંચાનન, સ્વેતા રક્તા શામં. નમો. ૫
ત્રીગુણ રહીત સહીત ત્રીપુરેશ્વરી, ત્રીશુલા કર કરડાકં;
ભાંડાસુર મહીશાસુર મહા ભટ, ભાજત તવ સુણીહાકં. નમો ૬
જન મનરંજન ભવ ભય ભંજન, ગંજન કળી મળતાપં;
વિદ્યા બ્રંહ્મ સના તન નીત્યા, ચોવીશ તત્વ પ્રતાપં. નમો. ૭
શ્રી યદૂરામ પડીત ગાયત્રી, ચરીત્ર કથા મૃત પાનં;
તવ ચર્ણા બુજ મમ મન મધુકર, કરત નિરંતર ગાનં. નમો. ૮

જોડો.

રમતે નવરાત્રિ નારાયણી, શક્ત સકળ સુખ કારી;
મણીમય મક્રા કૃત કુંડળ શુભ, કરણ ફુલ ધ્યુતકારી. રમતે. ટેક.
પ્રથમ ચરીત્રં રૂશી બ્રંહ્માદિક, દૈવત શ્રીમહાકાળી;
મુર્તિ રગવેદં ગાયત્રી છંદં, રાત્રી શુક્ત સ્વરૂપાળી. રમતે. ૧
નંદા શક્તં અગ્નિ તત્વં, રકત દંતીકા બીજં;

નાભી પંકજ સ્મર્ણુ ભવ અજ, વધ મધુકૈટભ બલીજં. નમો. ૨
દ્વીતિય ચરીત્રશચરૂશી વિષ્ણુ, શ્રી મહાલક્ષ્મી દેવં;
શાકં ભરી શક્તિ જનુ મૂર્તી, વાયુ તત્વ દુર્વેગં. નમો. ૩
સર્વ દેવ તેજોમય અદભુત, ચંડી રૂપ કરાળં,
સૈન્ય સહીત મહીષાસૂર વધ કરી, સક્રાદય સુરપાળં. રમતે. ૪
ઉત્તર ચરિત્રં પર્મ પવિત્રં, મહા સરસ્વતી દેવં;
રૂશી સદાશિવ છંદ અનુષ્ટુપ, ભીમા શક્તિ પ્રમેવં. રમતે. ૫
ભ્રાંમરી બીજં સૂર્ય તત્વં, મુર્તી શ્યામ સ્વરૂપં;
શુંભ નિશુંભ તણો ભય વ્યાકુલ, અમર ત્રિદશા ભુપં. રમતે. ૬
સુર સહીત શક્રાદિક સકળ મળી, ગવંન કીનહીમવંતં;
નમામીદેવી ઇતિ દેવી શુકત ભણી,પ્રસન્ન ભયાં શ્રીઅનંતં.રમતે.૭
શુંભ શુદ્ધી પાંમ્યો શક્તિ તવ, દેવ્યા દુત સંવાદં;
સૈન્યસહીત ત્યાં ધુમ્રલોચન, વધ કરી ગર્જે ઘન નાદં. રમતે. ૮
ચંડ મુંડ હણી ચૌદભુવન ધણી, રક્તબીજ ભણી ચાલી;
જુદ્ધ વિરૂદ્ધ ક્રુધ કર આયુદ્ધ, બુદ્ધિ મુઢ હણ્યો બાળી, રમતે. ૯
શુંભની પાતની શુંભની ઘાતની, પ્રતાપ પ્રબળ બળ માતં;
રણ રણ મુક્ત સુ શક્ત વિરાજીત, પ્રિતે પ્રફુલીત ગાતં. રમતે.૧૦
સારંગ સારંગ સારંગ ધરી ધર, વારંગ વારંગ નૃત્યં;
ઝુન ઝુન ઝીંકત નેપુર વાજત, મૃંદંગ ધીમી ધીમી કૃત્યં. રમતે.૧૧
તારણ જગત ઊદ્ધારણ ભગત, વિમુક્ત કર્યા સુર ઇશં;
મારણ દુષ્ટ નિવારણ કષ્ટ, સુધારણ સ્રષ્ટ ગિરિશં રમતે. ૧૨
નારાયણી સ્તુતિ કરી ત્રિદશા, કરી અરચન બહુ રંગે;
ચંદન અક્ષત કુમકુમ કેસર, કરી પુજન સૌ સંગે. રમતે. ૧૩
રૂપ સ્વરૂપ અનુપ વિરાજીત, આઇ સકલ મિલી જુથં;
બ્રંહ્માણી રૂદ્રાણી વૈશ્નવી, બહુચર ચંડી વરૂથં. રમતે. ૧૪
શર્દ નીશારી પુર્ણા પુરણ શશી, સુર સહીત સુર રાજં;
માહા પુજા મધ્ય રાત્રે સમર્પી, શક્ત સુરા શિર તાજં. રમતે. ૧૫
પય મધ સાકર ધ્રત સુંદીર, હોમ હવન શુભ સારં;

છેલ છબીલીની છબી ઊપર, કોટી અનંગ નવારં. રમતે. ૧૬
જય જય કરી જગતના ઉપર, માર્કંડ મુનીરાયે;
વૈશ્ય સુરથને વર પ્રદાને, ત્રયો દશ કવચ સોહાયે. રમતે. ૧૭
બ્રંહ્મકવચ અર્જિલા કીલકત્રી, આદ્ય કરે જન ધ્યાનં;
અંતે ત્રીરહસ્ય ઇંદ્રાક્ષી, લઘુત્વ માનીજ માનં. રમતે. ૧૮
શેષ મહેશ ગણેશ નિરંતર, ચરણ સ્મર્ણ કરે સંતં;
જયમુની વ્યાસ સુરેશ સુતંતર, વેદ ન પાર લહંતં. રમતે. ૧૯
કવચ એકવી પાઠ કર્યાનુ, ફળ બહુચરમા આપે;
એકવી પદ ગાતાં પ્રીતીશુ, ભવનાં બંધન કાપે. રમતે. ૨૦
શ્રી યદુરામ ભણીત તવ ચંડી, કવચ એકવી સારં;
અપાર સાગર ભવ જન વ્યાકુળ, માત કરે ભવ પારં. રમતે. ૨૧

જોટો.

જય જય આરાસુરની રાણી, તારી અકળ કળા ન કળાણી. ટેક.
મા માની મુનીવર જાણી સાચી, ધ્યાન ધરી મન આણી;
ભગત વત્સલ બ્રહ્મ સુજ્ઞાની, આરાસુરમાં જાણીરે. જય. ૧
સુક સનકાદિક નારદ કહેછે, શકત્યો રંગ રમેછે;
મા ગાન તાંન અનુમાન કરે છે, સાંને સમજી લેછેરે. જય. ૨
મા ચાચર કુંડે ચાહી રહ્યો છુ, નઊત્તમ ગરબા ગાઈ;
અંબા સંગે બેની બેલડી, હરસીધને સીધવાઇરે. જય. ૩
અંબા બહુચર બોલે બેલશું, અલાપે કુંતા આઇરે;
કાળી કોટરા રંગભેર રમતાં, મધ્યે બની કનકાઇરે. જય. ૪
તાલ મૃદંગ વેણા વંશ વાગે, ભેર ભૂગળ ઝાંઝ ડફ છાજે;
પંચશબ્દ મળી ગગને ગાજે, લળીમળી શબ્દ સોહાવેરે. જય. ૫
નવ દહાડા રમી જોગણી, ભાત ભાત મુખ અમૃત વાણી;
ખાન પાન અનુમાન કરેછે, વલ્લભ જસ ગુણજ્ઞાનીરે. જય. ૬

જોટો ગરબી.

મુસ્તક નામી મુનેશ્વરી માજી, આરાધુ મારી માયરે. ટેક.

માનસરોવર તીરે ત્રિપુરા, જગત તણી જનેતાયરે;
અદ્દભુત આંગી આઇની ઓપે, યંત્રની પુજા થાયરે. મુસ્તક. ૧
ગરનાળાંને ઘુમટ ગાજે, નિજ જન આવે ને જાયરે;
પ્રીતિ કરી પરમેશ્વરી પુજે, દુકીતદુર પળાયરે. મુસ્તક. ૨
માનસરોવર જળ નીરમળમાં, પ્રીતિ સહિત નિત્ય નાહાયરે;
એક ચિતે આઇને આરાધે, સફલ કામ ચીત ચાહાયરે.મુસ્તક.૩
અવર શોભાતો અધિક ઘણીછે, મુજથી નવ કહેવાયરે;
દલસુખ કહે મારી મુઢ મતીછે,તેકેમ શક્ત સેવાયરે. મુસ્તક. ૪

જોટો ગરબી.

શેવો બાળા ત્રિપુરસુંદરી, જે છે જુગની માતારે;
જેને આરાધે શિવ બ્રંહ્માદિક, વિષ્ણુને વિધાતારે. શેવો. ૧
અધમ ઓધારણ નામ આઇનુ, શેવકની સુખદાતારે;
નિજભગતને નવનિધ આપે, રાખે માતા રાતારે. શેવો. ૨
વ્યાસ વશિષ્ટ માર્કંડ જયમુની, વલ્લભ જન જસ ગાતારે;
ભગત ભવાંની તણા કહેવાણા, તે પાંમ્યા સુખશાતારે. શેવો. ૩
આઇને ઓળખ્યા વિના અણભાગી, ભુતળમાં ભટકાતારે;
દલસુખ કહે માહારે બહુચર માજી, માતતાતને ભ્રાતારે. શેવો. ૪

જોટો ગરબી.

દેવી દાતા બહુચર માતા, જગત તણાંછે જાતારે;
બ્રંહ્માદિક ઇંદ્રાદિક સુરમુની, સનકાદિક ગુણ ગાતારે. દેવી ટેક.
સ્વેતગીરીથી સલખનપુર આવ્યાં, શેવકનાં સુખશાતારે;
નિજભગતનાં સંકટ કાપ્યાં, દુષ્ટ હણ્યા દુઃખ દાતારે. દેવી. ૨
નારી નર કીધા ક્ષણુ એકે, માનસરોવર નાહાતારે;
અસુર ઊદરમાં કુરકુટ બોલ્યા,પ્રગડા મહા મદમાતારે. દેવી. ૩
મુષ્ટી તાંદુલમાં દળ જમીયું, જસ જુગમાં વિખ્યાતારે;
એ અક્ષય પાત્રથી આજે, બ્રંહ્મભોજ બહુ થાતારે. દેવી. ૪
આઇને ઓળખ્યા વિના અણભાગી, ભૂતળમાં ભટકાતારે;
દીન દલસુખને કુટુંબ તમેછો, માતપીતાને ભ્રાતારે. દેવી. ૫

જોટો.

ત્રિભૂવન પાવની બહુચરબાળા, ચરણકમળ ચિત્ત અટકયોરે;
લલીત અતી રતી માનવી મોચન, કોમળ અંગનો લટકોરે. ત્રિભૂવન ટેક.
નિરખત નેનાં ભારમ કછુ નાવત, અજબ બદનકો લટકોરે;
લાવણ્યતા અવિલોકી રમા સચી, સુર વધુ માન ફટકયોરે. ત્રિભૂવન. ૨
દેખી છબી તન મન શુધ વિસરી, મોંહે કાલજો છટકયોરી;
કહે સાંકળેશ્વર માત ન નીરખી, સો નર ભવમાં ભટકયોરી. ત્રિભૂવન. ૩

ગરબી.

સદન સત્રાજીતને સોહલેરે એ રાગ.

કળીનુ કારણ કાળીકારે, પાવાગ્રડ શિર આપ;
વ્રદ્ધ તરૂણ થઇ બાળીકારે, દિન દિન અધિક પ્રતાપ. કળીનુ. ૧
વિષ્ણુ અંગ બેઠાં થઆંરે, નિદ્રા શકતી સ્વરૂપ;
બ્રંહ્માએ ભાવશુ ગાઇઆંરે, ત્યાં પ્રગટયાં ભગવતી ભૂપ. કળીનુ. ૨
નીંદ્રાથી ઉઠયા નારાયણરે, દીઠા દૈત્ય બે બાળ;
અતિ યુદ્ધ માંહી પરાયણરે, ધાઈ આવ્યા તતકાળ. કળીનુ. ૩
લડવા લાગ્યા અતિ બળ કરીરે, વર્શ ગયાં પાંચ હજાર;
વિષ્ણુ વિચારી ધ્યાન ધરીરે, જોગમાયાથી ઉદ્ધાર. કળીનુ. ૪
કાળીકાએ મોહનિ રૂપ ધારીયુરે, તેથી મોહ પામ્યા બે ભ્રાત;
વિષ્ણુએ શિર સંધારીયુરે, ચક્ર શુ કીધો ઘાત. કળીનુ. ૫
વિધીવિષ્ણુ ત્યાંસુખીઆ થયારે,થયાંઆપતે અંતરધ્યાન;
પાવાઘડ શુ આવી રહ્યાંરે, તેતો પરચો પ્રગટ શુ જાણ. કળીનુ. ૬
સામલ ભટના ગરબા વીશેરે, ગાયા કાળી ગુણ ગ્રામ;
યદુરામ છંદ ગાયે શિખેરે, તેનુ કાળી પુરે મન કામ. કળીનુ. ૭

જોટો રાગ ઉપરનો.

અકળ કળાછે અંબે તણીરે, કોઇની કળી નવ જાય;
વેદ પુરાણ ભુલ્યા ભણીરે, નિશ્ચય કોથી ન થાય. અકલ. ૧
જગત કર્યું છે બ્રંહ્માજીએરે, કમલથી બ્રંહ્મા થાય;

કમળ નારાયણની નાભીમાંરે, શેષ વિષ્ણુ આધાર. અકલ. ૨
કશ્યપ આધારે શેષછેરે, જળ કશ્યપના વિહાર;
જળ રસ રૂપી પાત્ર વિનારે, કેમ રહ્યું જુઓ વિચાર. અકલ. ૩
પાત્ર સ્વરૂપી પૃથિવ થયાંરે, સર્વે તણો આધાર;
આદી સ્વરૂપ અંબે ભયાંરે, પાછે સકળ સંસાર. અકલ. ૪
પર્વત કુળ પયો ધરારે, પોષવા સૌ પરીવાર;
ચરણીઓ સાત સિંધુ કર્યાંરે, ચાંદલો ચંદ લેલાડ. અકલ. ૫
ચુંદડી કીધી આકાશનીરે, મધ્યે તારામંડળની ભાત;
પંચમાભૂત પુજા કરીરે, કરે સ્તુતી વેદ જુગ માત. અકલ. ૬
અર્ક ઉતારેછે આરતીરે, એવાં સર્વ વ્યાપી સુખરાશ;
નિર્ગુણ રૂપે નારાયણીરે, ગાયે યદુરામદાસ. અકલ. ૭

જોટા ગરબી.

દીનદયાળી દેવી બહુચરારે, સલખનપુરની રાય;
શિવ વિરંચી જસ ઉચર્યારે, શેવે તેને સુખ થાય. દીન. ૧
પ્રેમે શું આવે પારા ભણીરે, પુજા કરે પ્રભાત;
ગોખ નવરાવે ગંગોદકેરે, આભુશણ બહુ જાત. દીન. ૨
લેપન કેસર કુમ કુમેરે, અષ્ટ ગંધની આડ;
ચુવા ચંદન ચરચીયાંરે, ચોખા ચોઢયાછે લેલાટ. દીન. ૩
પરીમળ પુષ્પે અરપ્યાં બહુરે, પારી જાત મંદાર;
ધુપ દશાંગ દીપક ધરીરે, ધર્યાં નૈવેદ મેવા અપાર. દીન. ૪
પોખી રહ્યા ત્યાં પરમેશ્વરીરે, કરીયાં શુદ્ધ આચમન;
પાન બીડાં લેઈ મુખમાં ધર્યાંરે, અંગ અત્તર કર્યું અરચન. દીન. ૫
કીધી કપુર પંચ આરતીરે, નોબત વાજે ચોફેર;
છત્ર ચમર વિજન જાલરીરે, ભુગળ દરપણ ભેર. દીન. ૬
પાઠ સ્તુતી કરી ધ્યાનશુ રે; ગાઈ ગુણ શુભ છંદ;
ત્રીપુરે તરપ્યાં સનમાનશુરે, મન ઉપજ્યો આનંદ. દીન. ૭
રાજપચારી પુજા કહીરે, સુણી કરે ને ગાય;
નવ રાત્રીમાં મહીમા રહોરે, મન વાંછીત ફળ થાય. દીન. ૮

જય જય ઊદો કહે સેવક સતીરે, શિશ નમાવે ચરણ;
યદુરામદાસની વિનતીરે, હે સાંભળો અશર્ણ શર્ણ. દીન. ૯

જોટો ગરબી.

આદ્ય ભવાંની દેવી અંબિકારે, પાછે સકળ સંસાર. આદ્ય. ટેક
પ્રથમ સ્વરૂપ માહા લક્ષ્મીનુંરે, તેથી ત્રણ પ્રગટ થયાં તંન;
કારણ શોભા સર્વે શક્તિનુંરે, આપે અકલ નિરંજન. આદ્ય. ૧
ત્યાંથી પ્રકૃતી પુરૂષ થયાંરે, પછે પંચભૂત કર્યું અંડ;
એકનાં ત્રણ વીધી ભયાંરે, પાછે ચૌદ વિધી બ્રંહ્માંડ. આદ્ય. ૨
લક્ષ્મી કાળી સરસ્વતીરે, તેનું ત્રીપુર સુંદરી નામ;
એક એકનાં તે બબે થયાંરે, ઇમ કરવા જગતનુ કામ. આદ્ય. ૩
ત્રીપુરેનાં નવ દુર્ગા થયાંરે, તેમાં કાત્યાયની છો આપ;
નવ નવખંડ વ્યાપી રહ્યાંરે, જેની જુગ સચરાચર છાપ. આદ્ય. ૪
ત્રીપુરે બે બે રૂપ ધારીયાંરે, નિર્ગુણ સગુણ કહેવાય;
બાળા મુકુંદ જોડી બેહુરે, તેથી બહુચરી નામ ગવાય. આદ્ય. ૫
કાળી ધરતી રૂપ ધારીયુંરે, શ્રષ્ટી તણો આધાર;
લક્ષ્મિ દ્રવ્ય માયા થઇરે, પોખે સકલ પરીવાર. આદ્ય. ૬
સરસ્વતિ સિદ્ધી બુદ્ધિ સહીરે, જીવને દે ગત મત્ય;
શ્રષ્ટીનુ કર્મ વર્ણવ્યું સહીરે, આદ્યથી ઇમિ ઉત્પત્ય. આદ્ય. ૭
સાવિત્રી બ્રંમાજીને વર્યાંરે, શિવને વર્યા ઉમયાય;
વિષ્ણુ લક્ષ્મિ ધરૂણી કર્યાંરે, પોતે જ્ઞાન ઇચ્છાને કપાય. આદ્ય. ૮
વિષ્ણુની બેન કાળી સદારે, બ્રંહ્માની બેન રમાય;
શિવની બેન સાવિત્રીછેરે, કહ્યો માર્કંડ મહીમાય. આદ્ય. ૯
કાળી પાવાઘડ આવી વશ્યાંરે, વશ્યાં લક્ષ્મિ આરાસૂરરાય;
સરસ્વતી ધોળાઘડથી ધસ્યાંરે,જીનો પ્રગટપ્રબળ મહીમાય.આદ્ય૧૦
બેઠાં ચુવાળના ચોકમાંરે, દિસે દેવળ ઝાક ઝમાળ;
દેવીનુ દૈવત ગોખમાંરે, માનસરોવર પાળ. આદ્ય. ૧૧
કળજુગ જાણી સૌ દેવતારે, થયા તે અંતર ધ્યાન;
જગતના જીવને શેવતારે, ઇંદ્રિ બ્રંહ્મ રૂદ્ર ભગવાન. આદ્ય. ૧૨

જાગતી જોત કળીકાળમાંરે, બાળા મુકુંદ કહેવાય;
બહુચરી રૂપછે બાળમાંરે, મુકુંદ રણછોડરાય. આદ્ય. ૧૩
જગતનુ મૂળ વર્ણંવ્યું સહીરે, તેતો સમજે લાખમાં એક;
જદુરામ ગાયે શરણે રહીરે, ત્રીપુરે રાખજો ટેક. આદ્ય. ૧૪

પંચતીર્થીનો ગરબો. રાગ મારૂની દેશી.

શેવો શેવોને અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચોખી ખરી;
માના દરશનથી ચીંતા ટળીરે, આઈ આશાપુરો મા અંબીકા. ૧
ગણપતીનું દરશણ કીજીએ, રિદ્ધી સિદ્ધી માગીને લીજીએ;
માને મંદિર હાથા દીજીએરે. આઈ. ૨
માનું ચાચર અતી રળીઆમણુ, શોભા તે તેની શું વર્ણવું;
માને દુરથકી દેખી નમુંરે. આઈ. ૩
વાવ્યનાં નીરમળ નીરછે, ચાચર ખેચર વીરછે;
ત્યાંતો ભૈરવો રણધીરછે. આઈ. ૪
અંબે આરાસુર વાસો વસે, માજી સિંહાસન બેઠાં હશે;
અંબા શેવકની વારે ધસેરે. આઈ. ૫
વાઘ ઊપર બેશી મા સંચરે, એક દીવસમાં ત્રણ રૂપ ધરે;
દુઃખીયાંનાં દુઃખ સહેજે હરે. આઈ. ૬
બ્રંહ્મા તો તાહારી સ્તુતી કરે, વિષ્ણુ તો તાહારૂ ધ્યાન ધરે;
શીવજી પણ ગુણ ગાઈ ઠરેરે. આઈ. ૭
માનુ માનસરોવર ન્યારૂછે, બેની અજાઇનું દરશન સારૂછે;
સર્વ સેવકને મન પ્યારૂછેરે. આઈ. ૮
સરસ્વતીમાં જઇને નાહીશું, તેથી દેહે તો નીરમળ થાઇશુંરે;
બાવા કોટેશ્વરના ગુણ ગાઇશુંરે. આઈ. ૯
માજી વીશ્વંભરી વીષને હરી, અંબા જાગતી જયોતે ખરી;
માયે વિમળને કરૂણા કરીરે. આઈ. ૧૦
કરૂ સ્તુતી જે કરૂણા કીજીએ, માજી જેરે આપો તે લીજીએ;
અંબે આઈ મા દરશન દીજીએરે. આઈ. ૧૧
જે કોઈ ગાયે શિખેને સાંભળે, તેનાં પાપ સઘળાં પરજળે;

મહંમાઈ તો નિશ્ચય મળેરે. આઈ. ૧૨
પુજા કરીને ચાચર જે રમે, ચાચર રમીને માને નમે;
કહે નાનો અંબાને ગમેરે. આઈ. ૧૩

રાગમારૂની દેશી.

સલખનપૂર સાચી મા બહુચરા, માજી આપે જોબનને ટાળે જરા;
મા તેં ખોટા પુરૂશને કીધા ખરારે. સલખન. ૧
નવ ખંડમાં તાહારૂ બર્દરે, માનુનીના કીધાછે મર્દરે;
દુઃખીયાનાં ટાળ્યાં તેં દર્દરે. સલખન. ૨
એક અસુર આવીને ત્યાં ઊતર્યો, તે તો હતો કપટને ક્રોધે ભર્યો;
તણે માજીનો કુકડો ભક્ષ કર્યોરે. સલખન. ૩
ત્યાંતો માજીનો પરતોછે ઢુંકડો, પર પંખીએ કીધો ટઊકડો;
પેટમાંથી બોલ્યોછે કુકડો. સલખન. ૪
તેતો મુઓરે મૃગ જીવતો થયો, બહાર આવીને ઉભો રહ્યો;
ત્યારે પાયે લાગીને અસૂર ગયોરે. સલખન. ૫
માને ચાચર ચોક બીરાજેછે, શરણાઈઓને નોબત વાજેરે;
માનુ માનશરોવર ગાજેરે. સલખન. ૬
ગુણ ગાતાં તે સંભાળ લીધીરે, અષ્ટ સિદ્ધી નવે નિધ્ય દીધીરે;
માવદાસને કૃપા તેં કીધીરે. સલખન. ૭

રાગ મારૂની દેશી.

જોટો રાગ ઉપરનો.

શેવો ભાવ ધરીને મા બહુચરા, માજી માહા પાપી પાવન કર્યા;
નામ પ્રતાપથી કંઈ ઊવર્યા. શેવો. ૧
માજી દરશનથી દુઃખ કાપેરે, સમર્થો નવે નિધ્ય આપેરે;
માજી પોતાનો કરી સ્થાપેરે. શેવો. ૨
રહ્યાં અખીલ બ્રહ્માંડમાં વ્યાપીરે, દુષ્ટ દાનવ નાંખ્યા કાપીરે;
ગાય ગુણ જેના વેદ અલાપીરે. શેવો. ૩
પુરવા નર નારીની આશરે, વસ્યાં સલખનપુરને વાસરે;
દયા કરે જાણી નીજ દાસરે. શેવો. ૪

માનુ નામ રટણુ નીત્ય કીજેરે, મુખ જોતાં મનડુ રીઝેરે;
લાહાવો મનુશ્યા જન્મનો લીજેરે. શેવો. ૫
માજી સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળરે, દીસે બહુ બળ બહુચર બાળરે;
છુટે ભજતાં ભવ મોહ જાળરે. શેવો. ૬
સાચી શક્તિ શિરામણી જાણોરે, ધરી ધ્યાન રદેમાં આણોરે;
પરલોકનો વૈભવ માણોરે. શેવો. ૭
સકલેશ્વરદાસ તમારોરે, માજી ઝાલો હશી કર માહારોરે;
જાણી દુરબળ પાર ઊતારોરે. શેવો. ૮

જોટો.

સાચી સલખનપૂરરાણીરે, જેને વેદપુરાણે વખાણીરે;
ગુણ ગાતાં તરે ભવ પ્રાણીરે. સાચી. ૧
માજી પ્રત્યક્ષ પરતો દીધોરે, નારીનો નર ક્ષણમાં કીધોરે;
ભવદુઃખથી ઊગારી લીધોરે. સાચી. ૨
ધરી પ્રેમ માજીને આરાધોરે, ગુણ બહુચરમાના ગાવોરે;
સહેજે સુધા સાગરમાં નાહાઓરે. સાચી. ૩
ગોખ ચાચરે શિશ જે નામેરે, ધન દારા સંતાનને પામેરે;
દુઃખ કોટી જન્મનાં તે વામેરે. સાચી. ૪
ગુણ માજીના જે જન ગાયરે, તેને સુખ સંપત બહુ થાયરે;
ભજતાં ભવની ભાવઠ જાયરે. સાચી. ૫
જોતાં ગોખ જોખમાં ન્હાળીરે, સહેજે ન્યાલ કરે બરદાળીરે;
સમર્યા સાહ્ય કરે મહાકાળીરે. સાચી. ૬
એવી જુગમાં નહી કો દાતારે, માટે સમરો થાયે સુખ શાતારે;
માજી પાળે પૂત્ર જેમ માતારે. સાચી. ૭
સકલેશ્વર વંદે પાયરે, રાખો શર્ણે કરીને કૃપાયરે;
જાણી દાસ પોતાનો માયરે. સાચી. ૮

જોટો.

સલખનપુર બહુચર બાઇરે, મતબાળી મહા વરદાઇરે;
તમે ભાવે સંભારોને ભાઇરે. સલખન. ૧

આદ્ય અંતે અકલ એ સ્વરૂપરે, જેને આરાધે સુરનર ભૂપરે;
શેવો ફરી ન પડો ભવ કૂપરે. સલખન. ૨
ન કળાએ અકલ ગત્ય એનીરે, વાંણી વેદ વખાણે જેનીરે;
શરણે રહેવું સદાએ તેનીરે. સલખન. ૩
માને માનશરોવર નાહેરે, ફરે ચાચર ગરબો ગાયરે;
તેનાં મનવાંછીત ફલ થાયેરે. સલખન. ૪
પ્રેમે ચરણે શિશ નમાવેરે, માહારી માજીના દાસ કહાવેરે;
તેતો ગર્ભવાસે ફરી ના આવેરે. સલખન. ૫
ગુણ ગાતાં રાખે મા ખુશાલીરે, પુરે મનના મનોરથ બાળીરે;
એવી બહુચર પર્મ દયાળીરે. સલખન. ૬
માની કીરતી મુખે વખાણેરે, માજી ગુણ અવગુણ મન નાંણેરે;
રાખે શરણે પોતાનો જાણેરે. સલખન. ૭
માજી કામ કરેછે કારણે, માજી દીધાં વસાવે બારણે;
સકલેશ્વર જાએ વારણે. સલ. ૮

અજ્ઞાની જીવડા મુક્તીની જુગતી ન જાણી એ રાગ.

જેદેવી જેદેવી તાહારી જુગતી જોવા જેવીરે મા જેદેવી જેદેવી,
જ્યાં જ્યાં પુછુ ત્યાં તેવીરે મા, જેદેવી જેદેવી.
તને સુર અસુરે શેવીરે, મા જેદેવી જેદેવી.
માહાલે ચાચર રૂપે દેવી, લોક વદનમાં રાખ્યું;
બાળક રૂપે માહી ખાતાં,જસોદાજીએ ભાખ્યુંરે. મા જે દેવી જેદેવી.૧
દશ અવતાર ધર્યા તેં દેવી, મોહોટા રાક્ષસ માર્યા;
ભુમી તણા તેં ભાર ઊતાર્યા, શત્રુને સંહાર્યારે. મા જે દેવી જેદેવી. ૨
મચ્છ કચ્છ વારાહને નૃસિંહ, તુ વામન વિક્રાળી;
પરશુરામ રઘુરામ કૃષ્ણમાં, બુદ્ધ કલંકી કાળીરે મા. જેદેવીજેદેવી. ૩
તું દાતા તું ભુકતા દેવી, તુ વિના સર્વે ખોટું;
શ્રોતા વક્તા શુરપણામાં, તાહારૂ દૈવત મોટુંરે મા. જેદેવી જેદેવી. ૪
તું તીરથ તું વરત ભવાંની, બીજા સર્વે ભાંમાં;
ગંગા સિંધુ સરસ્વતીમાં,સતિ શિરામણી શ્યામારે મા.જેદેવીજેદેવી.૫

યોગી બ્રંહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર, ત્રણદેવ તેં જાયા;
ત્રીગુણા સહીત રહીત તારૂણી,ત્રીભુવનની તું રાયારેમા.જેદેવીજેદેવી.૬
તું બ્રંહ્માંણી તું રૂદ્રાણી, તું વિષ્નુની જનની;
હીમાચળની પુત્રી થઇને, શિવશંભુને પરણીરે મા. જે દેવીજેદેવી. ૭
માતતાતને રૂપે દેવી, સૌ ઉપર તાહારી માયા;
કર જોડીને મીઠો કહેછે, કરો હાથ શિર છાયારે મા. જેદેવી જેદેવી. ૮

જોટો રાગ ઉપરનો.

મહંમાયા મહંમાયા દેવી બ્રંહ્માણી, રૂદ્રાણી મહંમાયા મહંમાયા.
સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળીયુગ, કવી ભેદ નહીં પાયા. દેવી. ૧
બ્રંહ્મા વેદ ભણે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા. દેવી. ૨
નારદ નૃત્ય કરે તોરે આગે, કાનડ બેન બજાયા. દેવી. ૩
કર દુર્લભ સુલભ એ મૈયા, વલ્લભ જસ ગુણ ગાયા. દેવી. ૪

રાગ કાલીંગડો રાતલડી કોની સંગે જાગ્યા.

દેવીરે દાતા દાદ સુણોને હમારી,
જનુની જાણી શર્ણ આવ્યોછુ તમારી. દેવી. ટેક.
માત વિના મુજ દુઃખ કોણ સાંભળશે,સરિતાનું નીર સિંધુમાં ભળશે;
હાથ જમણો મુખ સામો વળશે, દેવી. ૧
માજીપર મંન રહ્યુ મારૂ માની, ભલાં છોજી ભગતવત્સલ ભવાંની;
શેવક સુખ દાની મા મહેરબાની, દેવી. ૨
જાણોછોજી મા મુખથી શું કહીએ,દાસનીતો વિનતી માદિલમાં લહીએ;
મહારીરે માજી જેમ રાખો તેમ રહીએ, દેવી. ૩
આદ્યથકી અકલકળા ન કળાંણી, પાર નવ પાંમ્યા અજ સૂલપાણી;
દલસુખ કહે કોણ માત્ર આવાણી,દેવી. ૪

જોટો રાગકાલીગડો ત્રીતાલઉલટી ગરબી રાગ ઉપરનો.

આંખલડી રંગે ઘેરી રાજે, વદનછબી શરદ શશી સમ છાજે,આંખ.ટેક.
સુંદિરતાઈ અંગો અંગની સારી, દીસે અતીસે છબી કામણગારી;
જોઈ જોઈ જાવુ મા બલીહારી, આંખલડી. ૧

નયણાં ભરી ભરી બાળાને જોઈ, શોભા નીરખીને રહ્યું મન મોહી;
શુદ્ધિ બુદ્ધિ મુજ તનની સૌ ખોઈ, આંખ. ૨
ભુતલ માંહી જોયું સર્વે ફરીને, રહ્યું ચિત્ત માને ચરણે ઠરીને;
વારે વારે નિરખું પ્રેમ ધરીને, આંખ. ૩
સખી મુને કાંઇક કામણ કીધું, માયે માહારૂં દિલ ચોરીને લીધું;
જાણી દિન અભયદાન મુને દીધું, આંખ. ૪
આઠ્યો મુને અંતરમાંથી ઊમંગો, બહુચર માને પાલવ જઇને વળગ્યો;
પલક એક થાવું નહીં હું અળગો. આંખ. ૫
પ્રેમી હોય તે એ રસને માંણે, વિમુખ જન એ સુખને સુ જાણે;
સત્ય એમ બોલે વેદ પુરાણે, આંખ. ૬
બહુચરનું જે ભાવે ધ્યાન ધરશે, ભગ્તી સુધારસનું પાન એ કરશે;
તે જન ભવસાગરમાં તરશે, આંખ. ૭
જાણી જગ સર્વ શિરોમણી આઈ, ગાવો ગુણ પ્રેમ ધરીને ભાઈ;
સકલેશ્વર દાસ રહ્યોછે લોભાઈ, આંખ. ૮

જોટો રાગ ઉપરનો કાલીગડો.

કટારી પ્રેમની મુને વાગી, ભેદી દલ ભવની ભાવટ ભાગી. કટારી. ટેક.
જોયુ મેંતો અંતર માંહી જાગી, દીઠાં મેંતો બહુચર માત સોહાગી;
રહ્યુ મન માત ભજન લેહે લાગી. કટારી ૧
નામું શિશ હું માતવિના કેને, સુરાસૂર મુનીવર શેવે જેને;
સદા શરણે જઇ રહેવું તેને. કટારી. ૨
માજી ઘટ ઘટમાં રહ્યાં વ્યાપી, જેના ગુણ ગાયે વેદ અળાપી;
લેતાં નામ ભવ સિંધુ તરે પાપી. કટારી. ૩
માહારી માને કરવું હોય તે કરે, મુર્ખ મન શીદ તું ચિંતા ધરે;
ધાર્યું માનું હરી બ્રંહ્માથી ન ફરે. કટારી.૪
બહુચરમાયે બાળ રૂપતે ધરીયું, બાધુ વિશ્વ માયે નીરભય કરીયું;
પોતાના જન તણું સંકટ હરીયું. કટારી. ૫
શેવે માને ભાવ ધરી નરનાર, નવે નિધ રિદ્ધ સિદ્ધ દાતાર;
સમરતાં સહેજે કરે ભવપાર. કટારી. ૬

માજી માહારા એવા પર્મ દયાળ, અમર નર ભૂપ તણાં પ્રતીપાળ;
બહુ માજી કંટકનાં છો કાળ. કટારી. ૭
સકલેશ્વર સ્વામીની સાચી જાણી, ભજી નહીં જન્મ ધરી જે પ્રાણી;
બુડયા ભવ વેદ વદે એમ વાંણી. કટારી. ૮

જોટો રાગ ઉપરનો રાગ કાલીગડો.

સમરને તું બાળા બહુચર ભાવે,ફરી ફરી અવસર આવો ન આવે.સ. ટેક
જોને તુ મનમાં કરીને વિચાર, કળા જેની ન કળે પદ્મકુમાર;
સકલ સંસાર તણુછે સાર. સમરને. ૧
વ્યાપિકછે બાળા વિશ્વમાં બાધે, સુરાસુર મુનીવર જેને આરાધે;
વિના તપ તત્વ એ કયાંથી લાધે. સમરને. ૨
હોય ઘણા જન્મનું પુન્ય સહાય, જ્યારે પ્રેમ ભગ્તી ઉદય મન થાય;
ત્યારે એ અકલીત રૂપ કલાય. સમરને. ૩
જેને વશ અખિલ બ્રંહ્માંડ કહેવાય, જેના ગુણ વેદ પુરાણમાં ગાય;
તેને તજી અવરકાં મીથ્યા ધાય. સમરને. ૪
લેતાં નામ કોટી જન્મ અઘકાપે, અવિદ્યા એકે તેને ન વ્યાપે;
ઉભય લોકનું પદ માજી આપે. સમરને. ૫
સકલેશ્વર દાસ કહેવાયો તમારો, અપરાધ ઘણો થયો હશે માહારો;
ક્ષમા કરી ભવસાગરમાં તારો. સમર. ૬

જોટો રાગ કાલીગડો રાગ ઉપરનો.

મોહ્યું મન જોઈ બહુચરબાળી, છાજે છબી શુ કહુ છેલ છોગાળી.મોહ્યુ. ટેક
માહારી માજી ગોખ મધ્યે રાજે, સજ્યા શણગાર તે શોભે આજે;
તેજ પુંજ કોટી રવિ શશિ લાજે. મોહ્યુ. ૧
વંદન શોભે શરદના ઈંદુ જશુ, જોતાં નાવે જમણું તે બીજુ કશુ;
એતો માહારા રદય કમલમાં વશ્યું. મોહ્યુ. ૨
ગ્રીવા કપોત અધર બીંબ જોતી, નાકે નથ અદભૂત નીરમળ મોતી;
પોતમણી બાળ ભાનું ઉદ્યોતી. મોહ્યુ. ૩
અંગો અંગની ઉપમા સૌ સરખી, સુધા રહ્યુ નેન કમલમાં વરખી;
થઈ દ્રગ ચંદ્ર ચકોર વત નરખી. મોહ્યુ. ૪

આભુશણુ જે જે પરમ ઊદાર, ધર્યાં અંગ વેદ વચન અનુસાર;
વરણુવતાં શેષ ન પામે પાર. મોહ્યુ. ૫
પાંમુ પાર કયાંથી મુખે એ કહેવું, મતીમંદ ઉપમા શીશી દેવું;
નિશ્ચય મુજ એ ખરો માતને શેવું. મોહ્યુ. ૬
રટુ નિત્ય માતનું નીરમળ નામ, અવર સાથે માહારે શું છે કામ;
ઇછું નહીં હું તો દારાસુત દામ. મોહ્યુ. ૭
મુને વિસ્વાસ તાહારોછે મા આખો, મ્રમુ એ કૃપા કરી દરશન દાખો;
સકળેશ્વર દાસને શરણે રાખો. મોહ્યુ. ૮

ગરબી રાગ ઉપરનો.

અંબેમૈયા અરજ કરૂછુ તુમારી, દીન જાણી આશા પુરોને હમારી.અં. ટેક.
મંગળકારી મહંમાયા સ્વરૂપ, નીરખી જેનું મન થાય તદરૂપ;
તેનાં દુઃખ ટળે તરે ભવ કુપ. અંબે. ૧
બુધે બહુ રૂપે બહુચર બાળા, કર્મ અંક ઓપી કરે ઉજીઆળા;
ગરીબાંનીવાજ માજી છો દયાળા. અંબે. ૨
ગુરૂવારે ગાયત્રી મા બીરાજી, દરશન કરતાં થાય મન રાજી;
જુવોરે જગત જનુની રહ્યાં ગોખે ગાજી. અંબે. ૩
શુકરવારે સુર અસુરે શેવી, કામનાઓ પુર્ણ કરી માત દેવી;
સમોવડ કોઈ નહીં તુજ જેવી. અંબે. ૪
શનીવારે શાસ્ત્ર સકળમાં સાખી, દૈત્ય હણી સુરની લજા રાખી;
જુવો મારકંડ પુરાણે વાત ભાખી. અંબે. ૫
આદીતવારે આધ ભવાની માતા, શેવક જાણી કરો હવે સુખ શાતા;
માજી તમે જગતતણીછો જનેતા. અંબે. ૬
સોમે શુભદાયની છો મહંમાયા, દાસ જાણી શીર કરો કર છાયા;
દામોદરે માજી તણા ગુણ ગાયા. અંબે. ૭

બારમાસ રાગ આશાવરી ધનાશ્રી.

મધુપશ્રી માધવને કેજો એ રાગ.

શેવો બહુચર મા બાળી, કામ ક્રોધ મોહને ટાળી;
ભવસાગર તારણ વાળીરે. શેવો. ૧

કારતગે કરૂણા મા કીધી, દાસની સંભાળો લીધી;
શેવકને આપી નવ નીધીરે. શેવો. ૨
માગશરે મંદીરમાં જઇએ, બહુચર નિરખી સુખીયાં થઇએ;
સદાએ આનંદમાં રહીએ. શેવો. ૩
પોસે તો પાર ન લે કોઈ, વિસ્મે થયો શેષ માને જોઈ;
સનકાદિક મુની રહ્યા મોહીરે. શેવો. ૪
માઘે તો મહીશાસુર મારી, રકતબીજ નાખ્યો વીડારી;
ધુમ્રલોચન ગયો હારીરે. શેવો. ૫
ફાગણે તો ફેરો સફળ કરીએ, ધ્યાન જે બહુચરનું ધરીએ;
તાપ ભય દેહ તણો હરીયેરે. શેવો. ૬
ચૈતરે ચીતમાં આણી, શેવે સાચી સલખનપુર રાણી;
અભયપદ પામે તે પ્રાણીરે. શેવો. ૭
વૈશાખે આપદા બહુ ટાળે, પ્રેમે જે બહુચરને ન્યાળે;
સદા સુખમાં દીન ગાળેરે. શેવો. ૮
જેઠે જગદંબાને ચાશો, સહેજે સુધા સિંધુમાં નાહાશો;
અંતે વૈમાને બેશી જાશોરે. શેવો. ૯
અશાડે હળવેથી આવ્યાં, કળીકાળ ચુવાળમાં કાવ્યાં;
પોતાના જનનાં મન ભાવ્યાંરે. શેવો. ૧૦
શ્રાવણે મા શ્રવણે સાંભળજો, દાસની વિનતી રૂદે ધરજો,
જનનીનો ગર્ભવાસ હરજોરે. શેવો. ૧૧
ભાદરવે ભાવ ધરી ઉઠી, દુષ્ટ દાનવ હણ્યા રૂઠી;
દાસની દયા જાણી ત્રુઠીરે. શેવો. ૧૨
આસો માસે આરાધે ઇશ, ધ્યાન ધરે બ્રંહ્મા જુગદીશ;
ઇંદ્રાદીક દેવ નમે શીશરે. શેવો. ૧૩
બારે માસ શિખે સુણે ગાશે, તેની બહુચરી પુરે આશે;
કરજોડી કહે સાંકલેશ્વર દાસરે. શેવો. ૧૪

રાગ ધનાશ્રી લલીત.

તીથીઓ રઘુપતી રામ રૂદેમાં રેજોરે એ રાગ.

સખી સમરૂ પ્રથમ ગણરાયરે, લાગુ બ્રંહ્મ સુતાને પાયરે;
નીરમળ વાણી આપો મુને માય, બહુચરના રંગસુ રાચુંરે;
રહેજો રદય કમલમાં એ જાચુ. બહુ. ૧
સખી કરૂણાથી માત તમારીરે, ગુણ ગાવા થઇ મતી માહારીરે;
ગાવું પંદર તીથીઓ સારી. બહુ. ૨
સખી પડવે પ્રગટ ભવાનીરે, કરૂણાવંતી મહા વરદાનીરે;
નવખંડમાં નહીં છાની. બહુ. ૩
સખી બીજે બાળા સ્વરૂપરે, નખ શિખ શોભા છે અનૂપરે;
જેને આરાધે સુરીનર ભુપ. બહુ. ૪
સખિ ત્રિજે ત્રિગુણ રૂપ ધારીરે, રચ્યો ખેલ માયા વિસ્તારીરે;
ન કળાએ અકળગતિ ન્યારી. બહુ. ૫
સખિ ચોથે ચંચળ થઇ ચાલીરે, દુષ્ટ દાનવ દ્રષ્ટમાં ઘાલીરે;
કાળ રૂપ થયાં મહાકાળી. બહુ. ૬
સખિ પાંચમે પરાક્રમ કિધુંરે, હણી દૈત્યને રૂધિર પિધુંરે;
દેવતાને અભયદાન દિધું. બહુ. ૭
સખિ છઠે છબિલી બિરાજેરે, ગોખે ચઢિને ગંભીર ગાજેરે;
સદા શેવકને શિર છાજે. બહુ. ૮
સખિ સાતમે સલખનપુરમાંરે, મળિ જોગણી ચોક ચાચરમાંરે;
ગાય ગિત રસાળાં આદરમાં. બહુ. ૯
સખિ આઠમે આઠ સાહેલિરે, મધ્યે નવમિ રહિ અલબેલિરે;
રચ્યો ખેલ વળિ રંગરેલિ. બહુ. ૧૦
સખિ નાંમે નવદુર્ગા આલિરે, એક એક આઠે અમલાલિરે;
રમે રાત દિવસ રસાળિ. બહુ. ૧૧
સખિ વિજયા તે દશમિના દિનરે, મહંમાયા થયાંછે મગનરે;
ચાલ્યાં પોતપોતાને ભુવંન. બહુ. ૧૨

સખિ એકાદશિયે શક્તરે, જેજેકાર કિધોછે જગતરે;
નવે નિધ આપીછે ભગત. બહુ. ૧૩
સખિ બારસે બહુચર બાળિરે, રાખે પોતાના જન પ્રતિપાળિરે;
નિજ દાસનિ આપદા ટાળિ. બહુ. ૧૪
સખિ તેરસે તુળજા માતારે, શેવો જગત તણિ એ જાતારે;
ગુણ ગાતા રહો રંગ રાતા. બહુ. ૧૫
સખિ ચૌદશ ચિત્તમાં આણિરે, શેવે સાચિતે શક્તને જાણિરે;
તરે ભવસાગર તે પ્રાણિ. બહુ. ૧૬
સખિ પુનમ પુરણ પ્રતાપરે, નવખંડમાં જેનિ છે છાપરે;
સલખનપુર બિરાજે આપ. બહુ. ૧૭
સખિ પંદર તિથિઓ ગાય જેહરે, નરનારિ ધરિને દેહરે;
નવ નિધને પામે તેહ. બહુ. ૧૮
સકલેશ્વર વંદે પાયરે, એ માગુ મન બહુચર માયરે;
સદા રહેજો મુને તમે સહાય. બહુ. ૧૯

ગરબો.

જય જય આરાસુરનિ રાણિ માતભવાનિરે,હું અરજ કરૂ મન આણિ. માત.૧
તમે આનંદે ઘેર આવો, માત. તમે શેવકને મન ભાવો, માત. ૨
તાહારો શેવક થાયછે દુઃખિયો, માત. તમે આવિને કરજો સુખિયો, માત.૩
તુને નહીં વાહાલુ નહીં વેરિ, માત. તુને દેવતા પુજે પહેલિ, માત. ૪
હું તો આઇને ચરણે લાગુ, માત. તાહારો દાસ થઇને માગુ, માત. ૫
દાસ જાણિને દરસન દેજો, માત. સેવકનિ ખબર લેજો, માત. ૬
દિન જોઇને દાસ તમારો, માત. આશરો છે અંબા તાહારો, માત. ૭
માણેકના મુકુટ ઝળકે, માત. વચ્ચે પાનું લિલું ચળકે, માત. ૮
મોતિનિ પહેરિ વાળિ, માત. શેવકને લ્યો સંભાળિ, માત. ૯
તાહારે દ્વારે ન મળે તાળુ, માત. તેં પહેર્યા કસબિ સાળુ, માત. ૧૦
તાહારે પારે હવન થાય, માત. ત્યાં ખિર ચુંદડિ હોમાય, માત. ૧૧
તાહારે રમવા આવે ચાચર, માત. આવે છે સહુએ જાતર, માત. ૧૨

દેશ દેશમાં ડંકો તાહારો, માત. આશરો છે અંબા તાહારો, માત. ૧૩
તાહારો આરાસુરમાં વાસ, માત. કહે વલ્લભધોળો દાસ, માત. ૧૪
આ વલ્લભ કેરી વાંણી, માત. સાંભળજો આરાસુર રાણી, માત. ૧૫

રાગ ગરબી. ધનાશ્રી સોહણી.

આજ વહેલાં નિશાળે આવજો એ રાગ.

બહુચરાજી ખેલે છંદમાંરે, આજ બહુચરાજી ખેલે છંદમાં. ટેક.
સલખનપુર ડેડાણાને ડેરે, શક્તિ સકળના વૃંદમાંરે. આજ. ૧
સરખા સરખી જોડ મળીછે, ગાયછે ગીત આનંદમાંરે. આજ. ૨
હંબોડા લે સરવે હરખી, રાત દિવસ સારદમાંરે. આજ. ૩
નારદ નાચેને તુમર વાયે, પ્રેમ પુરણ રસ કંદમાંરે. આજ. ૪
અલાપ કરે સૌ રસના મેલી, વાજાં વાગે ગતી મંદમાંરે. આજ. ૫
સુરનર મુનિવર શુધબુધ ભુલ્યા, પડયા પ્રેમના ફંદમાંરે. આજ. ૬
કહે સાંકળેશ્વર મુજ મન હરખ્યું, ચરણકમળ મકરંદમાંરે.આજ. ૭

જોટો ગરબી.

અલબેલી અંબા માવડીરે, માહારી અલબેલી અંબા માવડી. ટેક.
યથામતી માનો છંદ બનાવું, શિષ નમી માની પાવડીરે. મારી. ૧
અગાધ ગુણ માના કેઈ પેરે ગાવું,અકલ નથી કાંઈ એવડીરે.મારી.૨
કિંચિત કરૂણા દ્રષ્ટે જોતાં, મુર્ખને કવીતા આવડીરે. મારી. ૩
ભગત મનોરથ પુરણ કરવા, કામદુર્ગા છે ગાવડીરે. મારી. ૪
ભવસાગર જળ પાર ઊતરવા, નામરૂપીછે નાવડીરે. મારી. ૫
રદય કમલમાં નિષદિન રાખું, ધ્યાન ન ચુકુ એક ઘડીરે. મારી. ૬
અવર સંગાથે શું કામ મહારે, સાચી મુને માતા જડીરે. મારી. ૭
દીન જાણી ભવ તાપ નિવારો, કરગરી કહુ પાયે પડીરે. મારી. ૮
કહે સાંકલેશ્વર મુજ મત જોતાં, મહંમાયા સૌથી વડીરે. મારી. ૯

જોટો ગરબી.

રંગીલી બહુચરબાઇરે, આજ રગીલી બહુચરબાઈ. ટેક.
નવરાત્રી નવદુર્ગા સંગે, નૌતમ ખેલ મચાઇરે. આજ. ૧

પીતાંબરા કાળી કાત્યાયની, અન્નપૂર્ણાને અજાઇરે. આજ. ૨
હરસિદ્ધ ચંડીને ચામુંડા, આનંદી અંબા આઇરે. આજ. ૩
ચંદ્રભાગા આદ્યેશ્વરી દેવી, તુળજા કામાક્ષાઇરે. આજ. ૪
ચાચર ચાલી કરે કર ઝાલી, ઊભાં તે કુંડે વળાઇરે. આજ. ૫
ચાલે ઠમકેને ઘુઘરા ઘમકે, લચી લચી લંક વળાઇરે. આજ. ૬
પલવટ વાળી લે કર તાળી, દાંતે તે ઘુંઘટ સાહીરે. આજ. ૭
વદન સરદના ચંદ્ર સમાણી, કોકીલ કંઠ સોહાઇરે. આજ. ૮
તાલ મૃદંગ ડાક ડમરૂ વાજે, ભેર ભુંગળ શરણાઇરે. આજ. ૯
બ્રહ્માદિક મન રહ્યા વિચારી, અકળ કળા ન કળાઇરે. આજ. ૧૦
નામ સમરતાં નરક નિવારે, ભાવે ભજો તમે ભાઇરે. આજ. ૧૧
કહે સાંકલેશ્વર ભવમાં બુડતાં, તારોને બાવડી સાહીરે. આજ. ૧૨

જોટો ગરબી.

આંખડી રંગભરી રાજે, આજ માની આંખડી રંગભરી રાજે. ટેક.
જોતાં કમલદલ દ્રગ ચપળાઇ, મિન મૃગ ખંજન ગાજેરે. આજ. ૧
કરૂણા કટાક્ષ બદન છબી જોતાં, પુરણ નિશાકર લાજેરે. આજ. ૨
નખ શિખ શોભા કહી નવ જાયે, અંગ ઊમંગ ભર્યા આજેરે. આજ. ૩
સોળ શણગાર સજ્યા બહુ ભાતી, છત્ર સોનાનું શિર છાજેરે. આજ. ૪
ગાયે ગીત રસાળાં સખી સંગ, વાજાં ગતીમંદ વાજેરે. આજ. ૫
ઉપમા એકએકથી અતિ સુંદીર, મળ્યું છે શક્તિ સમાજેરે. આજ. ૬
હાસ્ય વિનોદ કરે હરખી નીત્ય, ખેલે સૌ મુકી માજેરે. આજ. ૭
સર્વેને આપે નિદ્ધરિદ્ધ સિદ્ધ, દુરીજન દુરથી ભાજેરે. આજ. ૮
માના ક્રોધ પ્રલય અગ્નીમાં, દૈત્ય પતંગ પડી દાઝેરે. આજ. ૯
સંસાર રૂપી સમુદ્ર ભર્યો તેમાં, નામરૂપી માનું ઝાઝરે. આજ. ૧૦
દાસ પોતાના રહે રંગ રાતા, જુગમાં સૌ શિરતાજેરે. આજ. ૧૧
શક્તિ શિરોમણી જે જન શેવે, તેનાં સર્યાં સૌ કાજેરે. આજ. ૧૨
કહે સાંકલેશ્વર બેઉ કરજોડી, મહેર કરો મહારાજેરે. આજ. ૧૩

જોટો ગરબી.

રંગ રમેરૂ રંગ રમે, આજ નવદુર્ગા રંગ રમે. ટેક.
આદીતે આવ્યાં અલબેલી, મંડપમાં મતવાલી ભમે. આજ. ૧
સોમેતો શણગાર શોભે શક્તિને,રાગમલ્હાર માયે ગાયોસમે.આજ.૨
મંગળવારે છો મા ઉમંગમાં, થાળ કરૂ તે માત જમે. આજ. ૩
બુધવારે મા બેઠાં બિરાજે, શ્રીફળ ચુંદડી માતને ચઢે. આજ. ૪
ગુરૂવારે મા ગોખમાં બિરાજે,ભગતજન આવીને ચરણે નમે.આજ.૫
શુકરે સલખનપુરી આવ્યાં,ગરબે રમે તે માત સૌને ગમે.આજ.૬
શનીવારે મા સહાય કરો દેવી, મુખવાસ કરવા બેસો તમે. આજ.૭
ભટવલ્લભ મા દાસ તમારો, શરણે રાખીને ભવ તારો તમે. આજ.૮

જોટો ગરબી.

સુબો સલખનપુર ગામનો ધણી માહારૂ સુબો સલખનપુર ગામનો. ટેક.
શ્રીજી સરખો માહારૂ સ્વામી સોહાવે,મેંતો ચુડોપેહેર્યો એના નામનો.ધણી.૧
સ્વામી ભાવે હુંતો શક્તિને શેવું, અવર ધણી શા કામનો. ધણી. ૨
કહે દલસુખદીન બેહુ કરજોડી, હુંતો ચાકર તીહારો વણદામનો. ધણી. ૩

જોટો ગરબી.

ચાચર મોતીડે વધાવું, બહુચર માનો ચાચર મોતીડે વધાવું. ટેક.
કુમ કુમ કેસરે ચાચર પુજું, ફુલડીયાં વેરાવું. બહુ. ૧
લાજ તજીને હુંતો સ્વાંગ સજીને, નાચુને મંગળ ગાવું. બહુ. ૨
દુષ્ટ દુરીજન જે કોઈ બોલે, તે મનમાં ન ધરાવું. બહુ. ૩
કહે દલસુખ દીન દામ વિનાનો, દેવીનો દાસ કહેવાઊ. બહુ. ૪

જોટો ગરબી.

બહુચર બીરાજે ગોખમાંરૂ, બાળી બહુચર બીરાજે ગોખમાં. ટેક.
દેવળ મોટું દયાળી કેરૂ, ચાહન ચુંવાળના ચોકમાંરે. બાળી. ૧
ભગત તે જન ભવાઇ કરેછે, શેવક તે ધણી શોખમાંરે. બાળી. ૨
કહે દલસુખ દીન બેઊ કરજોડી, રાખો નારાયણી નોકમાંરૂ.બાળી.૩

જોટો ગરબી.

સલખનપુરની શેરીયોરે, રૂડી સલખનપુરની શેરીયો. ટેક.
કલ્પ તરૂવર બાળા ત્રીપુરા, નામ રૂપીછે કેરીયોરે. રૂડી. ૧
નામ સુધારસ જેણે પીધો, તે નર બનિ ગયા લહેરીયોરે. રૂડી. ૨
કહે દલસુખદિન બહુચર ભજતાં, આંજી શકે નહીં વેરીયોરે.રૂડી.૩

જોટો ગરબી.

નામ ઉપર જાઉ વારી નારાયણીના નામ ઉપર જાઉ વારી. ટેક.
ભગત અભય પદ દાયક દેવી, શેવકને સુખકારી. નારા. ૧
વ્યાસ વશિષ્ટને મારકંડ સરખા, વલ્લભ દીધા ભવતારી. નારા. ૨
કહે દલસુખ દીન બેઊ કરજોડી, મોટીછે આશ તમારી. નારા. ૩

જોટો.

માતની માતની માતનીરે; માહારે મહેરતો ઘણીછે બાળા માતની. ટેક.
સ્વરૂપ સોહાગી વારૂ વરણાગી, કાંત્તી ઝળકે ઝેર ગાતનીરે. માહારે.૧
આરાસુરી આવ્યાં શક્તિ સર્વ લાવ્યાં,પ્રેમે પુજો નવરાતનીરે. માહારે. ૨
મંડપ રાજે ઘણે ગુણે ગાજે, છાજે શોભા શક્ત સાતનીરે. માહારે. ૩
ચદુરામ આઈ ગુણ કહેવા સમર્થ કોણ,અકળકળાછે વેદવાતનીરે.માહારે.૪

જોટો.

બહુચરી બહુચરી બહુચરીરે, મતબાલી ચુંવાળમાં બહુચરી.
દેવી તે દૈત્ય અશ સૌ ચરીરે, મત. ટેક
આરાતેસુરમાં અંબે બીરાજે, સિંહે ચઢીને સંચરીરે. મત. ૧
દક્ષિણદેશમાં દેવી તુળજાભવાંનીરે,પાવે તે ઘડ કાળી ખરીરે. મત.૨
ખડગ ત્રીશુળ કરમાં લઇને, દુષ્ટોને હણવા નીસરીરે. મત. ૩
રક્ત તે બીજને રણમાં રોળ્યો, કાળી રૂપે ક્રોધે કરીરે. મત. ૪
મહીશાસુર મહાબળીયો માર્યો, ચંડમુંડ ચોળ્યા બળ કરીરે.મત.૫
માને પારે હવન થાયછે, હોમાયછે ખીર ચુંદડીરે. મત. ૬
દેશોદેશના સંઘજ આવે, આંગી લાવે પ્રેમે કરીરે. મત. ૭
દાસ મોતી ગુણ ગાય મા તાહારા, દરશન દ્યો કૃપા કરીરે. મત. ૮

જોટો.

ગોખની શોભા સારી, અંબામાના ગોખની શોભા સારી. ટેક.
સેવા કરે તેને મહા સુખ આપે, સાહ્ય કરે ત્રીપુરારી. અંબા. ૧
સોના રૂપાનાં માને છત્ર બીરાજે, દીપક જોત અજવાળી. અંબા. ૨
ખડગ ત્રીશુલ માને ગોખે ઘણેરાં, રત્નજડીત્ર જળઝારી. અંબા. ૩
શણગાર પેહેર્યા માયે સોળે શોભીતા, નાકે વેસરવાળી. અંબા. ૪
વિમળ વણીકને મહાસુખ આપ્યું, ગાયો તે ચારી તમારી. અંબા. ૫
સોળંકીની શોભા રાખી, નર કીધો હુતી નારી. અંબા. ૬
આઠે દહાડે આદીતવારે, સંઘ આવે નર નારી. અંબા. ૭
દાસ મોતી કહે મૈયા માહારે, મોટીછે ઓથ તમારી. અંબા. ૮

ગરબો.

પાઢી પારબિરાજે માત બહુચરીરે, સર્વે જનની વીનતી ઉર ધરીરે. પાઢી.ટેક
આસપાસ દેવ રહ્યા સર્વે મળીરે, નમો ગણપતિને દુઃખ જાયે ટળીરે. પાઢી. ૧
બટુક બાળકેશને આરાધીએરે, એતો કાર્ય સુધારે મન ધારીએરે. પાઢી. ૨
હરસિદ્ધ કાળીકાનું દરશન લીજીએરે, માની પાદુકાની પ્રદક્ષણા કીજીએરે. પા.૩
બજરંગ નારસીંગ બે વીરછેરે, માનસરોવરે નીરમળ નીરછેરે. પાઢી. ૪
સરકારથી અનુષ્ટાન થાએછેરે, સાંમા બેશી લાલ આઇ ગુણ ગાયછેરે. પાઢી. ૫
ચારચર પ્રહરનાં ચોઘડીયાં ગડગડેરે, માને દેવલે ધજાઓ ફરફરેરે. પાઢી. ૬
કાળીદાસ માની શેવા કરેરે, શણગાર નીત્ય નવનવા ધરેરે. પાઢી. ૭
માની થાળ આરતી ગવાયછેરે, દરશન કરી મનડુ હરખાયછેરે. પાઢી. ૮
દુરગા અષ્ટમીએ ઓછવ થાયછેરે, નારણદાસ આદે મંડળી જાયછેરે. પાઢી. ૯
ભાવે કરીને અષ્ટમી જે કરેરે, પયપાન વીગેરે મેવા ધરેરે. પાઢી. ૧૦
ત્યાંતો પદ છંદ ગરબા ગવાયછેરે, પછી માની પ્રસાદી વેંચાયછેરે. પાઢી. ૧૧
ગરબો ગાયે શિખે ને સાંભળેરે, નિશ્ચય મન હોયતો બહુચરા મળેરે. પાઢી. ૧૨
દામોદરને મા દરસન આપીએરે, સર્વે મંડળીનાં દુઃખડાં કાપીએરે. પાઢી. ૧૩

ગરબી રાગ આસાવરી કાલંગડો.

માારૂ સોનાનુંછે બેડુરે એ રાગ.

ચાલ જઇએ જોવા આલીરે, છેલ છબીલી બહુચરીયાં;
રમે સલખનપુરમાં બાળીરે. છેલ. ૧
સજ્યા શણગાર સોળે અંગેરે, છેલ. છબી જોતાં લાજે અનંગરે, છેલ. ૨
મુખ શરદ પુનમનો ચંદ્રરે, છેલ. ઉપન્યોછે અતિ આનંદરે, છેલ. ૩
મળી સરખા સરખી ટોળીરે, છેલ. વચે રહી અંબા ઘોળીરે, છેલ. ૪
બીહાગ અળાપ્યો ગાનેરે, છેલ. સખી કોન ચુકે તાનેરે, છેલ. ૫
જે દ્રુક મા મુખ ઊચરતાંરે, છેલ. તે બોલે સખીયો ફરતાંરે. છેલ. ૬
ગાય મધુરાં ગીત રસાળીરે, છેલ. મદમાતી લે કર તાળીરે, છેલ. ૭
ખુંદે ઊંચાં નીચાં થઇનેરે, છેલ. એક એકને સામાં રહીનેરે, છેલ. ૮
લચી લંક વળે સાહેલીરે, છેલ. ગાયે સર્વે રસના મેલીરે, છેલ. ૯
મતવાળી પળવટ વાળીરે, છેલ. સૌ દાંતે ઘુંઘટ ઝાલીરે, છેલ. ૧૦
મળી અંબા બહુચર બેલીરે, છેલ. જાણે દુધમાં સાકર ભેળીરે, છેલ. ૧૧
મળી બબે સરખી જોડરે, છેલ. હંબોડા લેછે હોડરે, છેલ. ૧૨
નવ દીન તે નવલે રંગરે, છેલ. ઉપજાવે તાન તુરંગરે, છેલ. ૧૩
વાજે દુંદુભી તાલ પખાજરે, છેલ. રંગ છાઈ રહ્યોછે આજરે, છેલ. ૧૪
ધશી જોવા સુર સૌ આવેરે, છેલ. માને ચંદન પુષ્પ વધાવેરે, છેલ. ૧૫
રમી મઢમાં આવ્યાં ચાલીરે, છેલ. બેઠાં આસન સૌ સંભાળીરે, છેલ. ૧૬
સખી સામગ્રી સૌ લાવીરે, છેલ. લીધાં ભોજન ભોગ ધરાવીરે. છેલ. ૧૭
લેઈ આચમન કરી મુખ વાસરે, છેલ. વળ્યાં પોતપોતાને અવાસરે, છેલ. ૧૮
જુઠ દાસલડાંને આપ્યાંરે, છેલ. માયે જન્મ મર્ણ દુઃખ કાપ્યાંરે, છેલ. ૧૯
કહે સાંકલેશ્વર તુજ દાસરે, છેલ. દીન જાણી પુરો આશરે, છેલ. ૨૦

જોટો ગરબી.

શ્રી સલખનપુર બીરાજેરે, ચાલ સખી જોવા જઇએરે.
માજી ગોખે ચઢીને ગાજેરે. ચાલ. ૧
બેઠાં અંબા બહુચર શોખેરે, ચાલ. ત્યાંતો જોવાનોછે જોખેરે. ચાલ. ૨
નખ શિખ સોભા સૌ સરખીરે, ચાલ. રહ્યુ અમૃત નયણે વરખીરે. ચાલ. ૩

માજી દરસનથી દુઃખ કાપેરે, ચાલ. માજી મનવાંછીત ફૂળ આપેરે. ચાલ. ૪
મુખ જોતાં નીરમળ નાંમેરે, ચાલ. તેતો ચાર પદાર્થ પાંમેરે. ચાલ. ૫
ગુણ પ્રેમ ધરીને ગાયરે, ચાલ. તેતો જીવન મુક્ત થાયરે. ચાલ. ૬
ગુણ ગાયે ચાચર ફરતાંરે, ચાલ. તેતો જન્મ મર્ણ ભય હરતાંરે. ચાલ. ૭
ઝીલે માનસરોવર નીરરે, ચાલ. તેથી થાયે શુદ્ધ શરીરરે. ચાલ. ૮
માના વાવ્ય કુંડમાં નહાયરે, ચાલ. તેનાં પાતક સરવે જાયરે. ચાલ. ૯
માની કીર્તી સુણતાં કાનેરે, ચાલ. નરનારી પળે વૈમાનેરે. ચાલ. ૧૦
માને ચરણ કમળ શિશ નામેરે, ચાલ. તેતો કોટી તીરથ ફ્લ પામેરે. ચાલ. ૧૧
કરે માને પારે વાસરે, ચાલ. તે ન પડે યમને પાશરે. ચાલ. ૧૨
શેવે સાચી જાણી દીલમાંરે, ચાલ. પુરૂષોતન પામે પલમાંરે. ચાલ. ૧૩
કરે સહેજે બહુચર ન્યાલરે, ચાલ. સુખમાં તે કાપે કાળરે. ચાલ. ૧૪
જે માના દાસ કહાવેરે, ચાલ. ફરી ગર્ભવાસ તે નાવેરે. ચાલ. ૧૫
કળી કલ્પ તરૂમાં કાવ્યાંરે, ચાલ. માજી ભગતને લાડ લડાવ્યાંરે. ચાલ. ૧૬
એવી નહી કોઈ જુગમાં દાતારે, ચાલ. ગુણ ગાઈ રહો રંગ રાતારે. ચાલ. ૧૭
માજી પુરો મનની આશરે, ચાલ. કહે સાંકલેશ્વર તમ દાસરે. ચાલ. ૧૮

જોટો ગરબી.

સખી સલખનપુરને વાસરે, બહુચર માત બિરાજેછે;
નીજ જનની પુરે આશરે. બહુ. ૧
માજી ગોખે ચઢીને ગાજેરે, બહુ. સદા શેવકને શિર છાજેરે, બહુ. ૨
બિરદાળી બિરદે ભરીયાંરે, બહુ. દરદીનાં દુઃખડાં હરીયાંરે, બહુ. ૩
માને નયણે ભરી ભરી જોતાંરે, બહુ. સખી જન્મ મરણ ભય ખોતાંરે. બહુ. ૪
સમર્થી તે કારજ સારરે, બહુ. માજી અધમ કર્યા ઊધારરે, બહુ. ૫
સખી આદ્ય સ્થાનક શિશ નમતાંરે, બહુ. માજિ ટાળે ભવમાં ભમતાંરે. બહુ. ૬
માના વાવ્ય કુંડમાં નહાયરે, બહુ. તેને કાશીનું ફલ થાયરે, બહુ. ૭
જપ તપ યજ્ઞ આચરતાંરે, બહુ. જે ફ્લ થાય દેહને દમતાંરે, બહુ. ૮
ફરે ચાચર પુંડલ જંનરે, બહુ. ગાય ગરબો નિરમળ મંનરે, બહુ. ૯
તે ફૂળ પામે નરનારીરે, બહુ. જાવું બહુચરને બલીહારીરે, બહુ. ૧૦
કરે નામ મુખ ઊચારરે, બહુ. તેનો સફ્લ હોય અવતારરે, બહુ. ૧૧

આણી મનમાં અતી ઊલ્હાસેરે,બહુ.માના ગુણ નીશદીન ગાસેરે. બહુ.૧૨
તન મન ધન અર્પણ કરશેરે, બહુ. સહેજે ભવસાગરમાં તરશેરે. બહુ. ૧૩
જે જે ઇછાએ આરાધેરે, બહુ. ધરી ધ્યાનને સાધન સાધેરે, બહુ. ૧૪
તેતે ફલ પાંમે પ્રાણીરે, બહુ. એવી સમર્થ ત્રીભુવન રાણીરે, બહુ. ૧૫
માટે ભાવ ધરીને ભજજોરે, બહુ. તમે કામ ક્રોધ મન તજજોરે, બહુ. ૧૬
જો જન્મ સફળ કરી જાણોરે, બહુ. રસનાએ રસ નીત્ય માણોરે, બહુ. ૧૭
સાંકળેશ્વર વંદી ચરણેરે, બહુ. કહે રાખજો મુજને શરણેરે, બહુ. ૧૮

જોટો ગરબી.

શેવો બાળા ઉરમાં આણીરે, સાચી સલખનપુર રાણી;
તન મન ધન સોપીને માણીરે, સા. ૧
ભજો પુરણ પ્રેમ ધરીનેરે, સા. નહીં આવો જુગમાં ફરીનેરે, સા. ૨
તમે નીશ દીન મા ગુણ ગાવોરે, સા. ફરી અવસર ન આવે હાવોરે, સા. ૩
જો જાણ્યા જિત્યુ જગતનેરે, સા. તો શેવો સાચી શક્તનેરે, સા. ૪
તમે ભગત માજીના કહેવાશોરે, સા. સહેજે સુધા સિંધુમાં નાહાશોરે, સા. ૫
રહ્યાં વિશ્વ સકલ વ્યાપીરે, સા. જેના ગુણ ગાએ વેદ અલાપીરે, સા. ૬
ઘટ ઘટમાં વ્યાપીક બાળીરે, સા. અણુમાત્ર નથી કાંઇ ખાલીરે, સા. ૭
જુઓ મનમાં કરીને વિચારરે, સા. રદ શક્તિ વિના સંસારરે, સા. ૮
તજિ માત અવરને આરાધેરે, સા. તેને મોક્ષનો પંથ ન લાધેરે, સા. ૯
નારદ સારદને મહેશારે, સા. સુરપત્ય કમળા વર શેષરે, સા. ૧૦
ગુણ ગાઇ કહે ધન ધન્યરે, સા. નથી તુથી અવર કો અન્યરે, સા. ૧૧
કહે શક્તી સત્ય એમ વાણરે, સા. રહ્યાં રાખી સકલ મંડાંણરે, સા. ૧૨
ભજો બાળા સ્થિર મન રાખીરે, સા. જેની વેદ પુરાણે સાખીરે, સા. ૧૩
જેણે ભાવે ભજિ નહીં આઇરે, સા. એળે મનુષ્યા દેહ ગમાઇરે, સા. ૧૪
તેણે સાધન નવ કાંઇ કીધુંરે, સા. તજિ અમૃતને વખ પીધુંરે, સા. ૧૫
તું રતન ચિંતામણી ત્યાગીરે, સા. કાચ કથીર શું લેછે માગીરે, સા. ૧૬
ધન દારા સુત પરીવારરે, સા. શું જોઇ મોહ્યો તું ગુમારરે, સા. ૧૭
શું જાણી કહેછે માહારૂંરે, સા. તેમાં અંતે નથી કાંઇ તાહારૂંરે, સા. ૧૮
આ જુગમાં વિના મહંમાયરે, સા. અંતકાલે કરે કાંણ સાહ્યરે, સા. ૧૯

તમે સાંભળજો નરનારીરે, સા. તમો માનો શિખામણ માહારીરે, સા. ૨૦
જાણો અવર ઉપાસના કાચીરે, સા. રહો બહુચરને રંગ રાચીરે, સા. ૨૧
માજી સંસારનું સારરે, સા. શેવો સહેજે કરે ભવ પારરે, સા. ૨૨
ભણે સાંકળેશ્વર એમ વાણીરે, સા. દીન જાણી ધરો શિર પાણીરે, સા. ૨૩

ગરબી રાગ ધનાશ્રી જેતશ્રી.

સારૂ સારૂરે સુરત શેહેર એ રાગ.

હું તો વારીરે બહુચર બાળ તાહારા લટકાને, ટેક.
લટકે રૂપ થઈ બ્રહ્માંણી, નીપજાવ્યો સંસારરે;
લટકે રૂપ ધર્યું રૂદ્રાણી, જગત કરણ સંહાર. તારા. ૧
લટકે વૈષ્ણવી પોતે પ્રગટી, કરવા શ્રષ્ટી પાલણરે;
લટકે મહેરામણને મથીયો, કાઢયાં ચૌદ રતન. તારા. ૨
લટકે મોહની રૂપ ધરીને, દાનવ મોહ પમાડયારે;
લટકે અમૃત સુરને પાયું, લટકે સૌને ભમાડયા. તારા. ૩
લટકે મથન કરી વિષ કાઢયું, દહન થતાં ત્રૈલોકરે;
લટકે શિવ રૂપે વિષ પીધુ, સૌના સમાવ્યા શોક. તારા. ૪
શુંભ નીશુંભ મહીશાસુર, સરખા, મહા બળીયા તતખેવરે;
લટકે અસુર સંહાર કરીને, ઊગાર્યા સૌ દેવ. તારા. ૫
લટકે ધર્મની માઝા બાંધી, પ્રગટ કરી ચાર વેદરે;
લટકે ભગત મનોરથ પુર્યા, ટાળ્યા સૌના ખેદ. તારા. ૬
લટકે સ્વેતગીરી તજી આવ્યાં, ગોખ બિરાજે આપરે;
દાતા રૂપ ધરીને હરવા, નિજ જનના સંતાપ. તારા. ૭
લટકે વાત વિક્ષાત જગતમાં, મેરીનો કીધો મર્દરે;
લટકે ચોક ચુંવાલે વશિયાં, દરદીનાં હરવા દર્દ. તારા. ૮
લટકે નામ લેતાં મહા પાપી, તાર્યા જન અલેખ્યારે;
લટકા જોઈ સાંકળેશ્વર ભાગ્યની, પ્રગટી કુંમ કુંમ રેખા. તારા. ૯

જોટો ગરબી.

બિરદાળીરે બહુચર માત, સલખનપુર રાણી;

તાહારો અધીકછે મહીમાય, દેવે પરમાણી. ટેક.
છત્ર ચંદરવા દેવના માજી, સુબા આવે ચાલીરે;
કુકડા બહુ કલોલ કરે મા, એવાં છો બીરદાળી. સલ. ૧
શિખરની શોભા શી કહીએ, ચાચર જઈ મન મોહીએરે;
ઘુંમટમાં માજી પેસતાં તો, સાંમા ગણપતી સોહીએ. સલ. ૨
વીષ્ણુ તો પ્રણામ કરેને, શિવતો ઘણું એ ચાહેરે;
બ્રંહ્મા તો ત્યાં ગાન કરે માજી, વેદ ભણે ઉચાર. સલ. ૩
નવનાથ તો દરશણને ઇછે, ચોરાશી વળી સિદ્ધરે;
જે જન તાહારે ચરણે આવે, તેતો પાંમે નવનિધ્ય. સલ. ૪
બાજુબંધ ને બેરખા, માની કોટેકાવળ હારરે;
ચંપકળીની શોભા શી કહીએ, મોતી તપે લેલાટ. સલ. ૫
આંધળાંને આંખ આપે, માજી પાંગળાંને પાગરે;
વાંઝીયાનાં તો મેહેણાં કાપે, તાહારો અધિકછે પ્રતાપ. સલ. ૬
તારે તો શેવક બહુ કહીએ, તેનો પાર ન કહેવાયરે;
દાસ વલ્લભ જન રંક તમારો, તેની કીજે સાહાય. સલ. ૭

જોટો ગરબી.

અલબેલીરે અંબે માત, ચાલો જોવાને જઇએ; ટેક.
માનસરોવર માજીનું મહાત્મ નીરમળ નીરમાં નાહીએરે; ચાલો. ૧
દુઃખી તણાં માજી દુઃખજ ભાગે, સદાએ સુખીઆં થઇએ. ચાલો. ૨
દુધ પૂત્રમા આપો ભવાની, માજીની મોજે પાઇએરે; ચાલો. ૩
અંબાનેબહુચર સદાએ આનંદમાં, માજીનોપાલવસાહાઇએ. ચાલો. ૪
કરજોડી રાસો ભગત કહેછે, હરખે કરી ગુણ ગાઇએરે. ચાલો. ૫

જોટો ગરબી.

શ્રી સલખનપુરની રાય, દરશન આપોરે;
કાંઈ અમૃત દ્રષ્ટે જોઈ, સંકટ કાપોરે. ટેક.
જોવા તન તલસે ઘણુંરે, જેવો ચાતક મેહરે;
શેવક જાણી આપનોરે, આણો રદેમાં નેહ. દરશન. ૧

જોયા વિના માતનેરે, ક્ષણુ એક રહ્યુ નવ જાયરે;
આપ દયા જો નહીં કરોરે, શી ગત માહારી થાય. દરશન. ૨
રંક પીતાના અંકમાંરે, જઇને બેસે બાળરે;
મનનુ ધાર્યું તે લહેરે, તુતો ત્રીભોવન પાળ. દરશન. ૩
સુખ દુઃખ માહારા તનનુંરે, સુ કહુ મુખ વખાણુરે;
અંતરજામી છો તમોરે, આપનું નહીં અજાણુ. દરશન. ૪
દરશન આપતાં મુજનેરે, આવે શી તુજ હાણુરે;
દીન બંધુ તુ બહુચરારે, વેદ વદે એમ વાણુ. દરશન. ૫
નીશદીન ભગ્તી માતનીરે, માગુ એ કરજોડરે;
સાંકળેશ્વર મુખ એમ ભણેરે, ભવનું બંધન મોડ. દરશન. ૬

ગરબો રાગ ઉપર પ્રમાણે.

ગાઓ ગાઓરે એક ચીત, ગરબો કાળીનો;
થાઓ થાઓરે સૌ સાવધાન, લ્યો રસ તાળીનો. ટેક.
કાળી કાળી રૂપ રસાળી, કાળી કરે કૃપાયરે;
કાળી કામ સરીખી શોભે, કાળી કરે કરૂણાય. ગરબો. ૧
કાળી કજલ બણીમા, કાળી કોકીલ નાદરે;
કાળી ગરબે રમવા આવ્યાં, કરે સખીને સાદ. ગરબો. ૨
જોગણીઓ જુગતાઇએ આવે, ધરી નાનાં વિધ રૂપરે;
કાળી સાથે બેલ કરે છે, કાળી સ્યાંમા રૂપ. ગરબો. ૩
કાળી કંઠે કુસુમ બીરાજે, નેત્ર બીરાજે કુંભરે;
કાળીએ કાળ પમાડચા પૂર્વે, માર્યા શુંભ નીશુંભ. ગરબો. ૪
કાળી ચંદ્ર લીલાટે ધરીયો, કાળી કુંડળ કાનરે;
કાળી કોટી કળાએ શોભે, કાળી કંબુ સમાન. ગરબો. ૫
રક્તબીજને રણમાં રોળ્યો, કાળી પોતે હાથરે;
કાળી કાળી કરી મુવા, કાળી આવી સાથ. ગરબો. ૬
ચંડમુંડને ચોળી નાંખ્યા, ચંચલ ગતમાં ચાલીરે;
કાળી માતા કાંઈ નવ જાણે, કાળી વેશે બાળી. ગરબો. ૭
કાળી કાળે વેશ બીરાજે, જાણે ઝાઝે રંગરે;

કાળી કેરા કમળ વદનમાં, બીડલી રાતે રંગ. ગરબો. ૮
કાળી કેડે ઘુઘરડા ઘમકે, કટી મેખળા શણગારરે;
કાળી પાયે ઝાંઝરીઆ ઝળકે, વીછુવાનો ઝમકાર. ગરબો. ૯
ચુડી કંકણુ ચળકે ચંચળ, ચરણે ચાલે માતરે;
ફુદડીઓ પેર પેર ફરતાં, હબોડા લે હાથ. ગરબો. ૧૦
કાળીના કંસારા કહાવે, કરે તે જય જયકારરે;
કાળી કાળી મુખ બોલે, કાળી કરશે સાહ્ય. ગરબો. ૧૧
કાળી કારણુ કાંણુ વરણુવે, કાળી કર્મ અપારરે;
બ્રંહ્મા વિષ્નુ રૂદ્ર સરીખા, તે નવ પાંમ્યા પાર. ગરબો. ૧૨
બેલ કરીને કાળી હરખ્યા, પોતાના મનની હાંમરે;
કાળી કાળી મુખ બોલો, પુરે મનોરથ કામ. ગરબો. ૧૩
કાળી કેરૂ ભજન કરવા, મનમાં મોટા કોડરે;
કાળી માતા કૃપા કરો, શિવશંકર કહે કરજોડ. ગરબો. ૧૪

રાગ ગરબો.

આળી ગાળીરે અંબે માત દેવી માહાલક્ષ્મી. ટેક.
ગુણવંત ઘડીયાળી પોળછેરે મા પ્રાંણી લાગુ પાયરે,
દરસનથી સહુ દુખડાં નાસે મા સહુને કરજો સાહાય. દેવી. ૧
પુરવ દીશાએ પેસતાં મા સનમુખછે રણછોડરાયરે,
વામાંગે ગીરજાપતી નીરખું મા સોભા કહીએ ન જાય. દેવી. ૨
મંડપ તારો મોટોછે મા મધ્યેછે ઘડીયાળીરે,
નખ સીખ સોભા સીરે વખાણુ મા રમુઝ આવી રડીયાળી. દેવી. ૩
હંસ કારીગાને કોકીલારે મા પોપટછે પાંજરડેરે,
પપૈયા પીહુ પીહુ કરે મા મેંનાં મુખડાં મરડે. દેવી. ૪
જોડવાં જુગતેયે પેરચાં મા પગમાં પાયલ બાજેરે,
મેદી રંગે બેડાં ચેરચાં મા મોહ લાગ્યો માહારાજે. દેવી. ૫
વેડ વીટીયોને અંગુઠડીરે મા આરસીને છલારે,
ઘરચોળુ મોઘેરૂ પેર્યું ને ફરતા ખોરચા કહ્યા. દેવી. ૬
બાજુબંધને બેરખી ઘુઘરી ને ગુજરી ફાવીરે,

કડાં સાંકળાં ને દરસનીયાં મા જવની જુગતાઇ આવી. દેવી. ૭
જવાળી જુગતાઇએ પેરીમા માંયછે મોહનમાળારે,
ચીન ચમકળીને ઝુમણુ જોઊ જંજીરા રઢીયાળા. દેવી. ૮
ચંદનહારને ચોસરીરે તુસીછે તનડા માંયરે,
ગળુબંધને ગોફણો ગળચુવો ગળામાંહ્ય. દેવી. ૯
નાકે નથ સોહામણી માને હૈયે હીમનો હારરે,
નખ સીખ શોભા સીરે વખાણુ મા ભ્રગુટી ભાલ વીશાળ. દેવી. ૧૦
મુસ્તક મુગટ બીરાજતારે માને કાંને કુંડળ લળકેરે,
છુદયું ત્રાજવું ગોરે ગાલે મા બીચમે હીરા ચળકે. દેવી ૧૧
સેષ સહસ્ત્ર મુખથી રટતા મુનીજન કરતા સેવરે,
કરજોડીને કેહે ઊમયોરે માને મુસ્તકે મહાદેવ. દેવી. ૧૨

જોટો ગરબી.*

અંબે આરાસુર રાય, અમ સાંમુ ભાળો;
આજ આનંદ ઉત્સવ થાય, તે નજરે ન્યાળો. ટેક.
ન્યાળો નજરે લાવો મજરે, સધરે ખેલ રસાળોરે;
રજની પાંચ રહો ઊજાગર, નાગર નૃત્ય નીહાળો. અમ. ૧
સુંદીર શ્રાવણ સંઘ લેઇને, આવ્યા નાગર બાળરે;
મધ્ય મારગે ભીલ ભાણુજો, વેશ કરી વિશાળ. અમ. ૨
કૃષ્ન પક્ષ ચૌદશને દિવસે, આરાસુરમાં આવ્યારે;
ચાચર રમવાની સામગ્રી, સૌ મન ગમતી લાવ્યા. અમ. ૩
પ્રથમ વંદન ઉમયા નંદન, વીઘ્ન હરણ ગણરાયરે;
ચાચરની પ્રકંમા કરતા, આનંદ ઉર ન સમાય. અમ. ૪
અકળ રૂપ અંબાને નીરખી, દરશન લાહાવો લીધોરે;
હૈયામાં હરખી નિજ મહાઢે, મંગળ દીવો કીધો. અમ. ૫
અડસઠ તીરથનુ ફળ મળીયું, માનસરોવર નાહીરે;
કીધી કુંમ કુંમ આડ કપાળે, અઘ નાઠું અકળાઈ. અમ. ૬

* સંને ૧૯૪૪ ના શ્રાવણમાસનો સંઘ અંબાજી ગયો તે વખતે ત્યાં આ ગરબો કવીએ ગાયો છે.

પુર્ણઆહુતી કરી હવનની, પરાપુર્વની રીતેરે;
જય અંબે જય અંબે બોલી, પ્રગટયો ચાચર પ્રીતે. અમ. ૭
અરચન કે ઉપચાર ન જાણું, સમજુ નહીં પુજાયરે;
કુંમ કુંમ અક્ષત પુષ્પ સમરપુ, માની લેજો માય. અમ. ૮
સક્રાદયની સ્તુતી ભણંતાં, ધરાવીયોછે થાળરે;
આરતી ટાંણે અતી ઘણું,ઊડે અબરખ અબીલ ગુલાલ.અમ.૯
રમવાનો આરંભ આદર્યો, અમાંસ કેરી રાતરે;
ખાંતે ખેલ રચ્યો ચાચરમાં, રીઝો અંબે માત. અમ. ૧૦
નાના વિધ વાજંત્ર વાગે, તાળ સુરને તાંનરે;
ભુંગળીયા બે પાસે રહીને, મળતું આપે માન. અમ. ૧૧
હાવ ભાવને અદા કરંતાં, ઘુઘરૂ વાગે પાયરે;
ગોખે રહી ઝાંખે જગદંબા, તાતા થૈ થૈ થૈ થાય. અમ. ૧૨
અતી શુદ્રને યવન બનું, લેઊ નીજ વરણના વેશરે;
માત તણું મન રંજન કરવા, લાજ ન લાવુ લેશ. અમ. ૧૩
રમત જોઈ રીઝે જગ જનની, એવું નિશ્ચય જાણીરે;
નારી વેશ ધરીને નાચું, આધો ઘુંઘટ તાણી. અમ. ૧૪
રજની પાંચ ગઈ એમ રમતાં, લાડુને ઘી જમતાંરે;
નમતાં નીત્ય નીત્ય માને ચરણે, ગાતા મંગળ ગમતાં. અમ. ૧૫
પગલે પગલે પ્રાગ તણું ફળ, પંચતીરથી થાતાંરે;
અજાઈ રજનું વંદન અંગે, ગુણ નીધી ગરબો ગાતાં. અમ. ૧૬
કલશ ભરી લાવ્યા ચાચરમાં, મંગળ મારજન કરીએરે;
માને મુસ્તક નામી, કર જોડી કરગરીએ. અમ. ૧૭
રમત જોઈ રીઝયાં જગદંબા, કરપુર માળા આપીરે;
અભય દાન દીધું અંબાએ, સંકટ સઘળાં કાપી. અમ. ૧૮
મહા પ્રસાદી માની મળીયા, વળીયા નિજ ભૂવનરે;
વળી વળી વરશે આવુ રંબા, અંબા તન મન ધન. અમ. ૧૯
જન્મ મરણ દુઃખ વામે, પાંમે અંબા ચરણે વાસરે;
ગીરીધરલાલ કહે જે આવે, વારસિક શ્રાવણમાસ. અમ. ૨૦

રાગ ઉપરનો.

બહુચર ચરણે મુજ મન, આનંદ ઉર આણું;
માહારૂં ત્રીપુરા તન મન ધન, અખૂટ અચળ નાણું. ટેક.
અખૂટ નાણું આઇને જાણુ, ઠરવાનું ઠેકાણું રે;
ગાઊ ગુણગાણુ નીશદીન વાણું, પ્રેમ મગનમાં માણું. આનંદ. ૧
લેવું દરસન થાવું પરસન, જાવુ શ્રી દરબારરે;
સુવર્ણ કળશ શિખરનો દેખી, હૈયે હરખ અપાર. આનંદ. ૨
દક્ષિણને દરવાજે વાજે, ઘડી તણી ઘડીયાળરે;
ગાજે નોબત શરણાઇ સોબત, ભેરનાદ વિશાળ. આનંદ. ૩
મુખથી માની જય બોલી, પૂરમાં પ્રવેશ કરીએરે;
ચાચરમાં આવીને આઇને, ચરણે મુસ્તક ધરીએ. આનંદ. ૪
ઉત્તરને દરવાજે નીરમળ, વાવ્ય કુંડનાં નીરરે;
ત્યાં જઈ નાહાયે પાતક જાયે, થાયે શુદ્ધ શરીર. આનંદ. ૫
માનસરોવર સ્નાન કરંતાં, સંચીત પાપ ખોવાયરૂ;
કોટી કલપનું મેલુ મન તે, પળ એકમાં ધોવાય. આનંદ. ૬
ધોળાવડથી આવી વશીયાં, વરખડ થડ નીવાસરે;
પરથમ પુજા આદ્ય સ્થળની, પશ્ચિમ બારીપાસ. આનંદ. ૭
ખાસમંડપથી ઉત્તર આઇના, સ્નાનોદક વંદનરે;
અકાળ મૃત્યુનો ભય જાયે, થાય અરોગી તન. આનંદ. ૮
દીપમાળની શોભા જોઇને, જાવુ વીરની પાસરૂ;
પવન તન પુરવમાં દીસે, વલ્લભભટ અવાસ. આનંદ. ૯
ચાચરમાંથી ચડતાં પાંમ્યા, દુરલભ દરશણ ત્યાંહરે;
જય જય જય ઉચરતાં આવ્યા, ખાસ મંડપની માંહ. આનંદ. ૧૦
મણીમય ગોખે નીરખ્યાં માજી, અકળીત રૂપ અપારરે;
કોટી અરૂણ ઉદયથી અદકું, તેજ તણો નહીં પાર. આનંદ. ૧૧
વસ્ત્રાભુષણ તેજ રૂપની, નહીં તુલ્યના કોઈ ઠારરે;
રૂસના યુગ્મ હજારૂ રટતાં, શેષ ન પામે પાર. આનંદ. ૧૨
તીમીર હરણુ જગમગતી જોત્યે, વંદુ નંદાદીપરે;

અદભુત આંગી ઓપે ગોખે, ચંત્રરાજ સમીપ. આનંદ. ૧૩
પાંચ અને ખટ દસ ઉપચારી, પુજા થકી અજાણરે,
કુમ કુમ અક્ષત પુષ્પ સમરપુ, તે કરજો પ્રમાણ. આનંદ. ૧૪
ધુપ દીપ નૈવેદ ધરાવી, આનંદ આરતી ઉતારૂરે;
તે માંની લ્યો પુરણ પુજા, પુષ્પાંજલી ઉચારૂ. આનંદ. ૧૫
મહા પ્રસાદી મળીયા માતની, સંકટ સઘળાં વાંમ્યારે;
પગલે પગલે પ્રાગ તણું ફળ, પરકંમામાં પાંમ્યા. આનંદ. ૧૬
સલખનપુરને ટોડે પુરી, પંચતીરથી થાયરે;
કહે ગીરીધર જે કરશે તેનું, જન્મ મરણ દુઃખ જાય. આનંદ. ૧૭

ગરબી શીવજી સેરીયારે એ રાગ.

ગરબો ગાવાનું છે મન, બાળી બહુચરારે;
મુને કરજો મા પાવન, બાળી બહુચરારે. ૧
બહુચર નામ ધર્યું શા માટે, બાળી. દૈત્ય બહુ ચર્યા તે માટે, બાળી. ૨
જ્યારે દૈત્ય વધ્યા અપાર, બા. થર થર કંપે સૌ સંસાર, બાળી. ૩
દેવને દુઃખ તણો નહીં પાર, બાળી. મળી ઈંદ્ર ચંદ્ર તે વાર, બાળી. ૩
મળીઓ શહસ્ત્ર કોટનો સાથ, બાળી. ધર્યું છે ચક્ર શક્તને હાથ, બાળી. ૪
અસુરને સુળે સીક્ષા દીધી, બાળી. દુંદુભી નિશાન ગરગડ કીધી, બાળી. ૫
ચમકારો દૈત્ય તણોછે મોટો, બાળી. રૂધીરનો જ્યાં પડયોછે છાંટો, બાળી. ૬
છાંટેછાંટે દૈત્યની બાળી દેહ, બાળી. અગણીત ગણી શકે નહીં તેહ, બાળી ૭
દેવને કાયર કીધા, બાળી, હીરકણી મણી છીનાવી લીધા, બાળી. ૮
માયે રૂપ ધર્યું વીક્રાળ, બાળી. કોપે ચઢીયાં જાણે કાળ, બાળી. ૯
ધરાપર માયે રસના ઢાળી, બાળી. કળલલ ધારી બહુચરબાળી, બાળી. ૧૦
માયે ત્રીશુળ લીધું હાથે, બાળી. ચંડમુંડને હણ્યા તે સાથે, બાળી. ૧૧
બીજા દૈત્ય હણ્યા અનેક, બાળી. જોતાં શેષ રહે નહીં એક, બાળી. ૧૨
ચંદન વૃષ્ટી કીધી દેવે, બાળી. સુરીનર મુનીવર માને શેવે, બાળી. ૧૩
માનો સલખનપુરમાં વાસ, બાળી. સૌ શેવકનો ટાળો ત્રાસ, બાળી. ૧૪
કુંમ કુંમ આડ કરી કપોળ, બાળી. માના કુકડા કરે કલોલ, બાળી. ૧૫
માનસરોવર ગુણ ગંભીર, બાળી. નિર્મળ વિચિત્ર શોભે નીર, બાળી. ૧૬

માનું ચૌદલોકમાં નામ, બાળી. વ્યાપી રહી તે ઠામો ઠામ, બાળી. ૧૭
ત્રીભુવન ભુવનમાં ભરપૂર,બાળી.જળહળ ઝળકે નીરમળ નુર,બાળી.૧૮
પ્રભાશંકર માનો દાસ, બાળી. માના નામ તણો વિશ્વાસ, બાળી. ૧૯

ગરબી દાણમાગેરે દાણમાગે એ રાગ.

અંબા દેવી અંબારે દેવી અંબા, આવ્યાં ચાચર રમવારે; દેવીઅંબા.
ઘીને લાડુ જમવારે દેવી અંબા, ટેક.
આદ્ય સ્વરૂપ અદ્દભૂત છબી ન્યારી, રૂપે સ્વરૂપે ગુણ રંબારે, દેવી. ૧
સેંથે ફુલી મા લીલાવટ ટીલડી, નાકે વેસર પાયે નેપુર વાગેરે. દેવી. ૨
રક્ત તે બીજને રણમાં રોળ્યો, ધુમ્રલોચનને ખોર્યોરે. દેવી. ૩
મહિશાસૂરનું નામજ ખોયું, માર્યા તે શુંભ નિશુભરે. દેવી. ૪
જેને માથે તું છે અંબા, જુગ રૂઠયો તો કીંવારે. દેવી. ૫
ધન માહારી અંબાને ધન્ય માના સ્થંભા, ધન્ય હરજીવન લંબારે. દેવી.૬

ગરબો મનમોહનને ન ભુલશો એ રાગ.

મધ્યાનેરે નારાયણી, કન્યા તાહારૂ સ્વરૂપ;
તેજ ત્રિભુવન મા મોહી રહ્યા, ત્રિપુરા તાહારૂરે રૂપ;
જોતાં મન મોહ્યુરે મા અંબાજી. ૧
પહેલી પુજા બ્રહ્મા કરે, કુમ કુમ કેસર કપુર;
અગર ઊલટયોરે અતિ ઘણો, વાગે શરણાઈ ભુર. જોતાં. ૨
એક હુતોરે વિમળ વાણીયો, બાપે મેલ્યો બાળ;
મા તો પીહેરમાં વટવાયાં કરે, મામો કરે સંભાળ. જોતાં. ૩
વર્શ પાંચનો વીમળ થયો, મામે મેલ્યો નિશાળ;
ભણતાંગણતાં કાંઈ નવ આવડ્યુ,કીધો ગાયોનો ગોવાળ.જોતાં.૪
ગાયો ચરંતાં જ્ઞાન ઉપન્યું, આવ્યો આઇને દરબાર;
પ્રાયશ્ચીત સઘળાં પ્રલે થયાં, વાધ્યો પુન્ય પરીવાર. જોતાં. ૫
વર્શ પાંચમાં પ્રસન્ન થયાં, મહેલી પ્રગટ મંન;
આઇએ વધાર્યો વિમળ વાણીઓ, આપ્યું ધન અનંત. જોતાં. ૬
સમર્થ આપી મા સમ મળી, પામ્યો પ્રગટ પરીવાર;

હસ્તી ઝુલે વીમળ આંગણે, ઘોડા ઝુલે ગડિ શાળ. જોતાં. ૭
સિંહવાહન અંબાજી ચઢયાં, આપે વિમળ રાય;
તિરકસ બાંધ્યારે ત્રીભોવની, જમાડ્યો સરવ સંસાર. જોતાં. ૮
દળ દેશાવર લેઇને ચાલીઓ, જાણે નદીઓનુ પૂર;
રાજા લાવે બહુ એક ભેટડા, માણીક મોતી અમુલ્ય. જોતાં. ૯
રૂમના રાજાને જીતીઓ, રાણીઓ લાગે પાય;
રાજા સ્રીનું રૂપ ધર્યું, વધાવે વીમળને રાય. જોતાં. ૧૦
જુગ જીતીને વિમળ આવીયો, આવ્યો આઇને દરબાર;
જે માગ્યુ તે માએ આપીયું, કર્યાં ડેરાં પ્રકાશ. જોતાં. ૧૧
અંબા આબુગઢ સંચર્યાં, જ્યાં છે અચળેશ્વરરાય;
ડેહેરાં દેવીએ નીપાવીયાં, નામે વીમલ રાય. જોતાં. ૧૨
અંબાએ અનુચર મોકલ્યો, જઇ પુછો વીમળ રાય;
ડેહેરાં કેઈ પેર નીપન્યાં, નીપજ્યાં ગુરૂ પ્રતાપ. જોતાં. ૧૩
વીમળ તો મન અભીમાને ચઢયો, રાજ્ય મદ અપાર;
અંબાજીનેરે વીસારીયાં, સોશી લીધાં તેણી વાર. જોતાં. ૧૪
હસ્તી હીચંતા ઊડી ગયા, ખોયો પ્રગટ પરીવાર;
અગ્ની પ્રગટયો જ્યાં અતિઘણો,લાગી ઘોડા વનશાળ. જોતાં.૧૫
કરજોડીને વીમળ વિનવે, ડેહેરાં રાખો મોરી માય;
હું પાપીરે પ્રલય થયો, અગ્ની ચોદીશ ધાય. જોતાં. ૧૬
કાલાં ઘેલાંની માત તુ, લેશે અંબાનું નામ;
સમરતામાં મા તેને, આપે અવીચળ ધામ. જોતાં. ૧૭
ડાહ્યાં ડમરાંની મા તુ નથી, ગાંડાં ઘેલાંની માત;
કહે લખીયોરે હું પાતકી, દરશન આપો મોરી માત. જોતાં.૧૮

ગરબી.

આવોને નંદલાલ રમવા આવોનેરે એ રાગ.

અંબા જોયાના કોડરે, મહારૂ મન મોહ્યુ;
બહુચરમા જોયાના કોડરે, મહારૂ મન મોહ્યુ.
ગણપતી ભૈરવ આગે સોહીયે, ઊભાછે કર જોડરે. માહારૂ. ૧

નીશાન વાગે નવ નવાંરે, શરણાઇઓના સોરરે. માહારૂ. ૨
નેપુર વાજે ને વીછુવા ગાજે, ઘુઘરીઓ ઘમઘોરરે. માહારૂ. ૩
અંબા કેરે આંગણીએરે, ઊગ્યો ચાંપલીયાનો છોડરે. માહારૂ. ૪
કોટેશ્વરજી દરશન આપો, પુરો મનના કોડરે. માહારૂ. ૫
વલ્લભધોળો વીનતી કરેછે, ભવનાં બંધન છોડરે. માહારૂ. ૬

જોટો ગરબી.

અંબા જોયાની આડીરે, નિરખુ મોરીમાડી;
શોળે શણગાર સજી આઈ બેઠાં,ચરણાં ચોળીને સાડીરે. નીરખુ.૧
પાધર ચાચર વાસીને બેઠાં, મા મોહોલે ઘુમેછે ઢાડીરે. નીરખુ. ૨
દેશો દેશના સંઘજ આવે, હીંડે બેસે ઘોડે ગાડીરે. નીરખુ. ૩
સંસાર રૂપી વૃક્ષ બનાવ્યું, ફળ ફુલ થઈ વાડીરે. નીરખુ. ૪
તેત્રીસક્રોડદેવને દૈત્ય દમ્યાતા,તેને નાંખ્યા માચે વાઢીરે. નીરખુ.૫
શીવશક્તિ જેને શ્રવણેનાં, તેના કર્મમાં ટાઢીરે. નીરખુ. ૬
કાલો ઘેલો થઈ પાલવ વળગ્યો, રખે મેલતાં કાઢીરે. નીરખુ. ૭
કર જોડી કહે ભટવલ્લભ, દરશન ઘો દાઢી દાઢીરે. નીરખુ. ૮

અથ આશાપુરીનો ગરબો.

રાગ સોહણી પરજ.

પ્રથમ સમરૂરે ગણરાયે, લેતાં નામ વીઘ્ન પલાયે. ૧
સિદ્ધ બુધ્યના છોરે સ્વામી, વીનવુ ચરણ કમલ શિર નામી. ૨
વંદુ સારદારે પાયે, કીજે કુરણા મહાસૂખ થાએ. ૩
દાસ પોતાનોરે જાંણી, નીરમળ આપો મુજને માંણી. ૪
તનની તીમીર તારે ટાળો, અૈમૃત દ્રષ્ટે સનમુખ ન્યાળો. ૫
પ્રેમે પ્રગટયોરે આનંદે, આશાપુરીનો ગાવું છંદે. ૬
માટે કુરણારે કરીયે, દુરબળ જાંણી દુખડાં હરીએ. ૭
મંદ મતીછે રે મારી, ગાવું ગુણ કૃપાએ તારી. ૮
ગાંડુ ઘેલુરે ઊચરતાં, રખે રીસ રૂદેમાં ધરતાં. ૯
પાયે મુસ્ત કરે ધારી, ગાવું ગુણ માના વીસ્તારી. ૧૦

ગરબે રમતાંરે મા રંગે, ઉદયો આનંદ અતીસે અંગે. ૧૧
નખ સીખ સુંદરતામાં સીમા, રસના એકે શુ વરણવું મહિમા. ૧૨
રૂપ અનોપમરે છાજે, કોટીક મન મથ રવીશશી લાજે. ૧૩
મુખની કાંતીરે એવી, પુરણા સરદ શશાંકના જેવી. ૧૪
વેણી વાસુકીરે રાજે, શિશ ફુલ ઘંટ ગોફણો ગાજે. ૧૫
દામણી તીલડી તપે રઢીયાળી, કાજળ કાળી આંખ અણીયાળી. ૧૬
નાકે નીરમળરે મોતી, અર્દ્ધ ચંદ્ર સમ ભાલ ઊઘોતી. ૧૭
ભ્રગુટી સરાસનરે મતવાલી, દાડિમ દંત અધર પરવાળી. ૧૮
શ્રવણે ટાટંકરે ઝળકે, વાળીચ મોતિ જુમખડાં લલકે. ૧૯
માંગ મુગતાનાંરે ભરીયાં, જોતાં સુરીનર મુની મન હરીયાં. ૨૦
રત્નની રાખડીરે ઓપે, રૂપે રમાશચી છબીલોપે. ૨૧
છુંધું ત્રાજાવુંરે ગાલે, કુમ કુમ આડચ વીરાજીત ભાલે. ૨૨
ચીબુક મનોહરરે બીંદુ, નયન કટાક્ષ ભાવ લખ ઈંદુ. ૨૩
કંઠ કપોત પોત મણી જ્યોતી, જાણે બાલ ભાનુ ઊઘોતી. ૨૪
ઊરવર ઓપેરે એવા, દંતી કલભ કુંભના જેવા. ૨૫
ધુધરી અરીસેરે ધમકે, હીરા સાંકલી ચોકી ચમકે. ૨૬
દુલરી જવ માદળિયાં સારે, મુક્તા માળ એકાવળ હારે. ૨૭
હાંસડી તુસી નંગ જડિત્ર, માણક હીરા ખચિત વિચિત્ર. ૨૮
કુસુમ અનોપમરે હારે, અંબુજ પારીજાત મંદારે. ૨૯
ચંપા ચોસરરે લેહેકે, મોગરા જાઇ માલતી બેહેકે. ૩૦
ચતુરંગ ચુડારે ખળકે, કર ગજ શુંઢ સરીખા ઢળકે. ૩૧
કાંકણી દિસેરે રૂડી, બાજુબંધ જાંબુનદ ચુડી. ૩૨
અંબુજ પાણીરે સોહાવે, કનક મુદ્રીકા રત્ન જડાવે. ૩૩
છલા છાપ આરસી સોયે, નખ પુખરાજ જોઈ મન મોચે. ૩૪
જાણે મગનીરે ફળીયો, એક એક અનુમાને આંગળીયો. ૩૫
ઊદર અનોપમ પોયણ પાને, વાંસો કદળી પત્ર સમાને. ૩૬
નાભી અમૃતરે કુપ. ધરીયું માજી મોહ સ્વરૂપ. ૩૭
એવો ન મળે આડો અંકે, સરસો સીંહ સરીખો લંકે. ૩૮
અદભુત શોભેરે બાળી. મેખલા કટી ક્ષુદ્ર ઘંટાળી. ૩૯

અંગની ઉપમારે સરખી, જંઘા રંભા અધોમુખ નીરખી. ૪૦
રંગે સોહાતીરે પાની, જોતાં લાધે નહીં નીશાંની. ૪૧
અરૂણ કમળનારે વરણે, ચારૂ ચરીત્ર લખ્યાંછે ચરણે. ૪૨
દીસે પગનીરે આંગળીયો, જેવી ચંપાકેરી કળીયો. ૪૩
પાયે વીછુવારે વાજે, ઝાંઝર ઘેર લંઘર અતિ ગાજે. ૪૪
કડલાં કાંબીરે ઠમકે, તોડા સાંકલે ઘુઘરા ઘમકે. ૪૫
કસણ કસીછેરે ચોળી, ઓપે ઝાઝા રંગ શુબોલી. ૪૬
ઓઢી સરવ શિરોમણ સાડી, જાણે ફુલી રહી ફુલવાડી. ૪૭
સોઇએ તેનેરે સંગે, લેઘો લાહેનો જુજવે રંગે. ૪૮
મુખમાં ભરીયાંરે તંબોલે, હાસ વીનોદ કરે કલ્લોલે. ૪૯
આસો માસેરે મેલી, રંગે રમવાને સાહેલી. ૫૦
અંબા બહુચરરે ભોળી, ચંડી ચામુડા હીંગોળી. ૫૧
આનંદ ઉપન્યોરે મંન, મળીયુ સક્તિ તણુ સાજંન. ૫૨
કાળી પીતાંબરારે આઈ હરસીદ્ધ અન્નપુરણાને અજાઈ. ૫૩
ચોસઠ જોગણીરે સંગે, ઊત્તમ ભુષણ ભુષીત અંગે. ૫૪
મઢમાં મલીયાં ભુવન ભરાંણી, વદન શરદના ચંદ્ર સમાંણી ૫૫
અરસ પરસમાંરે ભેટયાં, આપ્યાં આસન ભગવતી બેઠયાં. ૫૬
પુજ્યાં પોખ્યાંરે બાલી, રમવા ઉઠયાં મા મત બાલી. ૫૭
હલુવાં ડગલાંરે ભરતાં, ચાચર ચોકે સહુ સંચરતાં. ૫૮
ઊભુ સક્તિનુરે સમાજે, પ્રેમ પયોનીધી પ્રગટયો આજે. ૫૯
બોલ્યાં અંબારે હીંગોળી, સુણીએ સકલ ભવાંની ભોળી. ૬૦
આજ મળી મન ગમતી ટોળી, રાત દીવસ કરીએ રંગ રોળી. ૬૧
હા કહી હરખીરે આલી, કુંડે વળી રહી મતવાલી. ૬૨
એક એક સનમુખરે રહીને, ખુંદે ઊચાં નિચાં થઇને. ૬૩
કર સુ લેછેરે તાળી, સહુ સાહેલી પલવટ વાલી. ૬૪
ઝાંઝ પખાવજરે તાલે, વાજાં વાજે મંદ રસાલે. ૬૫
જે તુક અંબારે ઊચરતાં, તે તુક બોલે દેવી ફરતાં. ૬૬
ગોડી અલાપેરે ગાંને, સખીયો કોઈ ન ચુકે તાને. ૬૭

આંખડી રંગેરે રાતી, ખેલે ભગવતિયો મદમાતી. ૬૮
જોડી સરખારે સરખી, હુંબોડા લે સરવે હરખી. ૬૯
દાંતે ઘુંઘટરે ઝાલી, કેસ કસી પાસ અંબોડા વાળી. ૭૦
ફુદડી ફરતીરે ફેર, ઘમકે ઘાઘરા કેરા ઘેર. ૭૧
રંગ રહ્યો છે રે છાઈ, આવ્યા સુરીનર મુનિવર ધાઈ. ૭૨
ચંદન વરખેરે વિમાને, મધુરા મેઘ તણે ઘધાંણે. ૭૩
નયણાં ભરી ભરીરે નિરખે, જય જય શબ્દ કહી મન હરખે. ૭૪
નવદિન નવલેરે રંગે, રમિયાં રાત દિવસ સખી સંગે. ૭૫
ખેલી મઢમાંરે આવી, લીધાં ભોજન ભોગ ધરાવી. ૭૬
ત્રપ્ત થયાંછેરે બાળી, મુખ મુખવાસ કરયા બરદાળી. ૭૭
વિજયા દસમીરે દંને, મગન થયાં મહંમાયા મંને. ૭૮
જમી જોગણીયોરે જાયે, નિજ નિજ ભુવન પ્રત્યે પળાયે. ૭૯
વિદાય માગીરે વળિયાં, કરજો કૃપા એમ ઊચરિયાં. ૮૦
રથમાં બેઠાંરે આઈ, રથ પથ વાક્યો પવન પળાઈ. ૮૧
દુઃખડાં ભવનાંરે કાપ્યાં, નિજ જનને અભે પદ આપ્યાં. ૮૨
જે જેકાર થયો સહુ જનને, મંગળ વરત્યાં ચૌદભુવને. ૮૩
પોતાં સહુ સહુનેરે સદને, બેઠાં આસાપુરી આસંને. ૮૪
જે રસ પ્રગટ્યો ચાચર માંહે, તે રસ નવખંડે નહીં કયાંહે. ૮૫
મળી ભગવતીએરે નિપાવ્યો, તે રસ માર્કંડે મુખ ગાયો. ૮૬
એ રસ જાણે શુક જોગી, એ રસનાછે નારદ ભોગી. ૮૭
એ રસ ભવ બ્રંહ્માદિક જાણે, એ રસ વેદ પુરાણે વખાણે. ૮૮
તે રસ વલ્લભરે જાંણે, પુરણ પ્રેમે નિશદિન માણે. ૮૯
ભુતલ ગાઇરે વધારયો, તેને ત્રૈણ ભુવનથી તારયો. ૯૦
જે જન એ રસને અનુસરસે, તે જન ભવસાગરમાં તરસે. ૯૧
જે જન પ્રેમેરે ગાયે, તેની આશા પુરણ થાયે. ૯૨
જે નર નારીરે સાંભળશે, તેનાં ભવનાં બંધન ટળશે. ૯૩
પાંમે પદારથરે ચારે, પુનરપી નહીં ધરે અવતારે. ૯૪
સંવત નવદસ સતનવ ૧૯૦૯ મધ્યે, ભાદરવાવદ નવમી બુધે. ૯૫

ગરબો પુરણ રે ગાયો, પાલવ આશાપુરીનો સાયો. ૯૬
નિરમળ બુધિરે દેજો, નિસદિન હૃદય કમળમાં રેજો. ૯૭
એ માગુછુ જોડી પાંણી, ભક્તિ આપો મુને કલ્યાણી. ૯૮
સકલેશ્વર છે માત તમારો, જાંણી ભવમાં પાર ઊતારો. ૯૯

ગરબી. ચાલો સખી જુમનાંરે જઈએ એ રાગ.

સુંદીર જોઇનેરે શરદની રજની, રમવા આવ્યાં ત્રીભુવન જનની. ૧
પાયે નેપુરરે વાજે, કલ્લાં કાંબી અતીશય ગાજે. ૨
ઝાલ ઝબુકેરે કોમળ કાંને, સેંથેં સીંદુર ભરીયું માને, ૩
મુક્તા માળારે લળકે, તેણે કરીને સુંદીર અંગ ઝળકે. ૪
વદને શોભે દીનકર અર્ચિત, લોચન અંજન ખંજન ચર્ચિત. ૫
શશી લીલા વટરે અતી વીરાજે, વદન નીહાળતાં સરવ દુઃખ ભાગે. ૬
આભુષણ પહેર્યાંરે અંગો અંગે, જોગ માયા ભરાયાં રંગે. ૭
એવા રૂપનેરે જે કોઈ ગાશે, જનુની આપે પ્રસન્ન થાશે. ૮
ભટ વલ્લભ માતાજી તમારો, એવું જાણીને પાર ઉતારો. ૯

જોટો. ગરબો.

ચાલીને ચાચરરે જઈએ, અરજી અલબેલીને કહીએ. ૧
અલબેલી તું મોરી માતા, જેને આવી નમે દેવ વિધાતા. ૨
ચાચર ગરબોરે ગાતા, હીંડે બહુચરમા મદ માતા. ૩
પુરણ પુન્યમરે ચંદ, ઉલટયો આનંદ સાગર કંદ. ૪
ચાચર શોભારે સારી, બોલે કુરકુટ મોરી માડી. ૫
પંખી મુખ બહુચરીઆ બોલે, નહીં કોઈ ત્રીભુવનમાં ચાચર તોલે. ૬
ચાચર રૂડોરે માતા, તુછે શીવ સુતની વીધાતા. ૭
આંગી રચીએરે આઈના અંગે, શ્રીફલ ચુંદડી સોઈએ સંગે. ૮
ગાતાં વાતાંરે માતાં, ચાલીને ચટકે મંડપ જાતાં. ૯
પ્રથમ ગણપતિ દરશન થાતાં, જઇને માન સરોવર નાતાં. ૧૦
નીરમળ કાયારે કીધી, પછે આંગી હાથમાં લીધી. ૧૧

રાખો ભવ ભયમાંરે ભમતાં, જઇને આદ્ય સ્થાનકે નમતાં. ૧૨
પુરૂશાઈઆપેરે મા પળમાં, સાચે દીલ જો હોયે દીલમાં. ૧૩
નારીના નર કીધા તાહારે ગોખે, બેઠી સલખનપુરમાં શોખે. ૧૪
શીવ સુત એ ગુણ તાહારા ગાશે, ભવસાગર તરી તે જાશે. ૧૫
ગાગર ધુમેરે અંબા, આવ્યાં બહુચર ચાચર રમવા. ૧૬
ગરબે દીવોરે કીધો, વધાવિને માથે મુસ્તક લીધો. ૧૭
બોલ્યાં અંબારૂ રમવા, આવ્યાં નવ દુર્ગા ત્યાં રંભા. ૧૮
રૂમ ઝુમ નેપુરરે વાજે, તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે. ૧૯
ચળકે ચરણોને ચોળી, ખળકે નખ કંકણ તો માળી. ૨૦
મુખની કાંત્તી એવી ઝળકે, શ્રવણે રવિ શશિ સરખા લળકે, ૨૧
ગાયે સૌ રસના મેલી, જાણે દુધમાં સાકર ભેળી. ૨૨
વાજે ઢોલ દદામા તાળી, પળવટ ભગવતીઓએ વાળી. ૨૩
હુંબોડા સૌ લેછેરે હરખી, માજી અમૃત વરણે વરશી. ૨૪
અરજી ગરબોરે ગાયો, પાલવ બહુચર માનો સાહ્યો. ૨૫
અરજી અલબેલીને કીધી, દસકત કરીને પાછી લીધી. ૨૬
અરજી સુણશેરૂ કાને, તેતો નિશ્ચય ચઢે વૈમાને. ૨૭
ભટ વલ્લભ માતાજી તમારો, જાણીને ભવ પાર ઉતારો. ૨૮

અંબાજીનો ગરબો.

અંબા અલબેલી અલબેલી, ટેક.
માતુ આદ્ય અનાદિ પેલી, તુતો અનુભવ આપે વેલી;
તુ કર આનંદની હેલી, અંબા. ૧
મા તુ આરાસુરની રાણી, તારિ અકલ કળા ન કળાંણી;
જ્યાં થાકે મનને વાણી, અંબા. ૨
મા તને નિગમ જ્યોતિ રૂપ કહેછે, તેવી સતક્ષેત્રમાં રહેછે;
તે કોઇ અનુભવિ જન લેછે, અંબા. ૩
માતને વેદ નેતિ નેતિ ગાય, મા તુ મોટી મહંમાય;
તે તો ગોખમાં ખરૂ થાય, અંબા.૪

માતને રગવેદે બહુ ગાઈ, મા તુ તામજ્ઞી રૂપે કહેવાઈ;
તેમાં જોજોરી બીજે મંમાઈ, અંબા. ૫
મા મેં શબ્દ શાસ્ત્રમાં જોઈ, મારા મનની ભ્રાંતિ ખોઈ;
તે જાણે વિરલા કોઈ, અંબા. ૬
જ્યારે સ્વર વ્યંજનમાં ભળશે, ત્યારે શબ્દ બોધ તે કરશે;
નહીંતો શુન્ય પ્રપંચ પ્રવરસે, અંબા. ૭
મા જાણું શાસ્ત્ર સકળમાં, જોયું ત્યાં એ તુ બળમાં;
મારૂ અજ્ઞાન ખો તુ પળમાં. અંબા. ૮
મા પરા પ્રથમ થઇ પોતે, પરીયંતિ મધ્ય જોતે;
વૈખરી રૂપ વસૌદિ પોતે, અંબા. ૯
માતને ગાઇ ઘણા શબ્દ વેદે, તેથી જીવ બુદ્ધી પડી ખેદે;
તેથી અથડાયા બહુ ભેદે, અંબા. ૧૦
મા તારી કૃપાએ જ્યારે, વેદારથ વિચારે ત્યારે;
તો ભેદ ભ્રાંતિ પરિહારે, ૧૧
ઉપનિશદ શાસ્ત્ર ચીત કેહેછે, ચિત શબ્દ સ્ત્રીલીંગ રહેછે;
તે સમજ વિરલા લેછે. અંબા. ૧૨
દારુ કાઢિ અગ્નિ જેવી, તુજ વિના બ્રંહ્મ શબ્દ તેવી;
માટે તારાથિ ચૈતન મેવી, અંબા. ૧૩
મા તુ અરૂપ રૂપને પામિ, તુ થઇ મહિસાસૂર સાંમિ;
તુ સૌમાં અંતરજામિ, અંબા. ૧૪
સુર પિડા પામ્યા જ્યારે, તેજ રૂપે પ્રગટયાં ત્યારે;
મારૂ મન વયાક્તને ધારે, અંબા. ૧૫
એ સુક્ષ્મ રૂપ જે તારૂ, ત્યાં મનડુ વળગ્યું મારૂ;
તે તારા બિજનું બળ ધારૂ, અંબા. ૧૬
માતુ કકાર, ચકાર, અકાર, તે જપુ હું વારં વાર;
માયે મનુશ દેહમાં સારં, અંબા. ૧૭
મા તુ હકાર રકાર ઈંકાર, માએ મન પ્રાણ આધારં;
તેતો દેહ ધરે એકવારં, ૧૮

એ વાત અથર વેદ ગાએ, જે જપે તે શરણે જાયે;
તેતો અભય તણું પદ પાયે, ૧૯
માતને જોઇ ડગલે ડગલે, એ રદય દ્રઢ કરિ દે બગલે;
મા વિશેક રૂપે સઘળે, અંબા. ૨૦
મા તુ કાર્યે દેવનાં કરવા, મા ભગત જન ઉધરવા;
તુ નિરગુણરૂપ પણ ગુણધરવા, અંબા. ૨૧
દશ અવતાર ધર્યા તેં દેવિ, તે દશમહા વિધાએતિ એવી;
તે જોવા સુઝી સ્મૃ તેવી, અંબા. ૨૨
મારકંડ સુતની વાણી, તે પુરણ મૃત્ર પ્રમાણી;
સ્ત્રીરૂપ પુરૂશ થયા પ્રાણી, અંબા. ૨૩
મા તેં બહુ દૈત્યને માર્યા, મા તે દેવને ઉગાર્યા;
મા તમે આવ્યાં ભય નિવાર્યા, અંબા. ૨૪
મા તારા દાસનો દાસ, સૌ સ્વજન શું પુરે આશ;
નિશદિન રહો મારી પાસ, અંબા. ૨૫
નવરાત્રી નવમી રાતે, મેં તો છંદ ભણ્યો પ્રભાતે;
મારે માત પિતા તમો નાતે, અંબા. ૨૬
મા તારો શેવક રવીયો કેછે, તેતો આરાસુરી મન લેછે;
જનને જે જોઇએ તે મા દેછે, અંબા. ૨૭

ગરબો.

રંગ તાળી રંગ તાળી,રે રંગમાં રંગ તાળી;માંહે અત્રીબત્રીશ જાળીરે,રં.૧
માયે કનકનો ગરબો કીધોરે, રં. માયે રત્નનો દિવડો લીધોરે, રંગમાં. ૨
માની ઓઢણી કસુંબાચોળેરે, રં. મા પરે કંકુડા ઘોળેરે, રંગમાં. ૩
માંહ નાંના તે વિધની ભાતરે,રં.ભટવલ્લભને જોયાની ઘણીખાંતરે, રંગમાં. ૪

ગરબી. ગગરી ઉતારો બનમાલી એ રાગ.

ચરણે રાખોરે મા મુજને, દુલી દાતા જાચું તમને. ચરણે. ટેક
તુતો આદ્ય અનાદ્યની આઈ, સારી દુનીયાં તેં જો નીપાઈ;
તુતો ભર પોષણ મહમાઈ. ચરણે. ૧

માડી અંગ થકી ઉપનાવ્યાં, તેંતો ખાનપાન ખવરાવ્યાં;
તેં ભગત જન કહેવરાવ્યાં. ચરણે. ૨
મન કહે રૂપો હો બાઈ, મહારી લજ્જા રાખો સવાઇ;
હુંતો રહ્યોછું ચરણ સાહી. ચરણે. ૩

જોટો ગરબી.

પાય હુંતો લાગુરે મા તમને, અંબા દ્યો દરશન અમને. પાયે. ટેક.
હુંતો પુજા કરૂ મા તમને, ચંદન અક્ષત કુમકુમને. પાય. ૧
માત પિતા દારાને ભાઈ, માહારે બહુચર સાચી સગાઈ. પાયે. ૨
માહારી માજીને પાલવ વળગ્યો, માડી તમે ન કરશો અળગો.પાયે.૩
માડી છોરૂ કછોરૂ જાણો, માત પિતા હદ નવ આણો. પાયે. ૪
માડિ બાળકને ખાવા દીજે, ખોળામાં બાળક લીજે. પાયે. ૫
માહારી માજીને શરણે રહીએ,કાલાવાલા બહુચરને કરીએ.પાયે.૬
હુંતો મુંઢ મુર્ખ અપરાધિ, માહારી પત્ય રાખો શંભાળી. પાયે. ૭
ભંડાસુર દૈત્યને માર્યો, એમ ઇંદ્રિ દેવ ઊગાર્યો. પાય. ૮
માર્કંડને અમર કીધા, ભટવલ્લભ પોતાના કરી લીધા. પાયે. ૯
સંસાર દૈવતનું કાંમ, નાણામાં બહુચર નાંમ. પાયે. ૧૦
હવે કળિયુગમાં કેમ જીવાય, માહારી સાહ્ય કરો મહંમાય. પાયે. ૧૧
માહારી અરજી સુણજો માતા, ભટ હરગોવીંદ ગુણ ગાતા.પાયે. ૧૨

ગરબો મોહોલે પધારો મહારાજ એ રાગ.

આવો આવોને બહુચર માય, મૈયા મુજ ઘેર આવો;
હુંતો લાગુ તમારે પાય, મૈયા. તમે સલખનપુરની હોરાય, મૈયા.
માજી કિજે શેવકની સાહ્ય. મૈયા.

સાખી.

કારતગ માસે કરૂણા કરી, મા આવો મુજ ઘેર;
દાસની વિનતિ દીલ ધરી, મહંમાયા કરોની મહેર. મૈયા. ૧
માર્ગશિરે મન માહરૂ, મા મળવા અકળાય;
જેમ ચકોર ચંદ્રને, જોવા આકાશ માંહી જાય. મૈયા. ૨

પોસે પ્રાણ થકિ કહુ, માજી માનો સત્ય;
હું શેવક વણ દામનો, માજી રાખોને માહારી પત્ય. મૈયા. ૩
માહા મહિને તમો માવડી, હું છું તમારૂ બાળ;
આપ કૃપા જો નહીં કરૂ, માહારી કોણ લેશે સંભાળ. મૈયા. ૪
ફાગણ માસ ફુલ્યો વણો, સૌ ઊડાવેજ રંગ;
માહારૂ મન ત્યાં જઈ ઠરે, જ્યાં શોભેછે યંત્રને સંઘ. મૈયા. ૫
ચૈત્ર ચાચર સોહામણો, મુને જોયાનીજ ખાંત્ય;
બાળા બહુચર નિર્ખતાં,માહારા મનની તે ભાગે ભ્રાંત. મૈયા. ૬
વૈશાખે વારી જાઉ નામને, અધમ ઊદ્ધારણ હાર;
ભગતી સુધારસ ભગતને, તેતો પરમેશ્વરી પાનાર. મૈયા. ૭
જેઠે જાતા જગતનાં, ભગત તણાં પ્રતી પાળ;
દાતા ભકિત મુક્તિનાં, મૈયા કંટકનાં મહાકાળ. મૈયા. ૮
અશાડે આનંદથી, આવું દેવી દરબાર;
જાંણી દાસ પોતા તણો, મુને આપોની દેદાર. મયા. ૯
શ્રાવણ માસે સ્તુતી કરૂં, જોડીને બે હાથ;
તમો છો ત્રીભુવન પતી, માજી અનાથાંની તુ નાથ. મૈયા. ૧૦
ભાદરવે ભય કાપીયે, જાણી પોતાનો દાસ;
છોરૂ છેહ નવ દીજીયે, મુને આપો અવીચળ વાસ. મૈયા. ૧૧
આસોએ અરજી એટલી, કૃપાળી ધરજો કાન;
થોડામાં માનો ઘણી, માજી છો માહારા રૂદયના જાંણ મૈયા. ૧૨
અધિકે અધિકું શું કહુ, જાણો છો સઘળી વાત;
આપ વિના માહારે કોઇ નથી, તમે માત તાતને ભ્રાત. મૈયા.૧૩
દલસુખ માત કૃપા થકી, ગાયા તેર માસ;
રહુછુ વિરમગાગમાં, ત્રણ પોળની પાસ. મૈયા. ૧૪
સંવત ઓગણીસેં વિસમાં, ભાદરવો નિરધાર;
તિથિ તેરસ ઉપરાંતછે, શુધ્ય ચતુર્દશીને બુધવાર. મૈયા. ૧૫

ગરબી રાગ ઉપરનો.

પાર ઊતારો ભવ પાર, અંબે પાર ઊતારો;

આરાતે સુરની હોમાય, અંબે. ગરૂવાચડની હો માય. અંબે. ટેક.

સાખી.

શ્રી ગણપતિને વિનવું, સ્વરસ્વતી લાગુ પાય;
દ્વાદશ માસ ભાવે ભણું, જેથી મનના મનોરથ થાય. અંબે. ૧
ભાદરવે અંબા થકી, અમો આવ્યા અમારે ઘેર;
સગુ સહોદર સૌ મળ્યું, તે તો તુજ વિના સૌ ઝેર. અંબે. ૨
આસો માસ દિવાલડી, લોક કરે સૌ રંગ;
તુજ વિના મા તે માહરે, માહારા રંગ થયા સૌ ભંગ. અંબે. ૩
કારતગે કયાં જઈ શોધીએ, જે જનની જોયાં આપ;
તેથી તો જુદાં પડયાં, માહારાં મળ્યાં પૂર્વનાં પાપ. અંબે. ૪
માગશરે મન માહરૂ, કરતું ઘણું વિચાર;
પાપ પૂર્વનાં બાળશે, મેં એ નિશ્ચય જાણ્યું આ વાર. અંબે. ૫
પોસે મળવા માતને, તલસે માહારૂ મન;
આરાસુરની સુંદરી, તાહારી કૃપાને ધંન ધંન. અંબે. ૬
માઘેતો મન ઓચરે, અંબા અંબા વાણ;
જે જને ઊચરી નહીં, તેને મોટી થઈ છે હાણ. અંબે. ૭
ફાગણ લોક આણંદમાં, કરતા બહુ ઉપહાસ્ય;
જન તારાને આઇજી, કયારે આવે શ્રાવણ માસ. અંબે. ૮
ચૈતરે ચિતડા વિશે, મત બાલી કરે પ્રવેશ;
કવિતા તો ચાલે નહીં, ત્યાં તો થોડામાં સરવે શેષ. અંબે. ૯
વૈશાખે શું વરણવું, તાહારૂ રૂપ કળ્યું નવ જાય;
આરાસુરની ઇશ્વરી, મહારા મનમાં વિમાસણ થાય. અંબે. ૧૦
જેઠે જોઊ વાટડી, ગણતો દિનપર દિન;
દિવસતો વર્શ તુલ્ય થયો, તેથી મન થયું ઘણું ભીંન. અંબે. ૧૧
અશાડે હેલી કરી, માહારૂ મનડુ ભરાઇ જાય;
આઇજી આંખેનિરખીશું, ત્યારે નિશ્ચય એ વાહાલુ થાય. અંબે. ૧૨
શ્રાવણે માને જઈ મળ્યો, પહોચી માહારી આશ;
દંડ પ્રણામે હું નમ્યો, માએ મુજને કર્યું સાબાશ. અંબે. ૧૩

સંવત અરાઢ અઠાણુંવો, અષાડવદ સોમવાર;
શુભ તિથિ દ્વિતિયા વિશે, મેંતો ગાયા માસે બાર. અંબે. ૧૪
ગાય શિખેને સાંભળે, બાળક નર વળી નાર;
પાંચે માસે આઇજી, તેને દરશણ તેડે દ્વાર. અંબે. ૧૫
નાગર બ્રાહ્મણ સાઠોદરો, નડિયાદ તેનો વાસ;
રવિયો તુજને વિનવે, તારા દાસ તણો જે દાસ. અંબે. ૧૬
માગુ મમથી એટલું, તમે પુરો મનની આશ;
વરસો વરસ શ્રાવણ વિશે, તમે તેડો તમારી પાસ. અંબે. ૧૭

ગરબી.

સાંભળરે તુ સજની મારી રજની કયાં રમી આવીજી એ રાગ.
બહુચરમારે બિરદાળી, માહારાં પ્રાણ થકી છો પ્યારાંજી;
રાતદિવસ માહારા રૂદિયામાં રહેજો,ક્ષણુ નવ થાશો ન્યારાંરે.કહુકરજોડીને.૧
બુદ્ધિ સ્વરૂપ બાળાત્રિપુરા, રહો મુજ રદય નિવાશીરે;
દામ વિનાનો દાસ તમારો, ગુણ ગાવાને અભિલાશીરે. કહુ કરજોડીને.૨
બ્રંહ્માંણી રૂદ્રાણી પોતે, વૈશ્નવી વિખ્યાતજી;
જ્યાંરે જોઊ ત્યાં દીસો દેવી, ઘટ ઘટમાં માહારી માતરે. કહુ કરજોડીને. ૩
ઇંદ્રાદિક બહુ દેવ મુનિનાં, કંઈ કંઈ કાપ્યાં કષ્ટજી;
મહિશાસુરાદિક દાનવ મારી, સુખ પમાડયાં સૌ શ્રષ્ટરે. કહુ કરજોડીને. ૪
આધ અનાધથી દીસો આઈ, દાતા દીન દયાળીજી;
દીન દલસુખની માત સાંભળજો, કરણે વાત કૃપાળીરે. કહુ કરજોડીને. ૫

ગરબો. નરબદાનો.

નીરમળ નીર નરબદા નાવા કુબેર દરસન કરવાને;
શીવપુરીમાં સોમનાથ બીરાજે ભવના પ્રાચીત હરવા. દરસન. ટેક.
કુલ ક્ષેત્ર ચાણોદકંનાળી, ભવ મંડલ ગડ મળીઆજી;
પ્રીત કરી પીગલેસ્વર પુજ્યા, જન્મ મરણ ભય હરીયા. દરસન. ૧
શેખસહી કપલેસ્વર ઇસ્વર, સંગ મળ્યો સૌ સાજીજી;
રણ મુકતેસ્વર નંદા નંદી, ઓર સંગમનો આરો. દરસન. ૨

સકળ પ્રજાનાં ભાગ્ય ઉઘડયાં, વીસ્વનાથ પધારયાજી;
ઉગ્ર તીરથ એ નરબદાનુ, કાશી થકી શીવ આવ્યા. દરસન. ૩
કરાલીયાં સંગમ જલ કાજે, નીત ગંગાજી આવેજી;
તીથી સપ્તમીયે સુભ વૈશાખે, અડશઠ તીરથ આવે. દરસન. ૪
વીદુરવાસ ઉચરૂછે, સનમુખ શ્રી સુખ દેવજી.
પુર વેણીનો મહીમા મોટો, રેવાંજળ ભરપુર. દરસન. ૫
અગમ અગોચર બે નીપાઆં, ધરમ ભણે સત વાચાજી;
સુખ દેવ પુરાણી નંદા સ્વામી, ગ્યાન લગાવે તાળી. દરસન. ૬
માહાલક્ષ્મી ઉમીઆ બ્રમાંણી, આસા પુરા આઇજી;
ચંડ મુંડને મારયા ચોળી, માહાકાળી મંમાઈ. દરસન. ૭
સીનોરમાં તે તલ ભંડેશ્વર, નાથ તણી ગત ન્યારીજી;
કુરેલમાં કુબેર બીરાજે, ભોલોનાથ ભંડારી. દરસન. ૮
શકલ્ત તીરથમાં હોય કાળેસ્વર, ઊભા સુરત સંભાળીજી;
ભરૂચમાં ભ્રગુરૂશી બીરાજે, ગ્યાન લગાવે તાળી. દરસન. ૯
કુંભેસ્વર હર કરૂણા કીજે, સેવકને સનમાનજી;
નાહાની મોટી બેહેન પનોતી, નવગ્રહે હનુમાન. દરસન. ૧૦
તરવેણી રતનાગર સાગર, જે શીવરાત્રી જાગેજી;
ફરસુરામ લોટેસ્વર ઇસ્વર, ભવની ભાવટ ભાગે. દરસન. ૧૧
શુલ પાણમાં શુલ ભેદજી, દુખડાં ટાળે દુરજી;
દેવ નદીનો મહિમા મોટો, નાતાં આવે નુર. દરસન. ૧૨
મહારે માનો મહીમા મોટો, મેલો ચૈતર માસજી;
ગણે વીમાસે ગરબો ગાયો, ભટ વીનવે વલભદાસ દરસન. ૧૩

જોટો રાગ ઉપર પ્રમાણે.

બીરજવંતાં બાળા મા બહુચર, ચાલોને દરશન કરવાને;
ભોળી માત ભવાનીને ભેટો, નામ થકી ઊધરવા. દરશન. ટેક.
સલખનપુર સાચી મા બહુચરા, તોડે વાસો ત્રિપુરાને;
ભગવતી જોઇને ભાવે ભેટો, નામ થકી ઊધરવા. દરશાન. ૧

માનશરોવર માજીનું મહાત્મ, કાયા સકોમળ કરવાને;
પુરૂષાતણ મા પળમાં આપે, અંગના અવગુણ ટળવા. દરશન. ૨
આદ્ય સ્થાનક મા વરખડી, શિશ નમાવી નમવાને;
શેવે તેને સલખનપુરી આપે, પાંચ પદાર્થ મળવા. દરશન. ૩
ચાચર હનુમંત વિર દુવાગર, નારસંગ ગુણવંતાને;
ભૈરવ ગણેશ બેઊ પાસે, શેવકનાં કારજ સરવા. દરશન. ૪
ગણેશ ગોખમાં ગંભીર ગાજે, જળહળ જોત્યો માની ઝળવાને;
શેવકને સલખનપુરી આપે, કોટી કારજ કરવા. દરશન. ૫
સમર્યો પહેલાં મા સાદ દેવે, શસ્ત્ર ન દે અંગ અડવાને;
કહે રૂપો જનનીને જાચો, મન ચિંતવ્યાં ફળ મળવા. દરશન. ૬

ગરબી.

મોટી માત મહંમાયા, શરણે મેં આયા મેં આયા;
દેવો દરશનથી સુખાયા, શરણે. ૧
સંસાર રૂપી તેં કરી કલ્પના, કંઈ ભરમે ભોળવાયા. શરણે. ૨
મોહ મત્સર અહંકારને આશા, તે કાચી બનાવી કાયા. શરણે. ૩
ધન ધન સંસાર કુટુંબ સહુ તે, જુઠી ઠરાવી માયા. શરણે. ૪
સ્વાર્થ રૂપ સંસાર સહુ કરિયો, સહુ પુછે કંઇ લાયા. શરણે. ૫
જુઠાને સાચુ કરી માને, જુઠે જુઠાને ધાયા. શરણે. ૬
ઊંધાં ચતાંને માહારૂ તાહારૂ, તેમાં કંઇ ડાહ્યા વાહ્યા. શરણે. ૭
ખોળીયું જડમાં ચૈતન દીવડો, ઊઠ ચલે સત્તાયા. શરણે. ૮
ધન દોલત સંસારને સોંપી,સાથે નહીં આવે રસ્તા બતાયા.શરણે.૯
સંસાર તરી કેમ પાર ઉતરીયે, તુ તારે તો તરાયા. શરણે. ૧૦
સંસાર વ્યવહાર સર્વે સાચવે, ધણીસેં ધ્યાન લગાયા. શરણે. ૧૧
પાપ પ્રાયશ્ચીતથી રહીએ વેગળાં, દયા રાખો દલ ડાહ્યા.શરણે. ૧૨
દાન પુન્ય કરશે જે હાથે, એ તરવાના સાયા. શરણે. ૧૩
નીરમળનામ નિરંજન નીરગુણ,સમર્ણુ સતગુરૂને બતાયાશરણે.૧૪
સાગર બુધ જે સમર્થ ગુરૂજી,અલ્પબુદ્ધે હરગોવન ગાયા.શરણે. ૧૫

જોટો.

જગદંબે જગદંબે, જે જે જગદંબે જગદંબે;
સંસાર પાર ઉતારણી મૈયા, માને નમુ કરી કરલંબે. જે જે. ૧
અસુર સંહારણી દૈત્ય દલ મારણી, વાઘ ચઢીને અંબે. જે જે. ૨
ચંડ મુંડને નાંખ્યા ચોળી, માર્યા શુંભ નીશુંભે. જે જે. ૩
ભાવ ભગતીએ તુજને શેવે, બોલે જય અંબે જય અંબે. જે જે. ૪
બ્રંહ્મા વિષ્નુ ઈંદ્ર નારદ સરખા, માનું ધ્યાન ધરે શીવશંભે.જેજે.૫
નહીં પવન નહીં પાણી પૃથ્વી, પ્રગટ થયાં જોત બંબે. જે જે. ૬
દાસ ગુલામ હરગોવન તાહારો, શિરપર રહો માત અંબે. જે જે. ૭

ગરબી ચાલો ડાકોરમાં જઈ વશીએ રાગ.

સલખનપુર શોભા સારી, અંગ છબી પર વારીરે; સલખનપુર.ટેક.
અર્ક સરીખી આંગી શોભે, યંત્ર છબી સુખકારીરે. સલખનપુર. ૧
ગોખ ધુમટ શિખર શું નેહે,જોઇને જાઊ બલીહારીરે. સલખનપુર. ૨
દલસુખ દીન દરશનો પ્યાસી,ત્રીપુરા દ્યો ભવ તારીરે.સલખનપુર.૩

જોટો ગરબી.

સલખનપુર માત હમારી, મોરે ભરોંસો ભારીરે; સલખનપુર.ટેક.
બ્રંહ્મા ઇંદ્ર જાકો રટન કરતહે, ધ્યાન ધરત વિષધારીરે. સલ. ૧
અભય પદ દિયો દેવનકુ, દાનવ દુષ્ટ વિડારીરે. સલ. ૨
પતિત હતે સો પાવન કીને, પુરૂશ કીયો હુતી નારીરે. સલ. ૩
દીન દલસુખ કે દુઃખ નીવારો, આયો મેં શરન તીહારીરે. સલ. ૪

જોટો.

જગદંબ કયુ ન ભજોરી, કળીયુગમે આયુશ થોરીરે, જગદંબ. ટેક.
કામ ક્રોધ મોહ મત્સર મમતા, તનસેં કયુ ન તજોરીરે. જગ. ૧
બાલા યોવન વસ્થા બીતી, વ્રિધમે કયું ન લજોરીરે. જગ. ૨
માત પિતા સુત દારા બંધું, સ્વારથિ કયું ન સમજ્યોરીરે. જગ. ૩
કહે દલસુખ દીન શક્ત સંનદકી,સજાઇ કયું ન સજોરીરે. જગ ૪

બત્રીસ અક્ષરનો ગરબો.

માને ભજીએ તે વારમ વારજો, અધમ ઓધારણ આઈછે જો;
કૃપાદૃષ્ટે ઉતાર્યો પારજો, બરદાળી બહુચર બાઈછે જો. ટેક.
કકા કલજુગમાં કરૂણા કરીજો, નીજ ભક્ત લડાવાં લાડજો;
નવખંડે નાલુ ફરીજો, કરચા કુટીલ તણા સંહારજો. બરદાળી. ૧
ખખા ખરે મને આરાધસેજો, તેનો જન્મ કૃતારથ થાઅજો;
મંત્ર બાલાનો સાધસેજો, તેને મુક્તી તે આપે માઅજો. બરદાળી. ૨
ગગા ગુણવંત ગોખે બીરાજતાજો, ધરાનવ સત આભ્રણ સારજો;
નેપુર રૂમ જુમ વાગતા જો, કંઠે મુક્તા તે ફુલનો હારજો. બરદાળી. ૩
ઘઘા ઘોર ગંભીર ગાજી રઆંજો, વાજે અણહદને નીશાનજો;
દેવના દુંદભી ગરગડાંજો, અમર ઇછાએ વૈમાનજો. બરદાળી. ૪
નના નવરાત્રી ત્યાં આવીઆજો, જો તે ઉતમ આસોમાશજો;
ખોચરે અંબાને કહાવીયુજો, રમવા આવો ભવાની સાથજો. બરદાળી. ૫
ચચા ચાચર આવાં ચુપસુજો, સરવ શકત તણુ સાજનજો;
પુજા કરી પાત્ર પુષ્પસુજો, પછે ડેરે પધારચાં માઅજો. બરદાળી. ૬
છછા છેલ છબીલી માને જોઇને જો, અતી અંબા થયાં પ્રસન જો;
મન રહ્યા સૌ મોહીને જો, બેઠાં આપ આપણે આસનજો. બરદાળી. ૭
જજા જેઆ સરીખી જાત્રમાં જો, કર્યા ચારૂ દીશાએ બજાર જો;
આશો માસ નવરાત્રમાં જો, થઇ શોભા તે અપરંપારજો. બરદાળી. ૮
ઝઝા ઝળકે તે આંગી હીરે જડીજો, માંહી બળે સોનાના તારજો;
વીશ્વકરમાએ પોતે ઘડીજો, મણીરતન વછટ કાંઈ સારજો. બરદાળી૯
નના નજર કરીને નાલતા જો, એક પળક ન પાછી થાઅ જો;
સુરપતી એ સંભાલતા જો, કોટી રતીપતી મન પળાઅજો. બરદાળી. ૧૦
ટટા ટોળે મળ્યાં ત્રીપુરેશ્વરી જો, કરે ઓપતુ આવાહંનજો;
તોતલા ત્યાં ગાત્રેશ્વરી જો, પાન પાત્ર જડયાં છે રતન જો. બરદાળી. ૧૧
ઠઠા ઠામો ઠામ ડેરા કર્યા જો, આવ્યા દેશ દેશના સંગ જો;
ઉદા ઉદા મુખ ઓચરે જો, રહે અષ્ટ પોહોર આનંદ જો. બરદાળી. ૧૨

ડડા ડાભા તે જમણી દેખતાંજો, કરે અરૂણ વીશેખ કલોલ જો;
પરચો તે પ્રત્યક્ષ પેખતાં જો, મુખ બૌચર કહી તુ બાર જો. બરદાળી. ૧૩
ઢઢા ઢાલ ધજાછે ધરમની જો, જેને જેવી ઇછાય જો;
બેઠી સભા ત્યાં બ્રંહ્મની જો, ગ્રત ખીર ખાંડ હોમાય જો. બરદાળી. ૧૪
ણેણા ણેણી દીવસ ત્યાં રંગના જો, વાગે ચંગ મરદંગ ઉપંગ જો;
નરત કરે દેવંગનાં જો, ગુણ ગાંધર્વ ગાએ સોરંગ જો. બરદાળી. ૧૫
તતા તત્વ કહીએ ત્રીલોકનુ જો, મૈયા સ્વરગ મ્રત્યુ પાતાલ જો;
ભાગ્ય ભળ્યાં ભરતખંડનાજો, મન મોહ્યુ તે ચોકચૌવાળજો. બરદાળી.૧૬
થથા થાળ મધ્યે વિવેકસુજો, માંહી ગ્રહી પુજાપો હાથજો;
આવ્યાં ચાચર શોભા ભરીજો, નીજ ગોરને લીધા સાથજો. બરદાળી.૧૭
દદા દેવલછે દસદ્વારનુ જો, માંહી વીવીધ વિચીત્ર સોહાય જો;
ઉપર શીખર સોના તણું જો, જરી પટકા ફરૂકા ખાયજો. બરદાળી. ૧૮
ધધા ધામ તે ચારે ત્યાં વસેજો, સરવે શક્તિના શેવે ચરણજો;
શહસ્ર અઠયાસી ત્યાં ધસાજો,મૈયા તેત્રીશક્રોડ રહ્યા શરણજો.બરદાળી.૧૯
નના નામ ધરચુ નારાયણીજો, મુખ મારકુંડ મહીમાયજો;
અંત્ર આપીક્ષા છે ઘણીજો, મૈયા જૈમુની રૂશી ગાયજો. બરદાળી. ૨૦
પપા પાર લેવા પાપી ગઓ જો, પછે માએ ભમરા ઉડાડચા ક્રોડજો;
પરચો જોઈ વિશમે થઓજો, મૈયા સ્તુતી કરી કરજોડજો. બરદાળી. ૨૧
ફફા ફોગટ પેટ મ્રગ આવીઓજો, મુખ બહુચર કહી તુ બાહારજો;
ફુલડીએ સેન જમાડીયુજો, એવા પડછા દીધા અનેક વારજો.બરદાળી.૨૨
બબા બહુ ખેલ બહુચર માતનાજો, શેષ શસ્ત્ર ન પામે પારજો;
નેમબંધી કરે જાતરાજો, તેને ન આવે પશુ અવતારજો. બરદાળી. ૨૩
ભભા બ્રાહ્મણ ભોજન ભાવે કરેજો, મૈયા દીજે દાનને દક્ષણાયજો;
આદે શક્તી અભરે ભરેજો, મેહેર કરે ન મુકે મણાયજો. બરદાળી. ૨૪
મમા માનસરોવર મહીમા ઘણોજો, થઓ મેરીનો મેરાયજો;
ઘોડીનો ઘોડો બન્યોજો, તેતો સાક્ષી બ્રંહ્માંડ પુરાણજો. બરદાળી. ૨૫
યયા યથા શક્ત પારે ધરેજો, જેને જેવી છે ઇછાયજો;
અંબા કહે ચંડેસ્વરીજો, હવે મંડપમાં કરો સભાયજો. બરદાળી. ૨૬

રરા રસોઈ કરી ભલી ભાતસુજે, માંહી મેવા બહુ પકવાનજો;
આરોગ્યાં સૌ સાથસુજે, મૈયા પ્રથમ કરચાં મધુપાનજો. બરદાળી. ૨૭
લલા લેઈ ભોજન ભાવે કરીજે, ઉઠી હરખે કરચાં આછમનજો;
પાન બીડાં મુખમાં ધરચાંજો, માંહી સરવ મશાલા અન્યજો. બરદાળી. ૨૮
વવા વળી વળી કહુ વીનતીજે, હવે આજ્ઞા કરો ત્રીપુરાયજો;
સરવે બેઠાં રથમાં ચડીજે, વળી માનુની મંગળ ગાયજો. બરદાળી. ૨૯
શશા શીખ કરી સૌ સાથનેજો, ઉઠી હરખે પધારચાં માયજો;
ધન ધન બહુચર માતનેજો, જેનો દીનદીન અધીક પ્રતાપજો. બરદાળી. ૩૦
ષષા ષેડો તે રથ કાંકરેસ્વરીજે, જેમ મારૂતે વેગે પળાયજો;
મધ્યે બેઠાં માહેસ્વરીજો, પોતે પોત્યાં તે આરાસુરજો. બરદાળી. ૩૧
સસા સંવત અષ્ટદશ છાસીએજો, આસો અષ્ટમાને મંદવારજો;
આણંદપુરમાં વાસ છે જો, કહે કૃશ્નકુળ નામે દાસજો. બરદાળી. ૩૨
હયા હરખ ધરી હૈયે ઘણોજો, મૈયા શીખે સુણેને ગાયજો;
ગરબો અક્ષર બતરી તણોજો, તેના મનવાંછીત ફળ થાયજો. બરદાળી. ૩૩
ક્ષલા લેહે લાગી માના નામસુજે, રહુ અષ્ટપોહોર ઉલાસજો;
અવર બીજાનું કામસુજે, મૈયા ફરી ન આવે ગરભવાસજો. બરદાળી. ૩૪
ક્ષક્ષા ક્ષેમા ગુનો કરો માહરોજો, રાખો ચરણકમળને પાસજો;
જન્મો જન્મ છુ તાહરોજો, કહે કૃશ્નકુળ નામે દાસજો. બરદાળી. ૩૫

ગરબી. ઘેલું શું બોલે ગોવાળીયા જો એ રાગ.

જ્વાળા મુખી તે માત જાગતી જો, માનો વાસ નગર કોટ માંહ્ય જો;
આઇના કુંડળનો મહીમાં ઘણોજો, બ્રંહ્મા વખાણેછે વેદ ત્યાંયજો. જ્વાળા. ૧
માનું સુંદીર રૂપ સોહામણું જો, જાણે શર્દ નીશાનો ચંદ્ર જો;
આઇને સોનાકેરૂ છત્ર છાજતુજો, માને ચોરાશી નાદનો ઘંટજો. જ્વાળા. ૨
આઇએ શુંભ નીશુંભ બે મારીયાજો, આઇએ કીધુંછે મોહોટું કાજજો;
એને બ્રંહ્માએ શેવીમહાદ્રી વીશ્નુંએજો, સદાશિવે શેવી જ્વાલા માતજો. જ ૩
ઉદોઉદો અંબા ભણે જો, માજી રમેછે રંગભેર રાસ જો;
અનેક જોગણી ટોળે મળી જો, રહી જ્વાળા કેરે દરબાર જો. જ્વાળા. ૪
માને નૈવેદ કરે થાળે ભરી જો, વળી મધના તે પ્યાલા હાથજો;

આવે અંતે આઈ ઇશ્વરી જો, સદા પ્રાગ તમારો દાસ જો. જ્વાળા. ૫

ગરબી. નવરાત્રીની તીથીયો.

નવરાત્રીના દીન, રૂડા આવ્યારે; અંબામા ઘેરેઘેર, પોતે પધરાવ્યાંરે. ૧
પડવે પાવાવાળી, પાલવ સાહ્યોરે; દરશન કરતામાં આજ,ગરબો ગાયોરે.૨
બીજે બહુચર માત, રક્ષા કરજોરે;માહારાં સર્વતરેહનાં દુખ,તમેતો હરજો.રે૩
ત્રીજે ત્રીભુવન માત, બેડી ગાજોરે; સિંહાસન ઉપર માત,તું બીરાજોરે. ૪
ચોથે ચંડીમાત, ચોદશ જોતીરે;આંખડીએ આવી આજ,આંસુડાં લોતીરે.૫
પાંચમે પાળો માત, અમને આવીરે;રમતાં રંગ ભેરે આજ,હ્યો બોલાવીરે.૬
છઠ્ઠે છબીલી માત, છાયા કરજોરે; શેવકનાં આવી આજ,દુખડાં હરજોરે.૭
સાતમે સુંદરરૂપ, તમારૂ ઝળકે રે; ચાચરમાં રમતાં આજ,મનડુ મલકેરે. ૮
અષ્ટમી અષ્ટ ભુજાય, મા દરશન દેજોરે; આ હવન અતિશય થાય,
ઓવારણા લેજોરે. ૯
નવમી નવદુર્ગા, મળી અજાઇરે;જમેબ્રાહ્મણ સર્વે આજ,અંબાને ત્યાંહીરે.૧૦
દશમે દરશન દેજો,આદ્યભવાનીરે;સુખી રાખો આકાય, મા મહેરબાનીરે.૧૧
એકાદશીને દીન, ઉત્સવ થાયેરે; અંબાના ગુણગવાય, જોવા પળાયેરે. ૧૨
બારશ બાળારૂપ,બહુચરીઅંબારે;માઆવો અમઘેરઆજ,મામનેગમવારે.૧૩
તેરશતુળજારૂપ,જોઇજોઇ હરખુરે; નયણેથી અંબાઆજ,હરખીનીરખુરે.૧૪
ચૌદશચાચરમાંય, હવનતોથાયરે;શ્રીફળચુંદડીયો આજ, ધીહોમાયરે. ૧૫
અમાંસપુનમે આદ્ય,દરશનદીધાંરે;ચાચરમાંઆવી આજ,નાટારંગકીધાંરે.૧૬
પંદરતીથીયોગાઇ,ઉલટઆણીરે;હુંતોસમરૂશ્રીત્રીપુરાય,આરાસુરરાણીરે.૧૭
બાલાજીએ ગુણ,નવરાત્રીમાંગાયારે;છેઅંબામાની આશ,શિરપરછાયારે.૧૮

ગરબો.

પડવે પુરણ પ્રેમ,મનમાં ધરતોરે;માહારે આઈ પુજાનો નેમ,અરજી કરતોરે.૧
બીજે બાળા રૂપ, બહુચર બાઇરે; અકળ સ્વરૂપ આઇ, રસના ગવાઇરે.૨
ત્રીજે ત્રિભુવન વ્યાપ,બનીઅદભુતેરે;સાગરને ભોવન સપ્ત,પ્રગટસાર ભૂતેરે.૩
ચોથે ચારેવેદ, ભણીયા ભાવેરે; અસુર હણ્યા નિરવેદ, સબળ કહાવેરે. ૪
પાંચમે પરતાપ, અમને તારોરે; ધોળેશ્વરથી માત, ચુંવાળ પધારોરે. ૫
છઠ્ઠે સૌપર રહેમ, તારી રહેતીરે; આદ્ય નિરંજની એમ, વદે વધુ નેતીરે. ૬

સાતમે કરી સંભાળ, અંતર ઉલ્લાસોરે; સ્વર્ગમૃત્યુ પાતાળ,વસે તું વાસોરે.૭
આઠમે હોમહવન, દુરગા થાએરે; ધુમ્ર જાય ગગન, મંત્ર ભણાયેરે. ૮
નવમી નવદુરગાય, રમવા કાજેરે; નીસરીયાં ચુંવાળ, સખી સંગ છાજેરે.૯
દશમે દશઅવતાર,ધારી ભૂતળમાંરે;તુજ પાયલણુ સતવાર, બોચરબળમાંરે.૧૦
એકાદશી ઉરરાખ, અરજી મારીરે; સંકટ સૌકાપીનાંખ,જય અસુરારીરે.૧૧
બારસે ગ્રહીને બાંહ્ય,દાસઉગારોરે;રહે શિર તુજચરણે માંહ્ય,ધન તે દહાડોરે.૧૨
તેરશે તુજ ગુણગાય, અમર કહાવેરે; યમરાય કરી રક્ષાય,વાહારે આવેરે.૧૩
ચૌદશે ચીતતુજ પાસ, માતા મારૂરે; વધે અંતર ઉલ્લાસ,લાગે ચારૂરે. ૧૪
પુનમે આઈ પળપળ, રક્ષણ કરતીરે; ધારી ટેક સબળ,જગ સંચરતીરે. ૧૪
તિથીપંદર ગાય, જે કો ભાવેરે; તેને બહુચર સાહ્ય, લ્હેરી કહાવેરે. ૧૫

ગરબી વીંજણો રમણચઢોરે લોલ એ રાગ.

ગુણતો શ્રી અંબાના ગાઇએ, ચિત માના ચર્ણમાં ચાહીએરે; ગુણ. ટેક.
મંગળવાર કહુ આવે વદતી કોયલને સાદે, શોભા નેપુરને નાદેરે. ગુણ. ૧
બુધે મા બહુરૂપેપ્રગટી,વદને ચંદ્રરહ્યો ચળકી;કપોળે સૂર્યકળા ઝળકીરે,ગુણ.૨
ગુરૂવારે ગ્રહ રહે ફરતો,શેવક શિરછત્ર હીંડે ધરતો; મહીમા ત્રૈલોકમાંપરતો,ગુ.૩
શુકર સજનીછે સકળા, દાનવદેવ નમે સઘળા;સરસ્વતિને બીજીકમળારે,ગુ.૪
શનીવારે શસ્ત્રસજ્યાં આપે,તપીયા ચુંડમુંડ તાપે;વિડાર્યા ખડગતણે કાપેરે,ગુ.૫
રવી તેજથકી અધીક બની, ચોટલો શેષનાગની ફણી; કુંમકુંમઆડ વિશાલ ઘણીરે, ગુણ. ૬
સોમે સોમ તણી દ્રષ્ટી,કરોને અમીછાંટ તણી વૃષ્ટી;માપાળે તુસર્વ શ્રષ્ટીરે,ગુ.૭
ફરીફરી મંગળ કહેવાય, મહેર કરોને બહુચરમાય;શેવકવલ્લભભટ ગાયરે,ગુ. ૮

જોટો ગરબી.

ગુણતોશ્રી બહુચરના ગાઇએ, એકચિત્તે અંબાને ચાહીએરે. ગુણતોશ્રી. ટેક.
આદીતે અલબેલીઉઠી,ભરીરે મુક્તાફળનીમુઠી;સલખનપુર સમરથમાંદીઠીરે,ગુ.૧
સોમેતો સલખનપુરશેવી,ચુંવાળમાં બોચરીયાદેવી;માહારૂમનમાન્યુમાહેવી,ગુ.૨
ભોમેતો મનમાન્યું માહારૂ,અતી સુખ આનંદમાં કહાવ્યું; નીરખુ મુખ બહુચરીયા માનું, ગુણતો. ૩
બુધેતો બાંહ્યગ્રહો માહારી,લંઘર તોડાનેવાળી;પેરણુ માજી ચરણાનેસાડીરે, ગુ.૪

ગુરૂએતો જ્ઞાનબહુ ગણીએ,અંબેમાનું ધ્યાન રૂદે ધરીયે;ત્રીપુરા શેવેથી તરીયે,ગુ.૫
શુકરે શોભા બની સારી,પારે આવે નરને નારી;દરશન દો મા દયાળી, ગુણતો.૬
શનીએતો અંબાશ્રીશેવો,મીઠોરૂજેવો કળીયુગનોમેવો;ઉગ્રપીઠ પારોછેએવોરે,ગુ.૭
સાતવાર માજીના જે ગાયે, સહેજે સુધાસિંધુ તરી જાયે; વલ્લભધોળો માને
ચરણે જાયે, ગુણુતોશ્રી બહુચરના ગાઇએ. ૮

ગરબો ભદ્રકાળી માતનો.

મહિયારી મળી ચાલી મહી વેચવા એ રાગ.

મા મુજને એક ભરોંસો આપનો, આ સમે મુજને ઓથ ધરીને ઉગારજો;
કંઠસમો કળીકાળે મુજને ગ્રહ્યો,બાંહ્ય ગ્રહીતમો મુજનેકહાડો બહારજો.મામુજને૧
નોધારો વસુધા ધરમાં હું પડયો, જેમ તેમ કરીને પુરો જન્મ કરેશ જો;
સ્વપ્ને ના દીઠું સુંખ આ સંસારનું, કીયે જન્મ હું હવે સ્થીર ઠરેશ જો,મા. ૨
દાન દયા શેવા સાધન ના બને, પરમાર્થનું કિંચિત કામ ન થાય જો;
સુખ શક્તિ સાધન એકે ના સરે, ઉગે તેવો અરૂણ આથમી જાય જો. મા. ૩
મુજ પાપે હું લેવાયો આ લોકમાં, અવળાં આદર આપ્યાં સૌને સાર જો;
હું પદથી હાથ નથી મેં કાઢીયો, કર્મને જોતાં શેષ ધરે નહીં ભાર જો. મા. ૪
મુળ થકો માઠી બુદ્ધિ માહરી, ગુણ કર્યા તેની પુઠે દીધી ગાળ જો;
કટીકશી ભાગ્યની પુઠલ હું ભમ્યો, કર્મ કહે જાય ભૂમી રસાતાળજો. મા. ૫
પાખંડી પ્રપંચી પુરો થયો, વિપ્રની આવે વિરોધમાં નહીં વાર જો;
અણ દીઠી કુડી સાખ્યો હું કહું, લાંછન ધરતાં લાજ નહીં લગારજો. મા. ૬
અઘટિત હું વનિતા સંગ વળુધિયો, ધશે વ્યવસનમાં નથી અધુરો નામજો.
સંકટનું સરીગત માહારૂ કો નથી, આ સમે હવે નથી ડર્યાનો દાવજો. મા. ૭
જ્યાં જાઉ ત્યાં પતિત ન પડે પંડની, કો કહે કપટી લુચ્ચો જારી લબાડ જો.
સાકુટને સૌ કહે તે સંભવે, રાખો શરણે માજી માનીશ પાડ જો. મા. ૮
જેવાછુ તેવા જન તમારડા, આદ્ય થકી તે અંત લગી આધાર જો;
નીજ જનને કહોને શાની રહે કમી,દુઃખની બેલી દીલમાં વાત વીચારજો.મા.૯
જન્મ સુધી પરની રહેશે યાચના, દેહને દુઃખ દઈ લેશે દૈવજ દાણ જો;
વીશંભરી વાહારે તદપી નહીં ચઢો,અનાથ બંધુ તમને કહેશે કાંણુજો. મા. ૧૦
દુઃખ વેળે દોડયો આવુ તમ ભણી, અંતરમાં મુને આપ તણીછે આશાજો.

ત્રેહે આદેવેરી જન અળગા કરે,કર્મ જોઈ મારાં કરશો નહીં નીરાશજો.મા. ૧૧
અવનીપે આશ નહી માહારે કોઇની, ભદ્રકાળી તમકેરી હૈયે હામ જો;
જાણું છું અઘરે અરથે આવશો,તમો અમારી દોહલી વેળાનાં દામજો. મા. ૧૨
તમ શરણે સુખ દુઃખ સહી વળગી રહ્યો,આખર થઈ હવે આણો હૈયે હેતજો.
મુજ સરખાં થઇને નહીં ભાળો તમો,ફોગટ જુગમાંભગ્તી થાશે ફજેતજો.મા.૧૩
પ્રાણી જન મુજ પર છાયે રહે નહીં, શુભ ના ઇચ્છુ કોઇનું રદય કઠોર જો;
પામર થઈતમ શરણે આવી પડયો, ઝાઝુ મારૂ જનુની તમપર જોરજો. મા.૧૪
પાપ તણો કુંભ સરવે પૂરો થયો, દાવાનળ દુઃખ દરીયો ઉલટયો પુરજો.
કાંઈ કહેતાં કો કર સાહાવા ના મળે,વાહ્યો જાછ જેમ ઉડે આકનું તુરજો. મા. ૧૫
ચો તરફથી ચિંતા પ્રગટી મુજને, અન્ન ન ભાવે નિંદ્રા નહીં લગાર જો;
કૃપા કરી પૂરો કલ્પના માહરી, ફરી નહીં માગુ મુંખથી બીજી વારજો. મા. ૧૬
દુઃખદેણું કહેવત કહીએ દ્રવ્યની, કૂરબુદ્ધી તે કૃપા કરીને ટાળજો;
સુખ શાતા તનધન ભગ્તિ ભાવથી,ભદ્રકાળી તું કૃપા કરીને આલજો. મા. ૧૭
ઝાઝુ શુ કહુ સરવે જાણોછો તમો, વીશ્વંભરી મન પુરણ વિશ્વ વિવેક જો;
આ કળીમાં રક્ષણ કરીને રાખજો,જેમ તેમ કરીને રેવાશંકરનો ટેકજો.મા. ૧૮

અથ વિમળનો ગરબો.

ઓ રાણાજી રઘુવરની સંગાથે રાઢ ન કીજીએ. એ રાગ.

ગણપત સમરૂ ચીતે સરસ્વતી, ગાઉ વીમળ આપો શુભ મતી;
કરો કીરપા ફેરવો કરમની રતી, ધનઅંબામા આરાસુરમાં વસીયાં
જુગતેજાણી;માહારી માજીમા અકલકળાછે તાહારી કોયે નકળાણી.૧
મા મહીશાસુરને માર્યો જેહ, તે સદગતીને પામ્યો તેહ;
ઉત્તમ પ્રગટયો વિમળદેહ, ધનઅંબામા. ૨
શ્રીમાળી શ્રાવક ઘેર પ્રગટ થયો, પાંચસાત વરસનો ભણવા ગયો;
વિદ્યા ન આવડી મુરખ રહ્યો, ધનઅંબામા. ૩
માએ લેઇને મોકલ્યો મુસાળ, મામાએ કીધો ગાયનો ગોવાળ;
અંબાની ગાયો ચરાવે બાળ, ધનઅંબામા. ૪
અંબાજીનું તે ધ્યાન ધરતો, અંબા અંબા કહી વન ફરતો;
અંબાનો ગોવાળ હરસ કરતો, ધનઅંબામા. ૫
ઉઠતાં બેસતાં અંબાનું ધ્યાન, ખાતાં પિતાં અંબાનું નામ;

તદવત થઓ ગઈ શુધને સાન, ધનઅંબામા. ૬
પ્રાતુસકાળે ગાયો દોહીને છોડે, તાઢ તડકો વરસાદ કાંઈ નવ હોઢે;
તપશ્યા વલે અથડાય રોડે, ધનઅંબામા. ૭
બારવરસ જ્યારે પુરાં થયાં, અંબાએ લેઈ અજાઇને કહ્યાં;
હેના દુખદાળીદ્ર સર્વે ગયાં, ધનઅંબામા. ૮
શ્રાવણસુદ આઠમને રવીવાર, પાછલીરાત્યે કરતો પોકાર;
ગાયો દોહોવી ખોલો દરબાર, ધનઅંબામા. ૯
અજાઈ અંબાએ હરષ ધરી, સુપડામાં લાવ્યાં જ્વાર ભરી;
લેલે વિમળ કહે ફરીફરી, ધનઅંબામા. ૧૦
મા હેને લેઇને શું કરૂં, વસ્ત્ર પાસે નથી લઈ શેમાં ધરૂં;
પેહેરણ છેડો કાઢી માંય ભરૂ, ધનઅંબામા. ૧૧
માએ અષ્ટ સીદ્ધ નવનિદ્ધ આપી, સકળ સમરથી કરી થાપી;
વીમળનાં દાળીદ્ર નાખ્યાં કાપી, ધનઅંબામા. ૧૨
માજીએ કર્યો ત્યાં વીમળરાય, હાથી ઘોડા અંબાડી થાય;
જ્યારે પ્રસન્ન થયાંછે અંબામાય, ધનઅંબામા. ૧૩
ગાડી ઘોડા નાલખી પાલખી સાર, ચઢયો મદ્ય ભર્યો ચીત ન રહ્યુડાર;
રૂડી રીતે પરણ્યો વિમળ નાર, ધનઅંબામા.૧૪
વિમળ માજીથી જાણીતો થયો, કુંભારીયુ ગામ વાસીને રહ્યો;
અંબાથી વિમળરાય કહ્યો, ધનઅંબામા. ૧૫
ત્યાં વિમળે પણ લીધાં, ડેહેરાં ત્રણસેહેને સાડચ કીધાં;
માંહ્ય પારસનાથ પધરાવી દીધા, ધનઅંબામા. ૧૬
ડેરાંની શોભા બહુ સારી, સ્વર્ગેથી ઉતર્યા લોકો જુવે ધારી;
કીધાં ડેરાં મદ ચઢયો ભારી, ધનઅંબામા. ૧૭
શ્રાવક જાતનો ગયો ચુકી, અંબાનું ધ્યાન દીધું મુકી;
ગોરજી ગુરૂ કર્યા મન ખુંચી, ધનઅંબામા. ૧૮
ગોરજીએ વિધા બતાવી, બુધી ફેરવી દીધી દલખત આવી;
બીજી ભક્તિપર મન પતાવી, ધનઅંબામા. ૧૯
અંબામાને મન ઉલટ થઈ, જોઊ ભાવ ભક્તિ એની કેવી રહી;

હવે જાણેછે હું પ્રસન્ન થઈ, ધનઅંબામા. ૨૦
આઠ્યાં વિમળ પાસે અંબામાય, કરજોડીને વીમળ લાગ્યો પાય;
ભલે પધાર્યા માજી કરી દયાય, ધનઅંબામા. ૨૧
પુછે અંબાજી આપો આપ, ડેરાં કીધાં કહે કોણ પરતાપ;
કરમે આંતર્યો મળ્યાં પુરણ પાપ, ધનઅંબામા. ૨૨
વીમળ બોલ્યોછે રાખી માપ, ડેરાં થયાં ગુરૂ પરતાપ;
ગુરૂથી ગુરૂથી ગુરૂનીછે છાપ, ધનઅંબામા. ૨૩
માજી કોપ્યા કોપાન થઈ, અલ્યા તાહારી દોલત સઘળી ગઈ;
સંભાળ કહું તત્પર થઈ, ધનઅંબામા. ૨૪
માજી કોપ્યા અગ્ની મેલી છાલા, ડેરાં વીમળનાં સહુ બાળ્યા;
કોપ થયો અંબાએ સુખ ટાળ્યાં, ધનઅંબામા. ૨૫
નાઠો વીમળ ત્યાં મુકી ગામ, પગે લાગીને કહે રાખો નામ;
રાખો ડેહેરાં મા કરો કામ, ધનઅંબામા. ૨૬
નાઠો વિમળ સળંગમાં થઇ, જઈ કાઢયું માથું આબુવઢ જઈ;
ત્યાં જઈ બેઠો વીમાસણ થઈ, ધનઅંબામા. ૨૭
દયાળી માએ આંણી ખાંચ, રાખ્યાં નામ કાજે ડેરાં પાંચ;
તેને નવ આવી ઊની આંચ, ધનઅંબામા. ૨૮
રિદ્ધ સિદ્ધ લુટાઈ વીમળરાય, હાથી ઘોડા અંબાડી જાય;
જ્યારે કોપ થયોછે અંબામાય, ધનઅંબામા. ૨૯
આદ્યે અંત્યે હતો દૈત્યનો વંશ, ભાવ ભક્તીથી પામ્યો અંબા અંક્ષ;
બુધીભ્રષ્ટ થઇ ત્યારે કાઢયો વંક્ષ, ધનઅંબામા. ૩૦
આપ્યુંને લીધું ઊલાળી, દુનીઆએ સહુ નજરે ભાળી;
ચળવચળ થયો નાખ્યો ટાળી, ધનઅંબામા. ૩૧
અંબા છો અધમ ઊધારણ નામ, સમર્યા શેવકનાં પુરો કામ;
અંબા આપે ઘર ધન્ય સંતાન, ધનઅંબામા. ૩૨
માનસરોવરપરછે અજાઇ, દુનિયા દરશણ કરેછે ધાઇ;
પેહેલ વહેલાં માનસરોવર નાહી, ધનઅંબામા. ૩૩
કોટેશ્વરનું ડેરૂ સારૂં, એકે ચીત્યે શીવલીંગ મન ધારૂ;

પુજા કરી કહે કામ કરે મારૂ, ધનઅંબામા. ૩૪
કોટેશ્વર આગળ સરસ્વતી વહે, ગૌમુખથી નીકળ્યાં દુનીયાં કહે;
ત્યાંહાં જાય નાહાવા સઘળુ રહે, ધનઅંબામા. ૩૫
ગબરગઢ્ઢા વાસ તારોછે એ, ભુલે દુનીયા અથડાતી રહે;
નાચે કુદે મુખ ગરબા કહે, ધનઅંબામા. ૩૬
ભૈરવ ખેચર ત્યાં વીરજછે, હકીકત દુનીઆની સહુ કહે;
અંબાના આગળ ઉભા રહે, ધનઅંબામા. ૩૭
એ પંચતીરથની પુજા કહી, એક મને સાંભળો નરનારી સહી;
તમે પાએ પડો અંબાને જઇ, ધનઅંબામા. ૩૮
અરાઢ બોતેરો સાર, શ્રાવણસુદ એકાદસી રવીવાર;
વીમળનો ગરબો થયો નીરધાર, ધનઅંબામા. ૩૯
અંબાને નમીને કરૂ પ્રણામ, મા સંસારના સઉ પુરે કામ;
દાસ હરગોવન છે ચરણ ગુલામ, ધનઅંબામા. ૪૦

રાગ ગરબી.

ધન્ય અનસુયા અલબેલા એકાંતે વાસો કીજે,
મા રાખો દયા મેહેર કરીને દરસન સહુને દીજે;
મા જુગજુગમાંરે કૃપા કીધી, સોડામાં સીતાને લીધી,
માના હાથ તણીરે અમરત સિદ્ધી, ધન્ય. ૧
મા દુખ ટાળી સુખડાં આપો, આપત્તી સઘળી સહુ કાપો;
મૈયા નવે નિદ્ધ હમને આપો, ધન્ય. ૨
એરંડીયા સંગમના આરા, છે ગુપ્ત ગંગાની ધારા;
પાર ઉતારવાના એ આરા, ધન્ય. ૩
માને પારે પુષ્પની વાડી, આવે દુનીયાં દરસન ને દાડી;
છે પુરણાનંદ બ્રહ્મચારી, ધન્ય. ૪
ઊમરડામાં કીધો વાસ, પતીયાનાં પતનો થાયે નાસ;
મૈયા સહુની પુરજે તું આસ, ધન્ય. ૫
કંઈ કલાંને કાંબી ખળકે, બાંહ બાંજુબંધ ઘુઘરી ઘમકે;
માજી ચાલે ચાલે વીજળી ચમકે, ધન્ય. ૬

માનાં દરસનતો દોહલાં થાયે,માના દરસનથી તો પાતક જાયે;
દાસ ઊમયો ગુણ તારા ગાયે, ધન્ય. ૭

ગરબી.

મા સરસ્વતિ સ્વામીને વીનવું, મા ગણપત ચરણે નમું;
મા કરજોડીને વીનતી કરૂં,ચલુજી રાજ મહાકાળી પ્રતાપેરાજ કરોછો;
મા ઉપર ભાવ રૈયતને સુખ કરવા ધ્યાન ધરો છો. ચલુ. ૧
ચંપક નગરી ત્યાં રાજેછે, ચૌટાની ઓળ બિરાજેછે;
જસની નોબત વાજે છે, ચલુ. ૨
ભીલાંની બીક ઘણી ભારી, વાટે મળે નરને નારી;
બુઢએ દરવાજે અસ્વારી, ચલુ. ૩
માના દરવાજા સુંદિર સારા, કોટ બુરજે મેલ્યા છે મારા;
તે જોતાંમાં શત્રુ હાર્યા, ચલુ. ૪
કૃષ્ણના મહેલ ઘણા સારા, ફરતી દદુડાની ધારા;
ત્યાં શંઘ ઊતરે બહુ કંસારા, ચલુ. ૫
માના માનસરોવરમાં નાહ્ય, પુજાની છાબો લેઈ જાય;
કાળી માની પુજા થાય, ચલુ. ૬
માના માનસરોવરનાં પાણી, વડ ઉપર કોઇએ નવ દાંણી;
કાળી માયે કરૂણા જાણી, ચલુ. ૭
સદાશંકર વાણી કહેછે, વડોદરા શહેરમાં રહેછે;
તે ઉપર માની મહેર છે, ચલુ. ૮

ગરબો ઓધવ જઇને કેજો માધવનેરે એ રાગ.

આજ દીવાળીનો દીન આવીયોરે, આનંદ અંગ ન માય;
ભગત ભવાંની માને ભાવીયોરે, મોય ભર્યાં કમળાય. આજ. ૧
માત પધાર્યા મંદીર માહરે, સુંદીર વદન સોહાય;
હું બલીહારી બહુચર તાહરેરે, કીધાં કોટી પસાય. આજ. ૧
આસન પાસે આવ્યાં ઇશ્વરીરે, વિશ્વ તણી પ્રતિપાળ;
રિદ્ધ સિદ્ધ નિધ્ય પાસે ધરીરે, બેઠાં બહુચર બાળ; આજ. ૨

શેવક સજ થઇને સૈ આવીયારે, એક એકથી અગ્ર;
પુજાપો પરીપૂર્ણ લાવીયા રે, સંભારીને સમગ્ર. આજ. ૩
પ્રથમે શાકપાક નીપજાવીયાં રે, છ રસ સ્વાદ સૂદેશ;
આઇજીને આગળથી આરોગાવીયાંરે, શેવક પામ્યા શેશ. આજ. ૪
પોહોચી તખ્ત ચઢી બેઠાં જઇરે, ચોદશ ચમર ઢળાય;
સખી મુખવાસ કરી લેઈરે, મુખમાં મુકી માય. આજ. ૫
નીજ જન નેંમ દીવાળીના કરેરે, પહેલે પખાળે પાય;
પટભુષણ નૌતમ તન આવરે રે, જે યોગ્ય યથાય. આજ. ૬
કેસર કુંમકુમ ચંદન ચરચીયાંરે, અક્ષત અબિલ ગુલાલ;
અદભુત અંગ સુગંધે અરચિયાં રે, જેમ પુરવનો ચાલ. આજ. ૭
પુષ્પ સુવાસ સરવ મંગાવીયાં રે, પારી જાંત મંદાર;
ગુંથી ગુણ સાથે સૌ લાવીયારે, હાથ સમરપે હાર. આજ. ૮
વાતી અગર ઉવેખી ધુપને રે, ઊભાં નીજ જન નાર;
નીરખી નારાયણીના રૂપને રે, જોઈ જોઈ જાય બલીહાર. આજ. ૯
માત મંગાવી મદીરા મોજમાંરે, પ્રેમ ધરી કરે પાન;
શેવકને કહે અહીંથી ખશો,જમાંરે રાસ રસીક કરો ગાન. આજ. ૧૦
નીજ જન નીકટ રહી બોલ્યા સહુરે, તાન માન યુત તાલ;
ગરબા ગાય બધ વીધે બહુ રે, પર્મ રસીક રસાળ. આજ. ૧૧
અનુચર દીપ અજવાળે દોહો દીશા રે, મેડી મંદીર દ્વાર;
જળહળ નીરમળ દીવાલ પશારે, પ્રગટયા ઠારો ઠાર. આજ. ૧૨
ઉદો ઉદો જે જન ઉચરે રે, ઊભા મંડપ માંહ;
બીન ફીકરે ફુલ્યા ફુલ્યા ફરે રે, બહુચર સાહે બાંહ. આજ. ૧૩
દીવાળી દેખાડે દેવીએ રે, દે છે દીરઘદાન;
પુરે આશ દાસની કેવીએરે, ખાનપાન પરીધાન. આજ. ૧૪
બહુચર લાલની લાલી જાહરેરે, જાણે જગત જાંહાંન;
કુડાં કર્મ જોયાં કયાહરેરે, વલ્લભ રાખ ગમાન. આજ. ૧૫

ગરબી.

આ ભવ સાગર પાર ઉતારજી,તારને મૈયા તાહરો જાણી તારજી; ટેક.

જપતંપ સાધન આરાધન ના જાણું, રેણું અણું પરમાણું રે.
નિર્ધન નાણું જગદંબાજી જાણું, ગુણ ગાંણું કરૂં નીશી વાંણું;
એ સારજી. તારને. ૧

ગંગ ત્રીસંગ પ્રયાગ સમાંણું, જેની પાસ ડેડાણુંરે;
પાવન ઠેકાણું અડસઠ ઉર આણું, ઘણું માનસરોવર માણું અપારજી તા. ૨
યોગ વૈરાગ્યનું કામ નથી, જેને નામ તણી લેહે લાગીરે;
નીંદ્રાથી જાગી જપે બડભાગી, તે ત્યાગી સદાએ સોહાગી સંસારજી. તા. ૩
મા હુંછું મંદમતી અવર તણી ઓથ નથી, જેવો તેવો પણ તમારો રે;
ન કરો ઊધારો આટાણે સુધારો, ઉગારોછે તારો ગીરધરને આધારજી. તા. ૪

ગરબી જોટો.

મા ગર્ભવાસનો ત્રાસ નીવારજી, વારને અંબા આવાગમન વારજી ટેક
અધોમુખ રહેવું અતિ દુઃખ સહેવું, નથી સુખ જેવું લગાર રે;
જઠરાની જવાળા વાયુના ઉછાળા, છે જળમળનો સંધી દુરગંધી અપારજી
વારને. ૧

પૃથ્વીમાં પડવું વૈતરણી લડથડવું, તડફડવું તે ઠાર રે;
ક્ષુધાથી ડરવું લાવી આપે કડવું, તે જબરીથી પાય ન થાય ઉચ્ચારજી.
વારને. ૨

તરૂણા વય વ્યાપે તે ટાણે સંતાપે, દારા પૂત્ર પરીવારરે;
મન ગમતુ માગે વૃદ્ધાપણમાં ત્યાગે, મોહ માયાનો ભરીયો દુઃખ દરીયો;
સંસારજી. વારને. ૩

જન્મ મરણ ટળવા સંચીત કર્મ બળવા, ને મળવા પદાર્થ ચાર રે;
ગીરીધર કહેછે ઉપાય એક એછે, જગદંબાની ભગતી છે મુકતીનું દ્વારજી;
વારને. ૪

તીથીઓ ગોકુળ આવો શ્રીનાથજી એ રાગ.

શંકર સુતને શેવું સદા, શુદ્ધબુદ્ધ કેરો દાતાર;
વાણી દેજો મા સરસ્વતી, જેથી ઉતરીએ ભવપાર.
આરાસુરમાંરે અંબિકા. ટેક. ૧

પડવે પરછે માજી તાહરૂં, શેવે સુરીનર લોક;
આનંદ વાધ્યોરે મા અતી ઘણો, માયા દીસે જાણે ફોક. આરા. ૨
બીજે બાળા રૂપે બોલતી, બીરદાળી તું મોરી માય;
શેવક આવ્યોરે મા આશરે, માજી કરજો તેની સહાય. આરા. ૩
ત્રીજે ત્રીવેણીના સંગમાં, નાહાવા કીધું છે મન;
ખેલે અંબીકાજી આવીયાં, સોપ્યું તન મન ધન. આરા. ૪
ચોથે ચૈતન રૂપે મા ભણું, ઘટ ઘટ કીધો તેં પ્રકાશ;
જળ સ્થળમાં વ્યાપી રહી, સ્થાવર જંગમ નિવાસ. આરા. ૫
પાંચમ કારણ વિશે પ્રાણ તું, જેથી મનુવો થાયે બાળ;
પાન અપાન સમાં હવાં, નાઠો હૈડામાંથી કાળ. આરા. ૬
છઠે છબીલી આવી મળ્યાં, ઊઘડ્યાં અનું ભવના દ્વાર;
જોતે જોત મળી રહી, નાઠો દેહમાંથી અંધકાર. આરાસુરમાંરે. ૭
સાતમ સાનમાં સમજાવીયું, કીધી માજીએ કરૂણાય;
મુસ્તક હાથ દીધો સહી, જેથી બુધ્ધી નીરમળ થાય. આરા. ૮
આઠમ અંગમાંરે ઓળખ્યાં, જેનો શેષ ન પામે પાર;
નીગમ નેતી નેતી ઓચરે, અંબા અગમ અપાર. આરા. ૯
નોમે નામ જપુ મા તાહરૂ, જેથી થાય અતી આનંદ;
કીંચીત ક્રોધ વાપે નહીં, મનથી ટળે મોહના ફંદ. આરા. ૧૦
દસમે દૈત્ય વાધ્યા ઘણું, સ્વર્ગ મૃત્યુને પાતાળ;
દેવે સ્તુતી અંબાની કરી, માના મનમાં ઉપન્યો કાળ. આરા. ૧૧
એકાદશી અંબાએ વિચારીયું, ખપર લીધું આપો આપ;
દૈત્યને રોળ્યારે મા રણવીશે, ટાળયો દેવ તણો સંતાપ આરા. ૧૨
બારસ બાળારે બહુચરા, કીધો ચુંવાળમાં વાસ;
જ્યારે ભંડા સુરને મારીયો, અંબા નામ થયું પ્રકાશ. આરા. ૧૩
તેરસ તુજ વિના મા કો નહીં, જેવી પૂષ્પમાં વાસ;
જગમગ જોત જાગી રહી, પાંચે તત્વ કર્યો પ્રકાશ. આરા. ૧૪
ચૌદશ ચિત્ત લાગી રહ્યું, અંબા અકળ સ્વરૂપ;
માયા અકળ છે તાહરી, ન લહે સુરીનર મુનીવર ભૂપ. આરા. ૧૫

પુનમ પ્રેમ વાધ્યો સહી, દીઠી ઘટમાં અંબાય;
પડદા છુટયારે મા પાપના, કોટી સૂર્ય ઉદય થાય. આરા૰ ૧૬
પાંચને મારીને જ્યારે શમ્યાં, પડયું પચીશમાં ભંગાણ;
પાંચે સમજીને ભેગા થયા,નાઠો દેહથી કાળ અજાણ. આરા. ૧૭
ભાવ અભાવ ટળી ગયો, દુનિયાં વિશે એકાકાર;
ભેદા ભેદ રહ્યો નહીં, સુખ દુઃખ નહીં લગાર. આરા. ૧૮
ગાય શિખેને જે સાંભળે, તેની અંબા પુરે આશ;
માયા જાળ ભેદે નહીં, અંતે અંબા ચરણે વાસ. આરા. ૧૯
પંદર તીથીયો પુરી થઇ, પામ્યો આરાસુરમાં વાસ;
બે કર જોડીને ઊભો રહ્યો, ગરબો ગાય દાસનો *દાસ.આરા. ૨૦

ગરબો.

અંબા તે રમવા નીસર્યાં મા, શારે લીધા શણગાર મારી અંબાજીરે મા;
પાવાની પટરાણીરે મારી અંબાજીરે મા,દાંતે લેવરાવ્યું દાણ મારી અંબાજીરેમા
મોતીડું તપે લેલાટ મારી અંબાજીરે મા, ટેક.

લીલાવટ ટીલડી શોભતીરે મા, દામણી રત્ન જડાવ. મારી. ૧
કાંને કર્ણ ફુલ શોભતાંરે મા, ઝાલ્યોનો ઝબકાર. મારી. ૨
કોટે તે પાટીયાં હીમનાંરે મા, કંઠીઓમાં જડાવ. મારી. ૩
બાંહે બાજુ બંધ બેરખારે મા,માને દશે આંગળીએ વેઢ. મારી. ૪
લીલા તે ગજનું કાપડુરે મા, છાયલ રાતીકોર. મારી. ૫
ફુલ ફાંગરનો ઘાઘરોરે મા, ઓઢણું કસુંબલ ઘાટ. મારી. ૬
પગે તે કલનાં શોભતાંરે મા, કાંબીયો રત્ન જડાવ. મારી. ૭
જેરે ગાયેને જે સાંભળેરે મા, તેની અંબા પુરે આશ. મારી. ૮
ભટ વલ્લભ મા તાહરોરે મા, જન્મ જન્મનો દાસ. મારી. ૯

ગરબો ચાંપાનેરનો.

પુજુ ગણપતિના પાય પુજુ અંબિકાજીની પાવડીરે, લોલ.
સેવું શલખનપુરી માત દયા કરજો મુજ માવડીરે, લોલ. ૧

*કર્તાનું નામ માલમ પડયું નથી.

ચતુર દેશ ચાંપાનેર વસે કરૂણાનિધી કાળીકારે, લોલ.
કીધો તરણાનો મેર બહુ ગુણનિધી બાળીકારે,લોલ. ૨
સોવરાવી બધી શ્રૃષ્ટ પવનપાણી મા પેદા કર્યાંરે, લોલ.
કીધો વૃષાનો વૃષ્ટ ધન ધ્યાન ધરણી ધરયાંરે, લોલ. ૩
નદી પર્વતને પહાડ મહીમંડળને માનવીરે, લોલ.
જેવાં જોતીનાં ઝાડ દેવ રૂષીને મા દાંનવીરે, લોલ. ૪
પાવાવડનો પ્રતાપ વિંધ જાણી વાસો વસ્યાંરે, લોલ.
આદ્ય શક્તિ તો અનોપ ધર્મ લોકથી આવી ધસ્યાંરે, લોલ. ૫
પતઈ રાવળ પ્રચંડ ધર્મ રાજ કરે તે ધણીરે, લાલ.
જેના દેશમાં નહીં દંડ કૃપા કાળીકાની છે ઘણીરે, લોલ. ૬
નવરાત્રી કેરી રાત્ર રમે ચોસટ જોગણીરે, લોલ.
માયે વિચાર્યું છે મન ભોગ જોવાને મા ભોગણીરે, લોલ. ૭
મંગળ માનુની ગાય ગરબે રમે સૌ ગામનીરે, લોલ.
થૈકાર થૈકાર થાય નારાયણીના નામનીરે, લોલ. ૮
સજ્યા શોળે શણગાર ચરણા ચોળીને મા ચુંદડીરે, લોલ.
કંઠે મુકતાફળના હાર, ફેર ફરેછે મા ફુંદડીરે લોલ. ૯
તેમાં કાળીકાજી માત, ગરબે રમવાને આવીયાંરે લોલ;
વાણી વેદમાં વિક્ષાત, રૂપ લક્ષ રવી લાવીયાંરે લોલ. ૧૦
જાણે કોટી ઉગ્યા ભાંણ, કળા સોળેથી શામનીરે લોલ;
મુખે શાં કરૂ વખાણ, ભજો માત એવી ભામનીરે લોલ. ૧૧
થયું પતાઇને જાણ, રૂપ જોવાને મા કારણેરે લોલ;
વાગ્યાં મોહનાં તે બાણ, ધીરજ નવ રહી ધારણેરે લોલ. ૧૨
આવ્યાં ઊમયાને ઇશ, કાળીકા જોવાને કારણેરે લોલ;
કમળાને જુગદીશ, વિષ્નુ જાય માને વારણેરે લોલ. ૧૩
લહે બ્રહ્મા ન ભેદ નારદ નાચેછે નૃત્યમાંરે લોલ;
વાણી વખાણે છે વેદ, શુણો સનકાદીક સૃતમાંરે લોલ. ૧૪
દેવ તેત્રીસ ક્રોડ, ઇંદ્ર ઉતારે છે આરતીરે લોલ;
કૃષ્ણ રહ્યા કરજોડ, ભાવ દેખાડે છે ભાવથીરે લોલ. ૧૫

માહાપુજા મધ્ય રાત્ર, મંદીર આવ્યાં સૈ માનનીરે લોલ;
તેમાં કાળકાજી માત, સુર લોક કેરી સ્યામનીરે લોલ. ૧૬
પતાઈ રાવળનું પાપ, કામીએ લીધોછે કેડલોરે લોલ;
અંબાં એકલાં છે આપ, ઝાલ્યો છળ કરીને છેડલોરે લોલ. ૧૭
માજી થયાં છે પ્રસન્ન, માગ્ય માગ્ય મુખથી કહ્યુંરે લોલ;
દેવીએ દીધું દર્શન, લક્ષણ હીણે તે નવ લહ્યુંરે લોલ. ૧૮
બોલ્યો પતાઈ ત્યાં પેર, મંદીર આવોજી માહેરરે લોલ;
ચાલો આવો આપણ ઘેર, વસ્ય વરતી છું તાહરેરે લોલ. ૧૯
શક્તીએ દીધો ત્યાં શ્રાપ, મુર્ખ મેલ છેડો માહરોરે લોલ;
પાંચે પ્રગટ્યાં તાહારાં પાપ, પ્રાણ પાવો જાશે તાહરોરે લોલ. ૨૦
કર્યો કાળીકાએ કોપ, વૈભવ તાહેરો સર્વે વહ્યોરે લોલ;
આપ થયાં અલોપ જખ્મ મારીને રાજા રહ્યોરે લોલ. ૨૧
સુબો સાહેબ સુલતાન, ચારલક્ષ ઘોડે ચઢયોરે લોલ;
ઉતારવા મહિપતિના માન, આવી પાવેગઢ અડયોરે લોલ. ૨૨
અદકી કીધીછે આંચ, સુલતાન શેર સાધીઓરે લોલ;
પુરાં વર્શ થયાં પાંચ, વઢતાં તે વેરી વાધીઓરે લોલ. ૨૩
ખુટયાં નવાણાંના નીર, અન્ન થયાંછે અલોપમાંરે લોલ;
ધારણ નવ રહી ધીર, ડુબ્યા કાળીકાના કોપમાંરે લોલ. ૨૪
સાઇઓ સાળો સરદાર, તેને છળ કર્યોછે છેરડોરે લોલ;
જઈ કર્યો જવાર, બુદ્ધ હીણ થયો બેરડોરે લોલ. ૨૫
પ્રીત પાદશાહસુ કીધ, વેર કીધુ વિશેકમાંરે લોલઃ
પતાઈ રાવળની રિદ્ધ, જઈ આપુ ઘડી એકમાંરે લોલ. ૨૬
મારગ ચાલો મહારો સાથ, દેશ જાણેછે ડંડીઓરે લોલ;
કોલ દીધો છે હાથ, લશ્કર ચઢાવ્યું લંડીઓરે લોલ. ૨૭
રૂદે સંગાથે છે રીસ, મુખ વચન ભાખીયાંરે લાલ;
મોતી મણ દશવીશ, ભુંડે ભરડાવી નાંખીયાંરે લાલ. ૨૮
નવસેં નવાણું તેની નાર, રૂડી રત્નાવળ રાણીયોરે લોલ;
મારી નાંખીછે દરબાર, જોબનવતી તે નવ જાણીયોરે લોલ. ૨૯

પ્રીછો પતાઈ ત્યાં પેર કોપ કાળીકાનો જાણીઓરે લોલ;
વેરી આવ્યોછે ઘેર, પરવશ્ય પડયો છે પ્રાણીઓરે લોલ. ૩૦
પુત્ર પાટવી છે પાંચ, રાજબીજ રણ શોળીયારે લોલ;
બીજા પુત્રં તો અનેક, ચાંચડવત કરીને ચોળીયારે લોલ. ૩૧
દેહવટ કીધો દરબાર, હસ્તી ઘોડા સર્વે લુંટીયારે લોલ;
ભારે ભૂપત્ય ભંડાર, સર્વે ખજાના તે ખુટીયારે લોલ. ૩૨
ગયો શક્તિને શર્ણે, પાવાઘડ કેરો રાજીયોરે લોલ;
કડણ સંભળાવ્યું છે કર્ણ, મુર્ખ મનમાં ન લાજીયોરે લોલ. ૩૩
મતિ થઈ છે માહારી મુંઢ, મેંતો ઓળખ્યાં નહીં નામમાંરે લોલ;
તાહારાં પરાક્રમ પ્રૌઢ, પુરો મન કેરી કામનારે લોલ. ૩૪
માયે આપ્યું છે વરદાન, અનામે કરીને સ્થાપીયોરે લોલ;
આવે વૈકુંઠ વૈમાન, સુખસાગરને આપીયોરે લોલ. ૩૫
થયો સુરો સરદાર, નરપતી તેનેતો નડયોરે લોલ;
સાવત સોલહજાર, પ્રથ્વી પાડીને પોતે પડયોરે લોલ. ૩૬
પડી પતાઇની હાર, કીધી ઝમર તળાવડીરે લોલ;
સાવત સોલહજાર, મુઢ મારી નાંખ્યા માવડીરે લોલ. ૩૭
ઉત્પતી કાળકાની ગાય, જે કોઈ શિખેને મા સાંભળેરે લોલ;
કરે નારાયણી સાહ્ય, સુખ સંપત આવી મળેરે લોલ. ૩૮
ઘણી લક્ષ્મી ઘર સુત્ર કરે કામ શુભ કારણાંરે, લોલ;
વાંઝીયાને આપે પુત્ર પ્રીતે બંધાવે પારણાંરે, લોલ. ૩૯
મુઢ કવીતા થાય નીર્ધ્ધ પામે રંક રાજીઓરે, લોલ;
ભાવટ ભવ તણી જે જાય પુનઃ સર્ગમાં ગાજીઓરે, લોલ. ૪૦
બેહેરાં સાંભળેરે કર્ણ મરતાં જીવે તે માંદલારે, લોલ;
ચાલે ખોડાં તે ચર્ણ આંખે દેખે તે આંધળારે, લોલ. ૪૧
રોગીયાના ટાળે રોગ સુખસાગરની સાલકારે, લોલ;
પામે ભાવતા મન ભોગ કીપા કરે માત કાળકારે, લોલ. ૪૨
સાંમળભટરે શ્રીગોડ પીતા પુરૂશોતમજી તણોરે;
ગરબો ગાયે કરજોડ જસ મહીમા માનો ઘણોરે, લોલ. ૪૩

ગરબો નવરાત્રીનો.

શ્રીસલખનપુરમાં સાચીરે માતા બહુચરારે, પુરૂષાં પહેલી માયા અપરંપરારે;
જેની માયા મંડણ વસુંધરારે, નિતનિત નીગમ નીરંતર ગાય.
આદ્યને નમે ઈંદ્રાદિક રાય, પુરૂશ પુરાણે નવ પરખાય; સલ.૧
મુખડુ માજીનું સરદ શશી જસુરે, જોતાં જોડે જમણું નાવે કશુંરે;
માહા મુખ મોચન મન માહારે વસ્યુંરે, માત સમુ મહીમધ્ય નહીં કોઈ.
આઈજી અમૃત દ્રષ્ટે જોઈ, તાહારા તેજે ત્રીભૂવન રહ્યું મોહી; સલ. ૨
આરાસુરમાં રાણી આસો માસમાંરે, આસનથી ઉઠયાં હાસ્યવિલાસમાંરે;
આવ્યાં સલખનપુરમાં એક સ્વાસો સ્વાસમાંરે,મઢમધ્ય કીધો માત પ્રવેશ.
બેઠાં બહુચર બાળે વેશ, શોભ્યાં સરખાં પ્રેમશું વેશ; સલ. ૩
બોલ્યાંઅંતરએક બેન્યોબંને મળીરે,માના અંતરસુ અતિસેમનમાંની રળીરે;
દેવી ડેહેરા પુઠળ આવ્યાં-રળીરે, બેઠાં માન સરોવર પાળ.
શીતલ વન તરૂઅર દ્રુમડાળ, બોલ્યાં બહુચર મા તતકાલ; સલ. ૪
અંબા રંબા આરત ઉરમાંઈરે, ગરબો ગાયો તે દીવસ થયા કઈરે;
ચાલો ચાચર આપણે રહીએ જઈરે, રૂડાં રંગ ભર્યા નવરાત્ર.
ચુવા ચંદન ચરચીત ગાત્ર, રમીએ રાત દિવસ પ્રભાત; સલ. ૫
આનંદે અંબા મુખથી ઉચરીરે, બીજી બેનો તેડાવો બહુચરીરે;
ખેચર ક્ષણુંમાં આવ્યો તેડી કરીરે, આવ્યાં નગરકોટની રાય.
સાથે સિધવાઈ ઉમયાય, તતક્ષણ આવ્યાં નવદુરગાય; સલ. ૬
પેહેલે પાવેથી પોતી કાળીકારે, ઉત્તરથી આવ્યાં આઈ અંબાલીકારે;
ભાવેથી ભેટયાં મા ભમરાળીકારે, આગળ હીંગળાય હરસીધ.
પુઠલ પીતાંબરાય પ્રસિદ્ધ, વરદારા માને વરસીદ્ધ; સલ. ૭
છપન્ન નવ ચોસઠ ચાલી આવીયાંરે, બહુચર માએ મઢમાં પધરાવીયાંરે;
મળતાં માંહો માંહી મન ભાવીયાંરે, આપ્યાં આસન આદર માન્ય.
બહુ વિધ ભોગ ધર્યા પકવાન, સરસાં આપ્યાં સુરાસુર પાન; સલ. ૮
પુજી પોશી સંતોષી જેમણીરે, એક એકથી અધિક અમલ આરોગણીરે;
રીઝયાં માતા મનમાં મહારસ ભોગણીરે, કરતાં કુશલ કારણી વાત.
હૈડે હોંસ ભર્યા હરખાત, ગુણ નીધી ગંભીર ગોરાં ગાત્ર; સલ. ૯

બાળી બહુચર બોલ્યાં અંબા પ્રત્યેરે, ચાચર દીવા મુકી પુરી ધૃતેરે;
હરખે ગાવો વાવો ખુંદો નૃતેરે ધન ધન ધન આજુનો દીન.
ત્રીપુરે તનમન માત મગન, શોભા સાગર પુર સલખન; સલ. ૧૦
સુણતાં ક્ષણું એકે ઉઠયાં અંબા ધશીરે, સનમુખ સર્વેકો પ્રત્યે બોલ્યાં હશીરે;
રમવા સજ થાઓ મણા ન કરો કશીરે, ખટદશ સાજો સજની અંગ;
સુંદીર ધારો વસ્ત્ર સુરંગ, ચાચર સંચરીએ સહુ સંગ; સલ. ૧૧
સોડસ સજ્યાં દીન સોડ સવા લખીરે, સઘળી સરખી શશી અંભારખીરે;
લલિતા લોપનને બહુચરમા લખીરે, રમવા મન માતા આનંદ.
મોદ ભર્યાં મલકે મંદમંદ, આઇજી આતુર આનંદ કંદ; સલ. ૧૨
અદભુત અંબરઅંબા અંગે ધર્યાંરે, ઉત્તમ અંતરતર અમોઘ્યા ભર્યાંરે;
અંતર ગમતાં આપો પે આવર્યાંરે, ઉજવલ નીલ પીતને શ્યામ.
કોરે કસુંબો કસબી કામ, અવલ ન વેલા નવલહુ નામ; સલ. ૧૩
અંગે આંજી આછી આઈતણેરે, પેરી ઘેરી રંગે ઘણેરે;
સુથણું સુદીર અતી બહુચરને બણેરે, માની ઓઢણી લાલ ગુલાલ.
ભરીયાં ભાગ્ય ભવાંની ભાવ, મા મતવાળી હાલ હવાલ; સલ. ૧૪
મદથી મદમાતા મા થઇ પડયાંરે, સનમુખ ચાચર વાતો કરતાં વળ્યાંરે;
જોતાં જોગણીયો જન ટોળે મળ્યાંરે, ઊભાં બહુચર બધ્ય દરબાર.
જનુની જન જન ફરતી હારય, ખુંદવા ખાંત્યે માત ખરારય. સલ. ૧૫
કરજોડી કાળી કહે કુંડે રહોરે, બોલી બહુચરીયા ક્યુ મારૂ લહોરે;
પેલાં પદકો કહે તે પુઠે કહોરે, માનો માત માહરો બોલ.
ક્રીડા કીજે કોટી કલોલ, આનંદ ઉપન્યો અધિક અતોલ. સલ. ૧૬
વાયક લાયક સુખદાયક સાંભળીરે, જેને જેસુ રંગ ત્યાં ત્યાં મળીરે;
ચતુર ચાચર પુઠળ ઉભાં વળીરે, અગણીત અંતર ઉર ઉછાય.
જય જય જય કહે જગદંબાય, ચોદીશ ઊદો ઊદો કહેવાય. સલ. ૧૭
ધારીશ્વર ભારી ભગવતીયો ભરેરે, આળાપે બહુચર મન સૌનાં હરેરે;
મુખથી ટુક કહેને તાળી દે ફરેરે, જગત જનેતા જુગતે ગાય.
લેઇ તાળી કર થૈ થૈ થાય, રમઝમ ઝાંઝર ઝમકે પાય. સલ. ૧૮
વાજાં છત્રીસ લાગ્યાં વાજવારે, માંડયાં મંડપ ચોદીશ ગાજવારે;

ગુણાં ગાંધર્વ કીન્નર લાગ્યા લાજવારે, નારદ સારદનું શુ ગાત્ર.
ત્રીજેતમાં રંગા કાંણુ માત્ર, ગુણી ભુલ્યા થઈ ગુણ પાત્ર. સલ. ૧૯
હોડે હંબોડા લેતાં ફુદડીરે, ખળકે પુચી કંકણુ કર મુદ્રડીરે;
સૌએ ઓઢી નાના રંગ ચુંદડીરે, રસ વળીઓ આડો આંક.
તોતળા તાળ ન ચુકે ટાંક, લચી લચી લેતાં લહેકે લાંક. સલ. ૨૦
મહા રસ ઉપન્યો શુદ્ધ ભુલી સર્વેનીરે, ગમત ભુલી પ્રાણીજન ગરવનીરે;
કહે કાંણુ યુત્કે આપૂળીયાં પરવનીરે. પુરણુ પ્રગટયો પ્રેમ પ્રવાહ.
ચંડિકા ધુમે મહા ચિત્ત ચાહ, રંગ રસ ભીનાં રમે ઊમયાય. સલ. ૨૧
ગાયાં વાહ્યાં દ્રાયાં નવરાતથીરે,સૌકો જન મન મેહપામ્યાબહુચરમાતથીરે;
ડેહેરે આવી બેઠાં પ્રભાતથીરે, વિજયા દશમી કેરો દીન;
વીશ્વ જે કીધો ત્રીભુવન, પ્રત્યક્ષ પુરણુ માત પ્રસન્ન. સલ. ૨૨
વિત્યાં નવરાત્ર પ્રભાતે પારણાંરે, હરખે હીંગોળી કરે હકારણાંરે;
આવે ઇશ્વરીયો લે ઓવારણાંરે, ખટ રસ સરસ સમાર્યા અંન.
બેઠાં બહુચર બધ્ધ આસન, ભાવે ભવાની લે ભોજન. સલ. ૨૩
પોખી મઢમાં બેઠાં પરમેશ્વરીરે, મુખમાં મુખવાસ કરી વિશ્વેશ્વરીરે;
આરતી વારતી સારતી અમરેશ્વરીરે, માત વધાવ્યાં મણી મુકતાય.
દરશન ઘો નીત્ય સંજુગતાય, કુરણા કરીએ મા મંમાય સલ. ૨૪
અંતરીક્ષ નીરખે અમરસુ અંગનારે, જે જે ઊચાર કરે સહુ સંગનારે;
વરસે કુસુમાવળી કંઈ કંઈ રંગના જો, મોહ્યાં સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ,
સુંદર સુંદર રૂપ રસાળ, બહુ રંગી બહુચરીઆ બાળ. સલ. ૨૫
નવદિન શુભ સાર થયાં સોહાંગનારે, ઉડયાં ઇશ્વરીયો માગી આજ્ઞારે;
બહુચર કહે શુ કહુ મુજ સુખ ભાગનારે, અરસપરસમાં થયાં વિદાય.
વરસતાં નયણે નવ ત્રમાય, નિજ નિજ ભૂવન પ્રત્યે જાય. સલ. ૨૬
આસન આપ આપણે ઉતર્યાંરે, જોતાં જોગણીયો સૌ તર્યાંરે;
આપ્યા સ્થાપ્યા ધરસુત્ર કસુતર્યાંરે, ઘેર ઘેર વરત્યો જય જયકાર.
તરીયા તોરણુ બાંધ્યાં દ્વાર, નવખંડ હરખે નરને નાર. સલ. ૨૭
ગરબો નવરાત્રી તણો ગાશે મુખેરે, સુખસંપત્તી થાશે દીન જાશે સુખેરે;
દુરીજન દોહલાં દીન દીન થાશે દુઃખેરે,એમ કહે આદ્યશક્તી નીરધાર.

આઇજી અધમ ઓધારણહાર, વલ્લભ સમરૂ વારંવાર. સલ. ૨૮

ગરબો અંબાજીના શણગારનો વેણવાગેછે એ રાગ.

પ્રથમ સમરૂ સરસ્વતિને, ગણપતી લાગુ પાય; રમવા નીસર્યા મા.
અલબેલી ઇછો વણીને, ગરબો ગાવા જાય. રમવા ૧
લીલા તે જગનો કંચવોને કસબે ભર્યા છે તાર, રમવા. ૨
લેંઘો પહેર્યા લાખનોને ખૂબ બનીછે ખાપ, રમવા.
સાળુ સુંદીર ઓઢણેને સરસ બની છે છાપ, રમવા. ૩
પાયે તે નેપુર ઝણઝણેને ઝાંઝરનો ઝમકાર, રમવા.
અણવટ વીંછુવા શોભતાને મેખળા ઝીણી સાર, રમવા. ૪
કાંબી કલ્લાં ઠમ ઠમેને ઘુઘરાનો ઘમકાર, રમવા.
હાથે ચુડી હેમનીને નંગ જડ્યાં વિશાળ, રમવા. ૫
કરમાં ઝળકે કાંકણીને કાંડે દાણા ચાર, રમવા.
ગળે તીમારો હેમનોને ચોસરો ચંદન હાર, રમવા. ૬
બાયે બાજુબંધ બેરખાને પોંચીયુ લટકે હાથ, રમવા.
વાંક વિચીત્રને લહેરીયાંને ફુમતાંની સાથ, રમવા. ૭
પરવાળાની પાસરે ને મુગ્તા ફળનો હાર, રમવા.
હીરા માણેક મોગરાને રત્ન જડીત્ર અપાર, રમવા. ૮
તાંતત્ર સંતીયુને ટીલડીને નાકે નંમણો મોર, રમવા.
ફુલર દીસે હીમનુંને ઝુમણાંનો ઝમકાર, રમવા. ૯
કાને કુંડલ ઝલહળેને તેજ તણો નહીં પાર, રમવા.
લોલક ઝળકે હેમનાંને હીરા જડીત્ર અપાર, રમવા. ૧૦
નયણે તે કાજળ સારીયાંને કેશર વરણી આડ, રમવા.
ચોખ્યો કપોળે ચાંદલો ને ચોખ્યા ચોઢ્યા લેલાડ. રમવા. ૧૧
વેણ ગુંથી વીવેકથીને તરતજ ભરીયાં તેલ, રમવા.
અત્તર બહેકે અતી ઘણુંને ફોર્યું દીસે ફુલેળ, રમવા. ૧૨
સેંથે સીંદુર સારીયાંને દરપણ લીધાં હાથ, રમવા.
એક એક જોડે મળીને સરવે બેની સાથ, રમવા. ૧૩

સજી શણગાર ઉભાં રહ્યાંને શોભાનો નહીં પાર, રમવા.
અધર મુખપર વાળડાંને મુખ ચાવ્યાં તંબોળ, રમવા. ૧૪
દંત બત્રીસ ડાડમ કળીને બહુ રંગ રાતા ચોળ, રમવા,
મુખની શોભા બહુ બનીને શશીયલ ઊગ્યો સુર, રમવા. ૧૫
સરખે સરખી સહુ મળીને જોબનમાં ભરપુર, રમવા.
સાતે ઊગ્યા સામટાને તેથી અદકુ નુર, રમવા. ૧૬
સોના ગરબો શિર ધર્યોને રમતાં વાધ્યો રંગ, રમવા.
સલખનપુરના ચોકમાંને ચોસઠ બેની સંગ, રમવા. ૧૭
ફેર ફરે બહુ ફુદડીને માતાં મંગળ ગાય, રમવા.
મુખથી એવું ઊચરેને ઊદો જય જય થાય, રમવા. ૧૮
છત્રીસ વાજાં વાગીયાંને શરણાઇઓના સોર, રમવા.
ખગોળ ભૂગોળ ગાજી રહ્યાંને થાયે સોર બકોર, રમવા. ૧૯
ઢોલ વાજે દુંદભીને ખૂબ બન્યો છે ખેલ, રમવા.
તાળ મૃદંગના વાજ માંને ફરતી ફુદડી ફેર, રમવા. ૨૦
નવરાત્રી તો નવે રમ્યાંને, ત્રપ્ત થયાં તન, રમવા.
દશરાને દીન પારણાંને હોમ કીધા હવન, રમવા. ૨૧
રમી જમીને ચાલીયાંને, દેવી ગયાં દરબાર, રમવા.
બહુચર ગુણવંતી ગોખમાંને સુખ પામ્યાં સંસાર, રમવા. ૨૨
માગ્યા પુરણ માત છોને ધન દારા સંતાન, રમવા.
આશરો રાખે તાહરોને પાંમે પુરણ માન, રમવા. ૨૩
તીથી અજવાળી બીજછેને લખીઓ છે ગુરૂવાર, રમવા.
ગાય શિખેને સાંભળે તેની બહુચર આવે વાર, રમવા. ૨૪
કળીકાળના વારમાંને તુ છે તારણ હાર, રમવા.
વલ્લભ ધોળાભાઇને આઈ તાહારો આધાર, રમવા. ૨૫

ગરબી.

સૌ શેવાક શેવો બહુચર બાળીને, ટેક.
સફળ કર્યા કાંઇ પ્રાણી જગતમાં, જોતાં માત નીહાળીને. સૌ. ૧

નામ સમરતાં નર્ક નીવારે, ભવ તારૂ ભય ટાળીને. સૌ. ૨
સાંકળેશ્વર ચીત્ત ચરણે અટક્યું, નીરખી છેલ છોગાળીને. સૌ. ૩

જોટો.

કેમ છોડુરે છોડુ નામ હું એક ઘડી, ટેક.
રદય કમળમાં નીશદીન રાખું, મુજને સાચી માત જડી. કેમ. ૧
જાણી દાસને દરશન આપો, શાંને વાર લગાડો વડી. કેમ. ૨
પાલવ વળગ્યો ન કરશો અળગો,કહે સાંકળેશ્વર પાય પડી. કેમ. ૩

જોટો.

હું વળગ્યોરે વળગ્યો તારે પાલવડે, ટેક.
ભવમાં ભય હવે કેનો રાખું, બહુચર મુજ શિર ગરગડે. હું. ૨
કરૂણા દૃષ્ટે મુજને ન્યાળો, એમાં શો તુને પાડ ચઢે. હું. ૩
સાંકળેશ્વર મુખ એમ ભણે છે, તાપ હરે તુને પાય પડે. હું. ૪

જોટો.

બરદાળીરે બાળી શ્રી સલખનપુરીયાં, ટેક.
સમર્યા સાહ્ય કરી સુરવંદની,અસુર હણ્યા કાંઈ બહુચરીયા. બ. ૧
અકળ કળા કોઇ પાર ન પામે,શ્રીપતિ વિધી એમ ઉચરીયા. બ. ૨
કહે સાંકળેશ્વર બહુચર શેવી, તે જન ભવસાગર તરીયા. બ. ૩

જોટો.

મન મોહ્યુંરે મોહ્યું જગદંબા નીરખી, ટેક.
જોતાં જગતમાં નજરે નાવે, કોઈ અવર બહુચર સરખી. મન. ૧
વીવીધ પ્રકારે શેવું માને, કુસુમ ચંદન શિરપર વરશી. મન. ૨
સાંકળેશ્વર મા દાસ તમારો, નીશદીન ગુણ ગાવે હરખી. મન. ૩

જોટો.

ધન્ય કીધારે કીધા દરશન આપીને, ટેક.
ભગતી કરતાં નવનીધી ભરીએ,જન્મ મરણ ભય કાપીને. ધન્ય. ૧
જીવન મુક્ત થયા કંઈ પ્રાણી, જાપ ભવાનીનો જાપીને. ધન્ય. ૨

કહે સાંકળેશ્વર મહાસુખ પામે, ગુણગાતાં અળાપીને. ધન્ય. ૩

જોટો.

મતબાળીરે બાળી બાળ સ્વરૂપ ધર્યું, ટેક.
વીશાળ વદન રતીપતી છબ મોડન, કોટીસુરજનું તેજ હર્યું. મત.૧
ગોખજોખમાં ઝુગતે જોતાં, પ્રાણી સકળનું કામ સર્યું. મત. ૨
કહે સાંકળેશ્વર બેઉ કરજોડી, માને ચરણે ચિત્ત ઠર્યું. મત. ૩

જોટો.

મન હરખ્યુંરે હરખ્યુ જોઇને બહુચરીયાં, ટેક.
આ સંસારનું સાર ભવાની, હરી બ્રહ્માદીક ઊચરીયા. મન. ૧
શુંભ નીશુંભ મહીશાસુર સરખા,મારી અમરના ભયહરીયા.મન.૨
કહે સાંકળેશ્વર બહુચર સમરી, કંઈ જન ભવસાગર તરીયા.મન. ૩

જોટો.

મુખ નીરખીરે નીરખી જાઉ મા બલીહારી, ટેક.
રસના એક શું કહુ કથીને, શોભા અવર માજી તાહારી. મુખ. ૧
વરણન કરતાં પાર ન પામે, નીશદીન શસ્ત્ર પ્રણાધારી. મુખ. ૨
કહે સાંકળેશ્વર નહીં મા સરખું, દૈવત જોતાં મત માહારી. મુખ. ૩

જોટો.

કયાં જાવુંરે જાવું માતને છોડીને, ટેક.
બહુચર કહેતાં નીરમળ કીધા, કોટી જન્મ અઘ મોડીને. કયાં. ૧
ગુણ ગાતાં કંઈ જન ઉધર્યા, ભવનું બંધન તોડીને. કયાં. ૨
કહે સાંકળેશ્વર ભગતી આપો, એ માગુ કરજોડીને. કયાં. ૩

જોટો.

કાંણ રાખેરે રાખે માત વિના શરણે, ટેક.
માત ભજનથી ભય સૌ કંપે, કેસરીથી જેવાં હરણે, કાંણ. ૧
અવર દૈવત બહુચર સરખુ, દીઠુ આ જુગમાં ધરણે. કાંણ. ૨
કહે સાંકળેશ્વર કારજ સીધ્યાં, ચીત લાગ્યું માના ચરણે. કાંણ. ૩

જોટો.

સૌ તાર્યારે તાર્યા શરણે રાખીને, ટેક.
જન્મ મરણનો ભય બહુ ટાળ્યો, દાસને દરશન દાખીને. સૌ. ૧
અમર કાય કરી મારકંડે, ભગ્તી સુધા રસ ચાખીને સૌ. ૨
સાંકળેશ્વર જોતાં મન અટકયું ,માતને દષ્ટી નાખીને. સૌ. ૩

જોટો.

આ જુગમાંરે જુગમાં મુજ શિર છો જનની, ટેક.
જેમ રાખો તેમ રહીએ માજી, વાત અવર શી કહુ મનની. આ. ૧
ભુલ્યો ભમુ જોયા વિના મા જેમ, વીખુટી ફરે રોઝડી વનની. આ. ૨
સાંકળેશ્વર ગુણ ગાતાં બહુચર, તપત ગઇ સરવે તનની. આ. ૩

જોટો.

બહુ રંગીરે રંગી સલખનપુર રાણી, ટેક.
ગાયે ગુણ સુર શેવેરે નીશદીન, શ્રીપતિ મુનીવર સુલપાણી. બ. ૧
ભજતાં ભાવ કુભાવે ભવાની, સેજે મુક્ત કર્યા પ્રાણી. બ. ૨
કહે સાંકળેશ્વર દરશન આપો, દાસનો દાસ રદે જાણી. બ. ૩

જોટો.

આ જુગમાંરે જુગમાં મા વિના દૈવત અવર નથી. ટેક.
શક્તિ શિરોમણી આદ્ય અંત્ય મધ્ય,ઉદભવ લયપાલણ એહથી.આ ૧
શુક સનકાદીક ભવબ્રંહ્માદીક, મન નિશ્ચય કરૂ એક મથી. આ. ૨
શક્તિ વિના સંસાર સરવ રદ, કહે સાંકળેશ્વર એમ કથી. આ. ૩

જોટો.

શિર શેવકને ગુણનીધી ગંભીર છાજે, ટેક.
ભગવતી ભવમાં ભવ ભય હરવા, ગોખે ચઢીને ગાજે. શિર. ૧
દેવને દુર્લભ દરશન જેનું, સલખનપુરમાં બિરાજે. શિર. ૨
કહે સાંકળેશ્વર પાર કરો ભવ, મહેર કરી માહારાજે. શિર. ૩

રાગ ગરબો.

પ્રથમ સમરૂ શ્રીસારદાને સરસ્વતીરે લોલ,
દાસ ઊમયાને આપજો રૂડી મતીરે લોલ;વીરક્ષેત્ર વડોદરૂ ગામછેરે લોલ,
દીસી ઉતરમાં માનો ઠામછેરે લોલ, ચોકચાચર દીશેછે રળીયામણુંરે લોલ.
ભરચામાનસરોવર મોતીતણારે લોલ.હંસકારીઆને કોકીલા કદળી ઘણીરેલોલ.
મેનાપોપટ બોલેછે ફરીફરીરે લોલ, હંસ રમે કમળની કુંજમાંરે લોલ.
પોપટ ભણે ભમરની ગુંજમાંરે લોલ, ઝંડ આવ્યાંજી નૌતમ નાગડારે લોલ.
મણીધરઆવ્યાછે ઘણા ઘણારેલોલ,આવ્યા સામન સહસ્ત્રઅઠાસી રૂષીરેલોલ.
ઇંદ્રધામથી અપછરા આવી વસીરેલોલ,માનુંડેરૂદીસેછેજી નવાનોકમાંરેલોલ.
બેઠી સોખમે વસીછે ગોખમાંરે લોલ,માને પાયે પડીછે રૂડી ઝાંઝરીરે લોલ.
ચાલચાલ બોલછેજીઆણેબાંસુરીરે લોલ,ચોળી ચુંદડી ઓઢીછેકેસરતણીરે લોલ.
શોભી રહીજી સુંદરી સોને ભરીરે લોલ, હાર ચંદન વંદનને ચોસરીરે લોલ.
તુસી તરમનીયાંને દામણીરે લોલ, કાંને વેલા અકોટી હીરેજડીરે લોલ.
બાજુબંધને બેરખી બાહુ તણીરે લોલ, દંતદાડ દીસેજી હીરા કણીરે લોલ.
નાકે નથની સોહેજી મોતીતણીરે લોલ,આંખ આંજીને દીસેરૂડી બંકડીરેલોલ.
બાંહ પેરીને ખણુકે કંકણીરે લોલ,ગરબાગાયાની આવી ધમર ઘટારે લોલ.
બીડી ચાવીને છુટી મુકી લટારે લોલ, પ્યાલા લીધા મધુના હાથમાંરે લોલ.
રંગ લાગ્યો જોગણીયોના સાથમાંરેલોલ,માનોછંદ તે હાવે પુરો થાયછેરેલોલ.
દાસ ઊમયો તે ગુણુ તારા ગાયછેરે લોલ.

ગરબો.

જે કો અંબીકા માતને આરાધસેરે લોલ, તેના પુત્રપરીવાર જસ વાધશેરેલોલ.૧
અંબા સુખ આપે તે સંસારનુંરે લોલ,અંબા દુઃખટાળે તે અવતારનુંરે લોલ. ૨
માહારીઅંબામાના લોચનસોહામણાંરેલોલ,માનેપુજીયેને નીત્યલેયે ભામણાંરેલોલ૩
માને કોટે સુર્ય કોટી જળહળેરે લોલ, માને ઘૃત કપુરના દીવા બળેરે લોલ. ૪
એવીપુટડી નથીરે નવખંડમાંરે લોલ,માતા જાગતી તે ચૌદભૂવનમાંરે લોલ. ૫
અંબા ગરબોગાવાને પોતે નીસર્યાંરેલોલ,ત્યારે જન્મોજન્મનાંદુઃખવીસર્યાંરેલોલ.૬
ત્રીપુ રાસુંદરીને કાળીકા ત્યાં આવીયાંરે લોલ, તેમણે અંબાજીને મોતીડે
વધાવીયારે લોલ. ૭

આવ્યાં ઉરવશી મીનકાપીતાંબરારેલાલ,સાથે આવ્યાંછેઈંદ્રકેરી અપ્સરારેલાલ.૮
મહાલક્ષ્મીને માતભૂવનેશ્વરીરે લાલ, સાથે ઊમયાસતીને કામની રતીરે લાલ.૯
આવ્યાં ચંડીકાને ચોસઠ જોગણીરે લાલ,તેતો કંદ્રપકળા કેરી ભોગણીરે લાલ. ૧૦
સાથે કુંમકુંમ કેસર તણી થાળી ભરીરેલાલ, આવ્યાં સીતા રાધકાને
સરસ્વતીરે લાલ. ૧૧
આવ્યાં બહુચરા તુળજાને તોતળારેલોલ,કેશછુટાને ફુલે ભર્યા ચોટલારેલોલ.૧૨
સર્વે માતાજીને ચાચરે આવીયાંરેલોલ,પુષ્પ મોતીડેને ચોખલે વધાવીયાંરેલાલ.૧૩
હાથમાં પ્યાલાભર્યા તે મધુપાનનારેલાલ,લોચનફેરવેને ચાળાકરે તાંનનારે લાલ.૧૪
કીધા શોળેશણુગાર અતી શોભતારે લાલ,આવ્યા દેવતાતે ફુલડેવધાવતારેલાલ.૧૫
હાથમાં ફુલનાદડા તે મોહોમાંરમેરેલાલ,ગરબોગાવા માંડયો તે માતનેગમેરેલાલ.૧૬
મતબાળી થઇને ફરે ફુદડીરેલાલ, નંદા નારંગીની ઓઢી માયે ચુંદડીરે લાલ.૧૭
શોભાદીસે ઇશાનકેરી વીજળીરેલાલ,દીસે દીવાળી તે રાત્ર અતીઉજળીરેલાલ.૧૮
પાંન ચાવેને મોહોમાં છાંટી ભરેરે લાલ, થાકી બેસેને તે તણાં મીડાં કરેરે લાલ.૧૯
તાળી પાડેને હાથે હશે ડાંડીયારે લાલ,એવા નવનવા ખેલમાએ માંડીયારે લાલ.૨૦
તાળીપાડેને અંગમોડે ઘણુંરે લાલ, શોભે આંગણું અતીશે અંબાતણુંરે લાલ.૨૧
ઠમકે વાગેછે વીંછુવા પાગનારે લાલ, છંદ વાગે તે છત્રીશ રાગનારે લાલ. ૨૨
દીવા પુર્યા તે ધૃતને કપુરનારે લાલ, ગર્વ ઉતાર્યા અંબાએ અસુરનારે લાલ.૨૩
ગળે બાંહડી ઘાલીને લટકો કરેરે લાલ,અંગ ફેરવીને માત ફુદડી ફરેરે લાલ. ૨૪
કેસર કસ્તુરી બરાસ કેરાં છાંટણાંરે લાલ,વેણછુટીને કંઠે ઘરેણાં ઘણાંરે લાલ.૨૫
સર્વે ઘાલ્યા ચંપક કેરા હારડારે લાલ, વચે વાવ્યા કેસર કેરા કયારડારે લાલ.૨૬
અંબાનોકર જાણે કમલનીપાંખડીરે લાલ,ઘણી ઘેરીછે રાતીમાનીઆંખડીરેલાલ૨૭
ગરબો જોવા આવ્યા તે મહાદેવજીરેલાલ,ગંગાજોવા આવ્યા તે કાશીથકીરેલાલ.૨૮
સ્વર્ગમુકીને ઇંદ્ર આવ્યા ખરારેલાલ,ઇઠાશી સહસ્ર રૂશીશ્વર આવી મળ્યારેલાલ.૨૯
વિશ્નુ વૈકુંઠતજીને જોવાઆવીયારેલાલ,માણેકમોતીલઇમાજીને વધાવીયાંરેલાલ.૩૦
જોવા આવી પાતાળ કેરી નાગણીરે લાલ, તેતો ફુટડીને રૂપ વરણાગણીરે લાલ.૩૧
બારેસુર્ય આવ્યા તે રાંદલ સાથસુંરેલાલ,ચંદ્રમા આવ્યાતે રોહણી નારસુંરેલાલ.૩૨
બારે મેઘ આવ્યા તે અમી વર્ષતારેલાલ, સર્વ લોક જોવાને મન તરસતારેલાલ.૩૩
બ્રહ્મા આવ્યા તે વેદચાર લેઇનેરેલોલ, સર્વ વધાવે તે પુષ્પ ઊભા રહીરે લાલ.૩૪

કામધેનુ આવીને ચમરી કરરે લોલ, છત્ર હેમનાં લાવીને શિરપર ધરરેલોલ.૩૫
ગરબોગાતાં વિશ્વનાથ સહેજે મળેરેલાલ,માનેપુજીએતો વેરી સઘળાટળેરેલાલ.૩૬
દેવીસર્વે મળીને વરઆપીયો લોલ,રૂશી દેવને પોતાનોકરી સ્થાપીયોરેલોલ.૩૭
જેકો આદ્ય માતાથી અળગો રહ્યોરેલાલ, તે જન સંસારમાં વાહ્યો ગયોરે લાલ. ૩૮
જે કોઈ ભવાનીના જનને છેડશેરે લાલ, તેના માથે મા,હુતાસન રેડશેરે લાલ.૩૯
માતા જાગતી તેઆજ કળીકાળમારેલાલ,શેવક ચીડાયાજાર્ણીને આસંસારમાંરેલો૦
માને ઉપાસે તેઉપર અમી ઝરેરેલાલ,માને ન જાણી તે મસાની પેઠે મરે લાલ.૪૧
માનું નાકનું અણીયું નમે નહીંરે લાલ, માને વાહન શોભતો સિંહસહિરેલાલ૪૨
માનીભ્રકુટીરહીછે અભીમાનમાંરેલાલ,સુર્ય ચંદ્રમા,અકોટા કીધા કાનમાંરેલાલ૪૩
તેતો નાથનેઆવેછે નિત્યધ્યાનમાંરેલાલ, માજીસર્વની પુરેછેમનકામનારે લાલ.૪૪
રૂવેરૂવે વ્યાપી રહીવિશ્વનાથનેરે લાલ, દાસપોતાનો જાણીલ્યો હાથમાંરે લાલ. ૪૫
વિશ્વનાથને માથેછેતુંજાગતીરે લાલ,શત્રુમાહારા સ્મશાનમાં ખોળ્યાજર્તીરેલાલ૪૬
આ આરાધેથી જમજાચના નહીંરેલાલ, તેતો મુકતી પામેછે જીવતો સહીરેલાલ.૪૭
જે કોઈશેવશે માતાજીના ચર્ણનેરે લાલ, તેતો જીતશે જન્મ જરામર્ણનેરે લાલ. ૪૮
માનો ગરબોગાયનેજેકોઈ સાંભળેરેલાલ,સુખસંપત્તપામેનેઅંબાજી મળેરેલાલ૪૯
અષ્ટસિદ્ધી નવનિદ્ધી ઘરમાં વસેરેલાલ, રોગવ્યાધી દારીદ્ર ત્યાંથી ખસેરેલાલ. ૫૦
રિદ્ધીઆપે કુબેરથી અતિઘણીરે લાલ, સમૃદ્ધિ પામેસ્વર્ગના થકીઘણીરે લાલ.૫૧
બેહુ કરજોડીને નાથને વીનવેરે લાલ,હુંતો માગુંછું જે માજી રહેજોરદેરે લાલ.૫૨
બાળક જાણીદયા કરો શર્ણનીરે લાલ,રજમુસ્તક ચડાવું તાહારા ચર્ણનીરેલાલ. ૫૩

ગાયત્રીનો ગરબો.

શ્રી ગુરૂ ગણપતિને વિનવું હો બહુચરી, સરસ્વતિને લાગુ પાય;
બાળા ત્રીપુરા તુજને નમું હોબહુચરી,બુદ્ધિ આપો મુજમાય.૧
ગુણ ગાઊ ગીરજા તણા હો, બ. બહુચર કાળી પ્રતાપ;
અવગુણ ટાળે આપણા હો, બ. ઇશ્વરી આપો આપ. ૨
કુંભના ગુરૂ થાએ ફરી હો, બ. હરી દ્વારે સહુ જાય;
બદ્રીનાથનાં દરશન કરી હો, બ. ભાગીરથીમાં નાહાય. ૩
દેવરૂશીને માનવીને હો, બ. કીન્નર ગાંધર્વ નાગ;

યક્ષરાજ રૂશીદાનવી હો, બ. જે પાવત તમ ભાગ. ૪
ત્યાં નિલગીરી વશે ચંડીકા હો, બ. મારકુંડ આશ્રમ;
દૈતતણે ઉર ડંડીકા હો, બ. બહુ વીધિ પોખે બ્રંહ્મ. ૫
શાકસ્ત્ર ઈડાશી આવીયા હો, બ. વ્યાસ વશીષ્ટને રામ;
બ્રગુ અત્રી કસ્યપ ત્રીયા હો, બ. સપ્તરૂશી સંગ ભામ. ૬
નર નારાયણ ભેટીયા હો, બ.કર્યું જાન્હવીમાં સ્નાન;
બાર વરસે ટેકીયા હો, બ. જ્યાંરૂ ચઢે નીશાન. ૭
દરસન કરી સુરમુની હો, બ. ચાલ્યા ગયા પોતાને ધાંમ;
સપ્તરૂશી શ્રવણે સુણી હો, બ. આવ્યા મારકુંડને ઠામ. ૮
કરી પુજા સનમાન શું હો, બ. પહેલે પખાળ્યા પાય;
મધુમેવા પકવાન શું હો, બ. બેઠા કરી સભાય. ૯
મારકુંડે પ્રશ્ન પુછીયું હો, બ. તમો છો સર્વ સુજાણ;
તત્વનું તત્વ કીધું હો, બ. શ્રૃષ્ટી તણું મંડાણ. ૧૦
બ્રાહ્મણ સૌથી શીરોમણી હો, બ. પુરણ પ્રબળ પ્રતાપ;
ક્ષત્રીસકળ પૃથ્વી ધણી હો,બ. વૈશ્ય ધન પામે વણમાપ. ૧૧
મુજને અમર કોણે કર્યો હો, બ. દિલમાં આણી દઆય;
વિશ્વામીત્ર ક્ષત્રી ખરો હો, બ. રૂશી થયા કાંણ ઉપાય. ૧૨
જુજવા મતછે જગતના હો, બ. ભરમે ભુલ્યા લોક;
આપ આપણી અશક્તના હો, બ. બીજાનું માને ફોક. ૧૩
તે માટે અરજી કરૂ હો, બ. તમથી ન હેતુ કોય;
મુજને કહો તે ધ્યાન ધરૂ હો, બ. કૃત્ય કૃત્ય મન હોય.૧૪
વચન વિચીત્રાઈ શું સાંભળી હો, બ. સર્વ થયા રળીયાત;
ધન્યધન્ય બુદ્ધિ ભલી હો, બ. ચિરંજીવ તવગાત. ૧૫
જય મુની કહે જુવો દિનતા હો,બ. પ્રશ્ન પુછયાની પેર;
મુર્ખ થઈ કરે વીનતા હો, બ. ગુરૂને આવે મહેર. ૧૬
વશીષ્ટ કહે તે કહુ કથા હો, બ. પર્મ જુગતીની વાત;
સાંભળતાં મટશે વ્યથા હો, બ. મુજને કહી મુજ તાત. ૧૭
તે કથા કહુ સર્વને હો, બ. બેઠી છે બ્રંહ્મ સભાય;

ટાળે અંતરના ગર્વને હો, બ. ગાયત્રીનો મહીમાય. ૧૮
બુદ્ધી પ્રમાણે કહુ કથી હો, બ. ગૌરીના ગુણ ગાય;
વિધિવિષ્ણુશિવ રહ્યા થકી હો,બ.જાણે શું મુર્ખ અનાડ્ય.૧૯
આદ્ય નીરંતર એકછે હો, બ. નિરંજન નિરાકાર;
પાછો અવર અનેક છો હો, બ. સચરાચર સંસાર. ૨૦
નહીં સ્ત્રી નહીં પુરૂષમાં હો, બ. નહીં નપુસક જાત;
નહીં ઉદાશી હર્ષમાં હો, બ. અકળકળાની વાત. ૨૧
માયે વિચાર્યું મનથી હો, બ. એકની અનેક થાઉ;
તેજ ગાયત્રીનાં તંનથી હો, બ. માયા શેશ જણાઉં. ૨૨
માયા નામે નારાયણી હો, બ. પુરૂષ નામે શેષ;
એ બેજાણતો વિહારણી હો,બ. થયા બ્રંહ્મા વીશ્નું મહેશ. ૨૩
તમો ત્રણ દેવ શ્રૃષ્ટી કરો હો, બ. શક્તિ વિના કેમ થાય;
ગાયત્રી ધ્યાન રૂદે ધરો હો, બ. કરશે માત કૃપાય. ૨૪
જપતપ કીધાં નેમશું હો, બ. દેવ તણાં સોવર્ષ;
પ્રસન્ન થયાં મા પ્રેમશું હો, બ. વાધ્યો હૈયામાં હર્ષ. ૨૫
માગો માગો મુખથી કહ્યું હો, બ. તમો સૌ મારી પ્રજાય;
કરજોડી ઉભા સહું હો, બ. ઊદો ઊદો જુગમાય. ૨૬
શ્રૃસ્ટી કરવા શક્તા આપો હો, બ. અમે સર્વ આશક્ત;
કૃપા કરી દુઃખડાં કાપો હો, બ. જેમ ઉપર જે જગત. ૨૭
માયે કૃપા કરી આપીયાં હો,બ. ત્રણ રૂપ તતકાળ;
મહાકાળીમહાલક્ષ્મી સ્થાપીયાંહો,બ.મહા સાવીત્રી રસાળ.૨૮
સાવત્રીનાં થયાં સરસ્વતી હો, બ. સરસ્વતીના થયા વેદ;
જેને પડે જેવી ગતી હો, બ. તેવો તે પામે ભેદ. ૨૯
મહાકાળી શીવને વર્યાંરૂ હો, બ. સાવત્રી વર્યાં બ્રહ્માય;
લક્ષ્મી વીશ્નું ધરણી કર્યાં હો, બ. ગાયત્રીનો મહિમાય. ૩૦
ગાયત્રીનું એક પુરૂશ્ચરણ હો, બ. ચોવીસ લક્ષનો જાપ;
જે સાધે એકે મને હો, બ. ટળે ત્રિવિધીના તાપ. ૩૧
માયાએ ગાયત્રી જપે હો, બ. મોક્ષ પામે સંસાર;

શેષ ગાયત્રી તપે હો, બ. ધરે વસુધા ભાર. ૩૨
બ્રંહ્મા ગાયત્રી પ્રતાપથી હો, બ. શ્રૃષ્ટીની પાઈ સાર;
વીશ્નુ ગાયત્રી જપે કથી હો બ. પોખે સકળ પરીવાર. ૩૩
રૂદ્ર ગાયત્રી ધ્યાનથી હો, બ. કરે સચરાચર નાશ;
ઇંદ્ર જપે સાધનથી હો, બ. પાંમ્યા સ્વર્ગનો વાસ. ૩૪
ચંદ્ર ગાયત્રી જપે કરી હો, બ. સર્વ ઔશાધનો રાય;
સૂર્ય ગાયત્રી ધરી હો, બ. તેજ આધક મહીમાય. ૩૫
દેવ ગાયત્રી જપવડે હો, બ. પ્રતિમા થઇને પુજાય;
દૈત્ય સબળ થઇને લડે હો, બ. ગાયત્રી માની કૃપાય. ૩૬
પ્રલ્હાદ ગાયત્રી નામથી હો, બ. નારદ બ્રંહ્મ કુંમાર;
ધ્રુવજી ગાયત્રી પ્રણામથી હો, બ. રાજ્ય ઉંચપદ સાર. ૩૭
વાલ્મી રૂશી કહે સહુ હો, બ. પૂર્વે હતા નિખાદ;
ગાયત્રી જપ કર્યો બહુ હો, બ. મટયો જમ ઉપવાદ. ૩૮
અમે સપ્તરૂશી કહેવાઇએ હો, બ. દેવ દનુજ નમે પાય;
ગાયત્રી નિશદીન ગાઇએ હો, બ. સફળ મનોરથ થાય. ૩૯
તમે અમર થયા તે થકી હો, બ. ગાયત્રીનો પરતાપ;
વિશ્વામિત્ર રાજા જપી હો, બ. બ્રંહ્મ રૂશી થયા આપ. ૪૦
રામ ગાયત્રી પુરૂશ્વરેણે હો, બ. રણ રોળ્યો દશ શિશ;
કૃષ્ણે ગાયત્રી ચારી વને હો, બ. સકળ શિરોમણી ઇશ. ૪૧
રામ કૃષ્ણ ભગવાન તુંથી હો, બ. જક્ત જપેછે નામ;
પ્રતાપ ગાયત્રી નામથી હો, બ. આપે ધર્મ મોક્ષ અર્થ કામ. ૪૨
શેષ અંત પામે નહીં હો, બ. જેને મુખ હજાર;
મુજથી કેમ જાયે કહી હો, બ. અતી મુર્ખ ગુમાર. ૪૩
વર્ણ વર્ણની જુજવી હો બ. ગાયત્રી ચોવીશ;
તે જાણે મોટા કવિ હો, બ. કે જાણે જુગદીશ. ૪૪
આપ આપણી જપે પ્રેમશું હો, બ. મન વાંચ્છીત ફળ થાય;
નિત્ય અગીઆરશેને નેમશું હો, બ. કૃપા કરે જુગમાય. ૪૫
યંત્ર ભોજપત્રમાં લખી હો, બ. બાંધે શિખાદક્ષ બાંહ્ય;

તે જન સદૈવ રહે સુખી હો, બ. આભવ સાગર માંહ્ય. ૪૬
વ્યાસ ગાયત્રી જપ્યા થકી હો, બ. કર્યા અરાઢ પુરાણ;
મહા મુનીએ કર્યું નકી હો, બ. માટે સમજો સુજાણ. ૪૭
બ્રાહ્મણ ગાયત્રી વડે હો, બ. વચન સિદ્ધિ બહુ તેજ;
ક્ષત્રી જપી યુદ્ધે ચઢે હો, બ. રણજીતે અમરેજ. ૪૮
વૈશ્ય ગાયત્રી જપે સહુ હો, બ. ધન પામે વણમાપ;
બુદ્ધિ પ્રમાણે મેં કહ્યું હો, બ. ગાયત્રીમાનો પ્રતાપ. ૪૯
ચદુરામ કરજોડી ભણે હો, બ. ગાયત્રી માનો દાસ;
ગરબો ગાયે શિખે સુણે હો, બ. અંબાજી પુરે આશ. ૫૦

(ગરબો) રાગ ઉપર પ્રમાણે.

આદ્ય શકિત તુજને નમુ હો બહુચરી, ગણપત લાગુ પાય;
દીન જાણી દયા કરો હો બહુચરી, મુખ માગુ તે થાય. ૧
વાણી આપો પરમેશ્વરી હો બહુચરી, ગુણ તમારા ગવાય;
ચોસઠ બેની મળી સામટી હો બહુચરી, માનસરોવર જાય. ૨
માનસરોવર ઝીલતાં હો, બ. કરતા તે નીત્ય વિલાસ;
સલખનપુર સોહામણું હો, બ. ત્યાં તમારો વાસ. ૩
સર્વે મળી કીધી સ્થાપના હો, બ. કહેવરાવ્યું બહુચર નામ;
સામસામા બે ઓરડા હો, બ. સોનું ઘડે સોનાર. ૪
ઘડીયાં બાજુબંધ બેરખા હો, બ. ઘડીયાં એકાવળહાર;
પ્રથમ ચરિત્ર તમે કર્યાંરે હો, બ. માર્યો તે મહીશાસુર. ૫
રકત નયણે કરી મારીયો હો, બ. રકત ચલાવ્યાં પુર;
માર્યા તે મૃગ બોલાવીયારે હો, બ. આરાસુર તણા ગઢ માય. ૬
શુંભ નીશુંભ હાથે હણ્યા હો, બ. માર્યા તેને પળમાંય;
ઘોડીનો ઘોડો કર્યો હો, બ. સ્ત્રીના કર્યો પુરૂશ. ૭
હોમ હવન ત્યાં થાયછે હો, બ. શ્રીફળ ઘણાં હોમાય;
બ્રહ્મ વેદ ભણાય છે હો, બ. આનંદ ઉત્સવ થાય. ૮
કરજોડીને વીનવે હો, બ. વલ્લભ તારો દાસ;
સદા શેવક છે તાહરો હો, બ. રાખો ચરણ નીવાસ. ૯

ચર્ણ પખાળી તુજને નમે હો, બ. વૈકુંઠ હોરો વાસ;
ગાય શીખેને સાંભળે હો, બ. બહુચર પુરે આશ. ૧૦

(કળીયુગનો ગરબો) રાગ ઉપરનો.

પરમેશ્વરીને પાયે પડી હો, બ. કહુ કળીયુગનાં કર્મ;
અક્કલ નથી કાંઈ એવડી હો, બ. શકતી રાખજો ધર્મ. ૧
જીવનું જીવન જડી હો, બ. મુર્ખ ન લહે મર્મ;
અવતારીને આ ઘડી હો, બ. આઇજીએ રાખ્યો ધર્મ. ૨
આ દીન દુઃખ દેખડાવીયા હો, બ. જનમીને કીધાં જોખ;
સમે સર્વે સંપડાવીયાં હો, બ. ગુણવંત કીધા ગોખ. ૩
હવે હૈયુ નથી ચાલતુ હો, બ. કઠણુજ આવ્યો કાળ;
તુજ વિના કોઇ નથી આલતુ હો, બ. પ્રજા થઇ પીડપાળ. ૪
કળીયુગ આવ્યો કોપતો હો, બ. કરવા શુભ સંહાર;
લાજ મર્યાદા લોપતો હો, બ. ભૃષ્ટ કર્યા આચાર. ૫
દુરમતી દીધી દેશને હો, બ. સુમતી કરાવી તાજ;
વિપ્રીત ધારી વેશને હો, બ. કળી કરેછે રાજ્ય. ૬
પ્રથમ પાહાણ રસાવીયા હો, બ. પછે પૃથ્વી ડુબાઇ;
કાળ દૂકાળ આવીયા હો, બ. પ્રજા ન પ્રીછે કાંઇ. ૭
કૂમાર્ગે સૌ ઊલટે હો, બ. તજી સૂમાર્ગ પંથ;
કર્યાં કર્મ કુળે નવ ઘટે હો, બ. અરે ના આણે અંત. ૮
મહાજન મોટા મહેશ્વરી હો, બ. માને બધા માનંત;
ત્રુટયાં દેખીને તપેશ્વરી હો, બ. જાત ન જાણી અંત. ૯
ગો બ્રાહ્મણ સેવા તજી હો, બ. જોગી જતીને ધાય;
હાંણ હોય અતી નવ લહે હો, બ. લક્ષ્મી લેહેરે જાય. ૧૦
કથા સાંભળે કૂપાત્રની હો, બ. ગમે ગપોડાના જોશ;
જોડુ તજી જાય જાત્રા હો, બ. દિલમાં ન ગણે દોશ. ૧૧
ઉંચ નીચ એકઠાં મળી હો, બ. બેસે સૌ એકાંત;
માને મન માની રળી હો, બ. જાણી ન આણે ભ્રાંત. ૧૨
હિંદુ તરકમાં તું હવી હો, બ. સમજે સારો ધાર;

જાત ન જાણી જુજવી હો, બ. વરત્યો એકાકાર. ૧૩
ધર્મ ગયો ધરણી ધશી હો, બ. પુન્ય ગયું પાતાળ;
પાપ રહ્યું સઘળે વશી હો, બ. નરનારી વૃધ્ધને બાળ. ૧૪
દયા દેવ લોકે ગઈ હો, બ. દિસે નહીં લવલેશ;
કુડાં કર્મ કરે કાંઈ હો, બ. અવરને ઉપદેશ. ૧૫
સત્ય રહ્યું સંતાઇને હો, બ. સુઝે નહીં સલ્પમાત્ર;
ઘટમાં રહ્યું ઘુંટાઇને હો, બ. કળીએ કીધા કૂપાત્ર. ૧૬
શત્રુ સગાં સંસારમાં હો, બ. વાધ્યું વહાલામાં વેર;
અવીલોકયું આ અવતારમાં હે, બ. કળી કરાવે કેર. ૧૭
પ્રીતની રીત બધી ઘટી હો, બ. સ્વાર્થી થયો સ્નેહ;
માયા મનમાંથી ઘટી હો, બ. તુરત દગો દે તેહ. ૧૮
વ્યભીચારી વાધ્યા ઘણા હો, બ. કુલમાં ન ગણે કોય;
માઠામાં ન મુકી મણા હો, બ. હદ હળાહળ હોય. ૧૯
કુલ વધુ કંઇ કુટીલતા થઇ હો, બ. ગણે ન ગુરૂની લાજ;
પૈસેપર પુરૂશે ગઇ હો, બ. પ્રગટ પેખતાં આજ. ૨૦
અણઘટતું અવિલોકીયે હો, બ. ઘટે તે ઘટતુ સર્વ;
કેમ કરી કોઇને ટોકીયે હો, બ. પ્રજા પૂર્વનું સર્વ. ૨૧
વચવિના વિનતા વેશમાં હો, બ. ધારે ગર્ભ અનેક;
દશદીશ દાખ્યું દેશમાં હો, બ. ગૃહ ગુણ વાધ્યો વીશેક. ૨૨
લક્ષણ લઘુતાનાં વધ્યાં હો, બ. તુચ્છ તણું ફલ થાય;
નદીએ નીર બધે ઘટયાં હો, બ. આયુશ અલ્પે જાય. ૨૩
સંવત સત્તર સીત્તાશીએ હો, બ. શ્રૃષ્ટી તજાવ્યું સત્ય;
અકળાવ્યાં ઇઠાશીએ હો, બ. વીધ વીધ પડી વીપત્ય. ૨૪
અકરાકેર અતી થયું હો, બ. માઠા ઉઠયા મેહ;
દૈવત દુનીયાનું ગયું હો, બ. દુરબલ દીસે દેહ. ૨૫
વીત વિના વસુધા થઇ હો, બ. રસ કસ ન રહ્યો લેશ;
અમૃતતા અળગી રહી હો, બ. સ્વાદ ન પામે શેષ. ૨૬
અન્ન અતી મોઘુ થયુ હો, બ. અધર્મ વાધ્યો અસાધ;

કોકોની કરણી જુવે હો, બ. એક એકથી અગાધ. ૨૭
ઉદર થકી ઉપજાવીયાં હો, બ. ઉભય તણો જે અંશ;
તે તન પેટ તજાવીયાં હો, બ. વીકે કરાવ્યો દંશ. ૨૮
નિર્મળ જન મન નિસ્તર્યું હો,બ.એજ અધીક ઉતપાત;
વીશ્વ બધામાં વીસ્તર્યું હો, બ. વીશ્વાસી શુંઘાત. ૨૯
આપી થાપણ ઓળવે હો, બ. જુઠા ખાયે સમ;
ભરમે ભૂરને ભોળવે હો, બ. કૂડાં થાયે કર્મ. ૩૦
આપી સુકૃત આપનું હો, બ. લક્ષ્મીને લલચાય;
જે ધન જોડયું પાપનું હો, બ. તે ધન તેમ વપરાય. ૩૧
જે હાકમ રક્ષા કરે હો, બ. ગયા તે હાકમ હાડ;
અવળું આ જુગ આચરે હો, બ. ખેતર ખાયે વાડ. ૩૨
ચોર ચાડીયા તે વડે હો, બ. નગર થયું નીર્ધન;
ત્રાહી તણી તાળી પડે હો, બ. રાત દીવસ અનુંદીન. ૩૩
માણસ જન ઘણા મુવા હો, બ. પરાં શહેર નદીપાર;
કંઇ મંદીર ખાલી હુવા હો, બ. ભૂભાસે ભયંકાર. ૩૪
દેહ ધારી દુઃખી થકી હો, બ. દયા ન આણે મન;
દીન દીન દુક્ષીતતા થકી હો, બ. કાષ્ટ વત થયાં વદન. ૩૫
છળ જળ ભેદ ન છુટીએ હો, બ. પ્રસર્યો બહુ પ્રપંચ;
ખુટયા માનવ ખુંટીએ હો, બ. ખરૂ ન રાખ્યું સંચ. ૩૬
વાંક વીધાતાનો નથી હો, બ. વાવ્યું તેજ લણાય;
આપ ન જાણ્યું આપથી હો, બ. ભુંડે ભલુ કેમ થાય. ૩૭
નવ દીઠું નવ સાંભળ્યું હો, બ. એ દુઃખ દુનીયા માંય;
પાપ પ્રજાનું મળ્યું હો, બ. કહો જૈ કહીએ કયાંય. ૩૮
ભૂતળ ભૂરદેવે નહીં હો, બ. સુરપુર કર્યા પ્રયાણ;
હાજરા હજુર તમે અહીં હો, બ. પુરસ ન પામ્યા પ્રમાણ. ૩૯
અપલક્ષણ સંસારમાં હો, બ. લોકે વાળી લીક;
અરજ સુણી આ વારમાં હો, બ. બહુચર ભાગો બીક. ૪૦
ઇંદ્રિ આદી બધા દેવના હો, બ. કંઇ કંઇ કાપ્યાં કષ્ટ;
નીર મોભે ગયાં નેવનાં હો, બ. શક્તિ રાખજો શ્રૃષ્ટ. ૪૧

મહાકાળી મહાકાળમાં હો, બ. સુણી કરોછો સાર;
તે બળ બહુચર બાળમાં હા, બ. ઉગારો આ વાર. ૪૨
હદ વળી હવાં શુ જુવો હો, બ. પાપે પૃથ્વી ખવાય.
સર્વનું સુમપણું ખુવો હો, બ. પુન્યે પાપ પાળાય. ૪૩
કોઇક સાધુને સત્યે હો, બ. સલખનપુરથી જાગ;
છેક વળેછે તુ છતે હો, બ. ઓલવ બળતી આગ. ૪૪
સાહ્ય કરો ત્રીપુરેશ્વરી હો, બ. તમો તમ સામુ જોઇ;
પ્રીત કરો પરમેશ્વરી હો, બ. ઊઠો આળસને ખોઇ. ૪૫
સરજ્યાં સર્વે શક્તનાં હો, બ. સુરીનર જાયા જેહ;
છોજી જનેતા જગતનાં હો, બ. છોરૂ ન દીજે છેહ. ૪૬
ઉછેરીને ન ઉસેટીએ હો, બ. પ્રજા કુપાત્ર હોય પેટ;
વીસમ વેળાએ વેઠીએ હો, બ. મા નહીં છુટો નેટ. ૪૭
પાળ્યાં ત્યાં લગી પોખીએ હો, બ. પછે તણાઇ ન જાય;
સમા લગી સંતોખીએ હો, બ. મહેરમાં ન કરો મણાય. ૪૮
ઘણી ગઇ થોડી રહી હો, બ. તેમાં નીત્ય ઘટાય;
બોળીએ નહીં બાંહ્ય ગ્રહી હો, બ. પાર કરો પ્રભુતાય. ૪૯
નજર કરો નેવાસી એ હો, બ. નગર કરો સરદાર;
વીશ્વ અવાસે વાસીએ હો, બ. પરાં શહેર નદી પાર. ૫૦
મો માગ્યા મેહ મોકલો હો, બ. ખટરસ નાવે ખોટ;
સર્વ તણા હરી શોકલ્યો હો, બ. કરૂણા કીજે કોટ. ૫૧
કામ દુરગા થઇ દુજીએ હા, બ. સુખ પામે સંસાર;
શ્રમ કરતામાં સુજીએ હા, બ. નોધારાં આધાર. ૫૨
ભૂતળ ભુરને દીજીએ હા, બ. ભાત ભાતરસ ભોગ;
લાડ લડાવી લીજીએ હા, બ. વાહાલાં ટળે વીયોગ. ૫૩
આઈ અમી છાંટા નાખીએ હા, બ. છોરૂ ઢોરૂને ગ્રામ;
ભગવતા ભવમાં ભાખીએ હા, બ. સમર્યા પુરો કામ. ૫૪
નેવુંએથી નારાયણી હા, બ. ઘેરઘેર દ્યો નવનીધ;
દેવી સદા સુખ દાયણી હા, બ. પરમેશ્વરી પ્રસિદ્ધ. ૫૫
ગરબો સુણી કળીકાળનો હા, બ. યથા શક્તિ દે દાન;

પરંતો બહુચર બાળનો હો, બ. પામે ધન સંતાન. ૫૬
વરણ અધીકાર વેદમાં હો, બ, ભગવતી બ્રાહ્મણ એક;
ઉચર્યો અધીક ઉમેદમાં હો, બ. ત્રીપુરાન તજીએ ટેક. ૫૭
તમોછો ત્રીભૂવનનાં પતી હો, બ. સુર સુરેશ સમાન;
વલ્લભ ગુલામની વીનતી હો, બ. સુણજો માજી કાન. ૫૮

ગરબી.

(હું શું જાણું વાલે મુજમાં શું દીઠું એ રાગ)
પાલવ ગૃહ્યોછે અંબા પાલવ ગ્રહ્યોછે, હાવાં પાર ઉતારો;
જેવોતેવો હુંછું દાસ તમારો, ટેક.
નિજદાસજાણીને ભવદુઃખકાપો,માહારીમા નિજદાસજાણીનેભવદુઃખકાપો;
દયા કરીને હાવાં દરશણ આપો, જેવો. ૧
પ્રતીવરસી ભગ્ત સમાન્ય કરાવો, મારી મા પ્રતી.
ચરણ પાદુકાનો સ્પર્શ કરાવો, જેવો. ૨
ચાચર રચના તે કેમ ન દેખાડો, મારી મા ચાચર;
છોરૂ કછોરૂ પણ માનેશો આડો, જેવો. ૩
મણીમય મંદીર મુજને બતાવો, મારી મા મણીમય;
કરે ગીરીધર મા હવાં ન સતાવો, જેવો. ૪

ગરબી.

(સમી સંધ્યાયે પાણી સંચર્યા) એ રાગ.
બરદાળી મા બહુચરા, સલખનપુરવાળી હાંહાંરે સલખનપુર વાળી;
જડબુદ્ધી જસ ગાઊછું લેજો સંભાળી,હાંહાંરે લેજો સંભાળી. ટેક ૧
ત્રણ ગામ તરભેટમાં ચુંવાળને ચોકે, હાંહાંરે.
મણીમય મંદીર શોભતું ઉગમણે ગોખે. હાંહાંરે. ૨
ભગ્તોના ભય ટાળવા બીરાજે પોતે, હાંહાંરે.
નંદાદીપ સમીપછે જગમગતી જોતે. હાંહાંરે. ૩
સુવર્ણ કળશ શિખર તણો દુરથી દેખાયે, હાંહાંરે.
પાસે આવી પેખવા મન વ્યાકુળ થાયે. હાંહાંરે. ૪
પ્રવેશ કીધો પૂરવીશે દક્ષીણ દરવાજે, હાંહાંરે.

સનમુખ ચાચર શોભતો છત્રીસે વાજે. હાંહાંરે. ૫
ત્યાંથી દરશણ થાયછે માજીના મુખનાં, હાંહાંરે.
પાર નહીં પરમેશ્વરી તે ટાણે સુખનાં. હાંહાંરે. ૬
માન સરોવર મલપતુ પશ્ચિમની બારી, હાંહાંરે.
અડસઠ તીરથ ઓપતાં છે પાવન વારી. હાંહાંરે. ૭
સ્નાન કરી સુખીયા થઈ મુખ જોવા માનું, હાંહાંરે.
પ્રવેશ કીધો બારીએ સનમુખ રહે ભાનું. હાંહાંરે. ૮
જમણે હાથે આઇનું છે આદ્ય સ્થાને, હાંહાંરે.
પ્રથમ દરશણ ત્યાં કર્યાં વરખડ સ્વસ્થાને. હાંહાંરે. ૯
માના સ્નાન વિધિ તણા જ્યાં જાયે નીર, હાંહાંરે.
ચરણામૃત લેઈ ચાલતાં દક્ષિણ કરવીર. હાંહાંરે. ૧૦
ઉગમણા છે મારૂતી મુખ દક્ષિણ પાસ, હાંહાંરે.
સાંમા વલ્લભ ભટતણા દીસે અવાસ. હાંહાંરે. ૧૧
ચાચરમાં આવી કર્યાં પાદુકા વંદન. હાંહાંરે.
તે વેળાએ છુટીયાં આભવનાં બંધન, હાંહાંરે. ૧૨
પેહલાં મંડપમાં જઈ આઇનાં મુખ જોયાં. હાંહાંરે.
જન્મ મરણ ફેરો ટળે ચરણે ચીત પ્રોયાં, હાંહાંરે. ૧૩
મધ્ય મંડપ મહીમા ઘણો ગુણીજન ગુણ ગાયે. હાંહાંરે.
વાંજાં વીધવીધ ભાતનાં બહુ નૃત્યજ થાયે, હાંહાંરે. ૧૪
દુઃખીયાં બેસે ત્યાં જઈ કરે નીશદીન વૃત. હાંહાંરે.
દુઃખ ભાગેછે તેતણાં સુખ પામે તર્ત, હાંહાંરે. ૧૫
આપો અલખત અતી ઘણી એમ માગે સર્વ. હાંહારે.
મન વાંચ્છીત ફળ આપવા તેં માંડ્યું પર્વ, હાંહાંરે. ૧૬
ખાસ મંડપ ખુબી ભર્યો છેઅદ્દભુત રચના. હાંહારે.
વરણુન કેઈ પેરે કરૂ છે એકજ રસના, હાંહારે. ૧૭
તે મધ્યે જઈ મુખથી જયજય ઊચ્ચારો. હાંહાંરે.
માજી નીરખ્યાં ગોખમાં જળ હળતો પારો, હાંહાંરે. ૧૮
કોટી અરૂણ ઉદય સમુછે તેજ અપાર. હાંહાંરે.
આંગી અદ્દભુત ઓપતી જગમગ ઝળકાર, હાંહાંરે. ૧૯

સંનમુખ બેસી માતની મહાપુજા કીધી. હાંહાંરે.
પ્રસાદી કુંમકુંમ તણી જમણે કર લીધી, હાંહાંરે. ૨૦
કીધી આડ કપોળમાં ઉર આણંદ આણી, હાંહાંરે.
સ્તુતી કરી ઉભા રહી જોડી બેઉ પાણી. હાંહાંરે. ૨૧
અખંડ દરશન આપીયાં આઈ પરમ કૃપાળી, હાંહાંરે.
ભવનાં દુઃખડાં કાપીયાં મા ત્રીપુરા બાળી. હાંહાંરે. ૨૨
પરકંમા કરી પ્રેમશું આઈના ગુણ ગાતાં, હાંહાંરે.
પગલે પગલે પ્રાગથી અદકુ ફળ થાતાં. હાંહાંરે. ૨૩
ચરણે શીશ નમાવીને માગુછું માતા, હાંહાંરે.
વીસમ સમે વાહારે ચઢી ધરજો મુજ હાથ, હાંહાંરે. ૨૪
વારંવાર કહુકથી મન મોટી આશ, હાંહાંરે;
આવા ગમન નીવારીને રાખો તમ પાસ, હાંહાંરે. ૨૫
ગીરીધર લાલની વીનતી માયે ઉરમાં ધારી, હાંહાંરે;
ઉદો ઉદો જય બોલજો સઉ નરને નારી, હાંહાંરે. ૨૬

ગરબી.

મેલો મોહન મારી મટુકી એ રાગ.

પુજુ શ્રી અંબિકાની પાવડીરે, શેવું સલખનપુરી માત;
મહેર કરો મુજ માવડી, મુસ્તક મુકોને હાથ; પુજુ. ૧
તાનમાન સુર સમજુ નહીં રે, નથી તેનું કાંઈ કામ;
ભજનાનંદ માંહે રહી રટવું નિત્ય નામ; પુજુ. ૨
શકિત વિના સિદ્ધી નથીરે, અન્ય એકે પ્રકાર;
નીર વલોવી જુવો મથી, માખણ નાવે લગાર; પુજુ. ૩
નાવે આફત આપદારે, પુનરજન્મ કે મરણ;
કહે ગીરધર રહેવું સદા, બાળા બાઇને શરણ. પુજુ. ૪

ગરબો.

(વરરે વીઠલ કન્યા રાધિકા એ રાગ.)

જસોદા અંબાજીને વીનવે, માહારો કાનુડો ઊઠાડો ને માત;

તમને તે દેઇશું વધામણાં, પાય પુજુ શંભુજી તાત. જસોદા. ૧
આજ જો કાનજી બોલશે, આરંભી શું ચંડીકાવ્ય;
ગાયો તે વિપ્રને આપીશું, ત્યાં સુધી નહીં ધાલુ ઝાલ. જસોદા. ૨
આજ પય પીશે જો કાનજી, આશ્વિન બેશીશ નવરાત્ર;
માથાં ગુંથીશ નારી તણાં, રક્ષા કરે શ્રી ભવાંનીમાત. જસોદા. ૩
કાનજી કોમલ છે ઘણું, ઊછાંછળો પણ મનનો રાંક;
હરભડી હૈયે હારશે, માહારા કર્મ તણોછે વાંક. જસોદા. ૪
આજ દેહેરે દીવા કીજીએ, કાનજી ઊઠી બેઠો થાય;
બાધા લીધી અન્ન નીરની, ઊમયાજીના પુજીશ પાય. જસોદા. ૫
હનુમંતને તેલ ચઢાવીશું, સાંમળો મુખે માગશે અન્ન;
ઉત્સવ કરીશું અતી ઘણો, ગોત્ર દેવ્યા થાજો પ્રસન્ન. જસોદા. ૬
વિપ્રના પાય પખાળીશું, નવ ગ્રહના જપાવીશું જાપ;
બળીદાન મુકાવીશુ ચૌટડે, રાંધળને તેડાં થાય. જસોદા. ૭
બાધા લીધી અતી આકરી, નંદજીને જસોદા માત;
અન્નને નીર દીસે નહી, સેજે નવ સુવુ રાત. જસોદા. ૮
ગોપીયો ઓળંભા દેતાં, ત્યાં આવીયાં જસોદાને ઠપકો દેનાર;
કાંનજી માંદા કેમ થયા, અમુલ્યને શુ મોકલો બાહાર. જસોદા. ૯
વાંહાણું વાઅ એક ઊઠેથી, નથી છોરૂડાં દસકે પાંચ;
એ લાડવાયો બધા ગામને, લેતો દુધ દહીંની લાંચ. જસોદા. ૧૦
તાપ ટાઢ પડે ઘણી, કેમ સહે એની નાજુક કાય;
પ્રાણનો જીવન પાતળો, એણે દુઃખ સહ્યુ કેમ જાય. જસોદા. ૧૧
હવે આપણ શું બેશી રહ્યાં, કરીએ ઓસડને રે ઉપાય;
આજ જો કાંનજી બોલે નહીં,ત્યારે મરશે પછાડીને પાય. જસોદા. ૧૨
વિઘ્ન એ ઉપર છે ઘણાં, નથી જાણતી મુરખ માત;
દીઠી નથી જમ પુતના, આવીતી ધવરાવાને ધાવ. જસોદા. ૧૩
એક ઘસે ઘન સોરઠી, કસ્તુરી ચંદનને બરાસ;
તેરે અરાડયું શ્રી કૃષ્ણને, તેથી શીતલ થાએ કાય. જસોદા. ૧૪
એક કહે વાયુથી થયું, ચવરાવો લવીંગ ને પાન;
તેલ ચંપેલીનું ચોળીએ, સજક થઈ બોલે ભગવાન. જસોદા. ૧૫

એક કહે મુખ મરડીને, જસોદાએ શું ખવરાવ્યું અન્ન;
તે દુખતું હશે પેટમાં, હવે માં મોકલતાં વન. જસોદા. ૧૬
એક કહે ગોપી સાંભળો, આપણ અબળા શું કહીએ રોગ;
ઉપાય અજાણ્યોન કીજીએ,ઘેહેલાં ગણેતો આપીએ ભોગ.જસોદા.૧૭
એક કહે અન્ન ઊતારીએ, ચૌવટે મુકીએ દહીં ભાત;
દૃષ્ટનો દોશ તેણે મટે, ઊઠી બોલે બળ ભદ્રભ્રાત. જસોદા. ૧૮
એક મંત્રાવીને દોરડો, તાવીત માદળીઆમાં જંત્ર;
લાવી બાંધુ બીહારીને, એક કહે ઉપાશીએ મંત્ર. જસોદા. ૧૯
મંત્રને જંત્ર એથી થયા, વેદ કૃષ્ને કર્યા ક્ષણું માંય;
કેશીબગાસુર મારીયો, પહેલાં ગોકુળ રાખી ગાય. જસોદા. ૨૦
પૃથિવનો ભાર ઉતારવા, ભકત જનનાં કરવા કાજ;
હવે હયશું બોલો નહીં, આવડો શો અમારો અપરાધ. જસોદા. ૨૧
ગોપી પ્રતે મીત્ર બોલીયા, કાંનછે પ્રાણનો રે આધાર;
નીશ દીન કાંહાંન પુઠે ફરે, એવા ગોવાળીઆ દસબાર. જસોદા. ૨૨
એને કાંણે સરજ્યો નથી, એણે સરજ્યું છે જગતનું રાજ;
એહ થકી કો પુછે નહીં, રીત સઘળી રચે ક્ષણું માંય. જસોદા. ૨૩
સરજ્યા નથી એને કોઇએ, એ જગ્ત સરજનહાર;
એ ધ્રુમ પુરીછે સાખીયો, એને દોશ નહીં રે લગાર. જસોદા. ૨૪
વછછ વિરંચી હરી ગયા, એણે નીપનાવ્યાં ગૌનાં બાળ;
માણસ એને કેમ જાણીએ, એછે ચૌદ લોક પ્રતીપાળ. જસોદા. ૨૫
સજન્ન એમ સૌ ટળવળે, ઊઠી બોલો પ્રાણજીવન;
બોલીને સૌ સુખીયા કરો, વધારો પ્રીતે પ્રેમ વચન. જસોદા. ૨૬
નંદજી દુઃખ પાંમે ઘણું, ઊઠી બોલો હમારા પ્રાંણ;
ગાયો તો ઘાસ ચરે નહીં, બાળક ધાવે નહીં માનાં સ્તન. જસોદા. ૨૭
નાગ નાથ્યો તેનો નવ લહો, દાવાવળ પીધો બે વાર;
ગોવર્ધન ટચલીએ ધર્યો, એનો શો કરવો ઉપચાર. જસોદા. ૨૮
પ્રથમે સંખાસુર મારીયો, રૂપ ધર્યું કારણ વેદ;
હવે દાંનવથી છોડાવીએ, બ્રંહ્માજી આવ્યા પરીમાણ. જસોદા. ૨૯
વામન રૂપ તમે ધર્યું, બળીરાજા ચાંપ્યો પાતાળ;

ઇંદ્રનું આસન રાખીયું, એવા તમો છો દીનદયાળ. જસોદા. ૩૦
કોમળ રૂપ તમે ધર્યું, ડાઢે પૃથ્વી રાખી ત્યાંહ;
હેરણ મથવા કારણે, ચૌદ રત્ન કાઢયાં ત્યાંહ. જસોદા. ૩૧
જમદગ્નીને કુળ અવતર્યા, ક્ષત્રી કીધો સૌ નાશ;
રેણુંકા માતા વારીયાં, ફરસુરામ થયા અવિનાશ. જસોદા. ૩૨
ક્રષ્ન થયા અમ કારણે, આવ્યાછો જસોદાજીને ઘેર;
નંદજીના કોડ પોચાડવા, ગોપી રમાડવા રાસ લહેર. જસોદા. ૩૩
તમ વિના આંખમીચામણી, રમત ગમે નહીં તમથી સાર;
કદમ ઉપર જઈ ચઢયા, એવા ઉપાય કરોરે અનેક. જસોદા. ૩૪
ચોર ચોર કરીને પોકારીએ, શોધી કાઢીએ સઘળાં વન;
કાળો કપટી કયાં ગયો, એમ કરીને તમને સાન. જસોદા. ૩૫
કેડ બાંધીને ઉભા રહ્યા, ગોપીઓ ઝાલે તમને બાથ;
ઢોળી નાખુ હુંતો કાનને, હુંતો જોવા આવી જદુનાથ. જસોદા. ૩૬
સ્તુતી કરે સૌ તમ તણી, તમ વિના સુનો સંસાર;
તમવિના રમત ગમે નહીં, વૃંદાવનના છો શણગાર. જસોદા. ૩૭
સુનું દીસે વૃજ તમ વિના, સુનાં દીસે જમુનાના નીર;
તમ વિના સુનીછે વાંસળી, રમવા ઉઠોને રણધીર. જસોદા. ૩૮
ઝાંખો દીસે ઈંદુ સરમણો, ઝાંખી દીસે પુનમની રાત;
ઊઠોને રાસ રમાડવા, તમ વિના કાંણુ કરે ઉદમાત. જસોદા. ૩૯
તીરથ વેદ દાંમણાં વળી, સુકદેવ સરખા જોગી થાય;
તે સપ્ને પામે નહીં, તે અમ સાથે ફરે વનમાંય. જસોદા. ૪૦
બંધન કોટી કર્મનાં, છોડાવે શ્રીવૈકુંઠનાથ;
તો એ હીણમતી ઓળખે નહીં, તતક્ષણ વધાવો બેહાથ જસોદા. ૪૧
કરવતે કાયા વેહેરાવીએ, પ્રાગને ત્રીવેણી વચમાંહ;
તોયે ત્રીકમને પોચે નહીં, એ જસોદાને ધાવો ધાવ. જસોદા. ૪૨
જગન કીધે જાયો નથી, ચોરી ખાતો માંખણ અમ ઘેર;
વેદ તપે રીઝો નહીં, ગાલે હસવું આવે રંગ ભેર. જસોદા. ૪૩
ઇંદ્ર બ્રંહ્મા હળધર વળી, કંઈ પાંમીએ હરીપ્રસાદ;
ભાત દહીં એના કરમાંથી, ઝુંટી ખાઇએ ઊગરતું વાટ. જસોદા. ૪૪

સ્તુતી કહીએ કાંને તમ વિના, તમ વિના કાંણ લડાવે લાડ;
વચન હમારાં લોપો નહીં, તેનો નવ આપે અમને પાડ.જસોદા. ૪૫
પૃથ્વીનો ભાર ઉતારવા, ભગત જનનાં કરવાને કાજ;
હવે હમશું કાંઈ બોલોની,વચનહમારાં માનો મહારાજ.જસોદા. ૪૬
મિત્ર કહેરે માંનું નહીં, એમ ન બોલોની રે સદાય;
ઇચ્છાને મનમાં શી કરો, સાચુ બોલોને જદુરાય. જસોદા. ૪૭
હસવું આવ્યું હવે કાનને, મીત્રને સાચું કહ્યું તેણી વાર;
રાધામાં મન પીડે ઘણું, મેંતો રહેવાતુ નથીરે લગાર. જસોદા. ૪૮
એ વાત કોને જણાવીએ, નંદ જસોદાને કેમ કહેવાય;
કાઢી મુકે મને ઘરમાંથી, પરનારી શું કેમ જવાય. જસોદા. ૪૯
મીત્રે તે માધવને કહ્યું, છાંની તેડાવીશું આજ;
રાધાને તમને મેળાવીશું. એતો કામજ સરશે કાલ. જસોદા. ૫૦
ઉઠોને ભોજન કીજીએ, પયપીજી સાકર ખાંડ;
ઓસડ કંઈક લીજીએ, લોક કહેશે સુતા હતા માંડ. જસોદા. ૫૧
માતા જસોદાજી શું બોલીઆ, માતા દુઃખ કાં પામો અપાર;
જીવ ચુંથાએ મહારો ઘણો, ટાઢા પાણીમાં ઝીલો પ્રભાત.જસોદા.૫૨
નંદજી દેછે વધામણાં, જેવા અમને ત્રુઠયા શંભુનાથ;
તેવા ત્રુઠો સૌ રાંકને, નાગર વિશ્વનાથનો નાથ. જસોદા. ૫૩

ગરબો.

ધનધન આજુનોદીન અંબામાવડીરે,તુજને દીઠે માન્યું મન;અંબામાવડીરે.૧
તુતો અલબેલીછે લેહેરી, અંબા. આંખ રંગેભરી ઘેરી, અંબા. ૨
તાહારે મુસ્તક ફુલની વાડી, અંબા. તેંતો પહેરી દક્ષણી સાડી, અંબા. ૩
અદભુત સિંહાસન બીરાજ્યાં, અંબા. સદા શેવકને શિર છાજ્યાં.અંબા.૪
મુને વાહાલો ચાચરચોક, અંબા. ત્યાંતો રમવાનીછે જોખ, અંબા. ૫
ત્રિભુવનમાં તાહારૂ નામ, અંબા. ચૌદલોકનો વીશરામ, અંબા. ૬
તાહારી પાવડીનો છુ ચાકર, અંબા. સનમુખ જોજે મહારી ઠાકર,અંબા. ૭
આઈ અકળીત છો વિધાતા, અંબા. ડુંગરવાળી મહારી માતા, અંબા. ૮

તારો નિશ્ચય છું હું રાંક, અંબા. માહારો થયો હશે કાંઈ વાંક, અંબા. ૯
શિખ દીધી ઘણું કશી, અંબા. પાપ કાઢી નાખો વશી, અંબા. ૧૦
મહેર દ્રષ્ટે જુવો ન્યાળી, અંબા. છોરૂ જાણી લેજો પાળી, અંબા. ૧૧
દુઃખડાં મહારાં નાખો કાપી, અંબા. નવદીન બેસુ કલશ સ્થાપી, અંબા. ૧૨
સનમુખ જોજો અંબા ભોળી, અંબા. પુજા કરૂ કુંમકુંમ ઘોળી, અંબા. ૧૩
મુજ ઘેર આવો લેહેરે, અંબા. મહાલક્ષ્મી રંગ ભેરે, અંબા. ૧૪
બરદાળી બરદ પાળો, અંબા. રાંક જાણી દોશ ટાળો, અંબા. ૧૫
પુષ્પ ચોખલે વધાવું, અંબા. થાળ અમરીતે પુરાવું, અંબા. ૧૬
જય જય બોલુ મુખથી વાણી, અંબા. ધનધન આરાસુરરાણી, અંબા. ૧૭
ચાચર ગરબે રમવા તેડો, અંબા. મહેર આણી નાવ ખેડો, અંબા. ૧૮
ભરોંસોછે મુજને તાહારો, અંબા. તુતો નિશ્ચય આવે વાહારે, અંબા. ૧૯
પારે આવી ગરબો ગાશે, અંબા. તેનાં દુઃખ દાળીદ્ર જાશે, અંબા. ૨૦
શેવક જાણી કરજો સહાય, અંબા. તુને નાનો લાગે પાય, અંબા. ૨૧

ગરબો સહજાનંદ એકવાર ધઢરે પધારજોરે એ રાગ.

માહારી બીરદાળી બહુચર માવડીરે, માજી સલખનપુરની રાયરે;
મારી, ટેક. ૧
ધોળેધડથી પધારીયાંરે, વશીયાં ચુંવાળ ચોકરે. મારી. ૨
ત્રણ ગામ વચે અડયાંરે, બેઠી શોખમાં ગોખરે. મારી. ૩
શ્રષ્ટીની ઇચ્છા કરીરે, રચીયાં ચૌદ ભૂવનરે. મારી ૪
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ કર્યાંરે, સપ્ત દીપ નવખંડરે. મારી. ૫
ત્રણ સ્વરૂપ પેદા કર્યાંરે, બ્રંહ્મા વિશ્નુ મહેશરે. મારી. ૬
બ્રંહ્મા ઘડે વિષ્ણું પોખતારે, શીવજી કરે સંહારરે. મારી. ૭
બ્રંહ્મા રૂપે બ્રંહ્માંણીરે, વિષ્ણું કાળીને રૂપરે. મારી. ૮
શીવ અર્ધાંગ ઉમયા વસેરે, એવાં ધર્યાંછે સ્વરૂપરે. મારી. ૯
મારકુંડે મહાત્મ ભાખીયુંરે, અમર કીધો અવતારરે. મારી. ૧૦
સુરથ તણી વાહારે ચઢીરે, દૈત્ય કર્યા સંહારરે. મારી. ૧૧
વલ્લભની રસનાએ વશ્યાંરે, તેણે કરી કવિતાયરે. મારી. ૧૨
કૃપા કરી કળીકાળમાંરે, આરેછે ટાળ્યું દળદરરે. મારી. ૧૩

જ્યાં ત્યાં તુને વરણવુંરે, બરદાળી બહુચર બાઇરે. મારી. ૧૪
કૃષ્ણકુંવરી જે છોકરીરે, મેરીનો કીધો મરદરે. મારી. ૧૫
આવ્યો અસુર મહા કોપતોરે, કયાં ગઈ બહુચરબાઈરે.મારી. ૧૬
ભક્ષ કર્યો મરઘડો હરીરે, સુતો કુરકુટ ખાઇરે. મારી. ૧૭
પ્રભાતે પંખી બોલીયારે, અન્યો અન્ય ઉચ્ચારરે. મારી. ૧૮
ઉદર બાંધીને આવિયોરે. બહુચર તું છે સારરે. મારી. ૧૯
કટક કુલડીએ જમાડિયુંરે, કોઈ ન પામ્યું પારરે. મારી. ૨૦
ભલાં વશિયાં ભર્થખંડમાંરે, કરવા શેવકનાં કાજરે. મારી. ૨૧
બળિયો તે હાકેમ બહુચરારે, સુબા કરે સલામરે. મારી. ૨૨
એવું જાણીને શેવજોરે, આપે અવિચળ ઠામરે. મારી. ૨૩
કહે હરગોવન કરગરીરે, નવખંડે ચાલ્યું નામરે. મારી. ૨૫

અથ કાલીકા ચાંપાનેર નવકલસ્થાપનનો ગરબો.

પ્રથમ સમરૂ ગણપતી નાથકે, માતા સરસ્વતીરે લોલ;
શિષ્ય નમાવું જોડી બે હાથકે, આપો શુદ્ધ મતીરે લોલ. ૧
મુઢ મુરખ અપરાધી હું છું કે,શુદ્ધ નથી મુનેરે લોલ;
મૂઢ કવિતા કરનાર હું છું કે, લાજ માહારી તુનેરે લોલ. ૨
વર્ણવું કાલી ગાંન પવિત્ર કે, નગર ચંપાવતીરે લોલ;
પાર ન પામુ અકલ ચરિત્ર કે, તાપકારી કાળી સતીરે લોલ. ૩
રજપુત સોળંકી મહાસુર કે, રાજા પતાઇ કહેરે લોલ;
ચંદ્રવંક્ષી સમરથ ભરપુર કે, ઘડપાવે રહેરે લોલ. ૪
વસાવ્યું નગ્ર ચંપાવતી શહેર કે, વસ્તી થઈ ઘણીરે લોલ;
વેઠ વારો નહીં લીલા લહેર કે, રાજા સમરથ ધણીરે લોલ. ૫
ભો ભાણુ નહી દેસત લગાર કે, ડંડ ફરોઇ નહીંરે લોલ;
ફોજ સામત ચઢે શોલહજાર કે, લાખ ફોજ સાથે સહીરે લોલ. ૬
રિદ્ધ સિદ્ધ ભરીયાછે ભંડાર કે, કીરપા કાલી તણીરે લોલ;
નવસેં નવાણું રાણી નહીં પાર કે, રાજા પારસમણીરે લોલ. ૭
મેડી બારી મોહોલ અવાસ કે, શોભા ઈંદ્રપુરીરે લોલ;

કુવા તળાવ ભર્યાં બારે માસ કે, ઘડ ઊપર કુંડ ભરપુરીરે લોલ. ૮
બુટીઓ દરવાજે સુરજપોળ કે, ઓળે વસ્તી ઘણીરે લોલ;
ત્રિજી તુકે ચઢતાં ધમરોળ કે, ઉપર કાલકા ધણીરે લોલ. ૯
પીર સુદનસા બેઠા પાસ કે, વાસ વસી રહ્યાંરે લાલ;
કૃષ્ણા મોહોલ કરાવ્યા કામ ખાસ કે,દુનિયા જોવા ધરયારે લોલ.૧૦
વસ્તી વસાવ્યું ચાંપાનેર કે, વસ્તી એંસી ગાઊનીરે લાલ;
ચોદીશ લંબા ચોડા શેર કે, બીક ભાઊડાં ભાઊનીરે લાલ. ૧૧
સોળગાઊ લંબાઈ ફરતો ફેર કે, દરવાજા સોળે ખરારે લાલ;
ચઊટાં ચોરાશી ચોકછે તેર કે, બધે વસ્તી ભર્યારે લાલ. ૧૨
સામાસામી દુકાનો લાખ કે, સાખ્યવાળા બહુરે લાલ;
સામા ચુકવે ખીખાખ કે, આપે માઝન સહુરે લાલ. ૧૩
ઊત્તર ઓળે ગાંધી હાટ કે, વસાણાં ઘણાંરે લોલ;
તેલી તંબોળી કરે બહુ ઠાઠ કે, સોદામાં નહીં મણારે લાલ. ૧૪
તેસઠ નાણાવટીની ઓળે કે, પુરવ દીશાભણીરે લાલ;
ખાંચો મોટ મોટેરી પોળે કે, દોશીવાણિયા દક્ષીણભણીરેલાલ. ૧૫
પશ્ચિમદિશાની ઓળે હાટ કે, મોહોરા વાલા વસેરે લાલ;
ચોક ચૌટુ મોહો આગળ વાટ કે, ઘરાક દુકાને ધસેરે લોલ. ૧૬
રેશમવાળાનો નહીં તાગ કે, કણ પીંઠે ફડિયારે લાલ;
જોડા જોડે ઘર નહીં માગ કે, ખોળ્યા ન મળે કડિયારે લાલ. ૧૭
ઊચા ઓટલા ઓસરીઓની છુટ કે, મંદિર માળિયાંરે લાલ;
વસ્તી જાડી મળે નહીં તુટ કે, મેડા ગોખ જાળીયાંરે લાલ. ૧૮
માંહે માંળ બબે ચચાર માલ કે, મોટી હવેલિયોરે લાલ;
છોઓ લીપણથી ઝાકઝમાલ કે, રંગ્યા રંગરેલીઓરે લાલ. ૧૯
સાળવી સઇ સોની સુતાર કે, કડિયા કુંભાર બહુરે લાલ;
ઘાંચી મોચીને ભાવસાર કે, કણબી કંસારા સહુરે લાલ. ૨૦
બ્રાહ્મણ વાણિયા ખાત્રી લવાર કે, ક્ષત્રી બ્રંહ્મ સહીરે લાલ;
ભાટ ભવઇયા મુસલમાન અઢાર કે, અનામીક પુરા થઇરે લોલ. ૨૧
જોગી વેરાગી સરાણિયા સહુએ કે, નગરમાં વસેરે લોલ;

પોતપોતાના ધરમ પાળેએહુ કે, ધરમથી નવ ખસેરે લોલ. ૨૨
ચોરાશિ ચૌટા બાવન બજાર કે, ચબુતરા ચોરાશિયેરે લોલ;
સોળ લાખને સોળહજાર કે, એટલા ઘર વાસીઓરે લોલ. ૨૩
નદિયો ચાલે નિરમળ નીર કે, ઉજળમતા ઘણીરે લોલ;
ચોકીઓ ફરતા વિરાવિર કે, સાચવે સમરથ ધણીરે લોલ. ૨૪
રાજા પાસે ખજાનો પુર કે, છપંનકરોડનોરે લોલ;
મોળો નહીં જાતમાંસુર કે, અહંકારી મરોડનોરે લોલ. ૨૫
વરણવ ચંપાવતીનું થાય કે, રાજા પતાઇનુંરે લોલ;
હવે કાલીકા ગાંન ગવાય કે, સ્મરણ બાઇનુંરે લોલ. ૨૬
થાળો નવેદ કરે સઉ શહેર કે, ઘણે ભાવે કરીરે લોલ;
માતા કાળીની સઉ પર મહેર કે, ધાર્યા કામ કરે ખરીરે લોલ. ૨૭
આપે ધન દારા સંતાન કે, બંધાવે વાંઝ પારણારે લોલ;
માણસમાં જીવે ઘણું માન્ય કે, દીધા વસાવે બારણાંરે લોલ. ૨૮
બારેમાસ રહે આણંદ કે, ઓચ્છવ અતી ઘણારે લોલ;
દુરીજન દેહે દુઃખ પામે મંદ કે, માજીમાં નહીં મણારે લોલ. ૨૯
ભાવ ઘણો નગરમાં સઉને કે, નરનારી વૃધ બાલકારે લોલ;
ખાન પાન મોજ કરતા બહુએ કે, શેવે માત કાલીકારે લોલ. ૩૦
રૂડો ઉત્તમ આસો માસ કે, નવરાતર આવીયાંરે લોલ;
ખેચર ખેચરી તેડયાં પાસ કે, દેવ દેવી તેડાવીયાંરે લોલ. ૩૧
છપન કોટી ચામુંડાય કે, ચોસઠ જોગણીરે લોલ;
એ સઉને તેડાં કરાય કે, નવદુર્ગા ભોગ્યણીરેલાલ. ૩૨
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ ઇંદ્ર સહુ સાથે કે, નારદ કહી આવજોરે લાલ;
દેવ દેવાંગના સઉ સંઘાતે કે, તેડીને લાવજોરે લાલ. ૩૩
કહેજો સપ્તરૂષી દેવ સઉને કે, સીદ્ધ ચોરાશીએરે લાલ;
મુની ધ્યાની ગ્યાની સઉ બહુને કે, અગસ્તને વાસીએરે લાલ. ૩૪
શંકાચાર્ય સી તેડાવો કે તેત્રીસક્રોડ દેવનેરે લાલ;
અઠયાસી સહસ્ત્ર રૂષી પધરાવો કે, આવે તતખેવનેરે લાલ. ૩૫
કાશીથી કુંતાજી પધાર્યા કે, હરસીધ અરબદારે લાલ;

મારવાડથી ચામુંડા ચઉકાઇ સધાર્યા કે,સીધવાઈ નરબદારે લાલ.૩૬
હીંગોળીને આશાપુરી કહીએ કે, દેવી જ્વાલામુખીરે લાલ;
સીપુરમાં કાત્યાયની રહીએ કે ધનુષ્યધારી જોડ સુખીરે લાલ. ૨૭
હીંગલાજ ગાત્રેશ્વરી ખોડીઆર કે, દેવી ભમરાલ્યકારે લાલ;
વારાહીને બહુચર થયાં તઇયાર કે, આવ્યા અંબાલીકારેલાલ. ૩૮
તોતળા તુળજા પારવતી માત કે, બ્રંહ્માણીરૂદ્રાણી આવીયાંરે લાલ;
રથ જોડાવી બેઠાં સાક્ષાત કે, સાવ્યંત્રીને લાવીયાંરે લાલ. ૩૯
છપનકોટી ચામુડાય કે, ચોસઠ જોગણીરે લાલ;
રથ જોડાવી નવદુર્ગાય કે, આવ્યાં રસ ભોગ્યણીરે લાલ. ૪૦
ખેચર ખબર કહેવા આવ્યો કે, શકતો પધારીયાંરે લાલ;
મહાકાળીને મનસા ભાવ્યાં કે, સામા સધારીયાંરે લાલ. ૪૧
તેડી લાવ્યાંછે સૌ સાથ કે, પાવાવઢ ચડીરે લાલ;
ઊતાર્યા મોહોલમાં સઉ સંગાથ કે, જોડી હાથ પાગે પડીરે લાલ.૪૨
ખાન પાન આપ્યાં મોહો માય કે, ભોજન ભાવતાંરે લાલ;
ગાન તાન કરે નૃત્ય નીત્ય થાય કે, ગરબા ગવરાવતારે લાલ. ૪૩
આવ્યા બ્રંહ્મા વિષ્ણુ મહાદેવ કે, ઈંદ્ર પધારિયારે લાલ;
તેત્રીસક્રોડ આવ્યા તતખેવ કે, નવનાથ સધારિયારે લાલ. ૪૪
અઠયાસી સહસ્ત્ર રૂષી મળી સહુએ કે ચોરાશી સીદ્ધનેરે લાલ;
ધ્યાની ગ્યાની બહુએ કે, આવ્યા વિધ વિધનેરે લાલ. ૪૫
આવ્યા દેવ દેવાંગના જોડ કે, મોડ મલપતારે લાલ;
હરખ ભરાણા હાડા હોડ કે, સુણી વાત સુલપનારે લાલ. ૪૬
શંક્રાચાર્યને ગોર અગસ્ત કે, કાળીને મળ્યારે લાલ;
લાવો પુજાપો સઉ સમસ્ત કે, આવી કામે ભળ્યાંરે લાલ. ૪૭
મહાકાળી મુખ વદે વચન કે, આવ્યું મન આપનેરે લાલ;
નવરાત્રીના નવ પુજંન કે, નવકળસ કરો સ્થાપનારે લાલ. ૪૮
બાંધ્યા ચંદરવા ચોદીશે કે, થંભો કેળો તણારે લાલ;
ધાલ્યો જાડપવસાનો વીશે કે, શોભામાં નહીં મણારે લાલ. ૪૯
બંધાવ્યાં તરિયા તોરણ સાર કે, ચોદીશ ચારમાંરે લાલ;

બાંધ્યા કંદીલ કાનસ ઝળકાર કે, શોભા અપારમાંરે લાલ. ૫૦
મૂતકા મગાવી અશોક ગોર કે, જવ મેલી કરીરે લાલ;
સ્થાપન કરેછે પહેલે પોહોર કે, માંહે ગોબર ભરીરે લાલ. ૫૧
ત્રીકોણષ્ટકને અષ્ટકોણે કે, જેમ ઉચ્ચાર કરીરે લાલ;
મંત્રાચાર મુખ ભણે કે, ગણે કે રંગ તેમાં ભરીરે લાલ. ૫૨
મધ્ય સ્થળ ત્યાં મુકયોછે જંત્ર કે, ઉપર સ્થાપનારે લાલ
શંકાચાર્યે ત્રણે મંત્ર કે, કરે બુદ્ધિ આપનારે લાલ. ૫૩
અગસ્ત ગોર કહેછે મહાકાળી કે, યસ્તાન કરો તમેરે લાલ;
આભુષણ શણગારધરોસંભાળીકે, ઉતાવળકરોકહીએઅમેરેલાલ.૫૪
શુભદિન શુભનક્ષત્ર રવીવાર કે, નક્ષત્ર એ પુષ્યછેરે લાલ;
શુભ ચોઘડીયે સ્થાપના સાર કે, દેવ દેવી પુષ્યછેરે લાલ. ૫૫
માજી નાહાવણ કરવા બેઠાં કે, હેઠ બાજઠ ધરીરે લોલ;
એકાંત એક ઓરડીમાં પેઠાંકે,ઉઠયાં નાવણ કરીરેલોલ. ૫૬
પહેર્યાં પીતાંબર કસબીકોર કે, કરમજી રંગનુંરે લાલ;
સાવ સોનાનો કંચુઓ જોર કે, ધાધરો રંગપતંગનોરે લોલ. ૫૭
મુખડુ શ્યામસુંદર શુભ અંગ કે, ત્રીનેત્ર કમળ સહીરે લોલ;
અષ્ટાદશ ભુજાછે સંગ કે, શણગાર ધર્યો જઇરે લાલ. ૫૮
મુગતા મનોહર માથે કેસ કે, કટીસુ જઈ અડેરે લાલ;
તરસેથીઉ દાંમણી બેશ કે, મોતીની સેર લડેરે લોલ. ૫૯
અકોટી ટોટી પાંદડીઓ કે ઝુમણા ઝાલરયુરે લાલ;
વાળીયો વેલા ઝુમખા ભલીયો કે, ત્રાજઊ ગાલસુરે લોલ. ૬૦
હીરા ઝળકે અધવચી સાર કે, અધુર પરવાલીયોરે લાલ;
દાંતછે દાડમની હાર કે, ઓપે રસાલીઓરે લોલ. ૬૧
નાસીકા નીરમળ શોભે રસાળ કે, ચાંચ સુખસારીકારે લાલ;
કુમ કુમ આડચ કરીછે કપોળ કે, શોભે માતકાળકારે લાલ. ૬૨
કંઠ કપોતપોત ઝલકાર કે, ગળામાં હાલરીરે લાલ;
ચીણમાળાને ચંદનહાર કે, પાટીએ ઝાલરીરે લાલ. ૬૩
કાંઠલી કાળીગાંડી મોહનમાળા કે, જવજવાસ્રીઓરે લાલ;

હાંસડી અરીસે મોહી સઉબાળા કે,ઉતરીઓ રસાલીઓર લાલ. ૬૪
હીરા સાંકળી પાસીની સેર ચ્યાર કે, સાંકળી શોભતીર લાલ;
દુગદુગીમાં હીરાના ઝળકાર કે, કંઠે ઓપતીરે લાલ. ૬૫
અષ્ટાદશ ભુજાછે રૂડા કે, આંગળીઓ મગફળીર લાલ;
સઘળે હાથે સોના ચુડા કે, તેજ કોટીસુરજ વળીર લાલ. ૬૬
સોહીએ વાંક બાજુદસ્તાના કે, ગોટા ચુડી ખરીર લાલ;
આરસીછલા વેઢવીંટી નહીં છાના કે,બાજરીયાં ભરા ભરીરલાલ.૬૭
પાયે ઝેર નેપુરને ફુલ કે, અણવટ ઓપતાર લાલ;
કલ્લાં કાંબી તોડા અમુલ્ય કે, સાંકળાં શોભતાંર લાલ. ૬૮
ઘુઘરા ઘોર ગાજંતા માય કે, રમઝમ આવિયાંર લાલ;
જડીત્ર જયમ આસન માંડ્યાં ત્યાંય કે, માજી પધારીયાંર લાલ. ૬૯
ગોર અગસ્ત બોલ્યા મુખ વાણ કે, વરૂણ પેહેલા કરોર લાલ;
સંપુટ મગાવી લીધા પાણ કે, ગોરજી પગ ધરોર લાલ. ૭૦
ગોત્ર ઉચાર કરે મુખ ગોર કે, સંપુટ વાંકો કરેર લાલ;
દધીએ પખાળે માતકાળીકોર કે, ચંદન અક્ષત ધરેર લાલ. ૭૧
કર લઈ અક્ષત આસ્યર વચંન કે, ગોર મુખ ઉચરેર લાલ;
નાડુ બાંધ્યું કાળી હાથ પરસન કે, સોપારી કર માહાર ધરેર લાલ.૭૨
રૂષી સહસ્ત્ર અઠયાસી સઉને કે, વરૂણ સૌના કરીર લાલ;
નાડુ બાંધ્યું સોપારી મોર બઉને કે, આપી પુજન કરીર લાલ. ૭૩
અરચા કરી રૂષીને કપાળ કે, હાર પેહેરાવીઓર લાલ;
ચાંલા કર્યા કંકુના ભાલ્ય કે, આસને પધરાવીયાંર લાલ. ૭૪
નવનવરાતરના નવ કુંભ કે, કળસ સોના તણોર લાલ;
કોડીયાં રૂપાના અક્ષત આરંભ કે, ગંગાજળ ભર્યા ઘણાંર લાલ. ૭૫
મુદ્રાપણમાં મોહોર અકેક કે, શ્રીફળ સીર ધર્યાર લાલ;
ત્રીશુળ સાથીયા કરી વિવેક કે, મધ્ય મેલ્યા ખરાર લાલ. ૭૬
કુંડે બેઠા રૂષી સઉ સાથ કે, પાઠ માળા ધરીર લાલ;
શંકરાચાર્ય ગોર કાળીકા માત કે, મધ્યે પુજા કરીર લાલ. ૭૭
હાથ જોડાવ્યા કાળીમાત કે, ગોર મુખે ભણેર લાલ;

ચોદીશં અક્ષત નાંખે હાથ કે, ગણપતી પુજન ગણેરે લોલ. ૭૮
ઉર્દ્ધ પગ ડાબ્યો ઉર્દ્ધ બે હાથ કે, કાળી કુંભ ગ્રહ્યારે લોલ;
ત્રીપુરા પુજન કર્યો સાક્ષાત કે, કુંભ ઝાલી રહ્યારે લોલ. ૭૯
આકાશ પૃથ્વી મધ્યછે જંત્ર કે, કુંભ સ્થપાવીઓરે લોલ;
બીજો કુંભ ઉતર દીશાભણી મંત્રકે,ત્યાંહાં કુંભ માપીઓરેલોલ.૮૦
ત્રીજો કુંભ ઇશાનખુણામાં ધરીયો કે, ચોથો પુરવ ભણીરે લોલ;
પાંચમો અગ્નીકોણમાં વરીયો કે, છઠો દક્ષણ ગણીરે લોલ. ૮૧
સાતમો નૈરૂત્યકોણમાં સાર કે, આઠમો પશ્ચમ સહીરે લોલ;
નવમો વાવ્યકુણનો પાર કે, નવ પુરા થઇરે લોલ. ૮૨
નવકુંભને મુસ્તક માળ કે, ઉપરછે એકઠીરે લોલ;
નવકુંભને પુષ્પના હાર કે, માળો કરી ભેગઠીરે લોલ. ૮૩
અરઘપાદ્ય લઈ પહેલે કરાવ્યાં કે, ચંદન ચરચિયાંરે લોલ;
અબીલ ગુલાલ સીંદુર ચઢાવ્યાં કે, સુગંધે અરચિયાંરે લોલ. ૮૪
તેલ ફુલેલ લઈ ચઢાવ્યાં કે, ફુલ બહુ ભાતનારે લોલ,
અક્ષત વધાવી ફલ ચઢાવ્યાં સાત કે, જુજવી જાત્યનારે લોલ. ૮૫
નાડુ વીંટયું કુંભને ફરતાં કે, પુષ્પ હારે કરીરે લોલ;
ધૂપ દીપને નવેદ ધરતાં કે, પંચઆરતી ખરીરે લોલ. ૮૬
ઘંટઘડિયાળો નોબત્યો વાજે કે, ગાજે ગોખમાંરે લોલ;
દેવદેવીયો જે જે કરી ગાજે કે, રહે સૌ શોખમાંરે લોલ. ૮૭
પુષ્પાંજલી કરે પુષ્પ લે હાથ કે, રૂષી ઉભા બણીરે લોલ;
ઘાંટો કાડી બોલે સંઘાત કે, રૂષી મુખે ભણીરે લોલ. ૮૮
નવ ખાંડા નવ કુંભની જોડે કે, ઉઘાડાં કરીરે લોલ;
ઝળઝળાટ દીસે સમોડ કે, તેજ ઘણું ત્યાંહા ઠરીરે લોલ. ૮૯
સંકલ્પ કરાવ્યો ગોર અગસ્ત કે, પુજા પુરી થઇરે લોલ;
ભોજન કરો દેવ દેવી સમસ્ત કે, પાકસાલે જઇરે લોલ. ૯૦
જમ્યા રમ્યા તૃપ્ત થયા સઉ કે, સોપારી પાન આપીયારે લોલ;
ડાક વજાડે ધુણે ભુવા બહુએ કે, ઉલટ અંગે વાપીઆરે લોલ. ૯૧
સાંજ સવારે પુજા થાય કે, કરતા આરતીરે લોલ;

ધુપદીપ નવેદ ધરાય કે, તનમન વારતીરે લોલ. ૯૨
માતા કાળી કરે અપવાસ કે, આસન બેશી રહેરે લોલ;
સંક્રાચાર્ય તેડાવ્યા પાસ કે, કરાવો પુજંન કહેરે લોલ. ૯૩
આચારજ ગોર કરે વિચાર કે, સામન મગાવીએરે લોલ;
તેડાવ્યા દેવી જોગણી ત્રીપુરાર કે, નવદુર્ગા પધરાવીયેરે લોલ. ૯૪
છપનકોટી ચામુંડાય કે, બોલાવ્યા નવનાથસુરે લોલ;
ચોરાશી સિધ આવ્યા સમુદાય કે, તેત્રીસક્રોડ સાથસુરે લોલ. ૯૫
આવ્યા જાદવ સહીત ભગવાન કે, શીવ સંગે સહીરે લોલ;
આવ્યા બ્રંહ્મા ઇંદ્ર ઘણે માન્ય કે, આવ્યા નારદ વહીરે લોલ. ૯૬
મગાવ્યા વસ્તુ કુંભ સો આઠ કે, લવીંગ સોપારીયોરે લોલ;
માહાકાળીએ રચ્યો બહુ ઠાઠ કે, જાયફળ જારીયોરે લોલ. ૯૭
તજ જાવંત્રી જીરૂ જોઇએ કે, મગાવ્યાં મન ભાવતારે લોલ;
વ્યાસ વટાણા આદુ મન મોહિયે કે, તે ચાલી આવતારે લોલ. ૯૮
પુજાપાની થાળો મધ્ય લાવ્યા કે, પુષ્પના હારડારે લોલ;
ગોરે વગ પધરાવ્યા કે, જે જેમાં મળે ભારડારે લોલ. ૯૯
બેઠા દેવ રૂષી મહાદેવ કે, કુંડે વળાઇનેરે લોલ;
બેઠા નાથ ચોરાશી કરે શેવ કે, વચે શકતો સમાઇનેરે લોલ. ૧૦૦
આચારજ ગોર કહે હાકી પોકારી કે, દેવી દેવ સાંભળોરે લોલ;
ધ્યાન ધરો સઉ મનમાં ધારી કે, મુકી મન આંબળોરે લોલ. ૧૦૧
દેવ માત્ર સઉ સંધ્યા કરજો કે, ગાયત્રિ કરોરે લોલ;
ગોર કહે સામાન લાવી ભરજો કે, લાવી વચે ધરોરે લોલ. ૧૦૨
દેહ શુધ્ય પ્રાયશ્ચીત કરાવે ગોર કે, દ્રોદર્ભ અંધારીએરે લોલ;
શાપામોચન કરે તે ઠોર કે,શુધ્ય કરૂ સંભાળીએરે લોલ. ૧૦૩
સંક્રાચાર્ય સિગ્ર થઈ આવ્યા કે, આસન મધ્યે કરીરે લોલ;
શુધ્ય લહેરી ઉચાર ભણાવ્યા કે, પાત્ર ભરો ભરીરે લોલ. ૧૦૪
પાત્ર સોવર્ણ કરાં સો આઠ કે, પાસે મગાવીયાંરે લોલ;
સંક્રાચાર્યે કરે બહુ ઠાઠ કે, જંત્ર કઢાવિયાંરે લોલ. ૧૦૫
ત્રિકોણ ષટકોણ ને અષ્ટકોણ કે, શોડષકોણે કરીરે લોલ;

સકતોં સઉ ભરાણી સુલોણ કે, જંત્ર મધ્યે ધરીરે લોલ. ૧૦૬
જંત્ર પછવાડે મંડળ સાર કે, ચીતર્યું ચોદિશારે લોલ;
અબીલ ગુલાલ હળદર અપાર કે, રંગ જોઈ દેવ હરખ્યારે લોલ. ૧૦૭
ગોર આચારજ વદે વચન કે, કાળી પુજન કરોરે લોલ;
હાથ જોડાવી ભણે બ્રાહ્મણ કે, હાથે કંકુ ધરોરે લાલ. ૧૦૮
કુમકુમ છાંટા નાખે સાર કે, અક્ષત સમરપીએરે લાલ;
અબીલગુલાલ ચઢાવો ત્રિપુરારકે,સુગંધ બહુ અરપીએરલાલ. ૧૦૯
ધુપ દીપ ફળ દેઈ નવેદ કે, પછી આરતી કરેરે લોલ;
પુષ્પાંજલી કર મુકી ભેદ કે, પુષ્પે મંડળ ભરેરે લોલ. ૧૧૦
નારદજી નીરભે થઈ કે પાત્રક,ભર્યા ભરપુરરેલોલ.
પેલાં સકતને આપ્યાં જઈકે, શ્રીકૃષ્ણ ઝાલ્યાં ત્રીપુરરેલોલ. ૧૧૧
સંકાચાર્ય સીગ્ર થઈ ગોર કે, પધ્યતી લીધી હાથમાંરે લોલ;
નારદજી અરજુન તે ઠોર કે, કળસ લે બાથમાંરે લોલ. ૧૧૨
ગરૂએ આજ્ઞાદી સઉએ કે, શ્રીનાથાદિક ઉચરરે લોલ;
વરતોસ્મી કરી લીધા બઉએ કે, વળી બીજા ભરરે લોલ. ૧૧૩
જુહોમી બોલ્યાછે ગુરૂદેવ કે, પાત્ર મુખમાં ધરરે લોલ;
ત્રીજાપાત્ર ભર્યા તતખેવ કે, મધ્યનમી કહી પીએ ખરરે લાલ. ૧૧૪
ચોથું પાત્ર એ પ્રેમે ભરાવી કે, ગુરૂજી આજ્ઞા દિજીયેરે લાલ;
વીષ્ણુ ભુતવાણી કહી મુખે ધરાવી કે,પાત્ર સઉ પીજીએરેલાલ.૧૧૫
પાંચમુ પાત્ર ભર્યું મુરજ્યાદ કે વરતો સ્મી કહીરે લોલ;
વ્યાસ વસાણા વટચુ પરસાદ કે, લ સાજન સહીરે લાલ. ૧૧૬
છઠ્ઠુ પાત્ર ભર્યું છે હાથ કે, કહો ગુરૂ કયમછેરે લાલ;
ત્રિપુરા સ્વાહા કરો સૌ સાથ કે, પાત્ર ઠાલાઠમછેરે લોલ. ૧૧૭
સાતમુ પાત્ર ભર્યા ભરપુર કે, સુર સઉને વધ્યુંરે લોલ;
સંન્યો દેવી કરી સમરપે કે, મુખવાસ કરે બધુરે લોલ. ૧૧૮
આઠમુ અષ્ટ સિદ્ધ નવનિદ્ધ કે, વરદાની કહી પીએરે લોલ;
કાળી પાસ ભરી બહુ રીધ્ય કે વસ્તુથી કેમ બીહેરે લોલ. ૧૧૯
નવમુ પાત્ર ભરીને પાય કે, દેવી ત્રપ્ત થઈરે લોલ;

થાળો ભરી નવેદ ધરાય કે, કઉલવ ધર્મ સહીરે લોલ. ૧૨૦
લાડુ ખીર બાકળા નવેદ કે, વડાં વટાણા સહીરે લોલ;
ખાંડ ખીલોડાં મેવા વિશેક કે, પેંડા બરફી કહીરે લોલ. ૧૨૧
કલી ગુજા મગજને હોર કે, શાક તળ્યાં સહીરે લોલ;
એક એકને જમાડે હોડ કે, જમી તૃપ્ત થઇરે લોલ. ૧૨૨
આદુ જીરૂ લવીંગ સોપારી કે, એલચી પાનસુરે લોલ;
આપ્યા મુખવાસ સઉને ધારી કે, કરી સનમાનસું રે લોલ. ૧૨૩
વળતી વિરને ભૈરવ નવનાથ કે, સહસ્ત્ર અઠયાશી રૂષીરે લોલ;
તેત્રીસક્રોડ દેવ સરવ સંઘાત કે, પુજન કર્યાં ખુશીરે લોલ. ૧૨૪
ખાનપાન તૃપ્ત થયા દેવ કે, મુખવાસ મુખમાં ધરીરે લોલ;
બેઠાં આસને જઈ તતખેવ કે, ધ્યાન ધરે રૂષીરે લોલ. ૧૨૫
વળતી બ્રંહ્માવિષ્નુ માહાદેવ કે, ઈંદ્ર અમર સહીરે લોલ;
ચંદ્રસૂરજ પાંડવ તતખેવ કે, આસન બેઠા જઇરે લોલ. ૧૨૬
પાંચપાંડવને દ્રુપતી સંગ કે, તે પણ આવિયાંરે લોલ;
તેડયાં દેવાંગ્ના કમલાઓ રંગ કે, આસને પધરાવિયાંરે લોલ. ૧૨૭
આસને આસને બેઠા દેવ કે, સઉ કુંડે વળીરે લોલ;
પેહેલાં પાત્ર આપ્યાં તતખેવ કે, નારદજી માંયભળીરે લોલ. ૧૨૮
આચારજ ગોર કરે ઉપદેશ કે, પાત્ર પેહેલાં ભરોરે લોલ;
અરજુન મહેનત કરતા શેષ કે, પાત્ર મુખમાં ધરોરે લોલ. ૧૨૯
નવ નવ પાત્ર સઉની હાર કે, લીધાં ભાવે કરીરે લોલ;
વ્યાસ વટાણા આદુ સાર કે, વડાં મુખમાં ધરીરે લોલ. ૧૩૦
શાક પાક મીઠાઇને મેવા કે, સઉને તૃપ્ત કરીરે લોલ;
નારદજી કરે સઉની શેવા કે, મુખવાસ સઉને ધરીરે લોલ. ૧૩૧
પહેલું જીરૂવળતી પાન કે, સોપારીને એલચીરે લોલ;
તજ જાવંત્રી લવીંગ સામાન કે, આપ્યાં કરી મેલચીરે લોલ. ૧૩૨
નવ દાહાડાના નવ પુજન કે, એ રીતે કર્યાંરે લોલ
દેવ દેવીઓ સઉ મગંન કે, આણંદ ઉલટે ભર્યાંરે લોલ. ૧૩૩
વળતી બોલ્યાછે મહાકાળી કે, સકતો ટોળે કરોરે લોલ;

ઘૃતના દીપક બધે અજવાળી કે, ગરબા માથે ધર્યારે લોલ. ૧૩૪
આવ્યાં હરસિધને હીંગોળી કે, અંબા બઉચરીરે લોલ;
આવ્યાં તોતળ માતર ટોળી કે, વેરાઈ ખોડિયાર ખરીરે લોલ. ૧૩૫
આવ્યાં આશાપુરી અલબેલી કે, ચોસઠ જોગણીરે લોલ;
આવ્યાં નવદુર્ગા ભલાં ભેલી કે, તુળજા ભોગ્યણીરે લોલ. ૧૩૬
સૌએ શોલ સજ્યા શણગાર કે, નવરંગ બાંધણીરે લોલ;
સૌને સોનાચુડા સાર કે, હાથે સઉ કાંકણીરે લોલ. ૧૩૭
કોણે પહેરયાં પટોળી ચીર કે, આભુષણ ઓપતાંરે લોલ;
ચરણા ચોળી સાડી સરીર કે, સઉને શોભતાંરે લોલ. ૧૩૮
કોઇને અંબોડા છુટા કેશ કે, કોઈ શિષ દામણીરે લોલ;
કોઇને બાળાબાળી વેશ કે, વૃધ કાંમનીરે લોલ. ૧૩૯
કોઇછે રૂપ તણો અંબાર કે, કોઇ માહા સાંમળીરે લોલ;
કોઇછે ચંદ્રમુખી આકાર કે, સુરજ ઝાંખા વળીરે લોલ. ૧૪૦
કાળી કરજોડીને કહે છે કે, સરવ કુંડે રહોરે લોલ;
કાળી સઉને શીખામણ દે છે કે, ફરતા કોઈ નવ રહોરે લોલ. ૧૪૧
નવકુંભના ગરબા નવ કે, નવદુર્ગા શીરેરે લોલ;
વચે લેઈ ઉભાં સઉ સવ્ય કે, ધીરજ રાખી ધીરેરે લોલ. ૧૪૨
ફરતી દેવી જોગણીઓની હાર કે, સરવ બરાબરીરે લોલ;
પાડે તાળી સઉ એક ડાર કે, ગવરાવે અંબા બઉચરીરે લોલ. ૧૪૩
પછે શકત સઉએ ગાય કે, પાડે પાણ્ય તાળિયોરે લોલ;
ધુઘરા ગાજે થેઈ થેઈ થાય કે, લચી લંક વાળિયોરે લોલ. ૧૪૪
કુદે ઊંચાં નીચાં થઇને કે, ઝાલ્યો ઝળકાવતિરે લોલ;
સનમુખ એક એકને કહિને કે, ચુડા ચળકાવતીરે લોલ. ૧૪૫
ગાયે ગરબા પુરણ પ્રેમ કે, ઉલટ અતિ ઘણેરે લોલ;
દિવસ નવ નવરાતર નેમ કે, ગાવું કાલ્યકા ભણેરે લોલ. ૧૪૬
ગરબા ધુમી રમી નિરાત્ય કે, ફરે ફેર ફુદડિરે લોલ;
પોત પોતાની મળતી પાંત્ય કે, ચળકે ચરણા ચુંદડીરે લોલ. ૧૪૭
સઉએ હરખે લ અંબોડા કે, રમત બહુ ભાતનીરે લોલ;

સૌએ બબેના થઈ જોડા કે, શોભા સુર માતનિરે લોલ. ૧૪૮
મધપાન કર્યા સકળ મહંમાયકે, ઊપર ચરવણ કરીરે લોલ;
બેઠી સકત સકળ સભાય કે, આણંદ ઊલટ ભરીરે લોલ. ૧૪૯
વેણા લઈ વારાંગના આવ્યાં કે, ગાંધ્રવ ગાજતારે લોલ;
વાજાં છત્રિસ વાવા લાગ્યાં કે, સાર મંડળ સમાજતારે લોલ. ૧૫૦
આલાપચારી કરી મુખ ગાય કે, વજાડે પાયે ધુઘરારે લોલ;
નાચે કુદે થેઇ થેઇ થાય કે, સભા બેઠી એક ધરારે લોલ. ૧૫૧
તાલ મરદંગ સારંગી તંબુરા કે, સરોદા વાગે જોરસુરે લોલ;
તંબુરા ઝાંઝરી ઝલરી પુરા કે, ઘુઘરા ઘોરશ્યુંરે લોલ. ૧૫૨
નેણ નહીંણાં જાણી કરે નૃત્ય કે, કડતાલો કરકડેરે લોલ;
સઉ સભામાં રાખે સરત કે, માતા બેઠાં મઢેરે લોલ. ૧૫૩
બેઠા બ્રહ્મા વિષ્ણુ માહાદેવ કે, ઇંદ્ર અમર બહુરે લેલ;
નારદજી સઉની કરે શેવ કે, તેત્રિસક્રોડ સઉરે લોલ. ૧૫૪
જોઈ નૃત્ય થયા પરસન કે, દેવ સઉ દેવિયોરે લોલ;
કાળી માતને કહે ધન્ય ધન્ય કે, નહીં તુમ જેવિયોરે લોલ. ૧૫૫
નવદિન નવરાતરના દિન કે, ખેલ નવાનવારે લોલ;
સૌ શકતોને છે આધિન કે, પાવા પરહવારે લોલ. ૧૫૬
નગરમાં ભાવ ઘણો નરનાર કે, તોરણ દ્વારે સઉરે લોલ;
કુમ કુમે ઘર લીંપાવ્યા ગાર કે, કરે નવેદ બઉરે લોલ. ૧૫૭
નવરાતર પેહેલું બિજુ ને ત્રીજું કે, ચોથુ પાંચમું ખરૂરે લોલ;
છઠ્ઠુ સાતમું કરી સૌ સુઝયું કે, આડમે હવન કરૂરે લોલ. ૧૫૮
ગોર આચારજ થાઓ સાવધાન કે, હવન તેવડ કરોરે લોલ;
જે જોઇએ તે મગાવો સામાન કે, લાવી આગળ ધરોરે લોલ. ૧૫૯
નવકુંભના નવ કરો હોમ કે, નવકુંડ તમે કરોરે લોલ;
કડિયા તેડાવી ખોદાવો ભોમ કે, ચણાવી રંગ ભરોરે લોલ. ૧૬૦
ચણાવી લીંપાવી કર્યા તૈયાર કે, નવેખડી ભરીરે લોલ;
વેલ બુટા માંહિ પાડયા સાર કે, ગુલાલ હળધરે કરીરે લોલ. ૧૬૧
કાષ્ટ મગાવ્યા સમડો સાર કે, નવગાડાં ભરીરે લોલ;

ખારેક ટોપરાં અપરંપાર કે, કમળકાકડિ ખરીરે લોલ. ૧૬૨
શેરડી બિજોરાને કેળાં કે, મેવા બહુએ કરીરે લોલ;
ગોર અગસ્ત વસ્ત કરે ભેળાં કે, વસ્ત ઢગલે ભરીરે લોલ. ૧૬૩
અનેક પુષ્પ કર્યા બહુ હાર કે, તેની છાબો ભરીરે લોલ;
મોગરા ચંપા અપરમપાર કે, માળિ જાળિ ભરીરે લોલ. ૧૬૪
નાડું મગાવ્યું છે શેરબાર કે, બિજોરાં બહુરે લોલ;
સોપારી શ્રીફળનો નહીં પાર કે, ચુડિયો ચાંલા સઉરે લોલ. ૧૬૫
સોના રૂપાની મઉરત કરાવિ કે, છાઆદાન છાલિયોરે લોલ;
નવ શ્રીફળ નવ ચિર મગાવીકે,પનાળો બાંધી ભાળિયોરેલોલ.૧૬૬
ધોળાં રાતાં કાપલામાં ચિર કે, ઘઉં ચોખે ભરીરે લોલ;
નવેગ્રહે તેડાવ્યા વિર કે, બેસાર્યા આસન કરીરે લોલ. ૧૬૭
દ્રોડાભને બિજ અનાર કે, પાલાસ્ય પુરી થઇરે લોલ;
અગર કપુર તેલ તે સાર કે, કેસર કુમકુમ સહિરે લોલ. ૧૬૮
અબિલ ગુલાલ સીંદુરછે સાર કે, કપુર કાચલીરે લેલ;
સુખડ ઘસાવિ શેર બેચાર કે, ભર્યાં કુંડાં કાછલીરે લોલ. ૧૬૯
ખિર રંધાવી તાવડા બેચાર કે, દ્રાખ નાંખી કરીરે લોલ;
ખાંડ નંખાવી ઘૃતની ધાર કે, જવતલ ટોપલા ભરીરે લોલ. ૧૭૦
દહીં દુધને મદ સમસ્ત કે, ગોર સંપુટ કરેરે લોલ;
કાળીને કહેછે ગોર અગસ્ત કે, બેશો આસન કરેરે લોલ. ૧૭૧
આસને આવી બેઠાં માહાકાળિ કે, રૂષી ટોળે મળ્યારે લોલ;
દેવ દેવિયોએ સઉ ભાળી કે, આવી ભેળા મળ્યાંરે લોલ. ૧૭૨
વરૂણ કર્યાં આચારજ ગોર કે, સહસ્ત્ર અડચાશિયેરે લોલ;
નાડું બાંધિ સોપારી મોહોર કે, આપી બેસાર્યા પાસિયેરે લેલ. ૧૭૩
વળતિ ગોરે ગણપતી પુજન કે, કર્યાં પ્રેમે ભરીરે લોલ;
બિજું માત્રિકા પુજન અન્ય કે, ધુપદિપ નવેદ કરીરે લોલ. ૧૭૪
નવગ્રહે થાપન કર્યાં પુજન કે, રૂદ્ર કળસે ધરિરે લોલ;
પાનમુદ્રાપણ શ્રીફળ ધરૂ જન કે, ગંગાજળ ભરીરે લોલ. ૧૭૫
મુસ્તકે નાડું બાંધ્યું સાર કે, કળસ કરમાં ધર્યાંરે લોલ;

ગોર અચારજ કરે ઉચ્ચાર કે, વચમાં મેહેલ્યો ખરોરે લોલ. ૧૭૬
પુજા સંકલ્પ કરાવ્યા માત કે, અગ્નીકુંડમાં ધરીરે લોલ;
આચારજ નવ નવ કરે પાઠ કે, નવે માળા કરીરે લોલ. ૧૭૭
ખીર જવ તલ સુપ્યા સમસ્ત કે, આપે પાત્રમાં ભરીરે લોલ;
નુંધે આશામી ગોર અગસ્ત કે, નવકુંડે ખરીરે લોલ. ૧૭૮
સ્વાહા સ્વાહા કહીને હોમે કે, ખીર જવતલ સઉરે લોલ;
સ્યરૂએ ઘીઈ હોમે ગોર કે, સ્વાહા બોલે બઉરે લોલ. ૧૭૯
કવચે કવચે નાળીઅર ચીર કે, સ્વાહા કહી હોમતારે લોલ;
ઊપર ઘીના તપેલા વીર કે, રેડે રેલતાંરે લોલ. ૧૮૦
અર્ધપાદે બીજોરાં સાર કે, હોમે મધુપાનનેરે લોલ;
નાંખે સરસવ મુંડી લગાર કે, ભરપુર સામાનનેરે લોલ. ૧૮૧
પુરણાહુતનો સમો ત્યાં થાય કે, નોબત્યો વાજતીરે લોલ;
ભેરો ભુંગળો ગીત ગવાય કે, માહાકાળી બીરાજતીરે લોલ. ૧૮૨
પુજન દશ દીગપાળનું થાય કે, લક્ષ્મી હોમ કરીરે લોલ;
દશ દીશાએ દીવડો મેલાય કે, પુજન ક્ષેત્રપાળ ખરીરે લોલ. ૧૮૩
ચોમુખો દીવો કોલું છારોડુ કે, મુકે ચાચર વાટશુંરે લોલ;
એક પઇસે બ્રાહ્મણ લઈ દોડુકે, ધારવાડી કરી નાઠશુરે લોલ. ૧૮૪
હોમે પુરણાહુતી નાળીએર કે ચીર ઉપર ધરીરે લોલ;
સીંદુર ચાંલા ચુટી સૌએ નાળીએરકે,ગોર સરૂએ કરીરેલોલ.૧૮૫
શક્રાદય સહુ રૂષી ભણેછે કે, ઉભા રહીનેરે લોલ;
નોબતગડગડે ગુણી ગ્યાની ગણેછે કે,એકએકને કહીનેરેલોલ.૧૮૬
જે જે ઉદો કહીને હોમે કે, જે અંબે જે અંબે કહેરે લોલ;
ભુઆ ડાકલાં ચોદીશ ઘુમે કે, પડનાળે ઘી વહેરે લોલ. ૧૮૭
અગની ઝાળ ગગનમા ચાલી કે, કુંડ નવે ભરીરે લોલ;
ગોરજી સરૂએ કુંડમાં ઘાલી કે, ગોરે આસ્યકા કરીરે લોલ. ૧૮૮
નીરાંતે બેઠાં ગોર માહાકાળી કે, આચારજ સીગ્ર થઇરે લોલ;
છાઆદાન કરાવ્યા સંભાળી કે, સંકલ્પ કર્યા સહીરે લોલ. ૧૮૯
આપી ભુરસી દક્ષણા મોહોર કે, સોર સીદ સઉ કરોરે લોલ;

બ્રાહ્મણું સઉને બેસાર્યા હોર કે, એક કરમાં ધરોરે લોલ. ૧૯૦
આજ્ઞા માગી ઉઠચાં માહાકાળી કે, બેઠાં આસને જઇરે લાલ;
નવ નવરાતર નીત્ય દીવાળી કે, નારદજી તેડચા સહીરે લાલ.૧૯૧
દસરાએ પારણા થાય કે, નારદ કહો નોતર્યાંરે લાલ;
શાક પાક પકવાન બહુ થાય કે, વહેલાં આવે સરોતરાંર લાલ. ૧૯૨
ચુરમું લાડુંને દૂધપાક કે, લાબસી સીરોપુરીરે લાલ;
સુરણ કરાંછે નરમ શાકકે, રાયતાં ભજીયાં કરીર લાલ. ૧૯૩
વેઢમી સાથે પુરણ પોળી કે, વડાવીર બાકળાર લાલ;
વેઢમી કરી ભરી ઘીઈ બોળી કે, નવેદ કરે કાળકારે લાલ. ૧૯૪
નવકુંભની નવ ભરી થાળ કે, સીવડાં દિવડાં કરીર લાલ;
નવ નવખંડ ભર્યા રસાળ કે, દીવડા કરી નવેદ ભરીરે લાલ. ૧૯૫
આઈ થાળ આરતી થાય કે, ઘંટા વાજતાંર લોલ;
પુષ્પાંજળી કરી પડતાં પાય કે, જે જે કરી ગાજતાંરે લાલ. ૧૯૬
જમવા આવ્યાં શકતોનો સાથ કે, ચોસઠ જોગણીર લાલ;
છપન કોટી ચાંમુંડા સંઘાથ કે, જંબા રસ ભોગણી રલાલ. ૧૯૭
બેઠાં શકતોના ટોળાં સાથ કે, ધાવા ઘણી થઇર લાલ;
બાવન વીરને સુપણ સાર કે, પીરસો માહાકાળી કહીરે લાલ.૧૯૮
પરથમ બાજઠ પડીયા સાર કે, શાક સઉમાં ભરીર લાલ;
લાડુ દુધપાકને કંસાર કે, શીરાપુરી ખરીર લાલ. ૧૯૯
મીઠાઈ મેવા પકવાન બહુ કે, એ સઉને મુકિયાંર લોલ;
શાક તરકારી ભજીયાં સઉએ કે, કોને નવ ચુકિયાંરે લોલ. ૨૦૦
રાયતાં સંભારી સઉ મેલે કે, પીરસે સઉ હારશુંર લોલ;
કંસાર માંહે રોટલી ભેળે કે, જમો હવે વારશુંર લોલ. ૨૦૧
ભોજન કરે શકતો સંઘાત કે, દેવી જોગણીર લાલ;
પાન સોપારી બીડલાં હાથ કે, જમ્યાં રસ ભોગણીર લાલ. ૨૦૨
ભાત દાળ કઢીછે વડીની કે, જમ્યાં તરપત થઇર લાલ;
ભોજન કરી ઉઠચાં છે વળીને કે, સઉ આસને જઇર લાલ. ૨૦૩
જગીયા સઉએ સજ કરાવી કે, તેડાવ્યા દેવ સહુરે લાલ;

આસન આસન ઠીક ઠરાવી કે, ચોરાશી સીદ્ધ બહુરે લોલ. ૨૦૪
સહસ્રઅઠયાશીને નવનાથ કે, દેવ તેત્રીસક્રોડ શું રે લોલ;
છપનક્રોડને જાદવ સાથ કે, બેઠા જોડે જોડસુરે લોલ. ૨૦૫
પાંડવ માહાદેવને ભગવાન કે, ઇંદ્ર અમર સઉરે લોલ;
સઉને પોચાડી સામાન કે, પાક સરવે બહુરે લોલ. ૨૦૬
જે જે માહાકાળી કરી પરસાદ કે, જમે ભાવે કરીરે લોલ;
શ્લોક ભણે સૌ પાડી સાદ કે, ભાતદાળને કઢીરે લોલ. ૨૦૭
પાન સોપારી આપે સઉ હાથ કે, ઘણું ભાવે ખરીરે લોલ;
ધન ધન દેવ બોલે નવનાથ કે, ઉઠયા આચમન કરીરે લોલ. ૨૦૮
વળતી નવદુર્ગા માહાકાળી કે, બાવનવીરસુંરે લોલ;
પારણા કરે છે સઉ સંભાળી કે, ધીરજ ધીરસુંરે લોલ. ૨૦૯
પારણાં કરી ઉઠયાં સંઉ શક્ત કે, ભગત ભવાનીઓરે લોલ;
જે જેકાર થયું સઉ જગત કે, માહા વરદાનીઓરે લોલ. ૨૧૦
માહાકાળી મુખથી કહે ગોર કે, આવ્યું મન આપનારે લોલ;
પુજા કરાવી પાછલે પોહોર કે, કરાવી ઉથાપનારે લોલ. ૨૧૧
જવારા લઈ દેવ સમસ્ત કે, સમી પુજંન કર્યાંરે લોલ;
પુજા કરાવે ગોર અગસ્ત કે, સકળ કારજ સર્યાંરે લોલ. ૨૧૨
દેવ દેવી સઉ માગી વિદાય કે, એકાદશી દીનછેરે લોલ;
નરનારી સઉ લાગી પાય કે, સઉ શક્તને આધીનછેરે લોલ. ૨૧૩
માહાકાળીનું મુખ વદે વચન કે, વહેલાં પધારજોરે લોલ;
દેવ અમર કહે સૌ ધન્ય ધન્ય કે, રૂડા કામે કાહાવજોરે લોલ. ૨૧૪
અઠયાશીશહસ્ર આપી દક્ષણાય કે, મોહોર ખોબા ભરીરે લોલ;
ગોર આચારજને તેડાય કે, કુંડા મોહોર કર ધરીરે લોલ. ૨૧૫
દક્ષણા લેઈ દેઈ આશરવાદ કે, ગોર રૂષી સધારીયારે લોલ;
પગે લાગીને લેઇ પરસાદ કે, મારગે પધારીયારે લોલ. ૨૧૬
શીવવિષ્ણું ઇંદ્ર માગી વિદાય કે, કાળી કરૂણા કરોરે લોલ;
પગે લાગીને પંથ પળાય કે, સક્ત સમરણ ધરોરે લોલ. ૨૧૭
આવી પ્રંહ્મા નારદ કહેછે કે, આગના દીજીએરે લોલ;

શક્તિનું ધ્યાન રૂદેમાં રહેછે કે, સુંપો કામ કીજીએરે લાલ. ૨૧૮
ચોસઠજોગણીને ચામુંડાય કે, નવદુર્ગા સહીરે લાલ;
માગી વિદાય મંદીર સઉ જાય કે,વળાવી ધઢપર રહીરે લાલ.૨૧૯
છેલાં પાંડવને નવનાથ કે, આગના હમને કરોરે લાલ;
માહાકાળીને જોડી હાથ કે, કર માથે ધરોરે લાલ. ૨૨૦
અંબા બહુચરે માગી વિદાય કે, આરાસુરમાં ગયાંરે લાલ;
બહુચર રથ બેસીને જાય કે, સલખનપુર રહ્યાંરે લાલ. ૨૨૧
નવકુંભ નવરાતર ગાય કે, શીખેને સાંભળેરે લાલ;
તેને સહાય માહાકાળીકા માય કે પ્રેમે કાળીકા મળેરે લોલ. ૨૨૨
ગરબો ગાઈ સુણી કરે દાન કે, પદારથ ચારસ્યુંરે લોલ;
માણુસમાં જીવે ઘણું માન્ય કે, અંતે ઉધારશુંરે લોલ. ૨૨૩
આપે નીરધનીઆને ધન્ય કે, બંધાવે વાંઝ પારણાંરે લોલ;
આંખ્યે દેખાડે આંધળા અન્ય કે, વસાવે દીધાં બારણાંરે લોલ. ૨૨૪
ખોડા ઠુંઠા અપંગને લુલાં કે, ચલાવે પાગ્યસુંરે લોલ;
મહારણમાં મારગ જે ભુલ્યાં કે, મુકામે સામો વાધસ્યુંરે લોલ. ૨૨૫
ભાવે ભગતા તે સમરસ્યે માત કે, ચીત ચરણે ધરીરે લોલ;
તે ગર્ભવાસી નહીં સાક્ષાત કે, સંસાર જાય તરીરે લોલ. ૨૨૬
સંવત સતર દસ અઢાર કે શ્રાવણ માસમાંરે લોલ;
શુધ પખવાડીયું સાતમ ગરૂવારે કે ગરબો થયો ખાસમાંરે લોલ.૨૨૭
રાજનગર નવેપરે વાસ કે, જાણે જગત સહુરે લોલ;
માત સ્મરણછે શ્વાસો શ્વાસે કે, માત પાસે રહુંરે લોલ. ૨૨૮
ભટ મેવાડા ગ્નાત પવીત્ર કે, સુત હરીભટ કહેરે લોલ;
મારે સકત સાથેછે મીત્ર કે, રૂદયામાં રહેરે લાલ. ૨૨૯
કર્યુંછે કાલીગાન ચરીત્ર કે, વલભ મુખથીરે લાલ;
કરજો એ ગુણગાન પવીત્ર કે મટાવે દેહે દુખથીરે લાલ. ૨૩૦

ગરબી.

કારતગ માસે કરૂણા કરો મુજ માતરે મા, અંબાજી.

અલબેલી અંબા સાંભળજો વાત મારી, અંબાજી.
વાત સાંભળજો શ્રવણે શ્રી અવીનાશરે મા, અં.
દરશણની મુને મોટી તમારી આશ. મારી. ૧
માગશર મારો મન મળવા અકળાયરે મા, અં.
ઇચ્છા થાતાં અંબા દીન વહી જાય મારી, અં.
દીન વહી જાયને આશા મુજને મોટીરે મા, અં.
તારા રંગમંડપમાં હું આવી નવ ચોટી. મારી. ૨
પોસ માસે મળવા થાએ શોષરે મા, અંબા.
રંક ઉપર આવડો શો માજી રોષ મારી, અંબા.
આ શોછે રોષને તમો છો દેવી દયાળરે મા, અં.
નામ ધરાવો શેવક જન પ્રતીપાળ. મારી. ૩
માહા માસે મા બરદ સંભાળો તારાંરે મા, અં.
આ શુ જુવોછો કરણી કુડાં માહારાં મારી,
આ શુ જુવોછો કરણી કરૂણાની ધાનરે મા,
દરશણનું મને લાગ્યું તમારૂ તાન. મારી. ૪
ફાગણ માસે ફરી ફરી ઊલટે અંગરે મા, અં.
નયણાં ભરી નવ કરશો મનડાં ભંગ મારી,
ભંગ ન કરશોને મન મળવાને ભટકેરે મા, અં.
ચીતડુ આવી અંબા ચરણે અટકે. મારી. ૫
ચૈતર માસે ચીંતા મુજને ઝાઝીરે મા, અં.
આ જનમ ધરી નવ નીરખ્યાં અંબામાજી. મારી. ૬
વૈશાખ માસે વરશ જાય દેહ નાઠીરે મા, અં.
આ નહીં તેડાતો વળતી વેળા માઠી મારી,
વેળા માઠીને જરાનું મોટું દુઃખરે મા, અં.
વળતી કયાંથી દેખીશ માનું મુખ. મારી. ૭
આ જેઠ માસે તેડો મુજને ઠેઠરે મા, અં.
નહીં તેડા તો જીવ્યું જાશે વેઠ મારી,
આ વેઠ જશેને મીથ્યા થાશે જનમરે મા, અં.

આં વાંક નથી કાંઇ ઓછાં અમારાં કરમ. મારી. ૮
અશાડ માસે અટક ન ધરીએ મનરે મા, અં.
આ મળવાને કાંઇ તલસે મારૂ તન મારી, અં.
આ તન તલસે ને દયા ન આવે તને માડીરે મા,
આ દયાળી દીલથી શું મેલ્યા કાઢી. મારી. ૯
શ્રાવણ માસે શંઘ તમારો ભરાયરે મા, અં.
જેને તમારી કૃપા હોય તે જાયરે મારી, અં.
શંઘ ભરાયને સૌને ઇચ્છા થાયરે મા, અં.
તુજ શેવકને મણામ શે નવ થાય. મારી. ૧૦
ભાદરવે માસે શાંને મન ભમાવોરે મા, અં.
આ દરશણ દુર્લભ આવી તાપ શમાવો મારી, અં.
તાપ શમાવોને શીતળ કીજે કાયરે મા, અં.
આ શીશ નમાવતાં પ્રાયશ્ચીત પ્રલય થાય. મારી. ૧૧
આસો માસે અરજ સાંભળજો વહેલીરે મા, અં.
આરાસુરમાં કરો આણંદની હેલી મારી,
કરો હેલીને સૌની પુરો આશરે મા, અં.
આ શેવક શરણે રાખો તમારી પાસ. મારી. ૧૨
શરણે રાખીને સામુ જોજો માતરે મારી, અં.
મેંતો તમારો પાલવ સાહ્યો હાથ મારી, અં.
કરજોડીને માને ચરણે લાગુરે મા, અં.
અંત સમે ચરણારવીંદ તમારા માગુ. મારી. ૧૩
બારે મહીના પુરણ કીજે માતરે મા, અં.
વીસ્વાંભરી વીશ્વાસ ન કરશો ઘાત મારી,

ગરબી (કાનકાળારે મારી ચુંદડીના ચોર એ રાગ.)

બાળી બહુચરારારે, માંકુ દરશ દીખાવો;
આઈ અંબિકારે, માંકુ દરશ દીખાવો. ટેક.
દરશ દીખાવો મૈયા મેરી, મેં હું તેરા દાસ;
દીન દયાલી જાનકે, મેં આયા તેરી પાસ. બા. ૧

બંદગી તેરી હરદમ કરતા, આદમ ઓલીયાપીર;
હજુરમે હાજર હોતા, નારસંગ બંકાબીર. બા. ૨
ધોળેવડસેં આઈ મૈયા, બસી ચોક ચુંવાળ;
સલખનપુરમે દેવલ તેરા, દીસે ઝાક ઝમાળ. બા. ૩
મેરીકાતો મર્દ બનાયા, કીયા ભગતકા કાજ;
કુલડીમેસે કટક જમાયા, હુતા મુઠી અનાજ. બા. ૪
મોગલને મહા પાપ કીયા, કુરકુટ મારકે ખાય;
મહંમાયાને પેટ ફાડકે, કુરકુટ લીયા બોલાય. બા. ૫
તસબી તેરા નામકી મેં, રટતા આઠુ જામ;
બહોત ગુન્હા બક્ષીસ કરો કહે દલસુખ ગુલામ. બા. ૬

ગરબી.

છોડીશમાંરે મન છોડીશમાં, માહારી માજીના નામનેરે;
મનડા તું માહારા છોડીશમાં, ટેક.
શકતીના ભગતની સંગે તું રહેજે, દુરીજનની સંગે દોડીશમાં. મારી. ૧
પર દારા પર ધન પર નીંદા, એ ત્રણેમાં નેણ જોડીશમાં. મારી. ૨
ભગવતી બ્રાહ્મણ એક સમજજે, વિપ્રને કદીએ વખોડીશમાં. મારી. ૩
નાસ્તીક નર સાથે વાદ ન કરતો, દુષ્ટ સંગાથે શિર ફોડીશમાં. મારી. ૪
દલસુખ દીન કહેછે નિજ દિલને, અવર ઠેકાણે ચિત્ત ચોડીશમાં. મારી. ૫

ગરબી કને મુકીને ગયો છેલડોરે એ રાગ.

ભુવનેશ્વરીને ભાવે ભજે જો, અવરને તજે નથી કશો મજે;
જીવરાજ ભુવનેશ્વરીને ભાવે ભજે જો, ટેક.
ભોમે ભગવતી ભવ દુઃખ તારણીજો,ઓધારણી એ સંકટ નિવારણી.જીવ.ભુ.૧
બુદ્ધે બાળ રૂપ બાળ કારણે ધર્યુંજો,કર્યું કાજ રાખી લાજ દુઃખડુ હર્યું. જીવ.ભુ.૨
ગુરૂગાયત્રી મા ગોખે ગાજતી જો, બિરાજતીએ રંકને નિવાજતી. જીવ. ભુ. ૩
શુકર શકત માને જગત પ્રેમે કરી જો, ધરી ધ્યાન જપે નામ જયેતરી.જીવ.ભુ.૪
મંદે માહાકાળી મદે ભરી જો, ચરી દૈત્ય દેવ કત્ય માટે ફરી. જીવ. ભુ. ૫
આદીત્ય આધનો આકાર તદાકારછેજો,સદાકારજો આકારતો ઓધારછે.જીવ.ભુ.૬

સોમે સરસ્વંતી મા સજનારછે જો, તારનાર દામોદરની સરદારછે. જીવ. ભુ. ૭

ગરબી રાગપરાંણઝીનો.

પ્રીતલડી પરપંચે પસ્તાંણી જાણી, શિખ દેઉ શાણી રાજ પ્રીતલડી. ટેક.
પ્રીતલડી તેં મિથ્યા માંજે માણી,ફુલાણી એમાં શી કમાંણી રાજપ્રીતલડી.
તુ લાલચે લાભાણી રાજ પ્રીતલડી,તેં ખરીવસ્તુ નાપીછાંણી રાજપ્રીતલડી.
પ્રીતલડી જે રીતલડી નીતલડીની, વાત ન જાણી ભીતલડીએ ભચકાંણી
અડાંણી એમાં સી લાંણી રાજ પ્રીતલડી.
પ્રીતલડી પ્રેમેર બંધાણી તાંણી, જ્યાં સલખનપુરરાણી રાજ પ્રીતલડી. ૧
તુ અંબે કહી વદવાણી રાજપ્રીતલડી,એ તરવાની નીશાણી રાજપ્રીતલડી.
પ્રીતલડી પરવરતીએ ગુંથાણી છુટાંણી,નીવરતીમાં સમાણી રાજપ્રીતલડી.
પ્રીતલડી જગ જીતલડી, હીતલડીથી મા ગીતલડી, ચિતલડીમાં આણી
નાણી જોતામાં પરખાણી રાજ પ્રીતલડી.
તુ ભજને શ્રી પ્રંહ્માણી રાજ પ્રીતલડી, પ્રેમ થકી પરમાણી રાજ પ્રીતલડી.
પ્રીતલડી હવે જો પલટાંણી,તોધુળધાણી પાણી દામોદર કહેવાણી રાજપ્રીતલડી.
પ્રીતલડી ધોળાધડ ધણીઆણી,એધાંણી બહુચરમા છતરાણી રાજપ્રીતલડી.
રહે નીરખી આશ ભરાણી રાજ પ્રીતલડી, જય જય કહે ઊલટ આણી
રાજ પ્રીતલડી.

ગરબી રાગ વણઝારાનો.

અધમઓધારણી, અંબેજીમાય અંબેજી માય. જસ જુગજુગમાં તાહારા ગવાય,
અલબેલીજી એ દાવોર મન લાવોરે અલબેલીજી. ટેક.
તારણ તરણ ત્રીભોવનની હોરાય,ત્રીભો.કરૂણા કરી ભવસિંધુડો તાર,અ. એદાવોર.
કરમનુસાર અવળ મતી થાય, અવળ. તે ટાળી તાહારી ભગ્તીવધાર,અ.એદાવોર.
કહુ વાર વારે તુજ નામ રટાય, તુજ. દામોદર માના ગુણ ગાય, અલ. એ દાવોરે.

(ગરબી રાગ ગુરૂગોવીંદના મહીનાનો.)

આદિત્યે અમને આઈ ઊલટ વધેલોર,ગાવા ગુણ બહુચરબાઇ મુજ મનરેલોર
વાસ વશા ચુંવાળ ભારહરંતીર, કરવા શેવક સંભાળ મોટી ખંતીર.
મારી શુંભ નેીશુંભ બિરદ વધારીર, થઈ કુકૅટ અશ્વાર ચુંવાળ પધારીર;

તુજ ગુણને મહિમાય વેદે વખાણ્યોરે,બાળીબહુચર પ્રતાપ જગમાં જાણ્યોરે.
શ્રષ્ટી નીપાવી સર્વ ઇશ્વરી આપેરે, ગાઊ લ્હેરી અંબે ગુણ તુજ પ્રતાપેરે.

માલિની વૃતની સાખી.

પ્રબલબલ વધારી,મારિયો શંખ પોતે;વિમળ મન સુધારી,રાખિયો દાસતોતે.
કરિ કુરકટ ધારી, ડુબતું વહાણુ તાર્યું; નરદ મરદ કીધો, તેહનું કાર્ય સાર્યું.૧
સામે થઇને સાહ્ય ચિત તુજ ચરણેરે, રાખીને જગદેવાય, નિરખો નરણેરે;
ખટ રૂતુને ખટશાસ્ત્ર, કરતા તુછેરે; અતળ બળ બીજુ કાંઇ તુજ સમુંછેરે,
શેવકનો પડતોવાંક,તો નાગણતીરે;ઊલટી થઈ અમને સાહ્યસંકટ હણતીરે.
ખોટાં કર્મો કરનાર, તેને દંડેરે; અરિ સમગણતી તે આપ લ્હેરી પ્રચંડેરે.

સાખી.

તુજ ગુણ મહિમાનો પારપામે ન કોઇ;ખગનગ કતિજોઇ,પ્રાણિયો રંજમોહી.
જનતન ધરવાને,ખેતરે જાર કીધી;(વળી)કનક વસન કાજે,વેણુને ખાણદીધી.
મંગળે મંગળ કાર્ય, સૌનાં કરજોરે; અભિવંદન કરતાં આઈ,કરમુજ ધરજોરે.
જે તુજ ભક્તિમાં મગ્ન, તેને પોષેરે; દુષણકારી જે જન પ્રથમે સોશેરે.
તું કરીને કરૂણા દ્રષ્ઠ, દુઃખ હરનારીરે;સિદ્ધી આપે સમસ્ત,જાઊ બલીહારીરે.
આશા રાખુ ભરપૂર લ્હેરીમાં ભળવારે;સમરૂ હું સલખનપુર,સૌ સુખ કરવારે

સાખી.

શિવ અજ જગદેવા,ધ્યાન તારૂં ધરેછે;કર ધરિ વિણ પાણી,નૃત્ય રંભા કરેછે.
યદુ વલ્લભ તમારી,કિરતી ગાય ધારી;રટણ વધુ વધે એ,યાચનાછે અમારી.
બુધ્ધે બક્ષો માત,અન જળ પ્રાણીરે;તું પીળાગઢ સાક્ષાત,અલખ જાણીરે.
ધાર્યા દશ અવતાર, ભૂભાર હરવારે; શોધ્યો સઘળો સાર. ભગત સંધરવારે.
સુર તાલને કાવ્ય, સઘળાં જાણેરે; જોતિશને રસભાય, ઉરમાં આણેરે.
સરિતા સિંધુ રત્ન, તારા બળથીરે; પ્રૌઢ બહુચરની લ્હેર, દેવ સકળથીરે.

સાખી.

અખીલ જગમાંતો,આપનુ તેજભારી;મુરખ ન જન માને શું વદુ વારવારી.
અરભક સમજાણી,વાણી દેજેસુધારી;મતિ અતિ મુઢ મારી,લેજ્યાળી ઉગારી.
ગુરૂએ ગુરૂ પદ તુજ, સૌને દાતારે; સલખનપુરી કર બુજ, હે પીતુ માતારે.
પાલણ કર પરજન્ય, તું વરસાવેરે; ઉદભીજ ચીજ અપાર, કરતી ભાવેરે.

વનસ્પતિ વિંવીધ, તે તેં કીધીરે; વિણા સારંગી સર્વ સરજી દીધીરે.
ગગને જળહળજોત જોત,જોઇ મનલ્હેરીરે;હરખાયું ઉલટી,અંગ કાર્યેજનમેહરીરે.

સાખી.

અવર ન તુજ માતા,આપનાથી વરીષ્ટ;જુગજુગ તુજ કર્મો,દીપતાંછેબળિષ્ટ.
ફળફુલ જીવ જંતું,તેં નિપાવ્યાં સદાનાં; કયમકરી મતિમારી,પામશેપાર માના.
શુક્રવાર સવાર, આઈઓ વારૂરે; ફિટાડ જગતનો માર, હસ્ત પ્રસારૂરે.
મણી મુકતાના હાર,હાલ જણાતારે; તું સુખદુઃખની દેનાર, વિશ્વ વિધાતારે.
હય ગજરથને બાણ,ભાણ ગગનમાંરે;તેપણ કરતા જગમાત,અતિ મગનમાંરે.
રાત્ર દીવસ અનુસાર, પ્યાર ધરીનેરે; લ્હેરીપર બૈ ઉપકાર, રહેમ કરીનેરે.

સાખી.

અવગુણ અતિ મારા,શું કથું માતજાણે;અનુચર અમ તારા,સાહ્યતા આપટાંણે.
દર રસ રસનાએ, વેદવાણી વખાણે;ભવભય ફિટકારી, ધાર્ય દાસો પ્રમાણે.
શનિયે હણી સંકટ, શકિત પધારોરે; તુજ દાસ લ્હેરી નિકટ,રાખી તારોરે.
સુરસનકાદીક સર્વ, તારા દાસોરે; ડરપાવી દુષ્ટો સર્વ, મંન ઉલ્લાસોરે.
ગરવી જે ગુજરાત, ચુંવાળ કે'છેરે; ધોળાગઢપર માત, બહુચર રહેછેરે.
કાવ્ય શાસ્ત્ર નવ કાંઈ,મનમાં જાણુંરે;ગુંથીને ભારો ભારો, ઊલટ આણુંરે.

સાખી.

અર્વાન ગગન પાણી,તેજને વાયુ પંચે;ધરમ સરવ શક્તિ,પા'ડને જીવજંતે.
અરણવ સરિતાઓ,સૂર્યને ચંદ્ર રાશી;ઊડગણ અતી ઓપે,રાત્રિમાં સૌપ્રકાશી
ચોકશી મોતીલાલ,ભાઇચંદ ભાઈનોરે;અનુભવીએ ઉપનામ,લ્હેરીઆઇનોરે.
સાતવાર બહુ પ્રેમ, પુરણ કીધારે; કવિજનમાં દેશો ખોડ, કારજ સીધાંરે.

ગરબી હાંરે દાણ માગેરે દાણ માગે એ રાગ.

હાંરે બીરદ પાળોરે બીરદ પાળો, હાંરે આઈશેવકને સંભાળોરેબીરદપાળો. ટેક.
હાંરે મુળ મંડાણે ભૂમાં ભાવી, સચરાચર બહુચરબાળીરે. બીરદ. ૧
હાંરે ઓંકાર રૂપે વેદ પ્રગટ કીધા,ભગત તારીને દુષ્ટ દંડ દીધારે. બીરદ. ૨
હાંરે ચંડમુંડને તેં નાંખ્યા ચોળી,હાંરે માર્યો મહીશાસુર રણુંરગદોળીરે. બી.૩
હાંરે મુની મારકંડ જૈમુની જેવા,સુરનર મુનીવર કરે શેવારે. બીરદ. ૪

હાંરે જળજ્યોતી અગાધ ગુણતાહારા,હાંરે ગાંડુઘેલુવદુ દોષનજો માહારારે. બી.૫
હાંરે બ્રહ્મા વેદભણી સ્તુતિ ઉચ્ચારે,હાંરે નારદ સારદ એ તુંબરૂ વકારેરે. બી.૬
હાંરેચૌદભુવન ત્રીગુણ તેં કીધાં,હાંરે અડી વખતે સંભાર્યે કાર્ય સીધાંરે. બી.૭
હાંરે પૃથ્વી પાણીને તેજ વળી વાયુ, પ્રાક્રમ આકાશ નીરમે જણાયુરે. બી.૮
હાંરે પ્રથક ધર્મ વર્ણ ચારયુગ કર્તા, હાંરે મૂળ માહેશ્વરી સૌ અઘ હર્તારે. બી.૯
હાંરે પશુપંખી પન્નગ પ્રથક પ્રાણી, હાંરે ભૂતભૈરવાદી આઇ નાજણાણીરે. બી.૧૦
હાંરેસૂર્યચંદ્ર તારા નગ નદી નાળાં, હાંરે ધાતુ ઔષધીને રાંન રડીયાળાંરે. બી.૧૧
હાંરે જ્યાંજ્યાં દ્રષ્ટકરૂ ત્યાંતુને ભાળી,રહીત તુ વિના નકાંઈ બરદાળીરે. બી.૧૨
હાંરે શ્રષ્ટી લિલા લલિત વાડીવાળી,હાંરે આર્યખંડમાંગુર્જર ભૂમીભાળીરે. બી.૧૩
હાંરે જ્યાં મનમાન્યું કાચુસોનું પાકે,હાંરે એજ ભૂમીમાં નીપુંણનર હાકેરે. બી.૧૪
હાંરે તેજ ભૂમીમાં ધોળોગઢ સોહાવે, આઇ સલખનપુર ચુંવાળે કાવેરે. બી. ૧૫
હાંરેમાગુ માગણી હું હસ્તજોડી તારી,હાંરે આપો દેવી તંબોળ જયકારીરે.બી.૧૬
હાંરે અતીવાર થઈ બહુચરબાળી, હાંરે ગાયા ગરબા સમય સંભાળીરે. બી.૧૭
હાંરે ગાતાં થાક્યાં મન કારજ સરીયાં,હાંરે શેવક જનને પ્રસન્નએઉચરીયાંરે.બી.૧૮
હાંરે જ્યાં જોશોત્યાં શક્તિ સોહાવે, હાંરે શક્તિ રહિત નજર નહીં આવેરે. બી.૧૯
હાંરે પ્રાણી માત્રને આધાર એક તારો,હાંરે અનુભવી લ્હેરી ભવથી ઉગારોરે.બી.૨૦

રાગ ઉપરનો.

હાંરે સંઘ ચાલ્યોરે સંઘ ચાલ્યો, ચોકચુંવાળનો મારગ ઝાલ્યોરે, સંઘ. ટેક.
હાંરે ત્યાં તો બહુચરઆઇ બિરાજે, હાંરે માત કુકડાની સ્વારીએ છાજેરે.સંઘ.૧
હાંરે શિશ ફુલ રત્ન રાખડી વાળી,હાંરે સેંથે સીંદુરને અલક લટકાળીરે. સંઘ.૨
હાંરે કાંને કુંડળ ઝાલ ઝુમણાં સોહાવે,હાંરે આડ ટીલડી તે મન લોભાવેરે.સંઘ.૩
હાંરે ભ્રકુટી ભમર તે ઉડગણ સરખી, હાંરે રહીએ નેત્ર કમળને નરખીરે.સંઘ.૪
હાંરે હાસ્યે ખંજનને હુંહાંચુ અમુલી,હાંરે આંખ અંજન કાનપર્યંત પુગીરે.સંઘ.૫
હાંરે દીપજ્યોત સમનાશીકા ભાળી, હાંરે દંત દાડમકળીને કીકી કાળીરે. સંઘ.૬
હાંરે મોતીહાર મુલી કંઠમાં બિરાજે,હાંરે તુસી નનમની કુસુમહાર રાજેરે. સંઘ.૭
હાંરે જુગત હાથઅંગુજવરણી હાથેળી,હાંરે દીપેઆંગળી અમુલ્યવીંટીવાળી.સં.૮
હાંરે બાજુ બેરખીએ ઝુમખાં ઝુલેછે, હાંરે ચુડી કંકણ કડાં અતિ મુલેછેરે.સંઘ.૯

હાંરે દશઆંગળી મગફળી સમાણી,હાંરે નખજ્યોત પુખરાજ દિપીજાણીરે.સં.૧૦
હાંરે આભુષણ અંગ કસબીકેરે, હાંરે ચોળી આગીયાએ સુંદરી ફેરેરે. સંઘ. ૧૧
હાંરે કટીમેખળાને ક્ષુદ્રઘંટાળી, હાંરે કલ્લાં કાંબીને વીંછુવા વાળીરે. સંઘ. ૧૨
હાંરે અલ્પ બાળ મુંગા શું વખાણું,હાંરે આદી જોગમાયા આશરો જાણુંરે.સંઘ.૧૩
હાંરે માગુ માગણી તો તંબોળ પ્રસાદી,હાંરે ગાતાં વારબહુથાકયાંમાતનાદીરે.સં.૧૪
હાંરે મળી ગરબેટોળે કાલાવાલા કીધા,હાંરે થઈ પ્રસન્ન બૌચદી કાર્યસીધાંરે.સં.૧૫
હાંરે અન્ય નહીં કોઈ મુજ રંક બેલી, હાંરે પતિતપાવની કહુંછું મનમેલીરે.સં.૧૬
હાંરે ઘેલુંગાંડું કાલુંકાલું બાળભણશે,હાંરે મોતીલાલલ્હેરીચરણદાસગણજેરે.સં.૧૭

॥ श्री ॥

॥ अथ बालास्तुतिः ॥

॥ मामनु कंपाय वाले मातर्मामनुं कंपाय वाले ॥ हिमकरभूषित भाले मातरर्मामनुं कंपाय वाले ॥ ध्रुव ॥

अस्मिन् विबुध जना वहाने २ घोर तरेकलिकाले मातर्मामनु मामनुं हिमकर ॥१॥
पौराणि जन कंठ विराजित २ काष्ठजनित मणि माले मातर्मामनु मामनु हिमकर २
मामवलोकय करुणित दृष्वा२ धृतमणि मौक्तिक माले मातर्मामनुं मामनुं हिनकर३॥
मनुवर्ण भय जपन परायण २साधक जन परिपाले मातर्मामनुं मामनुं हिमकर ॥४॥
पाहिमहेश्वरि करुणा नयने २ गुंफित मिह भवजाले मातर्मामनुं मामनुं हिमकर॥५॥
सुंदरिगायन परसुख निता २ वृंद प्रियकर ताले मातर्मामनुं मामनुं हिमकर ॥६॥
त्रिपुरेमामव शरणगतंते २ नगवर हिमगिरि बाले मातर्मामनुं मामनुं हिमकर ॥७॥
धनदा भिधचेत सिव सनिरं २ तव मनुजपनविशाले मातर्मामनुं कंपय वाले ॥
मातर्मामनुं कंपयवाले हिमकर भूषित भाले मातर्मामनुं कंपय वाले ॥ ८ ॥

॥ इति वालास्तुतिः समाप्तः ॥

॥ अथ रागांतरेण श्रीपरांबास्तुतिः ॥

॥ पाहिमां पाहिमां पाहिमां भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ श्रीत्रिपुरे जगदीश्वरि भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ध्रु०॥ शरणागतं तव साधकं ॥ नगेश हिमगिरिबालिके भो जगज्जननि ललिते शिवे ॥ विबुध गणप्रतिपालके भो मातमहेश्वरि पाहिमां पाहि० श्रीत्रिपु० ॥१॥

पंचाननोपि षडाननो ॥ नाहि शक्तो भुजंगाधिपतिर्भो महेश्वरि त्रिपुरे शिवे ॥
तत्र स्तुतौ मेकामतिर्भो मात महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां ॥ श्रीत्रिपु० ॥ २ ॥
देवा विरंचि हरिश्वर ॥ गुणैःस्वकीयैरीश्वरि भो उत्पादिता भव हेतवे ॥
त्वमतोऽखिलजगदीश्वरि भो मात महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां० श्रीत्रिपु० ॥ ३ ॥
कारुण्य पूरित लोचने ॥ करुणा विधे यात्मसुते भो माता मृशंच दयावती ॥
धना पराधेपिसुते भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां श्रीत्रिपु० ॥ ४ ॥
सुगुणानांमवलोकनं ॥ नाहि सुतस्य युक्तं सुंदारि भो दया भवसाधिका सुते ॥
प्रज्ञा विहिनेऽपीश्वरि भोमातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां श्रीत्रिपु० ॥ ५ ॥
देवारि भंड विनाशिनि ॥ सुधाब्धि मध्य निवासिनि भो कामेश्वरेण विलासिनि॥
नेत्रत्रयेण विशालिनि भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां श्रीत्रिपु० ॥ ६ ॥
भव भव श्रीसपहारिणि ॥ शक्रादि दुःख निवारिणि॥भो कर विविधायुधधारिणि॥
निशुंभ शुंभ विदारिणि ॥ भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां श्रीत्रिपु० ॥७॥
जग त्रितय परिपालिनि ॥ मनु जप सिद्धिविधायिनि ॥ भो महेश्वरार्पितमानिनि॥
धनदाभिधान मति दायनि भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ पाहिमां पाहिमां पाहिमां
भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ श्रीत्रिपुरे जगदीश्वरि भो मातर्महेश्वरि पाहिमां ॥ ८ ॥

॥ इसंबास्तुतिः संपूर्णम् ॥

॥ अथ अंबास्तुति ॥

प्रति दिन मगतनयां मातरमहमीडे ॥ मयि कुरुजननि दया मातरमहमीडे ॥।ध्रुव ॥
चतुरयुतास्यै विधिशेषा वपिसेनानीः षड्वदनैस्ते ॥ स्तुति करणे न प्रभवस्त त्राहं
कथमे तद्वचनैर्मातर प्रतिदि मयिकु ॥१॥
सनकादिकमुनि वंदित चरणे॥ऽभीष्टप्रदामिहभजनंते ॥ ज्ञात्वा गुरु मुखतोविधि
मखिलं यदि कुरुते यजनं मातर प्रतिदिमयि कुरु ॥ २ ॥
भंडासुर वधतोषित विबुधे भक्तं सुकृत विहनंते ॥
कृपयानि शममरा भयवरदे कुरु तव पूजन लीनं मातर प्रतिदि मयि कुरु ॥ ३ ॥
गुण निर्मित विधि हरिहर जनने शरणागतमपि भक्तंते ॥
संतत मनु कंपित मनसाकुरु गिरिजे भजना सक्तं मातर प्रतिदि मयि कुरु ॥ ४ ॥
दैत्य विजित सुरगण सुखदायिनि साधक जनमतिदीनंते ॥

परम करुणया हिमगिरि तनये पालय मति गुण हिनं मातर प्रति मयि कुरु ॥ ५ ॥
जगज्जननि मा मयागिरि तनये पादसरोरुह शरणंते ॥
यत्व कुरुपेऽवनामिति भजता मंवतवे वाचरणं मातर प्रतिदि मयि कुरु ॥ ६ ॥
निज तनये गुण दोष निरीक्षण मनु चितमे तत्कुसंते ॥
मातुर्यद गुण सूना वधिका प्रीतिःस्यादिति सत्यं मातर प्रतिदि मयि कुरु ॥ ७ ॥
धनदाभिध विरचित मंगीकुरु गायन रसिक स्तवनंते ॥ जय जयसुंदरि जय
जगदीश्वरि सततं कारय भजनं मातर प्रति दिन मगतनया मातर मह मीडे ॥८॥

॥ इति अंबा स्तुति समाप्तः ॥

श्री कालिका स्तुति.

कालिके कालिके कालिके भो मामत्वमीश्वरि कालिके ॥
परम शिवेन विहारिके भो मामत्व ॥ ध्रुव ॥ शिरःकृपाण वरा भय हस्ते २
धारित मस्तक मालिके भो मामत्वमीश्वरि कालिके ॥ कालिके ॥परमशिवे ॥ १ ॥
विशतिच कर्णे तव मनुवर्णे २परभवजाधाविनाशिके भो मामत्व कालि परम॥ २ ॥
अनिशंतव मनुज परायण२साधक जनसुखकारिके भो मामत्व कालिके परम ॥३॥
सतिकलिकाले घोरतरेऽस्मिन्२शरण्यमसि भवनायिके॥भो मामत्व कालिकेपरम॥४॥
संत मारा धनपर मानस २ विबुधजन प्रतिपालके भो मामत्व कालिके परम ॥५॥
जगज्जननिमां पश्य करुणया२नगेश हिमगिरिबालिके भो मामत्वकालिकेपरम॥६॥
तवपद पंकज शरण जनाना२परजनभिय पहारिके भो मामत्वकालिके परम॥७॥
गुरु शुभ गानदान ग्रहतो२धनदा भि धमति दायके भो मामत्व कालिके
परम शिवेन विहारिके भो मामत्व मीश्वरि कालिके ॥ ८ ॥

॥ इति कालिस्तुति समाप्तः ॥

(દામોદર દુઃખડાં કાપોરે એ રાગ.)

બરદાળી બહુચરઆઇરે, આવ્યોછુ શરણે; સુર સનકાદિક વરદાઇરે, લાગુ તુજ
ચરણે. ટેક.

માતાજી તાહરો આશરો ધારી હું કરતો,પણ દિલમાં ઝાઝું ડરતોરે. આવ્યોછુ.૧
શ્રી ભગવતિ કાવ્ય પ્રસિદ્ધ કરવા, સુકિર્તિ માની ઉચ્ચરવારે. આવ્યોછુ. ૨
ગુણ પ્રથમ વલ્લભ ભટ કાવ્યો, યદુરામે મહિમા ભનાવ્યોરે. આવ્યોછુ. ૩

વેદ વાણી જેવી વલ્લભ ભટની, એકાગ્ર ચિતે ઉલ્લટનીરે. આ૦યોછુ. ૪
શેવક તાહારા અતિ આશાયે ઉચ્ચારે,એક આશરો તારો અમારેરે. આ૦યોછુ. ૫
ચારૂ ચાણોદ નર્મદા તટે, ત્યાંથકિ અન સૂયા જતેરે. આ૦યોછુ. ૬
સ્વામિ યોગાનંદ મધ્ય વસતા, વ્યાસ મૂની દિસેછે છતારે. આ૦યોછુ. ૭
શિષ *હરજીવન સ્વામિ કેરા, શિશ તેના મિસ્ત્રી વણેરારે. આ૦યોછુ. ૮
ગુરૂ વગર કહો જ્ઞાન કહોને, નારણજી બહુચર માનેરે. આ૦યોછુ. ૯
મિસ્ત્રી શિર હાથો હરજીવનનો, દ્રઢ ભગત થયા આઈ મનનોરે. આ૦યોછુ. ૧૦
સિનોર વાશી મિસ્ત્રી નારણજી, પુરૂશોતમ તનની અરજીરે. આ૦યોછુ. ૧૧
અખંડ જ્યોતી સિનોર ઘરમાં રાખી,તુજ ચરણે સુમતિ આખીરે.આ૦યોછુ. ૧૨
દામોદર દાજીભાઇછે સારસાના, નાંદોરા શેવક માનારે. આ૦યોછુ. ૧૩
નારણજીથી સૌને ભગ્તિ ભાવ જાગ્યો,પ્રેમ દામોદરને લાગ્યોરે. આ૦યોછુ. ૧૪
[1]પ્રગટ કરવા ઉદેશ ધાર્યો તેથી, સાહ્યો લીધો સરવેર્થીરે. આ૦યોછુ. ૧૫
શેવક સાઠોદરા નાગર નટ પૂરના, ભગ્તિ ભાવે તેજસ્વિ નુરનારે. આ૦યોછુ. ૧૬
ગીરીધરલાલ ગણપતરામ કહાવે, માની ભગ્તિ કરેછે ભાવેરે. આ૦યોછુ. ૧૭
ભ્રાત પ્રાણલાલ એ પણ મોહોટા ખંતી, દ્રઢ પ્રેમી પૂરા ગમતીરે. આ૦યોછુ. ૧૮
અચરજના હરીલાલ તન, જેનું તુજ ચરણેછે મનરે. આ૦યોછુ. ૧૯
ભગવાનલાલ જીવણ ગુણવાન, નીશદીનછે મામાં ધ્યાનરે. આ૦યોછુ. ૨૦
પુસ્તકમાં મદદ સારી કરીને, ભગ્તિ ભાવે ચિત્ત ધરીનેરે. આ૦યોછુ. ૨૧
ગોવિંદલાલ અજુભાઈ પ્રેમી પૂરા, પ્રેમ વાળા સાથી શૂરારે. આ૦યોછુ. ૨૨
નભુલાલ રણછોડ પ્રિતી કારા, એ અમદાવાદ રહેનારારે. આ૦યોછુ. ૨૩
[2]વટપુર નિવાશી ગીરજાશંકર, ભાઇજી સુત માના કિંકરરે. આ૦યોછુ. ૨૪
સૌને ભકિતપર શ્રદ્ધા વધારે, ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ તમ આધારેરે. આ૦યોછુ. ૨૫
શિશૂ પજવે પણ માને કાલુ લાગે, કાલુ ઘેલુ બોલે તમ આગેરે. આ૦યોછુ. ૨૬
મતિ અલ્પ પણ આભે બાથ મારી, અમ સૌને સહાય તારીરે. આ૦યોછુ. ૨૭
સાગરમાંથી જેમ પંખી ચાંચ બોળે, કર્યું ભકતોએ મળી ટોળેરે. આ૦યોછુ. ૨૮
દેજે સુમતિ દયા દેજે ભારી, સંતતી આનંદ કારીરે. આ૦યોછુ. ૨૯

---

*સીનોરના હરજીવન પ્રભાશંકર જ્ઞાતે બ્રાહ્મણ હાલ કૈલાશ વાશીથયાછે.
[1]આ પુસ્તક પ્રગટ કરવા. [2] વડોદરા.

ત્રીવીધ તાંપ સંતાપ મટાડો, તુજ પ્રત્યે પ્રેમ વધારોરે. આ૦યોછુ. ૩૦
ધન ધાન્ય અને વિવિધ વાડી, ભરજે બરદાળી માડીરે. આ૦યોછુ. ૩૧
વિરક્ષેત્ર વાશી જ્ઞાતે દસાલાડ, મા તારા માને પાડરે. આ૦યોછુ. ૩૨
ચોકશી ભાઇચંદ સુત મોતીલાલ, તેપર તું રાખે વહાલરે. આ૦યોછુ. ૩૬
ઉર્ફે અનુંભવી લ્હેરી કહાવે, તુજ શરણે ભાવે આવેરે. આ૦યોછુ. ૩૪
પદબંધ ન જાણું કાવ્ય કાંઈ, લખ્યું તુજ પ્રતાપે આંહીરે. આ૦યોછુ. ૩૫
માત તાત ભગ્ની દારા મુને રૂઠયાં, પણ તમ સઘળી વાતે ત્રુઠયાંરે. આ૦યોછુ. ૩૬
અટી વેળાએ આશરો મા આપો, મને પોતાનો કરી સ્થાપોરે. આ૦યોછુ. ૩૭
જેમ યદુ વલ્લભને સાહ્ય તાહારી, ત્યમ મુજને લે સંભારીરે. આ૦યોછુ. ૩૮

થાળ.

આરોગો બહુચરાજી મોરી માય, જેમ જન તાહારા સુખીયા થાયમા. ૧
કનક કળસ ગંગાજળ ભરી, બહુચરાજી આગળ થાળજ ધરીમા. ૨
દ્રાક્ષ ચારોળી બદામો અખોડ, પસ્તાં લીંબુને પાકાં બોરમા. ૩
સીંગોડાં સાકર શેલડી, ખડબુચાં આંબા કાકડીમા. ૪
મગના લાડુને ઘેબર સાર, પેંડા ધારીને દુધપાકમા. ૫
ખારાં તીખાંને તમ તમાં, આદુ લીંબુને માંહ કરમદ ઘણાંમા. ૬
શ્રીફલ આઇજી લેજોરે ભોગ, અનેક અનેકના સર્વ સંજોગમા.
ખીર ખાંડ ઘ્રત પોળીસાર, આરોગો બહુચરાજી કંસારમા. ૭
લચીં લાપશીને ચુરમાં, વડાં વેડમીને શાકજ ઘણાંમા. ૮
દાળ શાક ઘ્રત પુરણ કરી, આરોગો બહુચરાજી ચીત ધરીમા. ૯
કેસર કર્મેઝ ભર્યાં ભરપૂર, જીરા રસ માજી જમીએ કુરમા. ૧૦
દુધ કઢયાં લેઈ આગળ ધર્યાં, ધુંટ ભરીને માયે આચમન કર્યાંમા. ૧૧
આરોગીને ઉઠયાં મોરી માય, જુઠ રહ્યાં તે જન માગી માગી ખાયમા. ૧૨
સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠાં માત સકળ પરવરીમા. ૧૩
બેહેક બરાસે બીડી કરી, આનંદે માયે મુખમાં ધરીમા. ૧૪
એક એક આગળ ઢોળેરે વાય, એક એક આગળ નૃત્યજ થાયમા. ૧૫

વાજે પંચ શબ્દ નીશાન, ભેર ભુંગળ વાજે પરીમાણમા. ૧૬
સકલ મનોર્થ પુરો મોરી માય, બેઊ કરજોડીને વલ્લભ ગાયમા. ૧૭

થાળ.

મહીશાસુર મથની હો માય, આરોગો અંબે;
તમે કરો સેવકને સાહ, શુધ બુધ અવલંબે. ૧
એવી અકળીતછોરે અંબાય, સચરાચર વાશ;
તમે મહેર કરોને હોમાય, ગુણ ગાયે દાશ.
સુવર્ણ કેરીરે થાળ, માજી મેં આણી;
ભોજન કરવાને કાજ, દાસ મુખે કે વાણી.
મેંતો પ્રીતે કર્યારે પકવાન સુંદીર સુખલડી;
માજીનું જોતાં. મુખ, ભાગે ભુખલડી.
મેંતો સુંદીર કીધાંરે શાક, બહુ નાનાં વીધનાં;
મેંતો પ્રીતે નીપાજ્યો પાક, સાહીત સૌચાણી.
આંબાફળ આદેરે હો માત, તમે વાસો ચાણી;
સુધ આચમન કરવા કાજ, સુંદીરછે પાણી.
આરોગોને મુખવાસ મુખ સુંદીર વાચે;
માજી પ્રીતે આપોને પ્રસાદ દાસ મયો ગાયે.

આરતી.

આદીત વારૂ આનંદી અંબામા, આનંદી અંબા,
સદા મગન હો મૈયા મુખ શોભે ચંદા. જયોજયો માજુગદંબે.
સોમે શિવ કશી કહુ વાત, નીરગુણ છો ન્યારી મા નીર.
બ્રંહ્મા ભેદ ન જાણે અકળ કળા તારી, જયો જયો. ૨
મંગળ તારૂ નામ, કલ્યાણી કહીએ મા કલ્યાણી.
નામ નીરંતર લેતાં મા નીરમળ થઇએ. જયો જયો. ૩
બુદ્ધી રૂપે માત, ઘટ ઘટ છો વ્યાપી મા, ઘટ ઘટ.
પશુ પક્ષી સચરાચર, જળ સ્થળ રહ્યાં વ્યાપી. જયો જયો. ૪

ગુરૂએ ગૌરી માત, જગત તણી જાયા મા, જગત.
સત્ય લોક આદ્યે સૌ, મા છે તારી માયા. જયો જયો. ૫
શુકર અંબે માત, માર્યો મહીશાસુર પાપી મા, મહીશાસુર.
સર્વ દેવનાં દુઃખજ કાપી, સુખ સંપત આપી. જયો જયો. ૬
સનીએ સરવે માત, અખંડ સૌભાગી મા, અખંડ.
બ્રહ્મા વીષ્નુ શીવને લેહે તાહારી લાગી. જયો જયો ૭
સાને વારની આરતી, જે કોઈ ગાશે મા, જે કોઈ.
ભણે શિવાનંદ સ્વામી, સુખ સંપત્ત થાશે. જયો જયો. ૮

આરતી.

જે જે બહુચર માત, જેજે અંબે માત જે જુગપટરાણીમા, જેજુગ.
આરતી અમરાવતી મા રતી મન મોદાણી. જય જય. ૧
સ્ફાટીક જડીત્ર મણી નંગ, કુંજ કરે ત્યાલી મા, કુંજ.
કરપુરા કત જ્વલ, જળહળ અજુવાળી. જય જય. ૨
પંચમુખી અતી અદભુત, પુષ્પાક્ષત અરચી મા, પુષ્પા.
પરીમળ પ્રબળ પરમ રૂચી, સુચી ચંદન ચરચી. જય જય. ૩
જળહળ નીરમળ જોત, અકળ સકળ વ્યાપી મા, અકળ.
ત્રિભુવની તીમીર નીવારણ, તારણ પશુ પાપી. જય જય. ૪
ચંગ મૃદંગ ઉપંગ સુ વાસ વિણા વાજે મા, વાસ.
તાલ રસાલ વિશાલ શુ શબ્દ ગગન ગાજે. જય જય. ૫
ગાન કરે કિન્નર નીત્ય, ઉરવશી ઉરૂ મીના મા, ઉર.
ગુણ ગાંધર્વ સમરે મા, પુનર સુમરપેણા. જય જય. ૬
વ્યોમ વૈમાન વીરાજીત, સુર સુંદરી સંગે મા, સુર.
ઊદો ઊદો જય કહેછે, હૈયામાં રંગે. જય જય. ૭
સુમન સુમન કીત વરસી તે,હ રખીત હૈયે હરખીમા, હરખીત.
અંતર અતી આનંદે, નીજ અંતર હરખે. જય જય. ૮
ચતુરાનન પંચાનન, ષડઆનન ખાંતે માં, ષડ.
સનમુખ મુખ નીત્ય હરખીત, ભગત ભલી ભાતે. જય જય. ૯

પનંગ પશુ પક્ષી નીત્ય, પશુપતી પ્રેમ ભર્યા માં, પશુ.
આરતી વંદન કારણ, વાયુ વીધ વીધ વિચર્યાં. જય જય. ૧૦
માહાત્મ મહોત્મ મહાત્મ, બળ કૃત કીધાં મા, બળ.
ભગ્ત અભય પદ નીરભે, ભોમશું ભવ કીધાં. જય જય. ૧૧
નીજ જન તન મન રંજન ગંજન પદ પોતે મા, પદ.
ભૂતળ ભૂપતી ભૂર ભલ કીધા જોતે. જય જય. ૧૨
લક્ષ ચોરાશી જંત, અનંત અલ્પ મતિના મા, અનંત.
આરતી શબ્દ શ્રવણે સુણી સરવ સુલભગતીના. જય જય. ૧૩
ભાવ કુભાવ વસુભાવશુ, નીત્ય આરતી ગાશે મા, નીત્ય.
નરનારી અવતારી, સુકીત સફળ થાશે. જય જય. ૧૪
ચૌદભૂવન પતી તુ ધણી, ચૌદભૂવન માંહી મા, ચૌદ.
વલ્લભભટ વરણ વેમા, પત સાંહો બાંહે. જય જય. ૧૫

આરતી.

જય દેવી જય દેવી, જય મધુ કૈટભ શમની;
નારાયણી જગદીશે, મહીશાસુર દમની. જય જય. ૧
નીશુંભ દંભ વિધ્વંશની શંભાસુર મથની,
જંભા રાતી પ્રિયદે શ્રીશંભૂ ગ્રહિણી; જય જય. ૨
કંબુ ગ્રીવે દુર્ગે અંબુજ દલ નયની,
અંબશ્વી આલંબે લંબોદર જનની; જય જય. ૩
આ રકતાધર બિંબે મુખ જીત શશિબિંબે,
સ્તંબેરમ કુંભોપમ પીનસ્તન કુંભે; જય જય. ૪
ભુવના રંભ સ્તંભે ઉરૂ જીત રંભે,
અંભોજ પ્રજા ચરણે વિભ્રમ જીત રંભે; જય જય. ૫
વાહા જીત હર પક્ષે દાક્ષાયણી ચક્ષે,
અક્ષ ક્ષુબ્ધાધર મુખ ચપલે ક્ષણ વિક્ષ્ચ; જય જય. ૬
કરૂણા કટાક્ષ લક્ષિત રક્ષિત નિજ પક્ષે,
વીપક્ષ પક્ષ ક્ષય મુખ કૌક્ષેયક દીક્ષે; જય જય. ૭

કોદંડ દ્યુતી મંડલ મંડીત દુર્દંડે,
ખંડિત ષટચંડે ખંડીત ખલખંડે; જય જય. ૮
દંડધર ત્રાસકર વ્યાપીત વરતુંડે,
ચંડી પ્રચંડ ચરીતે ચરચીત વૈતુંડે; જય જય. ૯
મુનીજન માન સકલી તે, ત્રીનયન તનું મીલી તે,
સૌ દર્પણા તુલી તે, શાણાબર વલી તે; જયજય. ૧૦
દાનવ કક્ષે જવલી તે ચરીતે રૂજવલી તે,
સર્વંગ તે રસ ખલીતે કશુમો લલિતે; જય જય. ૧૧
હરીહર બ્રહ્મા નમી તે સ્વગુણી રૂમમી તે,
સ્ફુરત પ્રભા વૈરમી તે કામેશ્વર વનીતે; જય જય. ૧૨
નુત્યા સુત્યા વીનયા દતી સચ વિક્રમી તે,
વિસ્મય સ્તુસ્તીમી તે ક્ષણ્ અમરે રીપુ સઈ તે જય જય. ૧૩
વિદ્યુત વિલસિત સુચી રૂચી રદન દ્યુતી વ્હાસે,
સીત કરતીલ કે માત રચીદ રૂપ વિલ્લાસે; જય જય. ૧૪
અનું પાંકુર વાલે નીજ કાલીદાસે,
તત્વં ચરણા સ્તુતી માત્રા દનીશા સુલ્લાસે; જય જય. ૧૫

આરતી.

જે બઉચર બાળી જે બઉચર બાળી, આરાસુર માં અંબામા આરા;
પાવેગડ કાળી જેજેજે બઉચર બાળી.
ઉતમપે ઓઢણુ ગાટ પેરણુ કડકડતી સાડી,મા પેરણુ કકકડતી સાડી;
કુકડા કરે કલોલ કુકડા કરે કલોલ, છંદે દે તાળી. જેજે. ૧
માંગ ભરા શીંદુર રવી સસી અજવાળી, મા રવી.
નાકે વેસવર મોર મા નાકે. મોતીની વાળી. જેજે. ૨
નીરમળ જોત સરરૂપ, જોતા દીવાળી મા જોતા;
ભગતનાં પાળા લાડ મા, ભગ. એવી મા મત બાળી. જેજે. ૩
નવ જોબન ભરપુર હીંડે લટકાળી મા, હીંડે.
દરપણુ લેઈ ને હાથ મા, દર. જોતાં મુખ નીહાળી; જેજે. ૪

મનમે હરખા દેવ વાચા તમે પાળી, મા વાચા.
દઈત દુષ્ટને હણવા મા દઈ. બેઠા રથ ઝાલી. જેજે. ૫
મા દુખ ટાળીને સુખ આપ, મા સુખની ખુશાલી મા સુખ.
દરસન તારા દુલભ મા દર. ચુવાળે બાળી. જેજે. ૬
કેટલા ભરા રણસુર, મા કેટલા ત્રીસુળ ધારી; મા કેટલા.
અવનીત પડીઓ રંગ, મા અવ. જોતા મુખ નહાળી મા. જેજે. ૭
હીમાચળ વાસો વસે મા, રૂપે રઢીઆળી મા તુ છે.
માજે પામ્યા દરશંન માજે પામ્મા. તેને દીવાળી મા. જેજે. ૮
શંકર વસે કૈલાશ કંઠે વીશ ધરતા મા કંઠે.
કીરપા કરીને મા તમે ઉગારા મા.રાખ્યા વીસ ધરતાં મા.જેજે. ૯
મા રણભરીઓ ભંડાર ઉપની બહુ સારી મા ઊપ.
મા વલભજનમા તારો મા વલ. મા લેજો ઊગારી મા. જેજે. ૧૦
બઉચર માની આરતી જે કોઈ ભાવ.કરી ગાશે, મા જે કોઈ.
કરજોડીને કહે ભટ વલભ મા કર. વઇકુંઠે જાશે. જેજે. ૧૧
બઉચર બાળી આરાસુર મા અંબે મા,
આરાસુર મા અંબે મા પાવેગડ કાળી જેજે બહુચર બાળી. ૧૨

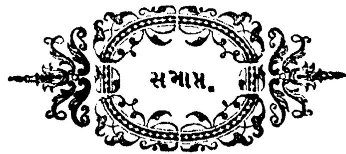
રાગ દક્ષણી લાવણીનો.

જય બટુકનાથ મહારાજ, કરૂછું અરજી;
કરજોડીને કહુંછું આજ, અરથનો ગરજી. ટેક.
કૈલાસપતી તમે કહાવોરે, ભકતોના મનમાં ભાવો;
માટે દાસ કરેછે દાવો, દરસ દેખાવો દોષ સહુ વરજી. કરજોડી. ૧
છો ગરીબ તણા નીવાજ, કરો શુભ મરજી;
સેવકની રાખી લાજ, નવ નીંદ્ય ભરજી. જય. ૨
તમે ભક્ત તણા પ્રતિપાળરે, દુષ્ટોના છો તમે કાળ;
બાળજાણીને કરીએ વહાલ તો થઇએ ન્યાહાલ એવું આદરજી. ૩
ભકતનાં કરો હવે કાજ, સુખડાં કરજી;

ડુબંતુ તારી ઝાજ, દુખડાં હરજી. જય બટુક. ૪
દાસ જાણી કરોછો સાહ્યરે, તે માટે ગુણ સહુ ગાયે;
અઘકોટી જન્મનાં જાય, આનંદમય થાય જાણું ખરોખરજી કર. ૫
સેવકને સીરપર ગાજ, દયા ઊર ધરજી;
જેથી ખુશી થાય સમાજ, મળે બહુચરજી. જય. ૬
જે કોઈ તમારી સેવા કરે, સુખડીની થાળજ ધરે;
તેનાં કારજ સરવે સરે છેવટે તરે કહેછે દામોદરજી. કરજોડી. ૭

રાગ જોગી.

અંબે આઈકા ધ્યાનહી ધરના, અવર ફંદમે કબુ નહી પરના. ટેક.
લખચોરાસીકા મીટે જયુ ફીરના, ઓહી કામ આગુસે કરના. અંબે. ૧
મનુષ્યાદેહ જ્યું મીલે અવરના, બહુચરનામસે ભવજળ તરના. અંબે. ૨
મીથ્યા સંસાર બુજી કે સરના, જૈસીંધુવાકી બાચક ભરના. અંબે. ૩
બેટા બૈરી સબહી જરના, સંગ નહી આવત આખર મરના. અંબે. ૪
પરનારી પરધન્ય નહી હરના, પાપ કતસે હર વખ્ત ડરના. અંબે. ૫
મેરા તેરા કરકે નહિ લરના, સત્ય વચન મુખસે ઊચરના. અંબે. ૬
ગુનતો ગાના માત બહુચરના, દુખ હરો આઈ દામોદરના. અંબે. ૭

પ્રથમથી ગ્રાહક થનાર સદ્‌ગૃહસ્થોનું લીષ્ટ.

નકલ. નામ.

વડોદરા.

૧૦ રા. રા. મોતીલાલ ભાઈચંદ અનુભવી લ્હેરી. માજી ચી. કાનસ્ટેબલ તાલુકે માળીયા.
૭ સાધુ. નરભેરામ રઘુવરદાસજી.
૫ રા. રા. નારાયણરાવ કૃષ્ણ મુનશી સાહેબ.
૫ રા. રા. ચતુરભાઈ રણછોડદાસ ગીરાસ. સીરસ્તેદાર.
૫ કસનદાસ કેશવદાસ. મહંત.
૫ બાવા. ભગવાનદાસ તુળશિદાસ.
૪ રા. રા. છોટાલાલ પ્રભાશંકર સ્ટામ્પ ખાતુ.
૪ ,, માણેકલાલ હરીવલ્લભ વકીલ.
૩ ,, મથુરભાઈ દેસાઈભાઇ ઈજનીએર ઓફીસ.
૨ ,, મોહનલાલ ભગવાનદાસ.
૨ રા. બા. પીતાંબર જેઠાભાઈ. ના. સરસુબા.
૨ રા. રા. ઉમીયાશંકર શિવશંકર. ઠાકર આ. ડી.
૨ ,, મગનલાલ દલીચંદ વકીલ.
૨ ,, પુરશોતમરાય પ્રતાપરાય. દેસાઇ ના. ફો.
૧ તલાટી કાળીદાસ ગુલાબચંદ.
૨ ,, ચુનીલાલ હરગોવીંદદાસ.
૨ ,, પ્રેમાનંદ ગૌતમરામ. જોશિ.
૨ ,, પુરશોતમ સામળદાસ. પટેલ.
૧ રા. સા. ચીંતામણરાવ નારાયણ મજમુનદાર. સા. આ. ટ્રે. હો.
૧ રા. સા. દીનમણી ગીરજાશંકર.
૧ રા. રા. મોતીરામ નગીનદાસ રાઈટર.
૧ ,, ચુનીલાલ કાળીદાસ. સબ. ટ્રે.
૧ ,, ગોવીંદરાવ નાનાજી.
૧ ,, પરસરામ સખારામ.
૧ ,, શિવલાલ બાળકૃષ્ણ.
૧ ,, ગણપતરાવ ભાસ્કર કાનડે.
૧ ,, નાનાજી ત્રીંબક.
૧ ,, હરગોવીંદ ગોકળદાસ.
૧ ,, રણછોડલાલ હીરાલાલ.
૧ ,, કેશવરાવ રઘુનાથ.
૧ ,, ભોગીલાલ ખુશાલ.
૧ ,, કેસુરભાઈ દુર્લભરાય.
૧ ,, સાવળેરામ રઘુનાથ.
૧ ,, નગીનદાસ ઇચ્છારામ.
૧ ,, મનસુખરામ કેશવલાલ.
૧ ,, જનાર્દન બાપુ ઊર્ફે લાલજી સુરતકર.
૧ ,, રમચંદ્ર કૃષ્ણ.

નકલ. નામ.

૧ રા. રા. આનાજી ત્રીંબક.
૧ ,, તાત્યાજી નારાયણ.
૧ ,, ભુખણદાસ અમથાભાઇ.
૧ ,, નારાયણરાવ વામનરાવ.
૧ ,, લલુભાઈ પ્રાણજીવનદાસ.
૧ ,, જગજીવન ધર્મદાસ.
૧ ,, હરીવલ્લભ ત્રીકમદાસ.
૧ ,, કેશવલાલ દામોદર.
૧ ,, બળવંતરાવ આપાજી.
૧ ,, નાથાભાઈ ગોવરધનદાસ.
૧ ,, ગીરધરલાલ જમનાદાસ.
૧ ,, પરસરામ અનંત.
૧ ,, વ્રજલાલભાઈ પ્રાણવલ્લભભાઇ.
૧ ,, જનાર્દન વામન ઊર્ફે જનુભાઊ.
૧ ,, હિમતલાલ દાજી.
૧ ,, રણછોડલાલ છોટાલાલ.
૧ ,, મોતીલાલ કાળીદાસ.
૧ ,, ગીરધરલાલ છોટાલાલ.
૧ ,, દામોદર દાજીભાઇ. પુસ્તક પ્રસિધ્ધ કરતા.

માહાલાનીહાય સરસુબા ઓફીસ.

૧ રા. રા. નભુલાલ રણછોડલાલ મુનશી સરવૈયર.
૧ ,, વાસુદેવરાવ બળવંત.
૧ ,, બાળકૃષ્ણ ગણેશ.
૧ ,, છગનલાલ લક્ષ્મિલાલ દેશાઇ.
૧ ,, વાસુદેવરાવ રઘુનાથ.
૧ ,, ભીખારામ ગોવીંદરામ ચીટનીશ.
૧ ,, શિવલાલ મલુકચંદ.
૧ ,, નંદલાલ પ્રાણલાલ શિ. કામદાર.

સ્ટામ્પ ખાતુ.

૧ રા રા. અનુપરામ પુરશોતમ.
૧ ,, ગોવીંદરાવ અમૃત અવચીળ.
૧ ,, યશવંતરાવ ગણેશ ભાસ્કર.

આપકારી ડી.

૧ રા. રા. બાળકૃષ્ણ અનંત પ્રધાન સી.
૧ ,, નરહર મોરેશ્વર.
૧ ,, દોલત બાપુ મહેતા.
૧ ,, મનસુખ ભગવાન ડીરેક્ટીવ.

વડોદરા પ્રાંત સુબા ઓફીસ.

૧ રા. રા. છગનલાલ ઘેલાભાઈ કંથારીયા દી. ચી.

૧ રા. રા. મોતીરાય રામરાય.ફો.સી.
૧ ,, બળવંતરાવ ગોપાળ મોઘે.

એનજીનીયર ઓફીસ.

૧ રા. રા. દરૂભાઇ ઇશ્વરભાઈ.
૧ ,, પ્રાણજીવનદાસ જગજીવનદાસ. કંત્રાકટર.
૨ ,, ધુરા લાલા.
૧ રા. હીરાભાઈ મથુરભાઈ અમીન.
૧ ,, મોતીભાઇ શંકરભાઈ.

ઓડીટ ખાતુ.

૧ રા. રા. વામનરાવ અનંત પરાડકર.
૧ ,, સખારામ કૃષ્ણ.

મ્યુનીસીપાલ ડીપાર્ટમેન્ટ.

૧ રા. રા. દલપતરામ જેઠાભાઈ.
૧ ,, કેશવલાલ ભુદર.
૧ ,, અંબાલાલ તુળજારામ.

માજી જરીફસર કામદાર કોર્ટ.

૧ રા. રા. ગોવીંદલાલ અજુભાઇ. મહેતા કા.

સરવેડી.

૧ રા. રા. રામરાય સુખભાઇ. સી.

રસીડેન્ટસી.

૧ રા. રા. રામરાવ નારાયણ.

હજુરાત પાગા.

૧ રા. રામચંદ્ર માહેશ્વર પાગા એન. હુજુરાત.

બી. બી. સી. આઇ. રેલવે.

૧ રા.દામોદર ઊમીયાશંકર ટીકીટ કલેકટર.
૧ ,, હિમતલાલ છગનલાલ મોદી.

ફોજ ખાતુ.

૧ શ્રીમંત રા. રા. અવચીત રાવજી.
૧ રા. રા. બાબારાવ કપતાન.
૧ ,, નારાયણલાલ કેશવલાલ મી.ઓવરશીએર.

ડીરેકટર ઓફીસ.

૨ રા. લીલાધર મણીશંકર ચીફ મેડીકલ ઓ.
૧ ,, ભગવાનભાઇ ગીરધરલાલ એજ્યુકેશનલ.ડી.
૧ ,, મનસુખરામ હરીવલ્લભ દવે માસ્તર.

સરદાર કોર્ટ.

૧ રા. કેશવલાલ દોલતરામ દવે સેટલમેન્ટ ડી.
૧ ,, જશભાઈ ભગુભાઇ ગીરાશ ડી.
૧ ,, હીમતલાલ નવલરાય પંડીતજી.

કોર્ટોના વકીલો.

૧ રા. રા. બાળાશંકર જગન્નાથ.
૧ રા. રા. નારાયણજી નંદજી.
૧ ,, પુરશોતમ રામદાસ.
૧ ,, હરીનારાયણ ત્રંબકરામ.
૧ ,, જગન્નાથ આત્મારામ.
૧ ,, નંદલાલ હરગોવીંદ.
૧ ,, માણેકલાલ છગનલાલ.
૧ ,, ઘેલાભાઇ જમનાદાસ.
૧ ,, વ્યંકટરાવ લક્ષ્મણ અરકાટકર.
૧ ,, ખુશિલાલ ભોગીલાલ.
૧ ,, ગોવીંદરાવ સખારામ મોડે.
૧ ,, નરશોત્તમદાસ લાલદાસ.
૧ ,, હરદેરામ મંછારામ.

ટ્રેનીંગ સ્કુલ.

૧ ફકીર ઊર્ફે સુલેમાન રજબ.
૧ રા. હરદત્ત મયારામ.
૧ ,, ત્રીભૂવન કશનભાઈ.
૧ ,, હરીલાલ જેઠાલાલ.
૧ ,, દ્વારકાંદાસ નારાયણદાસ.
૧ ,, પ્રેમાનંદ બાપુજી સ્કોલર.
૧ ,, મગનલાલ મહાશંકર દવે.

પોલીસ. ડી.

૧ રા. રા. નરહરીલાલ યદુલાલ.
૧ ,, ભાઇશંકર પ્રેમાનદ ના. ફો.
૧ ,, જેશંકર રેવાશંકર.
૧ ,, હીરાલાલ બાલાજી.
૧ ,, લાલજી વજુભાઇ પટેલ.
૧ ,, નાથાભાઇ પુરશોતમ. જમાદાર.

પોટોજીકો ઓફીસ.

૧ રા. રા. પરમાનંદ હરીલાલ ડ્રોપ્સમેન.

બાઊન્ટરી, ડી. (કેમ્પ)

૧ રા. રા. ઝવેરીલાલ હીરાલાલ.

રજીષ્ટાર ડી.

૧ રા. રા. દયાશંકર નર્મદાશંકર.

વડોદરા વિભાગ.

૧ રા. સા. મોતીભાઇ વિનાયકરાવ ના. સુબા સાહેબ.

વડોદરા મહાલ.

૨ રા. રા. બાપાભાઈ બાલાજી મજમુનદાર.
૧ ,, પ્રાણલાલ ગણપતરામ.
૧ ,, ભગવાનલાલ જીભાઇ જોસી ફો.સી.કારકુન.
૧ ,, ગોવીંદરાવ માધવ હર્શે. ,,
૧ ,, ચીમનરાવ નારાયણ. ,,

૧ રા. સદાશિવ આનાજી.
૧ ,, રામચંદ્ર ઊર્ફે ચંદુલાલ મોતીભાઇ.
૧ ,, હરજી ત્રીકમ તજવીજદાર.
૧ ,, નંદલાલ જેઠાભાઇ.
૧ ,, દોલતરાય જમીએતરામ.
૧ ,, ચુનીલાલ હરીલાલ મજમુનદાર.
૧ ,, જયશંકર વિશ્વનાથ.
૧ ,, ગજાનન બાબજી.
૧ ,, ગંગાધર કેશવ ધાણેકર.
૧ ,, અનોપગર લ્હેરગર તલાટી.
૧ ,, ઊદેગર લ્હેરગર. ,,
૧ ,, મકનદાસ કાશીભાઈ. ,,
૧ ,, રેવાશંકર દેવશંકર ,,
૧ ,, દયાશંકર રાયજી. ,,
૧ ,, છોટાલાલ વનમાળી. ,,
૧ ,, ચુનીલાલ છોટાલાલ.
૧ ,, રામદાસ જેઠાભાઇ તલાટી.
૧ ,, વૃજલાલ ભગવાન. ,,
૧ ,, ચુનીલાલ ભગવાન. ,,
૧ ,, વનમાળી નાગર.
૧ ,, દગડો માધબા. તલાટી.
૧ ,, દ્વારકાંદાસ હરલોચંદ. ,,
૧ ,, મગનલાલ મોતીલાલ. ,,
૧ ,, ખુશાલ કાસીદાસ. ,,
૧ ,, ચુનીલાલ નારણજી. ,,
૧ ,, હરીલાલ રાયજી. ,,
૧ ,, કેશવલાલ નારણદાસ ઊમેદવાર.
૧ ,, ક્રષ્ણાજી રામચંદ્ર તલાટી.
૧ ,, ગીરધર બુદર. ,,
૧ ,, શિવશંકર ગંગાશંકર. ,,
૧ ,, નાનાલાલ ચુનીલાલ.
૧ ,, ગોવીંદભાઇ ગીરધરભાઇ તલાટી.
૧ ,, ગંગાશંકર કરૂણાશંકર.
૧ ,, આપાજી બળવંત. તલાટી.
૧ ,, કાશિદાસ રણછોડ. ,,

સ્ટેટ લાયબ્રેરી.

૧ રા. રા. હરદેવ ઇશ્વરદેવ ત્રીવેદી હેડકલાર્ક.

મીલ ઓફીસ.

૧ રા. રા. પ્રતાપરાય મનસુખરામ કલાર્ક.

વરીષ્ટ કોર્ટ.

૧ રા. રા. ધીરજરામ પરભુરામ.

જકાત ખાતુ.

૧ રા. માણેકલાલ અરજુનલાલ કા.

૧ રા. મગનલાલ હરજીવન પંડિત.
૧ ,, અમૃતલાલ લલુભાઈ શા. ,,
૧ ,, નાથાલાલ નિરભયરામ પંડિત. ,,
૧ ,, ગણપતરામ મગનલાલ ઓઝા.
૧ ,, બહેચરભાઇ કલ્યાણરાય.
૧ ,, છોટાલાલ ઉમયાશંકર પંડીત નાકાદાર.
૧ ,, પ્રતાપશંકર મયાશંકર. ,,
૧ ,, લલુભાઇ માધવજી. ,,

પરચુરણ.

૧ શ્રી ભગત નારણજી પુરશોતમ.
૧ ગીરજાશંકર ભાઇજી.
૧ સોની. મનસુખ જેઠાભાઈ.
૧ ,, ત્રીકમલાલ વલ્લભ.
૧ કંસારા માણેકલાલ ગોવરધન.
૧ નર્મદાશંકર મહાશંકર જોશિ.
૧ કાળીદાસ ભાઇજી પરીખ.
૧ સુથાર. નાથા જીવરામ.
૧ ,, નરભેરામ નાનાભાઈ.
૧ કંશારા. હરીલાલ દામોદર.
૧ સુ. પરભુદાસ કેવળ.
૧ સોમનાથ વીષ્ણુરામ પંડ્યા.
૧ સુથાર. મોતી પરભુદાસ.
૧ વજેશંકર ગીરજાશંકર.
૧ નટવરજી નારાયણજી.
૧ જડીયા. જેઠાજી શિવલાલ.
૧ ,, ચુનીલાલ રણછોડ.
૧ પંડ્યા મહાશંકર હરીશંકર.
૧ જડીયા. કુબેરજી ભગવાન.
૧ ગીરધરલાલ જગજીવનદાસ.
૧ ઘાંચી. મનસુખ બાપુભાઇ.
૧ જોશી. નરસીરામ મોરારજી.
૧ જોશિ. બાળાશંકર કાળીદાસ.
૧ અંબારામ કાળીદાસ. દુધવાળા.
૧ વ્યાસ. ભાઊ દુર્લભરામ માસ્તર.
૧ કાળીદાસ નાથાભાઇ બહુચરાજીના પુજારી.
૧ સોની. ઝવેર ધનજી.
૧ નાથાલાલ હરગોવીંદ.
૧ દરજી. તુળજા રણછોડ.
૧ બહેચરલાલ હરગોવીંદ.
૧ લુહાર. બાપુ પીતાંબર.
૧ પા. ઝવેર ઇશ્વર.
૧ ઠાકોર. ચેતરસીંહજી.
૧ સોની. ત્રીભૂવન.
૧ માણેકવીજે સુજ્ઞાનવીજે મહારાજ.

૧ હીરાલાલ અમૃતલાલ. શા.
૧ ધનવંતરામ રઘુનાથજી વૈદ્ય.
૧ પરસોતમ લલુ.
૧ ગરબડ ઉર્ફે દલપતરામ ભાઇજી. જોશી.
૧ જડીયા, ઉમેદરામ કોદરજી.
૧ રા. કરૂણાશંકર જેશંકર વ્યાસ.
૧ ગંગાશંકર બાપુજી. ત્રવાડી.
૧ નાથાભાઇ પીતાંબર સોની.
૧ ચુનીલાલ લલુભાઇ.
૧ હરગોવીંદ બાળકૃષ્ણ.
૧ બાળાભાઇ ધનસુખરામ.
૧ દોલતરાય આણંદાય મજમુનદાર.
૧ પરસોતમ હરીવલ્લભ.
૧ શા. કાળીદાસ રણછોડ.
૧ ધાંચી. લલુ ગોકળ.
૧ દુર્ગાશંકર લલુભાઇ જોશી.
૧ ખત્રી. પ્રેમાનંદ કીશોર.
૧ કેશવલાલ મુળજી.
૧ ખત્રી. જેકીશન નાથાભાઇ.
૧ ખત્રી. ગણુપત મલુક.
૧ નાથાભાઈ ભવાનીશંકર વૈદ.
૧ ચુનીલાલ હરીરામ.
૧ મુળજી નરોતમ ભટ.
૧ શા. ગીરધર પ્રેમચંદ.
૧ ગંગાશંકર તુળજાશંકર ત્રવાડી.
૧ કાછીયા. છોટા દયારામ.
૧ બારોટ. રાયજી હાથીભાઇ.
૧ મનસુખ રઘુનાથ સતાર બનાવનાર.
૧ કાછીયા નારણ નથુભાઇ.
૧ બાઈલાલ રેવાશંકર વ્યાસ.
૧ ઠકર. લાલચંદ રણછોડ.
૧ દાજીભાઇ કરૂણાશંકર વ્યાસ.
૧ બેહેચર અંબારામ પાઠક.
૧ કીલાભાઇ આશારામ.
૧ જયશંકર દલસુખરામ.
૧ તાપીશંકર લલુભાઇ જોશિ.
૧ રણછોડજી હરીલાલ.
૧ જમનાશંકર ત્રીભોવન.
૧ ત્રંબકરામ રમાચંદ્ર શાસ્ત્રી.
૧ હિમતલાલ હરગોવીંદ. ત્રવાડી.
૧ ત્રંબકરામ મહીપતરામ જોશી.
૧ હરીલાલ દામોદર.
૧ કાછીયા. પરભુદાસ સ્યામજી.
૧ મૂરલીધર ત્રીભૂવન શાસ્ત્રી.
૧ કંસારા. અમથાલાલ પ્રેમાનંદ.
૧ ભોળાનાથ છોટાલાલ. કવિ.
૧ મગનલાલ દામોદર મહેતાજી.
૧ પરભુલાલ મુળજી. ઠકર.
૧ ઘાંચી. મનોર ઘેલા.
૧ હરીલાલ ઇશ્વર. સરાઇયા.
૧ સોની. ખુશાલ અમથા.
૧ હરીચંદ્ર ધનેશ્વર.
૧ લલુ પીતાંબર.
૧ કીલાભાઇ શોભારામ.
૧ રણછોડભાઇ રઘુરામ દ્વીવેદી.
૧ મગનલાલ છોટાલાલ.
૧ ધાંચી. હરગોવીંદ મનસુખ.
૧ ધાંચી. નરસઇ બાપુ.
૧ સોની. પાનાચંદ લલુ.
૧ ,, હિમતલાલ અમૃતલાલ.
૧ ,, મગન છગન.
૧ ,, ખુશાલ છગન.
૧ સંપતરામ રામચંદ્ર વ્યાસ.
૧ ત્રંબક ભાઇશંકર.
૧ મરેઠા. પરસરામ માધવ.
૧ મહાશંકર દયાશંકર.
૨ ધનેશ્વર ગૌતમરામ જોશિ.
૧ લલુ રાયચંદ.
૧ હીમતરામ અભયરામ શુકલ.
૧ પુરૂશોતમ સહદેવ.
૧ સોમનાથ સારથરામ.
૧ પરસોતમ અંબારામ.
૧ હિમતલાલ દામોદર.
૧ હરીશંકર ધીરજરામ.
૧ ગોવીંદલાલ જેઠાભાઇ.
૧ હરીલાલ પુરશોતમ પટેલ.
૧ ગોવરધન તુળસીદાસ સુગંધી.
૧ કાભાઇ કીશોર પટેલ.
૧ પુરશોતમદાસ નીરભયરામ મહારાજ.
૧ રા. નરહર નારાયણ કામતેકર.
૧ હિંમતલાલ કરૂણાશંકર.
૧ નારાયણરાવ કરૂણાશંકર વૈદ.
૧ ત્રીકમભાઇ બેહેચરભાઇ.
૧ કીરપાશંકર મયાશંકર કંત્રાકટર.
૧ ગીરધર પ્રેમજી ઠકર.
૧ મનસુખ જીભાઇ સોની.
૧ નાના નરસી રાત.
૧ હરગોવીંદ ભગવાન ત્રવાડી.
૧ લલુભાઇ વિશ્વનાથ જાની.
૧ રણછોડ વિશ્વનાથ પાઠક.
૧ હરીશંકર આદીતરામ દ્વીવેદી.
૧ રણછોડ બેચર.

૧ છોટાલાલ મયારામ જોશી.
૧ શ્રી ભગત સૌ. બહેન ભુરી.
૧ બાઇ. નાની.
૧ સૌ. બાઈ. દરીયાવ.

અમદાવાદ.

૩ શેઠ. ગોરધનદાસ કેસવલાલ.
૨ ,, હીમતરાય નોમતરાય.
૧ રા. છોટાલાલ હરીલાલ.
૧ ,, મુળશંકર નારણજી.
૧ મોતીલાલ મગનલાલ વ્યાસ.
૧ દયાશંકર ગીરધર વૈદ.
૧ છોટા વીઠલ.
૧ રા. શેઠ. મોતીલાલ રવીચંદ.
૧ શેઠ. હીરાચંદ ભુદરદાસ સોની.
૧ બારોટ. સીવરામ ખુશાલ.
૧ નારણદાસ રણછોડદાસ.
૧ મોહનલાલ બાલા વ્યાસ.
૧ બલાખી ફીરપારામ.
૧ રા. રણછોડલાલ ગંગારામ. દવે.
૧ રા. મણીલાલ રણછોડલાલ. દવે.
૧ દવે. બાલાજી ભગવાનજી.
૧ ભવાનીશંકર નરોતમ.
૧ સોની. જાફર હીરાચંદ.
૧ સોની. કુબેર ગણેશ.
૧ ત્રવાડી. અંબાશંકર પરભુરામ.
૧ મેહેતા. સુંદરલાલ જસભાઇ
૧ શા. મહોલલાલ હરગોવન.
૧ સોની. ભુરસા મોતી.
૧ ઘાંચી. મગન અમુલખ.
૧ ઘાંચી. લાલા વજ્ન.
૧ દવે. હીમત ગગલભાઈ.

ડીસ્ટ્રીક્ટ જજ્જ કોર્ટ.

૧ રા. હરીલાલ અચરજલાલ. મહેતા.

નડિયાદ.

૧૦ ત્રીવેદી. અંબાલાલ રવીશંકર સંઘવી.
૧ રા.રા. ગીરીધરલાલ ગણપતરામ મહેતા.પે.
૧ ,, લલુભાઇ જમીએતરામ.
૧ ,, નારાણલાલ જીવણલાલ.
૧ ,, મોહનલાલ શંકરલાલ.
૧ માણેકલાલ રણછોડલાલ દ્વીવેદી.
૧ રા. નંદલાલ કુબેરજી.
૧ ,, પ્રાણલાલ જાદવરાય મહેતા.
૧ ચુનીલાલ ગણપતરામ સોની.
૧ મુળજી ત્રીકમદાસ શા.
૧ નાનાભાઇ ધોળાભાઇ ગોર.
૧ રા. રા. શ્રીવલ્લભ ભગવાનજી પંડીત.

૧ ઝવેર આશારામ દનજી.
૧ પટેલ. પુંજાભાઇ.
૧ શ્રીભગત. કાળીકાનંદજી બ્રહ્મચારી.
૧ બળદેવભાઇ નારણભાઇ મહેતા.
૧ ઝવેરીલાલ મીરજરામ દ્વીવેદી.

સબજજ્જકોર્ટ તથા સ્માલકોઝકોર્ટ.

૧ રા. રા. મોતીલાલ દોલતરાય કલાર્ક.
૧ ,, ગીરધરલાલ ગોવીંદલાલ કારકુન.
૧ ,, જેશંકર નંદલાલ. ચી. કા.
૧ ,, બાળકૃષ્ણ પ્રાણજીવનદાસ. કા.
૧ ,, કૃપારામ વિઠલરાય. ,,
૧ ,, નરભેશંકર ઉમયાશંકર. ચી. કા.
૧ ,, ઝવેરીલાલ ગોવીંદલાલ. ,,
૧ ,, મગનલાલ શંકરભાઇ. ,,
૧ ,, જગન્નાથ ગુલાબરાય. કા.

ખેરાળુ.

૧ રા. ભોગીલાલ ત્રીકમલાલ વકીલ.
૧ ,, દ્વારકાંદાસ છગનલાલ. ,,
૧ ગોતમ વધુ મહેતા.

મોજે વરણામા.

૧ ત્રીભુવન હરીભાઇ.
૧ ગણપતરામ ભુલજી.
૧ કાળીદાસ ઇંદિરભાઇ મતાદાર.
૧ ઊમયાશંકર જેશંકર.
૧ રણછોડ પરભુરામ.
૧ ઇશ્વર કાળીદાસ.
૧ ગોરધન લલુભાઇ.
૧ ભટ. બાપુ ગંગારામ.
૧ બાજીભાઇ નારણજી ઉપાધ્યાય.
૧ શુકલ. હરીશંકર ઇશ્વર.

સ્વસ્થાન ભાદરવા.

૧ મહારાણા શ્રી ફતેસિંહજી સરદારસિંહજી.
૧ રા. કલ્યાણભાઇ કાળીદાસ કાર્યભારી.
૧ પાઠક. ગીરજાશંકર ઊતમરામ.
૧ પંડયા. જગજીવન રઘુનાથ.
૧ દવે. દામોદર જેરામ.

સોખડા ખુજરગ.

૧ શ્રી ભગત ત્રીકમજી ગોવીંદજી.
૧ મનસુખ કાળીદાસ ઉપાધ્યાય.
૧ માહેશ્વર રણછોડ ભટ.
૧ હરગોવીંદ વિષ્ણુરામ પાઠક.
૧ ત્રીભુવન વિષ્ણુરામ ઉપાધ્યાય.

સ્વસ્થાન રાજપીપળા.
(નાંદોદ)

૧ સોમનાથ રેવાશંકર ઉપાધ્યાય.
૧ હિમતરામ ઉમયાશંકર જોશી.

૧ હરીવલ્લભ રેવાશંકર.
૧ દામોદર કાળીદાસ પાઠક.
૧ ચુનીલાલ ત્રીભુવન શુકલ. **વાંકાનેર.**
૧ બાપુરામ બાભાઇ પાઠક. **સાધી.**
૧ મોતીરામ રદેરામ. પુરાણીક. **ડભાણ.**

વીરમગામ.

૧ મોહનલાલ નરસિંહલાલ દેસાઇ.
૧ દયાશંકર ભવાનીશંકર દ્વીવેદી.
૧ છગન પુરસોતમ. „
૧ રામસીંહ કાંનાજી. એનજીનીયર.
૧ રા. ઇશ્વરભાઇ જીવાભાઇ સોલ્ટએજંન્ટ.
૧ સોની. મથુર ત્રીકમ. **ચકલાશિ.**

આંકલાવ.

૧ લક્ષ્મિરામ આદીતરામ વૈદ્ય.
૧ ગણપતરામ નરભેરામ. „
૧ હરગોવીંદ પરસોતમ ભટ.
૧ અંબારામ ભાઇજી પાઠક.
૧ માહાશંકર નારણજી પુરાણીક.
૧ ઇશ્વરગીર હંસગીર ગોસઇ.
૧ રા.ઝવેરીલાલ જેઠાભાઇ મહેતા.**મોજે ડેમાઇ.**

વસો.

૧ અંબાલાલ નારણજી ભટ.
૧ સોની. શોમચંદ ભીખાભાઇ.
૧ „ મગનલાલ નાથાભાઇ.
૧ „ ભાઇલાલ જગજીવન.
૧ કાળીદાસ દામોદર પરી.
૧ જટાશંકર નાગેશ્વર ભટ.
૧ લુહાર. માણેકલાલ મોતીલાલ.
૧ મોહન હરીભાઇ પટેલ.

સરખેજ.

૧ ડાહ્યાશંકર આશારામ ત્રીવેદી.
૧ નારાણ સૂરજરામ. „
૧ ચુનીલાલ કાશીરામ. „
૧૦ શ્રી ભગત બહેચરલાલ હરજીવન. **સિનોર.**

સંખેડા.

૧ હિમતરામ દલપતરામ ત્રવાડી.
૧ સુથાર. કરશન વણારશિ.
૧ „ જેકરણ વનમાલી.
૧ „ દ્વારકા મૂલજી.
૧ સુથાર. ત્રીભૂવન હરજીવન. **ડભોઇ.**

વિજાપુર.

૧ ત્રીકમલાલ લલુભાઇ. મોદી.
૧ ગોવરધન ભુદરદાસ કારકુન.

લખતર.

૧ કલ્યાણજી પેથા રાવળ.
૧ હરગોવીંદ જુઠા. „

૧ મોતીરામ વિશ્વનાથ.
૧ હરીશંકર પરમાણુંદદાસ ઓઝા.
૧ છગન જેશંકર ઠાકર.
૧ રા. ગોવીંદરાય જીભાઇ. અ. કા. **વડાવળી.**
૨ હરીનારાયણ ગણપતરામ ઇનામદાર.**પીહેઝ.**

મોહરણી.

૧ છોટાલાલ કૃષ્ણરામ.
૧ રામદાસ દેસાઇ પટેલ.

સિદ્ધપુર.

૧ રા. લક્ષ્મિલાલ રણછોડલાલ. કા.
૧ ડાહ્યાભાઇ જેઠાભાઇ. તલાટી. **બાકરોલ.**
૧ રા. અંબાલાલ ભગવાનલાલ. **તાબે ઠાસરા.**
૧ રા. પ્રસાદરાય બેચરલાલ. **મોરચાંબલી.**
૧ ઝવેરીલાલ ગોવિંદલાલ. **ચાંગા.**
૧ રા. બાપુલાલ કેસવલાલ. **પલાણા.**

કડી.

૧ રા. રા. હીરાલાલ ગણપતરામ. અ. કા.
૧ રા. પ્રેમશંકર કેવળરામ કા.
૧ „ મગન ભુદર. „
૧ „ રામનારાણ ઝવેરીલાલ. „
૧ „ કેશવલાલ છગનલાલ દેસાઇ.
૧ „ અનૂપરામ ભવાનીશંકર માસ્તર.
૧ બારોટ કાનજી પુરૂશોતમજી.

મોજે બાપોદ.

૧ ભાઇચંદ ખુશાલ પટેલ.

અકરપુરા.

૧ છોટાલાલ લલુભાઇ અમીન.
૧ દવે. નરોતમ શેવકરામ.
૧ આશારામ ખુશાલ.
૧ વૈદ. ત્રીભુવન વિશ્વનાથ.

સ્વસ્થાન અગર.

૧ રા. નંદલાલ પરભુલાલ કાર્યભારી.

સેરખી.

૧ રા. મનસુખ ભાઇચંદ કાર્યભારી.

ખંભાત.

૧ માહાદેવભાઇ પ્રભારામ પંડીત

આસોદર.

૧ રા. જેઠાભાઈ ગોપાળજી મુખી.
૧ „ મગનલાલ બેચરદાસ માસ્તર.
૧ „ રણછોડલાલ દોલતરામ મહેતા.
૧ „ જેઠારામ લક્ષ્મિરામ પંડયા.
૧ રાજારામ ગબાજી સરવણ.
૧ અંબારામ મહાશંકર પંડયા.

છાંણી.

૧ હાથીભાઇ કીશોરભાઇ પટેલ.
૧ નારાણભાઇ ભાઇબા પટેલ.

આટલાદ્રા.

૧ ઇશ્વરભાઇ ભુદરભાઇ. દી. મુખી.

સ્વસ્થાન માંડવા.

૧ રા. ભોગીલાલ નભુભાઇ કાર્યભારી.
૧ ,, હરીલાલ ક્રીરપાનાથ. કા.

ચાણોદ.

૧૦ રા. હિમતલાલ વખતરામ. ચ. કા.
૧ ,, મગનલાલ ધનસુખરામ ત્રીવેદી.

પાદરા.

૧ રા. અંબાલાલ શંકરભાઇ.
૧ ,, મુળશંકર તાપીશંકર માસ્તર.
૧ આદીતરામ ક્રીરપારામ ભટ.
૧ વિશ્વનાથ ઇશ્વર. કા.
૧ જડીયા. હુબલાલ હીરાલાલ.
૧ રા. કૃષ્ણરાય રામચંદ્ર કા.
૧ ભુદર દાજીભાઇ પાઠક.
૧ શા. બાઇલાલ ગીરધર.
૧ સોની. ઇશ્વર ત્રીભોવન.
૧ સંપતરામ ઉમયાશંકર નાકાદર.
૧ રા. ઇશ્વર સદારામ વકીલ.
૧ શા. હીમતલાલ હરગોવીંદ.
૧ ,, લલુ પરસોતમ.
૧ ,, શેવકલાલ હરગોવીંદ.
૧ ,, કલ્યાણભાઇ પુજાભાઇ. (સોખડાના)
૧ ,, રા. રણછોડલાલ આશારામ માસ્તર.
૧ ,, રણછોડલાલ માણેકલાલ કા.
૧ મીસ્રી. બાઇલાલ દલપતરામ.
૧ પાઠક. જેશંકર ક્રીરપાશંકર.
૧ શા. કેશવલાલ રણછોડ.
૧ વેદ. બાળાશંકર શેવકરામ.
૧ જાની. કરૂણાશંકર દાજીભાઇ.

સારસા.

૧ હરગોવીંદ મહાશંકર ઉપાધ્યાય.
૧ જગજીવન હરજીવન. ,,
૧ અમથારામ આદીતરામ ઠીવેદી.
૧ ત્રીભુવન ગંગારામ ઉપાસનીક.
૧ જીભાઈ મોતીરામ ઉપાધ્યાય.
૧ શા. જીભાઇ દાજીભાઇ.
૧ પુરણદાસ કાસીદાસ વૈરાગી.
૧ ગણપતરામ રણછોડ પાઠક.
૧ જગજીવન ભગવાન જોશી.
૧ ભુદર ત્રીંબકરામ ઉપાસનીક.
૧ જયશંકર પ્રાણનાથ શુકલ.
૧ ખુશાલ હરીભાઈ ઠકર.
૧ કાળીદાસ અમથારામ શુકલ.
૧ શા. બેચાભાઇ પીતાંબરદાસ.
૧ ભવાનીશંકર હરજીવન ઉપાધ્યાય.
૧ કલ્યાણજી ઇશ્વર શુકલ.
૧ દામોદર રામનાથ પંડીત.
૧ નારાયણજી કશનજી પાઠક.

પુના.

કમીસ્નર સા. ની ઓફીસ.

૧ રા. ચમનલાલ ગીરધરલાલ. કલાર્ક.

ખંભોલજ.

૧ રા. મોતીરામ નરભેરામ. માસ્તર.

ગામડી.

૧ બાઇશંકર નથુભાઇ. ઉપાધ્યાય.
૧ રણછોડ નરોતમ. ,,

બાઇધરા.

૧ નાથાભાઇ બહેચરભાઇ. જોશી.

કોટાલી.

૧ રણછોડ નરભેરામ. પાઠક.

ઠરાલી.

૧ લલુ દલપતરામ ઉપાધ્યાય.
૧ પુરશોતમ નથુભાઈ પાઠક.

ઇંધરાડ.

૧ કરૂણાશંકર બાજીભાઇ. પંડીત.

વડથલ.

૧ મનસુખરામ નરભેરામ લાલભટ.

કંથારીયા.

૧ જેશંકર વિશ્વનાથ પાઠક.

સમીયાળા.

૧ પાઠક. ઇશ્વર ભગવાન.

વડનગર.

૧ મુળજીલાલ દોલતરાય મહેતા.
૧ રવીકરણ છગન વ્યાસ.
૧ વીશ્વેશ્વર માનચંદ પટેલ.
૧ રા. સામળ પ્રેમાનંદ મહેતા.

ગોધરા.

૧ રા. લક્ષ્મીલાલ અભયરામ મહેતા.
૧ લક્ષ્મણરાય મયાચંદજી દેસાઇ.
૧ મુળશંકર નારણજી.

પેટલાદ.

૧ દેસાઈ દોલતભાઈ છોટાભાઈ.